သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဓမ္မဝုဍ္ဎါဘိဝံသ)

နိဒါန်း

ကိံ မေ ဧကေန တိဋ္ဌေန, ပုရိသေန ထာမဒဿိနာ၊
သဗ္ဗညုတံ ပါပုဏိတွာ, သံတာရေဿံ သဒေဝကံ။

သုံးလောကတွင်း တုဘက်ကင်းသည့် မင်းမင်းထိပ်ခေါင် ငါးမာရ်အောင်မြင် ဘုရားရှင်သည်......ရှေးဦးမဆွ သုမေဓာ ဘဝက ပင်လျှင် ခေမာသောင်ကမ်း နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ အရောက်လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်မှန်၏၊ သို့သော်လည်း အားစွမ်းသတ္တိကို မြင်ပြီးသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်ပါလျက် တယောက်တည်း ကူးမြောက်ရုံမျှဖြင့် ငါ့အား အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သဗ္ဗညု ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးမှသာလျှင် နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို ကယ်တင်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့လေသည်။

ယင်းသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း ပါရမီ, စာဂ, စရိယ တည်းဟူသော ဘုရားဖြစ်ကြောင်းတရားတို့ကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးတော်မူခဲ့လေသည်၊ ဒီပင်္ကရာမြတ်စွာဘုရားခြေတော်ရင်း၌ ဝပ်စင်းကာ ဆုရွေးဟခဲ့သော 'သုမေဓာ'ဘဝမှ အစပြု၍ လူတို့၏သင်္ချာဖြင့် တွက်စစ်၍ ရှာမပြနိုင်သော (လေးသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း)ကာလတို့ပတ်လုံး ဒုက္ခအတိပြီးသော သံသရာ လမ်းခရီးကို အပန်းကြီးစွာဖြင့် တစခန်းပြီး တစခန်း ဖြတ်သန်းကျော်လွန်ပြီးနောက် သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူလေသည်။

မူလ သံဂါယနာ......သဗ္ဗညုစင်စစ် ဖြစ်သောအခါမှ စ၍ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်သည်တိုင်အောင် လေးဆဲ့ငါးဝါတို့ပတ်လုံး ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဒေသနာဓမ္မတို့သည် စကားစပ် တခုတခုကို အစွဲပြု၍ ရေတွက်ပါက ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်း လေးထောင် ရှိသော ဟူ၏။ ထိုရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို သဗ္ဗညုဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်ပြီးနောက် 'အရှင်မဟာကဿပ' အမှူးရှိသော ရဟန္တာမထေရ်ကြီးငါးရာတို့သည် ရုံးညီညာ သံဂါယနာတင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။ ထိုသို့ မူလသံဂါယနာတင်ပြီးနောက်...

ဝါစေသုံ ဒီဃမာနန္ဒံ, သာရိပုတ္တဿ မဇ္ဈိမံ၊
သံယုတ္တံ ကဿပံ စာနု-ရုဒ္ဓမင်္ဂုတ္တရံ ဝရံ။
ဥပါလိံ ဝိနယံ သေသ-ခုဒ္ဒကံ သေသဝိညုနံ၊
ဒီဃဒဿိ မဟာထေရာ, မူလသံဂီတိ ကာရကာ။

နိဒါန်း

နိကာယ်ငါးရပ်နှင့် ဝိနည်းဝိဂုကဖော ခြောက်ဌာနခွဲဝေကာ သာသနာ့ ခေါင်းဆောင်မထေရ်ကြီးတို့သည် အသီးသီးတာဝန်ယူ စောင့်ထိန်းခဲ့ ကြလေသည်။

သီလက္ခန္ဓမဟာအဋ္ဌကထာ ထိုတွင် ဒီဃနိကာယ်ကို စောင့်ထိန်း တော်မူကြသော "အရှင်အာနန္ဒာ"၏ တပည့် ရဟန္တာမထေရ်ကြီးတို့ သည် ဤသီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂ အပါအဝင် ဒီဃနိကာယ်၏ အဖွင့် မဟာအဋ္ဌ ကထာကြီးများကို ပြုရခဲ့ကြလေသည်၊ သို့သော်လည်း ထိုမဟာအဋ္ဌ ကထာကြီးများကို နှောင်းခေတ်လူတို့ မတွေ့မြင်နိုင်ကြတော့ပေ၊ 'အရှင် မဟာဗုဒ္ဓဃောသ'၏ အဋ္ဌကထာရွက်သစ်တို့၏ ဖုံးအုပ်မှုနောက်ကွယ်၌ ပျောက်ကွယ်ခဲ့လေပြီ၊ ဤသည်လည်း......ခေတ်၏ ပြောင်းလဲမှုဟု ဆိုရ ပေမည်၊ "ကာလော ဃသတိ ဘူတာနိ၊ သဗ္ဗာနေဝ သဟတ္တနာ" ဓမ္မ ကိုယ်နှင့်တကွ သက်ရှိသက်မဲ့ အားလုံးကို စားသုံးတတ်သော အချိန် သည် အဟောင်းကို ချစ်ခင်သူတို့၏ အပြစ်တင်မည်ကိုပင် မဆင်ခြင်နိုင် ဘဲ ရဟန္တာမထေရ်တို့၏ ကျမ်းအဋ္ဌကထာတွေကိုလည်း မညှာမတာ ဝါးမျိုခဲ့လေပြီတကား။

သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာသစ် ယခုလက်ရှိ အသုံးပြုနေကြရသော "သီလက္ခန္ဓအဋ္ဌကထာ"ကား သာသနာနှစ်(၉၀၀)ခန့်က ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သော "အရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသ"၏ အဋ္ဌကထာသစ် ဖြစ်၏၊ ဤ သီလက္ခန္ဓအဋ္ဌကထာ ကို မြန်မာ ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ကြသော ရှေး နိဿယ အစောင်စောင်တို့ကား များပြောင်လှပါ၏၊ ထိုနိဿယတို့ကား ရှေးခေတ်လူတို့ကို မျက်မှောက်ပြု၍ စီရင်ထားခြင်းဖြစ်၏။

ရှေးခေတ်နိဿယအသုံးပြုပုံ နိဿယဟူသည် ရှေးခေတ် လူတို့ အတွက် အသိခက်၍ အနက်အဓိပ္ပါယ် ကွယ်ဝှက်သော နေရာအချို့၌ သာ အားကိုးရာဖြစ်ခဲ့၏၊ ဝိဂြိုဟ်ဆို, ညည်ကောက်, ထွက်,တက် နည်း တို့ကို သဒ္ဒါကြီးတက်စဉ်ကပင် ကိုးပြီးခဲ့လေပြီ၊ ဋီကာ, ဂဏ္ဌိ ဖွင့်ဆို ချက်တို့ကို သိလိုပါက ထိုထိုကျမ်းအသီးသီးတို့၌ အပန်းမကြီးဘဲ လေ့ လာ ရှာဖွေ ကြည့်ရှုနိုင်လောက်အောင် အချိန်ပြည့် ရရှိခဲ့ကြလေသည်၊ ထို့ကြောင့် ရှေးခေတ်အလိုက် ထွက်ပေါ်ခဲ့သော နိဿယကျမ်းစာတို့ ၌လည်း ဋီကာ,ဂဏ္ဌိစသည်တို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်မှန်သမျှကို ပုဒ်စိတ်, ပါဌ်.

စိတ်, နေရာတိုင်း၌ အမှာစကားရပ်အဖြစ်ဖြင့် ကြားညှပ် ဖော်ပြရန် မလိုခဲ့ချေ။

အပြောင်းအလဲ အချိန်၏မနေမနား ရွေ့လျားနေမှုကြောင့်အတိတ် ခေတ်အခါသည် အရိပ်ပမာ ဖြစ်ခဲ့လေပြီ၊ သုံးနှစ်တကျမ်း လေ့လာခဲ့ သောခေတ်မှ ကိုးကျမ်းတနှစ်တည်းဖြင့် အပြီးလေ့လာလိုသောခေတ်သို့ ရောက်ခဲ့လေပြီ၊ ထို့ကြောင့် ဤခေတ် စာသင်ယော်တို့သည် ကျမ်းထိုထို ကို မွှေနှောက်ရန် အချိန်မလောက်သဖြင့် စပ်ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပါယ်တို့ကို တအုပ်တည်း၌ တထိုင်တည်းဖြင့် အဝရှုစားလိုကြပေပြီ၊ စာအုပ်ပုံကြား ၌ ဘဝကိုမြှုပ်နှံကာ ဒုက္ခမခံလိုကြတော့။

အသစ်ကိုမျှော်နေပြီ ထိုကြောင့် မျက်မှောက်ခေတ်နှင့် သင့်လျော် မည့်ကျမ်းစာသစ်တို့ကို စာသင်သားတို့က လိုလားနေကြပေပြီ၊ ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းကိုလည်း အပြစ်မဆိုသာချေ။ တခေတ်ပြောင်းတိုင်း အသစ် အဟောင်း လဲလိုကြသည်မှာ လောကဓမ္မတာပင် မဟုတ်ပါလော။

ထိုသို့ အဟောင်း၌ အားမရ၍ အသစ်ကိုဘမ်းတနေချိန်ဝယ် **အရှင် မွှာဓုမာဘိဝံသ** ၏ **ဝိသုဒ္ဓါရုံမှ သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာနိဿယ** ပေါ် ထွက်လာခြင်းသည် စာနွေ့ သံသရာ အဏ္ဏဝါပြင်ကျယ်၌ အပန်း ဖြေစရာ ကမ်းခြေရှာမရဘဲ နွမ်းနွေလျှဖြစ်နေသော စာသင်ယော်တို့အား မှီတွယ်ရာပေးလိုက်ခြင်းမည်၏။

ဇာတိရပ်မြေ ဤကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား မြင်းခြံခရိုင် တမိုက် သာရွာနေ ကုန်သည်ကြီး ဦးသာဗျော၊ ဇနီး-ဒေါ်ပွားချို့တို့မှ ၁၂၇၃ ခု၊ တန်ခူးလဆုတ် (၁) ရက် စနေနေ့ဖွားသော ယောကျ်ားအာဇာနည် ဖြစ်၏၊ သားသုံးယောက်တို့တွင် သားလတ်ရတနာဖြစ်လေသည်။

အခြေခံပညာရပ် ထို့နောက် သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်းဆောင်ချိန် မှစ၍ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ **အရှင်ဥတ္တမာဘိဝံသဆရာတော်**, ရွှေကျင်နိကာယ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ **ဝိသုဒ္ဓါရုံးညီရှင်ဆရာတော်**, စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး **မဟာဂန္ဓာရုံသဿ ဆရာတော်**, ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ မဟာစရိယ သိင်္ဂါးစု၏ **ဒေသေကားရုံးညီရှင်ဆရာတော်** စသည်တို့ ၏ အထံ၌ ပညာရင်နို့ သောက်ခဲ့လေသည်၊ ထိုသို့ဆရာကောင်းတို့ထံ

နည်းခံရသဖြင့် ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယနှင့် သာသနဓဇ သိရိပဝရ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့တံဆိပ်တို့ကို အလွယ်တကူ ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့လေသည်၊

ကျမ်းပြုပုဂ္ဂိုလ်၏ စေတနာ စာမေးပွဲစစ်မြေပြင်၌ အောင်ပန်းဆင်ပြီးသော "အရှင်ဓမ္မာဝုဓာဘိဝံသ" သည် ငါတဦးတည်း အောင်မြင်ခြင်းကိုယ်နှင့်ပြီးရုံမျှဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ စာမေးပွဲ စစ်မြေပြင်၌ ရန်သူပုစ္ဆကတ်တို့ လုပ်သမျှခံနေရသော ချစ်ညီငယ်တို့ကို ကယ်တင်အံ့ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ လမ်းခွတ်လတ်၌ ရပ်တန့်နေကြရသော ချစ်ညီကလေးတို့အား စစ်ကူပေးလိုသောကြောင့် နိဿယ လက်နက်ကို တင်ဆက်အပ်နှင်းခြင်းဖြစ်လေသည်၊

ကျမ်းပြုပုံ အခြင်းအရာ "သဒ္ဒက္ကမ္ဗ ဝိစာရေန,ကာလော ဂစ္ဆတိ ဝိမတံ" (အဏ္ဏနီတိ) ကျမ်းဂန်ထိုထိုကို ရေးသားပြုစု ကြည့်ရှုမှီချ လေ့လာစီစစ်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်လွန်စေသော ပညာရှိတို့၏ ထုံးနည်းကို နှလုံးမူသည့် "အရှင်ဓမ္မာဝုဓာဘိဝံသ" ထေရ်သည် ဤသီလက္ခန္ဓအဋ္ဌကထာကို စာသင်ငယ်တို့အား အကြိမ်ကြိမ် ပို့ချခဲ့လေသည်၊ ယင်းသို့ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပို့ချ၍နေစဉ် ကျေပွန်စွာ လေ့လာထားအပ်သော သီလက္ခန်ဆိုင်ရာဋီကာ,ဂဏ္ဌိ,အာစရိယဝါဒ,ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် သုံးသပ်ချက်တို့ကို သိုက်မြိုက် ဝေဆာစွာ ထည့်သွင်းလျက် ဤအဋ္ဌကထာနိဿယကို ရေးသားခဲ့လေသည်။

ကောင်းခြင်းငါးဖြာ ပြည့်စုံစွာ ကျမ်းပြု ပုဂ္ဂိုလ်သည် စာသင်ပျိုတို့၏ အလိုအကြိုက်နှင့် ကိုက်ညီစေရန် ပစ္စုပ္ပန်အခြေအနေကို မတွေ မဝေ သုံးသပ်ကာ အနီးကပ်ဆုံး လေ့လာလျက် သီလက္ခန် ဋီကာဟောင်း,သစ်,ဂဏ္ဌိပါဒ,အခြားအဋ္ဌကထာ,ဋီကာဝါဒ, အာစရိယဝါဒတို့ကို အကုန်အစင် ရှုလင်စွာ ဖော်ပြ၍၎င်း, ပုဒ်ဖျက် ပါဌ်ပျက်နှင့် မူကွဲပါဌ်များကို အ[illegible]ဆုံးသာမက ရှုလင်စွာဖြင့် ခုံတင်ဆုံးဖြတ်၍၎င်း ပုဒ်ခက် ပါဌ်ခက်မှန်သမျှကို ဥဂြိုဟ်ဆို ညှည်ဖောက်လျက် အဋ္ဌကထာလာ ဂါထာ[illegible]ဂူသမျှ ကုန်စင်အောင် ဆန်းစစ်၍၎င်း, ခက်ခဲသောဝါကျတို့၌ အချက်ကျကျ နည်းရလောက်အောင် ထွက်,တက်, ရှုလင်စွာပြ၍၎င်း, နိရုတ္တိနည်း ရှုပ်ပြီးပုံနှင့် ဆောင်ပုဒ် နယံ စသည်တို့ကို အမှာစကား ချပ်

၍ငင်း ဤသို့စသည့် ကျယ်ဝန်းလှသော သက်ဆိုင်ရာ အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သိပ်သည်း, ကျစ်လစ် သော စကားလုံးတို့ဖြင့် သိကုံးအပ်သည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

ဝန်ခံချက် ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲစစ်မြေပြင်၌ တိုက်ပွဲဝင် အရှင်မြတ်တို့သည် နိသယသစ်လက်နက်ကို ဆွဲကိုင်၍တိုက်ပါက အောင်မြင်ခြင်း သွီးပျူ၏ ဆီးကြိုပန်းဆက်ခြင်းကို နှစ်သက်စွာ ခံယူရလိမ့်မည်ဟု ဝန်ခံကတိပေးအပ်ပါသတည်း။

အာသီသပတ္ထနာ

ယထာ ပဒုမာ ပုပ္ဖန္တိ, စန္ဒာလောကေန သံဂမာ။
တထာ တရုဏာ ပုပ္ဖန္တု၊ ဂန္ထာလောကေန သံဂမာ။

စန္ဒာလောကေန-ဆီးနှင်း, မြူ, တိမ်, သူရိန်, မီးခိုး ညစ်မျိုးငါးဝကင်းစင်ပသည့် ကန္တာ့တန်ဆာ တာရာသနင်း လရောင်အလင်းနှင့်၊ သံဂမာ-အကြောင်းဆိုက်ကြုံ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်သော၊ ပဒုမာ-အဖြာဖြာဆိုင် ပဒုမာ ကြာပန်းခိုင်တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တိယထာ-စည်ကားထူးတင့် ဖူးပွင့်ကြကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-လရောင် ကြာပန်း ပမာမှန်းဒိုပုံလို၊ ဂန္ထာလောကေန-လျှမ်းဝေဖြာ အမှောင်ခွင်းနိုင်သည့် ကျမ်းရွှေစာ အရောင်အလင်းနှင့်၊ သံဂမာ-အကြောင်းဆိုက်ကြုံ ပေါင်းဆုံမိကြ ကုန်သော၊ တရုဏာ - စာသဘင်ထိုထို လျှမ်းဂုဏ်တင့်ကြမည့် စာသင်ပျိုပန်းငုံ အဆင့်ဆင့် တို့သည်၊ ပုပ္ဖန္တု-စည်ကားထူးတင့် ဖူးပွင့်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

သာသနာ ၂၅၀၀
သက္ကရာဇ် ၁၃၁၈-ခု၊ တပို့တွဲ
လပြည့်နေ့

အရှင်အဣန္ဒဝံသာဘိဝံသ
(မောင်းထောင်)
သာသနဓဇသိရီ ပဝရဓမ္မာစရိယ
ပရိယတ္တိ သာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ
စည်ရှင် အသောကာရုံအနောက်ကျောင်း
မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်
မန္တလေးမြို့။

မာတိကာ

းရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁	သောဠသဂါထာဖွင့်	၁

ဗာဟိရနိဒါနကထာ

၁	သင်္ဂီတိကထာ	၂၁
၂	ဝိနယသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထ	၉၁
၃	ဒေသနာဒိဘေဒကိုပြဆိုခြင်း	၁၀၂
၄	ပိဋကသင်ယူပုံသုံးမျိုး	၁၁၉

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာ

၁	ဧဝံ မေ သုတံအဖွင့်	၁၄၀
၂	ဧကံ သမယံအဖွင့်	၁၆၀
၃	ဘဂဝါပုဒ်၏အဖွင့်	၁၆၈
၄	ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏ အတ္ထုဒ္ဓါရ	၁၈၄
၅	ပဉ္စဝိဓဗုဒ္ဓကိစ္စ	၂၀၉

စူဠသီလဝဏ္ဏနာ

၁	စတုဗ္ဗိဓသုတ္တနိက္ခေပ	၂၂၅
၂	ပုထုဇ္ဇနအဖွင့်	၂၅၃
၃	တထာဂတအဖွင့်	၂၅၈
၄	ပဉ္စဝိဓပုစ္ဆာ	၂၈၄
၅	ကာယဒုစ္စရိတ်သုံးပါးအဖွင့်	၂၈၈
၆	ဝစီဒုစ္စရိတ်လေးပါးအဖွင့်	၂၉၈

မဇ္ဈိမသီလဝဏ္ဏနာ

၁	သန္နိဓိကာရပရိဘောဂအဖွင့်	၃၂၉
၂	ဝိသူကဒဿနအဖွင့်	၃၃၅
၃	တိရစ္ဆာနကထာအဖွင့်	၃၄၈

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ		မျက်နှာနံပါတ်
	မဟာသီလဝဏ္ဏနာ		
	သုညဘာဝပကာသနဝဏ္ဏနာ		
၁	သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်၏ဂုဏ်တော်အဖွင့်	......	၃၇၄
၂	ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကအဖွင့်	....	၃၈၉
၃	သဿတဝါဒအဖွင့်	....	၃၉၅
၄	ဧကစ္စသဿတဝါဒအဖွင့်	....	၄၁၆
၅	အန္တာနန္တိကဝါဒအဖွင့်	....	၄၃၅
၆	အမရာဝိက္ခေပဝါဒအဖွင့်	....	၄၃၇
၇	အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဝါဒအဖွင့်	....	၄၄၇
၈	အပရန္တကပ္ပိက ဥဒ္ဓမာဃာတနိကအဖွင့်	......	၄၅၁
၉	ဥစ္ဆေဒဝါဒအဖွင့်	....	၄၅၄
၁၀	ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒအဖွင့်	....	၄၅၈
၁၁	အနုသန္ဓိသုံးမျိုး	....	၄၆၄
၁၂	ငလျင်လှုပ်ခြင်းအကြောင်းရှစ်မျိုး	....	၄၉၂
၁၃	နောက်ဆက်တွဲ	....	၄၉၇

မှား	မှန်	စာမျက်နှာ	ကြောင်း
ပညာပဏ္ဍေတ ဝိဟာတော	ပညာပဏ္ဍေတ ဝိဟာတော	၃	၁
နရာသိဟပုရာဏကထာဒယော	နရသိဟပုရာဏကထာဒယော	၁၃	၂၀
ပုနဒေယျတ္တံ	ပုနဒေယျတ္တံ	၃၀	၂၇
ထိုဒိနယပိဋကစသည်တို့၌	သုံဝိနယပိဋကစသည်တို့၌	၈၁	၁၇
တာခေတ် ယုပစ္စည်း	တာခေတ် တပစ္စည်း	၆၆	၈
တေနခေါပနသမယေနဝါ	တေနခေါပနသမယေနာဘိဝါ	၇၅	၂၅
ကတရံ သင်္ဂီတိ	ကတရံသင်္ဂီတိံ	၇၆	၁၄
ဝါ-ဝိဋကသဒ္ဒါ၏အနက်ကို	ဝါ-ဝိဋကသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို	၁၀၀	၁၅
နေတ္တိယေဝဓမ္မော	နေတ္တိယေဝဓမ္မော	၁၅၀	၁၇
ဝိဟာရတိခေါဖြဝ	ဒိဟာရတိခေါ ဝိဟာရတိဖြဝ	၁၆၁	၂၄
ပုတ္တာနံ	ဒုတ္တာနံ	၁၆၆	၂၅
ဘာဂျဝါ	ဘာဂျဝါ	၁၆၈	၁၅
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊	ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော။ ။		
ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော်တ်	ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော်တ်	၁၇၀	၆
မိုးဘိုမြည်ို့နှံအဆင်းရှိသော	မိုးတိမ်ည်ို့နှံအဆင်းရှိသော	၁၈၄	၁၀
နှိမည်းသော	နှံ့မည်းသော	၁၈၄	၂၀
တိတ္ထေစာတာ တိတ္ထိကာ	ဘိတ္ထေစာတာဝါ တိတ္ထိကာ	၁၈၇	၂
နှိသိရိကတံ	နှံသိဒ္ဓိကတံ	၁၈၇	၁၁
တတ္တပရိသတိယံ	ဘတ္တပရိသတိံ	၂၀၁	၁၃
အာဗိဏ္ဍာဝါတိ	အာဗိဏ္ဍာဝါတိ	၂၀၃	၂၆
၎င်း	၎င်း	၂၀၄	၁၀
နာနုဏ္ဍာသယတာ	သာစနာနုဏ္ဍာသယတာ	၂၀၀	၁
ရူဋ္ဌကာသိဂ်	ရူဋ္ဌဂေါသိဂ်	၂၁၃	၂၀
ကာရဏကတ္တု	ကရဏကတ္တု	၂၂၈	၈
အဘူတ်ဘာဝေနေဝ	အဘူတဘာဝေနေဝ	၂၃၂	၂၂
ပုတ္တဒါနပရိစ္စာဂံ	ပုတ္တဒါရပရိစ္စာဂံ	၂၆၁	၂၁

မှား	မှန်	စာမျက်နှာ	စာကြောင်း
သမ္ဗတ်ဇာတော၀	သမ္ဘဝ်ဇာတော၀	၂၆၄	၉
ဆင္ဒဂိုပေတံ	အင္ဒဂိုပေတံ	၂၆၇	၈
ဗန္ဓိယတိတိ	ဗန္ဓိယန္တိတိ	၂၇၃	၂၉
လုံ့လပယောဂ	လုံ့လပယောဂ	၂၈၉	၁၇
ဒိန္နာဒါယိ	ဒိန္နာဒါယိ	၂၉၇	၉
ဖြဟ္ဗသေင္ဓံ	ဖြဟ္မံသေင္ဓံ	၂၉၇	၂၇
ဣတရော	ဣတရာ	၃၁၉	၂၉
နိသျှသစ်၌သီးဟု	နံသုသစ်၌ညောင်ချဉ်ဟု	၃၂၈	၂၆
အမြေးအယှက်ကိုမရှိသည်ကို	အမြေးအယှက်မရှိသည်ကို	၃၈၇	၂၆
(သားကောင်ပြို့,ထန်းဖို	(သားကောင်မြို့,ထန်းဖို)	၃၉၈	၂၉
သယံပဋိဘာနံပြု	သယံပါဋိဘာနံပြု	၄၀၅	၂၁
ဖြစ်စေခြင်းအစွမ်းဖြင့်	ဖြစ်စေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်	၄၀၉	၂၆
အသံ-သည်၊	အဟံ-သည်၊	၄၂၄	၇
သတ္တဝါတ္ထု၏ရင်း	သတ္တဝါတို့၏	၄၂၄	၃၀
ကထာယံ	အဋ္ဌကထာယံ	၄၃၁	၁၁
မန္တဟူ၍	မန္တံဟူ၍	၄၃၁	၁၃
ဟူသည်ကား အဘယ်နည်း	ဟူသည်၊ကာ-အဘယ်နည်း	၄၃၇	၂၂
သညီဝါဒေါ-၌၊	သညီဝါဒေ-၌	၄၅၃	၂၂
ဆူး၍သောရေကန်၌	ဆူး၍သောရေ၌၊	၄၈၆	၂၀
ကျွန်ရစ်တော့၏	ကျွန်ရစ်တော့၏သို့	၄၈၇	၆
သမ္ဘဝနာ	သမ္ဘာ၀နာ	၄၈၇	၂၁

နိဿျပဏာမ

(က) ဒယာလယံ လောကနာယကံ၊
အာသယာသယံ မောဟနာသကံ။
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ မုဒ္ဒတံ၊
နတွာ တိပသန္နေန စေတသာ။
(ဝေတာလီ)

(ခ) ပဏမျ စ ထေရုတ္တမေ, နေကသတ္တဝိသာရဒေ၊
သာသနောဒယကာရကေ, မေရုသမဂုဏာကရေ။

(ဂ) ဂရုနံ နယမာဒါယ-ဘိနဝံ နိဿယံ သကံ၊
ဗဟုသောတူနမတ္ထာယ, ကရိဿံ သဝိနိစ္ဆယံ။

(က) အဟံ-ဓမ္မာပုဓာဘိဝံသမည် ငါမထေရ်သည်၊ ဒယာလယံ-မဟာကရုဏာ, မေတ္တာတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အာသယာသယံ-ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် အာသယဓာတ်၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ လောကနာယကံ-သောကသုံးပါး၏အကြီးအမှူးဖြစ်တော်မူသော၊ မောဟနာသကံ-အဝိဇ္ဇာတိုက် မောဟမိုက်ကို တိုက်ဖျက်ခုတ်ထွင် သုတ်သင်တော်မူတတ် ဗရားမြတ်ကိုရှင်း၊ ဓမ္မဉ္စ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုရှင်း၊ ဥဒ္ဒတံ-ပယ်နုတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာဒုတ်ရှိတော်မူသော၊ (ဥဒ္ဒတ တမဆိုလိုလျက် တမ,ကျေ) သံဃဉ္စ-ရှစ်ယောက်အရိယာ မြတ်သံဃာကိုရှင်း၊ အတိပသန္နေန-ရတနာ့ဂုဏ် ယုံကြည်စိတ်ချ အလွန်ကြည်လင်လှစွာသော၊ ဝါ-အလွန်ကြည်ညိုလှစွာသော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်၊ နတွာ-ပျပ်ဝပ်ရှိကျိုး ရှိခိုးပြီး၍။

(ခ) စ-သီးသန့်အထူး ရှိခိုးဦးအံ့၊ နေကသတ္တဝိသာရဒေ-မာဂဓ, သက္ကတ, ဂန္ထ ထိုထို ပိုမိုကဲတင့် ရဲရင့်သော ဉာဏ်ပညာရှိတော်မူကြကုန်သော၊ သာသနောဒယကာရကေ - သာသနာတော် ကြီးပွားရေးကို အသက်ပေး၍ ပြုပစောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်သော၊ မေရုသမဂုဏာကရေ-ရွှေမြင့်မိုရ်တောင်အမျှ ကျေးဇူးတော်အနန္တ သီလတော်ပွန်းရနံ့တို့ဖြင့် ထုံမွှံသင်းကြိုင် ရနံ့လှိုင်တော်မူကြကုန်သော၊ ထေရုတ္တမေ-ဆွေကျင့်ဥက္ကဋ္ဌ သမုနတ်သော်မော် "အတိသုဒ္ဒါရုံ,စည်ရှင်ဆရာတော်"

တို့ကို၊ အဘိပသန္နေန – အလွန်ကြည်လင်သော၊ ဝါ–အလွန်ကြည်ညို သော၊စေတသာ–စိတ်ဖြင့်၊ ပဏာမျ–ပျပ်ဝပ်ရှိကိုး ရှိခိုးပြီး၍။

(ဂ) ဂရုနံ–''အဘိသုဒ္ဓါရုံ,စည်ရှင်'' ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့ ၏သာ၊လျှင်၊ နယံ–လက်ဆပ်သင်ပြ နည်းဥပဒေသကို၊ အာဒါယ–ယူ၍၊ ဗဟုသောဘူနံ–များစွာသောင်းသောင်း စာသင်အပေါင်းတို့၏၊ အတ္ထာ ယ–လွယ်ကူမပန်း ရှင်လန်းစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ သကံ–မြန်မာ့ဝေါဟာ ဒိဗဘာသာဖြစ်သော၊ အဘိနဝံ–ဟောင်းနွမ်းရိဆွေး ရောထွေးမယှက် အသစ်စက်စက်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗိနိဿယံ–ဝါကျ,ပုဒ်,ပါဌ်,ရုပ်,ဓာတ်,ရုံရုံ ပြီးပုံပြဘတ် အဆုံးအဖြတ်နှင့်တကွသော၊ နိဿယံ–စိတ်ချချမ်ငြိမ်းစရာ နိဿယည်ကျမ်းစာကို၊ ကရိဿံ–ရေးသားပြုပြင် စီရင်ပေအံ့။

ဝိသုဒ္ဓါရုံမှ

သီလက္ခန္ဓအဋ္ဌကထာနိသျ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၁) ကရုဏာသီတလဟဒယံ,ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ၊
သနရာမရလောကဂရုံ,ဝန္ဒေ သုဂတံ ဂတိဝိမုတ္တံ။

အဟံ - သည်၊ ကရုဏာ သီတလ ဟဒယံ - ကရုဏာတော်ကြောင့် ကြည်လင် တောက်ပ အေးမြသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော၊ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ-ပညာရောင်ဖြင့် အထူးသဖြင့်ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသော မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်မှောင် ရှိတော်မူသော၊ သနရာမရလောကဂရုံ-လူ နတ်နှင့်တကွသော သတ္တလောက၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဝါ-လူနှင့်တကွသော နတ်အပေါင်း၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဂတိဝိမုတ္တံ-ဂတိငါးပါးတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်တော်မူပြီးသော၊ ဝါ-ဂတိငါးပါးတို့မှ ကင်းတော်မူပြီးသော၊ သုဂတံ - တင့်တယ်သော ကာယဂမန ဉာဏဂမနဲ့ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓရှင်ကို၊ ဝန္ဒေ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝါ-ချီးမွမ်းပါ၏။

သုတ္တန် ဒေသနာတော်သည် ဝိနည်း ဒေသနာတော်ကဲ့သို့ ကရုဏာသာ ပြဓာန်းသည်မဟုတ်၊ အဘိဓမ္မာ ဒေသနာတော်ကဲ့သို့လည်း ပညာသာ ပြဓာန်းသည်မဟုတ်၊ ကရုဏာ,ပညာနှစ်ပါးပြဓာန်းသောကြောင့် နှစ်ပါးလုံးကို ပဓာနပြု၍ ပဏာမဂါထာ၌ ထောမနာပြုအပ်သည်။

ကိရတိ ပရဒုက္ခံ ဝိက္ခိပတိ အပနေတီတိ ကရုဏာ၊ ကိရ အပနယနေ၊ ယဒနုပ္ပန္နာ နိပါတနာ သိဇ္ဈန္တီတိ သုဒ္ဓေန ဥနပစ္စယော၊ ရဟာဒိတော ဏာတိ သုဒ္ဓေန နဿ ဏော၊ ကိရ ဓာတုမှိ ဣကာရဿ အကာရော။ (အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ)။ ။ကိရိယတိ ဒုက္ခိတေသု ပသာရိယတီတိ ဝါ ကရုဏာ၊ ကိရ ပသာရဏေ။ ကိနာတိ ပရဒုက္ခေ သတိ ကာရုဏိကံ ဟိံသတီတိ ဝါ ကရုဏာ၊ ကိဓာတု ဟိံသနတ္ထ။ ကိနာတိ ပရဒုက္ခံ ဝိနာသေတီတိ ဝါ ကရုဏာ၊ ကိဓာတု ဝိနာသနတ္ထ။ ပရဒုက္ခေ သတိ သာဓူနံ ဟဒယခေဒံ ကရောတီတိ ဝါ ကရုဏာ၊ ကရ ကရဏေ၊ ဝရေရ ကရ ဗျာဒိ မောဂ္ဂလာနသုဒ္ဓေန ကုနော၊ (ပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ)။ ။ ကံ သုခံ ရုန္ဓတီတိ ဝါ ကရုဏာ၊ ရုဓ အာဝရဏေ ကံပုဗ္ဗော။

ဥဏှာဘိတတ္တေဟိ သေဝိယတီတိ သီတံ၊ လာတိ ဂဏှာတီတိ လံ၊ သီတံ လံ သီတလံ။ အတ္တနော သဘာဝံ ဟရတီတိ ဟဒယံ၊ ရကာရဿ ဒကာရံ ကတွာ။ ကရုဏာယ သီတလံ ကရုဏာသီတလံ။ ကရုဏာသီတလံ ဟဒယံ အဿာတိ ကရုဏာသီတလဟဒယော၊ တံ။

ပကာရေန ဇာနာတီတိ ပညာ ပေတီတိ ဝါ ပညာ၊ သုဒ္ဓကဏ္ဍ ပြုခိုက် ပဋိဝေဓပညာ, ဟေတုကဏ္ဍပြုခိုက် ဒေသနာပညာ ကောက်၊ ။တနည်း .... သာမညနိဒ္ဒေသ ဧကသေသနည်းအားဖြင့် ပဋိဝေဓပညာ,ဒေသနာပညာ နှစ်ပါးကောက်၊ တနည်း ..... အနာဝရဏဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်အရ ကောက်။ ပကာရေဟိ ဇောတေတီတိ ပဇ္ဇောတော၊ ပညာယေဝ ပဇ္ဇောတော ပညာ ပဇ္ဇောတော။ ဝိသေသေန ဟတောတိ ဝိဟတော။ ပညာပဇ္ဇောတေန ဝိဟတော ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတော။ မုယှတီတိ မောဟော၊ မောဟေတီတိ ဝါ မောဟော၊ မုယှန္တိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ ဧတေနာတိ ဝါ မောဟော၊ မုယှနမတ္တံ ဝါ မောဟော၊ တမတိ ခိဇ္ဇတီတိ တမော၊ တမန္တိ ခိဇ္ဇန္တိ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ ဧတေနာတိ ဝါ တမော တမနံ ခိဇ္ဇနံ ဝါ တမော။

ဋီကာအလိုကား......တမ သဒ္ဒိသူပစာ။ တနည်း ......တမောဝိယ တမော-ဟု ဥပမာတဒ္ဓိတ် ပြုစေလို၏၊ မောဟောယေဝ တမော မောဟ

ဘမော။ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတော မောဟတမော ယဿာတိ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟ တမော၊တံ။

ခပ်သိမ်းသောဒိဏ္ဏာသဝတို့အားလည်း ပညာရောင်ဖြင့်ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်မှောင်ရှိသော်လည်း ဗုဒ္ဓအရှင်တို့၏ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းသည်သာ သာဝက, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ထက် သဝါသနပ္ပဟာနဖြစ်သောကြောင့် သာတိသယ နည်းအားဖြင့် ဗုဒ္ဓအရှင်ကိုသာ "ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမောဟတမံ" ဟု ချီးမွမ်း၏၊ ဤ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကပ်၌ မောဟ အမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက် တတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏အဆုံး၌ ရအပ်သောကြောင့် အနာဝရဏဉာဏ်သည် သကသန္တာန်၌ ကာရဏူပစာအားဖြင့်, ပရသန္တာန်၌ ဖလူပစာအားဖြင့် မောဟအမိုက်မှောင်ကို ပယ်ဖျောက်တတ်၏။

အနာဝရဏဉာဏန္တိ စ သဗ္ဗညုတဉာဏမေဝ၊ ယေန ဓမ္မဒေသနာ ပစ္စဝေက္ခနာဒိ ကရောတိ၊ တဒိဒံ ဉာဏဒွယံ အတ္ထတော ဧကမေဝ၊ အနဝသေသ သင်္ခတာသင်္ခတ သမ္မုတိဓမ္မာရမဏတာယ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ တတ္ထာဝရဏာဘာဝတော နိဿင်္ကစာရမုပါဒါယ အနာဝရဏဉာဏန္တိ။ ။ဋီကာ။

အဝိဇ္ဇာတပါးတည်းကိုသာ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကိုဆိုသဖြင့် တဒေကဋ္ဌဖြစ်ရကား အလုံးစုံသောသံကိလေသာကို ပယ်၏ဟု ပြ၏၊ ပဓာန, ဥပလက္ခဏ, နိဒဿနနည်း, ဧကဒေသူပစာတည်း၊ ကိလေသာကိုပယ်ရာ ထိုထိုနေရာ၌ များသောအားဖြင့် ပဓာန, ဥပလက္ခဏ, နိဒဿနနည်း, ဧကဒေသူပစာ အရများ၏။

တပ္ပဟာနိ ဝစနေနေဝ တဒေကဋ္ဌတာယ သကလသံကိလေသ ဂဏသမုဂ္ဃါတာဇောတိတဘာဝတော၊ ။ဋီကာ။

ဓေဋ္ဌဘာဝံ နေန္တီတိ နရာ၊ မရဏံ မရော၊ နတ္ထိ မရော ယေသန္တိ အမရာ။ နရာ စ အမရာ စာတိ နရာမရာ၊ သဟ နရာမရေဟီတိ သနရာမရော၊ လောကိယန္တိ ဧတ္ထ ပုညာပုညာနိ တဗ္ဗိပါကော စာတိ လောကော၊ သနရာမရော စ သော လောကော စာတိ

သနုရာမရလောကော၊ တနည်း …သဟ နရေဟိတိ သနုရာ၊ သနုရာစ တေ အမရာစာတိ သနုရာမရာ၊ သမုဒါယဝသေန လောကီယတိ ပညာပီယတီတိ လောကော၊ လောကော ရ ဒိုပနေ၊ဘူဝ ဒဿနေ (ဓာတွတ္ထ)၊ ၊ဒဿနဋ္ဌေစ လောကသဒ္ဒ မိဿတ္တီ သဒ္ဒပိဒ္ဓ(ဋီကာ)၊ ၊သနုရာမရာနံ လောကော သနုရာမရ လောကော၊

ဂရုတိ သိသော မေတ္တောဒကေန သိဥ္စတီတိ ဂရု၊ ဂရီယတိ သိသေဟိ မေတ္တောဒကေန သိဥ္စီယတီတိ ဝါ ဂရု၊ ဂရုတိ ဥဂ္ဂဏ္ဍ တိ ဥဂ္ဂတော ပါကဋော ဘဝတီတိ ဂရု၊ဂရုသဒ္ဒေါ ဟိ ဥဂ္ဂမေ (ဋီကာ)၊ ၊ဂါရယတိ ဓာနာတိ ဓာနာပေတီတိဝါ ဂရု၊ ဂရော ဘူသေ ကုဂ္ဂမေသု၊ဂု ညာနု ညပနုဂ္ဂမေ(ဓာတွတ္ထ)၊ ၊တဒ္ဓိတ်အရာ၌ ဂါရဝံ ဟု အာဂုဒ္ဓိ ရောက်သည်ကို ထောက်၍ ''ဂရု''သာရှိ သင့်သည်၊ ဂရုသဒ္ဒေါယေဝ ဝိတ္တိတဗ္ဗော၊ အကာရဿ အာကာရ ဘာဝေန ဂါရဝန္တိ တဒ္ဓိတန္တပဒဿ သဝုဒ္ဓိကဿ ဒဿန တော(ဋီကာ)၊ ၊သနုရာမရလောကဿ ဂရု သနုရာမရလောက ဂရု၊ သနုရမရူ လောက ဂရုန္တိပိ ပဌန္တိ၊ တဒပိ အရိယာ ဂါထတ္တာ ဝုတ္တ လက္ခဏာတော အတ္ထတောဝ ယုတ္တမေဝ၊ ။ ဋီကာ၊

၍ဋီကာ, ဆန်းကျမ်းနိဂုံးတို့၌ 'ဝုတ္တ'ဟုပါ၍ရှိနေတတ်သည်၊''သမ မဇ္ဈသမံ ဝုတ္တံ''ဟူသော ဆန်းပါဠိဖြင့်ပင် 'ဝုတ္တ' သာ ရှိသင့်ကြောင်း ထင်ရှားလှ၏၊

သာမညဝစနေနာပိ ဟိသဒ္ဒေါ သဒ္ဒန္တရသန္နိဓာနေန ဝိသေသ ဝိသယော ဟောတိ၊

သာမညသဒ္ဒါ၊ဖြစ်ငြားပါလည်း၊တည်ရာဌာန၊ထူးပြန်က၊ဝိသေသတ္ထ ဟောမြဲ တည်း။

နိယံနှင့် ညီစွာ လောကသဒ္ဒါသည် ၃လောကသုံးပါးကို ဟောနိုင် သော သာမညသဒ္ဒါ ဖြစ်သော်လည်း ဂရုဟူသောသဒ္ဒန္တရသန္နိဓာန ကြောင့် လောကအရ ဂရုပြုစွမ်းနိုင်သော သတ္တလောကကိုသာ ယူရ

မည်။သမုဘိနတ်သည်နရအရဠ်,ဝိဒုဋ္ဌိနတ်သည်လောကအရဠ်ပါဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်"အမရဂ္ဂဟဏေနစေတ္ထ ဥပပတ္တိဒေဝါ အဓိပ္ပေတာ" ဟု ဋီကာဖွင့်၏။

ဒုတိယဝိကပ်အရ လောကသဒ္ဒါ သမူဟအနက်ကိုဟော၍ လောက အရဠ် ဝိသုဒ္ဓိနတ် မပါဝင်နိုင်ပြြန်သောကြောင့် "အမရသဒ္ဒေန စေတ္ထ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါပိ သံဂယှန္တိ၊တေသံ ဟိ မရဏာဘာဝတော ပရမတ္ထတော အမရာ"ဟု ဋီကာဖွင့်ရပြန်၏။

နရမရာနံယေဝစ ဂဟဏံ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသဝသေန၊ ယထာ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနန္တိ။ ။ဋီကာ။

ဂမနံ ဂတံ။သောဘနံ ဂတံ ယဿာတိ သုဂတော၊ သမ္မာ ဂတော အာဂတောတိဝါ သုဂတော၊ သမ္မာဂတော အတီတော တိဝါ သုဂတော၊သမ္မာဂတော အဓိဂတောတိဝါ သုဂတော၊ သမ္မာဂတော ပဋိပန္နောတိဝါ သုဂတော၊သုန္ဒရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ နိဗ္ဗာနံဝါ ဂတော အဓိဂတောတိဝါ သုဂတော၊ သမ္မာဂဒတိ တိ ဝါ သုဂတော၊ဒကာရဿ တကာရံ ကတွာ။ ။(ဋီကာလာ ဝိဂ္ဂဟာရှစ်မျိုး)

ပုညာပုညကမ္မေဟိ ဥပပဇ္ဇနဝသေန ဂန္တဗ္ဗာတိ ဂတိယော၊ တာ ပန နိရယာဒိဘေဒေန ပဉ္စဝိဓာ။ သုဋ္ဌု ဝိမုတ္တတ္တာ တိ ဝိမုတ္တော၊ ဝိမုတ္တိ ဝိသံယုတ္တတ္တာတိ ဝါ ဝိမုတ္တော။ ဂတီဟိ ဝိမုတ္တော ဂတိဝိမုတ္တော၊တံ။

တာဟိ သကလဿာပိ ဘဝဂါမိကမ္မဿ အရိယမဂ္ဂါဓိ ဂမေန အဝိပါကာရဟဘာဝကရဏေန နိဝတ္တိတတ္တာ ဘဂဝါ ပဉ္စဟိ ဝိ ဂတီဟိ သုဋ္ဌု မုတ္တော ဝိသံယုတ္တောတိ အာဟ ဂတိဝိမုတ္တန္တိ၊ အထဝါ ဂတိဝိမုတ္တန္တိ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနာ ဓာတုပ္ပတ္တိယာ ဘဂဝန္တံ ထောမေတိ။ ။ဋီကာ။

ဤဂါထာနှင့်တကွ ၅, ၇, ၁၂, ၁၃ ခုမြောက် ဂါထာတို့ကိုထား၍ တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့သည် အရိယာသာမည၊ တန်နည်း..... ပ,တ ပါဒတို့၌ သုံးပါဒဖြင့် ပြတ်သောကြောင့် ပထျာအရိယာဂါထာတို့ချည်းတည်း။

မတြာလေး၀၊တဂိုဏ်းပြ ဋိယဂါထာမှာ။
ပ,တတိယ၊သုံ ဂိုဏ်းချ၊ဒု,စ,ငါးမှတ်ရာ။
ပ,တတိယ၊သုံးဂိုဏ်းကျ ပြတ်ကပထု၂ာ။

(၂) ဗုဒ္ဓေါ်ဝိ ဗုဒ္ဓဘာဝံ,ဘာဝေတွာ၊စေဝ သစ္ဆိကတွာစ၊
ယံ ဥပဂတော ဂတမလံ,ဝန္ဒေတမနုတ္တရံ ဓမ္မံ။

ဗုဒ္ဓေါ်ဝိ- မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ယံဓမ္မံ-အကြင် အရိယမဂ်တရားကို၊ဘာဝေတွာစေဝ-ဖြစ်စေ၍၎င်း၊စ-ပွားး၍၎င်း၊ ယံဓမ္မံ-အကြင်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တရားကို၊စ-အကြင် ပရိယတ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်တရားကို၊သစ္ဆိကတွာစ-မျက်မှောက်ပြု၍၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ-ဘုရား၏ အဖြစ်သို့၊ စ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ ဥပဂတော-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဂတမလံ-ကင်းပြီးသော အညစ်အကြေး႐ှိသော၊ အနုတ္တရံ-မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမ႐ှိသော၊တံ ဓမ္မံ-ထိုဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၊အဟံ-သည်၊ဝန္ဒေ - ၏၊ငါ-၏။

အဝိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနေ၊ တေန ဇေဝံ ဂုဏာဝိသေသယုတ္တော သောပိနာမ ဘဂဝါ ဤဒိသံ ဓမ္မံ ဘာဝေတွာ သစ္ဆိကတွာစ ဗုဒ္ဓဘာဝမုပဂတော၊ကာနာမ ကထာ အညေသံ သာဝကာဒိဘာဝမုပဂမနေတိ ဓမ္မေ သမ္ပာဝနံ ဒိပေတိ၊ ။ဋီကာ။

ဗုဇ္ဈိတာ သစ္စာနီတိ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗောဓေတာ ပဇာယာတိဝါ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဇ္ဈာဘိ ဇာဂရေတီတိဝါ ဗုဒ္ဓေါ၊ဗုဇ္ဈတိ ဝိကသတီတိဝါ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဇ္ဈာဘိ ဂစ္ဆတီတိဝါ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘဝန္တိ ဗုဒ္ဓိသဒ္ဒါ ဇေတေနာတိ ဘာဝေါ၊ဗုဒ္ဓဿ ဘာဝေါ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊တံ၊သမ္မာသမ္ဗောဓိရ၏။

စေဝနှင့်စ၊စုဏ္ဏိယမှာ၊ရှေ့မှာစေဝ၊နောက်မှာစ၊ ဂါထာဟူကမြေကြ၊
စေဝဋ္ဌေ ဝေ၊ ပဒပူရဏ၊ ပဒါလင်္ကာရ၊ ပဒသောဘနအနက်ကိုမဟောပြနိုင်၊
(နောက်ပိုင်း အဘိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးချရိုးနိယံ)

ဥပဂစ္ဆတီတိ ဥပဂတော၊ဝိဂတာနိ မလာနိ ယဿာတိ ဂတမလော၊တံ၊ဝိဂတမလဆိုလိုလျက် ဝိချေ၍ ဂတမလဆို၏၊ ဂတမလန္တိ ဝိဂတမလံ၊နိဒ္ဒေါသန္တိ အတ္ထော၊ ။ဋီကာပေါင်း။

ဋီကာသစ်၌ကား....“ဝိတမလန္တိ ဧတ္ထ ဝိရဟာဝသေန ဧတိပစ္စတီတိ ဝိတော၊ မလတော ဝိတော၊ဝိတံဝါ မလံ ယဿာတိ ဝိတ မလော၊ တံ ဝိတမလံ၊ ဂတမလန္တိ ဝိပါဌော၊ ဧဝံ သတိ သဥပ သဂ္ဂေါဝိယ အနူပသဂ္ဂေါပိ ဂတသဒ္ဒေါ ဝိရဟတ္ထဝါစကော ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ခါတူနမနေကတ္ထတ္တာ၊ ဂန္တွတိ အပဂန္တွာတိဘိဂတော၊ ဓမ္မော၊ဂတံဝါ၊မလံ၊ပုရိမနယေန သမာသော”ဟု ဖွင့်၏၊ ဋီကာ ဟောင်းနှင့် ဋီကာသစ် နောက်နည်းသာ ဆန်းသင့်၏၊ဋီကာသစ် ရှေ့နည်းကား ဆန်းပျက်၍ မကောင်း။

ဥတ္တရတီတိ ဥတ္တရော၊ နတ္ထိ ဥတ္တရော ဧတဿာတိ အနုတ္တ ရော၊တံ။ ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ အပါယတောစ သံသာရ တောစ အပတမာနေ ကတွာ ခါရေတီတိ ဓမ္မော၊ ဓမ္မဒ္ဒရ ပရိ ယတ္တိဓမ္မကိုလည်း ဖလူပစာရ အားဖြင့် ယူအပ်၏၊

ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မဿာပိ တပ္ပကာသနတ္တာ ဧတ္ထ သင်္ဂဟော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ဋီကာ၊

(၃) သုဂတသ ဩရသာနံ,ပုတ္တာနံ မာရသေနမထနာနံ၊
အဋ္ဌန္နမ္ပိ သမူဟံ,သိရသာ ဝန္ဒေ အရိယသံဃံ။

မာရသေနမထနာနံ–မာရ်နတ်သား, မာရ်နတ်သား၏စစ်သည်တို့ကို လုံးထွေး မွှေနှောက် ချောက်ချားတတ်ကုန်သော၊ ဝါ–ဖျက်ဆီးတတ် ကုန်သော၊ **တနည်းကား**......မာရ်နတ်သား၏ စစ်သည်တို့ကို လုံးထွေး မွှေနှောက် ချောက်ချားတတ်ကုန်သော၊ ဝါ–ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ **တနည်းကား**......ကိလေသမာရ်တည်းဟူသော စစ်သည်ကို လုံးထွေး မွှေနှောက် ချောက်ချားတတ်ကုန်သော၊ ဝါ–ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ **တနည်းကား**....မာရ်ငါးပါးကို လုံးထွေးမွှေနှောက် ချောက်ချားတတ် ကုန်သော၊ဝါ–ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သုဂတသ–မြတ်စွာဗုဒ္ဓရှင်၏၊ ဩရသာနံ–ရင်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ဝါ–ရင်၌ ကြီးပွားကုန်သော၊ အဋ္ဌန္နံ–ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပုတ္တာနံ - သားတော်တို့၏၊ သမူဟံ–အပေါင်း ဖြစ်သော၊အရိယသံဃမ္ပိ-အရိယာတို့၏ အပေါင်းကိုလည်း၊ဝါ–အရိယာ ဖြစ်သော သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သိရသာ–ဦးခေါင်းရတနာ မြတ် အင်္ဂါဖြင့်၊အဟံ–သည်၊ဝန္ဒေ-၏၊ဝါ–၏။

ဥရသိ ဘဝါ ဇာတာ သြဲရသာ၊ ဥရသိ သံဝုဍ္ဎါဝါ သြဲရသာ၊ အတ္တဇ ခေတ္တဇ အနေ္တ့ပါသိက ဒိန္နက သားဘို့တွင် အတ္တဇ သားရ၏၊ သဒိသူပစာ၊ **တနည်း** ....သြဲရသာဝိယာတိ သြဲရသာ၊ ဥပမာတဒ္ဓိတ်ပြု၍ သြဲရသာအရ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ယူ **တနည်း** ... ယခင်နည်းအတိုင်း ဘဝ ဇာတ သံဝုဍ္ဎ တဒ္ဓိတ်များပြု၍ သြဲရသ အရ မုချအားဖြင့် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ယူအပ်၏၊

ဘဂဝတော ဥရေ ဝါယာမဇနိတာဘိဇာတတာယ သဒိသ ကပ္ပနမန္တ့ရေန နိပ္ပရိယာယေနေဝ သြဲရသာတိ ဝတ္တဗ္ဗတံ အရဟန္တိ။ ။ဋီကာ။

သြဲရသန္တိ ဥရေ ထပေတွာ သံဝဍ္ဎိတံ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ္တဋ္ဌကထာ။

အတ္တနော ကုလံ ပုနေန္တီတိ ပုတ္တာ၊ ပူ သောဓေ၊ ဘူ ဒိ ကီ ဘဝေ။ ပူ - ပူဓာတ်သည်၊ သောဓေ-သုဒ်သင်ခြင်း၌၊ ဘူ ဒိ ကီ-ဘွာဒိ ဒိဝါဒိ ကီယာဒိဂိုဏ်းသည်၊ ဘဝေ-၌၊ မာတာပိတူနံ ဟဒယံ ပူရေန္တီတိ ဝါ ပုတ္တာ၊ အတ္တဇာဒယော၊ ပုတ္တာဝိယာ'တိ ပုတ္တာ၊ အရိယာ၊ တေသံ၊

သံကိလေသ နိမိတ္တံ ဟုတွာ ဂုဏံ မာရေတိ ဝိဗာဓတီတိ မာရော၊ သိနာတိ ပရေ ဗန္ဓတိ ဧတာယာတိ သေနာ၊ မထေန္တိ ဝိလောထေန္တီတိ မထနာ၊ မထော မဒ္ဒေါစ ဝိလောဠနေ။ ။ ဓာတွတ္ထ။

ပထမနည်းအလို ...မာရဿ သေနာ မာရသေနာ၊ မာရောစ မာရသေနာစ မာရသေနာ။ မာရသေနာနံ မထနာ မာရသေနမထနာ ပြု။ လ္လုမသ္တိံ ပနေတ္ထ မာရမာရသေန မထနာနံ့ဝတ္တဗ္ဗေ မာရသေန မထနာနန္တိ ဧကသေသ သရူပေကသေသော ကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဋီကာ။

ဒုတိယနည်းအလို .... မာရဿ သေနာ မာရသေနာ။ မာရသေနာနံ မထနာ မာရသေနမထနာ-ပြု၊ မာရသဒ္ဒသန္နိဓာနေနဝါ သေနာ သဒ္ဒေန မာရသေနာ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဂါထာဗန္ဓဝသေန စေတ္တ

ရဒေသာ၊ မာရသေနမဒ္ဒနာနန္တိပိ ကတ္ထစိ ပါဌော၊ သော အယုဇ္ဇတေဝ၊ အရိယာဓာတိကတ္တာ ရုမိသော ဂါထာယ။ ။ဋီကာ။

တတိယနည်းအလို ... မာရော သေနာ မာရသေနာ။ မာရသေနာယ မဒ္ဒနာ မာရသေနမဒ္ဒနာ-ပြု၊ မာရော–ကိလေသမာရ်တည်းဟူသော၊ သေနာ-စစ်သည်၊ ပေး၊မာရသေနအရ ကိလေသမာရ်တည်းဟူသော စစ်သည် အရကောက်။

အထဝါ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရမာရာနံပိယ ဒေဝပုတ္တမာရဿပိ ဂုဏမာရဏေ သဟာယဘာဝူပဂမနတော ကိလေသဗလကာယော သေနာတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဋီကာ။

စတုတ္ထနည်းအလို...မာရာစ သေနာစ မာရသေနာ။ မာရသေနာနံ မဒ္ဒနာ မာရသေနမဒ္ဒနာ။

ယု,ဏှု,တု,တိ၊ ပစ္စည်းမှီ၊ဆင်ခြံ ဟံနေစေ။ ။နိယံ။

မာရအရ ခန္ဓ, အဘိသင်္ခါရ, မစ္စု,ဒေဝပုတ္တမာရ်၄ါကိုယူ၊ သေနာအရ ကိလေသမာရ်ယူ။

အပိစ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရမစ္စုဒေဝပုတ္တမာရာနံ တေသံ သဟာယဘာဝူပဂမနတာယ သေနာသင်္ခါတဿ ကိလေသမာရဿ စ မထနတော မာရသေနမထနာတိပိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။ ။ဋီကာ။

ပိသဒ္ဒေါ အပိသဒ္ဒေါပါ ပဒလိင်္ဂဒွိနှာ ကာရကေန အဇ္ဈာနေ ပယုဇ္ဇော သော အရိယသံဃန္တိ ဗြဲ့ ယောဇေတဗ္ဗော၊ တေန နကောလံ ဗုဒ္ဓံ မှနသေဝ အထခေါ အရိယသံဃမ္ပိ ဘဇ သမ္ဗိဇ္ဈောတိ။ ။(ဋီကာ)

အဝယာဝမေဝ သံမွိဇ္ဈေသာ ဥပုပိဘင်္ဂေါ ဝိတင်္ကေတင်္ဂေါ သံဥပဟာနိတဗ္ဗော၊ သံယံ ဍိုတဗ္ဗော ဘာ သမူဟော၊ သော သော သမောဟော စေနုသိလိင္ဂတ ဒိနာ ဒွိဝေပိ ဟိ ပါဠဝ ပိယုတ္တာဘိ၊ (ဋီသစ်)။ ။သမူဟာဘိ သမုဒါယနိဒ္ဒေသော။ ။မိုဟောင်း၊

ဘဂဝတော အပရဘာဂေ ဗုဒ္ဓဓမ္မရတနာနမ္ပိ သမဓိဂမော သံဃရတနာဓိနောတိ အဿ အရိယသံဃဿ ဗဟူပကာရတံ ဒဿေတုံ ဣဓေဝ သိရသာ ဝန္ဒေတိ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ဋီကာ။

ကိလေသေဟိ အာရကာတိ အရိယာ။

အာရကာ မှ၊ အာကို ရဿ၊ ရစိတ်အ,ဣ၊ ပြုဘိ က ယ၊ အရိယ၊ ပြီးထ နိရုတ္တိ။

အနယေ နဣရိယတိ အယေ ဣရိယတီတိ အရိယာ၊ ဣရိ ယော ဗိဝဂုဏ္ဍိယံ။

ဣရိယ မှ၊ ဣကို အ၊ ပြီးထ တနည်းသိ။

သဒေဝကေန လောကေန အရိတဗ္ဗာ ဥပဂန္တဗ္ဗာတိ အရိယာ၊ အရဓာတ်၊ ဏျပစ္စည်း။

အာရကတ္တာ ကိလေသေဟိ အနယေနဣရိယနတော အယေ စ ဣရိယနတော အရိယာ၊ နိရုတ္တိနယေန၊ အထဝါ သဒေဝကေန လောကေန သရဏန္တိ အရဏီယတော ဥပဂန္တဗ္ဗတော ဥပဂတာနဥ္စ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော အရိယာ။ ။ဋီကာ၊

အနယေ-အကျိုးမဲ့ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားခြင်းတို့ကို။ အနယော ဗျသနေ စေဝ,သန္တိသတိ ဝိပတ္တိယံ၊ (အနေကတ္ထဝဂ် အဘိဓာန်)။ ။နဣရိယနတော-မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ အယေ - ကြီးပွား တိုးတက်ခြင်းတို့ကို၊ ဣရိယနတော စ-ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၎င်း၊ နိရုတ္တိနယေန-နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့်၊ အရိယာ-မည်ကုန်၏၊ (ဋီကာနက်)

သောတာပန္နာဒိကေ အဋ္ဌ,အရိယော တီသု ပုမေ ဝိဘေ၊ (အဘိဓာန်)

ကိလေသာရယော ဟနတီတိ အရဟော၊ သောဧဝ အရိယော၊ အရဂမနေဝါ အရတိ အဓိဂန္တတိ မဂ္ဂဖလဓမ္မေတိ အရိယော၊ ဗျော ဣရ ကာရာဂမော။ ။(၎င်းဋီကာ)

အရိယာနံ သံဃော အရိယသံဃော၊ အရိယော စ သော သံဃော စာတိဝါ အရိယသံဃော၊ တံ။

(၄) ဣတိ မေ ပသန္နမတိနော,ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ ပုညံ၊
ယံ သုဝိဟတန္တရာယော,ဟုတွာ တဿာနုဘာဝေန။

ရုတိ-ဤသို့၊ ပသန္နမတိနော-ကြည်လင်သော ပညာရှိသော၊ ဝါ-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသော၊မေ-ငါသည်၊ (လဒ္ဓိ ဟူသောပါဌသေသနှင့်စပ်)၊ ဝါ-အား၊ (အတ္ထိဟူသော ပါဌသေသနှင့်စပ်)၊ဝါ-၏၊ (ပုညနှင့်စပ်)၊ ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ - ရတနာသုံးပါးအား, ဝါ-၌ ရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော၊ ဝါ - ရှိခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ **တနည်းကား**......ချီးမွမ်းခြင်းတည်းဟူသော၊ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ (ဋီကာဟောင်း)။ ။ ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ-ရတနာသုံးပါးအား,၌ ရှိခိုးခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း စေတနာဟူသော၊ ဝါ-ရှိခိုးခြင်း,ချီးမွမ်းခြင်းဟူသော စေတနာကြောင့်ဖြစ်သော၊**တနည်းကား**......ရှိခိုးကြောင်းသဒ္ဒါစသော သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် ပြုအပ်သောစေတနာဟူသော၊ဝါ-စေတနာကြောင့်ဖြစ်သော၊ (ဋီကာသစ်)၊ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုကို၊လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီ၊ (ပါဌသေသ) ဝါ-ယံပုညံ-သည်၊အတ္ထိ-၏၊ (ပါဌသေသ) တဿ ပုညဿ-၏၊ အာနုဘာဝေန-တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ဝါ -အစွမ်းသတ္တိကြောင့်၊ သုဝိဟတန္တရာယော-ကောင်းစွာအထူးသဖြင့် ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ (အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိတိ ဖြေနသမ္ဗန္ဓော)၊ ။ဋီကာ။

> ပသိဒိယတေ ပသန္နာ၊ပသန္နာ မတိ ပညာ စိတ္တံဝါ ယဿာတိ ပသန္နမတိ၊တဿ။ ရတိံ နယတိ ဝဟတီတိ ရတနံ၊ရတိံ ဇနေ တီတိဝါ ရတနံ၊ရတိံ ဇနေတိ ဝဍ္ဎေတီတိဝါ ရတနံ၊ ရုကာရဿ အကာရရံ၊ ဇကာရဿ လောပဥ္စ ကတွာ၊ ရမန္တိ ဧတ္ထာတိ တိဝါ ရတနံ၊ရတိံ တနောတိ ဝိတ္ထာရေတိတိဝါ ရတနံ၊လောကဿ ရတိံ ရမဏံ ဇနေတီတိ ရတနံ၊ဇကာရလောပဝသေန၊ (နီတိ)။ ။ရတနံ မဏိသေဋ္ဌေသု(အဘိဓာန်)။ ။ရမု ကီဠာယံ တနော၊မလောပေါ၊ရတိံ တနောတီတိ ရတနံ၊ကမ္မာဒိမှိယော၊ တိလောပေါ။ ။ပုင်းဋီကာ။

တနည်း......စိတ္တံ ရမေတီတိ ရံ၊သံသာရဏ္ဏဝါ တာရေတိဘိ တံ၊သုဂတိ နိဗ္ဗာနံ နေတီတိ နံ၊ ရဥ္စ တဥ္စ တံ နဥ္စာတိ ရတနံ၊ တိပဒကမ္မဓာရယသမာသော။

သဿိရီကဥ္စ ရမဏာတော သံသာရဏ္ဏဝါစ တရဏာတော သုဂတိနိဗ္ဗာနဥ္စ နယနတော ရတနံ၊ တုလျတ္ထ သမာသဝသေန၊ (ဋီကာ)။ ။ကေသသပကပ္ပနေန ပုထုဝစန နိဗ္ဗစနေနဝါ ရတနာနိ၊(ဋီကာ)။ ။ရတနာနိဝိယာတိ ရတနာနိ။

သဒိသကပ္ပနမညတြ ပန ယထာဝုတ္တ ဝစနတ္ထေနဝ ဗုဒ္ဓါဒိနံ ရတနဘာဝေါ ယုဇ္ဇတိ၊ ။ဋီကာ။

တိဏ္ဏံ သမူဟော တိကံဝါ သမာဟာရဒွန္ဒ တယော ဝါ အဝ ယဝါ အဿာတိ တယံ။ ရတနာနံ တယံ ရတနတ္တယံ။ ဝန္ဒိယတေ ဝန္ဒနာ၊ ဝန္ဒိယတေ ဧတာယာတိ ဝါ ဝန္ဒနာ၊ ဝန္ဒနာဝ ဝန္ဒနာမယံ၊ ဝန္ဒနာယ ပကတံ ဝါ ဝန္ဒနာမယံ။ ရတနတ္တယေ ရတနတ္တယဿ ဝါ ဝန္ဒနာမယံ ရတနတ္တယဝန္ဒနာမယံ။

ပုညာဘိသန္ဒဖလနိဗ္ဗတ္တနတော ပုညံ၊ ပုညာဘိသန္ဒဖလနိဗ္ဗတ္တနတော - ဖြူစင်သော ဘဝအကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ပုညံ-ပုညမည်၏၊ (ဒိပါဠ်နက်)ဤဋီကာအလို ပုနာတီတိ ပုညံ ပြု၊ ပုနာတိ-ဖြူစင်စေတတ်၏။

အကျိုးဖြစ်သော ဖြူစင်သော ဘဝ၏ ပုညအမည်ကို အကြောင်းကောင်းမှု၌ တင်စားသောကြောင့် ဖလူပစာ။ အတ္တနော သန္တာနံ ပုနာတိ ဝါ ပုညံ၊ ပုနာတိ-ဖြူစင်စေတတ်၏ မှချ၊ ပုနာတိ ဣစ္ဆိတံ ဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ ဝါ ပုညံ၊ ပုနော ဂတေ စယေ။ ။(ဓာတွတ္ထ)

ဝိသေသေန ဟာနိတဗ္ဗောတိ ဝိဟာတော။ သုဋ္ဌု ဝိဟာတော သုဝိဟာတော။ တံတံ သမ္ပတ္တိယာ ဝိဗန္ဓနဝသေန သတ္တသန္တာနံ အန္တရေ ဧတိ အာဂစ္ဆတီတိ အန္တရာယော၊ သုဝိဟာတော အန္တရာယော အနေနာတိ သုဝိဟတန္တရာယော။ အဒ္ဓ ပုနပ္ပုနံ တံသမင်္ဂီ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတီတိ အနုဘာဝေါ၊ သောယေဝ အာနုဘာဝေါ၊ ဝန္ဒနာမယပုညဿ သတ္တိ။

(၅) ဒီဃဿ ဒီဃသုတ္တင်္ကိတဿ နိပုဏဿ အာဂမဝရဿ၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတဿ သဒ္ဓါဝဟဂုဏဿ။

ဒီဃသုတ္တင်္ကိတဿ – ရှည်သော သုတ်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ နိပုဏဿ - သိမ်မွေ့စွာသော၊ အာဂမဝရဿ-ဆောင့်တအပ် မြတ်သော

နိကာယ်ဖြစ်သော၊ ဝါ- တောင့်တအပ် မြတ်သော အတ္တပဟိတ,ဒိဋ္ဌဓမ္မ, သမ္ပရာယအကျိုးတို့၏ လာရာ လာကြောင်း နိကာယ်ဖြစ်သော၊ ဝါ- သာသနာပပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အာဂမဟု သမုတ်ပညတ် ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကျမ်းတို့ထက် တောင့်တအပ်မြတ်သော နိကာယ်ဖြစ်သော၊ဗုဒ္ဓါနံ ဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတဿ - မြတ်စွာ ဘုရား၏ တပည့်သား သာဝက တို့သည် ကောင်းစွာ ဖွင့်အပ်ထသော၊ ဝါ-မြတ်စွာဘုရား, မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သား သာဝကတို့သည် ကောင်းစွာဖွင့်အပ်ထသော၊သဒ္ဓါဝဟဂုဏဿ- ကြည်ညိုခြင်းကိုရွက်ဆောင်တတ်သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒီဃဿ- ဒီဃနိကာယ်၏၊(အတ္ထပ္ပကာသနတ္ထံ,အတ္ထံပကာသယိဿာမိ တို့၌စပ်)

ဒီဃဿ နိယုတ္တာ ဒီဃာ၊ အတ္ထေ သူစေန္တီ ပကာသေန္တီတိ သုတ္တာနိ၊ ဒီဃာနိ သုတ္တာနိ ဒီဃသုတ္တာနိ၊ အင်္ဂီယတိ လက္ခီယတီတိ အင်္ဂတော၊ အင်္ဂ,အင်္ဂဝတ်၊

ဍအက္ခရာ၊အစဉ်ပါလတ်၊ယင်းသည့်ခေတ်မှာ၊ဗိန္ဒုလာ။

ဒီဃသုတ္တေဟိ အင်္ဂီတော ဒီဃသုတ္တင်္ဂီတော၊တဿ။ ပထမ ဝိကပ်အလို......ဝရိယာတေ ပတ္ထိယတေတိ ဝရော၊ အာဂမော ဝရော အာဂမဝရော ပြု။ ဒုဝိကပ်အလို......အာဂမိဿန္တိ ဧတ္ထ ဧတေန ဧတသ္မာ ဝါ အတ္ထာ ပရတ္ထာဒယောတိ အာဂမော၊ (ဋီကာဟောင်း)။ ။အာဂမော ဝရော အာဂမဝရော-ပြု။ တ, ဝိကပ်အလို—အာဂမန္တိ သမ္ပတ္တာ အာဂမာ၊ ဘာရတပုရာဏကထာ နရာသီဟပုရာဏကထာဒယော၊ အာဂမေဟိ ဝရော အာဂမဝရော-ပြု။

ဗုဒ္ဓါနံ အနုအာဂမ္မ ဗုဇ္ဈန္တီတိ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဇ္ဈန္တီတိ ဗုဒ္ဓါ၊ အနုအာဂမ္မ ဗုဇ္ဈန္တီတိ အနုဗုဒ္ဓါ၊ ဗုဒ္ဓါ စ အနုဗုဒ္ဓါ စ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓါ၊ သမ္မာ ဝဏ္ဏိယတေတိ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓေဟိ သံဝဏ္ဏိတော ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတော၊တဿ။ သဒ္ဒဟနံ သဒ္ဓါ၊ အာဝဟတီတိ အာဝဟော။ သဒ္ဓံ အာဝဟော သဒ္ဓါဝဟော။ ဂုဏာယတိ ကာရုဏံ ပကာသေတီတိ ဂုဏော။ ဂုဏီယတိ ပရိစိယတီတိ ဂုဏော၊ သဒ္ဓါဝဟော စ သော ဂုဏော စာတိ သဒ္ဓါဝဟဂုဏော၊တဿ။ ။

ဤဂါထာ ပ, တ ပါဒတို့၌ သုံးဂိုဏ်းစိဖြင့် ပြေပြင်သောကြောင့် ဝိပုလာအရိယာဂါထာမည်၏၊

မပြတ်တုံငြား၊ ကျော်ခုန်သွား၊ မှတ်သား ဝိပုလ။

(၆) အတ္ထပ္ပကာသနတ္ထံ, အဋ္ဌကထာအာဒိတော ဝသိသတေဟိ၊
ပဉ္စဟိ ယာ သင်္ဂီတာ, အနုသင်္ဂီတာစ ပစ္ဆာပိ။

အတ္ထပ္ပကာသနတ္ထံ - အနက်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ယာ အဋ္ဌကထာ-အကြင် အဋ္ဌကထာကို၊ အာဒိတော-ပဌမသံဂါယနာ၌၊ ပဉ္စဟိ ဝသိသတေဟိ-ရှင်မဟာကဿပ စသော ရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ သင်္ဂီတာ-ပေါင်းရုံးညီညာ သံဂါယနာတင်အပ်ပြီ၊ ပစ္ဆာပိ-ဒုတိယ, တတိယ သံဂါယနာတို့၌လည်း၊ သတ္တဟိ ဝသိသတေဟိစ-ရှင်မဟာယသ စသော ရဟန္တာ ခုနစ်ရာတို့သည်၎င်း၊ ဒသဟိ ဝသိသတေဟိစ-ရှင်မဟာ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ စသော ရဟန္တာတထောင်တို့သည်၎င်း၊ (ယည့် ပါဌ်) အနုသင်္ဂီတာစ-နောက်ထပ်တဖန် သံဂါယနာလည်း တင်အပ်ပြန်ပြီ။

အတ္ထော ကထိယတိ ဧတာယာတိ အတ္ထကထာ၊ သာယေဝ အဋ္ဌကထာ၊ တ္ထကာရဿ ဋ္ဌကာရံ ကတွာ၊ ယထာ......ဒုက္ခဿ ပီဠနဋ္ဌောတိ၊ (ဋီကာ)

ဋီကီယတိ ဋိကီယတိ ဋေကီယတိ ဇာနိယတိ အဋ္ဌကထာယ အတ္ထော ဧတာယာတိ ဋီကာ၊ ဋိက, ဋိက, ဋေက ဓာတ်သုံးမျိုးရ။

ယာယတ္ထ မဘိဝဏ္ဏေန္တိ, ဗျဉ္ဇနတ္ထပဒါနုဂံ၊
နိဒါနဝတ္ထုသမ္ဗန္ဓံ, ဧသာ အဋ္ဌကထာ မတာ။

ယာယ-အကြင်အဖွင့်ဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနတ္ထပဒါနုဂံ-သဒ္ဒါ, အနက်, ပုဒ်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ နိဒါနဝတ္ထုသမ္ဗန္ဓံ-နိဒါန်းဝတ္ထုနှင့် စပ်သော၊ အတ္ထံ-ကို၊ အဘိဝဏ္ဏေန္တိ-ဖွင့်ဆိုကုန်၏၊ ဧသာ-ဤအဖွင့်ကို၊ အဋ္ဌကထာ-ဟူ၍၊ မတာ-အပ်၏၊ (ဋီကာဂါထာပါဌ်နက်)

(၇) သီဟဠဒီပံ ပန အာ-ဘတာထ ဝသိနာ မဟာမဟိန္ဒေန၊
ဌပိတာ သီဟဠဘာသာ-ယ ဒီပဝါသီနမတ္ထာယ။

ကိဉ္စာပိအနုသင်္ဂီတာ-အကယ်၍ကား သံဂါယနာအတန်တန် တင်အပ်ပြီး မှန်၏၊ ပန-ထိုသို့သံဂါယနာအတန်တန် တင်အပ်ပြီးသော်လည်း၊

မဟာမဟိန္ဒေန - မဟာမဟိန္ဒ အမည်တော်ရှိသော၊ ဝသိနာ - ရဟန္တာသည်၊သီဟဠဒိပံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့၊ အာဘတာ-ဆောင်အပ်၍၊အထ-ထိုမှနောက်၌၊ ဒိပဝါသိနံ-သီဟိုဠ်ကျွန်းသားတို့၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ သီဟဠဘာသာယ-သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်၊ထပိတာ-ထားအပ်၍။

သီဟံ လာတိ ဂဏှာတိတိ သီဟဠော၊ လကာရဿ ဠကာရံ ကတွာ၊ ယထာ......ဂရုဠောတိ။ သီဟဠအရ မင်းသားကိုရချ, ထိုနောက် အဆက်ဆက်သောမင်းနှင့် တိုင်းသူပြည်သားများကို သဒိသူပစာ,ကျွန်းကို ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏။

တသ္မိံ ဝံသေ အာဒိပုရိသော သီဟကုမာရော၊ တဗ္ဗံသဇာတာပန တမ္ဗပဏ္ဏိဒိပေ ခတ္တိယာ သဗ္ဗေပိဇနာ တဒ္ဒိတဝသေန သဒိသဝေါဟာရေနဝ၊ သီဟဠာ၊တေသံ နိဝါသဒိပေါပိ တဒ္ဒိတဝသေန ဌာနိနာမေနဝ၊ သီဟဠောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။(ဋီကာ)
ဇလမဇ္ဈေ ဒိပ္ပတိတိ ဒိပေါ၊ ဒွိဓာဝါ အာပေါ သန္ဒတိ ဧတ္ထာတိ ဒွိပေါ။ဒွိပေါယေဝ ဒိပေါ၊သီဟဠာနံ နိဝါသော ဒိပေါ သီဟဠဒိပေါ၊ တံ။

အာဘရိယတေ နီယတေတိ အာဘတာ။ ဝသော ဧတဿ အတ္ထိတိ ဝသိ၊ တေန။ ရုန္ဓတိ ပရမိဿရိယံ ကရောတိဘိ ရုန္ဓော၊ မဟန္တော ရုန္ဓော ယဿာတိ မဟိန္ဒော။ မဟန္တော မဟိန္ဒော မဟာမဟိန္ဒော။ဘာသိယတေ ကထိယတေတိ ဘာသာ၊သီဟဠာနံ ဘာသာ သီဟဠဘာသာ။ ။ဤဂါထာဝိပုလာအရိယာဂါထာတည်း။

(ဂ) အပနေတွာန တတောဟံ,သီဟဠဘာသံ မနောရမံ ဘာသံ၊ တန္တိနယာနုစ္ဆဝိကံ,အာရောပေန္တော ဝိဂတဒေါသံ။

အဟံ-သည်၊ တတော - ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ၊ သီဟဠဘာသံ-သီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ အပနေတွာန - ပယ်ပြီး၍၊ မနောရမံ-စိတ်နှလုံးကိုရွှင်ပြုံးပျော်ပိုက်နှစ်မြို့က်စေတတ်သော၊တန္တိနယာနုစ္ဆဝိကံ-ပါဠိတော်နည်းအား သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော၊ ဝါ-ပါဠိတော်နည်းနှင့် မဆန့်ကျင်သော၊ဝါ-ပါဠိတော်နည်း၏ အရိပ်အရောင်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊

ဝိဂတဒေါသံ - ကင်းသော အပြစ်ရှိသော၊ ဘာသံ-မာဂဓဘာသာသို့၊ အာရောပေန္တော-တင်လျက်၊

ပဏ္ဍိတာနံ မနံ ရမယန္တိတိ မနောရမံ။ တနောတိ အတ္ထံ ဓောသ တနိယတိဝါ အတ္တဝသေန ဝိဝရိယတိ၊ ဝဏ္ဏတောဝါ သတ္တေ တာရေတိ၊နာနတ္တဝိသယံဝါ ကဉ် တရန္တိ ဓောယာတိ တန္တိ၊နယတိတိ နယော၊နယတိ ဗောဓနာတိ ဝါ နယော၊နိယတိ တိ နယော၊ နိယတိ ဗောဓနာတိဝါ နယော၊ တန္တိယာ နယော တန္တိနယော၊ ဆဝိ ဆာယံ အနုဂတာတိ အနုစ္ဆဝိကာ၊တန္တိ နယာယ အနုစ္ဆဝိကာ တန္တိနယာနုစ္ဆဝိကာ။တံ။

(၉) သမယံ အဝိလောမေန္တော,ထေရာနံ ထေရဝံသပဒီပါနံ၊
သုနိပုဏဝိနိစ္ဆယာနံ,မဟာဝိဟာရေ နိဝါသိနံ။

ထေရဝံသပဒီပါနံ-ရှင်မဟာကဿပ စသော မထေရ်တို့၏ အနွယ် အဆက်ကို ပြတတ်ကုန်သော၊ ဝါ - အနွယ်အဆက်၌ ဆီမီးရောင်နှင့် တူကုန်သော၊ သုနိပုဏဝိနိစ္ဆယာနံ - သိမ်မွေ့နက်နဲ ဝေခွဲအပ်သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော၊ ဝါ-သိမ်မွေ့နက်နဲ ဝေခွဲတတ်သော ဉာဏ်ရှိကုန်သော၊မဟာဝိဟာရေ-မဟာမေဃဝန် ကျောင်းတိုက်၌၊ နိဝါသိနံ-နေထိုင်လေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာနံ-မထေရ်တို့၏၊ သမယံ-အယူကို,နှင့်၊ အဝိလောမေန္တော-မဆန့်ကျင်စေမူ၍။

ထိရန္တိ ဒဠှီ ဘဝန္တိတိ ထိရာ၊သီလာဒိဂုဏာ။ထိရာ ဧဝ တသံ အတ္ထိတိ ထေရာ။ ဝနတိ သမ္ဘတိ ပဏ္ဍရတိတိဝါ ဝံသော၊ ဝန ခာတ်,သပစ္စည်း။ ထေရာနံ ဝံသော ထေရဝံသော။ ပကာရေန ဒိပေန္တိတိ ပဒီပါ၊ ပဒီပါဝိယာတိဝါ ပဒီပါ၊ ထေရဝံသံ ထေရ ဝံသေဝါ ပဒီပါ ထေရဝံသပဒီပါ၊ တေသံ။'

နိပုဏသတော ပုဏာတိ သောဓေတိတိ နိပုဏော။ ဝိဝိ ဓေဟိ အာကာရေဟိ နိစ္ဆယတိတိ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနေသု ခိလမဒ္ဒနာကာရေန ပဝတ္တာ ဝိမတိစ္ဆေဒကထာ။ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနေသု-ခဲရာ ခဲဆစ် အရာတို့၌၊ ခိလမဒ္ဒနာကာရေန-တံသင်း သစ်ငုတ် နှင့်တူသောသံသယကို ဖျောက်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဝတ္တာ-

ဖြစ်သော၊ ဝိမတိစ္ဆေဒကထာ-ကထာရ၏၊

သုဒ္ဓံ နိပုဏာ သဏှာ ဝိနိစ္ဆယော ဧတေသန္တိ သုနိပုဏာ ဝိနိစ္ဆယာ၊အထဝါ ဝိနိစ္ဆိနောတိတိ ဝိနိစ္ဆယော။ ယထာဝုတ္တ ဝိသယံ ဉာဏံ။ ယထာဝုတ္တဝိသယံ-ဆိုခဲ့ပြီးသော ခဲရာ ခက်ဆစ် ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဉာဏ်-ဉာဏ်ကိုရ၏။

ဂေါ ဉာဏံ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဂဏ္ဌိ၊ ဂံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ၊ဂံ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဂဏ္ဌိ၊ ၊(ကေကွချကောသဋီကာ)၊

သုဒ္ဓံ နိပုဏာ ဆေကော ဝိနိစ္ဆယော ဧတေသန္တိ သုနိပုဏာ ဝိနိစ္ဆယာ၊ တေသံ။

(၁၀) ဟိတွာ ပုနပ္ပုနာဂတ-မတ္ထံ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ၊
သုဇနဿစ တုဋ္ဌတ္ထံ,စိရဋ္ဌိတတ္ထဉ္စ ဓမ္မဿ။

ပုနပ္ပုနာဂတံ-အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်လာသော၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဟိတွာ-ပယ်စွန့်၍ဒီပဝါသိနံ-တို့၏၊ အတ္ထာယစ-အကျိုးငှါလည်း၊ သုဇနဿစ-သူတော်ကောင်း အပေါင်း၏လည်း၊ တုဋ္ဌတ္ထံစ-နှစ်သက်စေခြင်းအကျိုး ငှါလည်း၊ ဓမ္မဿ-၏၊ စိရဋ္ဌိတတ္ထဉ္စ-ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ အတ္ထံ-အဋ္ဌကထာသစ်ကို၊အဟံ-သည်၊ ပကာသယိဿာမိ-ထင်စွာပြအံ့၊

သုဇနဿစာတိ စသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော၊ တေန နကေဝလံ ဇမ္ဗုဒီပဝါသိနံ ဧဝ အတ္ထာယ၊အထခေါ သာရဇနတောသနတ္ထဉ္စာတိ ဒဿေတိ။ တေနစ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပဝါသိနမ္ပိ အတ္ထာယာတိ အယမတ္ထော သိဒ္ဓေါ ဟောတိ။ ဥဂ္ဂဟဏာဒိသု ကရဏာယ တေသမ္ပိ ဗဟူပကာရတ္တာ။ ။ဋီကာ၊

(၁၁) သီလကထာ ဓုတဓမ္မာ,ကမ္မဋ္ဌာနာနိစေဝ သဗ္ဗာနိ၊
စရိယာဝိဓာနသဟိတော,ဈာနသမာပတ္တိဝိတ္ထာရော။

သီလကထာ-သီလကို အကျယ်ဆိုရာစကားငှါ၊ ဓုတဓမ္မာ-ကိလေသာတို့ကို ခါတွက် ဖျက်ဆီး တတ်ကုန်သော ဓုတင် တရားတို့ငှါ၊ (ကိလေသေ ဓုနောန္တိ ကမ္ပေန္တီတိ ဓုတာ၊ ဓုတင်။ ဓုတာ ဓမ္မာ ဓုတ

မွေ) သဗ္ဗာနိ-ကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိစေဝ-ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ငှင်း၊ စရိယာ ဝိဘာ ။ နသဟိတော-စရိုက် စသည်တို့၏ သဘောစသည်ကို စိရင်ခြင်းနှင့် တကွသော၊ ဝါ-စရိုက်ကို စိရင်ခြင်းနှင့်တကွသော၊ ဈာနသမာပတ္တိ ဝိတ္ထာရော-လေးပါးသောရူပဈာန်,လေးပါးသောအရူပသမာပတ်တို့၏ အကျယ်ကို ဆိုရာစကားငှင်း၊ ဝါ-ရှစ်ပါးသောမဟဂ္ဂုတ်ဈာန်,ရှစ်ပါး သော မဟဂ္ဂုတ်သမာပတ်တို့၏ အကျယ်ကို ဆိုရာစကားငှင်း၊ ဝါ-ရှစ်ပါးသော ရူပါ ရူပဈာန်, ဖလသမာပတ်, နိရောဓသမာပတ်တို့၏ အကျယ်ကို ဆိုရာစကားငှင်း။

(၁၂) သဗ္ဗာစ အဘိညာယော,ပညာသင်္ကလနိစ္ဆယောစေဝ၊ ခန္ဓာဓာတာယတနိ-န္ဒြိယာနိ အရိယာနိစေဝ စတ္တာရိ။

သဗ္ဗာ-ကုန်သော အဘိညာယောစ-အဘိညာဉ်တို့ ငှင်း၊ပညာသင်္ကလ နိစ္ဆယောစေဝ-ပညာကို အကျဉ်းချုံး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှင်း၊ (ဤကား ပညာသင်္ကလနိစ္ဆယော ရှိသောပါဌ် အလို) ဘနည်း......ပညာသင်္က လနနိစ္ဆယောစေဝ-ပညာကို ပေါင်းရုံး၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှင်း၊ (ဤကား ပညာသင်္ကလနနိစ္ဆယော ရှိသော ပါဌ်အလို) ခန္ဓာဓာတာယတနိန္ဒြိ ယာနိ-ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဣန္ဒြေတို့ငှင်း၊ အရိယာနိ-အရိယာတို့ သည် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော၊ ဝါ-အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ် ပြီးစေတတ်ကုန်သော၊ ဝါ-မချွတ်မယွင်း မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သော အားဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ သစ္စာနိစေဝ-တို့ငှင်း။ (နောက်ဇါထာမှယူ)

လောကိယလောကုတ္တရာဘေဒါနံ ဆန္နမ္ပိ အဘိညာနံ ဂဟ ဏတ္ထံ သဗ္ဗာစ အဘိညာယောတိ ဝုတ္တံ။ပညာယ သင်္ကလေတွာ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ နိစ္ဆယော ပညာသင်္ကလဝိနိစ္ဆယော၊(ငိုဟောင်း) ပညာယ သင်္ကလယိတွာ သမ္ပိဏ္ဍေတွာ ဂဏေတွာပါ ဝိနိစ္ဆယနံ ပညာသင်္ကလဝိနိစ္ဆယော-ဋီကာသစ်ဖွင့်ရကား ဋီကာများအလို သင်္ကလနှင့် ရှိသော ပါဌ်သာ အမှန်ဖြစ်သင့်သော်လည်း ဆန်း, သဒ္ဒါ,အတ္ထယုတ္တိရှိသောကြောင့် ပါဌ်နှစ်ထွေပင် အနက် ယော ဇနာသည်။

အရိယေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗာနီတိ အရိယာနိ၊ အရိယဿ ဘာဝေါ အရိယော၊ ဘာဝလောပ, ဘာဝပ္ပဓာန အရိယဿ ကရာနိ သာဓကာနီတိဝါ အရိယာနိ၊ အဝိတထာဘာဝေန အရိတဗ္ဗာ အဓိဂန္တဗ္ဗာတိဝါ အရိယာနိ။

အရိယသစ္စာနန္တိ အရိယဘာဝကရာနံ သစ္စာနံ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာဏ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

အရိယောတိ ကိလေသာနံ အာရကတ္တာ အရိယော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ အရိပ္ပဟာနာယ သံဝတ္တတီတိပိ အရိယော၊ အရယော ပါပဓမ္မာ ယတ္ထ အာဂစ္ဆန္တိ ဧတေနာတိပိ အရိယော၊ အရိယေန ဘဂဝတာ ဒေသိတတ္တာ အရိယဿ အယန္တိပိ အရိယော၊ အရိယဘာဝပ္ပဋိလာဘာယ သံဝတ္တတီတိပိ အရိယော။ ဣဓပန အရိယကရော အရိယောတိပိ ဥတ္တရပဒလောပေန အရိယသဒ္ဒ သိဒ္ဓိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။

ယသ္မာ ပနေတံ ဗုဒ္ဓါဒယော အရိယာ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ၊ တသ္မာ အရိယသစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ၊ အရိယပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗဉ္စ သစ္စံ ပုရိမပဒေ ဥတ္တရပဒလောပေန အရိယသစ္စန္တိ ဝုတ္တံ။ အရိယဿ ဝါ တထာဂတဿ သစ္စန္တိပိ အရိယသစ္စံ၊ တထာဂတေန ဟိ သယံ အဓိဂတတ္တာ ပဝေဒိတတ္တာ တတော ဧဝ အညေဟိ အဓိဂမနီယတ္တာ တံ တဿ ဟောတီတိ။ အထဝါ......ဧတဿ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ အရိယဘာဝသိဒ္ဓိတော အရိယသာဓကံ သစ္စန္တိပိ အရိယသစ္စံ၊ ပုဗ္ဗေ ဝိယ ဥတ္တရပဒလောပေန၊ အဝိတထဘာဝေန ဝါ အရဏီယတ္တာ အဓိဂန္တဗ္ဗတ္တာ အရိယသစ္စန္တိပိ အရိယသစ္စံ၊ ။မဟာခန္ဓကဋီကာ။

ဤ ဂါထာ စတုတ္ထပါဒဝယ် အရိယာနိစေဝဠ စေဝဖြုတ်ပယ်၍ "အရိယာနိ စတ္တာရိ" ဟု အချို့စာအုပ်တို့၌ပြင်ကြ၏၊ သာမညအရိယာဂါထာ, ဝါ - ပထျာအရိယာဂါထာဖြစ်အောင် ပြင်ကြဟန်တူသည်၊ ထိုစာပြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဆန္ဒသမ္မူဠှသာ။

" အရိယာပုဗ္ဗ၊ နှစ်ဝက်ထပ်၊ ခေါ်အပ်ဂီတိသာ " ဆန်းနိယံနှင့်အညီ ဂီတိဂါထာ ဖြစ်သောကြောင့် ဆန်းလည်းသင့်, ရေးနည်းလည်းမပျက် မဖျက်သင့်ပေ၊

ဤနိသျ၌ ဆန်းအဖြတ်အတောက် ရှေ့နောက် ထောက်ဆ တ်ကျမှန်ကန်မှ ရှေးရှု၍ ဂါထာများကို ပ ြင်ပါထည့်ထားသည်။

(၁၃) သင္ဂာနိ ပစ္စယာကာ-ရဒေသနာ သုပရိသုဒ္ဓနိပုဏာနယာ၊
အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ,ဝိပဿနာဘာဝနာစေဝ။

သုပရိသုဒ္ဓနိပုဏာနယာ-ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော သိမ်မွေ့နက်နဲ ခက်ခဲသောနည်းရှိသော၊ ပစ္စယာကာရဒေသနာ-ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ဒေသနာရင်း၊ အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ-မလွတ်သော ပါဠိအစဉ်ရှိ သော၊(အဝိမုတ္တော တန္တိမဂ္ဂေါ ယဿာတိ အဝိမုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ)၊ဝိပဿ နာ ဘာဝနာစေဝ-နာရင်း၊ (ဝိပုလာရိယာဂါထာတည်း)

(၁၄) ဣတိ ပန သဗ္ဗံ ယသ္မာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ မယာ သုပရိသုဒ္ဓံ၊
ဝုတ္တံ တသ္မာ ဘိယျော,နတံ ဣဓ ဝိစာရယိဿာမိ၊

ဣတိဣဓဒံသဗ္ဗံ-ဤ အလုံးစုံကို၊ (ပနသဒ္ဒေါဝစနာလင်္ကာရေ) ဝိသုဒ္ဓိ မဂ္ဂေ-မဂ်၌၊မယာ-သည်၊သုပရိသုဒ္ဓံ-ကောင်းစွာထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ် အောင်၊ဝါ-အလွန်စင်ကြယ်အောင်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိယျော-လွန်စွာ၊ ဝါ-နောက်ထပ်တဖန်၊ ဣဓ-ဤအဋ္ဌကထာ သစ်၌၊ တံသဗ္ဗံ-ကို၊အဟံ-သည်၊ န ဝိစာရယိဿာမိ-မစိစစ်, မဖွင့်ဆို တော့အံ့၊

ဤဂါထာ စတုတ္ထပါဒ၌ 'နေတံ'ဟု အရှိများသည်၊ဆိုလိုရင်းအနက် အဓိပ္ပါယ်လည်းမပျက်,ဆန်းလည်းမပျက်စေရန် 'နတံ'ဟုရှိသင့်၏၊ ''တေနေဝါဟ နတံ ဣဓ ဝိစာရယိဿာမီတိ''ဟူသောဋီကာဟောင်းကို လည်းထောက်၊ဋီကာများ၌လည်းဧတံသဗ္ဗံ၌''ဧ''ပယ်ဖြုတ်၍''တံသဗ္ဗံ'' ဟု တညီတည်းရှိစေသင့်သည်၊

(၁၅) မဇ္ဈေ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ,ဧသ စတုန္နမ္ပိ အာဂမာနဉ္ဟိ၊
ဌတွာ ပကာသယိဿတိ,တတ္ထ ယထာဘာသိတံ အတ္ထံ၊

ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧသဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ-ကို၊ စတုန္နမ္ပိ-ကုန်သော၊ အာ ဂမာနံ – နိကာယ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊ ဌတွာ-၍၊ တတ္ထ – ထိုလေးပါးသော နိကာယ်တို့၌၊ယထာဘာသိတံ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓဟောအပ်သည်အား လျော် စွာ၊ဝါ-စွာသော၊ တနည်း ..... အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဖွင့်ဆိုအပ်သည်အား

လျော်စွာ၊ ဝါ-စွာသော၊(ဘာသိယဋီတေ ဒေသိယတေ ဝဏ္ဏိယတေတိဝါ ဘာသိတံ၊ဘာသိတဿ အနုရူပံ ယထာဘာသိတံ) အတ္ထံ-ကို၊ ပကာသယိဿတိ- ပြလတ္တံ့။

(၁၄) ဣစ္စေဝ ကတော ယသ္မာ,တသ္မိ ဂဟေတွာန သဗ္ဗမေတာယ၊
အဋ္ဌကထာယ ဝိဇာနထ,ဒီဃာဂမနိဿိတံ အတ္ထန္တိ။

ဣစ္စေဝ–ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍သာလျှင်၊မယာ-သည်၊ကတော-အပ်ပြီ တသ္မာ-ကြောင့်၊တမ္ပိဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ-ကိုလည်း၊ဂဟေတွာန-၍၊ ဧတာယ အဋ္ဌကထာယ - သုမင်္ဂလဝိလာသိနီမည်သော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်၊သဗ္ဗံ-ကွ၊ဒီဃာဂမနိဿိတံ-ဒီဃနိကာယ်ကို မှီသော၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဝိဇာနထ ဝိဇာနာထ-သိကြကုန်လော၊ ဣတိ-ပဏာမစသည်ကိုပြဆိုရာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း။

ဆန်းကြောင့်ကျေပျက်၊ယင်းအချက်၊အနက်ဖေါ်ပေးရာ(ဝိဇာနထ ဝိဇာနာထ သည်တည်း)

ဆန်းကြောင့်ပေါ်ထွက်၊ယင်းအချက်၊ ဖျက်၍နက်ပေးရာ၊ (မုနိစရေ၊မုနိ မုနိ-ရဟန်းသည်၊စရေ စရတိ-ကျင့်တတ်၏-သည်တည်း)

ဗာဟိယနိဒါနကထာ

တတ္ထ-ထို ဒီဃဿ အာဂမဝရဿ အတ္ထံ ပကာသယိဿာမိ ဟူသော စကား၌၊ ဝါ - ဒီဃာဂမနိဿိတံအတ္ထံ ဟူသောစကား၌၊ ဒီဃာဂမော နာမ-ဒီဃနိကာယ်မည်သည်၊သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ-သီလက္ခန္ဓဝဂ်ရင်း၊မဟာဝဂ္ဂေါ-ရင်း၊ ပါထိယဝဂ္ဂေါ-ရင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဂ္ဂတော-ဝဂ်အားဖြင့်၊ တိဝဂ္ဂေါ-သုံးဝဂ်ရှိသည်၊(တယော ဝဂ္ဂါ ယဿာတိ တိဝဂ္ဂေါ)ဟောတိ-၏၊သုတ္တတော-သုတ်အားဖြင့်၊ စတုတ္တိံသသုတ္တသင်္ဂဟော-သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ,ကြောင်းသည်၊(သင်္ဂယှန္တိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိဝါ သင်္ဂဟော၊ စတုတ္တိံသသုတ္တာနံ သင်္ဂဟော စတုတ္တိံသသုတ္တသင်္ဂဟော) ဝါ - သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သည်၊ (သင်္ဂဟိယတေတိ သင်္ဂဟော၊ စတုတ္တိံသသုတ္တေဟိ သင်္ဂဟော စတုတ္တိံသသုတ္တသင်္ဂဟော) ဟောတိ-၏၊ တဿ-ထိုဒီဃနိကာယ်၏၊ ဝဂ္ဂေသု - ဝဂ်တို့တွင်၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ-သည်၊ အာဒိ-အစတည်း၊ သုတ္တေသု-တို့တွင်၊ ဗြဟ္မ

ဓာလံ-သည်၊ အာဒိ-တည်း၊ ဖြဟ္မစာလသာဝိ တွင်လည်း၊ (အစဉ် အတိုင်း'ဖြဟ္မစာလေ'ဆိုသင့်သော်လည်း နာနာနယမှတ်လေ၊ ၈၇-နိဒ္ဒါ ရဏာထွန်၌ သိဘက်တည်း)။ ၊ဇ္ဈော်မေသုတန္တ အာဗိက်-တံ ဤသို့အစ ရှိသော၊ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန-အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပထမ မဟာ သင်္ဂီတိကာလေ-ပထမသံဂါယနာတင်ရာကာလ၌၊ ဝုတ္တံ-သော နိဒါန်- သည်၊အာဒိ-တည်း။

သင်္ဂဟေတွာ ဂါယန္တိ ဧတ္ထာတိ သင်္ဂီတိ၊ ကာလော၊ မဟတိ သင်္ဂီတိ မဟာသင်္ဂီတိ၊ ပထမာ မဟာသင်္ဂီတိ ပထမမဟာသင်္ဂီ တိ၊ ပထမ မဟာသင်္ဂီတိ ကာလော ပထမ မဟာသင်္ဂီတိ ကာလော။

အပိစ သဒ္ဒါဝဟာဂုဏတ္ထာ ဒီဃာဂမောဝ ပထမံ သင်္ဂီ တော၊သီလကထာ ဗာဟုလ္လတော ပန သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ ပထမံ နိက္ခိတ္တော၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာ.ထ ၊ ဘာဝတော ပန သုတ္တန္တပိဋက ကဿ နိရဝသေသ ဒိဋ္ဌိဘဇနံ ဖြဟ္မစာလသုတ္တံ ပထမံ နိက္ခိတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊နိဒါန် ပန။ ပ။ ဒေသကာလာဒိနိဒဿနတ္ထံ ပထမံ နိက္ခိတ္တန္တိ၊ ၊ဋီကာ။

စ ဆက်၊ သောပထမမဟာသင်္ဂီတိနာမ-ထိုပထမမဟာသံဂါယနာ မည်သည်ကို၊ **အနည်း**......သောပထမ မဟာသင်္ဂီတိနာမစ-ကိုလည်း၊ (သင်္ဂဟေတွာ ဂါယနံ သင်္ဂီတိ)၊ ဝိနယပိဋကေ-၌၊ တန္တိ-အစဉ်သို့၊ ကိဠ္ဌာဝိအာရုဠှာ-အကယ်၍ကား တင်အပ်ပြီး၏ (အာရုဟိတ္ထာတိ အာ ရုဠှာ၊ရုဟ-တ) ပန-လည်း၊ နိဒါနကောသလ္လတ္ထံ-နိဒါန်း၌ လိမ္မာသော သူ၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဉာဏ်ဟုသိအပ်သောအကျိုးငှါ၊ ဣဓဝိ-၌ အဋ္ဌကထာ၌လည်း၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။

နိဒါတိ ဒေသနံ ဒေသကာလာဒိဝသေန အဝိဒိတံ ဝိဒိတံ ကတွာ နိဒဿေတီတိ နိဒါနံ၊ ဘုသလဿ ဘာဝေါ ကောသလ္လံ၊ နိဒါနေ ကောသလ္လံ နိဒါနကောသလ္လံ၊ နိဒါနကောသလ္လမေဝ အတ္ထော နိဒါနကောသလ္လတ္ထော။

တုံ ထွံ ရင်း၊ရှို့တုံရှောင်း၊ အကြောင်း အကျိုးပြန်မြဲ၊
တုံ ထွံ နှင်မျိုး၊အကျိုးမြန်မာ၊ နက်ပေးရာ၊ ဌ ကြောင်းသာမှတ်လေ။
-- ယောဇနာနောင်မှ၊ ဟိနှင့်ပြ။ ၌မှတ်သည်၊ဝိတ္ထာရ်။

ဟိ-၌၊ မေ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ-တရားတည်းဟူသောစက်ကို ဖြစ်စေခြင်း, လည်စေခြင်းကို၊ ဝါ-တရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို ဖြစ်စေခြင်း,လည်စေခြင်းကို၊ ဝါ-တရားသဖြင့်, ကြောင့်ဖြစ်သောစက်ကို ဖြစ်စေခြင်း,လည်စေခြင်းကို၊ (ဓာရေတီတိ ဓမ္မော၊ စက္ကေတိ ပဝတ္တေတီတိ စက္ကံ။ ဓမ္မောယေဝ စက္ကံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မေန ပဝတ္တံ စက္ကံဝါ ဓမ္မစက္ကံ၊ ပဝတ္တယနံ ပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစက္ကဿ ပဝတ္တနံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ)၊ အာဒိံ ကတွာ-အစပြု၍၊ ယာဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကဝိနယနာ-သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ကို ဆုံးမရာအခါတိုင်အောင်၊ ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေ-ပြုအပ်ပြီးသော ဗုဒ္ဓ၏ ကိစ္စရှိတော်မူသော၊ [ကရီယိတ္ထာတိ ကတံ၊ ကတ္တဗ္ဗန္တိ ကိစ္စံ၊ ဗုဒ္ဓဿ ကိစ္စံ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ။ ကတံ ဗုဒ္ဓကိစ္စံ ယေနာတိ ကတ ဗုဒ္ဓကိစ္စော၊ တသ္မိံ၊ ။ကံဟောပုဒ်၏ ခတ်အရနှင့် အညပုဒ်အရတူလျှင်၊ ဝါ-ကံဟောပုဒ်သည် အညပုဒ်၌ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် စပ်နိုင်လျှင် တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိ အမြဲတွဲ၊ မတူလျှင် စတုတ္ထီ ဆဋ္ဌီတခုခုတွဲ]၊ လောကနာထေ-သတ္တလောက၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတိ-သည်၊ ကုသိနာရာယံ - ကုသိနာရုံမြို့၌၊ ဝါ-မြို့၏ အနီး၌။

ကုသနရေ မာပိတံ ကုသိနာရံ။ ကုသနရေ - သမန်းမြက်ကိုင်လာသောလူကို မြင်သောအခါ၌၊ ဝါ-မြင်ရာဌာန၌၊ မာပိတံ-ဖန်ဆင်း တည်ထားအပ်သော မြို့တည်း၊ တနည်း......ကုသော ဒဗ္ဗဘိဏံ အဿအတ္ထီတိ ကုသီ၊ ကုသီစ သော နရောစာတိ ကုသိနရော၊ ကုသိနရော ယသ္မိံ ဝိဇ္ဇတီတိ ကုသိနာရာ၊ တိသံ၊ပြု၊

ယဿ မာပိတကာလေ နိမိတ္တံ ဩလောကေန္တာ ဖြာယ္ပဏာ ကုသဟတ္ထံ နရံ ပဿိတွာ မာပေန္တိ၊ တံ ကုသိနာရံ၊ ၊အဘိဓာန် ဋီကာ။

တဥ္စ နဂရံ ကုသဟတ္ထံ ပုရိသံ ဒဿနဋ္ဌာနေ မာပိတတ္တာ ကုသိနာရန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။(ဋီကာသစ်)

ဥပဝတ္တနေ-အကွေ့၌၊ (ဥပေစ္စဝတ္တန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ဧတေနာတိ ဥပဝတ္တနံ၊ တသ္မိံ) မလ္လာနံ-မလ္လာမင်းတို့၏၊ သာလဝနေ-ရဂုံသာမော အင်ကြင်းတော၌၊ ယမကသာလာနံ-အစုံသော အင်ကြင်း

ပင်ပျိုတို့၏၊ ဓါ-အမြစ်ပင်မ သစ်ခွအရှက် ဆက်စပ်လျက်တည်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏၊

ယမကာ သာလာ ယမကသာလာ၊တေသံ၊ယမတိ ဥပရမတီတိ ယမကံ၊ သာရော အဿ အတ္ထီတိ သာရော၊သာရောဧဝ သာလော၊အထဝါ သာဟိ ဘေသဇ္ဇာစရိယေဟိ နာနာရောဂဿ တိကိစ္ဆနတ္ထာယ လာယတေ ဂယှတေတိ သာလော၊ယမကံစ တံ သာလောစာတိ ယမကသာလော၊

ဒုဝိစ ယမကသာလာ နာမ မူလက္ခန္ဓ ဝိဋပပတ္တေဟိ အညမညံ သံသိဗ္ဗိတွာ ဌိတသာလာတိပိ မဟာအဋ္ဌကထာယံဝုတ္တံ၊ ၊ ဋီကာ,မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ၊

အန္တရေ-အလယ်၌၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမ ဒိဝသေ-ဝိသာခါ နက္ခတ် စန်းယှဉ်လတ်တုံ့ ကဆုန်လပြေ့(ပြည့်)အင်္ဂါနေ့၌၊

ဝိယတေတိ မာ၊ပူရတီတိ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏောဧဝ မာ ပုဏ္ဏမာ၊ ဝိသာခါယ နိယုတ္တော ပုဏ္ဏမာ ယတ္ထာတိ ဝိသာခါပုဏ္ဏမော၊ ဒိဗ္ဗန္တိ ကီဠန္တိ အသ္မိန္တိ ဒိဝသော၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမော ယောဝ ဒိဝသော ဝိသာခါပုဏ္ဏမဒိဝသော၊တသ္မိံ၊

ပစ္စူသ သမယေ-မိုက်မှောင်ပယ်ဖျောက် အလင်းရောက်သောအခါ၌၊(ပစ္စူသတိ တိမိရံ ဝိနာသေတီတိ ပစ္စူသော၊သံပုနပ္ပုနံ ဧတီတိ သမယော၊ပစ္စူသောယေဝ သမယော ပစ္စူသသမယော) အနုပါဒိသေသာယ-ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းအကျန်မရှိသော၊

ကမ္မကိလေသေဟိ ဥပါဒိယတေတိ ဥပါဒိ၊(ဥပ,အာပုဗ္ဗ ဒါ ဓာတ် ဣပစ္စည်း)ကမ္မကိလေသေဟိ သိဿတိ အဝသိဿတီတိ သေသော၊ဥပါဒိယေဝ သေသော ဥပါဒိသေသော၊နတ္ထိ ဥပါဒိ သေသော ဧတိဿာတိ အနုပါဒိသေသာ၊ တာယ၊ နု,ဥပါဒိ သေသပုဒ်၏အရကား ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ်တို့၏ပျောက်ကင်း မရှိခြင်းအဘ္ဘာဝ ဘောဂတ်ကိုမှချ, ထိုဂုဏ်၏ နိဗ္ဗာန ဓာတ်နှင့် ဂုဏ်, ဂုဏော စပ်ခြင်းသမ္ဗန်ကို ဌာနူပစာ၊ အနုပါဒိ သေသပုဒ်၏အရကား နိဗ္ဗာနဓာတ်ရ၏၊

နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်(သင်္ခတတ္တ) ဝါ-ငြိမ်းအေး ခြင်းသဘောဖြင့်၊(သဒ္ဒတ္တ) (နိဗ္ဗုတိ နိဗ္ဗာနံ ရေတိဘဲ ဓာတု၊နိဗ္ဗာန မေဝ ဓာတု နိဗ္ဗာနဓာတု၊တာယ။)**တနည်း** .. အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန ဓာတုဟုတ္ဘာ - ဥပါဒိန္နကက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန် မရှိသော ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ဘဂဝတော-၏၊ ဓာတုဘာဇနဒိဝသေ-ဓာတ်တော်ဝေဘန်ရာနေ့၌၊(ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသိ စပ်၊**တနည်း**..... သန္နိပတိတာနံစပ်) သန္နိပတိတာနံ-စည်းဝေးကုန်သော၊ ဝါ-ကာယ သာမဂ္ဂီ၏ အစွမ်းဖြင့် တကုပြစ်ကုန်သော၊ (သန္နိပတိတာနံကို ဘိက္ခူ သတသဟဿာနံ၌, **တနည်း** ...ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသိ၌ ဘိက္ခူနံနှင့်စပ်။သန္နိပတိတာနံဟူသောပုဒ်၏ ပထမအနက်အလို–ဓာတုဘာဇန ဒိဝသေကို ဥဿာဟံ၌ စပ်၊ ဒုအနက်အလို – သန္နိပတိတာနံ စပ်။ ဋီကာ) သတ္တန္နံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ-ခုနစ်သိန်းသော ရဟန်းတို့၏၊ သံဃတ္ထေရော-သံဃာ့ထေရ်ဖြစ်တော်မူသော၊ အာယသ္မာမဟာကဿ ပေါ-အရှင်မဟာကဿပသည်၊(ကဿံ ပါတိ ရက္ခတီတိ ကဿပေါ။ မဟန္တေဟိ သီလက္ခန္ဓာဒီဟိ သမ္ပန္နောတိ မဟန္တော။ မဟန္တော ကဿ ပေါ မဟာကဿပေါ၊အနုဿရန္တော မညမာနော ဝိန္ဒန္တော ဇနေ သိတို့၌စပ်) ဘဂဝတိ–သည်၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ နေ့မှ၊ဝါ-ပြု၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဝါ – ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓအား ခုနစ်ရက်ရှိသော နေ့၌၊ (သတ္တ အဟာနိ သတ္တာဟံ။ သတ္တာဟံ ပရိနိဗ္ဗုတဿ အဿာတိ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတော) သုဘဒ္ဒေန - သုဘဒ်မည်သော၊ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေန-တော ထွက်ရဟန်းသည်၊ **တနည်းကား** ...ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေန – ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော၊ သုဘဒ္ဒေန-သုဘဒ်မည်သောရဟန်းသည်။

သုဘဒ္ဒေါနာမ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတောတိ သုဘဒ္ဒေါတိ တဿ နာမံ။
ဝုဍ္ဎကာလေ ပန ပဗ္ဗဇိတတ္တာ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတောတိ ဝုစ္စတိ။ ။
ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ။

အာဝုသော–ငါ့ချင်တို့၊ အလံ-မသင့်၊ ဝါ-အကျိုးမရှိ၊ မာသောစိတ္ထ-စိတ်ဖြင့် တညှိုးမှိန်မှိန် မစိုးရိမ်ကြကုန်လင့်၊ မာပရိဒေဝိတ္ထ-နှုတ်ဖြင့် ငြင်းစွာ မငိုကြွေးကြကုန်လင့်၊ မယံ-တို့သည်၊ တေန မဟာသမဏေန-

ထိုရဟန်းကြီးဂေါတမမှ၊ သုမုတ္တာဝစ—ကောင်းစွာလှလှ လွတ်ကြကုန်သည့်လည်း၊ ဟောမ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မယံ-တို့ကို၊ဟောန မဟာသမဏောန-သည်၊(မယံ,တေန, မဟာသမဏေနသည် ကာကောလောကန,သိလေသ, ဒိပကနည်းတည်း) ဣဒံ-၏အမှုသည်၊ ဝေါ-တို့အား၊ ကပ္ပတိ-အပ်၏၊ဣဒံ-သည်၊ဝေါ-ဘို့အား၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ဣတိ-သို့၊ တဒါ ဟိုအခါတုန်းက (တဒါတိ သေသော။ ဋီ) ဥပဒ္ဒုတာဝစ – နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း၊ဟောမ-ကုန်ပြီ၊ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌တော့၊မယံ-တို့သည်၊ယံ-အကြင်အမှုကို၊ကာတုံ-ငှါ၊ (ထည့်) ဣစ္ဆိဿာမ-ကုန်အံ့၊ တံ-ကို၊ကရိဿာမ-ကုန်အံ့၊ယံ ကို၊ကာတုံ-ငှါ၊ နဣစ္ဆိဿာမ-ကုန်အံ့၊ တံ—ကို၊နကရိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ – သို့၊ ဝုတ္တဝစနံ-ဆိုအပ်သောစကားကို၊အနုသရန္တော-အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍ငင်း၊ ငါ-အောက်မေ့သောကြောင့်ငင်း၊ ငါ-အောက်မေ့သော အရှင်မဟာကဿပသည်၊(အနုပုနပ္ပုနံ သရတီတိ အနုဿရန္တော)

ဤဒိသဿ – ဤသို့သဘောရှိသော၊ သံဃသန္နိပါတဿ – သံဃာအစည်းအဝေး၏၊ ပုန - နောက်ထပ်တဖန်၊ ဒုလ္လဘဘာဝံ – ရခဲသည်၏အဖြစ်ကို၊ မညမာနော-၍ငင်း၊ ငါ-ကြောင့်ငင်း၊ငါ-အောက်မေ့သောအရှင်မဟာကဿပသည်၊ (မညတီတိ မညမာနော)။ ၊ယံ-အကြင်ကြောင့်၊ ပါပဘိက္ခူ-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်။

ပါတိ ရက္ခတိ သုဓနော အတ္တာနံ ဧတေဟီတိ ပါပါ၊ဒုဂ္ဂတိံ ပါပေန္တီတိဝါ ပါပါ၊ ပံ အပါယံ ဇာတိ ဂစ္ဆတိ ဧတေဟီတိဝါ ဖါပါ၊ပါပေါ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဝါ ပါပါ။ သံသာရေ ဘယံ ဣက္ခန္တီတိ ဘိက္ခူ၊ဘိက္ခန္တိ ယာစန္တီတိဝါ ဘိက္ခူ။ ကိလေသေ ဘိန္ဒန္တီတိဝါ ဘိက္ခူ။ပါပါ ဘိက္ခူ ပါပဘိက္ခူ။

ပါဝစနံ-မြတ်သော၊ငါ-ချီးမွမ်းအပ်သောစကားတော်သည်၊(ပဓာနံ ပသတ္ထံ ဝါ ဝစနံ ပဝစနံ၊ပဝစနမေဝ ပါဝစနံ) အတီတသတ္ထုကံ-လွန်ပြီးသော ဆရာရှိ၏၊(အတီတော သတ္ထာ ဧတ္ထ ဧတဿာတိဝါ အတီတသတ္ထုကံ) ဣတိ-သို့၊ မညမာနာ-၍၊ ငါ-ကြောင့်၊ ငါ-အောက်မေ့ကုန်သော ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပက္ခံ-အလဇ္ဇီအသင်းအပင်းကို၊လဘိတွာ-ကုန်၍၊ နစိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်

ကောင်းတို့၏ တရားကို၊ အန္တရဓာ-ပေယျ - ကွယ်စေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ-ထိုအကြောင်းသည်၊ (တိဋ္ဌတိ ဖသံ ဌေယျာတိ ဌာနံ၊ဟောတု) ဝိဇ္ဇတိ ခေါ ဝိဇ္ဇတိဧဝ-ရှိသည်သာတည်း၊ ယာဝစ-အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ မွေဝိနယော-သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းသည်၊ တိဋ္ဌတိ-လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ တည် ရှိသေး၏၊ တာဝ-လုံး၊ ပါဝစနံ-သည်၊ ဓါ-သည်၊ အနုတိတသဏ္ဌကမေဝ - မလွန်သေးသော ဆရာရှိသည်သာလျှင်၊(နအတိတသတ္ထုကံ အနုတိတသတ္ထုကံ)ဟောတိ-၏။

ဟိ-မှန်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ယော ခေါ အာနန္ဒမယာ၊ပ၊သတ္ထာတိ-သတ္ထာပဉ္စသော၊ဧတံ-ကို၊ဝုတ္တံ-အပ်၏။အာနန္ဒ-ဒွာ၊ ခေါ-စင်စစ်၊ယော ဓမ္မောစ-အကြင် သုတ်, အဘိဓမ္မာကိုရင်း၊ ယော ဝိနယောစ-အကြင် ဝိနည်းကိုရင်း၊ ဒေသိတော - ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပညတ္တော-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဓါ-ထားတော်မူအပ်ပြီ၊ ဘနည်းကား......ယော ဓမ္မောစ-ကိုလည်း၊ ဒေသိတော-ပြီ၊ ပညတ္တော-ပြီ၊ ဓါ-ပြီ၊ ယော ဝိနယောစ-ကိုလည်း၊ ဒေသိတော-ပြီ၊ ပညတ္တော-ပြီ၊ ဓါ-ပြီ။

ဒေသိယတေတိ ဒေသိတော၊ ပကာရေန ညပိယတ္ထ ထပိယတ္ထာတိ ပညတ္တော။

ဒေသိတော ပညတ္တောတိ ဓမ္မောပိ ဒေသိတောစေဝ ပညတ္တောစ၊ ဝိနယောပိ ဒေသိတောစေဝ ပညတ္တောစ၊ ပညတ္တောစ နာမ ထပိတော၊ ပဋ္ဌပိတောတိ အတ္ထော၊ (မဟာ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ) ပညတ္တောတိ ထပိတော၊ (ဖေါဋ္ဌပါဒသုတ္တဋ္ဌကထာ) ပညတ္တန္တိ နိဗ္ဗာနတ္ထာသင်ခေ်ပေန ထပိတံ၊ ။ဝေရဥ္စကဏ္ဍ။

သော-ထိုသုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်းသည်၊မမ-ငါဗုရား၏၊ အစ္စယေန-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော အခါ၌၊ ဓါ-စံတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဝေါ-တို့၏၊ သတ္ထာ-ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင် ပေကြောင်း ဆရာကောင်းသည်၊ (သာသတိ ဧတေနာတိ သတ္ထာ။ဧတေန မွေဝိနယေန-ဖြင့်၊သာသတိ-၏၊ ဣတိ ကြောင့်၊သတ္ထာ-၏၊ မွေဝိနယရ၏) ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ရစ်လတ္တံ့။

ယထာ ယေန ပကာရေန-အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့် ဓမ္မေစ-ကိုရင်း၊ဝိနယေစ-ကိုရင်း၊ သင်္ဂါယမာနေ-ပေါင်းရုံးညှာ သံဂါယနာတင်

အပ်သည့်ရှိသော်၊ ရှုဒ္ဓ သာသနံ-၅၂သုံးပါးသော သာသနာတော်သည်၊ ဝါ-၅၂သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရားတော်သည်၊ (သာသတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိပါ သာသနံ) အဒ္ဓနိယံ-အရှည်ခန့်သည်(အဒ္ဓါနံ ဂမိတုံ အလန္တိ အဒ္ဓနိယံ) စိရဋ္ဌိတိကံ-ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ (စိရံ ဌိတိ ဧတဿာတိ စိရဋ္ဌိတိကံ) အဿ..ဖြစ်ရာ၏၊တထာ တေန ပကာရေန-ဖြင့်၊အဟံ-သည်၊မေဓ္ဂ-ကိုရင်း၊ဝိနယဍ္ဍ-ကိုရင်း၊ သင်္ဂါယေယျံ-ပေါင်းရုညီညာ သံဂါယနာတင်ရပါမူကား၊ ယန္နူန-ကောင်းလေစွ၊ အဟံ-ကို-ဘဂဝတာ-သည်၊ ကဿပ-ပ၊တွံ-သည်၊ မေ-ငါ့ဗရေး၏၊ သာဏာနိ-ပိုက်ဆံသျှော်ဖြင့် ရက်အပ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗသနာနိ-ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်၍ ဟောင်းနွမ်းကုန်သော၊ ပံသုကူသာနိ-ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ကို။

ပံသုဝိယ ကုစ္ဆိတဘာဝံ ဥလန္တိဂစ္ဆန္တီတိ ပံသုကူလာနိ။ ပံသု,ကုပ္ပ ဥလခေါ်တ်။ချည်ချောင်းများသောကြောင့် ဗဟုဝုစ်နှင့်ဆို၏။ ဧတ္ထစ က်ဋ္ဌာပိ ဧကမေဝ တံ စီဝရံ၊အနေကာငယဝတ္တာပန ဗဟုဝစနံ ကတန္တိ မဋ္ဌိမဂဋ္ဌိပဒေ ဝုတ္တံ။ ၊ဋီကာ၊

ဓာရေဿသိ-ဆောင်နိုင်မည်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ စီဝရေ-၌၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တော်မြတ်နှင့်။ တနည်း......စီဝရေ - ၌၊ ဘဂဝတာ - နှင့်၊ (သာဓာရဏပရိဘောဂေန၌ သဟာဒိယောဂစပ်) သာဓာရဏ ပရိဘောဂေန-တူသောဆောင်ခြင်းရှိသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊(ဓရိယတေ ဓာရဏံ၊သမာနံ ဓာရဏံ ဧတဿာတိ သာဓာရဏော၊ ပရိဘုဥ္ဇနံ ပရိဘောဂေါ၊ သာဓာရဏော ပရိဘောဂေါ သာဓာရဏပရိဘောဂေါ) ဝါ၊ တူသောဆက်ဆံခြင်းဟူသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ (သမာနံ ဓာရဏံ သာဓာရဏံ၊သာဓာရဏော စ သော ပရိဘောဂေါစာတိ သာဓာရဏပရိဘောဂေါ) ဝါ-ဆက်ဆံသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်(သင်္ကေတတ္ထ) ယံ အနုဂ္ဂဟိတော-အကြင်ချီးမြှောက်တော်မူအပ်ပြီ၊ (အနုဂ္ဂဟိုယိတ္ထာတိ အနုဂ္ဂဟိတော)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အဟံ-သည်၊ ယာဝဒေ - အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ကာမေဟိ - ဝတ္ထု, ကိလေ နှစ်တွေသောကာမတို့မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ-ဆိတ်၍သာလျှင်၊ အကုသလေဟိ-ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ-တို့မှ၊

ဝိဝိစ္စေဝ-လျှင်၊ ပထမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ဝါ-ရှေးဦးစွာ ရ,ရောက်,ဝင်စားအပ်သော၊ ဈာန်-ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိတုံ-နေခြင်းငှါ၊ အာကင်္ခါမိ-အလိုရှိအံ့၊ တာဝဒေ-လုံး၊ ကာမေဟိ-တို့မှ၊ ဝိဝိစ္စေဝ-လျှင်၊ အကုသလေဟိ-ကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ-တို့မှ၊ဝိဝိစ္စေဝ-လျှင်၊ ပထမံ-စွာ၊ ဝါ-သော၊ ဈာန်-ကို၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-၍၊ ဝိဟရာမိ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကဿပေါပိ-သည်လည်း၊ ယာဝဒေ-လုံး။ပ။ အာကင်္ခတိ-၏၊တာဝဒေ-လုံး။ပ။ ဝိဟရတိ-၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရ ဆဠ္ဘာဘိညပ္ပဘေဒေ-အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော သမာပတ်, ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ် အပြားရှိသော၊ (သမာပတ်ရှစ်ပါး, နိရောဓသမာပတ်။)

စ သော ဇ္ဈာန် ပ၊ ပုဗ် ယ အ ဟု၊ သတ္တဘိညာ၊ ငါးပြာဖြစ်က၊ ယနှင့် အကို။
စ ဠ္ဌသွင်းယူ၊ ခြောက်မူအာသဝက်၊ ထိုဝယ်စွက်၊ သုံးချက်နားလည်စေ။

သမာပတ် ၉-ပါး, အဘိညာဉ် ၆-ပါးတို့ကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်၍ အာဒိအရ ယူစရာမရှိသောကြောင့် အာဒိမပါသင့်။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ-မြတ်ကုန်သော ဈာနလာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တရား၌၊ (ဥတ္တရိ မနုဿာ ဥတ္တရိမနုဿာ၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံ ဓမ္မော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော) ဝါ-လူတို့၏ ကုသလ ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် မြတ်သော ဈာန် မဂ် ဖိုလ်တရား၌၊ (မနုဿာနံ ဓမ္မော မနုဿဓမ္မော၊ မနုဿဓမ္မတော ဥတ္တရိ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော) အတ္တနာ-နှင့်၊ သမသမဋ္ဌပနေနစ-အညီအမျှ ထားတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း၊(သမဋ္ဌသမဋ္ဌ သမသမံ၊ဌပီယတေ ဌပနံ၊သမသမဿ ဌပနံ သမသမဋ္ဌပနံ) ယံ့ အနုဂ္ဂဟိတော-ပြီ။

တထာ-ပါး၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ပါဏိံ-လက်ကို၊ စာလေတွာ-လှုပ်စေ၍၊ အလဂ္ဂစိတ္တတာယစေဝ-မငြိ,မတွယ်,မကပ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ရင်း၊ ဝါ-၌ရင်း၊ စန္ဒောပမ ပဋိပဒါယစ-လ ဥပမာရှိသော၊ ဝါ-လနှင့် တူသော အကျင့်ဖြင့်ရင်း၊ ဝါ-၌ရင်း၊ **တနည်း**...အလဂ္ဂစိတ္တတာယ-မငြိ,မတွယ်,မကပ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊စန္ဒောပမပဋိပဒါယ-ဖြင့်၊ ဝါ-၌၊(ဤနည်းအလို စေဝ,စ တို့မလို)

ဝေမေ့ဿ အဿမိန္တံ့ နိ အလင်္ကဗိတ္တတာသင်္ခါတာယ စန္ဒော ပမပင်္ဂပဒါယ ကရဏာဘူတာယ ပသံသိတော၊ တဿံဝါ အာခါရဘူတာယ မညေဝ သက္ခိံ ကတွာ ပသံသိတောတိ၊ ဇေံ သတိ စေဝသဒ္ဒေါ စသဒ္ဒေါစ နပ္ပယုဇ္ဇိတဗ္ဗော ဝိနိ့ ပဒါနံ ဟုလျာ မိကရဏတ္တာ၊ ၊ဋီကာ၊

စာလေတွာ ပါဏိမာကာသေ, အလင်္ကဗိတ္တကာယစ၊
စန္ဒောပမပင်္ဂပဒါ, နာထေနာဟံ ပသံသိတော၊ ၊

အာကာသေ-၌၊ ပါဏိံ-ကို၊ စာလေတွာ-၍၊ အလင်္ကဗိတ္တတာယစ-ဖြင့်၎င်း၊ ဝါ-၌၎င်း၊ စန္ဒောပမပင်္ဂပဒါ ပင်္ဂပဒါယစ-ဖြင့်၎င်း၊ ဝါ-၌၎င်း၊ **တနည်း** ...အလင်္ဂစိတ္တတာယ - သော၊ စန္ဒောပမပင်္ဂပဒါ ပင်္ဂပဒါယ-ဖြင့်၊ ဝါ-၌၊ (စ- ပဒ ပူရဏ) ဝါ-ပင်္ဂပဒါ စ ပင်္ဂပဒါယဧဝ - ကြောင့် သာလျှင်၊ နာထေန-မြတ်စွာဗုဒ္ဓရှင်သည်၊ အဟံ-ငါကဿပကို၊ ပသံသိတော-၏၊(သင်္ဂဟဂါထာ ပါဠိ နက်)

ယံ ပသံသိတော – အကြောင် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿ–ထို ချီးမြှောက်ခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်း၏၊ ကိံ-အဘယ်မည်သော၊ အညံ-သံဂါ ယနာတင်ခြင်းမှ တပါးသော၊ အာဏဏျံ-ကြွေးဆပ်ခြင်းသည်၊

ပုနဒေယျဿံ ရှဏောတိ ဂစ္ဆတိ ပါပုဏာတိတိ ရှဏံ နဿိ ရှဏံ ယဿာတိ အဏဏော၊ တေသုဝုဋ္ဌိတျာဒိနာ နကာရဲ ကာ ရာနံ ဏတ္တ မတ္တံ စ ကတွာ၊ အဏဏဿ ဘာဝေါ အာဏဏျံ၊

ဘဝိဿတိ-ဖြစ်နိုင်တော့လတ္တံ့နည်း၊ နဘဝိဿတိယေဝ-မဖြစ်နိုင် တော့သည်သာတည်း၊ **တနည်း** .....ယံ-အကြင်ကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတော- ပြီ၊ ယံ-ကြောင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတော–ပြီ၊ ယံ–ကြောင့်၊ ပသံသိတော-ပြီ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တဿ မေ-ထိုငါအား၊ ကိံ-သော၊ အညံ–သော၊ အာဏဏျံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ - နည်း၊ န ဘဝိဿတိယေဝ - တည်း၊ (ရှေ့နည်း ယံ-ကြိယာမသနှ, နောက်နည်း ယံ-ဟေတု အနက်ဟော)

(နနု မံ ဘဂဝါတိအာဒိနာ ဝုတ္တမေဝဿံ ဥပမာဝသေန ဝိဘာဝေတိ၊ ဋီကာ)၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ရာဇာ-သည်၊ သက ကဝစဣဿရိယာ

နုပ္ပဒါနေန-မိမိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ချပ်ဝတ်တန်းဆာကိုပေးခြင်း, အပိုးရသည်၏အဖြစ်ကို ပေးခြင်းဖြင့်။

> သဿ ဣဒံ သကံ၊ ကာယံ ကစတိ ဗန္ဓတိ ဝေဌနာတိ ကဝစော၊ မဏ္ဍော ဝကာရဝဏ္ဏာဂမေန၊ သကံ ကဝစံ သကကဝစံ၊ ဣဿရဿ ဘာဝေါ ဣဿရိယံ၊ သကကဝစဉ္စ ဣဿရိယဉ္စ သကကဝစဣဿရိယံ၊ အနုပဒီယတေ အနုပ္ပဒါနံ၊ သကကဝစ ဣဿရိယဿ အနုပ္ပဒါနံ သကကဝစ ဣဿရိယာနုပ္ပဒါနံ။

အတ္တနော-၏၊ ကုလဝံသပ္ပဒီပကံ-အမျိုး၏ အနွယ်အဆက်ကို တည်စေနိုင်သော၊ (ကုလဿ ဝံသော ကုလဝံသော၊ ပဒီပေတီတိ ပဒီပကော၊ ကုလဝံသဿ ပဒီပကော ကုလဝံသပ္ပဒီပကော) ပုတ္တံ-ကို၊ အနုဂ္ဂဏှာတိဝိယ-ချီးမြှောက်၏သို့၊ အယံကဿ ပေါ- သည်၊ မေ-ငါဗုဒ္ဓ၏၊ သဒ္ဓမ္မဝံသပ္ပဒီပကော-သဒ္ဓမ္မအနွယ်အဆက် ကို တည်စေနိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ မတွာ-သိတော် မူ၍၊ ဣမိနာ အသာဓာရဏာနုဂ္ဂဟေန-ဤ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံ သော ချီးမြှောက်ခြင်းဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟေသိနနု-ချီးမြှောက်တော်မူပြီမဟုတ် တုံလော၊ ဥဠာရာယ-မြတ်သော၊ ဣမာယ ပသံသာယစ-ဤချီးမွမ်းတော် မူခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပသံသိနနု-ချီးမွမ်းတော်မူပြီမဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ- သို့၊ စိန္တယန္တော စ-၍၎င်း၊ ဝါ-သောကြောင့်၎င်း၊ ဝါ ကြံစည်စိတ်ကူး သော ရှင်မဟာကဿပသည်၊ (စိန္တယတီတိ စိန္တယန္တော) ဓမ္မဝိနယ သင်္ဂါယနတ္ထံ-သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းကို သံဂါယနာ တင်ခြင်း၌၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဥဿာဟံ-အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေသိ-ဖြစ်စေပြီ။

ယထာဟ-အရှင်ဥပါလိ ဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ **တနည်း** ယထာ-အကြင်သို့သောအပြားဖြင့်၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ပါဠိယမ္ပိ - ပါဠိတော်၌လည်း၊ အာဟ - ဟောတော်မူ၏၊ **တနည်း**.... ယထာ-အကြင်စကားကို၊ အာဟ-ဆိုပြီ၊ တထာ-ထိုစကားနှင့်၊ သန္ဒတိ စေဝ-နှီးလည်းနှီးနှော၏၊ သမေတိစ-ညီလည်းညီညွတ်၏၊ **တနည်း**...... ယထာ-ဖြင့်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ-၌၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဥဿာဟံ- ကို၊ ဇနေသိ-ပြီ၊ တထာ-ဖြင့်၊ ပါဠိယမ္ပိ-၌လည်း၊ အာဟ-၏၊ (ယထာဟ

တွေ့ရာ၌ ဤဋီကာနည်းကိုမှီး၍ အနက်ပေး၊ ဤနိဿျ၌ကား ပထမနည်းကိုသာ နောက်၌ရေးတော့အံ့)၊

ခေါ - စင်စစ်၊ အထ – ထိုခါတ်တော်ဝေဘန်ရာ စည်းဝေးရာနေ့၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူပြီ၊ကိံ အာမန္တေသိ-ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ ဧကံ-တပါးသော၊သမယံ-အခါ၌၊ (ဣဒ္ဓိ နိပါတမတ္တံ) အဟံ–သည်၊ မဟတာ – အရေအတွက်အားဖြင့် များသော၊ ဝါ-ဂုဏ်အားဖြင့် မြတ်သော၊ ဘိက္ခုသံဃေန-ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းနှင့်၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ - ငါးလီအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ - ရဟန်းတို့၏ အရာတို့နှင့်၊ ဝါ - ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ – ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ (ရှေ့နည်း သဉ္ဇာပေခါန, နောက်နည်း သမ္ဗျယျပခါန) သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ပါဝါယ - ပါဝါပြည်မှ၊ ကုသိနာရံ - သို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ - ဤသို့ အောက်မေ့၍၊ (ထည့်) အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော-ခရီးရှည်သွားတော်မူပြီ။

အဒ္ဓိယတေ ဂမိယတေ အဒ္ဓါနံ၊ ပထိကေဟိ မဇ္ဇတေ နိတ္တိဏ္ဏံ ကရိယတေတိ မဂ္ဂေါ၊ ပထိကေဟိ မဂ္ဂိယတေ ဂဝေသိယတေတိဝါ မဂ္ဂေါ၊ အဒ္ဓါနော မဂ္ဂေါ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ၊ ပဋိပဇ္ဇိတ္ထ ဂစ္ဆိတ္ထာတိ ပဋိပန္နော၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ပဋိပန္နော အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော။ ။အဒ္ဓါနံဒီဃမဒ္ဓသံ။ကာလေဒီဃဉ္စသေဒ္ဓါနံ။ ။အဘိခါန်။

ဣတိ-သို့၊ အာမန္တေသိ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-၏၊ ဣတိအာဒိ-သော၊ သဗ္ဗံ-သော၊ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍံ-ကို၊ ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ပန-ပါး၊ ဝါ-အမှာအထူးကို ပြဆိုဦးအံ့၊ ဝါ–ဂန္ထဂရု ဒေါသကို ပယ်ဦးအံ့၊ အဿ-ထိုသုဘဒ္ဒကဏ္ဍ၏၊ အတ္ထံ-ကို၊ ,မဟာပရိနိဗ္ဗာနာဝသာနေ – မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၏ အဆုံး၌၊ အာဂတဋ္ဌာနေယေဝ–လာသောအရာဌာန၌သာလျှင်၊ကထယိဿာမ - ဆိုကုန်တော့အံ့။

တတော-ထိုအားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေရာကာလမှ၊ပရံ-၌၊ (ငိုဟောင်း) တတော–ထိုသုဘဒ္ဒကဏ္ဍမှ၊ ပရံ-နောက်ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အပြားကိုပြကြောင်းဖြစ်သော စကားကို၊ (ငိုသစ်)

ထေရော - ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာဟာ-၏၊ ဟန္ဒ မယံ အာဝုသော။ပ။ ဒုဗ္ဗလာဟောန္တိတိ-ဟောန္တိ ဟူသည်တည်း။

အာဟာပုဒ်နှောင်၊ အာကာရနှင့် အာဒိဆောင်မှု၊ ပထမာဝိဘတ်ကျေ၏မှတ်၊ ရှေ့ဆောင်မူကား၊ ဒုတိယာဝိဘတ် ကျေ၏မှတ်။

အာဝုသော-တို့၊ဟန္ဒ-ငါတိုက်တွန်း၏၊ (ဣဟယ်ဟန္ဒ စောဒနတ္ထေ။ ။ နိပါတ)ဟန္ဒ-ယခု၊ ငါ-အနောတလျှင် ယခုပင်လျှင်၊ (ဟန္ဒာတိ ဝစနဝေါ သာဝေ) မယံ တို့သည်၊ အခမ္ဗော-သုတ်, အဘိဓမ္မာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားသည်၊ ငါ-ကုသလကမ္မပထ တရားဆယ်ပါး၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားသည်၊ ငါ - သံဂါယနာမတင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော အပြစ်တရားသည်၊ ငါ အပ္ပိဿတာစသောတရားတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားသည်။

အခမ္မောနာမ ဒသကုသလကမ္မပထပဋိပက္ခဘူတောအဓမ္မော၊ တဒသင်္ဂါယနဟေတုကော ဒေါသဂဏောပိ သင်္ဂဝတိ၊ ပါပိစ္ဆ တာဒိဒေါသဂဏော အဓမ္မောတိပိ ဝဒန္တိ (ဋီ)။ ။ဓမ္မဿ ပဋိပက္ခော အဓမ္မော။

ပုရေဒိဗ္ဗတိ-တောက်ပမည်လည်းမသိ၊(သံသယတ္ထ။ သံသယတ္ထေဟိ ပုရေသဒ္ဒေါ ။ဋီ)ငါ-မတောက်ပခင်,မီ၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ယာဝအခမ္မော ဓမ္မံ ပဋိဗာဟိတုံ သမတ္ထော ဟောတိ၊တတော ပုရေတရမေဝါတိ အတ္ထော၊အာသန္နေ အနိဿိတေ ဟိ အယံပုရေသဒ္ဒေါ) ငါ-ပုရေဒိဗ္ဗတိ-တောက်ပလတ္တံ့။ (သဒ္ဒတ္ထ)

ယာဝ, ပုရေ, ပုရာ, သဒ္ဒါသုံးပါး၊ ယှဉ်ပြားသောခါ၊ နာဂတ်မှာ၊ သက်ပါ ဝတ္တမာန်ကိုတည်း။

ဓမ္မော-သုတ်, အဘိဓမ္မာကို၊ ငါ-ကုသလကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး ကို၊ ငါ-သံဂါယနာတင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး တရားကို၊ ငါ-အပ္ပိဿတာစသောတရားတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားကို၊ ပုရေပဋိဗာဟိယျတိ-အားမြစ်မည်လည်း မသိ၊ ငါ-ခင်,မီ၊ ငါ-လတ္တံ့၊ အဝိနယော-ဝိနည်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားသည်၊ပုရေဒိဗ္ဗတိ- မသိ၊ ငါ-မတောက်ပခင်, မီ၊ ငါ-တောက်ပလတ္တံ့၊ ဝိနယော-ဝိနယ,

သံဝရ, ပဟာန ဝိနည်းကို၊ ပုရေပဋိဗာဟိယျတိ-မသိ၊ ဝါ-မတားမြစ်ခင်,မီ၊ ဝါ မတားမြစ်လတ္တံ့၊ အဓမ္မဝါဒီနော- ဓမ္မ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဆိုကုန်သောသူတို့သည်၊ (ဝဒန္တိတိ ဝါဒိနော၊ အဓမ္မံ ဝါဒိနော အဓမ္မဝါဒိနော) ဗလဝန္တော-အားရှိကုန်သည်၊ (ဗလံ ဧတေသံ အတ္ထိတိ ဗလဝန္တော) ပုရေဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်မည်လည်းမသိ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်ခင်,မီ၊ ဝါ-ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မဝါဒိနော-သုတ်, အဘိဓမ္မာ ကို ပြောဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ-အားနည်းကုန်သည်၊ ဝါ အားမရှိ ကုန်သည်၊ ဝါ - နည်းသောအားရှိကုန်သည်၊ (ဗလာနိ အပ္ပကာ နိ ဒုဗ္ဗလာ၊ နတ္ထိ ဗလံ ဧတေသန္တိ ဒုဗ္ဗလာ၊ အပ္ပကံ ဗလံ ဧတေသန္တိ ဒုဗ္ဗလာ) ပုရေဟောန္တိ-မသိ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်ခင်,မီ ဝါ-ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အဝိနယဝါဒီနော-ဝိနည်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဗလဝန္တော-ကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ-မသိ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်ခင်,မီ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိနယဝါဒိနော-ဝိနယ,သံဝရ,ပဟာန ဝိနည်းကို ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလာ-ကုန်သည်၊ ပုရေဟောန္တိ-မသိ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်ခင်,မီ၊ ဝါ-မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုလည်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုလည်း၊ သံဂါယာမ – ပေါင်းရုံးညီညာ သံဂါယနာတင်ကြပါကုန်စို့၊ ဣတိဧဝံ – သို့၊ အာဟ-၏။

ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဘန္တေ-ရား၊ တေနဟိ-တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ပါ၏၊ ဝါ-ထိုသို့ သံဂါယနာ တင်လိုပါမူကား၊ ထေရော - အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥစ္စိနတု-ရွေးကောက်တော်မူပါ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်ပြီ။ ပန-လျှောက်ထားပုံမှတပါး ရွေးကောက်ပုံကို ပြဦးအံ့၊ ထေရော-သည်၊ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိဓရေ - အလုံးစုံသော ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော် ဟူသော ပရိယတ်ကို ဆောင်ကုန်သော။

သကလံ နဝင်္ဂံ ဧတ္ထ ဧတဿာတိဝါ သကလနဝင်္ဂံ။ သာသိယတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိပါ သာသနံ၊ သတ္ထု သာသနံ သတ္ထုသာသနံ။ သကလ နဝင်္ဂ သတ္ထုသာသနံ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနံ။ နဝ အင်္ဂါနိ ဧတ္ထ ဧတဿာတိဝါ နဝင်္ဂံ၊ နဝင်္ဂမေဝ

သတ္ထုသာသနံ နဝင်္ဂသတ္ထုသာသနံ။ သကလံ နဝင်္ဂသတ္ထုသာသနံ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနံ။ အတ္ထကာမေန ပရိယာပုဏိတဗ္ဗာ သိက္ခိတဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိပုရိသတ္ထံဝါ နိပ္ဖါဒေတုံ ပရိယာသမတ္ထာတိ ပရိယတ္တိ။ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနသင်္ခါတာ ပရိယတ္တိ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိ၊ ဓာရေန္တီတိ ဓရာ။ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိံ ဓရာ သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိဓရာ။

အနေကသတေ-အရာမက များကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနေ။ပ။ ခီဏာသဝဘိက္ခူစ - ကလျာဏပုထုဇန်, သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ် သုက္ခဝိပဿကဖြစ်ကုန်သော ခီဏာသဝရဟန်းတို့ကိုရင်း။

သမထဘာဝနာသိနေဟာဘာဝေန သုက္ခာ လူခါ အသိနိဒ္ဓါ ဝိပဿနာ ဧတေသန္တိ သုက္ခဝိပဿကာ၊ ခီယိတ္ထာတိ ခီဏာ၊ ခီဏာ အာသဝါ ဧတေသန္တိ ခီဏာသဝါ၊ သုက္ခဝိပဿကာ ယေဝ ခီဏာသဝါ သုက္ခဝိပဿကခီဏာသဝါ။

သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိဓရေ - ကုန်သော၊ အနေက သဟဿေ-အထောင်မကများကုန်သော၊ပုထုဇ္ဇနေ။ပ။ ခီဏာသဝဘိက္ခူစ-တို့ကိုရင်း၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ကြဉ်၍၊ တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ-ပိဋကသုံးပုံ အလုံးစုံသောပရိယတ်အပြားကို ဆောင်ကုန်သော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တေ-ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်ကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝေ-ကြီးသော အာနုဘော် ရှိကုန်သော၊ ယေဘုယျေန - များသော အားဖြင့်၊ ဧတဒဂ္ဂံ-ဧတဒဂ်သို့၊ ဧဂီ-ဤရဟန်းသည် မြတ်၏ဟူ၍၊ (ဧသော အဂ္ဂေါ ဧတဒဂ္ဂေါ)၊ ဧဂီ-ဧတဒဂ္ဂသဒ္ဒါဖြင့် ထားအပ်သော ရာထူးသို့၊ (ဧတဒဂ္ဂဝသေန ထပိတံ ဌာနန္တံ) အာရောပိတေ-တင်အပ်ပြီးကုန်သော၊ (အာရုဟိတ္ထာတိ အာရောပိတာ)၊ ဧဂီ - တင်အပ်, သင့်, ထိုက်ကုန်သော၊ (တပစ္စည်း အရဟတ္ထ)၊ တေပိဋကာဒိဘေဒေ - တေပိဋက စသည့်အပြားရှိကုန်သော၊ ဧဂီ-သုံးပါးသော ပိဋကရှိသော ရဟန်းစသည့် အပြားရှိကုန်သော ဧကူနပဉ္စသတေ-တပါးဖြင့်ယုတ်သော ငါးရာသော၊ ခီဏာသဝဘိက္ခူယေဝ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေသိ-ရွေးကောက်ပြီ။

ဆရာ ....ဆရာသည် ''တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ။ပ။ ဒီဃာသဝတိကျွယော''ဟူ၍ ဝိသေသအားဖြင့် ဖွင့်ဆိုတော်မူ၏၊ပါဠိတော်၌ 'ဧကေနူနာနိ ပဉ္စအရဟန္တသတာနိ ဥစ္စိနိ'ဟူ၍ သာမညသာ ဆိုသည်မဟုတ်ပါလော စောဒနာရန်ကြောင့် ယေ သန္ဓာယ စသည်မိန့်။

ယေ-ယင်းရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေသိ - ပြီ၊ တေ - ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်မှန်းထား၍၊ အထခေါ။ပ။ဥစ္စိနိဘိ-ဟူသော၊ ဣဒံ-ဤစကားကို၊ဂုတ္တံ-၏။ ။ခေါ-စင်စစ်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ-မဟာကဿပေါ-သည်၊ ဧကေန-ဖြင့်၊ ဥနာနိ-ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ ပဉ္စ အရဟန္တသတာနိ-ရဟန္တာငါးရာတို့ကို၊ဥစ္စိနိ-ရွေးကောက်ပြီ၊

ပန-ရွေးကောက်ပုံမှတပါး အမေးအဖြေကိုဆိုအံ့၊ ကိဿ-ကြောင့်၊ ထေရော-သည် ဧကေန-ဖြင့်၊ ဥနံ-ကို၊အကာသိ-သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း။ ။အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿ--အား၊ ဩ--၏၊ ဩကာသကရဏတ္ထံ-ဝင်ခွင့်ကို ပြုခြင်းငှါတည်း၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊

ဟေတု သမ္မဒါန၊ဝိသေသနောက်၊ဟိလျောက်ဆည်ပြ၊ဝိတ္ထာရ၊
သမ္မဒါန်နောင်၊ဟိနှင့်ဆောင်ပြ၊ဝိတ္ထာရ၊လီနတ္ထ၊ရ၊အပွက။

တေန အာယသ္မတာ-ထိုအရှင်အာနန္ဒာနှင့်၊ သဟာပိ - တကွရင်း၊ ဝိနာပိ–ကင်း၍ရင်း၊ဓမ္မသင်္ဂီတိ-သုတ်,အဘိဓမ္မာကို သံဂါယနာတင်ခြင်းသည်၊ဩ-ကို၊ကာတုံ-ပြုခြင်းငှါ၊(ကရဏံ ကာတုံ၊ တုံ တာယေ တဝေ ဘာဝေ။ ။မောဂ္ဂလာန်) ဩ-ပြုအံ့သောငှါ၊ (ကာတဝေတိ ကာတုံ။ ။ကစ္စည်း) နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း။ ။ဟိ-ကြောင့်၊ သော အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ သေက္ခော-ကျင့်ဆဲသည်၊ ဩ-ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဩ-သိက္ခာသုံးပါး၌ ယှဉ်သည်၊ ဩ-သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သည်၊ ဩ-မဂ်ဖိုလ် ပညာနှင့်တကွဖြစ်သည်။

သိက္ခတီတိ-သေက္ခော၊ သိက္ခနံ သိက္ခာ၊ သာယေဝ တဿ သီလန္တိ သေက္ခော။သိက္ခာယ နိယုတ္တော သေက္ခော။သိက္ခာသု ဇာတော ဘဝေါတိ သေက္ခော။ ဣက္ခတိ တောယာတိ ဣက္ခာ၊

မင်္ဂလသမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ဆုက္ကာယ သဟာ ယော ဝတ္တတီတိ သကော။

သကရဏီယော - ပြုအပ်သောကိစ္စနှင့် တကွဖြစ်သည်၊ ဝါ-ပြုအပ် သောကိစ္စရှိသေးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ကတ္တဗ္ဗန္တိ ကရဏီယံ၊ သဟ ကရဏီ ယေနယော ဝတ္တတီတိ သကရဏီယော၊ သံဝိဇ္ဇတိ ကရဏီယံ ဧတဿာတိ သကရဏီယော) တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဟာဝိ - လည်း၊ နသက္ကာ-ကောင်း၊

တသ္မာနောင်ရှိသောစကားနှင့် ဟိထိုင်သောဝါကျမှ ရှေ့ဝါကျရှိစကားများ တူနေက ထိုတသ္မာမျိုး နောက်မပြန်ရ၊ ဤ၌ တသ္မာနောက်စကားကလည်း ''သဟာဝိ နသက္ကာ'' ဟိထိုင်သောဝါကျမှ ရှေ့ဝါကျရှိစကားကလည်း 'သဟာဝိ နသက္ကာ'တူနေသောကြောင့် မပြန်ရ၊ တသ္မာနောင်ရှိသောစကားနှင့် ဟိထိုင်သောဝါကျမှ ရှေ့ဝါကျရှိစကားများမတူက ထိုတသ္မာမျိုး နောက်ပြန်ရ၏။

သဗ္ဗဝစနာနမတ္ထော အက္ခရေဟေဝ သညာယတေ၊ အက္ခရ ဝိပတ္တိယံ ဟိ အတ္ထဿ ဒုန္နယတာ ဟောတိ၊ တသ္မာ အက္ခရ ကောသလ္လံ ဗဟူပကာရံ သုတ္တန္တေသု။

သဗ္ဗဝစနာနံ - ခပ်သိမ်းသော ဘာသာသဒ္ဒါတို့၏၊ အတ္ထော - ကို၊ အက္ခရေဟေဝ - တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ သညာယတေ - ကောင်းစွာသိအပ်၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိ - ကြောင့်၊ အက္ခရဝိပတ္တိယံ-အက္ခရာတို့၏ ချွတ်ယွင်း ဖေါက်ပြန် မမှန်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ အတ္ထဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဒုန္နယတာ-ခဲယဉ်းငြိုငြင်သဖြင့် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗဝစနာနံ-တို့၏၊ အတ္ထော-ကို၊ အက္ခရေဟေဝ- လျှင်၊ သညာယတေ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အက္ခရကောသလ္လံ-အက္ခရာ တို့၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဉာဏ်သည်၊ သုတ္တန္တေသု- ဝိဋကသုံးပုံ အလုံးစုံတို့၌၊ ဗဟူပကာရံ-များသောကျေးဇူးရှိ၏။

ဤ၌ တသ္မာနောင်ရှိသော ''အက္ခရကောသလ္လံ ဗဟူပကာရံ သုတ္တန္တေသု''နှင့် ဟိ ထိုင်သောဝါကျမှ ရှေ့ဝါကျရှိ''သဗ္ဗဝစနာနမတ္ထော အက္ခရေဟေဝ သညာယတေ'' မတူ သောကြောင့် နောက်ပြန်ရ၏။

တသ္မာကို၊ ဟိတ်၏ဖိုလ်၊ စွဲဆိုမြဲထုံးစံ။

တသ္မာရှေ့၊ ဟိတ်ဖိုလ်တွေ့၊ ပြား၍ရှိမှန်၊ နောက်သို့မြဲမြဲပြန်။

လွယ်လွယ်ရှင်းရှင်း ကျဉ်းကျဉ်းနှင့် သိလွယ်စေရန် အများလေ့ကျင့်ပြီး ကစ္စည်း ပ ဋ္ဌကို ရေးလိုက်သည်၊ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ များစွာ၏။

ပန–သဟာဝ နံသက္ကာ၏ အခြင်ြကောင်းပြမှ တပါး ဝိနာဝ နံသက္ကာ၏ အခြင်ြကောင်းပြကို ဆိုဦးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အဿ အာနန္ဒတ္ထေရဿ- အား၊ ဝါ-သည်၊ (အားပေးခိုက်နတ္ထိ, သည်ပေးခိုက် အပ္ပစ္စက္ခံနာမစပ်) ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဒသဗလေန-မြတ်စွာဗုရားသည်၊ ဒေသိတံ-ဟော တော်မူအပ်သော၊ သုတ္တဂေယျာဒိကံ–သုတ္တဂေယျ အစရှိသည်ကို၊ အပ္ပစ္စက္ခံနာမ – မျက်မှောက် မပြုအပ်သည် မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ယထာဟ-အရှင်အာနန္ဒာ ဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း...... ။

> ဒွါသီတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိံ, ဒွေသဟဿာနိ ဘိက္ခုတော၊
> စတုရာသီတိ သဟဿာနိ, ယေ မေ ဓမ္မာ ပဝတ္တိနောတိ၊

ဒွါသီတိ၊ပ။ပဝတ္တိနောဟူ၍ အာဘ-၏၊

အဟံ-သည်၊ ဒွါသီတိ-ရှစ်ဆဲ့နှစ်ခုသော၊ ဝါ-နှစ်ခုတို့ဖြင့်လွန်သော ရှစ်ဆယ်သော၊ သဟဿာနိ - အထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဝါ– ဒွါသီတိသဟဿာနိ-ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓ တော-မြတ်စွာဗုရားအထံတော်မှ၊ ဂဏှိံ–သင်ယူပြီ၊ ဒွေသဟဿာနိ- နှစ်ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဘိက္ခုတော-ရှင်သာရိပုတ္တရာစသော ရဟန်းတော်တို့အထံမှ၊ ဂဏှိံ-ပြီ၊ ယေဓမ္မာ-တို့ကို၊ မေ-ငါ အာနန္ဒာသည်၊ ဝါ-ငါအာနန္ဒာ၏ လျှာဖျား၌၊ ဝါ-စိတ်နှလုံး၌၊ ပဝတ္တိနော-ဖြစ်စေအပ် ကုန်၏၊ ဝါ-နှုတ်တက်လေ့ကျက်အပ်ကုန်၏၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ စတု ရာသီတိသဟဿာနိ-ရှစ်သောင်းလေး ထောင်တို့တည်း။

တနည်း......ယေ မေ ယေ ဣမေ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓသဧ-သည့်ပုင်း၊ ဘိက္ခုနံစ-တို့သည့်ပုင်း၊ ပဝတ္တိနော-နှ်၏၊ ဝါ-နှ်၏၊ တေသုဓမ္မေသု-တို့ တွင်၊ ဒွါသီတိသဟဿာနိ-တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓတော-မှ၊ အဟံ-သည်၊ ဂဏှိံ-ပြီ၊ ဒွေသဟဿာနိ-တို့ကို၊ ဘိက္ခုတော-မှ၊ ဂဏှိံ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နှ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိနာဝ-လည်း၊ နံသက္ကာ-ကောင်း။

ဤဂါထာသည် ပ, တ ပါဒတို့၌ ဒုတိယဂိုဏ်းများသည် ယဂိုဏ်း, ဒု, စ ပါဒတို့၌ ဒုတိယဂိုဏ်းများသည် ဇဂိုဏ်းဖြစ် သောကြောင့် ပထျာဝတ္တဂါထာ ဖြစ်၏၊ တနည်း ..... ''သမေ

လော သတ္တမော ယဿာ,ဝိပုလာ ဝိဂ်လဿ သာ'' ဆန်းပါဌ်နှင့်ညီစွာ ဒု,စ,သမပါဒခုနစ်လုံးမြောက်၌ လဟုအက္ခရာရှိသောကြောင့် ဝိဂ်လဝိပုလာဂါထာဖြစ်၏၊ဆန်းအမည်,ဂါထာအမည်သိရန်သာ ပဓာနဖြစ်၍ ရှစ်လုံးဘွဲ့ဂါထာ မှန်သမျှ၌ ဤနည်းလောက်သာ ဆန်းစစ်သင့်၏၊ လေးပါဒတို့၌ ပထမ ဂိုဏ်း၏အမည် စ,ဆုံးအက္ခရာပယ်စသည်ဖြင့် ဖော်ပြနေဘွယ်မလို။

ဇာယဥ္စသမ္ဗန္ဓော ဖြွေကာယေဝ ဓမ္မကုန္တ္တိ သန္နိဋ္ဌာနဿ အဝိညာယမာနတ္တာ ကေစိ ဝါဒေါ နာမ ကထော(၅)

သာဝကဘာသိတံ သုတ္တံ,ဗုဒ္ဓဘာသိတ မုစ္စတေ၊
တသ္မာဝ အပ္ပစ္စက္ခဿ,ဂါထာယ·မဝိရောဓနံ၊

သာဝကဘာသိတံသုတ္တံ-သာဝကဟောအပ်သော သုတ်ကိုလည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတံ - ဗုဒ္ဓဟောသုတ်ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-၏၊ တသ္မာဝ – လျှင်၊ အပ္ပစ္စက္ခဿ–အပ္ပစ္စက္ခဟူသော စကား၏၊ ဂါထာယမဝိရောဓနံ-ဂါထာနှင့် မဆန့်ကျင်ခြင်းသည်၊သိယာ-၏။

ဝိနာပိ–လည်း၊ နသက္ကာ-သည်၊ ယဒိသိယာ-အံ့၊ဇဝံ-ဤသို့ဖြစ်သည်၊ သတိ–သော်၊

ယဒိဇဝံ၊ နှစ်ပါးပြွမ်းက၊ တတ်စွမ်းသောဝေျာက်။နောက်စကားကို၊ မှတ်သားကိုင်လျက်၊ယဒိ ထက်ဝယ်၊ စွက်သည့်ကြိယာ၊ အသစ်ရှာ။ဇဝံနောက်မှာ၊သတိလာ၊သန္တေ့သုလည်း ရုံတခါ။

သေကွော-သည်၊သမာနောပိ-သော်လည်း၊အဿအာနန္ဒတ္ထေရဿ-၏၊ဝါ-သည်၊ဓမ္မသင်္ဂီတိယာ–သုတ်,အဘိဓမ္မာကို သံဂါယနာတင်ခြင်းအား၊ဗဟုကာရတ္တာ-များသောကျေးဇူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရေန–သည်၊ဥဒ္ဓိဋ္ဌိတဗ္ဗော-၏၊

ဗဟုကာရော ဇဿာတိ ဗဟုကာရော။ တဿ ဘာဝေါ ဗဟုကာရတ္တာ၊ ။ဥပကာရဝစနော ဟိ ကာရသဒ္ဒေါ၊ အပ္ပကမ္ပိ ကတံ ကာရံ၊ပုညံ့ဟောတိ မဟပ္ဖလံ။အပ္ပကမ္ပိ-အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ကတံ-သော၊ ပုညံ-ကောင်းမှု ဟူသော၊ကာရံ-ပူဇော်သက္ကာရသည် မဟပ္ဖလံ-များစြာဖွံ့ဖြိုး ကြီးကျယ်သောအကျိုးကိုပေးနိုင်သည်၊ဟောတိ-၏၊ဒီပါဌ်နက်။ ။ကာရောဂ

ဘောဒေသဏ္ဍာရေ၊(အဘိဓာန်) အဿာဘိဘာဝေယျ၊ ၎င်းထောက်
က ဥပ္ပိနိဟာဗ္ဗောပုဒ်နောင် အသဿရှိသင့်၏၊ အဋ္ဌကထာများ၌မရှိ။

အထ-ထိုသို့ ရွေးကောက်သင့်လျက်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နဥပ္ပိနိတော-မရွေးကောက်အပ်သနည်း၊ ဣဘိ-တည်း၊ ပဠုပဝါဒဝိဇ္ဇနတော-တပါးသောရဟန်းဘို့၏ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းကို ကြည်လိုခြင်းကြောင့် (ဥပဝဒနံ ဥပဝါဒေါ၊ ပရေသံ ဥပဝါဒေါ ပရူပဝါဒေါ၊ ဝိဝဇ္ဇိယတေ ဝိဝဇ္ဇနံ၊ ပရူပဝါဒဿ ဝိဝဇ္ဇနံ ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနံ) နဥပ္ပိနိတော-အပ်၊ ဣဒံ-ဖြေတည်း။ ဟိ-ချဲ့ ထေရော-သည်၊အာယသ္မတော် အာနန္ဒေ-၌၊အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ဝိဿဋ္ဌော-အကျွမ်းဝင်သည် အဟောသိ-ပြီ၊(ဤ"ထေရောဟိ" ဝါကျ၎င်းအလို ဝိဏ္ဏာရ၊ပရူပဝါဒဝိဝဇ္ဇနတော၏ အကြောင်းပြသူက ပိုကောင်းရာ၏)

(အဘိဝိဿဟူသော သဒ္ဒါလွန်ကိုမှန်စ်သက်သောကြောင့်တထာဟိ စသည်မိန့်၊) တထာ တံဝစနံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဟိ - မှန်၊ ဝါ ချဲ့ နံ အာနန္ဒတ္ထေရံ - ကို၊ (ဩဝဒတိစပ်) သိရည့်-၌၊ပလိတေသု ဆံပင်ဖြူတို့သည်၊ (ပစန္တိတိ ပလိတာ၊ ပစန္တိ-ရင့်ကုန်၏၊ ပစ ပါကေ၊ ဣတော စဿ လတ္တဥ္စ၊ ။အဘိဓာန်ဋီကာ) ဇာတေသုပိ - ပေါက်ကုန်သော်လည်း၊ကုမာရကော-ကလေးကလေးတွေနှင့်လှည့်လည်သွားလာတတ်သော၊ အယံ - ဤအာနန္ဒာသည်၊ (ကုမာရေဟိ ဝိစရန္တော်တိ ကုမာရကော၊ကလေးကလေးတွေနှင့် နေ့,ဝါ - ကလေးကလေးတွေကို မွေးသောကြောင့် ကုမာရက) တနည်း...... အယံကုမာရကော - ဤသတို့သားငယ်သည်၊ မတ္တံ - အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါအညာသိ - မသိတတ်၊ (ဝါ ပဒပူရဏာ)

ဥပမာန သမုစ္စယ,ပဒပူရဏာ သံသယေ၊
ဝိကပ္ပနေ ဝါ-ဝိဿဂ္ဂေ, ဣဓာယံ ပဒပူရဏေ။

ဝါ - နဝါယံ ကုမာရကော၌ ဝါသဒ္ဒါသည်၊ ဥပမာန သမုစ္စယ ပဒပူရဏာ သံသယေ-ဥပမာန,သမုစ္စယ, ပဒပူရဏာ သံသယအနက်၌၎င်း၊ ဝိကပ္ပနေ-ဝိကပ်အနက်၌၎င်း၊ ဝိဿဂ္ဂေ-ဝိဿဂ္ဂအနက်စသည်၌၎င်း၊ ဘဝေ-၏၊ ဣဓ - နဝါယံ ကုမာရကောဟူသော ဤနေရာ၌၊ပဒပူရဏေ-၌၊ ဘဝေ-၏၊

တနည်း.....ဝေ-စင်စစ်ဧကန် အမှန်အတိုင်း၊ န အညာသိ-မသိတတ်၊ (နဝါယံ ကို န ဝေ အယံ ပဒစ္ဆေဒပြု)ဣတိ-သို့၊ကုမာရကဝါဒေန-ကုမာရကဟူ၍ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-သတို့သားငယ်ဟူ၍ ပြောဆိုခြင်းဖြင့်၊ ဩဝဒတိ-ပြောဆိုဆုံးမ၏။

စ ဆက်၊ ဝါ-သည်မျှသာမကသေး။

စ ပိ နောက်တွင်၊ အဖြေမြင်၊ဝေအာဘော်ဆင်။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ သကျကုလပ္ပသုတော - သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့၌ထင်ရှားကျော်ကြား၏၊တထာဂတဿ-၏၊ရူဠ္ဟပိတုပုတ္တော-ဘထွေးတော်၏ သားဖြစ်သော၊ ဝါ-ရူဠ္ဟပိတု-၏၊ ပုတ္တော-သော၊ ဘာတာ-ညီတော်တည်း၊ (သကျကုလပ္ပသုတော,တထာဂတဿ ဘာတာ, ရူဠ္ဟပိတုပုတ္တော ကို ဋီကာ၌ သုံးချက်ခွဲ၍၊ ဆရာတို့ကား တချက်တည်းယူစေလို၏) တတြ - ထိုအတိဝိသဿတ္တ, သကျကုလပ္ပသုတ, တထာဂတဘာတု ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ဘာတုဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊**တနည်း**.....တတြ-ထိုရွေးကောက်ရာ၌ (ဝဒန္တိပါဒ) (တတြကို မညမာနာ, ဥပ္ပိန္တို့၌စပ်၊တတြာတိ တသ္မိံ ဝိသဿတ္တာဒိဘာဝေ သတိ(ဋီကာ)အဋ္ဌကထာများ၌ကား တတ္တ ရှိ၏၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်မထူး) ကေစိ – ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဆန္ဒာဂမနံဝိယ - ချစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝါ-ဆန္ဒသို့ ကပ်ရောက်တတ်သော အပါယ ဂမနီယ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကဲ့သို့၊ ဝါ-ဆန္ဒကြောင့် မလျောက်ပတ်သောဖြစ်ခြင်းကိုကဲ့သို့၊

ပထမနည်းအလို..... ဆန္ဒာဂမနပုဒ်ကို ဆန္ဒာ အဂမနပုဒ်ဖြတ်၊ ဆန္ဒာ၌ အာသည် ပဉ္စမီဝိဘတ်၏ ကာရိယတည်း၊ ဆန္ဒာ ဆန္ဒေန အာဂမနံ ဆန္ဒာဂမနံ၊ဆန္ဒာဆန္ဒေန-ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ အာဂမနံ-ဖြစ်ခြင်းတည်း၊ဆန္ဒာဂမနံ-ခြင်း။

ဒုတိယနည်းအလို.....အာဂစ္ဆတိတိ အာဂမနံ၊ဆန္ဒသာ အာဂမနံ၊ ဆန္ဒာဂမနံ၊တထာပဝတ္တော အပါယဂမနီယော အကုသလစိတ္တုပ္ပါဒေါ။ ဆန္ဒသာ-သို့၊ အာဂမနံ-ကပ်ရောက်တတ်သော အပါယဂမနီယ အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း၊ (ဤနည်း၌''ဆန္ဒသို့ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့'' ဟုသည်း ပေးသင့်၏။ ၊အဘယာရာမဆရာတော်ဘုရားကား ဆန္ဒလိုက်သကဲ့သို့ ယောဇနာတော်မူသတတ်)

တတိ်သနည်းအလို...ဂမိယတော် ဂမန်၊ အနန္တရုပ် ဂမန် အဂမန်၊ ဆန္ဒေန
အဂမန် ဆန္ဒာဂမန်။ ဆန္ဒေန-ကြောင့်၊ အဂမန်-မလျောက်ပတ်
သောဖြစ်ခြင်း၊ ဝါ-မပြုသင့်သည်ကို ပြုခြင်း၊ ဆန္ဒာဂမန်-ခြင်း၊
ဝါ-ခြင်း-ဟု အသီးသီးပြု၊

မညမာနာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့် ဝါ-အောက်မေ့ မှတ်ထင်ကုန်သော၊ (မညန္တိတိ မညမာနာ) ကေစိဘိက္ခု-တို့သည်၊ အသေက္ခပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တေ-အသေက္ခလည်း ဖြစ်, ပဋိသမ္ဘိဒါသို့လည်း ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့ကို ထပေတွာ-၍ သေက္ခပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တံ-သေက္ခသာ ဖြစ်၍ ပဋိသမ္ဘိဒါသို့ ရောက်သော၊ အာနန္ဒံ-ကို၊ ထေရော-သည်၊ ဥစ္စိနိ-ရွေးကောက်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပဝဒေယျုံ-စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ တံ ပရူပဝါဒံ-ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေန္တော-၍,ကြောင့် ဝါ-ရှောင်ကြဉ်လိုသောအရှင်မဟာကဿပသည်၊ အာနန္ဒံ-ကို ဝါ-နှင့်၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊ ဝါ-ကင်း၍၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ဝါ-ငှါ၊ နသက္ကာ-ကောင်း၊ နံ အာနန္ဒတ္ထေရံ-ကို၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ အနုမတိယာဧဝ - အလိုအား လျော်စွာသာလျှင်၊ ဂဟေဿာမိ-ကောက်ယူတော့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ န ဥစ္စိနိ-ရွေးကောက်တော်မမူ၊ အထ-၌၊ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ သယမေဝ-လျှင်၊ အာနန္ဒဿ-၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ ထေရံ-ကို၊ ယာစိံသု-တောင်းပန်ကြကုန်ပြီ၊ ယထာဟ-အရှင်ဥပါလိ ဘယ်ကဲ့သို့ဆိုတော်မူသနည်း၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ ကို၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစုံ-ကုန်ပြီ၊ ကိံ အဝေါစုံ-ကား၊ ဘန္တေ-ရား၊ အယံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ ကိဉ္စာပိ သေက္ခော-၏ ပန-သည်း ဆန္ဒာ-ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒေါသာ-မုန်းခြင်းကြောင့်၊ မောဟာ-တွေဝေခြင်းကြောင့်၊ ဘယာ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ အဂတိံ-မလား, မရောက်အပ်သည်သို့၊ ဝါ-မလျောက်ပတ်သောလားခြင်း, ဖြစ်ခြင်းသို့၊ (ဂန္တဗ္ဗာတိ ဂတိ၊ န ဂတိ အဂတိ၊ ဂမန် ဂတိ၊ အနနုရူပါ ဂတိ အဂတိ၊ တံ) ဂန္တုံ-ငှါ အဘဗ္ဗော-မထိုက်ပါ၊ စ-ဆက်၊ ဝါ-သည်မှုသာမကသေး အနေန အာနန္ဒေန-သည်၊ ဗဟု-များစွာ၊ ဝါ-များစွာသော၊ ဓမ္မောစ-ကိုရင်း၊ ဝိနယောစ-ကိုရင်း၊ ပရိယတ္တော-သင်ယူအပ်ပါ၏၊ (စကို အဘဗ္ဗော,ပရိယတ္တော တို့နောင် ထိုင်၍လည်းပေး) ဘန္တေ-ရား၊ တေနဟိ-ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏၊ ထေရော-သည်၊ အာယသ္မန္တမ္ပိ အာနန္ဒံ-ကိုလည်း၊ (ပိဖြင့် ၄၉၉ ပါးသောရဟန္တာတို့ကို

ဆည်း၏) ဥပ္ပန္နတ္ထု-မှုပါ၊ ဠာတိ-သို့၊ အဝေါပုံ-ကုန်ပြီ၊ ဠာဘိ-သို့၊အာဟာ-၏၊ ဠာတိ-သို့၊ ယာစံသု-ကုန်ပြီ။

အထခေါ-၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ - သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ-ကို၊ ဥပ္ပန္နိ-ပြီ၊ဇေဝံ-သို့၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အနုမတိယာ-အလိုအား လျော်စွာ၊ဥပ္ပန္နိတေန-ရွေးကောက်အပ်သော၊တေန အာယသ္မတာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ပဉ္စထေရသတာနိ-မထေရ်ကြီး ငါးရာတို့သည်၊ အဟေသုံ-နှံပြီ။ ၊ **တနည်း** ......ဇေဝံ-သို့၊ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊အနုမတိယာ-စွာ၊ဥပ္ပန္နိ-ပြီ၊ တေန အာယသ္မတာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ပဉ္စထေရသတာနိ - တို့သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ။

ပထမနည်းအလို......''ဥပ္ပန္နိတေန တေနာယသ္မတာ''ဟုပါဌ်ရှိစေလို၏။
ဒုတိယနည်းအလို ... ''ဥပ္ပန္နိ၊ တေနာယသ္မတာ''ဟု ရှိစေလို၏၊ ။

ပဉ္စထေရသတာနိ၌ ထေရ ပုလ္လိင်ဖြစ်သော်လည်း သတ ကို ငဲ့၍ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ ကဲ့သို့ နပုလ္လိင်နှင့်ယှဉ်၏။

ဇေဝံသင်္ဂါယက ဝိမိနနပ္ပကာရံ ဒဿေတွာ အညမ္ပိ သင်္ဂါယနတ္ထံ ဒေသ ဝိမိနနာဒိပ္ပကာရံ ဒဿေန္တော အထခေါတိ အာဒိမာဟ။ ။(ဋီကာ)
အထခေါ-၌၊ထေရာနံ-ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ဇေတံ-သည်၊အဟော သိ-ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ-ကား၊ကတ္ထ ဒေသေ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ မေ္မဉ္စ-ကိုင်၎င်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကို၎င်း၊ သင်္ဂါယေယျာမနုခေါ-သံဂါယနာတင်ရပါ ကုန်အံ့နည်း၊ဠာတိ ဇေဘံ ပရိဝိတက္ကနံ-သည်၊အဟောသိ-ပြီ။ ။အထခေါ-၌၊ ထေရာနံ-နှံသော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား ဇေတံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြန်ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ-ကား၊ခေါ-စင်စစ်၊ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည် ဧ၍-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏အနီးသည်၊(ရာဇန္တိ ဒိဗ္ဗန္တီတိ ရာဇာနော၊ ဂယှိဿာတိ ဂဟံ၊ရာဇူဟိ ဂဟံ ရာဇဂဟံ) မဟာဂေါစရံ-ကြယ်သော ဂေါစရဂါမ် ရှိ၏၊ (ဂါဝေါ စရန္တိ ဇေတ္ထာတိ ဂေါစရော၊ ဂေါစရောဝိယာတိ ဂေါစရော၊မဟန္တော ဂေါစရော ဇေတ္ထ အဿာတိဝါ မဟာဂေါစရံ)ပဟူတ သေနာသနံ-များသောအိပ်ရာ နေရာ, ကျောင်းရှိ၏။

ပကာရေဟိ ဘူတာ ဇာတာတိ ပဟူတာနိ၊ ဘကာရဿ ဟကာရံ ကတွာ။ပဟူတာနိ သေနာသနာနိ ဇေတ္ထာတိ ပဟူတ သေနာသနံ၊ ပဟူတသာ သင့်။

ပဟူတေတိ အနုပ္ပကေ ဗဟုမှိ၊ ယာဝဒတ္ထေတိ အတ္ထော၊ ဘကာရဿ ဟိ ဟကာရော လဗ္ဘတိ၊ ပဟုသန္တော နဘရတိတိ အာဒိသု၊ ။ခုဒ္ဒကပါဌ, တိရောကုဍ္ဍဋ္ဌကထာ။

သာတိသယံ မုဒု,ဒိဃ,ပုထုလတာဒိပ္ပကာရဂုဏာ ဟုတွာ ဘူတာ ဇာတာတိ ပဟူတာ၊ ဘကာရဿ ပကာရံ ကတွာ၊ ပဟူတာ ဇိဝှါ ဧတဿာတိ ပဟူတဇိဝှေါ၊ ။မဟာပဒါနသုတ္တဋီကာ။

မယံ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝါ-၌၊ ဝဿံ-ဝါလပတ်လုံး၊ ဝသန္တာ-နေကုန်လျက်၊ ဝါ-ဝဿံ ဝသန္တာ-ဝါဆိုကုန်လျက်၊ ဓမ္မဥ္စ-ကိုငင်း၊ ဝိနယဥ္စ-ကိုငင်း၊ သင်္ဂါယေယျာမ-ပါကုန်မူကား၊ အညေ-နံသော၊ ဘိက္ခူ တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝါ-၌၊ ဝဿံ-လုံး၊ နဥပဂစ္ဆေယျုံ-မကပ်ရောက်ပါကုန်မူကား၊ ဝါ-ဝဿံ န ဥပဂစ္ဆေယျုံ-ဝါမဆိုပါကုန်မူကား၊ ယံ နူန-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ ဇေတံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ။

ပန-မေးဦးအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ နေသံ-တို့အား၊ ဇေတံ-သည်၊ အဟောသိ-နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ ဣဒံ-ဤသံဂါယနာ တင်ခြင်းသည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ထာဝရကမ္မံ-ထာဝရအမှုတည်း၊ (ထာဝရံ ကမ္မံ ထာဝရကမ္မံ)ကောစိ-သော၊ဝိသဘာဂပုဂ္ဂလော-တူသောအတို မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (သမာနော ဘာဂေါ သဘာဂေါ၊ နတ္ထိ သဘာဂေါ ဧတဿာတိ ဝိသဘာဂေါ) သံဃမဇ္ဈံ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ ဥက္ကောဋေယျ-လှုပ်ချောက်ချားရာ၏၊ ဝါ-တားမြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးသွင်းကြောင့်၊ ဇေတံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဣတိ-အဖြေတည်း။

အထ-၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ ဥတ္တိဒုတိယေန-ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ် မြောက်ရှိသော၊ ဝါ - ဥတ်မှ နှစ်ကြိမ် မြောက်သော၊ (ဉတ္တိ ဥတ္တိ၊ ဋ္ဌိန္နံ ပူရဏီ ဒုတိယာ၊ ဥတ္တိ ဧဝ ဒုတိယာ ဧတဿာတိ ဥတ္တိဒုတိယံ။ ဥတ္တိတော ဒုတိယာပါ ဥတ္တိဒုတိယာ) ကမ္မေန-ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သာဝေတိ-ကြားသိစေ၏၊ ကိံ သာဝေတိ-ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ သံဃော-သည်၊ မေ-ငါ၏စကားကို၊ သုဏာတု-နာလော့၊ သံဃဿ-အား၊ ပတ္တကလ္လံ - သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အခါ ရှိရာဖြစ်သော ကံသည်၊ ယဒိ သိယာ-ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေ သံ တိ-သော်၊ သံဃော-သည်၊

ရှမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ - ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို၊ (ဤနှစ်ပုဒ် သမ္ဗန္ဓေယျ၌စပ်)ရာဇဂဟေ-၌၊ ဝါ-၌၊ဝဿံ-လုံး၊ ဝသန္တာ-ကုန်လျက်၊ ဝါ-ဝဿံ ဝသန္တာ-ကုန်လျက်၊မေတ္တာ-ကိုရင်း၊ဝိနယဉ္စ-ကိုရင်း၊သင်္ဂါယိတုံ-ငှါ၊အညေပတိ-ကုန်သော၊ဘိက္ခူပတိ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ဝါ-၌၊ ဝဿံ-လုံး၊ န ဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ ဝါ-ဝဿံ န ဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ-သို့၊ သမ္ဗန္ဓေယျ-သမုတ်ရာ၏၊သော-ဤသည်ကား၊ဥဒ္ဒိဋ္ဌ-ထားခြင်းတည်း။

ယသ္မာ အာယသ္မတော-အား၊ ပဉ္စန္နံ-ကုန်သော၊ ရှမေသံ ဘိက္ခုသတာနံ-တို့အား၊ရာဇဂဟေ-၌၊ဝါ-၌၊ ဝဿံ-လုံး၊ဝသန္တာ-ကုန်လျက်၊ ဝါ-ဝဿံ ဝသန္တာ-ကုန်လျက်၊မေတ္တာ-ကိုရင်း ဝိနယဉ္စ-ကိုရင်း၊သင်္ဂါယိတုံ-ငှါ၊ အညေပတိ-န်သော၊ ဘိက္ခူပတိ-တို့သည်၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ဝါ-၌၊ ဝဿံ-လုံး၊နဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ဝါ-ဝဿံ နဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဣတိ-သို့၊သမ္မုတိ-သမုတ်ခြင်းကို၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏၊ သော - ထိုနှစ်သက်သော ရဟန်းသည်၊ တုဏှီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ယဿ-အကြင်ရဟန်းအား၊ နက္ခမတိ, နခမတိ-မနှစ်သက်၊ သော-ထိုမနှစ်သက်သောရဟန်းသည်၊ ဘာသေယျ-ပြောဆိုရာ၏၊ သံဃေန-သည်၊ ရှမာနိ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ-တို့ကို၊(ဤနှစ်ပုဒ် သမ္မတာနိ၌စပ်) ရာဇဂဟေ-၌၊ဝါ-၌၊ဝဿံ-လုံး၊ဝသန္တာ - န်လျက်၊ ဝါ-ဝဿံ ဝသန္တာ - န်လျက်၊ မေတ္တာ-ကိုရင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုရင်း၊ သင်္ဂါယိတုံ-ငှါ၊ အညေပတိ-န်သော၊ ဘိက္ခူပတိ-တို့သည်၊ရာဇဂဟေ-၌၊ဝါ-၌၊ဝဿံ-လုံး၊ နဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ဝါ-ဝဿံ နဝသိတဗ္ဗံ-ရာ၊ဣတိ-သို့၊သမ္မတာနိ-အပ်ကုန်၏၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သံဃဿ-အား၊ခမတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တုဏှီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ အဿ-၏၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ရှိသော်၊ ဧတံ-ဤနှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဓာရယာမိ-သိရ,မှတ်ရတော့အံ့၊ ဣတိ သာဝေတိ-၏။

ဤကမ္မဝါစာကို အဘယ်အခါပြုသနည်း ဟူသော အမေးကို ဖြေလိုရကား အယံပန စသည်မိန့်။ ။ကဒါပနာယံ ကတာတိ အာဟ၊ အယံပနာတိ အာဒိ။ ။(ဋီကာ)

ပန-စောဒနာနှုယုတ်ကို ပယ်ထုတ်အံ့၊ အယံ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ တထာဂတဿ-၏၊ပရိနိဗ္ဗာနတော-မှ၊ဧကဝိသတိမေ ဒိဝသေ-နှစ်ဆဲ့တရက်မြောက်သောနေ့၌၊ကတာ-အပ်၏။

ဧဝံ ကတဘာဝပေါစ ဣမာယ ဂဏနာယ ဝိညာယတီတိ ဒဿေတိ၊ ဘဂဝါဟိတိ အာဒိနာ။ ဋီကာ။ ။ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယံ-၌၊ ပဌမယာမေ-၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတော-၏၊ အထ ပစ္ဆာ-၌၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အဿ ဘဂဝတော-၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သရီရံ-ကို၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ-နံ့သာ,ပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-အနံ့ရှိသောပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယိံသု-ပူဇော်ကုန်ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သာဓုကီဠနဒိဝသာနာမ-ကောင်းစွာ ကစားရာနေ့မည်ကုန်သည်၊ ဝါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ ကစားရာနေ့မည်ကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ။

ကီဠန္တိ ဧတ္ထာတိ ကီဠနာ၊ သာဓု ကီဠနာ သာဓု ကီဠနာ။ ဒိဗ္ဗန္တိ ကီဠန္တိ ဧတ္ထာတိ ဒိဝသာ၊ သာဓုကီဠနာ ဒိဝသာ သာဓုကီဠန ဒိဝသာ။ ။သ ပရဟိတံ သာဓေန္တိ နိပ္ဖါဒေန္တီတိ သာဓူ။ သာဓ သံသိဒ္ဓိမှိ၊ ဥပစ္စယော။ သာဓူနံ ကီဠနဒိဝသာ သာဓုကီဠနဒိဝသာ။

တတော ပစ္ဆာ-၌၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ စိတကာယ-အတောင် တရာ့နှစ်ဆယ်မြင့်သော စန္ဒကူးထင်းပုံ၌၊ (စိတကာယန္တိ ဝိသသတရတနုစ္စာယ စန္ဒနဒါရုစိတကာယ။ (ဋီကာ) စိတကန္တိ ဝိသရတနသတိကံ စန္ဒနစိတကံ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ။) အဂ္ဂိနာ-ဖြင့်၊ ဈာယိ-လောင်ကျွမ်းစေပြီ၊ တတော ပစ္ဆာ-၌၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ သတ္တိပဉ္ဇရံ – လှံကိုင်ယောကျ်ားတို့ဖြင့် ဝိတ်ဆို့ဘားမြစ်အပ်သည်ကို ဝါ-လှံကိုင်ယောကျ်ားတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်သည်ကို၊ ကတွာ-၍။

ပဇိယတိ အာဝရိယတီတိ ပဉ္ဇရံ၊ ပဇိ ခေတ်၊ သတ္တီဟိ ပဉ္ဇရံ သတ္တိပဉ္ဇရံ။ ။သကရုပဉ္ဇရံ ဆတ္တပဉ္ဇရံ-လှည်းခရိုင်,ထီးခရိုင်။ "ခ" နှင့် "ရ" ကပ်၍ ရေးကြသောကြောင့် "ထီးမြို့င်,လှံမြို့င်" စသည်ဖြင့် ဝေါဟာရတွင်သည်။ ။ဋီကာအလို-ပဉ္ဇရံဝိယ ပဉ္ဇရံ ပြု၍ "ခရိုင်နှင့်တူသည်ကို" ဟု ပေးစေလို၏။

သတ္တိပဉ္ဇရံကတွာတိ သတ္တိဟတ္ထေဟိ ပုရိသေဟိ ပရိက္ခိပါပေတွာ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ။

သဗ္ဗိဟာဗ္ဗာ ပုရိသာ ဟိ သဗ္ဗိယော၊ ယထာ ကုသ္ယာ ပစရန္တိ တိ၊ တာဟိ သမန္တတော ရက္ခာပနဂသေန ပဋ္ဌရပမိုဘာဂဗ္ဗာ သဗ္ဗိပဋ္ဌရံ၊ ဋီကာ၊

သန္တာဂါရသာလာယံ-မိုလ်ပုံရေတွက် စစ်ထွက်ရာအရပ်၌၊ ဝါ-စစ်တိုက်ပြီးစ ပြန်လာကြမှ နှစ်ည,သုံးည အပန်းဖြေရာဌာန၌၊ ဝါ-မင်းတို့အမှုစီရင်ရာ,တရားစီရင်ရာ တရားရုံး၌၊ ဝါ-လူမှုလူရေး ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ရာ,စေ့စပ်ပေးရာအရပ်၌၊ ခါတုပူဇံ-ခါတ်တော်ပူဇော်ပွဲကို၊ကရိံသု-နံပြီ၊ဣတိ-သို့၊ ဧကဝိသတိဒိပသား-နှစ်ဆဲ့တရက်တို့သည်၊ ဂတာ-ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမယောဇနာနည်း၌ သမ္ဗာ ဓေန္တိ ဗြောတိ သန္တို၊ သံပုဗ္ဗ ဓာခာတ်၊ သန္တိမေဝ အဂါရံ သန္တာဂါရံ ပြု၊ ဒုတိယနည်း၌ သဏ္ဍိ ဟိတိ ဗြောတိ သန္တံ၊ သံပုဗ္ဗ ထာဘိ,ထဏ္ဍခါတ်၊ သန္တမေဝ အဂါရံ သန္တာဂါရံပြု၊ တတိယနည်း၌ သဟ အတ္တာနုသာသနံ အဂါရံ သန္တာဂါရံ ပြု၊ ဟကာရဿ ဓကာရံ အနုသရာဂမဉ္စ ကတွာ၊(ဋီကာ) စတုတ္ထနည်း၌ သန္တာရေန္တိတိ သန္တာ၊ သံပုဗ္ဗ ဓရခါတ်၊သန္တာနံ အဂါရံ သန္တာဂါရံပြု၊

သန္တာဂါရန္တိ ရဇ္ဇံ အနုသာသသာလာ၊(အမ္ဗဋ္ဌသုတ္တဋ္ဌကထာ) တတိယနည်းနှင့်တူ၏။

သန္တာဂါရန္တိ သန္တာနဝသေန ကတံ အဂါရံ ယညာဂါရံ။ ၄,၄–မဟာဝဂ္ဂ၊ အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။ ဤဋီကာအလို "ယဇ်ဖိအိမ်၌" ဟု ပေးသင့်၏။

သန္တာဂါရေတိ မဟာဇနဿ သဏ္ဌာနာဂါရေ ဝိဿ မတ္တဘာသ ကတေ အဂါရေ။ သာ ကိရ သန္တာဂါရသာလာ နဂရ မဇ္ဈေ အဟောသိ၊ စတူသု ဒွါရေသု ဌိတာနံ ပညာယတိ၊ စတူဟိ ဒိသာဟိ အာဂတမနုဿာနံ ပဌမံ တတ္ထ ဝိဿမိတွာ ပစ္ဆာ အတ္တနော အတ္တနော ဖါသုကဋ္ဌာနံ ဂန္တွာတိ။ ရာဇကုလာနံ ရဇ္ဇကိစ္စ သန္တရဏတ္ထံ ကတံ အဂါရန္တိပိ ဝဒန္တိယေဝ။ ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက တေရသကဏ်ဋီကာ။

ပထမနည်း၌ သန္တိန္တိကံ အင်္ဂါရေ-ဆိုလိုလျက် ဂ္ဂ,န တို့ကို ချေ၍ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ပြီး၏၊ သန္တိ ပွိယတေ သန္တိ န္တိကံ၊ သန္တိ န္တိကာ နာယ ကတံ အင်္ဂါရံ သန္တာင်္ဂါရံပြု၊ "အပန်းဖြေနားနေရာ စရပ်၌" ဟုပေး၊ ။ဒုတိယနည်း၌ ရာဇင်္ဂမံ သန္တာရေနိ ကရောန္တိ ဝိစာရေန္တိ ဧတ္ထ နိသိန္နာ ရာဇကုလာတိ သန္တာ၊ သန္တာဝေ သန္တာ ဂါရေပြု၊ 'မင်းမျိုးတို့၏ ပြည်ရေးပြည်ရာ ပြုစီရင်ရာ ဖြစ်သော စရပ်၌'' ဟု ပေး။

ဓေဠုမူလသုတ္တပက္ခပဌမိယံ ယေဝ-နယုန်လဆန်း ငါးရက်နေ့၌ သာလျှင်၊ ဓါ-ဓေဠုနက္ခတ်, မူလနက္ခတ် စန်းယှဉ်လတ်တုံ နယုန်ဆန်း တက် ငါးရက်နေ့၌သာလျှင်၊ ဓာတုယော-တို့ကို၊ ဘာဇယိံသု-နံပြီ၊ ဧတသ္မိံ ဓာတုဘာဇန ဒိဝသေ - ထိုဓါတ်တော်ဝေဘန်ရာနေ့၌၊ သန္နိ ပတိဿ-သော၊ ဓါ-သော၊ မဟာဘိက္ခုသံဃဿ-များစွာသောရဟန်း အပေါင်းအား၊ ဥစ္စပဝ္ဗဖိတေန-ကြီးမှုရဟန်းပြုသော၊ သုဘဒ္ဒေန-သည်၊ ကတံ-သော၊အနာစာရံ-ယုတ်မာသော ဓါ-မသင့်တော်မလျောက်ပတ် သောအကျင့်ကို၊အာရောစေတွာ-၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-လျှင်၊ ဘိက္ခူ-တို့ ကို၊ ဥယ္ယောနိတွာ-၍ အယံ ကမ္မဝါစာ-ကို၊ကတာ-အပ်၏၊

ပန-ဆက်၊ ဣမဥ္စကမ္မဝါစံ-ကိုလည်း၊ ကတွာ-၍၊ ထေရော-သည်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊အာမန္တေသိ-ပြီ၊ကိံ အာမန္တေသိ-ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ ဣဒါနိ-၌၊ တုမှာကံ-တို့အား၊ စတ္တာလီသ ဒိဝသာ-အရက်လေးဆယ်တို့ ပတ်သုံးဖြကာသော-ကို၊ ကတော-၏၊တတော-ထိုအရက်လေးဆယ် မှပရံ-၌၊ ဓါ၊တတော-ထက်၊ ပရံ-အလွန်၊ နော-တို့အား၊ အယံနာမ ပလိဗောဓော-ဤမည်သောပလိဗောဓသည်၊ဓါ-ဤမည်သော ပိတ်ပင် နှောင့်ယှက် ကန့်ကွက် တားမြစ်တတ်သောအကြောင်းရာယ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ဝတ္တုံ-ဌါ၊ ဓါ-ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နလဗ္ဘာ-မရအပ်,သင့်, ထိုက်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣတ္ထန္တရေ - ဤအရက်လေးဆယ်အတွင်း၌၊ ယဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ရောဂပလိဗောဓော - ရောဂပလိဗောဓသည် ဝင်း၊ ဓါ-ရောဂါဟူသော ပိတ်ပင်နှောင့်ယှက် ကန့်ကွက်တားမြစ်တတ် သော အန္တရာယ်သည်ဝင်း၊အာစရိယုပဇ္ဈာယပလိဗောဓောဝါ- သည် ဝင်း၊ဓါ-သည်ဝင်း၊မာတာပိတုပလိဗောဓောဝါ-သည်ဝင်း၊ ဓါ-သည်

ငင်း၊ အတ္တိ-၏၊ပန-ပါး၊ယဿ ဘိက္ခုနော-သည်၊ ပဏ္ဍုံဝါ-သပိတ်ကိုမူလည်း၊ပစိတဗ္ဗံ-ဖုတ်အပ်၏၊(ပစိယတေတိ ပဏ္ဍုံ၊)စီဝရံဝါ-ကိုမူလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ-ချုပ်အပ်၏၊သော ဘိက္ခု—သည်၊တံ ပလိဗောဓံ—ကို၊ဝါ-ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ-၍၊ တံ ကရဏီယံ-ကို၊ ကရောတု-လေ၊ ဣတိ-သို့၊ အာမန္တေသိ—ပြီ။

ရုဏ္ဍတီတိ ရောဂေါ၊ယထာဓိပ္ပေတံ အတ္တံ ကမ္မံဝါ ပရိဗုန္ဓေတိ ဥပရောဓေတိ ပဝတ္တိတုံ နဒေတီတိ ပလိဗောဓော၊ ရကာရဿ လကာရံ ကတွာ။ ၊ယထာဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်သော၊အတ္တံဝါ-အကျိုးကိုငင်း၊ ကမ္မံဝါ-အမှုကိစ္စကိုငင်း၊ ပရိဗုန္ဓေတိ ဥပရောဓေတိ-ဝိတ်ပင်နှောင့်ယှက် ကန့်ကွက်တားမြစ်တတ်၏၊ ပဝတ္တိတုံ-ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝါ-ဖြစ်ခွင့်ကို၊ နဒေတိ-တတ်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပလိဗောဓော-၏။

ဤဋီကာ, ဤနေရာ, အထက်သုညတာပကာသန အဖွင့်တို့၌ ''ပရိဗုဒ္ဓတိ''ဟု ပါဌ်ပျက်နေတတ်သည်။ ပရိပုဗ္ဗ ဗုဓိဓာတ်, ဗုရာဒိဖြစ်သောကြောင့် ပရိဗုန္ဓေတိသာ ရှိသင့်၏။ ရောဂေါဧဝ ပလိဗောဓော ရောဂပလိဗောဓော။

ပန-ဆက်၊ဧဝ္ဇ-သို့လည်း၊ဝတွာ-၍၊ ထေရော-သည်၊အတ္တနော-၏၊ ပစ္စုသတာယ—သော၊ ပရိသာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ ပရိပုတော-ခြံရံအပ်လျက်၊ ဝါ - အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-အပ်သော၊ (ပရိဝသိယတေတိ ပရိပုတော) ထေရော-သည်၊ ရာဇဂဟံ-သို့၊ဂတော-၏၊ အညေပိ-နှ်သော၊ မဟာထေရာ—တို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊ ပရိဝါရေ-အခြံအရံတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်, ယူကုန်၍၊ သောကသလ္လသမပ္ပိတံ - သောကတည်းဟူသော မြား,ငြောင့်သည် ပူးဝင်နှိပ်စက်အပ်သော၊ မဟာဇနံ-များစွာသော လူအပေါင်းကို၊ အဿာသေတုကာမာ - နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ-သက်သာရာ ရစေခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ-ကုန်သောကြောင့်၊ဝါ-ကုန်သော၊မဟာထေရာ-တို့သည်၊ :တံ တံ ဒိသံ - သို့၊ ပက္ကန္တာ—ဖဲသွားကုန်၏၊ (ပက္ကမန္တီတိ ပက္ကန္တာ)

သောကသဉ္စါတေန သလ္လေန သမပ္ပိတံ သောကသလ္လသမပ္ပိတံ၊ ၊အသမုန္နိုနန္တ အဝိဇ္ဇာတဏှာနန္တသယတ္တာ အဝိဇ္ဇာတဏှာ ဘိသင်္ဃာတေန ကမ္မုနာ ဘဝယောနိဂတိဋ္ဌိတိသတ္တာဝါသေသု ခန္ဓပဥ္စကသဉ္စါတံ အဥ္ဇဘာဝံ ဇနေတိ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတီတိ ဇနော။ကိလေသေ ဇနေတိ အဇနိ ဇနိယတီတိ ဝါ ဇနော။

ဇနေတီတိ ဇနော-ပြုလိုချင်း၊ ငင်း၌ ဇနအရ ကတ္တုဋ္ဌကြိယာကား ခန္ဓာပဉ္စကဟုဆိုအပ်သော အတ္တဘောဏ် ဥပ္ပါဒကြွာကို မုချ, ဟေတုကတ္တုကြိယာကား အဝိဇ္ဇာတဏှာသည် ပြုစိရင်အပ်သောကံကို ဖလူပစာ၊ အပစ္စည်း၏အရကား ဖလူပစာရဏ္ဍဖြင့် မှတ်အပ်သော ခန္ဓာပဉ္စကဟု ဆိုအပ်သော အတ္တဘောရ၏။ ၊ မဟန္တော ဇနော မဟာဇနော။

ပန-ပါး၊သတ္တသတာဘိက္ခုပရိဝါရော-ရဟန်းခုနစ်ရာခြံရံအပ်လျက်၊ ဧဝံ-အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ-အပ်သော၊ ပုဏ္ဏတ္ထေရော-သည်၊ တထာဂတဿ-၏၊ပရိနိဗ္ဗာနာဗ္ဘန္တံ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာအရပ်သို့၊ (ပရိနိဗ္ဗာယတိ ဧတ္ထာတိ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ပရိနိဗ္ဗာနံ ဌာနံ ပရိနိဗ္ဗာနဌာနံ) အာဂတာဂတံ-လာလာသမျှသော၊မဟာဇနံ-ကို၊အဿာသေဿာမိ-စေအံ့၊ဧဝံ-စေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ကုသိနာရာယမေဝ-၌သာလျှင်၊ အဍ္ဍာသိ-တည်ရစ်,ကျန်ရစ်၏၊အာယသ္မာအာနန္ဒော-သည်၊ပစ္ဆ္ဓေ-၌၊ အပရိနိဗ္ဗုတဿ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မမူသေးသော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ပဋ္ဌမဘိယာထာ-ပဲကြွသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ပရိနိဗ္ဗုတဿပိ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ အာဒါယ-၍၊ပဥ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ-ကွ၊ယေန-၌၊ သာဝတ္ထိ-သည်၊အတ္ထိ-၏၊တေန-သို့ စာရိကံ-ဒေသစာရီ၊ ပက္ကမိ-ပြီ၊ တနည်း ...ယေန ဒိသာဘာဂေန-ဖြင့်၊သာဝတ္ထိ-သို့၊ပက္ကမိတဗ္ဗာ-ပ၏၊ တေန-ဖြင့်၊စာရိကံ-ရှိ၊ ပက္ကမိ-၏။ (စာရိကံ,ပက္ကမိ နှစ်ပုဒ် အဘေဒဘေဒူပစာ။စရဏံ စာရော၊စာရောဧဝ စာရိကံ)

ပန-ဆက်၊ ဂစ္ဆတော,ဂစ္ဆတော - သွားတိုင်း, သွားတိုင်းသော၊ အဿ အာနန္ဒဿ-၏၊ပရိဝါရာ-နှ်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ဂဏနပထံ-

ရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဝါ-ရေတွက်ခြင်းကို၊ (ဂဏိယတေ သင်္ချာယတေ ဂဏနာ၊ ပထဝီ ကာရဏာဗ္ဗန ဝဏ္ဏကိတ္တိ ပထော၊ဂဏာ နာယ ပထော ဂဏနပထော၊ ဂဏနမေဝဝါ ပထော ဂဏနပထော) ဝီတိဝတ္တာ-လွန်ကုန်၏၊ တေန အာယသ္မတာ-သည်၊ ဂတ ဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်ရာ, ရောက်အပ်ရာဌာန၌၊(ဂမိယတိ ဩတ္တာတိ ဂတံ၊ဂတဉ္စ ဂတဉ္စ ဂတဂတံ၊ ဂတဂတံ ဌာနံ ဂတ ဂတဋ္ဌာနံ)မဟာပရိဒေဝေါ-နှုတ်ဖြင့် ပြင်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ (ပရိကိတ္တေတွာ ဒေဝနံ ပရိဒေဝေါ၊ မဟန္တော ပရိဒေဝေါ မဟာပရိဒေဝေါ) အဟောသိ-ပြီ၊ ပန-ချဲ့၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အစဉ်အတိုင်း၊ ဝါ-အစဉ်အားလျော်စွာ၊ ထေရေ-သည်၊သာဝတ္ထိံ-သို့၊ ပတ္တေ-သော်၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော-သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော၊မနုဿာ-တို့သည်၊ ထေရော-သည်၊ အာဂတောကိရ - လာသတဲ့၊ ဉာတိ-သို့၊ သုတွာ-သော်၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထာ-နံ့သာ, ပန်းစသည်တို့ကို၊ ဝါ-အနံ့ရှိသော ပန်းစသည်တို့ကို စွဲကိုင်ကုန်လျက်၊ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ - ခရီးဦး ကြိုဆိုကုန်၍၊ ဘန္တေ အာနန္ဒ-အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဘဂဝတာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ အာဂစ္ဆထ-န်၏၊ အဇ္ဇ-ယခု၊ ဝါ-ယနေ့၊ ကုဟိံ-အဘယ်၌၊ဘဂဝန္တံ-ကို၊ထပေတွာ-၍၊ အာဂတာ-န်သည်၊ အတ္ထ-ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဉာတိအာဒီနိ-တို့ကို၊ ဝဒမာနာ-န်လျက်၊ ပရောဒိံသု-ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကုန်ပြီ၊ ဘဂဝတော-သော၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေဝိယ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာနေ့၌ကဲ့သို့၊ မဟာပရိဒေဝေါ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ။

တတြ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ (သုဒန္တိ နိပါတမတ္တံ၊ ။ဋီကာ) အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ အနိစ္စတာဒိပဋိသံယုတ္တာယ-အနိစ္စတာ (မမြဲသည်၏ အဖြစ်)စသည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မိယာ-တရားနှင့်ယှဉ်သော၊ ဝါ-တရားအားလျော်သော၊ ဝါ-တရားနှင့် မဆန့်ကျင်သော၊ (ဓမ္မေန ယုတ္တာ, ဓမ္မသဝါ ပဋိရူပါတိ ဓမ္မီ၊ တာဒိသာယ) **တနည်း** ...ဓမ္မိယာ-အနုမောဒနာပြုကြောင်းဖြစ်သော၊(ဓမ္မိယာ ကထာယာတိ ဝတ္ထာနုမောဒနကထာယ။ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ) ကထာယ - စကားဖြင့်၊ ဝါ-ဓမ္မိယာ ကထာယ-တရားစကားဖြင့်၊ တံ မဟာဇနံ-ကို၊သညာပေတွာ-ကောင်းစွာသိစေ၍၊ဝါ-နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲစေ၍၊ ဝါ-သတိသာရရစေ၍၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိသိတွာ - ၍၊ ဒသဗလေန - သည်၊

ဝသိတဂန္ဓကုဋ္ဋိ-နေအပ်ရာဂန္ဓကုဋိကို၊(ဝသီယတိ ဩွာတိ ဝသိတာ၊
ဝသိတာ ဂန္ဓကုဋိ ဝသိတဂန္ဓကုဋိ) ဝန္ဒိတွာ-၍၊ (ပရိဘောဂစေတိယ
ဘာဝတော ဂန္ဓကုဋိ ဝန္ဒိတွာတိ ဝုတ္တံ။ ။ဒိုကာ'နွါရံ-ကို၊ပိဝရိတွာ-၍၊
မဥ္စပီဌံ-ညောင်စောင်း, အင်းပျဥ်ကို၊နိဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်၍၊ ပပ္ဖေါ
ဋေတွာ-ခါ၍၊(ဖုဋ ဓာတ်) ဂန္ဓကုဋ္ဋိ-ကို၊ သမ္မဇ္ဇိတွာ-တံမြက်လှည်း၍၊
ဓါ-သုဓ်သင်၍၊ မိလာတ မာလာကစဝရံ-ညှိုးသော ပန်းမှိုက်ကို၊ ဓါ-
ညှိုးသော ပန်း, အမှိုက်ကို၊ (မိလာယိဣွာတိ မိလာတာ၊ မိလာတာ
မာလာ မိလာတမာလာ။ကစတိ ဗန္ဓတိဘဲ့ ကစော။ဝရယတိတိ ဝရော၊
ကစောဝေ ဝရော ကစဝရော။မိလာတမာလာဝေ ကစဝရော မိလာတ
မာလာကစဝရော။မိလာတမာလာစ ကစဝရောစ မိလာတမာလာကစ
ဝရောဝါ) ဆဋ္ဌေတွာ-စွန့်၍၊ (ဆဍ္ဍ,ဆဍ္ဍ ဓာတ်-အနက်တူသောကြောင့်
နှစ်ချက်သင့်) မဥ္စ ပိဌံ-ကို၊ အတိဟရိတွာ-ရှေးရှုဆောင်၍၊ ပုန-ဖန်၊
ယထာဌာနေ-ထားမြဲတိုင်းနေရာ၌၊ထပေတွာ-၍၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဋ္ဌိတ
ကာလေ-ထင်ရှားရှိတော်မူရာအခါ၌၊(တိဋ္ဌတိ ဩွာတိ ဌိတော၊ဌိတော
ကာလော ဌိတကာလော) ကရဏီယံ-မချွတ်ပြုအပ်,သင့်,ထိုက်သော၊
သဗ္ဗံ-သော၊ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ အကာသိ-ပြီ၊ (''ကရဏီယံ''ဖြင့် မပြုလျှင်
ဒုက္ကဋ်သင့်သောကြောင့် မချွတ်ပြုရမည်ဟု ပြ၏၊ ''သဗ္ဗံ''ဖြင့် တစ်တ်
တဒေသသော ဝတ်များကို နှစ်စေ၏)

စ - ဆက်၊ ကုရုမာနော-ပြုစဉ်၊ နှာနကောဋ္ဌကသမ္မဇ္ဇနဥဒကူပဋ္ဌာ
ပနာဒိကာလေသု-ရေချိုးအိမ်အတွင်း၌ တံမြက်လှည်းရာ,ရေဖြင့် လုပ်
ကျွေးရာကာလစသည်တို့၌၊ ဂန္ဓကုဋ္ဋိ-ကို၊ ဝန္ဒိတွာ-၍၊ ဘဂဝါ-ရှေး၊
အယံ-ဤအခါသည်ကား၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ နှာနကာလောနနု-ရေချိုး
(သပ္ပါယ်)တော်မူရာအခါမဟုတ်ပါလားဗုရား၊အယံ-ကား၊ဓမ္မဒေသနာ
ကာလော နနု-တရားဟောတော်မူရာ အခါမဟုတ်ပါလားဗုရား၊အယံ-
ကား၊ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ဩဝါဒဒါနကာလောနနု - အဆုံးအမ ဩဝါဒ
ပေးရာ အခါမဟုတ်ပါလား ဗုရား၊ အယံ - ကား၊ သီဟသေယျကပ္ပန
ကာလောနနု-ခြသေ့်မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော အိပ်ခြင်းကို၊ ဓါ-မြတ်
သော အိပ်ခြင်းကို ပြုတော်မူရာအခါမဟုတ်ပါလားဗုရား၊ အယံ-ကား၊
တုမှာကံ-တို့၏၊ မုခဓောဝနကာလောနနု - မျက်နှာတော်သစ်ရာ အခါ

မဟုတ်ပါလား ဗရေး၊ ဇာတိအာဒိနာ နယေန ဖြင့်၊ ပရိဒေဝမာနော၀-သာလျှင်၊ အကာသိ-ပြီ။

သီဟာသဿ မိဂရာဇဿ သေယျာ သီဟသေယျာ။ တဒ္ဒိတဝသေန, သဒိသဝေါဟာရေနဝါ ဘဂဝတော သေယျာပိ သီဟသေယျာတိ ဝုစ္စတိ။ တေဇုဿဒ ဣရိယာပထတ္တာ ဥတ္တမသေယျာ ဝါ။ ။ဋီကာ။

သီဟသေယျန္တိ ဧတ္ထ ကာမဘောဂိသေယျာ, ပေတသေယျာ, သီဟ သေယျာ, တထာဂတဿ သေယျာတိ စတဿော သေယျာ ။ပ။ တာသု ဣဓ သီဟသေယျာ အာဂတာ၊ အယဉှိ တေဇုဿဒဣရိယာပထတ္တာ ဥတ္တမသေယျာနာမ။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ။

ဘယ်လှည့် ပက်လက်၊ ညာလှည့်စွက်၊ မှတ်ချက်စတုဗ္ဗေ၊ ရျာနမေ။ ဘေဇုဿဒ။အပ် မိ်သ၊ သီဟ, ပေတ ပေ။

တံ ယထာသား၊ ရှိလငြားမှု၊ တံကိုအနက်ယူ။ ယထာ တံမှု၊ တံ၏အနက်၊ ထုးမထွက်။ ။နိယံ။

ယထာတန္တိ အာဒိနာ ယထာဝုတ္တမတ္ထံ ဥပမာယ အာဝိကရောတိ။ ဘဂဝတော—၏၊ ဂုဏာဂဏာမတရသညုတာယ—ဂုဏ်တော်အပေါင်းတည်း ဟူသော အမြိုက်အရသာကို ကောင်းစွာ သိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌိတပေမောစေဝ-မြတ်စွာဗုရေး၌ တည်သော ချစ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အဒိဏာသဝေါ(ႏ-မကုန်သေးသော အာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အနေကေသု-န်သော၊ ဇာတိသတသဟဿေသု-ဘဝ အသိန်းတို့၌၊ အညမညဿ-အချင်းချင်း၊ ဝါ-အား၊ ဥပကာရသဉ္ဇနိတ စိတ္တမဒ္ဒဝေါစ-ကျေးဇူးကို ကောင်းစွာဖြစ်စေအပ်သော စိတ်၏နူးညံ့ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း၊ ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အညောပိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော သူသည်လည်း၊ ပရိဒေဝမာနော၀ - လျှင်၊ အကာသိယထာ - ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဂုဏာဂဏာမတရသညုတာယ-ကြောင့်၊ ပတိဋ္ဌိတပေမောစေဝ-၍ရင်း, ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အခိဏာသဝေါစ-၍ရင်း၊ ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အနေ

ကေသု-နှ်သော၊ ဇာတိသတသဟဿသု-တို့၌၊ အညမညသ-ချင်း၊ ဝါ-အား၊ ဥပကာရသဥ္စနိ ဣတိ ဗြဟ္မဒ္ဓဝေါစ-၍ရင်း၊ ဝါ-ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-သော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော ပိ-သည်လည်း၊ ဗြဟ္မဒေဝမာနေ၀-လျှင်၊ အကာသိ-ပြီ၊

(ဇဝဗ္ဗိ သော ရုမိန္ဒာ ကာရဏေန အမိဝါသေသိတိ ဒသေယန္တော တမေနန္တ် အာဒိမာဟ)တံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ-ကို၊(ဇနေ့ပဒါလက်ာရ)

သမ္ဗုနာခ်ပုဒ်၊ ဆင့်၍ထုတ်၊ နောက်ပုဒ်တခု၊ အနက်မှဲ့သာ များသဘည်း၊

အညတရာ-မထင်ရှားသော၊ ဝါ-တယောက်သော၊ ဒေဝတာ-နတ်သားသည်၊ ဘန္တေ့ အာနန္ဒ-န္တာ၊ဟုမှေ-ဘ္ဘိသည်၊ဇဝံပရိဒေဝမာနာ-သော်၊ အညေ-ဘ္ဘိသည်၊ ကထံ အသာသိဿထ-အဘယ်မှာ နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲ ကုန်အံ့နည်း၊ ဝါ-သက်သာရာ ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပထမံ-စွာ၊ ဝတွာ-၍(နှစ်ပုဒ်ပါဌသေသ)သံဝေဇေသိ-ထိတ်လန့်စေပြီ၊တနည်း..... ရှုဘ်အာဒိနာ-ဖြင့်၊သံဝေဇေသိ-ပြီ၊

တသာ-၏၊ ဂစနေန-ဖြင့်၊ သံဝိဂ္ဂဟာဒယော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သောစိတ်ရှိသော၊သော အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ (သံဝိဂ္ဂေါ ဟာဒယော ယဿာတိ သံဝိဂ္ဂဟာဒယော)သန္တုဏ္ဍိတွာ-ခိုင်ခန့်စေ၍ ဝါ-တဖန့်ဖွဲ့စပ် တည့်မတ်စေ၍ တထာဂတဿ-၏၊ ပရိနိဗ္ဗာဏာတော-မှ၊ပဘုတိ-၍၊တဿ အာနန္ဒဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ဌာနနိသဇ္ဇဗဟုလဏ္ဍာ-ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်းများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဋ္ဌိယတေ ဌာနံ၊ နိသဇ္ဇနံ နိသဇ္ဇာ ဌာနဉ္စ နိသဇ္ဇာစ ဌာနနိသဇ္ဇာ၊ဌာနနိသဇ္ဇာနံ ဗဟုလော ဌာနနိသဇ္ဇဗဟုလော၊ ဌာနနိသဇ္ဇဗဟုလဿ ဘာဝေါ ဌာနနိသဇ္ဇ ဗဟုလတ္တံ) ဥဿန္နဓာတုကံ – များသော၊ ဝါ-ရဆောင်း ထားအပ်သော သည်းခြေ, သလိပ်, လေဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးသော ဓာတ်ရှိသော၊ (ဥဿန္နာ ဓာတု ဧတဿာတိ ဥဿန္နဓာတုကော)ကာယံ-ကို၊သမဿာသေတုံ-ငှါ၊ ဝါ-ငှါ၊ ဒုတိယဒိဝသေ – နတ်သား ထိတ်လန့်စေရာနေ့မှ နောက်၊ ဝါ - ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဝင်ရာနေ့မှ နောက် နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ခီရဝိရေစနံ - နို့ရည်ဖြင့် ဖော်စပ်, ထုံအပ်သော ဓာတ်လျှော့ဆေးကို၊ ဝါ-ဓာတ်လျှော့ဆေးဖြင့် ထုံအပ်သော နို့ရည်ကို၊ (ခီရဥ္စတိ ဧတေနာတိ ဝိရေစနံ၊ ဣကာန္ဒ ခီရစ္စတိဟုရှိ၏၊ ဝိပုဗ္ဗ ရိစ ဓာတ်

ရခါဒိဖြစ်သောကြောင့် ဝိရိဠ္ဟတိဟု ရှိသင့်၏၊ ။ဒိရေန ပရိဘာ ဝိတံ ဝိရေစနံ ဒိရဝိရေစနံ)။ ။ပဝိတ္တာ-၍၊ ဝိဟာရေယေဝ – ၌သာလျှင်၊ နိသိဒိ-ပြီ။

ဆရာ......သုဘာသုတ်၌ ''ဘေသဇ္ဇမတ္တာ''ဟု သာမညသာ ဟောတော်မူသည်မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကိုရည်ရွယ်၍ 'ဒိရ ဝိရေစနံ'ဟု ဝိသေသအားဖြင့် ဖွင့်ရပါသနည်း ရဒ်ကြောင့် ယံ သန္ဓာယ စသည်မိန့်။

ယံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သုဘေန မာဏဝေန – သုဘာလုလင်သည်၊ ပဟိတံ – စေခိုင်းအပ်သော၊ မာဏဝကံ – လုလင်ငယ်ကို၊ ဇေတံ-ကို၊ အဝေါစ-ပြီ၊ ကိံ အဝေါစ-ကား၊ မာဏဝက-ငယ်၊ အကာလော ခေါ-အခါမဟုတ်သည်သာတည်း၊အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဓါ-ယခု၊မေ-အား၊ ဓါ-သည်၊ ပီတာ-သောက်အပ်သော၊(ဝိဝိယိတ္တာတိ ပီတာ) ဘေသဇ္ဇမတ္တာ-ဆေး အနည်းငယ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ မယံ–တို့သည်၊ သွေပိ-နက်ဖြန်ခါလည်း၊ အပွေဝနာမ ဥပသင်္ကမေယျာမ-ချဉ်းကပ်(လာ) နိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ၊ ဓါ–ချဉ်းကပ် (လာ) နိုင်က ချဉ်းကပ်(လာ) ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ အဝေါစ-ပြီ။

အင်္ဂပစ္စင်္ဂေန သုဘာတိတိ သုဘော၊ မနုနော အပစ္စံ မာနဝေါ၊ နကာရဿ ပန ဏကာရေ ကတေ မာဏဝေါ။ ဒန္တဇ 'န' နှင့် မာနဝသဒ္ဒါသည် နှစ်ဆယ်, နှစ်ဆယ်အထက် ဟော၏၊ မုဒ္ဓဇ ''ဏ''နှင့်မာဏဝသဒ္ဒါသည် နှစ်ဆယ်အတွင်း ဟော၏၊ ဤ၌ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်းတည်း။

ပဟိယတေ ပေသိယတေတိ ပဟိတော၊ပဟာ ဓာတ်,ဏ္ဏအာဂုံ တပစ္စည်း။ ။သွေပီတိဇ္ဈေ အပိသဒ္ဒေါ အပေက္ခော မန္တာနုညာ ယာတိ ဝဇိရဗုဒ္ဓိထေရေန ဝုတ္တံ၊(ဋီကာ) အပိသဒ္ဒေါ-သည်၊မန္တာ နုညာယ-လျော့လျော့ခွင့်ပြုခြင်းကို၊ အပေက္ခော-ငဲ့၏၊ ပေး၊ ။ အပွေဝကို အပိဇေပုဒ်ဖြတ်၊ ပ–၌ ဏ္ဏကိုယ ပြု, ပျကို ပပြု, နွေဘော်ဆောင် အပွေဝ ပြီး၏။

အပိဇေဝ၊ ဏ္ဏကို ယ၊ ပျကို ပ ပြုရန်။
ဒွေးဘာ ဂမ၊အပွေဝ၊ နည်းကျရုပ်ပြီးဟန်။

ဒုတိယဒိဝသေ - ခါတ်လျှော်ဆေး သောက်ပြီးသည်မှ နောက် နှစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌၊ စေတကဗ္ဗေရေနဲ - စေတ်ယတိုင်းဖွား စေတကမ်ထေရ်တပါးဖြစ်သော၊ (စေတိယေ ဇာတော စေတိယော၊ စေတိယောဝ စေတကော၊ စေတကော ထေရော စေတကတ္ထေရော၊ တေန၊ စေတကေန ဘိက္ခုနာတိ စေတိယရဋ္ဌေ ဇာတတ္တာ စေတကော တိ ဇေပံ လဒ္ဓနာမေန၊ သုဘသုတ္တဋ္ဌကထာ၊) ပဉ္စာသမဏေန-နောက် လိုက်ရဟန်းနှင့်တကွ၊ ဂတွာ—၍၊ သုဘေန မာဏဝေန-သည်၊ ပုဋ္ဌော- ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ငါ-မေးအပ်သော.ရှင်အာနန္ဒာသည်၊(ပုစ္ဆိယတော တိ ပုဋ္ဌော)ဣမသ္မိံ ဒီဃနိကာယေ-၌၊သုဘသုတ္တံနာမ-မည်သော၊ဒသမံ- ဆယ်ခုမြောက်သော၊ သုတ္တံ-ကို၊အဘာသိ—ပြီ၊

အသ ပဉ္စာ-၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရော-သည်၊ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ- ဇေတဝန်ကျောင်းတိုက်ကြီး၌၊ (ဝိဟာရော ပါကာရပရိက္ခိတ္တော သက လော အာဝါသော၊ ၄, ၅-မဟာဝဂ္ဂ၊ အင်္ဂုတ္တရဋီကာ, တေရသကဏ် ဋီကာ)ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ-ကျိုးပြတ်ရာ ပျက်ရာကို၊ ဝါ-ကျိုးပြတ်ရာ ပွင့်ရာကို အသစ်တဖန် ထပ်မံ၍ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းကို၊(ခဏ္ဍတိ ဧတ္ထာတိ ခဏ္ဍော၊ ဖုလ္လတိ ဧတ္ထာတိ ဖုလ္လော၊ ခဏ္ဍော စ ဖုလ္လော စ ခဏ္ဍဖုလ္လော၊ ပဋိသင်္ခရိယတေ ပဋိသင်္ခရဏံ၊ ခဏ္ဍဖုလ္လဿ ပဋိသင်္ခရဏံ ခဏ္ဍဖုလ္လ ပဋိသင်္ခရဏံ) ကာရာပေတွာ-၍၊ ဝဿူပနာယိကာယ - ဝါဆိုကပ်ရာ အခါသည်၊ ဝါ – ဝါဆိုရာအခါသည်၊ (ဝဿံ ဥပနေန္တိ ဥပဂစ္ဆန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝဿူပဂတ ကာလော) ဥပကဋ္ဌာယ- နီးလတ်သော်၊ ဘနည်း......ဝဿူပနာယိကာယ ဥပကဋ္ဌာယ - ဝါဆို ကာ နီးလတ်သော်၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ သြဟာယ-၍၊ ရာဇဂဟံ-သို့၊ ဂတော—၏၊ တထာ-တူ၊ အညေ-န်သော၊ မဟ္မာသင်္ဂါဟကာ-န်သော၊ ဘိက္ခူပိ-တို့သည်လည်း၊ ရာဇဂဟံ-သို့၊ဂတာ-န်၏၊

သင်္ဂီတိပါဠိယံ သာမညေန ဝုတ္တမ္ပိ ဝစနံ ဧဝံ ဂတေယေဝ
သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ သံသန္ဒေတုံ, သာခေတုံဝါ အာဟ၊ ဧဝဉ္စတိ
အာဒိ။ - ။ဋီကာ၊

ဟိ-သာချ,သာဓကေနိုးနှော၍ပြအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ဂတေ-န်သော၊ တေ မဟာ သင်္ဂါဟကာ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊သန္ဓာယ-၍၊ အထခေါ၊ပ၊သင်္ဂါယိတုန္တိ-

ဟူသော၊ ရှုဒ်-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဥပါလိမထေရ် ဆိုအပ်၏။ ။အထခေါ-၌၊ ထေရာ-နံသော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဓမ္မဉ္စ-ကိုရင်း၊ ဝိနယဉ္စ-ကိုရင်း၊ သင်္ဂါယိတုံ-ငှါ၊အာဂမံသု-နုံပြီ။ ။တေ-တို့သည်၊ အာသဠှိပုဏ္ဏမာယံ-ဝါဆိုသပြည့်နေ့၌၊ ဥပေါသထံ ကတွာ-ဥပုသ်ပြု၍၊ ပါဋိပဒဒိဝသေ-ဝါဆိုလဆုတ် တရက်နေ့၌၊ သန္နိပတိတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ ဝဿံ-သို့၊ဥပဂစ္ဆိံသု-နုံပြီ၊ ဝါ-ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံသု-ဝါဆိုကုန်ပြီ။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ ရာဇဂဟံ-ကို၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ ဌိတာ-ကုန်သော၊ မဟာဝိဟာရာ - ကျောင်းတိုက်ကြီးတို့သည်၊ အဋ္ဌာရသ - တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နုံ၏၊တေသဗ္ဗေပိ-ထိုအလုံးစုံသောကျောင်းတိုက်ကြီးတို့သည်လည်း၊ ဆဍ္ဍိတပတိတဥဂ္ဂလ္လာပါ - စွန့်ပစ်အပ်ကုန်, ပြိုကျ ပျက်စီးကုန်, အမှိုက်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ-စွန့်ပစ်အပ်သော အမှိုက်, ကျသော အမှိုက်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ-စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သောကြောင့် ကျသော အမှိုက်ရှိကုန်သည်၊အဟေသုံ-နုံပြီ။

ဆဍ္ဍီယိတ္ထာတိ ဆဍ္ဍိတာ။ ပတိံသူတိ ပတိတာ။အဝကုထိပူတိဘာဝံ အာဂမာသိတိ ဥဂ္ဂလ္လာပေါ၊ ထကာရဿ လကာရံ ကတွာ၊ဥဂ္ဂိဋ္ဌွာပါ ကလာပေါ သမူဟောတိ ဥဂ္ဂလ္လာပေါ။ ဝဏ္ဏာသက်မနဝသေနေဝံ ဝုတ္တံ။ဥဂ္ဂလ္လာပ၌-အဝပုဗ္ဗ ကုထဓာတ်,အပ ပစ္စည်း,အဝကို ဩ ဖြစ်၏ဝိပရိတ် ဥပြု၊ က၏ ဥကိုချေ၊ ထကို လပြု၊ ကကို လ သို့ကပ်၊အ ကို ချေ၊နောက် အ ကို အာ ဒီဃပြု၊ဥဂ္ဂလ္လာပ ပြီး၏။ နောက်နည်း၌ ဥကလာပမှ က၏ အကို ချေ၍ က,လ သို့ကပ် ပြီး၏။

ဆဍ္ဍိတာစ ပတိတာစ တေ ဥဂ္ဂလ္လာပါစာတိ ဆဍ္ဍိတပတိတ ဥဂ္ဂလ္လာပါ။ ။ပတိတာ ဥဂ္ဂလ္လာပါ ပတိတဥဂ္ဂလ္လာပါ။ ဆဍ္ဍိတေန ပတိတဥဂ္ဂလ္လာပါ ဆဍ္ဍိတပတိတဥဂ္ဂလ္လာပါ၊

ဟိ-၌၊ ဘဂဝတော-၏ ပရိနိဗ္ဗာနော-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေပိ-နုံသော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ဝိဟာရေစ-တို့ကိုရင်း၊ ပရိဝေဏေစ-ပရိဝုဏ်တို့ကိုရင်း၊ (ပရိက္ခေပဒဝသေန ဝေဒိယန္တိ ဒိဿန္တီတိ ပရိဝေဏာ) ဆဍ္ဍေတွာ-နုံ၍၊အာဂမံသု-နုံပြီ၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဆဍ္ဍိတပတိတဥဂ္ဂလ္လာပေ-ကြောင့်၊ ကတိကဝတ္တံ-ပြု

ကျင့်အပ်သောဝတ်ကို၊ (ကရိယတေတိ ကတံ။ ကတမေဝ ကတိကံ၊ ကတိကံ ဝတ္တံ ကတိကဝတ္တံ) ကုရုမာနာ-နှလျက်၊ ဝါ-နှသော၊ထေရာ-တို့သည်၊ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနပူဇနတ္တံ-စကားတော်ကို ပူဇော်ခြင်းဌါ ၎င်း၊ တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္တဉ္စ-တိတ္ထိတို့၏ ပြောဆိုခြင်းမှ ကင်းလွတ်စေခြင်းဌါ၎င်း၊ ပထမံ မာသံ-ပထမလပတ်လုံး၊ ခဏ္ဍ ဖုလ္လ ပဋိသင်္ခရဏံ-ကို ဝါ-ကို၊ကရောမ-နှအံ့၊ဣတိ၊စိန္တေသုံ-နှပြီ။

တိတ္ထိယဝါဒ ပရိမောစနတ္တဉ္စာတိ ဧတ္ထမတ္တံ ပါကဋံ ကာတုံ တိတ္ထိယာ ဟိတိ အာဒိဧတ္တံ။ ။ငိုက။ ဟိ-ချဲ၊ တိတ္ထိယာ-တို့သည်၊ (တရန္တိ ဧတ္တာတိ တိတ္ထံ၊ တိတ္ထံဝိယာတိ တိတ္တံ၊တိတ္ထံ တေသံ အတ္ထီတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထေ ဇာတာ တိတ္ထိကာဝါ၊ တိတ္ထိကာယေဝ တိတ္ထိယာ၊ ကကာရဿ ယကာရံ ကတွာ) ဧဝံ ဝဒေယျုံ – ဤသို့ဆိုကုန်ရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျုံ-ကား၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ-၏၊ သာဝကာ - တို့သည်၊ သတ္ထရိ-သည်၊ ဌိတေယေဝ-တည်ရှိစဉ်သာလျှင်၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂိံသု – သုမ်သင်ကုန်ပြီ၊ သတ္ထရိ–သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ – သော်၊ ဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ဆဍ္ဍေသုံ-နှပြီ၊ ကုလာနံ-ဒါယကာတို့၏၊ မဟာဓနပရိစ္စာဂေါ-များစွာသော ဥစ္စာတို့ကို စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်းသည်၊ ဝိနဿတိ - ပျက်စီးလေ၍၊ ဣတိ ဝဒေယျုံ–ရာ၏၊ တေသံ-ထိုဘိတ္ထိတို့၏၊ ဝါဒပရိမောစနတ္တဉ္စ – ဌါလည်း၊ စိန္တေသုံ-နှပြီ၊ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၏။

ပန-ဆက်၊ဧဝံ-သို့၊စိန္တယိတွာစ-ကြံပြီး၍လည်း၊ ကတိကဝတ္တံ-ကို၊ ကရိံသု-နှပြီ၊ယံ-ယင်းကတိကဝတ်ကိုပြုခြင်းကို၊ဝါ-ယင်းကတိကဝတ်ကို၊ကာသန္ဒာယ-၍၊ အထခေါ ။ပ။ သင်္ဂါယိဿာမာတိ-၍၊ အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန - သည်၊ ဝုတ္တံ-ပ်၏၊ ။ခေါ-စစ်၊ အထ-၌၊ ထေရာနံ–နှသော၊ဘိက္ခူနံ–တို့အား၊ဧတံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ–ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ ခေါ-စစ်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ခဏ္ဍ ဖုလ္လ ပဋိသင်္ခရဏံ–ကို၊ဝါ-ကို၊ဝဏ္ဏိတံ-၏၊အာဝုသော-တို့၊ဟန္ဒ–၏၊ဝါ-လျှင်၊မယံ–တို့သည်၊ပထမံမာသံ-လုံး၊ခဏ္ဍ ဖုလ္လ ပဋိသင်္ခရဏံ-ကို ဝါ-ကို၊ကရောမ-နှအံ့ မဇ္ဈိမံ မာသံ-အလယ်လပတ်လုံး၊ သန္နိပတိတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ဓမ္မဉ္စ-ကို၎င်း၊ဝိနယဉ္စ-ကို၎င်း၊သင်္ဂါယိဿာမ-ဗို့၊ဣတိ ဧတံ-သည်၊အဟောသိ-တည်း။

တေ ထေရာ-တို့သည်၊ ဒုတိယ ဒိဝသေ - အကြိမ်ဖြစ်ပေါ်ပြီးသည်မှ
နောက် နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌၊ ဂတွာ - နို၍၊ ရာဇင်္ဂဏေ-မင်း၏
နန်းတော်တံခါး၌၊ အဋ္ဌံသု - ရပ်ကြကုန်ပြီ။ ။ရာဇာ အဇာတသတ္တု-
အဇာတသတ်မင်းသည်၊ အာဂန္တွာ-၍၊ ဝန္ဒိတွာ-၍၊ ဘန္တေ-တို့၊ကိံ-
ကြောင့်၊ အာဂတာ-နိသည်၊ အတ္တ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္တနာ-သည်၊
ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ-ပြုအပ်,သင့်,ထိုက်သော ကိစ္စကို၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ။ ။ထေရာ-တို့
သည်၊,အဋ္ဌာရသ-နိသော၊ မဟာဝိဟာရပရိဝေဏ-ကျောင်း
တိုက်ကြီးတို့ကို အသစ်တဖန် ထပ်မံ၍ ပြုပြင်စီရင်ခြင်းအကျိုး၌၊ဟတ္ထ
ကမ္မံ-ဟတ္ထကမ်ကို ငါ-လက်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကို၊ (ရှေ့ နာမသတ္တ၊
နောက် သဒ္ဒတ္တ။ ကရိယတေတိ ကမ္မံ၊ ဟတ္ထေန ကမ္မံ ဟတ္ထကမ္မံ) ပဋိ
ဝေဒေသုံ-ပြောကြားကုန်ပြီ၊ ငါ-သိစေကုန်ပြီ၊ (ရှေ့ သဒ္ဒတ္တ၊ နောက်
အဓိပ္ပါယတ္တ) ရာဇာ-သည်၊ ဟတ္ထကမ္မကာရကေ-ဟတ္ထကမ်ကို, ငါ-
လက်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကိုပြုတတ်ကုန်သော(ဟတ္ထကမ္မံ ကရောန္တီတိ
ဟတ္ထကမ္မကာရကာ) မနုဿေ-တို့ကို၊အဒါသိ-ပြီ။ ။ထေရာ-တို့သည်၊
ပဌမံမာသံ-လုံး၊သဗ္ဗဝိဟာရေ-တို့ကို၊ ပဋိသင်္ခရာပေတွာ-၍၊ ရညော-
အား၊အာရောစေသုံ-ပြောကြားကုန်ပြီ၊ကိံ အာရောစေသုံ-ကား၊ မဟာ
ရာဇ-မင်း၊ ဝိဟာရပဋိသင်္ခရဏံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ၊ ဣဒါနိ-၌၊ဓမ္မ
ဝိနယသင်္ဂဟံ-ကို၊ကရောမ-နိအံ့၊ဣတိ အာရောစေသုံ-နိပြီ။ ။ဘန္တေ-
တို့၊ သာဓု-ကောင်းပါ၏၊ ဝိဿတ္ထာ-လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ်၊ ငါ-
မကြောက်မပို့ ရှိရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ (ဝိသေသေန
သထန္တီတိ ဝိဿတ္ထာ၊ဝိပုဗ္ဗ သထဓာတ်၊ တပစ္စည်း) ကရောထ-ကုန်
လော့၊ မယှံ-တပည့်တော်အတွက်၊ အာဏာစက္ကံ-အာဏာစက်သည်၊
ငါ-ဝိတ်ပင်, ဆီးတား, ပယ်ရှား, နှောင့်ရှက်, ကန့်ကွက်မရှိ ဖြစ်တတ်
သော အာဏာသည်၊ဟောတု-စေ၊ တုမှာကဉ္စ-အရှင်ဘုရားတို့အတွက်
လည်း ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစက်သည်၊ ငါ-ဝိတ်ပင်,ဆီးတား, ပယ်ရှား,နှောင့်
ရှက်, ကန့်ကွက်မရှိဖြစ်တတ်သော ဒေသနာဉာဏ်, ပဋိဝေဓဉာဏ်သည်၊
ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ (စက္ကံ စက္ကဓာတ်၊စက္ကတိ ဗျထေတိ ပဋိသတိတိ
စက္ကံ။ တနည်း...... ဋီကာအလို စရဓာတ်, ကပစ္စည်း၊စရ ပဝတ္တနတ္တ
ဟော၊ စရတိ အပ္ပဋိဟတဘာဝေန ပဝတ္တတီတိ စက္ကံ။ အာဏာယေဝ
စက္ကံ အာဏာစက္ကံ၊ဓမ္မော ယေဝ စက္ကံ ဓမ္မစက္ကံပြု)ဘန္တေ-တို့၊အာဏာ

ပေထ-စေခိုင်းတော်မူကြပါကုန်ဗျား၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကရောမိ-ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။မဟာရာဇ - မင်း၊ သင်္ဂဟံ – ကို၊ ကရောန္တာနံ-နှသော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သန္နိသဇ္ဇဋ္ဌာနံ-ကောင်းစွာ နေရာ အရပ်ကို၊ ဝါ-ညီညီညာညာ(ညီညီညွတ်ညွတ်)နေထိုင်ရာအရပ်ကို၊ ဝါ-စည်းဝေးရာအရပ်ကို၊ (နိသဒ္ဒနံ ဓာတွတ်တိ နိသဇ္ဇံ၊ သမ္မာ နိသဇ္ဇံ သန္နိသဇ္ဇံ၊သမ္မာ သန္နိပတိတွာဝါ နိသဇ္ဇံ သန္နိသဇ္ဇံ၊ သန္နိသဇ္ဇံ ဌာနံ သန္နိသဇ္ဇဋ္ဌာနံ) ကရောဟိ-သော့၊ ဣတိ ပဋိဝေဒေသုံ-နှုံပြီ၊ ဝါ-နှုံပြီ၊ ။ဘန္တေ-တို့၊ ကတ္ထဌာနေ-၌၊ ကရောမိ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။မဟာရာဇ-မင်း၊ ဝေဘာရပဗ္ဗတပဿေ - ဝေဘာရတောင်နံပါး(ဘေး)၌၊ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာဒွါရေ-စရည်းပင်ပေါက်ရာလိုဏ်ဝ၌၊ ကာတုံ-ငှါ၊ ယုတ္တံ-သင့်တော်ပါ၏၊ ဣတိ ပဋိဝေဒေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ဝါ-ကုန်ပြီ၊

> သတ္တ ပဏ္ဏာနိ ယဿာတိ သတ္တပဏ္ဏိ၊ သတ္တပဏ္ဏိသဿ ဇာတာ ဂုဟာ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာ။သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာယ ဒွါရံ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာဒွါရံ၊ ။သတ္တပဏ္ဏိ ဆတ္တပဏ္ဏိ နှစ်ချက်သင့်အရွက် ခုနစ်ရွက်ရှိသောကြောင့် သတ္တပဏ္ဏိ,ထီးရွက်နှင့်တူသောအရွက် ရှိသောကြောင့် ဆတ္တပဏ္ဏိ။ယော ဆတ္တပဏ္ဏော ဝိသမစ္ဆဒေါတိ ပိ ဝုစ္စတိ၊ ။ဋီကာ။

ဘန္တေ-တို့၊သာဓု-ပြီ၊ ဣတိ ခေါ-ဤသို့လျှင်၊ရာဇာ အဇာတသတ္တု-သည်၊ (ဇာယိဿတီတိ ဇာတော။ န ဇာတော အဇာတော၊ အဇာတော ယေဝ သတ္တု အဇာတသတ္တု၊ ။ကာရာပေတွာ, အလက်ရိတ္တာ,ပညာပေတွာ နှစ်ချက်,အာရောစာပေသီတို့၌စပ်) ဝိသုကမ္မုနာ-အမှုကြီးငယ်ကို ပြုစီရင်တတ်သော ဝိသုကြုံနတ်သားသည်၊ ဝါ-သီးခြား အမှုကိစ္စရှိသော နတ်သားသည်၊ (ဝိသုံ ကမ္မံ ဧတဿာတိ ဝိသုကမ္မော၊ တေန) နိမ္မိတသဒိသံ - ဖန်ဆင်းအပ်သော မဏ္ဍပ်နှင့်တူသော၊ သုဝိဘတ္တဘိတ္တိထမ္ဘ သောပါနံ-ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သော, နံရံ,တိုင်, စောင်းတန်းရှိသော၊(ဒွန်၏ရှေ့ဖျား၊ပုဒ်ရှိပြီး၊သွားလေပုဒ်တိုင်သာ-အရလည်းပေးလေ) နာနာဝိဓမာလာကမ္မ လတာကမ္မဝိစိတ္တံ-အထူးထူး အပြားပြားရှိသောချိုးပန်း,ချိုးနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာထသော၊ရာဇဘာဝနဝိဘူတိံ-မင်းနန်းတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝါ-တင့်တယ်ခြင်းကို၊ အဘိဘဝန္တံ မိဝ-

နှိပ်စက်လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ ဒေဝဝိမာနသဒိ°-နတ်ဗိမာန်၏ အသရေကို၊ အဝဟာသန္တံ မိဝ - ပြောင်လှောင် သွေးဆော့မေးငေါ့ကဲ့ရဲ့သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ သိရိယာ-တင့်တယ်ခြင်းအသရေ၏၊ နိကေတမိဝစ-နေရာအိမ်ကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ (ဤကား သိရိယာ နိကေတမိဝ ရှိသောပါဌ်အလို) **တနည်း**.... သိရိယာ-ဖြင့်၊ ဇလန္တံ မိဝစ-တောက်ပသကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ (ဤကား သိရိယာ ဇလန္တံ မိဝ ရှိသောပါဌ်အလို) ဒေဝမနုဿနယနဝိဟင်္ဂါနံ-နတ်လူတို့၏ မျက်စိတည်းဟူသော ငှက်အပေါင်းတို့၏၊ ဧကနိပါတဘူတြမိဝစ-တပေါင်းတည်း ရပေါင်း ကျရောက်ရာ ရေဆိပ်ကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ လောကရာမဏေယျကံ-လောက၌ နှစ်သက်ဖွယ် ဟူသမျှကို၊ ဝါ-လောကသည် နှစ်သက်အပ်သမျှကို၊ သမ္ပိဏ္ဍိတံ ဋ္ဌာဝစ - ရပေါင်း၍ထားအပ်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊ဒဠှဗဒ္ဓသာရမဏ္ဍံ-ရှုချင်စဖွယ်အသွယ်သွယ်တို့တွင်, ဝါ-ရှုချင်စရာအရာဝတ္ထုတို့တွင် အကာအဖတ်မဖက် အနှစ်အကြည် သက်သက်သာဖြစ်သော၊ **တနည်း**..... ရှုချင်စဖွယ် တင့်တယ် ထူးမြတ်သော အဆင်တန်းဆာ ရှိသော၊ မဏ္ဍပံ-ကို၊ ကာရာပေတွာ-၍၊ ဝိဝိဓကုသုမဒါမောလမ္ဗကဝိနိဂ္ဂလန္တံ စာရုဝိတာနံ-အထူးထူး အပြားပြားရှိသော တွဲလဲ ဆွဲသော ပန်းဆိုင်းတို့ကို ထွက်စေသကဲ့သို့ တင့်တယ်သော မျက်နှာကြက်ရှိသော၊နာနာရတနဝိစိတ္တမဏိကောဋ္ဋိမ(ကုဋ္ဋိမ)တလမိဝစ-အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ထုခြင်းဖြင့်(ထု၍)ယူအပ်, အညီအမျှ ပြုအပ်သော ပတ္တမြားအပြင်ကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်း ဖြစ်သော၊ **တနည်း**....အထူးထူးသော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ပတ္တမြားအပြင်ကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-သို့လည်းဖြစ်သော၊နာနာပုပ္ဖူပဟာရဝိစိတ္တ သုပရိနိဋ္ဌိတ ဘူမိကမ္မံ-ပူဇော်အပ်သော အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကျင် ပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီးသော မြေ၌အမှုရှိထသော၊ နံ မဏ္ဍပံ-ကို၊ ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ - ဗြာဟ္မာ့ ဗိမာန်နှင့်တူစွာ၊ ဝါ-ဘူအောင်၊ **တနည်း**......ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ-သော၊ နံ-ကို၊ အလင်္ကရိတွာ-တန်းဆာဆင်၍၊ တသ္မိံ မဟာမဏ္ဍပေ-ထိုမဏ္ဍပ်ကြီး၌၊ ပဉ္စသတာနံ ဘိက္ခူနံ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့အတွက်၊ အနဂ္ဃနိ-အဖိုးမဖြတ်နိုင်ကုန်သော၊ ဝါ-အတိုင်း အရှည် မရှိသော အဖိုးရှိကုန်သော၊

ပဋ္ဌကပ္ပိယ ပစ္စဏ္ဏရဏာသ တာနိ-ရပ်ာန်းတို့အား အပ်သော အခင်းငါးရာ တို့ကိုလည်း၊ပညပေတွာ-ထားစေပြီး၍၊ငါ-ခင်းစေပြီး၍၊ဒက္ခိဏာဘာဂံ-တောင်အရပ်ကို၊ နိဿာယ-၍၊ ဉတ္တရာဘိမုခံ-မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု မျက်နှာပြုလျက်၊ထေရာသနံ-မထေရ်၏ နေရာကိုလည်း၊ပညပေတွာ-၍၊ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ-မဏ္ဍပ်၏ အလယ်၌၊ ပုရတ္ထာဘိမုခံ-အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု မျက်နှာပြုလျက်၊ ဘဂဝတော-သော၊ ဗုဒ္ဓဿ - မြတ်စွာဗုဒ္ဓအတွက်၊ အာသနာရဟံ-နေခြင်းငှါထိုက်သော၊ဓမ္မာသနဉ္စ-တရားနေရာကိုလည်း၊ ငါ-ဓမ္မကထိက၏ နေရာကိုလည်း၊ ပညပေတွာ-၍၊ ဓမ္မာသနေ-၌၊ ဒန္တခစိတံ-ဆင်စွယ်တို့ဖြင့် စီအပ်သော၊ ဗီဇနဉ္စ-ယပ်ကိုလည်း၊ ထပေ တွာ-၍၊ဘိက္ခုသံဃဿ-အား၊ အာရောစာပေသိ-စေပြီ။ ။ကိံ အာရော စာပေသိ-ကား၊ဘန္တေ-တို့၊ မမ ကိစ္စံ-တပည့်တော်အတွက် ကိစ္စသည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပါပြီ၊ ဣတိ အာရောစာပေသိ-ပြီ။

နိဋ္ဌိယတေတိ နိဋ္ဌိတော၊ နိဋ္ဌိတေန သဒိသော နိဋ္ဌိတသဒိ သော။ ။ဝိဘတ္တိယန္တိ ဝိဘတ္တာ၊သုဋ္ဌု ဝိဘတ္တာ သုဝိဘတ္တာ၊ ဘိတ္တိယော စ ထမ္ဘာ စ သောပါနာ စ ဘိတ္တိထမ္ဘ သောပါနာ။ သုဝိဘတ္တာ ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနာ ဧတဿာတိ သုဝိဘတ္တ ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနော၊တံ၊

နာနာဝိဓာ ပကာရာ ဧတေသန္တိ နာနာဝိဓာနိ၊ မာလာယ ကတံ ကမ္မံ မာလာကမ္မံ၊ လတာယ ကတံ ကမ္မံ လတာကမ္မံ၊ မာလာကမ္မဉ္စ လတာကမ္မဉ္စ မာလာကမ္မလတာကမ္မာနိ၊ နာနာ ဝိဓာနိ မာလာကမ္မလတာကမ္မာနိ နာနာဝိဓမာလာကမ္မလတာ ကမ္မာနိ။ နာနာဝိဓမာလာကမ္မလတာကမ္မေဟိ ဝိစိတ္တော နာနာ ဝိဓမာလာကမ္မ လတာကမ္မဝိစိတ္တော၊တံ။

အဘိဘဝတီတိ အဘိဘဝန္တော၊တံ။ ။ရညော ဘဝနံ ရာဇ ဘဝနံ၊ရာဇဘဝနဿ ဝိဘူတိ ရာဇဘဝနဝိဘူတိ၊တံ။ ။အဝဟ သတီတိ အာဝဟာသန္တော၊တံ၊ ။ဒေဝဿ ဝိမာနံ ဒေဝဝိမာနံ၊ ဒေဝဝိမာနဿ သိရီ ဒေဝဝိမာနသိရီ၊တံ။

နိကေတမိဝါတိ ဝသနဋ္ဌာနမိဝ၊ ဧလန္တိ မိဝါတိဝိ ပါဌော၊ ဋီကာ။

နိပတန္တိ ဧတ္ထာတိ နိပါတံ၊ ဇာတော နိပါတံ ဇာနိပါတံ။ တရန္တိ ဧတ္ထာတိ တိတ္ထံ၊ ဇာနိပါတံ တိတ္ထံ ဇာနိပါတတိတ္ထံ။

ဒေဝါစ မနုဿာစ ဒေဝမနုဿာ၊ ဒေဝမနုဿာနံ နယနာနိ ဒေဝမနုဿနယနာနိ။ ဒေဝမနုဿနယနာနိ ဧဝ ဝိဟင်္ဂါ ဒေဝမနုဿနယနဝိဟင်္ဂါ၊ တေသံ။

ရမိယတီတိ ရမဏီယံ၊ တံယေဝ ရာမဏေယျကံ၊ လောကေ, လောကေနဝါ ရာမဏေယျကံ လောကရာမဏေယျကံ။ ။ ရမိတုံ အရဟာတီတိဝါ ရာမဏေယျကံ။

သမ္ဘိဇ္ဇီယတေတိ သမ္ဘိဇ္ဇိတံ။ ။သာရောစ မဏ္ဍောစ သာရမဏ္ဍော၊ ဒဿနဿ သာရမဏ္ဍော ဒဿနသာရမဏ္ဍော။ ။ သာရော မဏ္ဍော သာရမဏ္ဍော၊ ဒဿနဿ သာရမဏ္ဍော တေသ မဏ္ဍပသာတိဝါ ဒဿနသာရမဏ္ဍော၊ တံ။ ။ဒဿနသာရမဏ္ဍန္တိ ဖေဂ္ဂုရဟိတံ သာရံဝိယ ကသဋဝိနိမုတ္တံ ပသန္နံဝိယစ ဒဿု မရဟာရူပေသု သာရဘူတံ ပသန္နဘူတဉ္စ။ ။ဖေဂ္ဂုရဟိတံ-အကာကင်းသော၊ သာရံဝိယ-အနှစ်ကဲ့သို့ရင်း၊ ကသဋဝိနိမုတ္တံ-အဖတ်ကင်းသော၊ ပသန္နံဝိယစ-အကြည်ကဲ့သို့ရင်း-စသည်ပေး။ ဋီကာ။

မဏ္ဍံ သူရိယရသ္မိံ ပါတိ နိဝါရေတီတိ မဏ္ဍပေါ။ မဏ္ဍံ ပသန္နံ ပါတိ ရက္ခတီတိ မဏ္ဍပေါ။ မဏ္ဍံ အလင်္ကာရံ ပါတိ ပိဝတီတိ မဏ္ဍပေါ။

ဝိဝိဓာ ပကာရာ ဧတေသန္တိ ဝိဝိဓာနိ၊ ကုသုမာနိ ဒါမာနိ ကုသုမဒါမာနိ၊ ကုသုမဒါမာနိစ တာနိ ဩလမ္ဗကာနိစေတိ ကုသုမဒါမောလမ္ဗကာနိ။ ဝိဝိဓာနိ ကုသုမဒါမောလမ္ဗကာနိ ဝိဝိဓကုသုမဒါမောလမ္ဗကာနိ။ ဝိဝိဓကုသုမဒါမောလမ္ဗကာနိ ဝိနိဂ္ဂလန္တမိဝ စာရုဝိတာနံ ဧတ္ထာတိ ဝိဝိဓကုသုမဒါမောလမ္ဗက ဝိနိဂ္ဂလန္တ စာရုဝိတာနံ။

ကောဋ္ဋနံ ကောဋ္ဋံ၊ ကုဋ္ဋံဝါ။ ကောဋ္ဋေန ဂဟိတော သမံကတောတိ ကောဋ္ဋိမော၊ ကုဋ္ဋိမောဝါ။ ကောဋ္ဋိမော, ကုဋ္ဋိမောဝါ မဏိ မဏိကောဋ္ဋိမော, မဏိကုဋ္ဋိမောဝါ။ နာနာရတနေဟိ ဝိစိတ္တော

နာနာရတနဝိစိတ္တော။ နာနာရတနဝိစိတ္တော မဏိကောဋ္ဋိမော, မဏိကုဋ္ဋိမောဝါ နာနာရတနဝိစိတ္တ မဏိကောဋ္ဋိမော, ကုဋ္ဋိမောဝါ။ နာနာရတနဝိစိတ္တ မဏိကောဋ္ဋိမဿ, ကုဋ္ဋိမဿဝါ, တလံ,တထာ။ ။မဏိကောဋ္ဋေန နိဗ္ဗတ္တံ မဏိကောဋ္ဋိမံ။ မဏိကောဋ္ဋိမံ တလံ,တထာ။နာနာရတနဝိစိတ္တံ မဏိကောဋ္ဋိမတလံ, တထာ။

ဥပဟာရိယန္တေတိ ဥပဟာရာနိ၊ နာနာ ပုပ္ဖါနိ နာနာပုပ္ဖါနိ။ ဥပဟာရာနိ နာနာပုပ္ဖါနိ နာနာပုပ္ဖူပဟာရာနိ။ နာနာပုပ္ဖူပဟာရေဟိ ဝိစိတ္တံ, တထာ၊ ဌာတိ ဂန္တီတိ ဌိတော။ နိဋ္ဌ ဌိတော နိဋ္ဌိတော။ နိဋ္ဌာပိယတေတိဝါ နိဋ္ဌိတော။ ပရိသမန္တတော နိဋ္ဌိတံ ပရိနိဋ္ဌိတံ၊ သုဋ္ဌု ပရိနိဋ္ဌိတံ သုပရိနိဋ္ဌိတံ။ ဘူမိယံ ကမ္မံ ဘူမိကမ္မံ၊ သုပရိနိဋ္ဌိတံ ဘူမိကမ္မံ သုပရိနိဋ္ဌိတဘူမိကမ္မံ။နာနာပုပ္ဖူပဟာရဝိစိတ္တံ သုပရိနိဋ္ဌိတဘူမိကမ္မံ ယေသန္တိ နာနာ ။ပ။ ဘူမိကမ္မော။ တံ။

ဝိသေသေန မာနေတဗ္ဗန္တိ ဝိမာနံ၊ ဝိဟေ အာကာသေ မာယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ ယေနာတိ ဝိမာနံ။ဝိသေသေနဝါ သုစရိတကမ္မာနုမိယတိ နိမ္မိယတီတိ ဝိမာနံ၊ဝိသညာနေနဝါ မိယတိ နိမ္မိယတီတိ ဝိမာနံ၊ ဗြဟ္မုနော ဝိမာနံ ဗြဟ္မဝိမာနံ။ ဗြဟ္မဝိမာနေန သဒိသံ ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ။

နတ္ထိ အဂ္ဃော ဧတေသန္တိ အနဂ္ဃါနိ၊ ။ကပ္ပိယန္တီတိ ကပ္ပိယာနိ၊ အတ္ထရိတဗ္ဗာနီတိ အတ္ထရဏာနိ။ ပဋိရူပံ,ပစ္စေကံဝါ အတ္ထရဏာနိ ပစ္စတ္ထရဏာနိ။ ကပ္ပိယာနိ ပစ္စတ္ထရဏာနိ ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏာနံ သတာနိ, တထာ။ ပဥ္စကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏသတာနိ,တထာ။

အာသနာယ အရဟံ အာသနာရဟံ။ ။အာသတိ ဧတ္ထာတိ အာသနံ။ ဓမ္မကထိကဿ အာသနံ ဓမ္မာသနံ။ ။ခစိယတေတိ ခစိတံ။ ဒန္တေဟိ ခစိတံ ဒန္တခစိတံ။

ဣဒါနိ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ အသေက္ခဘူမိ သမာပဇ္ဇနံ ဒဿေန္တော တသ္မိဥ္စ ပနာတိ အာဒိမာဟ၊ ဋီကာ။ ။ပန-ပါး။ တသ္မိဥ္စ

ဒိဝသေ-ထိုမင်း ဈောက်ထားရာနေ့၌လည်း၊ ကေဠွ-အချိုကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊အာယသ္မာ အာနန္ဒာ-ကို၊ သန္တာယ-၍၊ဇေဝံ-သို့၊ အာဟံသု-နံပြီ၊ကိံ အာဟံသု-ကား၊ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ-တွင်(ကေ အညတြ၊ ယှဉ်လတ်က၊ နိဒ္ဓါရဏပေး) ကော-တယောက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝိသဂန္ဓ-ကိလေသာ တည်းဟူသော အဆိပ်နံ့ကို၊ တနည်း၊ .....ဝိသဂန္ဓ-ကိလေသာ တည်းဟူသော စိမ်းစော် ညှီဟောက်သော အနံ့ကို၊ ဝါယန္တော – လှိုင်စေလျက်၊ ဝိစရတိ - လှည့်လည်သွားလာ၏၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။

ဝိသတိ ပဝိသတိ လောကဟိတာနုသာရေနဝါ သရီရေ ဗျာပတီတိ ဝိသံ။ ဝိသံဒိယာတိ ဝိသံ။ဝိသံ ဂန္ဓော ဝိသဂန္ဓော။ ။ ဝိသတိ အညေဟိ ဂန္ဓေဟိ ဝိပ္ပယုတ္တတီတိ ဝိဿံ၊ဝိဿံ ဝါယာတိ ဝိဿံ၊ဝိဿံ ဂန္ဓော ဝိဿဂန္ဓော။ ။ဝိဂ္ဂပေါ ဂန္ဓော ဝိသဂန္ဓော။ ဝိဿဂန္ဓော ဝါယာတိ ဝိဿဂန္ဓော။

ထေရော-ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တံ ဝစနံ-ကို၊သုတွာ-၍၊ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ-တွင်၊အညော-သော၊ဝိသဂန္ဓ-ကို ဝါယန္တော-လျက်၊ဝိစရဏက ဘိက္ခုနာမ-လှည့်လည် သွားလာသော ရဟန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဒ္ဓါ-ကေန္နဲ၊ ဝါ - တကယ်စင်စစ်၊ ဧတေ ဘိက္ခု - တို့သည်၊ မံ-ကို၊ သန္တာယ-၍၊ ဝဒန္တိ-နံ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ အောက်မေ့၍၊ သံဝေဂံ-သဟော ဩပ္ပညန်သို့၊ အာပန္နော-ပြီ၊ ကေဠွေ-နံသော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ နံ-ထိုရှင် အာနန္ဒာကို၊အာဟံသု-နံပြီ၊ ကိံ အာဟံသု-ကား၊ အာဝုသော အာနန္ဒာ၊သွေစ-နက်ဖြန်ခါလည်း၊သန္နိပါတော-သံဃာအစည်းအဝေးတည်း၊ တွဉ္စ-ကလည်း သေက္ခော-သာတည်း၊သကရဏီယော-၏၊ ဝါ-သေး၏၊ တေန-ထိုသံဃာသန္နိပါတ,သေက္ခ သကရဏီယ၏အဖြစ်ကြောင့်၊တေ-အား၊ ဝါ-သည်၊(နယုတ္တံ,ဂန္တုံ စပ်)သန္နိပါတံ-သို့၊ဂန္တုံ-ငှါ၊နယုတ္တံ-မသင့်မတော်, မလျော်မလျောက်ပတ်၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့,မပေါ့ မပျင်းသတိကောင်းခြင်းရှိသည်၊ဟောဟိ-လော့(ပမဇ္ဇတီတိ ပမတ္တော၊ န ပမတ္တော အပ္ပမတ္တော) ဣတိ အာဟံသု-ကုန်ပြီ၊

အထခေါ-၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ သွေ-ခါ၊ သန္နိပါတော-တည်း၊ခေါ ပန-စင်စစ်၊ အဟံ-သည်၊ သေက္ခော - သည်၊ သမာနော-

လျက်၊ သန္နိပါတံ-သို့၊ ယံ ဂန္တွေယျံ-အကြင်သွားပြီးအံ့၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဇေတံ ဂမနံ-ထိုသွားခြင်းသည်၊ နပတိရူပံ-ပတ်၊ တနည်း ....ယော အဟံ-အကြင်ငါသည် သေက္ခော-သည်၊ သမာနော-လျက်၊ သန္နိပါတံ-သို့၊ ဂန္တွေယျံ-အံ့၊ တဿ မေ-အား၊ ဝါ-၏ ဇေတံ ဂမနံ-သည်၊ နပတိရူပံ-ပတ်၊ (ရှေ့နည်း ယာဟံ, နောက်နည်း ယွာဟံ ဟု ပါဌ်ရှိသော အလိုတည်း။ ။''ယွာဟန္တိ ယော အဟံ၊ယန္တိ ဝါ ကြိယာပရာမသနံ''ဋီကာ) ဣတိ မနသိကတွာ-၍၊ ဗဟုဒေဝ-များစွာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရတ္တိံ-လုံး၊ ကာယဂတာယ-သုံးဆဲ့နှစ်ခု ဆံအစရှိသောအဖို့ ဖြစ်သော၊ (ဂန္ထာဘိ ပဝတ္တာတိဘိ ဂတာ။ကာယေဂတာ ကာယ ဂတာ၊တာယ)သတိယာ-ဖြင့်၊ တနည်း......ကာယဂတာယ သတိယာ-ကာယဂတာ သတိဖြင့်၊ ဝီတိနာမေတွာ-လွန်စေပြီး၍၊ ရတ္တိယာ-၏၊ ပစ္စူသ သမယေ-၌၊ စင်္ကမာ-စင်္ကြံမှ၊ ဩရောဟိတွာ - သက်,ဆင်း၍၊ ဝိဟာရံ - ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-၍ နိပဇ္ဇိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-၍၊ ကာယံ-ကို၊ အာဝဇ္ဇေသိ-ညွတ်စေပြီ၊ ဝါ-စောင်းပြီ၊ (အပနာမေသိ ဟု ဆိုလတ္တံ့)ဒွေ ပါဒါ-ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဘူမိတော-မှ၊ မုတ္တာ-နံပြီ၊ သီသဉ္စ-သည်လည်း၊ ဗိမ္ဗောဟနံ-သို့၊ အပတ္တံ-မရောက်မီ၊ ဧတသ္မိံ အန္တရေ-ထိုနှစ်ခုတို့၏ အကြား၌၊ အနုပါဒါယ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းဖြင့် တစုံတခုသောအာရုံကို မယူမူ၍၊ အာသဝေဟိ-တို့မှ၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိမုစ္စိ-ပြီ၊ (ဥပလက္ခဏဝစနမတ္တမေ့တံ၊ တဒေကဋ္ဌတာယ ဟိ သဗ္ဗေဟိပိ ကိလေသေဟိ သဗ္ဗေဟိပိ ပါပဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ ဧဝ။ ။ဋီကာ)

တဒတ္ထံ ဝိဝရတိ အယဉှီတိ အာဒိနာ။ ။ဟိ-ချဲ့၊အယံ အာယသ္မာ-သည်၊ စင်္ကမေန - စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၊ ဗဟိ-ကျောင်းမှ အပ၌၊ ဝီတိနာမေတွာ-၍ ဝိသေသံ-မဂ်, ဖိုလ်ဟူသော တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ-ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-မစွမ်းနိုင်သော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ကိံ စိန္တေသိ-ကား၊ မံ-ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဇေတံ-ကို၊ အဝေါစနနု - မိန့်တော်မူခဲ့သည် မဟုတ်လော၊ ကိံ အဝေါစ-ကား၊ အာနန္ဒ-နှာ၊တွံ-သည်၊ ကတပုညော-ပြုကျင့်,ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယဖြစ်သော ကောင်းမှုရှိသည်၊(ကရီယိတ္ထ ဥပစိယိတ္ထာတိ ကတံ။ကတံ ပုညံ ယေနာတိ ကတပုညော) အသိ-၏၊ ပဓာနံ-လုံ့လကို၊ ဝါ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇ-ယှဉ်စေလော့၊ ဝါ-စီးဖြန်း

အားထုတ်လေ့၊ မိပ္ပံ-လျင်မြန်စွာ၊ အနိဝါသဝေါ-အာသဝမရှိသည်၊ (နတ္ထိ အာသဝါ ဧတဿာတိ အနာသဝေါ) ဟောဟိသိ-ဖြစ်သတ္တံ့၊ ဣတိ အဝေါစ ပြီ။

စ-ပါး၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ကထာဒေါသောနာမ - စကားတော်၏ (၌) အပြစ်မည်သည်၊ ဝါ-စကားတော်၏(၌) ချွတ်ယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်ခြင်း မည်သည်၊ (ကထာယ ဒေါသော ဝိတထဘာဝေါ။ ။ဋီကာ) နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ မမ-သည်၊ ဝိရိယံ-ကို၊ အစွာရစ္စ-အတင်အာရစ္စ-အလွန်အားထုတ်အပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ မေ-၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဥဋ္ဌိစ္စာယ-ပြန့်လွင့်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ-၏၊ (ဥဒ္ဓဲ ရနာတိ ဂစ္ဆတီတိ ဥဒ္ဓတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဥဒ္ဓစ္စံ)၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ အဟံ-သည်၊ ဝီရိယသမတံ-ဝီရိယ နှင့် သမာဓိ မျှသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘနည်း......ဝီရိယသမထံ-ဝီရိယနှင့် ယှဉ် သောသမာဓိကို၊ (ဝီရိယေန သမတံ ဝီရိယသမတံ။ ဝီရိယေန သမ္ပ ယုတ္တော သမထော ဝီရိယသမထောတိ) ယောဇေမိ-ယှဉ်စေအံ့၊ ဣတိ စိန္တေတွာ-သိ-ပြီ။ ။ဣတိ-၍၊ စင်္ကမာ-မှ၊ ဩရောဟိတွာ-၍ ပါဒဓောဝနဋ္ဌာနေ-ခြေဆေးရာအရပ်၌၊ (ဓောဝတိ ဧတ္ထာတိ ဓောဝနံ။ ပါဒါနံ ဓောဝနံ ပါဒ ဓောဝနံ။ ပါဒဓောဝနံ ဌာနံ ပါဒဓောဝနဋ္ဌာနံ) ဌတွာ-၍၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ ဓောဝိတွာ-၍၊ ဝိဟာရံ - တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ - ၍၊ မဉ္စကေ - ငယ်၌၊ နိသိဒိတွာ-၍၊ ထောကံ-အနည်းငယ်၊ ဝိဿမိဿာမိ-အာနာနီးဖြေ နားနေ ဦးအံ့၊ ဣတိ-၍၊ ကာယံ-ကို၊ မဉ္စကေ-၌ အပနာမေသိ-ပြီ၊ ဝါ-ပြီ၊ ဒွေပါဒါ-တို့သည်၊ ဘူမိတော-မှ၊ မုတ္တာ-နံပြီ၊ သီသဥ္စ-သည်လည်း ဗိမ္ဗောဟနံ-သို့၊ အပတ္တံ-မီ၊ တသ္မိံ အန္တရေ-၌၊ အနုပါဒါယ-၍၊ အာသဝေဟိ - တို့မှ၊ စိတ္တံ-သည်၊ ဝိမုတ္တံ-ပြီ။ ။ထေရဿ - အရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဝါ -- သည်၊ အရဟတ္တံ-ရဟန္တာ၏အဖြစ်သည်၊ (အရဟတီတိ အရဟာ၊ တဿ ဘာဝေါ အရဟတ္တံ) စတုဣရိယာပထဝိရဟိတံ-လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်မှ လွတ်ကင်းတော်မူ၏၊

ဣဒါနိ တဿ ဒီဃနိကာယ ပထမသင်္ဂါယနာ စတုဣရိယာပထ ဝိရဟိတံ အာဟ နာဒိ ပုစ္ဆိတ္ထ? ဋီကာ၊ ။တေန-ထိုလေးပါးသော ဣရိယာပုထ်မှ လွတ်ကင်းခြင်းကြောင့် ဣမသ္မိံ သာသနေ - ၌၊ အနိပန္နော - မအိပ်၊ မလျောင်းဘဲ၊ အနိသိန္နော-မထိုင်ဘဲ အဋ္ဌိတော-မရပ်ဘဲ၊ အစင်္ကမန္တော-စင်္ကြံသွားဘဲ၊ ကော ဘိက္ခု - အဘယ်ရဟန်းသည်၊ အရဟတ္တံ-သို့၊

ပဗ္ဗတ္တော-နည်း၊ ဇာတိပဗ္ဗတ္တော-သော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရော-တည်း၊ ဇာတိ ဝတ္တုံ-၌၊ ဝန္ဒတိ-၏၊ (နနိပစ္စတိတိ အနိပန္နော၊ နနိသိဒတိတိ အနိသိန္နော၊ နတိဋ္ဌတိတိ အဋ္ဌိတော၊ နစင်္ကမတိတိ အစင်္ကမန္တော) အထ ပန္တော-၌၊ ဒုတိယဒိဝသေ - ရှင်အာနန္ဒာ ရဟန္တာဖြစ်ရာနေ့မှ နှစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော၊ ကာဠပက္ခဿ - ဝါခေါင်လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ပဋ္ဌမိယံ – ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ကတဘတ္တကိစ္စာ - ပြုအပ်ပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ-ကြောင့်၊ ငါ-နှင့်သော၊ ထေရာဘိက္ခူ-တို့သည်၊ (ဘတ္တဿ ဘုဥ္ဇနကိစ္စံ ဘတ္တဘုဥ္ဇနကိစ္စံ။ ကတံ ဘတ္တကိစ္စံ ယေဟိတိ ကတဘတ္တကိစ္စာ) ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ ပဋိသာမေတွာ - သိမ်း သိမ်းဆည်း၍၊ ဓမ္မသဘာယံ-တရားသဘင်၌၊ သန္နိပတိံသု-နှံပြီ၊ ငါ-နှံပြီ။

အထခေါ-၌၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ အရဟာ-သည်၊ သမာနော-လျက်၊ ငါ-သော်၊ သန္နိပါတံ-သို့၊ အဂမာသိ-ပြီ၊ ကထံ အဂမာသိ-ကား၊ ဇာဒါနိ-၌၊ သန္နိပါတမဇ္ဈံ-သံဃာ့အစည်းအဝေး အလယ်သို့၊ ပဝိသနာရဟော-ဝင်ထိုက်သည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌစိတ္တော-အလွန် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ - ပီတိကြောင့် နှစ်သက်ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ-ကြောင့်၊ ငါ-စိတ်ရှိသော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ (ကတွာ, အဂမာသိတို့၌စပ်။ ၊သဒ္ဒါတူနှစ်ရပ်၊ ဆင့်ပြလတ်၊ အဘိဿယမှတ်) ဧကံသံ - တခုသောကိုယ်အတို့၌၊ ငါ-လက်ဝဲတဖက်ပခုံးထက်၌၊ (ရှေ့ အံသ-ဘာဂဏ္ဍ၊နောက် ခန္ဓဏ္ဍတည်း) စီဝရံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ငါ-တင်ထား၍၊ ဗန္ဓနာ-အညှာမှ၊ မုတ္တတာလပက္ကံ ဝိယ-ကြွေကျသော ထန်းသီးမှည့်ကဲ့သို့ရင်း၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလေ-အဆင်းဖေါင်ရန်းနီမြန်းလှစွာ မြကျောက်ဖျာ၌၊ နိက္ခိတ္တဇာတိမဏိ ဝိယ – တင်ထားအပ်သော ပတ္တမြားစစ်,ပတ္တမြားနှစ်,ပတ္တမြားတုံးကဲ့သို့ရင်း၊ ငါ-တင်ထားအပ်သော တွင်းထွက် ပတ္တမြားကဲ့သို့ရင်း၊ ဝိဂတဝလာဟကေ-ကင်းသော မိုးတိမ်ရှိသော၊ နဘေ-ကောင်းကင်၌၊ သမုဂ္ဂတပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ-ကောင်းစွာပေါ်ထွက်(တက်)၍လာသော ကန္တာ့တန်းဆာလစန်းရှတနာကဲ့သို့ရင်း၊ ငါ-လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဗာလာတပသမ္ဖဿဝိကာသိတရေဏုပိဉ္ဇရဂဗ္ဘံ-နေလုလင်၏ အရောင်နှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့် ပွင့်(ခြင်းသို့ရောက်)သော ရွှေနှင့်တူသော ဝတ်ဆံ,ဝတ်မှုံတို့ဖြင့် ပြည့်

သော ကြာတိုက်, ကြာခန်းရှိသော၊ ပဒုမံ ဝိယစ-အထပ်တရာရှိသော ပဒုမာကြာကဲ့သို့ရင်း၊ ပရိသုဒ္ဓေန-ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပရိယောဒါတေန-ဖြိုးဖြိုး ဖြက်ဖြက် အရောင်ထွက်သည် လည်း ဖြစ်သော၊သပ္ပဘေန-အရောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သဿိရိကေန စ-အသရေရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊မုခဝဋ္ဋေန-မြတ်သော ခံတွင်းဖြင့်၊အတ္တနော-၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်ကို၊ အာရောစယမာနော ဝိယ-ပြောကြားသကဲ့သို့၊ အာဂမာသိ-ပြီ။

ဓာတိဝေစနေန စေတ္ထ ဟုတွာမ် နိဝတ္ထေတိ။ ဋီကာ။ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-နိက္ခိတ္တဓာတိမဏ် ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဓာတိဝေစနေန-ဖြင့်၊ ကုတ္တိမံ-ပြုပြင်စီရင်ထားသော ပတ္တမြားကို၊ နိဝတ္ထေတိ – နှစ်စေ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-တွင်းထွက်ကျောက်,ချက်ကျောက် ဟူသကဲ့သို့ ချက်ထားသော, ပြုပြင်စီရင်ထားသော ပတ္တမြား မဟုတ်၊ ''တွင်းထွက်ပတ္တမြားစစ်'' ဟု သိစေလိုသောကြောင့် ဓာတိသဒ္ဒါထည့်ဆို၏ဟူလို။

ကုတ္တိမံကိုလည်း ကရဏံကုတ္တိ၊ တေန နိဗ္ဗတ္တံ ကုတ္တိမံ ပြု။ ကုဋ္ဋတိ နိပါတနတော ကရသာ ကုတ္တံ။ကရဓာတ်,တ္တိမ ပစ္စည်း ကြံ၍ 'ကရိယတေတိ ကုတ္တိမံ'သော်လည်းပြု။ ''ကုတ္တိမံ-ပြုအပ်သော အတုအပ ဝတ္ထု'' ဟု ပေး၊

အထ-၌၊နံ အာနန္ဒံ-ကို၊ဒိသွာ-၍၊အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ-အား၊ဧတံ-သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ-ကား၊ ဘော-ငါ့ရှင်တို့၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တော-အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ပြီးသော၊ အာနန္ဒော-သည်၊ သောဘတိဝတ – ထင့်တယ်ပေစွတကား၊ သတ္ထာ – သည်၊ သစေ ဓရေယျ-သက်တော်ထင်ရှား ရှိပါငြားအံ့၊ အဇ္ဇ-စင်စစ်ကေန်၊ အာဗုသ-နေ့၊ဝါ-ခု၊ အာနန္ဒဿ-အား၊ သာဓုကာရံ – ကောင်းချီးနှုမော် သာဓုခေါ်ခြင်းကို၊ ဒဒေယျ-ရာ၏၊•ဟန္ဒ ဒါနိ-အဆောတလျင် ယခုပင်လျှင်၊ အဟံ-သည်၊ အဿ-အား၊ သတ္ထာရာ-သည်၊• ဒါတဗ္ဗံ-သော၊• သာဓုကာရံ-ကို ဒဒါမိ-အံ့၊ဣတိ စိန္တ်-သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊ဣတိ စိန္တေ ယိတွာ-၍၊တိက္ခတ္တုံ-ကြိမ်၊သာဓုကာရံ-ကို၊အဒါသိ-ပြီ။

ပန-ပါး၊မဏ္ဍိမဘာဏကာ-မဇ္ဈိမနိကာယ်(ကို ရွတ်ဆိုသော) ဆောင်ထေရ်ဘို့သည်၊ ဝါ - မဇ္ဈိမနိကာယ်ကို လေ့လာအားထုတ်ကုန်သော ထေရ်တို့သည်၊(မဇ္ဈိမံ နိကာယံ ဘဏန္တိ သီလေနာတိ မဇ္ဈိမဘာဏကာ၊ တပ္ပဂုဏာ အာစရိယာ။ ဋီကာ) အာနန္ဒတ္ထေရော ။ပ၊ ဒသေယတီဘိ-၍၊ ဝဒန္တိ-နံ၏၊ အတ္တနော-၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ-ကို၊ ဉာပေတုကာမော-၍၊ ဝါ-သိစေလိုသောကြောင့်၊ ဝါ သော၊ အာနန္ဒတ္ထေရော-သည်၊ ဘိက္ခူ ဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ နာဂတော-မလာ။ ၊ဘိက္ခူ-ဘို့သည်၊ ယထာ ဝုဍ္ဎံ-ကြီးစဉ်ငယ်လိုက်၊ ဝါ-ကြီးကုန်သောသူတို့ကို မလွန်မူ၍၊ (၃ုဍ္ဍာနံ ပဋိပါဋိ ယထာပုဍ္ဎံ) တနည်း ... ယထာ ၃ုဍ္ဎံ-အကြင်အကြင် ကြီးကုန်သော၊(ယေယေ ၃ုဍ္ဍာ ယထာ ၃ုဍ္ဎံ)ဘိက္ခူ-တို့သည်၊အတ္တနောအတ္တနော-အား၊ဝါ-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ ပတ္တာသနေ-ရောက်သောနေရာ၌၊ ဝါ-သင့်လျော်သောနေရာ၌၊ (အား,ပေးခိုက် ပတ္တ၊ ၏,ပေးခိုက် အာသန စပ်) နိသီဒန္တာ-သော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ အာသနံ ကို၊ ထပေတွာ-၍ နိသိန္နာ-နံပြီ၊တတ္ထ ဘိက္ခုသံဃေ-တွင်၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊အာဟံသု - နံပြီ၊ ကိံ အာဟံသု-ကား၊ ဧတံ အာသနံ - သည်၊ ကဿ-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ အာသနံ-နေရာနည်း၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ၊ အာနန္ဒဿ-၏၊ဝါ-အတွက်၊အာသနံ-တည်း၊ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။

ပန-မေးဦးအံ့၊ အာနန္ဒော-သည်၊ ကုဟိံ-ဘယ်အရပ်သို့၊ ဂတော-နည်း၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။ ။တသ္မိံ သမယေ-၌၊ ထေရော-သည်၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ ကိံ စိန္တေသိ-ကား၊ ဣဒါနိ-၌၊ မယှံ-၏၊ ဂမနကာလော-သွားရာအခါတည်း၊ဝါ-သွားချိန်တန်ပြီ၊ ဣတိ စိန္တေသိ-ပြီ၊ တတော-ထိုကြံပြီးရာအခါမှ၊ပရံ-၌ အတ္တနော-၏၊အာနုဘာဝံ-တန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော်ကို၊ဝါ-အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဒဿေန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ပြလိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပထဝိယံ-၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ-ငုပ်၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ အာသနေယေဝ-၌သာလျှင်၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ဒဿေတိ-၏၊ အာကာသေန-ဖြင့်၊ ဂန္တွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါ-အတွက်၊ အာသနေ ယေဝ-၌သာလျှင်၊အတ္တာနံ-ကို၊ ဒဿေသိ-၏၊ဣတိပိ-သို့လည်း၊ ဧကေ-န်သော၊ မဇ္ဈိမဘာဏကာ - တို့သည်၊ ဝါ-တို့သည်၊ ဝဒန္တိ-နံပြီ။ ။ ယထာပါ တထာဝါ - အမှတ်မထား တပါးပါးသောအကြောင်းဖြင့်မူ

လည်း၊ဟောတု-စေ၊ **အနည်း**....ယံထာဝါ တထာဝါဟောတု-ဟုတ်သည်ဖြစ်စေ, မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ သဗ္ဗဏ္ဏာပိ– အလုံးစုံ သုံးဝါဒွါရ၌လည်း၊တံ အာနန္ဒံ-ကို၊ဒိသွာ-၍၊အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ-၏၊ သာဓုကာရဒါနံ – ကောင်းချီးပေးခြင်းသည်၊ ယုတ္တမေဝ – သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သည်သာတည်း၊

တိသုပိ စေတ္တ ဝါဒေသု တေသံ ဘာဏကာနံ တေနာတေနာ ကာရေန အာဂတမတ္တံ ထပေတွာ ဝိသုံဝိသုံ ဝစနေ အညံ ဝိသေသကာရဏံ နတ္ထိ၊ သတ္တမာသံ ကတာယ ဟိ ဓမ္မဝိနယ သင်္ဂီတိယာ ကဒါစိ ပကတိယာဝ၊ ကဒါစိ ပထဝိယံ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ကဒါစိ အာကာသေန အာဂတတ္တာ တံ တဒါဂမနမုပါဒါယ တထာတထာ ဝဒန္တိ၊ အပိစ သင်္ဂီတိယာ အာဒိဒိဝသေယေဝ ပထမံ ပကတိယာအာဂတတ္တာ တတောပရံ အာကာသမဗ္ဘုဂ္ဂတွာ ပရိသံ ပတ္တကာလေ တတော ဩတရိတွာ ဘိက္ခုပန္တိံ အပီဠေန္တော ပထဝိယံ နိမုဇ္ဇိတွာ အာသနေ အတ္တာနံ ဒဿေသီတိ ပိ ဝဒန္တိ၊

ပန-အရှင်အာနန္ဒာ၏ ကိစ္စမှတပါး အရှင်မဟာကဿပ၏ ကိစ္စကို ပြဦးအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ တသ္မိံ အာနန္ဒေ-သည်၊ အာဂတေ-သော်၊အာယသ္မာ မဟာကဿပတ္ထေရော-သည်၊ ဘိက္ခူ- တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-ပြီ၊ ကိံ အာမန္တေသိ-ကား၊အာဝုသော-တို့၊ ကံ-အဘယ်ကို၊ သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ ဓမ္မံဝါ-သုတ်, အဘိဓမ္မာကိုမူလည်း၊ ပဌမံ-စွာ၊ သင်္ဂါယာမ-လော၊ ဝိနယံဝါ-လည်း၊ပဌမံ-သုတ်,အဘိဓမ္မာမှ(၏)ရှေးဦးစွာ၊ သင်္ဂါယာမ-ပေါင်းရုံးညီညာသံဂါယနာတင်ကြကုန်မည်လော၊ဟူ၍ အာမန္တေသိ-ပြီ။

“ပဌမံ တာဝ၊ ရှိကကေန်၊ အပါဒါန်နှင့်၊ သမ္ဘန်အနေ၊ သည်နှစ်ထွေ၊ လာလေ တခုခု”

ဆိုပြီးသမျှ ယူရသည်ကား သမုစ္စည်း။ ဆိုပြီးသမျှတွင် တခုခုကိုသာ ယူရသည်ကား ဝိကပ်။ ဤ၌ ဓမ္မ, ဝိနယတွင် တပါးပါးကိုသာ ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝါသဒ္ဒါ “ဝိကပ်” ဟုမှတ်၊

ဆိုပြီးသမျှ၊ လုံ စုံရ၊ သမုစ္စယသာ။
ဆိုပြီးထည်းတွင်၊ တခုပင်၊ ရှေ့ကျင် ဝိကပ်သာ။

ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာဟံသု-နံပြီ၊ ကိံ အာဟံသု-ကား၊ ဘန္တေ မဟာကဿပ-ပ၊ ဝိနယောနာမ-ဝိနည်းမည်သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနဿ-မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၏၊ အာယု-အသက်တည်း၊ ဝါ-အသက်သဖွယ်ဖြစ်၏၊ (ရှေ့ သဒ္ဒိသူ၊ နောက် ဥပမာတဒ္ဓိတ်။ ၊ဩတိ အယတိ ဂစ္ဆတိတိ အာယု) ဝိနယေ-သည်၊ ဌိတေ-သော်၊ သာသနံ-သည်၊ ဌိတံ နာမ-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပထမံ-စွာ၊ ဝိနယံ-ကို၊ သင်္ဂါယာမ-နံအံ့၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ၊ ကံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဓုရံကတွာ-အကြီးအကဲ ပြု၍၊ သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ ဣတိ အာမန္တေသိ-ပြီ၊ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ-ကို၊ ဓုရံကတွာ-၍၊ သင်္ဂါယာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ၊ အာနန္ဒော-သည်၊ နပ္ပဟောတိ ကိံ-မစွမ်းနိုင်သလော၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ နော နပ္ပဟောတိ-စွမ်းနိုင်ပေ၏၊ တနည်း......နပ္ပဟောတိ-မစွမ်းနိုင်သည်ကား၊ နော-မဟုတ်၊ ပဟောတိ ဧဝ-စွမ်းနိုင်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-ဖြေတည်း။

ပဋိသေဓ ၊ ဆင့်၍ပြမူ၊ ပကတိအနက်ထွက်မြဲ။
နှစ်ခုပဋိသေ၊ ခွဲဝေမရှိ၊ နက်ပေးဘိမူ၊ ပကတိအနက် ထွက်အောင် သမ္ဘန်မြဲ။
မခေါ်ပေါင်းရောဘဲ၊ ခွဲ၍တခါ။ သမ္ဘန်ပါမူ၊ ကြိယာနောင်၊ ဧဝဆောင်မြဲ။

စောဒကပုဂ္ဂိုလ် ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းရင်းကို ပဋိပက္ခပဝိသဇ္ဇနာ ပြုလိုရာ၌ နော နပ္ပဟောတိ, နော နဟောတိ စသည်ဖြင့်ထား၏။

စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆိုလတ္တံ့ကြောင်းရင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ပဋိပက္ခဝိ၊ပြုလိုဘိ၊ ထား၏ နော,နသာ။

ကိဉ္စာပိ နော နပ္ပဟောတိ-အကယ်၍ကား စွမ်းနိုင်ပါ၏၊ ပန-ထိုသို့စွမ်းနိုင်သော်လည်း၊ အပိစ ခေါ်-စင်စစ်သော်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ ဓရမာနေ ယေဝ-သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင်လျှင်၊ ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ဝိနည်းပရိယတ်ကို၊ ဝါ-သင်ယူအပ်သောဝိနည်းကို (ပရိယာပုဏိတဗ္ဗာတိ ပရိယတ္တိ။ ပရိပုဗ္ဗ, ယ အာဂုံ, အပဓာတ်, တိပစ္စည်း) နိဿာယ-၍၊ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ-ကို၊ ဧတဒဂ္ဂေ ၊ပ။ ဥပါလိတိ - ၍၊

ဇောဒဂ္ဂေ–ဇောဒဂ်၌၊ ဝါ–ဤရဟန်းသံဃာ မြတ်၏ဟူ၍၊ ဝါ–ဇောဒဂ္ဂသဒ္ဒါ ဖြင့်ထားအပ်သောရာထူး၌၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊ထပေသိ-ပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ မမ-ငါ့ဗျေား၏၊ သာဝကာနံ-တပည့်သား သာဝကဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-စကားကို နားထောင်တတ်ကုန်သော၊ (သုဏန္တီတိ သာဝကာ) ဝိနယဓရာနံ-ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော၊ (ဝိနယံ ဓာရေန္တီတိ ဝိနယဓရာ) ဘိက္ခူနံ-တို့တွင်၊ ယဒိဒံ ယော အယံ ဥပါလိ-အကြင်ဥပါလိ သည် အတ္ထိ-၏၊ဇတံ ဇေ ာ ဥပါလိ-သည်၊အဂ္ဂ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံးပေ တည်း၊ **တနည်း** ဥပါလိ-ဟူသော၊ယဒိဒံ-အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း သည်၊အတ္ထိ-၏၊ဇတံ ခန္ဓ ပဉ္စကံ-သည်၊အဂ္ဂံ-အမြတ်ဆုံးတည်း၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပါလိတ္ထေရံ-ကို၊ ပုန္တိတွာ-၍၊ ဝိနယံ-ကို၊ သင်္ဂါယာမ-နံအံ့၊ ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။

ဇောဒဂ္ဂတ္တိ ဇေသော အဂ္ဂေါ၊ လိင်္ဂဝိပလ္လာသေန ဟိ အယံ နိဒ္ဒေသော၊ ယဒိဒန္တိ စ ယော အယံ၊ယဒိဒံ ခန္ဓပဉ္စကန္တိ ဝါ ယော စေတဗ္ဗံ၊ ။ဋီကာ။

ယဒိဒံသာ။ ရှိလေရာ၊ သုံးဖြာလိင်နှင့်ရွေး။ နှစ်ဖြာစုံကိုလည်း မျှော်ထောက်တွေး။

တတော–ထိုမိန့်ပြီးရာ,တိုင်ပင်ပြီးရာအခါမှ၊ ပရံ၊၌၊ ထေရော-သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆနတ္ထာယ-မေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ အတ္တနာဝ-ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်၊အတ္တာနံ–မိမိကိုယ်ကို၊သမ္မန္နိ-သမုတ်ပြီ၊ ဥပါလိတ္ထေရောပိ-သည် လည်း၊ ဝိနယံ-ကို၊ ဝိဿဇ္ဇနတ္ထာယ–ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အတ္တနာဝ- လျှင်၊ အတ္တာနံ–ကို၊ သမ္မန္နိ-ပြီ၊ တတြ-ထိုသမုတ်ရာ၌၊ အယံ-ကား၊ ပါဠိ-ပါဠိ တည်း၊အသခေါ-မိန့်ပြီးရာ, တိုင်ပင်ပြီးရာထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာ ကဿပေါ-သည်၊ သံဃံ-ကို၊ ဉာပေသိ-သိစေပြီ၊ ကိံ ဉာပေသိ-ကား၊ အာဝုသော–တို့၊သံဃော-သည်၊မေ-ငါ၏စကားကို။(အဏ္ဏာတိဿယ) သုဏာတု-လော့၊ သံဃဿ-အား၊ ပတ္တကလ္လံ-သည်၊ယဒိ သိယာ-အံ့၊ ဇဝံ သတိ-သော်၊ အဟံ-သည်၊ ဥပါလိံ-ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆေယျံ-မေး တော့အံ့၊ဣတိ ဉာပေသိ-ပြီ။ ။အာယသ္မာပိ ဥပါလိ-သည်လည်း၊သံဃံ-ကို၊ဉာပေသိ-ပြီ၊ကိံ ဉာပေသိ-ကား၊ ဘန္တေ-တို့၊သံဃော-သည်၊ မေ-ကို၊ သုဏာတု-လော့၊ သံဃဿ-အား၊ ပတ္တကလ္လံ-သည်၊ ယဒိ သိယာ-

အံ့၊ ဧဝံ သန္တေ-သော်၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေန-သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-မေးအပ်သော၊ အဟံ-သည်၊ ဝိနယံ-ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေယျံ-အံ့၊ ဣတိ ဉာပေသိ-ပြီ၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ပါဠိ-တည်း။

ဧဝံ-သို့၊ အတ္တာနံ-ကို၊ သမ္မန္နိတွာ-၍၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ-သည်၊ အာသနာ-မှ၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ဧကံသံ-၌၊ ဝါ-၌၊ စီဝရံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ ထေရေ-နှင့်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဝန္ဒိတွာ-၍၊ ဓမ္မာသနေ-၌၊ ဒန္တခစိတံ-သော၊ ဗီဇနိံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ နိသီဒိ-ပြီ။ ။တတော-ထိုမှနောက်၌၊ မဟာကဿပေါ-သည်၊ ထေရာသနေ-၌၊ နိသီဒိတွာ-၍၊ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ-ကို၊ ဝိနယံ-ကို၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ကိံ ပုစ္ဆိ-ကား၊ အာဝုသော ဥပါလိ-လိ၊ ပဌမံ ပါရာဇိကံ-ရှေးဦးစွာသော (ပဌမ) ပါရာဇိက ပါဠိကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေသာလိယံ – ဝေသာလီပြည်၌၊ ပညတ္တံ-၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ။ ။ကံ ပုဂ္ဂလံ-ကို အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍ ပညတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။ကလန္ဒ ပုတ္တံ-ကလန္ဒသူဌေးသားဖြစ်သော၊ သုဒိန္နံ-ရှင်သုဒိန်ကို အာရဗ္ဘ-၍၊ ပညတ္တံ-၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ။ ။ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ-အဘယ်အကြောင်း(ဝတ္ထု)ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ မေထုန ဓမ္မေ-မေထုန်အကျင့်ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ၊ အထခေါ-မေး,ဖြေပြီးရာ ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ-ကို၊ ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ-၏၊ ဝတ္ထုမ္ပိ-အကြောင်းကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ-မေးပြီးပြီ၊ နိဒါနမ္ပိ-နိဒါန်းကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပညတ္တိမ္ပိ-မူလပညတ်ကိုလည်း၊ အနုပညတ္တိမ္ပိ-အနုပညတ်ကိုလည်း၊ အာပတ္တိမ္ပိ-အာပတ်ကိုလည်း၊ အနာပတ္တိမ္ပိ-အနာပတ်ကိုလည်း၊ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော-မေးအပ်တိုင်း,မေးအပ်တိုင်း၊ ဝါ-တိုင်းသော၊ အာယသ္မာ ဥပါလိ-သည်၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ။

သင်္ဂီတိကာရကဝစနသမ္ဗန္ဓဝသေနခေါ သုဒ္ဓံဝါ ဗုဒ္ဓဝစနန္တိ အာ သင်္ဂါဟရိယာဟရဏတ္ထံ ယထာ သင်္ဂီတသောဝ ပမာဏဘာဝ ဒဿနတ္ထဉ္စ ပုဋ္ဌံ သုမုဒ္ဒရိတွာ ဝိဿဇ္ဇေန္တော ကိံ ပနေတ္ထာတိ အာဒိမာဟ။ ဣဒံ ။ပန - ပုစ္ဆာကို ပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ ပဌမပါရာဇိကေ - ၌ပဌမ ပါရာဇိကပါဠိ၌၊ ကိဉ္စိ-အနည်းငယ်, မိုးစဉ်းသော၊ အပနေတဗ္ဗံပါ-ငယ်

နိုတ်အပ်သောအရာသည့်ရင်း၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံဝါ-ထည့်သွင်းအပ်သောအရာသည့်ရင်း၊ ဣတ္ထိကံ-လော၊ နတ္ထိကံ-လော၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ အပနေတဗ္ဗံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဖြေတည်း။ ၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝတော-သော၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏ ဧဝ-သည်၊ ဘာသိတေ-ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၌၊ (ဘာသိယတေ ကထိယတေတိ ဘာသိတံ၊ တသ္မိံ) အပနေတဗ္ဗံနာမ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ။ ဟိ-ကြောင့်၊ တထာဂတာ - တို့သည်၊ နိရတ္ထကံ-အကျိုးမရှိသော၊ (နတ္ထိ အတ္ထော ဧတဿာတိ နိရတ္ထကံ) ဧကဗျဥ္ဇနမ္ပိ-တခုသောသဒ္ဒါမျှကိုလည်း၊ ဓာနည်း.....ဧကဗျဥ္ဇနမ္ပိ-ကိုလည်း၊ နိရတ္ထကံ-ဘဲ၊ နဝဒန္တိ-ဟောတော်မမူကုန်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အပနေတဗ္ဗံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ (လောင်းစွက် ပယ်ဘွယ် အဓိပ္ပါယ်, အနက်ကင်းသော စကားအလျှင်းမရှိဟူလို)

ပန-အနွယကိုပြဆိုအံ့၊ သာဝကာနံဝါ-တို့၏ရင်း၊ ဧဝ-တို့သည်ရင်း၊ ဒေဝတာနံပါ-တို့၏ရင်း၊ ဧဝ-တို့သည်ရင်း၊ ဘာသိတေ-၌၊ အပနေတဗ္ဗမ္ပိ-ပယ်နိုတ်အပ်သော အရာသည်လည်း၊ (ပိဖြင့် 'ပက္ခိပိတဗ္ဗ' ပေါင်း) ဟောတိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုပယ်နိုတ်အပ်သောအရာကို၊ ဓမ္မသင်္ဂါဟကတ္ထေရာ-ဓမ္မသင်္ဂါဟကထေရ်တို့သည်၊ အပနယိံသု-ပယ်နိုတ်ကုန်ပြီ။ ။ ပန-ပါး၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထည့်သွင်းအပ်သောအရာသည်၊ သဗ္ဗတ္ထာပိ-ဗရေး, သာဝက, နတ် ဟောပြောရာ သုံးဌာနတို့၌လည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္ထိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယံ-အကြင်ပုဒ်ကို၊ ယတ္ထ-အကြင်အရာ၌၊ ပက္ခိပိတုံ-ထည့်သွင်းခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ-သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်၏၊ ဓာနည်း ... ပက္ခိပိတုံ ယုတ္တံ-ထည့်သွင်းသင့်၏၊ တံ-ထို ထည့်သွင်းသင့်သော ပုဒ်ကို၊ ပက္ခိပိံသုယေဝ - ထည့်သွင်းကုန်ပြီးသည်သာတည်း။ ။ပန-ပုစ္ဆာဆိုပြဉ်းအံ့၊ တံ-ထိုထည့်သွင်းသင့်သောပုဒ်သည်၊ ကိံ-နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း။ ။တေန သမယေနာတိဝါ- တေန သမယေန ဟူသည့်ရင်းဖြစ်သော၊ တေနခေါ ပန သမယေနဝါ-ဟူသည့်ရင်းဖြစ်သော၊ အထခေါတိ ဝါ - သော၊ ဧဝံ ဝုတ္တေတိဝါ - သော၊ ဧတဒဝေါစာတိဝါ-ဟူသည့်ရင်းဖြစ်သော၊ ဧဝမာဒိကံ-ဤသို့ အစရှိသော၊ သမ္ဗန္ဓဝစနမတ္တံ-ရှေ့ နောက် အဆက်အစပ်ကို ဆိုသောစကားမျှသည်၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ-ထည့်သွင်းအပ်သောပုဒ်မည်၏၊ ဣတိ-ဖြေတည်း။

ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗယုတ္တံ-ထည့်သွင်းသင့်သည်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်သွင်းပြီး၍၊ ဣဒံ-ဤသည်ကား ပထမံ ပါရာဇိကံ-ရှေးဦးစွာသော(ပထမ)ပါရာဇိကပါဠိတည်း၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ၊ ပထမပါရာဇိကေ-ကပါဠိကို၊ သင်္ဂဟံ-သံဂါယနာသို့၊ အာရုဠှ - တင်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ပဥ္စအရဟန္တသတာနိ-ငါးရာသောရဟန္တာတို့သည်၊ သင်္ဂဟံ-သို့၊ အာရောပိတနယေနေဝ-တင်အပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေန ခေါ ပန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတီတိ-ဝိဟရတိ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဂဏသဇ္ဈာယံ-အပေါင်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ အကံသု-ကုန်ပြီ၊ ။တေသံ-ထိုငါးရာသောရဟန္တာတို့၏၊ သဇ္ဈာယာရမ္ဘကာလေယေဝ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို အားထုတ်ရာကာလ၌သာလျှင်၊ သာဓုကာရံ-ကို ဒဒမာနာဝိယ-ပေးသကဲ့သို့၊ မဟာပထဝီ-မြေကြီးသည်၊ ဥဒကပရိယန္တံ-ရေအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို၊ ဓါ-ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကတွာ-၍ အကမ္ပိတ္ထ-တုန်လှုပ်ပြီ။

ဧတေနေဝ နယေန-ဤပထမပါရာဇိကကို သံဂါယနာတင်အပ်သော နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ သေသာနိ - ပထမပါရာဇိကမှ ကြွင်းကုန်သော၊ တီဏိ-နှံသော၊ ပါရာဇိကာနိ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟံ-သို့၊ အာရောပေတွာ-နှံ၍၊ ဣဒံ-ဤအပိုင်းသည်၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍံ-ပါရာဇိကအပိုင်းတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍၊ ထပေသုံ-နှုပြီ။ ။တေရသ - ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာနိ-သံဃာဒိသိသ်တို့သည်၊ ဣဒံ-သည်၊ တေရသကံ-ကတည်း၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ။ ။ဒွေ-နှံသော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ အနိယတာနိ-တမည်ကုန်၏၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ၊ တိံသ-သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိကုန်သော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-ပါစိတ်မည်ကုန်၏၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ၊ ဒွေ နဝုတိ-သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ပါစိတ္တိယာနိ-နှ၏၊ ဣတိထပေသုံ-နှုပြီ။ ။စတ္တာရိ-နှံသော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ပါဋိဒေသနီယာနိ-နှိမည်ကုန်၏၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ။

ပဉ္စသတ္တတိ - သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ သေခိယာနိ - နှ၏၊ ဣတိ ထပေသုံ-နှုပြီ။ ။သတ္တဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဓိကရဏသမထာတိ-၍၊ ထပေသုံ-နှုပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝီသာဓိကာနိ-နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဒွေ သိက္ခာပဒသတာနိ - နှစ်ရာသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ မဟာဝိဘင်္ဂေါ-

မဟာဝိဘင်္ဂမည်၏၊ ဍုတိ-သို့၊ ကိတ္တေတွာ-သတ်မှတ်ပိုင်းခြား ပြောကြား ပြီး၍၊ ထပေသံ - နိ့ပြီ။ ။မဟာဝိဘင်္ဂါဝသာနေပဲ - မဟာဝိဘင်းကို သတ်မှတ်ပိုင်းခြား ပြောကြားပြီးသည်၏ အဆုံး၌လည်း၊ ပုရိမနယေ နေဝ-ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာပဌဝိ-သည်၊ အကမ္ပိတ္ထ—ပြီ။

တတော-ထိုမဟာဝိဘင်းကို သတ်မှတ်ပိုင်းခြား ပြောကြားပြီးသည် မှ၊ ပရံ-၌၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂေ-၌၊ အဋ္ဌ-နိသော၊ သိက္ခာပဒါနိ–တို့သည်၊ ဍုဒ်-သည်၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍံနာမ-၏၊ ဍုတိ ထပေသံ-နိ့ပြီ။ ။သတ္တရသ-နိသော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ သတ္တရသကံ-ကတည်း၊ ဍုတိ ထပေသံ-နိ့ပြီ၊ တိံသ-သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ-နိသော၊ ပါစိတ္တိယာနိ-နိ၏၊ ဍုတိ ထပေသံ ကုနိ့ပြီ၊ ဆသဋ္ဌိသတသိက္ခာပဒါနိ - တရာ့ ခြောက်ဆဲ့ခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ပါစိတ္တိယာနိ - နိ၏၊ ဍုတိထပေသံ-နိ့ပြီ၊ အဋ္ဌ-နိသော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ ဍုဒ် - သည်၊ ပါရာဇိကကဏ္ဍံနာမ - ၏၊ ဍုတိ ထပေသံ – နိ့ပြီ၊ ပဉ္စသတ္တတိ–သော၊ သိက္ခာပဒါနိ-တို့သည်၊ သေခိယာနိ-နိ၏၊ ဍုတိ ထပေသံ-နိ့ပြီ၊ သတ္တ ဓမ္မေ-တို့ကို၊ အဓိကရဏသမထာတိ-၍၊ ထပေသံ - နိ့ပြီ။ ။ဧဝံ-သို့၊ တိဏိ သိက္ခာပဒသတာနိ စ — သုံးရာသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည် ၎င်း၊ စတ္တာရိ - နိသော၊ သိက္ခာပဒါနိစ - တို့သည်၎င်း၊ ဘိက္ခုနီဝိဘင်္ဂေါ-ဘိက္ခုနီဝိဘင်းမည်၏၊ ဍုတိ-သို့၊ ကိတ္တေတွာ-၍၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ စတုသဋ္ဌိဘာဏဝါရော-ခြောက်ဆဲ့လေးဘာဏဝါရရှိသော၊ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂေါနာမ-ဥဘတောဝိဘင်းမည်၏၊ ဍုတိ ထပေသံ-နိ့ပြီ၊ ဥဘတော ဝိဘင်္ဂါဝသာနေပိ-၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာပထဝိ ကမ္ပော-မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ-ပြီ။ ။ဧတေနေဝုပါ ယေန-ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အသိတိဘာဏဝါရပရိမာဏံ-ဘာဏဝါရ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ခန္ဓကံ ဥ-မဟာဝါခန္ဓက,ဗူဠဝါခန္ဓကကို ၎င်း၊ ၀၇-ပညတ်, အတွို့, ဒ်ံအပုတ္ထို၏ အပေါင်းဖြစ်သော၊ ၀၇-ပညတ်, အတွို့, အရုတ်တို့ကို ပြတတ်သော မဟာဝါခန္ဓက, ဗူဠဝါခန္ဓကကို၎င်း၊ ပဉ္စဝိသတိဘာဏဝါရံ - နှစ်ဆဲ့ငါးဘာဏဝါရရှိသော၊ ပရိဝါရဥ္စ— ပရိဝါကို၎င်း၊ သင်္ဂဟံသို့၊ အာရောပေတွာ-၍၊ ဍုဒ်-သည်ကား၊ ဝိနယ ပိဋကံနာမ–ဝိနည်းပိဋကမည်၏၊ ဍုတိ ထပေသံ-နိ့ပြီ။

ဝိနယပိဋကာဝသာနေပိ - ၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ မဟာပဌဝိကမ္ပေါ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ တံ ဝိနယပိဋကံ-ကို၊ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိံ-ကို၊ အာဂုသော-လိ၊ ဣမံ ဝိနယပိဋကံ-ကို၊ တုယှံ-၏၊ နိဿိတကေ - တပည့်တို့ကို၊ ပါစေဟိ-ပို့ချလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋ္ဌာ ပေသုံ-အပ်နှင်းကုန်ပြီ၊ ဝိနယပိဋကသင်္ဂဟာဝသာနေ - ဝိနယပိဋကကို ပေါင်းရုံးသော သံဂါယနာတင်ပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ဥပါလိတ္ထေရော-သည်၊ ဒန္တခစိတံ-သော ဗီဇနိံ-ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-ချထား၍၊ ဓမ္မာသနာ-မှ၊ ဩရောဟိတွာ - သက်ဆင်း၍၊ ထေရေ-နှ်သော၊ ဘိက္ခူ - တို့ကို၊ ဝန္ဒိတွာ-၍၊ အတ္တနော-၏ ပါ-အား ဝါ-အတွက်၊ ပတ္တာသနေ-၌၊ ငါ-၌၊ နိသီဒိ-ပြီ၊

ခန္ဓာနံ ပညတ္တိနံ့,ဘာဂါနံ့,ရာသီနံ့သမူဟော ခန္ဓကော၊ ခန္ဓေ ပညတ္တိယော,ဘာဂေ,ရာသယော ကာတဲ ပကာသေတီတိ ခန္ဓကော ပြု၊ ၊ခန္ဓကန္တိ မဟာဝဂ္ဂစူဠဝဂ္ဂံ၊ ခန္ဓာနံ သမူဟာတော ပကာသနတော ဝါ ခန္ဓကောတိ ဟိ ဝုတ္တံ၊ ခန္ဓာတိ စေတ္ထ ပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒါဒိဝိနယကမ္မသင်္ခါတာ စာရိတ္တဝါရိတ္တသိက္ခာပဒ သင်္ခါတာစ ပညတ္တိယော အဓိပ္ပေတာ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဒီနိ ဟိ ဘဂဝတာ ပညတ္တတ္တာ ပညတ္တိယောတိ ဝုစ္စန္တိ၊ အပိစ ဘာဂရာသဋ္ဌတာပိ ယုဇ္ဇတိ ယေဝ၊ တာသံ ပညတ္တိနံ ဘာဂတော ရာသိတောစ ဝိဘတ္တတ္တာ၊ ၊ဋီကာ, တေရသကဏ္ဍဋီကာ၊

(ဘာဏဝါရော ဝါရော ယဿာတိ ဘာဏဝါရော၊)ရှစ်လုံးဖွဲ့ ဂါထာမှာ-စာလုံးပေါင်းသုံးဆဲ့နှစ်, တခုသောဘာဏဝါရ မှာ ဂါထာပေါင်း နှစ်ရာ့ငါးဆယ်, တဘာဏဝါရမှာ-စာလုံး ပေါင်း ရှစ်ထောင်ရှိ၏၊ ဥဘတောဝိဘင်း၌ ခြောက်ဆဲ့လေး ဘာဏဝါရ,ခန္ဓက၌ ဘာဏဝါရရှစ်ဆယ်, ပရိဝါ၌ နှစ်ဆဲ့ငါး ဘာဏဝါရ – ပေါင်းသော် တရာ့ခြောက်ဆဲ့ကိုးဘာဏဝါရ ရှိ၏၊

ဝိနယံ-ဝိနည်းကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-သံဂါယနာတင်ပြီး၍၊ ဓမ္မံ-သုတ်, အဘိဓမ္မာကို၊ သင်္ဂါယိတုကာမော-သံဂါယနာ တင်လိုသော၊ (သံဂါယိတုံ ကာမေတီတိ သင်္ဂါယိတုကာမော)အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-

သည်၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ပုန္တိ-ပြီ၊ကိံ ပုန္တိ-ကား၊ ဓမ္မ-ကို၊သင်္ဂါယန္တော်ပတိ-သံဂါယနာတင်မည်ဖြစ်သော ငါတို့သည်၊ ကံ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဓုရံကတွာ-၍၊ဓမ္မော-ကို၊သင်္ဂါယိတဗ္ဗော-တင်အပ်,သင့်,ထိုက်သနည်း၊ဣတိ ပုန္တိ-ပြီ၊ဘိက္ခူ-တို့သည်၊အာနန္ဒတ္ထေရံ-ကို၊ဓုရံကတွာ-၍၊ဓမ္မော-ကို၊သင်္ဂါယိတဗ္ဗော-၏၊ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။

အထခေါ် အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ သံဃံ ဉာပေသိအစ, ဇိဇ္ဇနိ ဂဟေတွာ အဆုံး အားလုံးတို့၏ အနက်ကို တူသော ကြောင့် ချုံးအပ်ပြီ။

အထခေါ်-၌၊အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ပုန္တိ-ပြီ၊ ကိံ ပုန္တိ-ကား၊ အာဝုသော-တို့၊ ကတရံ ပိဋကံ-ကို၊ ပထမံ-စွာ၊ သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ ဣတိ ပုန္တိ-ပြီ။ ၊ဘန္တေ-ရား၊သုတ္တန္တ ပိဋကံ-ကို၊ ပထမံ-စွာ၊သင်္ဂါယာမ-နံအံ့၊ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။ ၊သုတ္တန္တ ပိဋကေ-တွင်၊စတဿော-နံသော၊ သင်္ဂီတိယော-နိကာယ်တို့သည်၊ သန္တိ-နံ၏၊ တာသု – ထိုလေးပါးသော နိကာယ်တို့တွင်၊ ကတရံ သင်္ဂီတိ-အဘယ် နိကာယ်ကို၊ ပထမံ-စွာ၊ သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ဣတိ ပုန္တိ-ပြီ။ ၊ဘန္တေ-ရား၊ဒီဃ သင်္ဂီတိံ-ကို၊ ပထမံ-စွာ၊သင်္ဂါယာမ-နံအံ့၊ ဣတိ အာဟံသု–နံပြီ။ ၊ဒီဃ သင်္ဂီတိယံ-၌၊ စတုတ္တိံသ သုတ္တာနိ-သုံးဆဲ့ လေးသုတ်တို့ သည်၊သန္တိ-နံ၏၊တယော ဝဂ္ဂါ-တို့သည်၊ သန္တိ-နံ၏၊တေသု ဝဂ္ဂေသု-တို့တွင်၊ကတရံ ဝဂ္ဂံ-အဘယ်ဝဂ်ကို၊သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ဣတိ ပုန္တိ-ပြီ၊ ။ ဘန္တေ-ရား၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂံ-ကို၊ ပထမံ-စွာ၊ သင်္ဂါယာမ - နံအံ့၊ဣတိ အာဟံသု-နံပြီ။ ၊သီလက္ခန္ဓေ-ဝဂ်၌၊သုတ္တန္တာ-သုတ်တို့သည်၊တေရသ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နံ၏၊ တေသု သုတ္တန္တေသု-တို့တွင်၊ ကတရံ သုတ္တံ-ကို၊ ပထမံ-စွာ၊သင်္ဂါယာမ-နည်း၊ ဣတိ ပုန္တိ-ပြီ၊ ။ဘန္တေ-ရား၊ ဗြဟ္မ ဇာလသုတ္တံနာမ-ဗြဟ္မဇာလသုတ် မည်သည်၊ တိဝိဓ သီလာလင်္ကတံ-သုံးပါး အပြားရှိသော စူဠ,မဇ္ဈိမ,မဟာသီလတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်၏၊(အကျိုးအနက်ဖြစ်သော သီလကိုပြတတ်သောကြောင့် အကြောင်း ပါဠိကို တိဝိဓသီလာလင်္ကတံ ဟု ဆိုအပ်၏)ဝါ-သုံးပါးအပြား ရှိသော စူဠ, မဇ္ဈိမ,မဟာသီလတို့ကို ပြတတ်သော ပါဠိတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင် အပ်၏ ဝါ-အပ်သောကြောင့်၊(ဤကား မှချ)နာနာဝိဓ မိစ္ဆာဇီဝ ကုဟန

လပနာဒိ ဝိန္ဒသနံ-အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော မှားယွင်း ဖေါက်ပြန် မမှန်သော အသက်မွေးခြင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော အံ့ဩဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်း, မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားကို မြှောက်ပင့် ပလွှားဝါကြွားခြင်း စသည်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဇါ-ကြောင့်၊ တနည်း၊...... အထူးထူး အပြားပြားရှိသော မှားယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်သော အသက်မွေးခြင်း, အံ့ဩဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်း, မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားကို မြှောက်ပင့် ပလွှား ဝါကြွားခြင်းစသည်တို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဇါ-ကြောင့်၊ (အာဒိ သဒ္ဒေန ပုပ္ဖဒါနာဒယော နေမိတ္တိကတာဒယော စ သင်္ဂယှာတိ။ အပိ စေတ္ထ မိစ္ဆာဇီဝ သဒ္ဒေန ကုဟန လပနာဟိ သေသံ အနေသနံ ဂယှာ တိ၊ အာဒိ သဒ္ဒေန ပန အဝသေသံ မဟိစ္ဆတာဒိကံ ဒုဿီလျင်္ဂ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ဋီကာ) ဧ္ဝါသဥ္ဆိဒိဥ္ဆိဇာလဝိနိဝေဌနံ-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖြည်တတ်, ဖြေရှင်းတတ်၏၊ ဇါ-တတ် သောကြောင့်၊ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုကမ္ပနံ-တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို တုန်လှုပ်စေတတ်၏ ဇါ-စေတတ်သောကြောင့်၊ တံ-ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ ပထမံ-စွာ၊ သင်္ဂါယာမ-နိအံ့၊ ဣတိ အာဟံသု-နုပြီ၊

အသ ခေါ-၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ အာနန္ဒံ-ကို၊ ဧတံ-ကို၊ အဝေါစ-ပြီ၊ ကိံ အဝေါစ-ကား၊ အာဝုသော အာနန္ဒ-နှာ၊ ဗြဟ္မဇာလံ-ကို၊ ကတ္ထ-၌၊ ဘာသိတံ-နည်း၊ ဣတိ အဝေါစ-ပြီ၊ ။ဘန္တေ-ရား၊ ရာဇ ဂဟံ ရာဇဂဟဿ-ရာဇဂြိုဟ်မြို၏၊ အန္တရာစ-အကြား၌၎င်း၊ နာဠန္ဒံ နာဠန္ဒာယ-မြို၏၊ အန္တရာစ-၌၎င်း၊ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ-တံခါး၏အနီး၌ နုပျို သောသရက်ပင်ရှိခြင်းကြောင့် အမ္ဗလဋ္ဌိကာအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌၊ ရာဇာဂါရကေ-မင်းကစားစရာဘို (အလို့ဌါ)စိတ်ကူးညွန် ဆန်းကြယ် သလောက် ဆန်းကြယ်သော မင်းတဲ၌၊ ဇါ-ဆန်းကြယ်စွာ ဆောက်လုပ် ထားအပ်သော မင်းတဲ၌။(တသ္မာ ရာဇဂဟဿစ နာဠန္ဒာယစ ဝိဝရေ တိ ဧဝမေတ္တ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။အမ္ဗလဋ္ဌိကာတိ ရညော ဥယျာနံ။ တတြာပိတိ တသ္မိံ့ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ဥယျာနေတိ အတ္ထော၊ ။ရညော ကီဠနတ္တံ ပဋိဘာနစိတ္တဝိစိတ္တံ အဂါရံ အကံသု၊ တံ ရာဇာဂါရကန္တိ ဝုစ္စတိဟု ဖွင့်လတ္တံ့)ဘာသိတံ-၏၊ ဣတိ ဝိသဇ္ဇေသိ-ပြီ၊ ။ကံ-ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ ဘာသိတံ-နည်း၊ဣတိပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။သုပ္ပိယံ-ယအမည်ရှိသော၊

ပရိဗ္ဗာဇကံ စ–ပရိဗိုဇ်ကိုရင်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တံ–ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော၊
မာဏဝံ စ-လုလင်ကိုရင်း၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ဘာသိတံ-၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ-
ပြီ၊ ။ကိသ္မိံ ဝဏ္ဏသ္မိံ-ကြောင့်၊ဘာသိတံ-နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။
ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ-ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ကျေးဇူးကိုဆိုခြင်း,
ကျေးဇူးမဲ့ကို ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဘာသိတံ-၏၊ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ၊ ။
အထခေါ-၌၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ-သည်၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ-
ကို၊ဗြဟ္မဇာလဿ-၏၊ နိဒါနမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ-ကိုလည်း၊ဝတ္ထုမ္ပိ-
ကိုလည်း၊ပုစ္ဆိ-ပြီ၊ ။အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ဝိဿဇ္ဇေသိ-ပြီ၊ ။
ဝိဿဇ္ဇနာဝသာနေ – ဖြေပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ ပဉ္စ အရဟန္တသတာနိ-
တို့သည်၊ ဂဏသဇ္ဈာယံ-ကို၊ အကံသု-နုပြီ၊ ။ဧ–ဧဝဒနာနယုတ်ကို
ငယ်ထုတ်ဦးအံ့၊ ဝုတ္တနယေနေဝ–ဖြင့်သာလျှင်၊ ပထဝီကမ္ပော–သည်၊
အဟောသိ-ပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗြဟ္မဇာလံ–ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ တတော-
ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို သံဂါယနာ တင်ပြီးရာအခါမှ၊ ပရံ-၌၊အာဝုသော
အာနန္ဒ-နန္ဒာ၊ သာမညဖလံ ပန-သာမညဖလသုတ်ကိုတော့၊ ကတ္ထ-၌၊
ဘာသိတံ-နည်း၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာနုက္ကမေန-
အမေး,အဖြေအစဉ်အားဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇာလေန-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ တေရသ-
နိသော၊သဗ္ဗေပိ-နိသော၊သုတ္တန္တေ-သုတ်တို့ကို၊သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ အယံ-
ဤဝဂ်သည်၊ သီလက္ခန္ဓဝဂ္ဂေါ နာမ – သီလက္ခန္ဓဝဂ် မည်၏၊ ဣတိ
ကိတ္တေတွာ - ၍၊ ထပေသုံ-နုပြီ၊ ။တဒနန္တရံ - ထိုသီလက္ခန္ဓဝဂ်ကို
သံဂါယနာတင်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ မဟာဝဂ္ဂံ-ကို၊ တဒနန္တရံ – ထို
မဟာဝဂ်ကို သံဂါယနာ တင်ပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ပါထိယဝဂ္ဂံ-ပါထိ
ယဝဂ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ အယံ-သည်၊ ပါထိယဝဂ္ဂေါနာမ-၏၊ ဣတိ
ကိတ္တေတွာ-၍၊ထပေသုံ-နုပြီ၊ ။ဧဝံ-သို့၊ တိဝဂ္ဂသင်္ဂဟံ-သုံးဝဂ်တို့ဖြင့်
ရေတွက်ရာ, ရေတွက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ ဝါ-သုံးဝဂ်တို့ဖြင့်ရေတွက်
အပ်သော၊ စတုတ္တိံသ သုတ္တပဋိမဏ္ဍိတံ – သုံးဆဲ့လေးသုတ် တို့ဖြင့်
တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ စတုသဋ္ဌိဘာဏဝါရပရိမာဏံ–ခြောက်ဆဲ့
လေးဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊တန္တိံ-ပါဠိကို၊သင်္ဂါယိတွာ-
၍၊ အယံ-ဤနိကာယ်သည်၊ ဒီဃနိကာယော နာမ - ဒီဃနိကာယ်မည်၏၊
ဣတိ ဝတွာ-နှ၍၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ-ကို၊ အာဝုသော အာနန္ဒာ၊ဣမံ ဒီဃ

နိကာယံ-ကို၊ တုဿုံ-၏၊ နိဿိတကော-တပည့်တို့ကို၊ ဝါစေဟိ-ပို့ချလော့၊ ဧဝံ-သင်စေလော့ ဣတိ-သို့၊ ပဋိစ္ဆာပေသုံ-အပ်နှင်းကုန်ပြီ။

တတော-ထိုဒီဃနိကာယ်ကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာအခါမှ အနန္တရံ-အခြားမဲ့၌၊ အသီတိဘာဏဝါရပရိမာဏံ-ရှစ်ဆယ်သော ဘာဏဝါရ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ မဇ္ဈိမနိကာယံ-ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ ဓမ္မသေနာပတိ-တရား၏ စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ ဓမ္မ - တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ ဓမ္မ - တရားကြောင့် စစ်သူကြီးဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ - ၏၊ နိဿိတကေ-တို့ကို၊ ဣမံ မဇ္ဈိမနိကာယံ-ကို၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ပရိဟရထ-သင်အံ, လေ့ကျက်, ဆောင်ရွက်ကြကုန်လော့ ဣတိ-သို့၊ ပဋိစ္ဆာပေသုံ-နှံပြီ၊ ။တတော - ထိုမဇ္ဈိမနိကာယ်ကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာအခါမှ၊ အနန္တရံ-၌၊ သတဘာဏဝါရပရိမာဏံ - ဘာဏဝါရတရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သံယုတ္တနိကာယံ - သံယုတ္တနိကာယ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ မဟာကဿပတ္ထေရံ-ကို၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမံ သံယုတ္တနိကာယံ-ကို၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ နိဿိတကေ-တို့ကို၊ ဝါစေထ-နှံလော့၊ ဧဝံ-နှံလော့၊ ဣတိ ပဋိစ္ဆာပေသုံ-နှံပြီ၊ ။တတော-ထိုသံယုတ္တနိကာယ်ကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာအခါမှ အနန္တရံ-၌၊ ဝီသတိဘာဏဝါရသတပရိမာဏံ-ဘာဏဝါရတရာ့နှစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယံ-အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရံ-ကို၊ ဣမံ အင်္ဂုတ္တရနိကာယံ-ကို၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ နိဿိတကေ-တို့ကို၊ ဝါစေထ-နှံလော့၊ ဧဝံ-နှံလော့၊ ဣတိ ပဋိစ္ဆာပေသုံ-နှံပြီ၊

ပါစေသုံ ဒီဃမာနန္ဒံ, သာရိပုတ္တဿ မဇ္ဈိမံ၊
သံယုတ္တံ ကဿပံ စာနု-ရုဒ္ဓမင်္ဂုတ္တရံ ဝရံ။
ဥပါလိံ ဝိနယံ သေသ-ခုဒ္ဒကံ သေသပိညနံ၊
ဒီဃဒသီ မဟာထေရာ, မူလသင်္ဂီတိ ကာရကာ။

ဒီဃဒသီ-အရှည်ကို မြော်မြင်တော်မူကြကုန်သော၊ မူလသင်္ဂီတိကာရကာ-ပဌမ သံဂါယနာတင် စာရင်းဝင် ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော၊ မဟာထေရာ-မဟာထေရ်တို့သည်၊ ဒီဃံ-ဒီဃနိကာယ်ကို၊ အာနန္ဒံ-အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ပါစေသုံ-ပို့ချစေကုန်ပြီ၊ ဧဝံ-အပ်နှင်းကုန်ပြီ မဇ္ဈိမံ-ကို၊ သာရိပုတ္တဿ-၏၊ နိဿိတကေ-

တပည့်တို့ကို၊ ဝါစေသုံ-နိပြီ၊ ဓါ-နိပြီ၊ သံယုတ္တံ-ကို၊ ကဿပံ-ကို၊
ဝါစေသုံ-နိပြီ၊ ဓါ-နိပြီ၊ ဂရုံ-တောင့်တအပ်,မြတ်သော၊ အင်္ဂုတ္တရံ-
ကို၊ အနုရုဒ္ဓ-ကို၊ ဝါစေသုံ-နိပြီ၊ ဓါ-နိပြီ၊ ဝိနယံ-ကို၊ ဥပါလိံ—
ကို၊ ဝါစေသုံ-နိပြီ၊ ဓါ-နိပြီ၊ သေသခုဒ္ဒကံ-ကြွင်းသော ခုဒ္ဒက
နိကာယ်ကို၊ သေသဝိညုနံ-ကြွင်းသော ပညာရှိမထေရ်တို့အား၊
ဝါစေသုံ-နိပြီ၊ ဓါ-နိပြီ၊ (နိကာယ်နှင်း သင်္ဂဟဂါထာပါဌ်နက်)

တတော ထိုသုတ္တန်ပိဋကကို သံဂါယနာတင်ပြီးရာအခါမှ၊ အနန္တရံ-
၌၊ ဓမ္မသင်္ဂဟ ဝိဘင်္ဂ ဓာတုကထာ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ ကထာဝတ္ထု ယမက
ပဋ္ဌာနံ-ဓမ္မသင်္ဂဏီ,ဝိဘင်း, ဓာတုကထာ, ပုဂ္ဂလပညတ်, ကထာဝတ္ထု,
ယမိုက်,ပဋ္ဌာန်းကို၊ အဘိဓမ္မောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ပေါရာဏာဟိ-
အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ သံဝဏ္ဏိတံ – ကောင်းစွာ ဖွင့်ဆိုအပ်သော၊
သုခုမညာဏဂေါစရံ-သိမ်မွေ့,နက်နဲ, သောခွဲတတ်သော ညာဏ်၏, ဓါ-ညာဏ်ရှိ
သောသူတို့၏ ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော၊ တန္တိံ-ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-
၍၊ ဣဒံ-ဤပိဋကသည်၊ အဘိဓမ္မပိဋကံနာမ-၏၊ ဣတိ ဝတွာ-နိ၍၊ ပဉ္စ
အရဟန္တသတာနိ-တို့သည်၊ သဇ္ဈာယံ-ကို၊ အကံသု-နိပြီ။ ။ဝုတ္တနယေ
နေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ပထဝိကမ္မော-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။

တတော-ထိုအဘိဓမ္မာကို သံဂါယနာ တင်ပြီးရာအခါမှ၊ ပရံ-၌၊
ဇာတကံ-ဇာတ်ငင်း၊ နိဒ္ဒေသော - စူဠနိဒ္ဒေသ, မဟာနိဒ္ဒေသငင်း၊ ပဋိ
သမ္ဘိဒါမဂ္ဂေါ-မဂ်ငင်း၊ အပဒါနံ-ဒါန်ငင်း၊ သုတ္တနိပါတော-နိပါတ်ငင်း၊
ခုဒ္ဒကပါဌော-ပါဌ်ငင်း၊ ဓမ္မပဒံ-ဒငင်း၊ ဥဒါနံ-ဥဒါန်းငင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ-
ဝုတ်ငင်း၊ ဝိမာနဝတ္ထု-ဝတ္ထုငင်း၊ ပေတဝတ္ထု-ငင်း၊ ထေရဂါထာ-ငင်း၊
ထေရီဂါထာ-ငင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမံ တန္တိံ-ကို၊ သင်္ဂါယိတွာ-၍၊ အယံ-
ဤကျမ်းသည်၊ ခုဒ္ဒကဂန္ထောနာမ-မည်သောကျမ်းမည်၏၊ ဣတိစ-သို့
လည်း၊ ဝတွာ-၍၊ အဘိဓမ္မပိဋကေယေဝ-၌သာလျှင်၊ သင်္ဂဟံ-သို့၊
အာရောပယိံသု-တင်ကြကုန်ပြီ၊ ဣတိ – သို့၊ ဒီဃဘာဏကာ – ဒီဃ
နိကာယ်ဆောင်ထေရ်တို့သည်၊ ဓါ-နိကာယ်ကို ရွတ်ဆိုသောထေရ်တို့
သည်၊ ဓါ-ဒီဃနိကာယ်ကို လေ့လာ,အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဝဒန္တိ-နိ၏။ ။ပန-ါး၊ ဓါ-ါဒသူးကိုပြဦးအံ့။ ။မဇ္ဈိမ ဘာ
ဏကာ-တို့သည်၊ ဓါ-တို့သည်၊ ဓါ-တို့သည်၊ စရိယာပိဋကံ ဗုဒ္ဓ

ဝံသေဟိ-စရိယာပိဋက, ဗုဒ္ဓဝံသတို့နှင့်၊သင်္ဂြိုဟ်-ကွ၊သင်္ဂြိုဟ်-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တော်စုဒ္ဒကဂန္ထနာမ-ဤငယ်သော ကျမ်းမည်သည်၊သုတ္တန္တ ပိဋကေ-ကဒ္ဒ၊ပရိယာပန္န-အကျုံးဝင်၏၊ ဣတိ ဝဒန္တိ-ကုန်၏။

ဇဝံ-သို့၊ သင်္ဂြိုဟ်-သော၊တော် ဗုဒ္ဓဝစနံ-ထိုမြတ်စွာဗုဒ္ဓ စကားတော်သည်၊ ရသဝသေန - သာယာအပ်သော အဿာဒရသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧ၀-ကျေးဇူးအ နိသင်ဟူသောဂုဏရသ၏အစွမ်းဖြင့်, ဧ၀-ပြည့်စုံသော သမ္ပတ္တိရသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧ၀-ပြီးစေတတ်သော ကိစ္စရသ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဧကဝိဓံ-တပါးသော အဖို့အပုံရှိ၏၊ ဓမ္မဝိနယဝသေန-ဓမ္မ,ဝိနယ၏ အစွမ်းဖြင့် ဒုဝိဓံ-၏၊ပထမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမဝသေန - ပထမဗုဒ္ဓဝစန, မဇ္ဈိမ ဗုဒ္ဓဝစန,ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစန၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိဝိဓံ-၏၊ ပိဋကဝသေန-ပိဋက ၏ အစွမ်းဖြင့်၊တထာ-ထို့အတူ၊တိဝိဓံ-၏၊**တနည်း**......တထာ-ထို့အတူ သုံးပါးသော အဖို့အပုံရှိ၏ (ရှေ့နက် အနုဂဏ္ဍနှ,ဥပသံဟာရဏ။ နောက် နက် အတိဒေသ။ ။တထာထည့်မှု၊ ကျမ်းဂန်ရှုက၊ အနုကဏ္ဍ၊ ဥပသံ ဟာရဏ၊ အတိဒေသ၊သုံးမည်ရ။ ။အနက်ကိုင်က အနုကဍ္ဍ၊ ပုဒ်ကို ဆောင်က ဥပသံဟာရဏ၊ အနက်ကိုညွှန်းက အတိဒေသ။ ။ရှေ့ တွင်းကြီး, နောက် မာန်လည်) နိကာယဝသေန-နိကာယ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝိဓံ-၏၊ အင်္ဂဝသေန- ဖြင့်၊ နဝဝိဓံ-၏၊ ဓမ္မက္ခန္ဓဝသေန-ဓမ္မက္ခန္ဓာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုရာသီတိသဟဿဝိဓံ - ရှစ်သောင်းလေးထောင် အဖို့ အပုံရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ရသဝသေန-အရသာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကဝိဓံ-တပါးသော အဖို့ အပုံရှိသည်၊ ကထံ ဟောတိ-အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိ-ချဲ့၊ (ကထံတဗ္ဗ ဟိတ်ပြနောက်မှာ၊နိပါတ်လာ ချဲ့ကာ ယူကြမ်း) ဘဂဝ တာ-သည်၊ယံဝစနံ-ကို၊အနုတ္တရံ-မိမိထက်လွန်, မြတ်သောတရား မရှိ သော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဘိ သမ္ဗုဇ္ဈိတွ -ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီး၍ ယာဝ-လောက်၊ အနုပါဒိသေ သာယ-သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-ဖြင့်၊ ဧ၀-ဖြင့်၊ **တနည်း** .....အနုပါဒိသေ သာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန် မရှိသော ငြိမ်းအေးခြင်း သဘောဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ - ပရိနိဗ္ဗာန်စံ တော်မူ၏၊ ဧတ္ထန္တရေ-ဤနှစ်ရက်အတွင်း၌၊ ပဉ္စ စတ္တာလီသ ဝဿာနိ-

လေးဆဲ့ငါးဝါတို့ကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝ မနုဿ နာဂ ယက္ခာဒယော-နတ်,လူ,နဂါး,ဘီလူးစသော သတ္တဝါတို့ကို၊အနုသာသန္တေနဝါ-ဆုံးမသဖြင့်ရင်း၊ ပစ္စဝေက္ခန္တေနဝါ-ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့်ရင်း၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊ ဧကရသံ-တရတည်းသော အရသာရှိသော၊ ဝိမုတ္တိရသ မေဝ-အရဟတ္တမဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ဟူသော သာယာအပ်သော အဿာဒ ရသရှိသည်သာလျှင်၊ ဓါ-အရဟတ္တမဂ်,ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဂုဏ ရသရှိသည်သာလျှင်၊ဓါ-အရဟတ္တမဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ဟူသော သမ္ပတ္တိ ရသရှိသည်သာလျှင်၊ ဓါ-အရဟတ္တမဂ်,ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကိစ္စ ရသရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ရသဝသေန-ဖြင့်၊ ဧက ဝိဓံ-၏။

ဝိမုတ္တိ ကို သာရတ္ထဒီကာ အလို''ဝိမုစ္စတိ ဝိမုတ္တိ'' ပြု၍ အရဟတ္တဖိုလ်အရကောက်။ ။သိ ဒီပေါင်းအလို ''ဝိမုစ္စတိ ဝိမုစ္စတိဝါ ဝိမုတ္တိ''ပြု၍ အရဟတ္တမဂ်, ဖိုလ် နှစ်ပါး အရ ကောက်၊ ။'' ဝိမုတ္တိရသောနာမ အမတာနိဗ္ဗာနံ '' ဟူသော ကေဂိတ္တရဋ္ဌကထာ အလို'' ဝိမုစ္စန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝိမုတ္တိ '' ပြု၍ နိဗ္ဗာန်အရကောက်။

ရသိတဗ္ဗံ အဿာဒေတဗ္ဗန္တိ ရသံ။ ရသတိ ပကာသတီတိ ရသံ။ရသတိ သမ္ပဇ္ဇတီတိ ရသံ၊ ရသိယတေတိ ရသံ၊ ဝိမုတ္တိ သင်္ခါတံ ရသံ ဧတဿာတိ ဝိမုတ္တိရသံ။

ဓမ္မဝိနယဝသေန-ဖြင့်၊ ဒုဝိဓံ-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဧ-ခွဲ၊ သဗ္ဗမေဝ-သော၊ တံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ဓမ္မောတိစေဝ-ဓမ္မ ဟူ၍ရင်း၊ ဝိနယောတိစ-ဝိနယဟူ၍ရင်း၊သင်္ချံ-ရေတွက်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆတိ-၏၊

ကိလေသေ ဝိနေတီတိ ဝိနယော၊ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ အပါယပတနာဒိတော ဓာရေတီတိ ဓမ္မော – ဝစနတ္ထအရ ဗုဒ္ဓ ဝစနဟူသမျှ ဝိနယ,ဓမ္မချည်းမည်ကြသော်လည်း ရူဠှီပြဋ္ဌတ ဝိနယ,ဓမ္မတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ထုတ်ပြလိုရကား တတ္ထ ဝိနယ ပိဋကံ......စသည်မိန့်။

ကိဉ္စာပိ အဝိသေသေန သဗ္ဗမ္ပိ ဗုဒ္ဓဝစနံ ကိလေသဝိနယနေန ဝိနယော၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ အပါယ ပတနာဒိတော ဓာရဏေန ဓမ္မော စ ဟောတိ၊ တထာပိ ဣဓ ဒွိဓာ ဝိဘတ္တေ တေ ယေဝ ဓမ္မဝိနယေ ဝတ္တုံ ပကာရန္တရေန သင်္ဂဟေတော နိဒ္ဒိဋ္ဌံ တတ္ထ ဝိနယ ပိဋကာနိ အာဒိမာဟ။ ။ဋီကာ။

တတ္ထ-ထိုဓမ္မ,ဝိနယတို့တွင်၊ ဝိနယပိဋကံ-ဝိနယပိဋကသည်၊ ဝိနယော-ဝိနယမည်၏၊ အဝသေသံ-ဝိနယပိဋကမှ ကြွင်းသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓစကားတော်သည်၊ ဓမ္မော-ဓမ္မမည်၏၊တေနေဝ-ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ ယန္နူန မယံ ဓမ္မဉ္စ ဝိနယဉ္စ သင်္ဂါယေယျာမာတိ စ-ဟူ၍ငင်း၊ အဟံ ဥပါလိံ ဝိနယံ ပုစ္ဆေယျန္တိ စ-၍ငင်း၊ အာနန္ဒံ ဓမ္မံ ပုစ္ဆေယျန္တိ စ-၍ငင်း၊အာဟ-ရှင်မဟာကဿပ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဧဝံ-သို့၊ ဓမ္မဝိနယဝသေန-ဖြင့်၊ဒုဝိဓံ-၏၊

ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ဝသေန-ဖြင့်၊ တိဝိဓံ-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဟိ-ချဲ့ သဗ္ဗမေဝ-သော၊ ဣဒံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနံ-ရှေးဦးစွာဖြစ်သော မြတ်စွာဗုဒ္ဓစကားငင်း၊ မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစနံ-အလယ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဗုဒ္ဓ စကားတော်ငင်း၊ ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနံ-နောက်ဆုံးဖြစ်သော မြတ်စွာဗုဒ္ဓစကားတော်ငင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိပ္ပဘေဒံ-သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ဟောတိ-၏၊(ပဌမေ ဘဝံ ပဌမံ၊ မဇ္ဈေ ဇာတံ မဇ္ဈိမံ၊ ပစ္ဆာ ဇာတံ ပစ္ဆိမံ၊ ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ပဌမံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနံ)တတ္ထ-ထိုသုံးပါးသော ဗုဒ္ဓဝစနတို့တွင်-

အနေကဇာတိသံသာရံ,သန္ဓာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ၊
ဂဟကာရံ ဂဝေသန္တော,ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပ္ပုနံ။
ဂဟကာရက ဒိဋ္ဌောသိ,ပုန ဂေဟံ န ကာဟသိ၊
သဗ္ဗာ တေ ဖါသုကာ ဘဂ္ဂါ,ဂဟကူဋံ ဝိသင်္ခတံ၊
ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ,တဏှာနံ ခယ မဇ္ဈဂါတိ။

အနေကဇာတိသံသာရံ၊ပ။ ခယမဇ္ဈဂါ - ဟူသော၊ ဣဒံ-ဤစကားသည်၊ပဌမဗုဒ္ဓဝစနံ-၏၊

ဂဟကာရံ-အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို ပြုပြင်စီရင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမားကို၊ ဂဝေသန္တော-ရှာဖွေထောက်လှမ်း ရုံစမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဧ၀-ကြောင့်၊ ဧ၀-သော၊ အဟံ-ငါဗုဒ္ဓရှင်သည်၊ယေန ဉာဏေန-အကြင်ဉာဏ်ဖြင့်၊ တံ တဏှာဝဍ္ဎကိံ-ထိုအတ္တဘော တည်းဟူသောအိမ်ကို ပြုပြင်စီရင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမားကို၊ ဒဋ္ဌုံ-မြင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ တံ ဉာဏံ-ကို၊ အနိဗ္ဗိသံ-မရ သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဧ၀-ကြောင့်သာလျှင်၊ ဧ၀-မရသော၊ အဟံ-သည်၊ အနေကဇာတိသံသာရံ-အဖြစ်များစွာ သံသရာကာလပတ်လုံး၊ သန္ဓာဝိဿံ-ကျင်လည်ပြေးလွှား သွားခဲ့ရလေပြီ၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုနပ္ပုနံ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေ တည်နေရခြင်း သည်၊ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲ၏၊တသ္မာစ-ကြောင့်ရင်း၊ သာ-ထိုပဋိသန္ဓေသည်၊ တဿ-ထိုတဏှာယောက်ျားလက်သမားကို၊အဒိဋ္ဌေ-မမြင်သည်ရှိသော်၊ န နိဝတ္တတိ-မဆုတ်နစ်၊ တသ္မာစ-ကြောင့်ရင်း၊ တံ တဏှာဝဍ္ဎကိံ ကို၊ဂဝေသန္တော-သော၊အဟံ-သည်၊သန္ဓာဝိဿံ-ပြီ။

ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌မူကား၊ ဂဟကာရက-လက်သမား၊ တွံ-ကို၊ ဧ၀-သည်၊မယာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်သည်၊ အသိ-၏၊ ပုန-နောက်ထပ် တဖန်၊ ဂေဟံ - အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်ကို၊ နကာဟသိ-မပြုနိုင် တော့လတ္တံ့၊ တေ-၏၊ သဗ္ဗာ-တဏှာမှအပ ကျန်သမျှဥဿုံ အလုံးစုံ ကုန်သော၊ဖါသုကာ-ကိလေသာတည်းဟူသော အခြင်,နိုင်း,မြားတို့ကို၊ ဘဂ္ဂါ-ချိုးပွဲဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကူဋံ-အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်၏ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ခေါင်အုပ်ကိုလည်း၊ ဝိသင်္ခတံ-ခွါဖျက် လွှင့်ပစ်အပ်လေပြီ၊ မေ-၏၊စိတ္တံ-သည်၊ ဝိသင်္ခါရဂတံ-သင်္ခါရကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ပြီ၊ အဟံ-သည်၊ တဏှာနံ- တို့၏၊ခယံ-ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဧ၀-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-ရပြီ၊

သန္ဓာဝိဿံ သံပုဗ္ဗ ဓာဝုဓာတ်, ပရေကွာ ဏှိဝိဘတ်ကို ''ဂါသာယမတိတတ္တေ မိ မိဿံ''သုတ်ဖြင့် ဣဿံ ပြု၊ **တနည်း** အတိတ်အနက်၌ ဘဝိဿန္တိ ဿံ-ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီး၏။

န နိဗ္ဗိသတိ နဝိန္ဒတိ န လာဘတီတိ အနိဗ္ဗိသံ၊ အတ္တဘာဝ သင်္ခါတံ ဂေဟံ ကရောတီတိ ဂဟကာရော၊ ဂဝေသန္တောတိ ဂဝေ သန္တော။ ။ပုနပ္ပုနန္တိ အဘိဏှတ္တေ နိပါတော။ ။ဒုက္ခာ။

ကာဟာသိ ကို ကရဓာတ်,သဿိဝိဘတ်,ဩပစ္စည်း,ကရ၏ အချေ၊ ''ကရဿ သပစ္စယဿ ကာဟော'' ဖြင့် သဿိကြောင့် ဩပစ္စည်းနှင့်တကွသော ကရကို ကာဟပြု,သ ကိုလည်းချေ၍ ပြီးစေ။ ''သ ပစ္စယဿ-ဩပစ္စည်းနှင့်တကွသော၊ ကရဿ-ကရ ဓာတ်၏၊ ကာဟော-ကာဟ ပြုသည်၊ ဟောတိ-၏၊'' ဟု ကျေးဇူး ရှင် အဘိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး အနက် ယောဇနာတော်မူ ၏။ ။အချို့ကား.....ဘူဝါဒိတော အ ဖြင့် အ ပစ္စည်းသက်၍ ချပ် တွက်ကြ၏၊ ရူပသိဒ္ဓိ၌ ကရဓာတ်ကို တနာဒိဂိုဏ်းမှာသာ ပြ သောကြောင့်ရင်း၊ ပိဋကတော်၌ 'ကရတိ' ဟု မရှိနိုင်သော ကြောင့်ရင်း မသင့်၊

ပါတဗ္ဗာ ရက္ခိတဗ္ဗာတိ ဖါသု၊ ပကာရဿ ဖကာရံ ကတွာ၊ ဖုသိတဗ္ဗာတိဝါ ဖါသု၊ သာ ယေဝ ဖါသုကာ။ ။ဘဉ္ဇိတဗ္ဗာတိ ဘဂ္ဂါ။ ။ဝိသင်္ခရိယတေ ဝိဒ္ဓံသိယတေတိ ဝိသင်္ခတံ။ ။ဝိဂတန္တိ သင်္ခါရာ ဧတ္ထာတိ ဝိသင်္ခါရံ၊ ဝိသင်္ခါရံ ဂတံ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ ခီယတိ ခီယိတ္ထာတိဝါ ခယော၊ ခီယန္တိ ကိလေသာ ဧတ္ထာတိဝါ ခယော၊ မဂ္ဂေါ, ဖလံဝါ၊ အဇ္ဈဂါ-အဓိပုဗ္ဗ ဂမု အဇ္ဈတ္တနီ ဤ, သို့ မဟုတ် အံ ကို အာပြု။ ဝိတ္တံ ကတ္တားယူမှု ပရောက္ခာ အာဝိဘတ် ဟူ၏။

ကေစိ-တို့သည်၊ ယဒါ ဟဝေ ပါတု ဘဝန္တိ ဓမ္မာတိ-၌၊ ခန္ဓကေ-မဟာဝါခန္ဓက၌၊ အာဂတံ-လာသော၊ ဥဒါန ဂါထံ- ဥဒါန်းဂါထာကို၊ ပဌမ ဗုဒ္ဓဝစနံ-၍၊ ဝဒန္တိ-န်၏၊ ယဒါ-၌၊ ဟဝေ-စင်စစ်၊ ဝေါ-ထင်ရှားစွာ၊ ဝေါ-ကိလေသမာရ်နှင့် စစ်ထိုးရာအခါ၌၊ ဓမ္မာ-သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး ဗောဓိ ပက္ခိယတရားတို့သည်၊ ပါတုဘဝန္တိ-ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ဆို ကုန်သော်လည်း၊ သော ဥဒါနဂါထာ-ကို၊ ဝေါ-သည်၊ ပါဋိပဒဒိဝသေ-ကဆုန်လပြည့် အထွက် တရက်နေ့၌၊ (ပစ္စဝေက္ခန္တဿ ဥပ္ပန္နာ၌ စပ်)

သဗ္ဗညုတာဝပ္ပတ္တဿ-သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော၊ ဝါ-ရောက်တော်မူပြီးသောမြတ်စွာဗုဒ္ဓါးသည်၊ (ရှေ့နည်း ပစ္စဝေက္ခန္တဿ နှင့် ဝိသေသန ဝိသေသျ, နောက်နည်း ကတ္တားစပ်၊ သဗ္ဗံ ဇာနာတီတိ သဗ္ဗညူ၊ သဗ္ဗညုနော ဘာဝေါ သဗ္ဗညုတာဝေါ၊ ပါပုဏာတီတိ ပတ္တော၊ သဗ္ဗညုတာဝံ ပတ္တော သဗ္ဗညုတာဝပ္ပတ္တော)သောမနဿမသညာနေန-သောမနဿ နှင့် ယှဉ်သော ညာဏ်ဖြင့်၊ ဝါ-သောမနဿသည် သဟဇာတ စသော ပစ္စယသတ္တိဖြင့် ပြုအပ်သော ညာဏ်ဖြင့်၊ ပစ္စယာကာရံ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ-ဆင်ခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓါးအား၊ ဝါ-ဆင်ခြင်တော်မူစဉ်၊ ဥပ္ပန္နာ-သော၊ ဥဒါနဂါထာ-၏၊ ဝုတ္တိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။

ဥဒယတိ ဓေ ဒသတီတိ ဥဒါနံ၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ အနိယဘော သဒ္ဒီယတေတိပါ ဥဒါနံ၊ ရှေ့နည်း ဥဒ,ယု၊ နောက်နည်း ဥပုဗ္ဗ အန၊ ယာ။ ဥဒါနံ ဂါထာ ဥဒါနဂါထာ။

ဧယံ မနသာ ဝတ္ထိဟာ မွောနံ အာဒိယဒါ ဟာဝေ ပါတု ဘဝန္တိ မွောတိ အယံ ပန ပါဠိ ယ ပေတ္တဲ့တမွောနံ အာဒိတိ ဝဒန္တိ၊ ဋီကာ။

ယဒါ ဟဝေတိ ဗြေ ဟဝေတိ ဗျတ္တန္တိ ရှမယ္ဌ် အဗြေ နိပါတော၊ ဧကဝိ ပန ဟဝေတိအာဟဝေသုဗုဒ္ဓါဟိ အတ္ထံ ဝဒန္တိ၊ ယောခေဿ မာရံ ပညာပခေနာတိ ဟိ ဧစနတော ကိလေဿ မာရေန ယုဇ္ဈာနံ သမဝေယတိ တေသံ အဓိပ္ပါယော။ ဧတေရှ သက်လာဋီကာ။

သောမနဿေန သမ္ပယုတ္တံ သောမနဿမယံ၊ သောမနဿေန ဝါ သဟဇာတာဒိ သတ္တိယာ ပကတံ သောမနဿမယံ၊ သောမနဿမယံ ညာဏံ သောမနဿမယညာဏံ။

ပန-ပါး၊ ပရိနိဗ္ဗာဏကာလေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံကာနီး ကာလ၌၊ ဟန္ဒဒါနိ။ ပ။ သမ္ပါဒေထာတိ-ဟန္ဒဒါနိ။ ပ။ သမ္ပာဒေထ ... ဥသော၊ ယံ-အကြောင်းစကားကို အဘာသိ-ပြီ၊ ဣဒံ-သည်၊ ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစနံ မည်၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဟန္ဒဒါနိ-အခဆောတလျှင် ယခုပင်လျှင်၊ ဝေါ-တို့ကို၊ အာမန္တယာမိ-

သိဒေစတေ်မှုအုံ၊သင်္ဂါရ-ကံ,စိတ်,ဥ,ဟာ ကြောင်းလေးဖြာတို့ပေါင်းကာ ပြုပြင် စီရင်အပ်ကုန်သော သင်္ခါရသဘော တရားဘုံသည်၊ဝယ ဓမ္မာ-ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏၊အပ္ပမာဒေန-သတိနှင့် မကင်းခြင်းဖြင့်၊ သမ္ပာဒေထ-ပြည့်စုံကြစေကုန်လော့၊ (သင်္ခါရသမ္ဘာရ ကမ္မ စိတ္တ ဥတု အာဟာရေဟိ သင်္ခါရာ။ ဝယော ဓမ္မာ ဝေတေသန္တိ ဝယဓမ္မာ။ ။အပ္ပမာဒေါ ဝုတ္တိ သတိယာ အဝိပ္ပဝါသော ဟုဖွင့်သတ္တံ,) ဥဘိန္နံ-ပဌမ ဗုဒ္ဓဝစန, ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစန စကားနှစ်ခုတို့၏၊အန္တရေ-အလယ်၌၊ယံ ဝစနံ-ကို၊ဝုတ္တံ-၏၊တော် ဝစနံ-သည်၊ မဇ္ဈိမ ဗုဒ္ဓဝစနံနာမ-၏၊ဇေ-သို့၊ ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမ ဗုဒ္ဓဝစန ဝသေန-ဖြင့်။ တိဝိဓံ-၏၊

ပိဋကဝသေန-ဖြင့်၊တိဝိဓံ-သည်၊ကထံဟောတိ-ကား၊ စ-ချဲ့ သမ္ဗန္ဓိ-သော၊ တော် ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ဝိနယပိဋကံ-ဝိနယပိဋကရင်း၊ သုတ္တန္တပိဋကံ-ရင်း၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ-ရင်း၊ ဣတိ-သို့၊တိပ္ပဘေဒမေဝ-သုံးပါးအပြားရှိသည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊ ။တတ္ထ-ထိုသုံးပါးသော ပိဋကတို့တွင်၊ ပဌမသင်္ဂီတိယံ-ပဌမသံဂါယနာ၌၊ သင်္ဂီတဉ္စ - သံဂါယနာတင်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော၊ အသင်္ဂီတဉ္စ-သံဂါယနာ မတင်ရသေးသည်လည်းဖြစ်သော၊သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံကိုလည်း၊သမောဓာနေတွာ-ပေါင်းရုံး၍၊ ဥဘယာနိ-နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပါတိမောက္ခာနိ-ဘိက္ခု,ဘိက္ခုနီ ပါတိမောက်တို့ရင်း၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ဝိဘင်္ဂါ-ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်းတို့ရင်း၊ ဒွါဝီသတိ-နှစ်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ ခန္ဓကာ-ခန္ဓကတို့ရင်း၊ သောဠသပရိဝါရာ-တဆဲ့ခြောက်ပါးသော ဝါရတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပရိဝါရင်း၊(ပရိုက် သောဠသဟိ ပါရေဟိ ဥပလက္ခိတတ္တာ သောဠသ ပရိဝါရာဘိ ဝုတ္တံ။ ။ဋီကာ)ဣတိဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ဝိနယပိဋကံ-၏။

ဗြဟ္မဇာလာဒိစတုတ္တိံသ သုတ္တသင်္ဂဟော-ဗြဟ္မဇာလသုတ် အစရှိသော သုံးဆဲ့ လေးသုတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ, ရေတွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဒီဃ-သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ ဒီဃနိကာယော-ဒီဃနိကာယ်ရင်း၊မူလပရိယာယသုတ္တာဒိ ဒိယဍ္ဎသတ ဒွေ သုတ္တသင်္ဂဟော-မူလပရိယာယသုတ်အစရှိသော တရာ့ငါးဆဲ့ နှစ်သုတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ,ရေတွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ-တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်

သော၊ မဇ္ဈိမနိကာယော - ၎င်း၊ ဩဃတရဏ သုတ္တာဒိ သတ္တသုတ္တ သဟဿသတ္တသတဒွါသဋ္ဌိသုတ္တသင်္ဂဟော- ဩဃတရဏသုတ် အစရှိသော ခုနစ်ထောင် ခုနစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့် နှစ်သုတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ, ရေတွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ-တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ သံယုတ္တနိကာယော-၎င်း၊ စိတ္တပရိယာဒါနသုတ္တာဒိနဝသုတ္တသဟဿပဉ္စသတသတ္တပညာသသုတ္တသင်္ဂဟော-စိတ္တပရိယာဒါနသုတ် အစရှိသော ကိုးထောင့် ငါးရာ့ ငါးဆယ့် ခုနစ်သုတ်တို့ကို ရေတွက်ရာ,ရေတွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ-တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော-၎င်း၊ ခုဒ္ဒကပါဌ။ပ။စရိယာပိဋကာဝသာန-ခုဒ္ဒကပါဌ, ဓမ္မပဒ, ဥဒါန်း, ဣတိဝုတ် သုတ္တနိပါတ်, ဝိမာနဝတ္ထု, ပေတဝတ္ထု, ထေရဂါထာ, ထေရီဂါထာ, ဇာတ်, နိဒ္ဒေသ, ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်, အပဒါန်, ဗုဒ္ဓဝင်, စရိယာပိဋကတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပန္နရသပ္ပဘေဒေါ- တဆဲ့ငါးပါး အပြားရှိသော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော - ၎င်း၊ ဣတိ ဣဒံ-သည်၊ သုတ္တန္တပိဋကံနာမ-၏။ ။ဓမ္မသင်္ဂဟော-ဓမ္မသင်္ဂဏီ၎င်း၊ဝိဘင်္ဂေါ-ဝိဘင်း၎င်း၊ ဓာတုကထာ-ကထာ၎င်း၊ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ - ပညတ်၎င်း၊ ကထာဝတ္ထု-ဝတ္ထု၎င်း၊ ယမကံ-ယမိုက်၎င်း၊ ပဋ္ဌာနံ-ပဋ္ဌာန်း၎င်း၊ ဣတိဣဒံ-သည်၊အဘိဓမ္မပိဋကံနာမ-၏။

တတ္ထ-ထိုဝိနယပိဋကစသည်တို့၌၊ ဝေနေယျာ-ဝေနေယျကို၊ ဝံ-ဤ ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။

ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ, ဝိနယနတော စေဝ ကာယဝါစာနံ၊
ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ အယံ,ဝိနယော ဝိနယောတိ အက္ခာတော။

ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ-အထူးထူးအပြားပြားရှိသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်, ထူးသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ကာယဝါစာနံ-ကာယဒွါရ,ဝစီဒွါရတို့ကို၊(ဤအလို-ဌာနဖြစ်သော ကာယဒွါရ,ဝစီဒွါရတို့၏ကာယ,ဝါစာအမည်ကို၊ ဌာနီဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်း၌ တင်စား၍ ဌာနီဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းကို ကာယ, ဝါစာဟု ဆိုသောကြောင့် ဌာနူပစာဖြစ်၏) ဝါ-ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်း, ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းတို့ကို၊ ဝိနယနတော စေဝ-ဆုံးမခြင်းကြောင့်၎င်း ဝါ-ဆုံးမတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဝိနယတ္ထဝိဒူဟိ-ဝိနယသဒ္ဒါ၏

အနက်ကိုမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝါ· ဝိနယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို မြင်သိ ပညာရှိဘို့သည်၊ အယံ ဝိနယော-အတ္ထပညတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဤဝိနည်းကို၊ ဝိနယောတိ-သဒ္ဒပညတ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သည ဟုဆိုအပ်သော ဝိနည်းမည်၏ ဟူ၍၊ အက္ခာတော-ဆိုအပ်၏၊ ဝါ- ပြအပ်၏ (ပထျာအရိယာဂါထာတည်း)

> အယံ ဝိနယောတိ အတ္ထ ပညတ္တိဘူတော သညီသဒ်ါတော
> အယံ တန္တိနယော ဝိနယော၊ ဝိနယောတိ အက္ခာတောတိ သဒ္ဒ
> ပညတ္တိဘူတော သညာသဒ်ါတော ဝိနယော နာမာတိ ကထိ
> တော(ဂို)။ ။အက္ခာယတေ ကထိယတေ ဒိဒိယတေတိ အက္ခာ
> တော၊အာပုဗ္ဗ ခါဓာတ် တ ပစ္စည်း အက္ခာတောတိ ကထိတော
> ဒိပိတော၊ ။တေဝိဇ္ဇသုတ္တဋ္ဌကထာ။

ဟိ-ချဲ့၊ ဧတ္ထ-ဤဝိနည်း၌၊ ဝိဝိဓာ-ထူးသော အပြားရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ ဝိဓ ။ပ။ ဝိဘင်္ဂဒွယပ္ပဘေဒါ-ငါးပါး အပြားရှိသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ, ပါရာဇိက အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော အာပတ်အစု, မာတိကာ, ဝိဘင်း အစရှိသော အပြားရှိကုန်သော၊ နယာ-သိကြောင်း ဖြစ်သော နည်းတို့ သည်၊ သန္တိ-ရှိ၏၊ (ဝိဝိဓာဖြင့် ဝိ-ကို ဖွင့်၏။ ပဉ္စဝိဓစသည်ဖြင့် ဝိဝိဓာကို ဖွင့်၏။ ။နိသန္တိ ဧတေဟိတိ နယာ။ ဝိဝိဓာ နယာ ဧတ္ထာတိ ဝိနယော)

စ-ဝိဝိဓနယတ္တာ၏ အကျယ်မှတပါး ဝိသေသနယတ္တာ၏အကျယ် ကိုပြဦးအံ့၊ ဧတ္ထ-၌၊ ဝိသေသဘူတာ-ထူးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒဠှိကမ္မသိထိလကရဏပ္ပယောဇနာ – မြဲမြံစွာပြုခြင်း, လျော့လျော့ပြု ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော၊ အနုပညတ္တိနယာ-အနုပညတ် ဖြစ်သော နည်းတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိ၏၊ (ဝိသေသဘူတာဖြင့် ဝိကို ဖွင့်၏၊ ဒဠှိကမ္မ စသည်ဖြင့် ဝိသေသဘူတာကို ဖွင့်၏။ ။ဝိသေသာ နယာ ဧတ္ထာတိ ဝိနယော)

စ-ဝိသေသနယတ္တာ၏အကျယ်မှတပါး ဝိနယနတော ကာယဝါစာနံ ၏အကျယ်ကိုပြဦးအံ့၊ ဧသ-ဤဝိနည်းသည်၊ ကာယိကဝါစသိက အဇ္ဈာ စာရ နိသေဓနတော-ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်း, ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သောလွန်ကျူးခြင်းကိုတားမြစ်တတ်သောကြောင့်၊ ကာယဉ္စ-ကာယ

ဒွါရကိုရှင်း၊ ဝါ-ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော လွန်ကြူးခြင်းကိုရှင်း၊ ပါစဥ္စ-ကို ရှင်း၊ ဝါ-ကိုရှင်း၊ ဝိနေတ်-ဆုံးမတတ်၏။

ကာယံ ဝါစဥ္စ ဝိနေတီတိ ဝိနယော။ ကုစ္ဆိတာနံ ကေသာ ဒိနံ အာယောတိ ကာယော။ ဝစီယတေတိ ဝါစာ။ ကာယေ ပဝတ္တော အဇ္ဈာစာရော ကာယိကော၊ ဝါစာယ ပဝတ္တော အဇ္ဈာစာရော ဝါစသိကော။ ကာယိကော စ ဝါစသိကော စ ကာယိကဝါစသိကော။ အဓိ အတိဝိတွာ စရဏံ အဇ္ဈာစာရော၊ ကာယေ ဝါစာယ စ ပဝတ္တော ဝီတိက္ကမော။ ကာယိက ဝါစသိကော အဇ္ဈာစာရော ကာယိကဝါစသိကဇ္ဈာစာရော၊ နိသေဓေတီတိ နိသေဓနံ။ ကာယိက ဝါစသိက အဇ္ဈာစာရဿ နိသေဓနံ ကာယိကဝါစသိကအဇ္ဈာစာရနိသေဓနံ။

တသ္မာ ဝိဝိဓ နယတ္တာ-ထိုသို့ထူးသော ထူးပြားရှိသော နည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရှင်း၊ တသ္မာ ဝိသေသ နယတ္တာ-ထိုသို့ ထူးသော နည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရှင်း၊ ကာယဝါစာနံ-တို့ကို၊ ဝါ-ကိုကို၊ တသ္မာ ဝိနယနတောစေဝ ထိုသို့ ဆုံးမခြင်းကြောင့်ရှင်း၊ ဝါ-ဆုံးမတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရှင်း (တသ္မာနောင် ပဌ်တ်နှင့်ဆော င်၊ တူအောင် အနက်ကြံ) ဝိနယတ္တဝိဒူဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့သည်၊ အယံ ဝိနယော-ကို၊ ဝိနယောတိ-၍၊ အက္ခာတော-၏၊ မေတန-ကြောင့်၊ တေသော ထိုဝိနယသဒ္ဒါ၏၊ ဝစနတ္ထ ကောသလ္လတ္ထံ-ဝစနတ္ထ၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ညွှန်ဟုဆိုအပ်သော အကျိုး၌၊ ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာ ။ပ။ အက္ခာတောတိ-တောဟူသော ဣဒံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။

ပန-ဒို့နယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထမှတပါးသုတ္တသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို ပြဉ်း အံ့ ... ဣတရံ-ဤဝိနယသဒ္ဒါမှ တပါးသော သုတ္တသဒ္ဒါကို၊

အတ္ထာနံ သူစနတော, သုဝုတ္တတော သဝနတောထ သူဒနတော။
သုတ္တာဏာ သုတ္တသဘာဂတော စ, သုတ္တန္တိ အက္ခာတံ။

အတ္ထာနံ အကျိုးစီးပွါးတို့ကို သူစနတော-ပြတတ်သောကြောင့်ရှင်း၊ သုဝုတ္တတော-ကောင်းစွာ ဟော အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရှင်း၊ သဝန

တော-ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ဇလ-ထိုမှတပါး၊သူဒန
တော-ယိုစီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ သုဏ္ဍာဏော-ကောင်း
စွာ စောင့်ရှောက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊သုတ္တသဘာဂတော
စ-တံမျဉ်းချည်နှင့် တူသော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ဝါ-
ပန်းသီချည်နှင့် တူသော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ သုတ္တတ္ထ
ဝိဒူဟိ-သုတ္တသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ဝါ-သုတ္တသဒ္ဒါ၏
ဝစနတ္ထကိုမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊သုတ္တန္တိ-၍ အက္ခာတံ ပ၏ (ဝိပုလာ
အရိယာဂါထာ)

ဟိ-ချဲ့ တံ-ထိုသုတ်သည်၊ အတ္တတ္ထ ပရတ္ထာဒိဘေဒေ-မိမိ၏ အကျိုး
စီးပွား,သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားစသည် အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထေ-
အကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ သူစေတိ-ပြတတ်၏၊ (အတ္ထေ သူစေတီတိ သုတ္တံ၊
သူစခါတ်, တ ပစ္စည်း)

အတ္တတ္ထော စ ပရတ္ထော စ,ဥဘယော ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော၊
သမ္ပရာယော ဟိတော ပဉ္စ,ဂမ္ဘီရုတ္တာန ဂုဠှကာ၊
ပဋိစ္ဆန္နော နေယျော နီတော,ဆယိ မေ ဘာသိတတ္ထကာ၊
အနဝဇ္ဇော နိက္ကိလေသော,ဝေါဒါနော ပရမော ဘယာ။

အတ္တတ္ထော စ-အတ္တတ္ထရင်း၊ ပရတ္ထော စ-ပရတ္ထရင်း၊ ဥဘ
ယော-ဥဘယတ္ထရင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော-ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထရင်း၊ သမ္ပရာ
ယော – သမ္ပရာယိကတ္ထရင်း၊ဣမေ ပဉ္စ – ဤငါးပါးတို့သည်၊
ဟိတော-ဟိတတ္ထမည်ကုန်၏။ ။ဂမ္ဘီရုတ္တာန ဂုဠှကာ-ဂမ္ဘီရတ္ထ,
ဥတ္တာနတ္ထ,ဂုဠှတ္ထတို့ရင်း၊ပဋိစ္ဆန္နော-ပဋိစ္ဆန္နတ္ထရင်း၊နေယျော-
နေယျတ္ထရင်း၊နီတော-နီတတ္ထရင်း၊ ဣမေဆ-တို့သည်၊ ဘာသိ
တတ္ထကာ-ဘာသိတတ္ထက မည်ကုန်၏။ ။အနဝဇ္ဇော-အနဝဇ္ဇတ္ထ
ရင်း၊နိက္ကိလေသော-နိက္ကိလေသတ္ထရင်း၊ဝေါဒါနော-ဝေါဒါနတ္ထ
ရင်း၊ပရမော-ပရမတ္ထရင်း၊ဣမေ စတ္တာရော-တို့သည်၊ဥဘယာ-
ဥဘယတ္ထမည်ကုန်၏၊(ဋီကာလာ အတ္ထတဆဲ့ငါးပါး သင်္ဂဟ)

စ - အံ့ဂ္ဂ နံ့ သူစနတော၏အကျယ်မှတပါး သုဝဏ္ဏတော၏အကျယ်
ကို ဆိုအံ့ ဧတ္ထ-ဤသုတ်၌၊ဝေနေယျာနံ သုဿယာနုလောမေန-ဝေနေယျတို့

၏ အလိုအားလျော်သောအားဖြင့်၊ ဝိဒ္ဒဿု-ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတဿ-ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီးသော၊ အဂ္ဂဿ-အကျိုးစီးပွားတို့သည်၊ သန္တိ-နိ၏၊ တနည်း .. အဂ္ဂဿ—တို့ကို၊ သုဂတဿ-ကုန်ပြီ။

ဝေနေယျာနံ သာသယာနုလောမေန ဖြင့်အစိတ်ဖြစ်သောအဇ္ဈာသယ၏အမည်ကို အဒေပါင်း အနုသယ, စရိယ, အဓိမုတ္တိ တို့၌ တင်စားသောကြောင့် ဧကဒေသူပစာ,ပဓာန,ဥပလက္ခဏာ,နိဒဿန နည်းဟု ပြ၏။ ''အနေကဇ္ဈာသယာနုသယစရိယာဓိမုတ္တိကာ'' ဟု ဖွင့်လတ္တံ့ကို ထောက်၊

ဥဒ္ဒိ°သုဘိ ဥဂ္ဂတာ၊ သုဋ္ဌု ဥဂ္ဂတာ ဩဂ္ဂါတိ သုဂ္ဂံ၊ သု ဥဂ္ဂ ပဒဒွေ့ဒ,သဂ္ဂမိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပြု ဒုနည်း၌ ဥဒ္ဒိ°သုဩဂ္ဂါတိ ဥဂ္ဂံ၊ သုဋ္ဌု ဥဂ္ဂံ သုဂ္ဂံ ပြု၊ သုပုဗ္ဗ ဥစ ဓာတ်, တ ပစ္စည်း၊

စ-သုဂတဿတော၏ အကျယ်မှတပါး သဝနတော၏ အကျယ်ကို ပြဆိုအံ့၊ ဇော်-ဤသုတ်သည်၊ အဗ္ဗေ-တို့ကို၊ သဝတိ-ဖြစ်စေတတ်၏၊ (သဝတိတိ သုတ္တံ၊ဟေတုကတ္တု၊သာဓနု-သုဓာတ်,တ ပစ္စည်း) သဿံ-ကောက်ပင်သည်၊ဖလံ-အသီးကို၊ သဝတိဣဝ-ဖြစ်စေ၏သို့၊ သဝတိ—ဖြစ်စေတတ်၏၊ပသဝတိ-ဖြစ်စေတတ်၏၊ဣတိ-သို့၊ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီးရာပါဝင်သည်၊ဟောတိ-၏။

သဿမိဝဖလံဖြင့် အကျိုးကို သီးတတ်, ပြီးတတ်သောကြောင့် သုတ်မည်ငြားသော်လည်း သင်ဆဲ, ကျင့်ဆဲ၌ မပြီးတတ်၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာစသော အစွမ်းဖြင့်သာ သီးတတ်, ပွားတတ်၏ဟုပြ၏။

ယထာ သဿံနာမ ဝပန ရောပနာဒိကိစ္စဏေယောဝ ဖလံ နပသဝတိ၊အနုံပုဗ္ဗဇဂ္ဂနာဒိဝသေန ကာလန္တရေနေဝ ပသဝတိ၊ တထာ ဣဒမ္ပိ သဝနံဓာရဏာဒိကိစ္စဏေယောဝ အဗ္ဗေ နပသဝတိ၊အနုပုဗ္ဗသိက္ခာဒိဝဓိသေန ကာလန္တရေနေဝ ပသဝတိတိ။ ။ ပသဝတိဘိစ ဖလတိ၊အဘိနိပ္ဖါဒေတိတိ အဗ္ဗော။အဘိနိပ္ဖါဒန မေဝ ဟိ ဖလံ။ ။ဋီကာ။

စ-သာဒ္ဒနတောဂ်ါ၏အကျယ်မှာသပ်း သူဒ္ဒနတော၏ အကျယ်ကို ပြဆိုအံ့။ ဧဝံ-ဤသုတ်သည်၊ အနေ့ဖွ-ဝဲ့ကို၊ သူဒတိ-ယိုပါးစေတတ်၏၊ (သူဒတီတိ သုဒ္ဓံ၊ သုဒဓာတ်, တ ပစ္စည်း) ခေနု-ဥားမသည်၊ ဒိရံ-နို့ရည်ကို၊ သူဒတိဒိယ-ယိုပါးစေ၏သို့၊ သူဒတိ-၏၊ ပဿဝရောပေတိ ပဿဝရောပေတိ-ယိုပါးစေ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၏။

ခေနုဒိယ ဒိရံ ဖြင့် ယိုတတ်, သွန်းတတ်သောကြောင့် သုတ်မည်ပြားသော်လည်း နိဿရဏာဇ္ဈ စသည်ဖြင့် သင့်မှသာ ယိုတတ်,သွန်းတတ်သတည်းဟု ပြ၏။

ယထာ ခေနုနာမ ကာလေဓာတဝစ္ဆံ့ထနံ ဂဟေတွာ ဒုဟာတံ ဥပါယဝဇ္ဇာနမေဝ ဒိရံ ပဿဝရောပေတိ၊ န အကာလေ အဓာတဝစ္ဆံ့ ကာလေပိဝါ ဝိသာဏာဒိကံ ဂဟေတွာ ဒုဟာတံ အနုပါယဝဇ္ဇာနံ၊ တထာ ဣဒမ္ပိ နိဿရဏာဒိနာ သာဝနောရဏာဒိနိ ကုရုတံ ဥပါယဝဇ္ဇာနမေဝ သီသာဒိအတ္ထေ ပဿဝရောပေတိ၊ န အလဂဒ္ဒူပမာယ သဝနဓာရဏာဒိနိ ကုရုတံ အနုပါယဝဇ္ဇာနန္တိ။ ။ယဒိပိ သူဒတီတိ ဧတဿ ဿရတိ သိဋ္ဌတီတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

စ-သူဒနတော၏အကျယ်မှတပါး သုတ္တာဏာ၏ အကျယ်ကို ပြဆိုဥုးအံ့၊ နေ့-ထိုအကျိုးစီးပွားတို့ကို၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ တာယတိ-စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ (သုဋ္ဌုတာယတီတိ သုတ္တံ၊ သုပုဗ္ဗ တာဓာတ်,ယပစ္စည်း) ရက္ခတိ-စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၏၊

'စ-သုတ္တာဏာ၏အကျယ်မှတပါး သုတ္တသဘာဂတော၏ အကျယ်ကိုပြဆိုအံ့၊ ဧတံ-ဤသုတ်သည်၊ သုတ္တသဘာဂံ-တံမျဉ်းချည်နှင့်တူသော အဖို့ရှိ၏၊ ဝါ-ပန်းသီချည်နှင့် တူသောအဖို့ရှိ၏၊ (သုစတိ ဂန္တတိ အနေနာတိ သုတ္တံ၊ သုစဓာတ်,တပစ္စည်း၊ တံမျဉ်းချည်ရ၏၊ သုတ္တိယတေ ဂန္ထိယတေ ဝေဌိယတေ အနေနာတိ သုတ္တံ၊ သုံတ္တဓာတ်, အပစ္စည်း။ ပန်းသီချည် ရ၏၊ သုတ္တံ ဝိယ သုတ္တံ၊ သုတ်ရ၏) ˅

ဟိ-ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင် ပြဆိုအံ့၊ သုတ္တံ-တံမျဉ်းချည်သည်၊ တစ္ဆကာနံ-သစ်ခွဲသမားတို့အား၊ (တစ္ဆေန္တိ ဒါရုံ ဒမယန္တိ တနု

ကရောန္တိတိ တန္တကာ) ဓါ-တို့၏၊ ဝိမာထံ-နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းသည်၊ (ပဋိယဒေတ ဒေတနာတိ ပမာထံ) ဟောတိ ယထာ-ဖြစ်၏သို့၊ဇေ-ဘူ၊ ဘော်မ္ဘိ-ထိုသုတ်သည်လည်း၊ဝိညူနံ-တို့အား၊ ဓါ-တို့၏၊ ပမာထံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ထိုမှတပါး၊ သုတ္တေန-ပန်းသိချည်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာနိ-ကောင်းစွာ,ဓါ-အညီအမျှ ယူအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဓါ-သိကုံးအပ်ကုန်ပြီးသော၊ (ဂယှိ သူဘိ ဂဟိတာနိ၊ သုဋ္ဌု သမံဝါ ဂဟိတာနိ သင်္ဂဟိတာနိ)ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို၊ ဝါတေန-လေသည်၊ (ထည့်) နဝိကိရိယန္တိ ယထာ-ဖရိုဖရဲ မကြဲအပ်ကုန်သကဲ့သို့ရင်း၊ နဝိဒ္ဓံသိယန္တိ ယထာ-မဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သကဲ့သို့ရင်း၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ တေန-ထိုသုတ်ဖြင့်၊သင်္ဂဟိတာ-န်သော၊ ဓါ-န်သော၊ အတ္ထာ-အကျိုး,အနက်တို့ကို၊ မိစ္ဆာဝါဒေန-မိစ္ဆာဝါဒသည်(ထည့်)နဝိကိရိယန္တိ-အပ်ကုန်၊နဝိဒ္ဓံသိယန္တိ-အပ်ကုန်၊

တနည်း......သုတ္တေန-ဖြင့်၊သင်္ဂဟိတာနိ-န်သော၊ဓါ-န်သော၊ပုပ္ဖါနိ-တို့သည်၊ ဝါတေန-ကြောင့်၊ နဝိကိရိယန္တိယထာ-ဖရိုဖရဲ မကြဲကုန်သကဲ့သို့ရင်း၊နဝိဒ္ဓံသိယန္တိယထာ-မပျက်စီးကုန်သကဲ့သို့ရင်း၊ ဧဝမေဝ-လျှင်၊ တေန-ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာ-န်သော၊ ဓါ-န်သော၊ အတ္ထာ-တို့သည်၊ မိစ္ဆာဝါဒေန-ကြောင့်၊နဝိကိရိယန္တိ-ကုန်၊နဝိဒ္ဓံသိယန္တိ-ကုန်၊

တေန-ကြောင့်၊တေသံ-ထိုသုတ္တသဒ္ဒါ၏၊ ဝစနတ္ထကောသလ္လတ္ထံ-ဌါ၊အတ္ထာနံ သူစနတော။ပ။ အက္ခာတတ္တိ-ထံဟူသော၊တော်-ကို၊ မယာ-သည်၊ဝုတ္တံ-ပြီ။ ။(သုတ္တန္တပိဋကံ စသည်ဖြင့် အန္တသဒ္ဒါနှင့် ဆိုခဲ့ပြီးသော်လည်း အန္တ၏အနက်မဲ့ကို သိစေလိုသောကြောင့် ဤ၌'သုတ္တ'ဟုသာ ဆို၏။ ။ငြိ)

ပန-သုတ္တသဒ္ဒါ၏ဝစနတ္ထမှတပါး အဘိဓမ္မသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကိုပြဆိုအံ့၊ဣတရော-ဤသုတ္တသဒ္ဒါမှတပါးသော အဘိဓမ္မသဒ္ဒါကို၊

ယံ ဧတ္ထ ဝုဍ္ဎိမန္တော,သလက္ခဏာ ပူဇိတာ ပရိစ္ဆိန္နာ၊
ဝုတ္တာဓိကာစ ဓမ္မာ, အဘိဓမ္မော တေန အက္ခာတော။

ဧတ္ထ-၌အဘိဓမ္မာ၌၊ ဝုဍ္ဎိမန္တော-ပွားခြင်းရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာစ-တို့ကိုရင်း၊ သလက္ခဏာ-မှတ်ကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ-တို့

ကိုဂုဏ်း၊ ပူဇိတာ-ပူဇော်အပ်,သင့်,ထိုက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ -တို့ကိုဂုဏ်း၊ ပရိစ္ဆိန္နာ-ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ-တို့ကိုဂုဏ်း၊ အဓိကာ-ပိုလွန်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ-တို့ကိုဂုဏ်း၊ ယံ-အကြင်ကြောင့်၊ ဂုတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊တေန-ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မဣတိနှိပ်ကပိ-တို့သည်၊ ဧါ-တို့သည်၊ အယံ အဘိဓမ္မော-ကို၊အဘိဓမ္မောတိ-၍၊ အက္ခာတော-၏၊ (ပေါ်ပျာအရိယာဂါထာ။ အဘိ ဝုဒ္ဓိမန္တော,သလက္ခဏာ,ပူဇိတာ,ပရိစ္ဆိန္နာ,အဓိကာ ဓမ္မာ ဧတ္ထာတိ အဘိဓမ္မော)

ဟိ-ချဲ့၊ အယံ အဘိသဒ္ဒေါ—သည်၊ဝုဒ္ဓိသလက္ခဏ ပူဇိတပရိစ္ဆိန္နာဓိကေသု-ဝုဒ္ဓိအနက်,သလက္ခဏအနက်, ပူဇိတအနက်,ပရိစ္ဆိန္နအနက်, အဓိကအနက်တို့၌၊ဒိဿတိ-ထင်၏။

တထာ တံ ဝစနံ-သည်၊ဟိ-မှန်၊ဧါ တထာ တံ ဝစနံ-ကို၊ဟိ-ချဲ့ ဧသ အဘိသဒ္ဒေါ-သည် (အာဂတော၌စပ်) အာဝုသော-တို့၊ မေ-ငါ့အား,၏၊ ဗာဠှာ-ပြင်းထန်ကုန်သော၊ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲနှိပ်စက် အခံရခက်ကုန်သော၊ ဝေဒနာ-ဝေဒနာတို့သည် အဘိက္ကမန္တိ-တိုးပွားကုန်၏ နောပဋိက္ကမန္တိ-မဆုတ်ယုတ်ကုန်၊ ဣဘာဒိသု - ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုဒ္ဓိယံ-ဝုဒ္ဓိအနက်၌၊ အာဂတော—၏၊ယာ တာ ရတ္တိယော - အကြင် ညဉ့်တို့ကို၊ အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ-မှတ်အပ်ကုန်၏၊ တနည်း ယာ တာရတ္တိယော-တို့သည်၊ အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ - ထင်ရှားကုန်၏၊ ဧါ-မှတ်ကြောင်းတို့ဘည်း၊ တနည်း......အဘိညာတာ-သိအပ်ကုန်၏ အဘိလက္ခိတာ-ထင်ရှားကုန်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ သလက္ခဏေ-၌၊ အာဂတော-၏။ ။မနုဇိန္ဒော-လူတို့ကို အပိုးရသော၊ ဧါ-လူတို့၏အရှင်ဖြစ်သော။ ။(မနုဇာနံ ဣန္ဒော မနုဇိန္ဒော၊ "ဣန္ဒ,ဣဿရ၊ ယှဉ်လတ်က၊ ဆဋ္ဌီ ကံနေစေ") ရာဇာဘိရာဇာ—မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သောမင်း (အဘိပူဇိတော ရာဇာ အဘိရာဇာ၊ရာဇူဟိ အဘိရာဇာ ရာဇာဘိရာဇာ)ဣတိ-အာဒိသု-တို့၌၊ ပူဇိတေ—၌၊ အာဂတော—၏၊ ။အဘိဓမ္မေ-ပိုင်းခြားအပ်သောသုတ်,အဘိဓမ္မာ၌၊ အဘိဝိနယေ-ပိုင်းခြားအပ်သောဝိနည်း၌၊ ဝိနေတုံ - ဆုံးမခြင်းငှါ၊ ပဋိဗလော-စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ပရိစ္ဆိန္နေ-၌၊ အာဂတော-၏၊ အညမညသင်္ကရဝိရဟိတေ-အချင်းချင်း ရောယှက်ခြင်းမှကင်းသော၊ ဧါ-ရောယှက်ခြင်းမရှိသော၊ဓမ္မေစ-သုတ်,

အဘိဓမ္မာ၌ရှင်း၊ ဝိနယေစ-ဝိနည်း၌ရှင်း၊ ဝိနေတုံ-၄ါ၊ ပဋိဗလော-၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံဟောတိ-၏။ ၊အဘိက္ကန္တေန-အလွန်နှစ်သက်ဘွယ်သော၊ (အဘိ အဓိကံ ကမိသတေတိ အဘိက္ကန္တော၊ တေန)ဝဏ္ဏေန-အဆင်းဖြင့်၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊အဓိကေ-၌၊အာဂတော-၏။

စ-ဆက်၊ဧတ္ထ-ဤအဘိဓမ္မာ၌၊ရူပူပပတ္တိယာ-ရူပဘုံ၌ဖြစ်ခြင်း၄ါ၊ ဝါ-၏၊ မဂ္ဂံ-အကြောင်းဖြစ်သောဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ပွား၏၊ မေတ္တာသဟဂတေန-မေတ္တာနှင့်တကွသော၊စေတသာ-ဖြင့်၊ ဧကံ-တခုသော၊ဒိသံ-အရပ်သို့၊ ဖရိတွာ-ပြန့်စေ၍၊ ဝါ-ဖြန့်၍၊(ပဌမကွဲရာ၊ ကာရိုက်ပါ၊ဒုမှာ ကာရိုက်ပျောက်၊ မြန်မာပြယုဂ်ထောက်။ ၊ကျက်စေ၏, ချက်၏၊ ပြည့်စေ၏, ဖြည့်၏၊ ပြုတ်စေ၏, ဖြုတ်၏၊ ပျက်စေ၏, ဖျက်၏၊ ပြိုစေ၏, ဖြို၏၊ ပေါ်စေ၏, ဖော်၏၊ ပြဲစေ၏, ဖြဲ၏ - စသည်တည်း) ဝိဟရတိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိမန္တော-ပွားခြင်းရှိကုန်သော၊ဓမ္မာပိ-တို့ကိုလည်း၊ဝုတ္တာ-ကုန်၏။ ။ရူပါရမဏာဝါ-ရူပါရုံကို၎င်း၊သဒ္ဒါရမဏာဝါ-သဒ္ဒါရုံကို၎င်း၊ အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ဣတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ အာရမဏာဒိပတိ - အာရုံစသည်တို့ဖြင့်၊ လက္ခဏီယတ္တာ-မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သလက္ခဏာ-န်သော၊ ဓမ္မာပိ-တို့ကိုလည်း၊ဝုတ္တာ-န်၏။ ။သေက္ခာ-သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ခုနစ်ယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အသေက္ခာ - ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ လောကုတ္တရာ-သင်္ခါရလောကမှ ထွက်မြောက်ကုန်ပြီးသော၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊သန္တိ-န်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ပူဇိတာ-ပူဇော်အပ်, သင့်,ထိုက်ကုန်သော၊ ဓမ္မာပိ-တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာ-န်၏၊ ပူဇာရဟာ-ပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော - အဓိပ္ပါယ်,အလိုတည်း၊(ပူဇာရဟာဖြင့် ပူဇိတဗ္ဗာတိ ပူဇိတာ ပြ၏။) ဖဿော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝေဒနာ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ သဘာဝပရိစ္ဆိန္နတ္တာ - သဘောအားဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ပရိစ္ဆိန္နာ-ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာပိ-တို့ကိုလည်း၊ဝုတ္တာ-န်၏။ ။မဟဂ္ဂတာ-ကာမာဝစရတရားတို့ထက် မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ ဝါ-မြတ်ကုန်သော ဈာနလာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရောက်အပ်ကုန်သော၊အပ္ပမာဏာ-နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ အနုတ္တ

ရာ-မိမိထက် လွန်,မြတ်သော တရားမရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ - တို့သည်၊ သန္တိ-န်၏၊ ဣဘဝ်အာဒိနာနယေန-ဖြင့်၊အဓိကာ-ပိုလွန်ကုန်သော၊မွေပိ-တို့ကိုလည်း၊ဝုတ္တာ-န်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘေသသ-ထိုအဘိဓမ္မသဥ္ဒါ၏၊ ဝစနတ္ထ ဟောသလ္လတ္ထံ - ၌၊ ယံ ဓမ္မေ ဝုဒ္ဓိမန္တော၊ပ၊ အက္ခာတောတိ-တောဟူသော၊ဖော်-ကို၊မယော-သည်၊ဝုတ္တံ-ပြီ။

''ပါဒယော ကြိယာ ယောဂေ''ပရိဘာသာနှင့်အညီရာဇာဘိ ရာဇာဝယ် အဘိသည် ကြိယာနှင့် မယှဉ်ရကား ''အနက်ကို မဟော'' ဟူအံ့၊ပူဇော်ခြင်းကြိယာ၊ကိုပြသဖြင့် ထိုနှင့်ယှဉ်သော မင်းဖြစ်၍လည်းဖြစ်သောကြောင့် ဟောပါ၏ဟူလေ။

ပန-ဝိနယ,သုတ္တ, အဘိဓမ္မသဥ္ဒါတို့၏ ဝစနတ္ထမှတပါး ပိဋကသဥ္ဒါ ၏ ဝစနတ္ထကို ပြအံ့......၊ ဓေတ္တ-ဤဝိနယပိဋကံ စသည်တို့၌၊ ယံ ပိဋကံ-အကြင် ပိဋကသဥ္ဒါသည်၊ အဝိသိဋ္ဌ-မထူး၊ ဝါ-တူ၏၊တံ ပိဋကံ-ကို၊

ပိဋကံ ပိဋကတ္ထဝိဒူ,ပရိယတ္တိဗ္ဘာဇနတ္ထတော အာဟု၊
တေန သမောဓာနေတွာ,တယောပိ ဝိနယာဒယော ဉေယျာ။

ပိဋကတ္ထဝိဒူ-ပိဋကသဥ္ဒါ၏ အနက်ကိုမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ ဝါ-ပိဋကသဥ္ဒါ၏ အနက်ကိုမြင်သိ ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိယတ္တိဗ္ဘာဇနတ္ထ တော-သင်ယူအပ်သော ပါဠိ ဟူသော အနက်, တည်ရာ အိုး ခွက်ဟူ သောအနက်အားဖြင့်၊အာဟု-န်ပြီ၊တေန-ထိုပိဋကသဥ္ဒါနှင့်၊ သမောဓာ နေတွာ-ပေါင်း၍၊ ဝါ-သမာသ်တွဲ၍၊ တယောပိ-သုံးရလည်း ဖြစ်ကုန် သော၊ ဝိနယာဒယော - ဝိနယသဥ္ဒါ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဉေယျာ-န်၏၊ (ပဏ္ဍာရိယာဂါထာ)

ပရိယာပုဏိတဗ္ဗာတိ ပရိယတ္တိ။ ပရိပုဗ္ဗ အပဓာတ်, တိ ပစ္စည်း၊ဂုပါနုဗိဠ ဖြင့် အပဓာတ်၏ ပ ကိုချေ၊ တ နွေးဘော် ပြု၊ ယ,လာ၍ ပရိယတ္တိပြီးစေ။ ။အာပဓာတ်လည်းသင့်၏၊ အာပ ဓာတ်ဖြစ်က အာကို ရဿ ပြုရုံသာ ထူး၏။

ပိဋကသဥ္ဒါသည် အနိပ္ဖန္နပါဠိပဒိကပုဒ်တည်း၊ တနည်း..... ပိဋိယတိ သဒ္ဒိယတိ ပရိယာပုဏိယတိတိ ပိဋကံ ပြု၊ ပရိယတ်

ရ၏။ ၊ပိဋိယတိ သာယာဂိုယတိ ဩဗ္ဘာတိ ပိဋကံ၊ ခြင်းတောင်း, ပလုံး,အိုး,ခွက် စသည်ရ၏။ ၊ပိဋ သာယာဂုံ သဒ္ဒေသု။

ဟိ-ချဲ့ ပိဋကသဒ္ဒါနေန-သင်ယူအပ်သော ပါဠိ၏ ပြည့်စုံခြင်းမှဖြင့်၊ မာဂဏ္ဍိကာ-မသင်ဘူကြကုန်လင့်၊ ဇာတိ အာဒိသု - တို့၌၊ ပရိယတ္တိပိ-သင်ယူအပ်သောပါဠိကိုလည်း၊ ပိဋကန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ၊အထ-ထို အခါ၌၊ ပုရိသော-သည်၊ ကုဒါလ ပိဋကံ-ပေါက်တူး, ခြင်းတောင်းကို၊ အာဒါယ-၍၊ အာဂစ္ဆေယျ-လာရာ၏၊ ဇာတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မပြု တခုခုသော၊ ဝါ-အလုံးစုံသော၊ ဘာဇနမ္ပိ-တည်ရာ ခွက်ကို လည်း၊ ပိဋကန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပိဋကံ-ကို၊ ပိဋကဣတိ ပိဋူ-တို့သည်၊ ဝါ- တို့သည်၊ ပရိယတ္တိဘာဇနတ္ထတော-အားဖြင့်၊ အာဟု-နိုင်။

ကုံ ပသဝိ ဒါလယတိ ဝိဒါလသတိတိ ကုဒါလော။ ကုပုဗ္ဗ, ဒလဓာတ်, ဏပစ္စည်း။ကု ဝုစ္စတိ ပထဝီ။ တသာ ဒါလန္တော ဝိဒါလန္တော အယောဒယဉ္ဇကရဏဝိသေသော ကုဒါလံ နာမ။ တေသံ တေသံ ဝတ္ထုနံ ဘာဇနဘာဝတော တာလ ပဏ္ဏ ဝေတ္တလတာဒိဟိ ကတော ဘာဇနဝိသေသော ပိဋကံနာမ။ ။ ဋီကာ။

ဇာဒိနံ-၌၊ တေန၊ ပ၊ ဥေ ယျာတိ-ဥေ ယျာဟူသောဂါထာ နောက် ထက်ဝက်၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ၊ဇေဝ-သို့၊ ဒုပိဓေတ္ထနံ-နှစ် ပါးအပြားရှိသော အနက်ရှိသော၊ တေန ပိဋကသဒ္ဒေန - ထို ပိဋက သဒ္ဒါနှင့်၊ သဟ-ကွ၊ သမာသံ သမာသ်ကို၊ ကတွာ-၍ ဝါ-သမာသံ ကတွာ - သမာသ်တွဲစပ်၍၊ ဝိနယောစ-ဝိနည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဟုတ်တည်း၊ သော-ထိုဝိနည်းဟူသည်၊ ပရိယတ္တိဘာဇနတော-သင်ယူ အပ်သော ပါဠိ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ယသာ တသာ အတ္ထသာ-ထိုထို အနက်၏၊ ဘာဇနတော-စ - တည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပိဋကဉ္စ- ပိဋကသည်လည်း၊ ဟောတိ-တည်း၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝိနယ-ပိဋကံ-ဝိနယ ပိဋကမည်၏။ ။ထော ဝုတ္တနေ ဝ-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သုတ္တဉ္စ သုတ္တံ ညီလည်း ဟောတိ-တည်း၊ တံ-ထို

သုတ္တန်ဟူသည့်၊ ပိဋကဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ သုတ္တန္တံ ပိဋကံ-၏၊ ၊အဘိဓမ္မော စ-အဘိဓမ္မာသည်လည်း၊ ဟောတိ-တည်း၊ သော-ထို အဘိဓမ္မာဟူသည့်၊ ပိဋကဉ္စ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အဘိဓမ္မ ပိဋကံ-၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ တယောပိ-န်သော၊ ဧတေ ဝိနယာဒယော-တို့ကို၊ ဉေယျာ-နိ၏။

စ-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့ ဉတွာ-၍၊ ပုနပိ-လည်း၊ တေသုယေဝ ပိဋကေသု-တို့၌ သာလျှင်၊ နာနပ္ပကာရကောသလ္လတ္ထံ - အထူးထူးသော အပြား၌၊ ဝါ-အပြားအားဖြင့် လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ဉာဏ်ဟုဆို အပ်သောအကျိုးငှါ၊

ဒေသနာသာသနကထာ, ဘေဒံ တေသု ယထာရဟံ၊
သိက္ခာ ပဟာနဂမ္ဘီရ-ဘာဝဉ္စ ပရိဒီပယေ။
ပရိယတ္တိဘေဒံ သမ္ပတ္တိံ, ဝိပတ္တိဉ္စာပိ ယံ ယဟိံ၊
ပါပုဏာတိ ယထာ ဘိက္ခု,တမ္ပိ သဗ္ဗံ ဝိဘာဝယေ။

တေသု-ထိုပိဋကတို့၌၊ ယထာရဟံ-ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝါ-ထိုက်တတ်ကုန်သော ပိဋကတို့အား လျော်စွာ၊ (အရဟာသ အနုရူပံ ယထာရဟံ၊ အရဟန္တိတိ အရဟာ၊ အရဟာနံ အနုရူပံပါ ယထာရဟံ) ဒေသနာ သာသန ကထာ ဘေဒံ - ဒေသနာ အပြား, သာသနာ အပြား, ကထာ အပြားကိုရင်း၊ သိက္ခာပဟာနဂမ္ဘီရဘာဝဉ္စ - သိက္ခာအပြား, ပဟာန်အပြား, ဂမ္ဘီရဘာဝအပြားကိုရင်း၊ ပိဋကတ္တယဝိဒူ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ ပရိဒီပယေ-ထင်စွာပြရာ၏။

ယဟိံ-အကြင်ပိဋက၌၊ ယထာ-အကြင်သို့သောအပြားဖြင့်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ယံ ပရိယတ္တိဘေဒံ-အကြင်သင်ယူခြင်းအပြားကိုရင်း၊ ဝါ-သင်ယူအပ်သော ပါဠိအပြားကိုရင်း၊ ယံ သမ္ပတ္တိံ-အကြင် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရင်း၊ အပိ-ထိုမှတပါး၊ ယံ ဝိပတ္တိဉ္စ-အကြင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရင်း၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ တမ္ပိ သဗ္ဗံ တံ သဗ္ဗမ္ပိ-ထိုအလုံးစုံကိုလည်း၊ ဝိဘာဝယေ-ထင်စွာပြရာ၏၊

ဧတ္ထ-ထိုနှစ်ဂါထာတို့၌၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ပရိဒီပနာစ-ပဌမဂါထာ၏အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းသည်ရင်း၊ ဝိဘာဝနာစ-ဒုတိယ

ဂါထာ၏ အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းသည်ရင်း၊ ဟောတိ-၏။ ။ဟိ-ချဲ့၊ တိကာ-နှ်သော၊ ဧတာနိ ပိဋကာနိ-တို့ကို၊ ယထာက္ကမံ-အစဉ်အားလျော်စွာ၊ (ကမသာ အနုရူပံ ယထာက္ကမံ) ဝါ-အစဉ်အတိုင်း၊ အာဏာ ဝေါဟာရ ပရမတ္ထဒေသနာတိစ-အာဏာဒေသနာ, ဝေါဟာရဒေသနာ, ပရမတ္ထဒေသနာ ဟူ၍ရင်း၊ ယထာပရာဓ ယထာနုလောမ ယထာဓမ္မ သာသနာနီတိစ - ယထာပရာဓသာသနာ, ယထာနုလောမသာသနာ, ယထာဓမ္မသာသနာတို့ဟူ၍ရင်း၊ သံဝရာသံဝရ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌန နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကထာတိစ-သံဝရာသံဝရကထာ, ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာ, နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာဟူ၍ရင်း၊ ဝုစ္စန္တိ-န်၏။

ဟိ-ထပ်၍ချဲ့ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ-ဤသုံးပါးသော ပိဋကတို့တွင်၊ ဝိနယပိဋကံ-ကို၊ အာဏာရဟေန-အာဏာကိုထားခြင်းငှါထိုက်တော်မူသော၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အာဏာဗာဟုလ္လတော-အာဏာများသောအားဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ-ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဏာဒေသနာတိ-အာဏာဒေသနာမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

အာဏာပနံ ပဉ္ဉာပနံ အာဏာ။ သဝိညတ္တိကာ ဝစီဘေဒ ဝိတ္တစသဒ္ဒါရ၏၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေန အာဏိတဗ္ဗာ ပညပိတဗ္ဗာတိဝါ အာဏာ၊ အာဏောတိ ပညပေတိ ဧတာယာတိဝါ အာဏာ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏသတ္တိရ၏။

အာဏံ ပဏေတုံ အရဟတီတိ အာဏာရဟော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ မဟာကာရုဏိကတာယ စ အဝိပရီတဟိတော ပဒေသကဘာဝေန ပမာဏဝစနတ္တာ။ ဒေသေတဗ္ဗာတိ ဒေသနာ၊ အာဏာယ ဒေသနာ အာဏာဒေသနာ။

ဝေါဟာရပရမတ္ထဓမ္မာနမ္ပိ တတ္ထ သန္တဝတော အာဏာ ဗာဟုလ္လတောတိ ဝုတ္တံ၊ တေန ယေဘုယျနယံ ဒဿေတိ။ ဤတော ပရေသုပိ ဧသေဝ နယော။ ။ဋီကာ။

သုတ္တန္တပိဋကံ-ကို၊ ဝေါဟာရကုသလေန-ပညတ်၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝေါဟာရဗာဟုလ္လတော - ပညတ်များသော

အားဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ - ကြောင့်၊ ဝေါဟာရဒေသနာတိ - ဝေါဟာရ ဒေသနာမည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏။

ဝေါဟာရိယတော ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော။ ။ဧတေန - ဤ ပညတ်ဖြင့်၊ ဝေါဟာရိယတေ-ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုအပ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ဝေါဟာရော-ဝေါဟာရမည်၏၊ဝိ,အဝ,ဟု ပုဗ္ဗ ဟ ရဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ ။ဟာရဓာတ်၏အရ ကတွဿကြိယာကား ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုတတ်သောသူ၏ သဒ္ဒပ္ပတ္တိက ဝစီဘေဒ စိတ္တဇသဒ္ဒါ မှချ။ ကရဏာဿကြိယာကား ပညတ်၏ ပကတုပနိဿယသတ္တိ ကို ဖလူပစာ၊ဏပစ္စည်း၏အရကား ပညတ်ရ၏။

ဣဒ္ဓကား ဝိသေသေန သတ္တာနံ မနံ အဝဟရတီတိ ဝေါဟာ ရော ပြု၏။ ။ဝေါဟာရတော ဒေသနာ ဝေါဟာရဒေသနာ။

အဘိဓမ္မ ပိဋကံ-ကို၊ ပရမတ္ထ ကုသလေန-ပရမတ္ထ၌ လိမ္မာတော်မူ သော၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပရမတ္ထ ဗာဟုလ္လတော-ပရမတ္ထ များသော အားဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ပရမတ္ထဒေသနာတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-ပ်၏၊ (ပရမတ္ထတော ဒေသနာ ပရမတ္ထဒေသနာ)

တထာ-ပါး၊ပထမံ-ရှေးဦး:စွာသောဝိနည်းပိဋကကို၊ပဍ္ဍာ ပရာဓ-များသောအပြစ်ရှိကုန်သော၊(ပရော အပရာဓော ဧတေသန္တိ ပရော ပရာဓာ) ယေ တေ သတ္တာ-တို့သည်၊ သန္တိ-န်၏ တေ သတ္တာ-တို့ကို၊ ယထာပရာဓံ-အပြစ်အားလျော်စွာ၊ဧတ္ထ-ဤဝိနည်းပိဋက၌၊သာသိတာ-ဆုံးမအပ်ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ယထာပရာဓ သာသနန္တိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏။

သာသိယန္တိ ဧတ္ထာတိ သာသနံ၊ယထာ ပရာဓဿ သာသနံ ယထာပရာဓသာသနံ၊ 'ယ,ဏျု,တု,တိ၊ ပစ္စည်းမှိ၊ဆဋ္ဌိကံနေစေ' နိယံနှင့်ညီစွာ သဒ္ဒါနည်းလိုက်၍ပြုသည်။ ။ဘဂဝတ္တံ ဒဿနာယ စသည် ပါဠိတော်တွေ များစွာရှိသောကြောင့် ပါဠိတော်နည်း လိုက်၍ ''ယထာပရာဓံ သာသနံ ယထာပရာဓသာသနံ'' ဟု လည်း ပြုသင့်သည်သာ။

ဒုတိယံ - နှစ်ခုမြောက်သော သုတ္တနိပါတကို၊ အနေကဇ္ဈာသယာ နာနာသယစရိယာဓိမုတ္တိကာ-များသော အဇ္ဈာသယ, အနုသယ, စရိုက်, ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ-များသောအဇ္ဈာသယ, အနုသယ,စရိုက်, အလိုအလိုက် ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း(နှစ်ခြိုက်ခြင်း)ရှိကုန်သော၊သတ္တာ-တို့ကို၊ ယထာနုလောမံ - လျော်သည့်အား လျော်စွာ၊ (အနုလောမဿ အနုရူပံ ယထာနုလောမံ) ဒေသေ - ဤသုတ္တနိပါတကဉ်၊ သာသိတာ-နှင့်၊ ဟောတိ-ကြောင့်၊ယထာနုလောမ သာသနန္တိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏။

ယထာနုလောမဿ သာသနံ ယထာနုလောမသာသနံ။ အဓိ အာဂန္တွာ သယတိတိ အဇ္ဈာသယော၊(အဓိ,အာပုဗ္ဗ သိဓာတ်) အာသယန္တိ သတ္တာ ဧတ္ထ နိဝသန္တိ၊ စိတ္တံဝါ အာဂမ္မ သေတိ ဧတ္ထာတိ အာသယော၊ သော ယေဝ အဇ္ဈာသယော။ သော အတ္ထတော ဒိဋ္ဌိ,ဉာဏဉ္စ၊ပဘေဒတော ပန စတုဗ္ဗိဓော ဟောတိ။

သဿတုစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိစ,ခန္တိစေဝါနုလောမိကာ၊
ယထာဘူတဉ္စ ယံ ဉာဏံ,ဧတံ အာသယ သဒ္ဒိတံ၊

ယာ သဿတုစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိစ-အကြင် သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိရင်း၊ယံ ခန္တိစေဝါနုလောမိကာ-အကြင် ဝိပဿနာဉာဏ်ရင်း၊ ယံ ယထာဘူတဉာဏဉ္စ-အကြင် ကမ္မဿကတာဉာဏ်ရင်း၊ ဧတံ-ဤ လေးပါးကို၊အာသယသဒ္ဒိတံ-အာသယဟု ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိနံ သဿတုစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိသု သင်္ဂဟိတတ္တာ သဗ္ဗေပိ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ သတ္တာ ဣမာ ဧဝ ဒွေ ဒိဋ္ဌိယော သန္နိဿိတာ။ ၊အယံ တာဝ ဝဋ္ဋနိဿိတာနံ ပုထုဇ္ဇနာနံ အာသယော၊ ဝိဝဋ္ဋနိဿိတာနံ ပန သုဒ္ဓသတ္တာနံ အနုလောမိကာ ခန္တိ၊ယထာဘူတဉာဏန္တိ ဒုဝိဓော အာသယော။ ။ဋီကာ။

အနုရူပံ ကာရဏံ လဘိတွာ သေတိတိ အနုသယော။ အနုသယ ခုနစ်ပါးရှိ၏။ အဓိမုစ္စနံ အဓိမုတ္တိ၊စိတ်ဖြင့် ဆောက်တည်ခြင်း၊ အဓိမုတ္တိ ဧဝေတာသံ အတ္ထီတိ အဓိမုတ္တိကာ။

ပဗ္ဗဇ္ဇာရဟတ္တံ အစ္စ,ဂဏ္ဍသာမိတိ အာဒိနာ၊
တန္နိန္န ဘာဝါဓိမုတ္တိ,သန္နိဋ္ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ။

အဋ္ဌ-ယနေ့ပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာရဟတ္တံ-ရဟန်းအဖြစ်, ရဟန္တာ အဖြစ်ကို၊ ဂဏှိသာသမိ-အရယူအံ့၊ ဣတိအ-ဒိနာ-ဖြင့်၊ တန္နိန္န ဘာဝေါ,ဘာဝေန-ထိုရဟန်းအဖြစ်,ရဟန္တာအဖြစ်၌ညွတ်ကိုင်း သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟတ္တမာနံ-ဖြစ်သော၊ သန္နိဋ္ဌာနံ-ဆုံးဖြတ် ခြင်းကို၊ အဓိမုစ္စိတိ-အဓိမုတ္တိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ။ငြိသစ် သင်ဟ၊

အဓိမုတ္တိနာမ သတ္တာနံ ပုဗ္ဗာစရိယ ဝသေန အဘိရုစိ။ (ငြိဟောင်း)

သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ပုဗ္ဗာစရိယဝသေန-ရှေး၌ဖြစ်သော အလေ့ အကျက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိရုစိ – အလိုအလိုက် ကြိုက်နှစ်သက်ခြင်း သည်၊ ဧ၏-နှစ်ခြိုက်ခြင်းသည် အဓိမုတ္တိနာမ-အဓိမုတ္တိမည်၏၊ ။စရိတဗ္ဗာ တိ စရိယာ၊ မူလစရိုက်ခြောက်ပါး, သံသဂ္ဂစရိုက်အားဖြင့် ခြောက်ဆဲ့ သုံးပါးသည်,တနည်း၊......သုစရိုက်,ဒုစရိုက်နှစ်ပါးသည် စရိယမည်၏။

တတိယံ - သုံးခုမြောက်သော အဘိဓမ္မာပိဋကကို၊ ဓမ္မပဋ္ဌမဓမ္မ - တရား၏အရမျှ၌၊ အဟံ–ငါတည်း၊ မမ-ငါပိုင် ငါ့ဟာ ငါ့ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိသညာနော-ဒိဋ္ဌိ,မာန,တဏှာတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဤသို့ မှတ်ထင်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ သတ္တာ - တို့ကို၊ ယထာဓမ္မံ-ပရမတ္ထသဘောတရားအား လျော်စွာ၊ ဧတ္ထ-ဤအဘိဓမ္မာပိဋကဌ၊ သာသိတော-နေ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ယထာဓမ္မသာသနတ္တိ-၍ ဝုစ္စတိ-၏(ယထာ ဓမ္မသာ သာသနံ ယထာဓမ္မ သာသနံ။ ။ဝေဒ္ဓဖြစ်သော မတ္တဖြင့် အတ္တ, အတ္တနိယ ကန့်။ ။ ယထာဓမ္မတ္တိ နဒ္ဒေဿ အတ္တာ အတ္တနိယံဝါ ကောလံ ဓမ္မမတ္တမေဝေ တန္တိ ဒေမာဒိနာ ဓမ္မသဘာဝါနုရူပတ္တိ အဒ္ဒေဿ။ ။ငြိကာ)

တသာ-ပါး၊ပထမံ-ကို အဗ္ဗာစာရပင့်ပက္ခာဘူတော-လွန်ကြူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊သံဝရာသံဝရော-သံဝရငယ်,သံဝရကြီး ကို၊ဧတ္ထ-၌၊ကထိတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ သံဝရာ သံဝရကထာတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ခုဒ္ဒကော ဓရော-အငယ်လည်းဖြစ်သော၊ မဟန္တော စ-အကြီး လည်းဖြစ်သော၊ သံဝရော-သံဝရသည်၊ သံဝရာသံဝရောတိ-သံဝရာ သံဝရမည်၏၊ ကမ္မာကမ္မံဝိယ-အငှယ်, အမှုကြီးဟူ၏သို့ရှင်း၊ ဖသာ

ဖလံဝိယ ၁ စ-သစ်သီးငယ်,သစ်သီးကြီးဟူ၍သို့ဂုင်းတည်း၊ (ကထိယတိ ဇေတ္တာတိ ကထာ၊ သံ ၁ ရဏံ သံဝရော၊ သံဝရဏံ သံဝရော။ န သံဝရော အသံဝရော။ သံဝရောစ အသံဝရောစ သံဝရာသံဝရော။ သံဝရာ သံဝရသာ ကထာ သံဝရာသံဝရကထာ။ ၊သံဝရသဒ္ဒါ သာမညဟောသော်လည်း အသံဝရဖြင့် သံဝရကြီးကို ယူပြီးရကား ပါရိသေသနည်းဖြင့် သံဝရငယ်ကိုသာ ဟော၏။ ၊တံယောဂတာယစ ခုဒ္ဒကော သံဝရော ပါရိသေသာဒိနယေန သံဝရော။ ၊ဋီကာ)

ဒုတိယံ-ကို၊ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိပဋိပက္ခဘူတာ - ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကို ဖြေရှင်းကို၊ ဓါ-ပယ်ခြင်းကို တနည်း......ဖြေရှင်းတတ်, ဖြေရှင်းကြောင်း ဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ကို၊ ဓါ-ပယ်တတ်, ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ကို၊(အညာတော ပန တသာ ဥဇုဝိပစ္စနီကာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အာဒယော ဓမ္မာ၊ ဋီ၊ ၊ဝိနိဝေဌေတွာတိ အပနေတွာ။ တေရသကဏ္ဍ ဋီကာ။ ။နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗန္တိ အပနေတဗ္ဗံ၊ ဥ)အဌကထာ)ဖြေ-၍၊ကထိတာ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဝိနိဝေဌိယတေ ဝိနိဝေဌနာ၊ ဝိ,နိ, ပုဗ္ဗ ဝေဌဓာတ်,ယုပစ္စည်း။ ဒိဋ္ဌီနံ ဝိနိဝေဌနာ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာ၊ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာယ ကထာ ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနကထာ၊)

တတိယံ-ကို၊ ရာဂါဒိပဋိပက္ခဘူတော-ရာဂစသည်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒေါ-နာမ်ကို,ရုပ်ကို, နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ဓါ-ပိုင်းခြားတတ်,ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောဉာဏ်ကို၊ (သော ပန ရာဂါဒိပဋိပက္ခဘူတောတိ ဝစနတော တထာ ပဝတ္တမာနံ ဉာဏံ။ ။ဋီ)ဖြေ-၍၊ကထိတာ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊နာမရူပပရိစ္ဆေဒကထာတိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏ (နာမဉ္စ ရူပဉ္စ နာမရူပဉ္စ နာမရူပံ၊နာမရူပဿ ပရိစ္ဆေဒေါ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဿ ကထာ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကထာ)

စ-ဒေသနာ သာသနကထာဘေဒ်၏အကျယ်မှတပါး သိက္ခာ,ပဟာန, ဂမ္ဘီရဘာဝ ၏ အကျယ်ကို ဆိုဦးအံ့......၊ တိဿုဝိ-န်သော၊ ဧတေသု ဝိဋကေသု-တို့၌ တိဿော-န်သော၊ သိက္ခာစ-တို့ကိုဂုင်း၊တိဏ်-န်သော၊ ပဟာနာနိစ-ပဟာန်တို့ကိုဂုင်း၊ စတုဗ္ဗိဓော-သော၊ ဂမ္ဘီရ ဘာဝေါစ -

နက်နဲသည့်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ တထာ တံ ဝစနံ–သည်၊ ဟိ-မှန်၏ ဝါ,တထာတံဝစနံ-ကို၊ ဟိ-ချဲ့ ဝိနယပိဋကေ-၌၊ ဝိသေသေန-အဓိစိတ္တသိက္ခာ, အဓိပညာသိက္ခာတို့မှ ထူးသောအားဖြင့်၊ အဓိသီလသိက္ခာ-အဓိသီလသိက္ခာကို၊ ဝုတ္တာ – အပ်၏။ ။သုတ္တန္တ ပိဋကေ-၌၊ ဝိသေသေန-အဓိသီလသိက္ခာ,အဓိပညာသိက္ခာတို့မှ ထူးသောအားဖြင့်၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာ-ကို၊ ဝုတ္တာ-၏။ ။အဘိဓမ္မပိဋကေ-၌၊ ဝိသေသေန-အဓိသီလသိက္ခာ, အဓိစိတ္တသိက္ခာတို့မှ ထူးသောအားဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ-ကို၊ ဝုတ္တာ-၏။

စ-တိသောသိက္ခာ၏အကျယ်မှတပါး တိကိပဟာနာ၏အကျယ်ကို ပြဆိုအံ့ .....၊ ဝိနယပိဋကေ-၌၊ ကိလေသာနံ-သံကိလေသတရားတို့၏၊ ဝါ-ကံ,ကိလေသ တရားတို့၏၊ ဝီတိက္ကမပ္ပဟာနံ-ကာယဒွါရ, ဝစီဒွါရတို့ဖြင့် လွန်ကြူးခြင်းကို ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ သီလဿ-၏၊ စ၊-သည်၊ ကိလေသာနံ - တို့၏၊ ဝါ-တို့၏။ (ကာကော လောကန နည်းတည်း။ ။ကိလေသာနန္တိ သံကိလေသ ဓမ္မာနံ၊ ကမ္မ, ကိလေသာနံဝါ၊ ဥဘယာပေက္ခဥ္စေတံ။ ။ဋီ) ဝီတိက္ကမ ပဋိပက္ခတ္တာ-လွန်ကြူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။သုတ္တန္တ ပိဋကေ-၌၊ကိလေသာနံ-တို့၏ ဝါ-တို့၏ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟာနံ-ကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို ကုန်စေ၍ တည်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ (ပရိယာဒိယိတွာ ဥဋ္ဌာနံ ပရိယုဋ္ဌာနံ၊ပဟီယတေ ပဟာနံ၊ပရိယုဋ္ဌာနဿ ပဟာနံ ပရိယုဋ္ဌာနပ္ပဟာနံ) ကသ္မာ-ကား၊ သမာဓိဿ-၏ ဝါ-သည်၊ကိလေသာနံ-တို့၏၊ဝါ-တို့၏၊ပရိယုဋ္ဌာနပဋိပက္ခတ္တာ-တည်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။အဘိဓမ္မပိဋကေ-၌၊ ကိလေသာနံ-တို့၏ ဝါ-တို့၏၊ အနုသယပ္ပဟာနံ အနုသယကို ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ပညာယ-၏ ဝါ-သည်၊ကိလေသာနံ-တို့၏၊ဝါ-တို့၏၊အနုသယပ္ပဋိပက္ခတ္တာ-အနုသယ၏ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

စ-ပါး၊ ထေရမ-ရှေးဦးစွာသော ဝိနယပိဋကေ၌၊ ကိလေသာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့၏၊ တဒင်္ဂပဟာနံ-ထိုထိုကုသိုလ်၏ အင်္ဂါဖြင့် ပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတရေသု-ဤဝိနယပိဋကမှ တပါးသော သုတ္တန်, အဘိဓမ္မာ,

ပိဋကတ္တိုရ်၌၊ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒပဟာနာနိ-ခွါသောအားဖြင့် ပယ်ခြင်း, မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်ပယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-နိ၏။

စ-ပါး၊ ပထမေ-၌၊ ဒုစ္စရိတ သံကိလေသပ္ပဟာနံ - ကာယ, ဝစီ ဒုစရိုက် တည်းဟူသော ညစ်ညူးစေတတ်သော သံကိလေသကို ပယ် ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏။(ဒုဋ္ဌု စရိတံ၊ သံကိလေသဟိဝါ ဒူသိတံ စရိတံ ဒုစ္စရိ တံ။ သမ္မာ ကိလိသတိ,ဝိဗာဓတိ,ဥပတာပေတီတိ သံကိလေသော။ ဒုစ္စရိတမေဝ 'သံကိလေသော ဒုစ္စရိတသံကိလေသော) ဣတရေသု-တို့၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလေသာနံ-တဏှာတည်းဟူသော ညစ်ညူးစေ တတ်သော သံကိလေသ, ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ညစ်ညူးစေတတ်သော သံကိလေသတို့ကို၊ပဟာနံ-ကို၊ဝုတ္တံ-၏၊(တသတီတိ တဏှာ တဏှာစ ဒိဋ္ဌိစ တဏှာဒိဋ္ဌိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယောဝ သံကိလေသော တဏှာဒိဋ္ဌိ သံ ကိလေသာ)

စ-တိကံ ပဟာနာနိ၏အကျယ်မှတပါး စတုဗ္ဗိဓေစ ဂမ္ဘီရဘာဝေ ၏ အကျယ်ကိုဆိုအံ့....၊ဧတ္ထ-ဤသုံးပါးသော ပိဋကတို့တွင်၊ဧကမေက သ္မိံ-တပါးတပါးသော ပိဋက၌၊ စတုဗ္ဗိဓောပိ-သော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာ ပဋိဝေဓ ဂမ္ဘီရဘာဝေါ-ဓမ္မ၏ နက်နဲသည်၏ အဖြစ်, အတ္ထ၏ နက်နဲ သည်၏အဖြစ်,ဒေသနာ၏ နက်နဲသည်၏အဖြစ်, ပဋိဝေဓ၏နက်နဲသည့် ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ တတ္ထ-ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မောတိ-ဟူ သည်ကား၊တန္တိ-ဟောတော်မမူမီ(မဟောခင်)ရှေ့အဖို့၌ စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြား,မှတ်သားအပ်သော နာမပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ် တည်း၊ဓါ-သဒ္ဒါအစဉ်သည်၊ဓမ္မောတိ ဓမ္မောနာမ-ဓမ္မမည်၏။

ဓမ္မောတိ တန္တိ၌ တန္တိဖြင့်'ဓမ္မသဒ္ဒါ'သဘာဝစသော အနက် များမဟော၊ ပရိယတ္တိဟောဟုပြ၏၊တနီယတိ ဝိတ္ထာရီယတီတိ တန္တိ၊ တနုခေတ်, တိ ပစ္စည်း၊တန်၏ကတ္တုအရကား ချဲ့တတ် သူ၏ သတိ,ဝီရိယ,ဉာဏ် ပြဓာန်းသော ဝိတ္တုပ္ပါဒ်မှချဲ့၊ ကမ္မတ္ထ အရကား နာမပညတ်ဟုဆိုအပ်သောသဒ္ဒါအစဉ်၏ အာချမထ ပစ္စယသတ္တိကို ဖလူပစာ၊ တိ၏အရကား နာမပညတ်ဟုဆိုအပ် သော သဒ္ဒါအစဉ်ရ၏။

အဌ္ဌောတိ-ကား၊ တဿာဒိယေဝ-ထိုဟောတော်မမူမီ ရှေ့အဖို့၌ စိတ်တော်ဖြင့်ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သော နာမပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ်၏သာလျှင်၊အဌ္ဌော-အနက်တည်း၊ဧါ-သည်၊ အဌ္ဌောတိ အဌ္ဌောနာမ-အဌ္ဌမည်၏။

အရိယတေ ဉာယတေတိ အဌ္ဌော။ ။''အဌ္ဌော အက္ခရသညာတော''၌ အက္ခရာဖြင့် အနက်ကို မသိနိုင်၊ ပုဒ်ဖြင့်သာ အနက်ကို သိနိုင်သော်လည်း အကြောင်းအက္ခရာ၏ အမည်ကို အကျိုးပုဒ်၌ တင်စား၍ အက္ခရာသညာတော ဟု ဆိုအပ်သကဲ့သို့ အကြောင်းဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါ၏အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော ပညတ္တိသဒ္ဒါ၌ တင်စား၍ ''တဿာယေဝ အဌ္ဌော'' ဟု ဆိုသောကြောင့် ကာရဏူပစာတည်း။

ကိဥ္စာပိ အက္ခရာဝလိဘူတော ပညတ္တိသဒ္ဒေါယေဝ အဌ္ဌသာ ဉာပကော တဿာပိ မူလကာရဏ ဘာဝတော အက္ခရသညာတောတိ အာဒိသုပိယ ''တဿာယေဝ အဌ္ဌောတိ'' ပရမတ္ထ သဒ္ဒေါယေဝ အဌ္ဌသာ ဉာပကဘာဝေန ဝုတ္တောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ ဋီကာ၊

ဒေသနာတိ-ကား၊ မနသာ-ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပိတာယ-ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သော၊တဿာတန္တိယာ-ထိုနာမပညတ်ဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ်ကို၊ဒေသနာ-နောက်အဖို့၌ နှုတ်မြွက်၍ဟောခြင်းတည်း၊

ဤ၌လည်း ပရမတ္ထ သဘောတရား ဖြစ်သောကြောင့် ချုပ်ပြီးရကား ၎င်းသဒ္ဒါနှင့်အတူ နောက်ထပ်ဖြစ်ပေါ် ရွတ်ဆိုအပ်သော မနသာ ဝဝတ္ထပိတသဒ္ဒါကို ယူရမည် ဖြစ်သောကြောင့် သဒိသူပစာတည်း၊ (တဿာ တန္တိယာ ဒေသနာတိစ သဒိသဝေါဟာရေန ဝုတ္တံ၊ ယထာ ဥပ္ပန္နာစ ကုသလာမ္ဘော ဘိယျော ဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တီတိ။ ။ဋီကာ)

ပဋိဝေဓောတိ-ကား၊ တန္တိယာ-ဟောတော်မမူမီ ရှေ့အဖို့၌ စိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သော နာမပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ်ကိုဎင်း၊ တန္တိ အဌ္ဌဿစ - သဒ္ဒါအစဉ်၏ အနက်ကိုဎင်း၊

ယထာဘူတာဝဗောဓော-မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည်အား လျော်စွာ ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော ဉာဏ်တည်း၊ ဝါ-သိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်း၊ ဝါ-သိခြင်းတည်း။

ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ ဧတေနာတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈနံဝါ ပဋိဝေဓော။ ဘူတဿ အနုရူပံ ယထာဘူတံ။ အဝဗုဇ္ဈတီတိ အဝဗောဓော၊ အဝဗုဇ္ဈတိ ဧတေနာတိဝါ အဝဗောဓော၊ အဝဗုဇ္ဈနံဝါ အဝဗောဓော။ ယထာဘူတံ, ယထာဘူတဿဝါ အဝဗောဓော ယထာဘူတာဝဗောဓော။

စ-သရုပ်မှတပါး နက်နဲပုံကို ပြဆိုအံ့၊ တိသုပိ-နသော၊ ဧတေသု ပိဋကေသု -တို့၌၊ ဧတေ ဓမ္မတ္ထ ဒေသနာ ပဋိဝေဓာ - ထိုဓမ္မ, အတ္ထ, ဒေသနာ, ပဋိဝေဓတို့သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သသာဒိဟိ-ယုန် အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊မဟာသမုဒ္ဒေါ-ကို၊ဝါ-သည်၊ ဒုက္ခော ဂါဠှော ဝိယစ - ဆင်းရဲ ငြိုငြင် ပင်ပန်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်သကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-ဆင်းရဲငြိုငြင် ပင်ပန်းသော သက်ဝင်ခြင်းရှိသကဲ့သို့ရင်း၊ဝါ-သက်ဝင်နိုင်ခဲသကဲ့သို့ရင်း၊အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော ဝိယစ-ရအပ်သော ထောက်တည်ရာမရှိသကဲ့သို့ရင်း၊ဝါ-မရအပ်သော ထောက်တည်ရာရှိသကဲ့သို့ရင်း၊တထာ-တူ မန္ဒဗုဒ္ဓိဟိ-နုံနဲ့,အသော ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခောဂါဠှာစ-ဆင်းရဲ ငြိုငြင် ပင်ပန်းသဖြင့် သက်ဝင်အပ်ကုန်သည်ရင်း၊ ဝါ-ဆင်းရဲငြိုငြင် ပင်ပန်းသော သက်ဝင်ခြင်း ရှိကုန်သည်ရင်း၊ ဝါ-သက်ဝင်နိုင်ခဲကုန်သည်ရင်း၊ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌာစ-ရအပ်သော ထောက်ဘည်ရာ မရှိကုန်သည်ရင်း၊ ဝါ - မရအပ်သော ထောက်တည်ရာ ရှိကုန်သည်ရင်း၊ဟောန္တိ-နိ၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂမ္ဘီရာ-နက်နဲကုန်၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ ဧတေသု တိသု ပိဋကေသု-တို့တွင်၊ ဧကမေကသ္မိံ-၌၊ စတုဗ္ဗိဓော ပိ-သော၊ဂမ္ဘီရဘာဝေါ-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

သသတိ ပလုတံ ဂစ္ဆတီတိ သသော၊သသ,ပလုတဂတိယံ-ခုန်လွှားပြေးသွားခြင်း၌ ဖြစ်၏။ ။ပ,နည်းအလို-ဒုက္ခောဂါဠှပုဒ်ကို ဒုက္ခေန ဩဂယှန္တီတိ ဒုက္ခောဂါဠှာ ပြု၊အဝပုဗ္ဗ ဂဟာဓာတ်, တပစ္စည်း၊ ။ဒုက္ခေန ဩဂယှန္တိ ဒုက္ခောဂါဟာပြု၍ အဝပုဗ္ဗ

ဂဟာဓာတ်,ဏာ၊ပစ္စည်းကြိ၏ ဒုရွောဂါဠှ, ဒုရွောဂါဟ ပါဠိ နှစ်ဝ၊ယုတ္တဖြစ်ရာ၏။ ။ဒု နည်းအလို-ဩဂါဟနံ ဩဂါဠှော၊ ဩဂါဟောဝါ၊ ဒုရွော ဩဂါဠှော ဩဂါဟောဝါ ဣတိ ဒုရွောဂါဠှော၊ ဒုရွောဂါဟောဝါ။ ။တ,နည်းကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း။

လဘိတဗ္ဗောတိ လဗ္ဘနီယော၊ သောဧဝ လဗ္ဘနေယျော။ လဗ္ဘနေယျော ပတိဋ္ဌော လဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌော။ နတ္ထိလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော ဣတိ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော၊ ဤနည်းအလို-အယုတ္တတ္ထသမာသ်တည်း။ ။နလဘိတဗ္ဗောတိ အလဗ္ဘနီယော၊ သော ဧဝ အလဗ္ဘနေယျော၊အလဗ္ဘနေယျော ပတိဋ္ဌော ဣတိ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော၊ ဤနည်းအလို-ယုတ္တတ္ထသမာသ် တည်း။

အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့၊ဓမ္မောတိ-ကား၊ဟေတု-အကြောင်းတည်း၊ဝါ-သည်၊ ဓမ္မောတိ-ဓမ္မ မည်၏၊ဟိ-မှန်၊ ဟေတုမှိဉာဏံ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊တိ-ဒါဟူသော၊ဧတံ-ကို၊ဘဂဝတာ-သည်၊ဝုတ္တံ-၏၊ ဟေတုမှိ-အကြောင်း၌၊ ဉာဏံ-သိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ-ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါမည်၏။

အညာနော ဖလံ ဒဟတိ ဝိဒဟတီတိ ဓမ္မော၊ ဒကာရဿ ဓကာရံကတွာ၊ဒဟဓာတ်,ရမ္မပစ္စည်း။ ။'ဟေတု'ဖြင့် ဓမ္မသဒ္ဒါ ပရိယတ္တိ စသည်မဟော၊ 'ဟေတုဟော'ဟု ပြ၏၊ ဋီကာအလို ပရိယာယသဒ္ဒါနာတည်း။ပဋိဝိသုံဝိသုံ သမ္ဘိန္ဒတိ ဇာနာတီတိ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ပဋိ,သံ,ပုဗ္ဗ ဘိဒိဓာတ်,ဏပစ္စည်း။ဓမ္မေပဋိသမ္ဘိဒါ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ။ 'အကြောင်း၌သိတတ်သောဉာဏ်တည်း'ဟုပေး။

အတ္ထောပတိ-ကား၊ ဟေတုဖလံ-အကြောင်း၏ အကျိုးတည်း၊ ဝါ-သည်၊အတ္ထောတိ-မည်၏၊ ဟိ-မှန်၊ဟေတုဖလေ ဉာဏံ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ တိ-ဒါဟူသော၊ ဧတံ-ကို၊ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဟေတုဖလေ-အကြောင်း၏အကျိုး၌၊ဉာဏံ-သည်၊အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ-မည်၏။

ဟေတုအနုသာရေန အရိယတိ အဓိဂမိယတီတိ အတ္ထော၊ ဟေတာနုရူပံ အသတိ ဘဝတီတိ ဝါ အတ္ထော၊ အရ ဓာတ်,ထ ပစ္စည်း၊ ကမ္မသာဓနဉ္စ ကတ္တုတ္တကြိယာကား သိသောအခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော သဘော,ဝီရိယ, ဉာဏ်ပြဓာန်းသောစိတ္တုပ္ပါဒ်မျှ၊ ကမ္မတ္တကြိယာကား ထိုထိုအကျိုး၏အာရမဏပစ္စယသတ္တိကို ဖလူပစာ၊ ထ-ထိုထိုအကျိုးတရားရ၏။

ဟေတုဖလံဖြင့် အတ္ထသဒ္ဒါ, သဒ္ဒါဘိဓေယျစသည်မဟော၊ ပယောဇနဟော။ **တနည်း** .....အတ္ထ, ဟေတုဖလပရိယာယ်တူ ဟုပြ၏။ ။အတ္ထေ ပဋိသမ္ဘိဒါ အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ။ "အကြောင်း၏အကျိုး၌ သိတတ်သောဉာဏ်တည်း" ဟု ပေး။

ဒေသနာတိ-ကား၊ ပညတ္တိ-အပြားအားဖြင့် အနက်ကို သိစေတတ်သော သဝိညတ္တိက စိတ္တဇသဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-သိကြောင်း ဖြစ်သော သဝိညတ္တိက စိတ္တဇသဒ္ဒါတည်း၊ ဝါ-အပြားအားဖြင့် အနက်ကို သိစေခြင်း တည်း။

ပညတ္တိဖြင့် "ဒေသိယတိ အတ္ထော ဧတာယာတိ ဒေသနာ" ပြု၍ အပြားအားဖြင့် အနက်ကို သိစေတတ်သော သဝိညတ္တိက ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါကို, ဝါ-နာမပညတ္တိသဒ္ဒါကို ယူဟု ပြ၏။ ဒိသိ, ဒိသဓာတ်၊ ကတ္တုတ္တကြိယာကား ဒေသနာ ဉာဏ် ပြဓာန်းသော စိတ္တုပ္ပါဒ်မျှ၊ ကရဏတ္တကြိယာကား သဝိညတ္တိက စိတ္တဇသဒ္ဒါ၏ ပကတူပနိဿယသတ္တိကို ဖလူပစာ၊ ယု-သဝိညတ္တိက စိတ္တဇသဒ္ဒါရ၏။

ပကာရေန ဉာပေတီတိ ပညတ္တိ၊ ပကာရေန ဉာယတိ အတ္ထော ဧတာယာတိ ဝါ ပညတ္တိ။ ပကာရေန ဝါ ဉာပနံ ပညတ္တိ။ ပညတ္တိအရ သဒ္ဒဝါဒီတို့အလို ပရမတ္ထ (သဝိညတ္တိက စိတ္တဇ) သဒ္ဒါကောက်။ ပညတ္တိဝါဒီတို့အလို နာမပညတ်ကို ကောက်။

ဤပညတ္တိဝါဒီတို့အလို-အကြောင်း ပရမတ္ထသဒ္ဒါ၏ ဒေသနာအမည်ကို အကျိုး ပညတ္တိသဒ္ဒါ၌ တင်စားသောကြောင့်

ကာရဏာရူပစာတည်း။ ။''ယထာဓမ္မံ ဓမ္မာဘိသာပေါ''ထောက်၍ နောက်နည်းကို အဋ္ဌကထာဆရာ နှစ်သက်တော်မူသည်ဟုယူသင့်၏။ ဒေသနာတိပညတ္တိနှ ' ကိစ္စပြီးမျှ၊ ဟောပြောကာ၊မှတ်ပါ၊ ဒေသနာ၊သိအောင် ဟောဘိ၊ပညတ္တိ မှတ်သိအထူးသာ' လက်ာနှင့်အညီ ဒေသနာ, ပညတ္တိ နှစ်ပါးတို့၏ အထူးကိုသိ။

ယထာဓမ္မံ-အကြင်အကြင် အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်း, သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးသဘောသည်၊ အတ္ထိ-၏၊တသ္မိံတသ္မိံ-ထိုထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်း,သင်္ခါရအစရှိသောအကျိုးသဘော၌၊ နိဝိဋ္ဌော-တည်သော၊ ဘာနည်း .. ယထာဓမ္မံ-အကြင်အကြင် အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းတရား,သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးတရား၌၊ နိဝိဋ္ဌော-သော၊ တနည်း ....ယထာဓမ္မံ-အဝိဇ္ဇာ အစရှိသောအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော သဘော, သင်္ခါရအစရှိသော အကျိုးဟု ဆိုအပ်သော သဘောအား လျော်စွာ၊ဓမ္မာဘိလာပေါ-မဖေါက်မပြန်ရွတ်ဆိုအပ်သော သဒ္ဒပညတ္တိက ဝစီဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဒါတည်း၊ ရှုဘိ-ကား၊အဓိပ္ပါယော-တည်း။

ယထာဓမ္မံ၌ ယထာကား ဝိစ္ဆတ္ထ, ဓမ္မကား သဘာဝတ္ထတည်း။ ယော ယော ဓမ္မော ယထာဓမ္မံ၊ ဓမ္မသဒ္ဒါ အနုရုပ် ယထာဓမ္မံ။ ဓမ္မအရ-ဆိုခဲ့ပြီးသော ဓမ္မ, အတ္ထ အရဖြစ်သော အကြောင်းသဘော, အကျိုးသဘောယူ။

ဓမ္မသဒ္ဒါသည် ဟေတုတ္ထ, ဟေတုဖလတ္ထ နှစ်နက်ကိုဟော၏။ထို့ကြောင့် ''ယထာဓမ္မံ-အကြင်အကြင် အကြောင်း, အကျိုး၌၊နိဝိဋ္ဌော-တည်သော၊ ဘာနည်း......အကြောင်းဟူသော သဘော,အကျိုးဟူသောသဘောအားလျော်စွာ''ဟု ပေးရ၏။

အဘိလပ္ပတိ ဥစ္စာရီယတီတိ အဘိလာပေါ။ အဘိလပ္ပတိ ဥစ္စာရီယတိ ဧတေနာတိဝါ အဘိလာပေါ၊အဘိလာပေါ ဓမ္မော ဓမ္မာဘိလာပေါ၊

အဓိပ္ပါယောတိ ဧတေ့ ဒေသနာတိ ပညတ္တိတိ ဧတံ ဝစနံ ဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ န တဗ္ဗိနိမုတ္တံ ပညတ္တိံ သန္ဓာယာတိ ဒဿေတိ၊

တဒေဝ မူလကာရဏာဘူတဿ သဒ္ဒဿ ဒဿနဝသေန ကာရဏူပစာရေန ဒဿေတုံ ယထာဓမ္မံ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယောတိ ဝုတ္တံ။

ကိဉ္စာပိ ဟိ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ ဧတ္ထ အဘိလပ္ပတိ ဥစ္စာရီယတီတိ အဘိလာပေါတိ သဒ္ဒေါ ဝုတ္တော၊ န ပဏ္ဏတ္တိ၊ တထာပိ သဒ္ဒေ ဝုစ္စမာနေ တဒနုရူပံ ဝေါဟာရံ ဂဟေတွာ တေန ဝေါဟာရေန ဒီပိတဿ အတ္ထဿ ဇာနနတော သဒ္ဒေ ကထိတေ တဒနုရူပါ ပဏ္ဏတ္တိပိ ကာရဏူပစာရေန ကထိတာယေဝ ဟောတိ။

အပိစ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အတ္ထောတိ အဝတွာ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယောတိ ဝုတ္တတ္တာ ဒေသနာနာမ သဒ္ဒေါ န ဟောတီတိ ဒီပိတမေဝ၊ တေနဟိ အဓိပ္ပါယမတ္တမေဝ မူလကာရဏသဒ္ဒဝသေန ကထိတံ၊ န ရူပ ဂဟေတဗ္ဗော ဒေသနာတိ ဧတဿ အတ္ထောတိ အယံ ပညတ္တိဝါဒိနံ ပါဒတော ဝိနိစ္ဆယော။ ။ဋီကာ။

ဝါ-ကား၊ အနုလောမပဋိလောမ သင်္ခေပဝိတ္ထာရာဒိဝသေန-အနုလုံ, ပဋိလုံ, အကျဉ်း,အကျယ်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကထနံ-ဟောခြင်းသည်၊ ဝါ-ဟောကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်၊ ဒေသနာ-မည်၏၊ (အတ္ထန္တရ မာဟ၊ အနုလောမ။ပ။ကထနန္တိ၊ ဧတေန ဟေဿာ ဝုတ္တံ ဒေသနာ သမုဋ္ဌာပကံ စိတ္တုပ္ပါဒံ ဒဿေတိ။ကထိယတိ အနေနာ ဧတေ နာတိ ဟိ ကထနံ။ ဋီ ။ ။ဂဏ္ဌိ၌ကား ရှေ့နည်း၌ ကရဏသာဓနပြု၍, ဤနည်း၌ ဘာဝသာဓနပြု ဟူ၏။

ပဋိဝေဓောတိ-ကား၊ အဘိသမယော-ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော ဉာဏ်တည်း၊ ဝါ-သိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်း၊ ဝါ-သိခြင်းတည်း၊ (အဘိသမယောဖြင့် ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ ဧတေနာတိဝါ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝိဇ္ဈနံဝါ ပဋိဝေဓောပြု၍ ပဋိဝေဓအရ ဉာဏ်ကောက်ဟုပြ၏။ ။အဘိသမယော၌ အဘိ, သံ ပုဗ္ဗ ဣဓာတ် ဉာဏဂတိဟော့။အဘိသမေတီတိ အဘိသမယော၊ အဘိသမေတိ ဧတေနာတိဝါ အဘိသမယော၊အဘိသမနံဝါ အဘိသမယော၊ ဉာဏ်ရ၏။)

ဣဒါနိ တံ ပဋိဝေဓံ အဘိသမယပ္ပဘေဒတော အဘိသမယာကာရတော အာရမ္မဏတော သဘာဝတော စ ပါကဋံ ကာတုံ သော စာတိ အာဒိမာဟ (ဋီ)။ ။စ-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ လောကိယ လောကုတ္တရော-လောကီ, လောကုတ္တရာဖြစ်သော သော အဘိသမယော-ထိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်း,သိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်သည်၊ ဝါ-သိခြင်းသည်၊ ဝိသယတော-အာရုံပြုသောအားဖြင့်၎င်း၊ အသမ္မောဟတော စ-မတွေဝေသောအားဖြင့်၎င်း၊ အတ္ထာနုရူပံ-အကျိုးအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မေသု-အကြောင်းတို့၌၊ ဓမ္မာနုရူပံ-အကြောင်းအား လျော်စွာ၊ အတ္ထေသု - အကျိုးတို့၌၊ ပညတ္တိပထာနုရူပံ - ပညတ်၏ အကြောင်းအား လျော်စွာ၊ ပညတ္တိသု-ပညတ်တို့၌ အဝဗောဓော-ထိုးထွင်း၍သိတတ်သော ဉာဏ်တည်း၊ ဝါ-သိကြောင်းဖြစ်သောဉာဏ်တည်း ဝါ-သိခြင်းတည်း။

> သော စ လောကိယ လောကုတ္တရော။ ပ ။ အဝဗောဓော၌ “လောကိယလောကုတ္တရော”သည် ပဘေဒ, “ဝိသယတော အသမ္မောဟတော”သည် ပကာရ, “ဓမ္မေသု အတ္ထေသု ပညတ္တိသု”သည် အာရမ္မဏ, “အတ္ထာနုရူပံ ဓမ္မာနုရူပံ ပညတ္တိပထာနုရူပံ”သည် သဘာဝပြဟု လေးချက်ခွဲဖွင့်၏။
>
> တတ္ထ ဟိ လောကိယ လောကုတ္တရောတိ ပဘေဒတော ဝိသယတော အသမ္မောဟတောတိ အာကာရတော ဓမ္မေသု အတ္ထေသု ပညတ္တိသူတိ အာရမ္မဏတော အတ္ထာနုရူပံ ဓမ္မာနုရူပံ ပညတ္တိပထာနုရူပန္တိ သဘာဝတော စ ပါကဋံ ကရောတိ။

ပဋိဝေဓသဒ္ဒါ၏ ကတ္တု, ကရဏ, ဘာဝသာဓနမှတပါး ကမ္မသာဓနအားဖြင့် ပြလိုရကား တေသံ တေသံပါ စသည်ကို။ ။အဘိသမယတော အညမ္ပိ ပဋိဝေဓတ္တံ ဒဿေတုံ တေသံ တံ အာဒိမာဟ။ (ဋီ)။ ။ ဝါ-ပဋိဝေဓသဒ္ဒါ၏ ကတ္တု, ကရဏ, ဘာဝသာဓနမှတပါး ကမ္မသာဓနအားဖြင့် ပြလိုရကား တေသံ တေသံ-ထိုထိုသိရသော သဘောတို့ကုန်သော၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထို၌ရှုကုန်၍ ဝါ-ထိုထိုပါဠိတော်တပ်ဒေသ၌၊ ယထာဋ္ဌာနံ-ဟောအပ်သော ရုပ်,ဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဉ်,နိဗ္ဗာန် တရားတို့၏ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗာ-ထိုးထွင်း၍သိအပ်သော သလက္ခဏာသင်္ခါတော-

ဓိမိ ဓိမိတို့၏ သဘော,လက္ခဏာဟု ဆိုအပ်သော၊ အဝိပရီတသဘာဝေါ-မဖေါက်မပြန်သော သဘောသည်၊ပဋိဝေဓော-ပဋိဝေဓ မည်၏။ (ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗောတိ ပဋိဝေဓော)

ဓမ္မောတိပေတ္ထ စသည်ဖြင့် 'ဓမ္မ'စသည်တို့၏ သရုပ်ကိုပြပြီး၍ ထို 'ဓမ္မ' စသည်တို့၏ နက်နဲပုံကို ပြလိုရကား ဣဒါနိ စသည်မိန့်။ ။ယထာ ပုတ္တေဟိ ဓမ္မ ဒိဟိ ပိဋကာနံ ဂမ္ဘီရဘာဝံ ဒဿေတုံ ဣဒါနိ ယသ္မာ ဧတေသု ပိဋကေသုတဲ့ အာဒိမာဟ။ ။ဋီကာ။

ဣဒါနိ-၌၊ယသ္မာ ကြောင့်၊ဧတေသု ပိဋကေသု-ထိုပိဋကတို့၌၊ ယံယံ ဓမ္မဇာတံဝါ-အကြင်အကြင် အကြောင်း အပြားသည်ရင်း၊ ဝါ-အကြင်အကြင်အကြောင်းသည်ရင်း၊ (ရှေ့နည်း မွေသဒ္ဒါဟေတု, ဇာတသဒ္ဒါ ပဘေဒအနက်ဟော၊ နောက်နည်း ဇာတသဒ္ဒါ တဗ္ဘော၊ ဓမ္မဇာတန္တိ ကာရဏပ္ပဘေဒေ၊ ကာရဏမေဝ ဝါ။ဋီ)ယံ ယံ အတ္ထဇာတံဝါ-အကြင်အကြင်အကျိုးအပြားသည်ရင်း၊ ဝါ-အကြင်အကြင် အကျိုးသည်ရင်း၊ ယထာ ယထာ-အကြင်အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ဉာပေတဗ္ဗော-သိစေအပ်သော၊အတ္ထော-သည်၊သောတူနံ-နာသောသူတို့၏၊ ဉာနဿ-အား၊ဝါ-၏၊ အဘိမုခေါ-ရှေးရှုဟောဘ်-၏၊တထာ တထာ-အားဖြင့်၊ တဒတ္ထဇောတိကာ-ထိုသိစေအပ်သော အနက်ကို ထွန်းပြတတ်သော၊ ယာစာယံ ယာ အယံဒေသနာစ-အကြင်ဒေသနာသည်ရင်း၊ဧတ္ထ-၌ဓမ္မ, အတ္ထ,ဒေသနာတို့၌၊ အဝိပရီတာဝဗောဓသင်္ခါတော – မဖေါက် မပြန် ထိုးထွင်း၍သိတတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝါ-သိကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ဝါ-သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယော ပဋိဝေဓောစ-အကြင်ပဋိဝေဓသည်ရင်း ဝါ-ကား၊တေသံတေသံ-ထိုထိုသို့သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-ရုပ်, ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်, နိဗ္ဗာန်တရားတို့၏၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ သလက္ခဏာသင်္ခါတော-ဓိမိ ဓိမိတို့၏ သဘောလက္ခဏာဟု ဆိုအပ်သော၊ ယော အဝိပရီတသဘာဝေါစ-အကြင် မဖေါက်ပြန်သော သဘောသည်ရင်း၊ အတ္ထိ-၏၊ ဧတံ သဗ္ဗမ္ပိ-ထိုအလုံးစုံသည်လည်း၊ဝါ-ကိုလည်း၊အနုပစိတ ကုသလသမ္ဘာရေဟိ-ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်အဆောက်အဦ မရှိကုန်သော၊

(ဥပစိယိတ္တာတိ ဥပစိတော၊ သင်္ခရိတဗ္ဗောတိ သင်္ခါရော၊ ကုသလမေဝ သင်္ခါရော ကုသလသင်္ခါရော။ ဥပစိတော ကုသလသင်္ခါရော ဥပစိတကုသလသင်္ခါရော။ သော နတ္ထိ ဧတေသန္တိ အနုပစိတကုသလသင်္ခါရာ၊ တေဟိ)။ ဒုပ္ပညေဟိ - နည်းသော ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါ-ပညာမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သသာဒိဟိ-တို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-မဟာသမုဒ္ဒရာသည်၊ ဒုက္ကော ဂါဠှေါဒိယစ-ကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-ကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ - ကဲ့သို့ရင်း၊ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌောဝိယစ-ကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-ကဲ့သို့ရင်း၊တထာ-တူ၊ ဒုက္ကော ဂါဠှုန္တု-သည်ရင်း၊ ဝါ-သည်ရင်း၊ ဝါ-သည်ရင်း၊ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌော - သည်ရင်း၊ ဝါ - သည်ရင်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟောဘ-၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ဂန္ဓိရံ-နက်နဲ၏၊ ဧဝမ္ပိ-ဤသို့လည်း၊ ဧတ္တ ဧတေသုတိသု ပိဋကေသု-တို့တွင်၊ကေမေကသ္မိံ-၌၊ စတုဗ္ဗိဓောပိ-သော၊ဂမ္ဘီရဘာဝေါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ယံ ယံ ဓမ္မဇာတံ ဝါ ကား ဓမ္မောတိ ဟေတုကို,ယံယံ အတ္ထဇာတံ ဝါ ကား အတ္ထောတိ ဟေတုဖလံကို,ယာစ ယံ။ပ။ဒေသနာကား ဒေသနာတိ ပညတ္တိကို, ယော စေတ္ထ ။ပ။ ပဋိဝေဓော ကား သော စ လောကိယ ။ပ။ အဝဗောဓော ကို, တေသံ တေသံ။ပ။ အဝိပရိတသဘာဝေါ ကား တေသံ ။ပ။ သဘာဝေါ ကို ဖွင့်သည်။

ဧဝံ ပထမဂါထာယ အနူနံ ပရိပုဏ္ဏံ ပရိဒိဝိတတ္ထဘာဝံ ဒဿေတွာ ဌေယျာဝတာတိ အာဒိမာဟ(ဋီ)။ ။စ-နှိုင်းကို ပြဆိုအံ့၊ ဌေယျာဝတာ-ဤမျှလောက်သော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝါ-သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ဝါ-ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဝါ - သဒ္ဒါအစဉ်, အနက် အစဉ်ဖြင့်၊(ဌေယျာဝတာတိ ပရိစ္ဆေဒဿ နိပါတော၊ ဌေယျကေန ဝစနက္ကမေနာတိ အတ္ထော။ ဘာဝါ ပရိမာဏံ ယဿာတိ ဌေယျာဝံ၊ တေန၊ တေပရိမာဏဝတာ သဒ္ဒတ္ထက္ကမေနာတိ အတ္ထော(ဋီ)။ ။ ဒေသနာ။ပ။ပရိဒိပယေတိ အယံ ဂါထာ - ဒေသနာ ။ပ။ ပရိဒိပယေ ဟူသော ဤဂါထာသည်၊ ဝုတ္တတ္တာဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊(ဝုတ္တော အတ္ထော ယဿာတိ ဝုတ္တတ္ထာ)

ပန - ပါး၊ ပရိယတ္တိဘေဒံ။ ပ။ ဝိဘာဝယေတိ ဧတ္ထ - ပရိယတ္တိ။ ပ။ ဝိဘာဝယေဟူသော ဤဂါထာ၌၊ အဧတ္ထ-ကို တနည်း......ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဇဝံ-ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ တိသု-ကုန်သော၊ ပိဋကေသု-တို့၌၊ ဓါ-တို့တွင်၊ ဧကမေကသ္မိံ-၌၊ ပရိယတ္တိဘေဒေါ-သင်ယူခြင်းအပြားကို၊ ဓါ-သင်ယူအပ်သော ပါဠိအပြားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ဝ်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ပရိယတ္တိယော-သင်ယူခြင်းတို့သည်၊ ဓါ-သင်ယူအပ်သောပါဠိတို့သည်၊ အလဂဒ္ဒူပမာ - မြွေကိုဘမ်းခြင်းလျှင် ဥပမာရှိသော သင်ခြင်းငင်း၊ ဓါ-သင်အပ်သော ပါဠိငင်း၊ နိဿရဏတ္ထာ-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိသောသင်ခြင်းငင်း၊ ဓါ-သင်အပ်သော ပါဠိငင်း၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ - ဘဏ္ဍာစိုးနှင့်တူသော ရဟန္တာ၏ သင်ခြင်းငင်း၊ ဓါ-သင်ယူအပ်သောပါဠိငင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တိဿော-သုံးပါးတို့တည်း၊

ပရိယာပုဏာနံ, ပရိယာပုဏိတဗ္ဗာတိဝါ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ္တိစ ပရိယတ္တိစ ပရိယတ္တိစ ပရိယတ္တိယော။ ။အလံ ပရိယတ္တော ပရိပုဏ္ဏောဝါ ဂဒေါ အဿာတိ အလဂဒ္ဒေါ။ အနုနာသိကလောပံ ဒကာရာဂမဉ္စ ကတွာ၊ အလံဝါ ဇီဝိတဟရဏေ သမတ္တော ဂဒေါ ယဿာတိ အလဂဒ္ဒေါ၊ အလံ ပရိယတ္တ, ပရိပုဏ္ဏ ဟော၊ ဂဒ ဝိသ ဟောတည်း။

အာပူပိကော၌ အပူပသဒ္ဒါဖြင့်''အပူပခါဒန-မုံ့စားခြင်းဟောယူရ၏''သို့ငင်း၊ အပူပေါ သိပ္ပံ အဿာတိ အာပူပိကော-မုံ့လုပ်တတ်သူ၊ အပူပေန ဇီဝတီတိ အာပူပိကော-မုံ့ဖြင့် အသက်မွေးသူ၊ အပူပံ ဘက္ခတီတိ အာပူပိကော-မုံ့ကိုစားသူ။ ဋီကာ၌ ''အာပူပိကောတိ ဧတ္ထ အာပူပသဒ္ဒေန အာပူပခါဒနံဝိယ'' ပါဌ်ရှိ၏၊ ''အပူပသဒ္ဒေန အပူပခါဒနံဝိယ''ဟု ရှိသင့်၏။

ဝေဏိကော၌ ဝိဏာသဒ္ဒါဖြင့်''ဝိဏာဝါဒန-စောင်းတီးခြင်းဟောယူရ၏''သို့ငင်း,ဩဋ္ဌမုခမုခေါ-ကုလားအုတ် မျက်နှာနှင့်တူသောမျက်နှာရှိ၏, ဆိုလိုလျက် မုခသဒ္ဒါတခုကိုချေ၍''ဩဋ္ဌမုခေါ ဆို၏'' သို့ငင်း အလဂဒ္ဒဂ္ဂဟဏဟု ဆိုလိုလျက် ဂဟဏ သဒ္ဒါကိုချေ၍ အလဂဒ္ဒဟု ဆိုလေသည်၊

ဥပမီယတေတိ ဥပမာ၊ အလင်္ကာရော အလင်္ကာရဂ္ဂဟဏံ ဥပမာ ဘော်သာတိ အလင်္ကာရူပမာ။ ။ဝဏ္ဏဒုက္ခတော နိဿရဏံ အတ္တော ပယောဇနံ ဧတိဿာတိ နိဿရဏတ္တော။ ။ဘဏ္ဍာ ဂါရေ နိယုတ္တော ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ရာဇရတနာနုပါလကော၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော ဝိယာတိ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဓမ္မရတနာနုပါ လကော ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ ပရိယတ္တိ ဘဏ္ဍာ ဂါရိကပရိယတ္တိ။

တတ္ထ-ထိုသုံးပါးဘို့တွင်၊ ယာ-အကြင်သင်ခြင်းကို၊ ဝါ - သင်အပ်သောပါဠိကို၊ ဒုဂ္ဂဟိတာ-မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်၏၊(ဒုဋ္ဌု ဂယှ တေတိ ဒုဂ္ဂဟိတာ) ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု–သူတပါးတို့အား ချုတ်ချယ် လိုခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-သူတပါးဘါဒဒ္ဓအပြစ်တင်လိုခြင်း စသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-သူတပါးတို့အပြစ်ကို ဆောင်လိုခြင်း စသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပရိယာပုဋာ-သင်ယူအပ်၏၊ အယံ-ဤသင် ခြင်းသည်၊ ဝါ-သင်အပ်သောပါဠိသည်၊ အလင်္ကာရူပမာ-၌၊ ဝါ-၏။ ။ယံ-ယင်းစကားကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သေယျထာပိ။ပ။ဓမ္မာနန္တိ-ဓမ္မာနံ ဟူ သောစကားကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သေယျထာပိ-ဥပမာမည်သည် ကား၊ အလင်္ကာရတ္ထိကော-မြွေဖြင့်, ကို, အလိုရှိသော၊ (အတ္တိကသဒ္ဒါ၊ ရှိ လေရာ၊ ကံမှာ တတိယာသက်၊နိယံ။ ။အလင်္ကာရတ္ထိကောတိ အာသီ ဝိသေန,အာသီဝိသံဝါ အတ္တိကော။ ၌)အလင်္ကာရဂဝေသီ-မြွေကို ရှာလေ့ရှိ သော၊ပုရိသော-သည်၊ အလင်္ကာရပရိယေသနံ-မြွေကိုရှာမှီးခြင်း၌၊ ဝါ- ရှာမှီးရာအရပ်၌၊ စရမာနော-လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ သော ပုရိသော- သည်၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော၊ အလင်္ကာရံ-မြွေကို၊ ပဿေယျ-မြင်ရာ၏၊ တမေနံ တံ ဧနံ-ထိုမြွေကို၊ ဘောဂေဝါ-ကိုယ်၌၎င်း၊ နင်္ဂုဋ္ဌေဝါ -အမြီး ၌၎င်း၊ ဂဏှေယျ - ကိုင်,ဘမ်းရာ၏၊ သော အလင်္ကာရော - သည်၊ ပဋိ နိဝတ္တိတွာ-ပြန်,လည်၍၊ တဿ ပုရိသဿ-၏၊ ဟတ္ထေဝါ-လက်၌၎င်း၊ ဗာဟာယံဝါ - မောင်း၌၎င်း၊ အညတရသ္မိံ-အမှတ်မထား တပါးပါး သော၊အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဝါ-အင်္ဂါကြီး,ငယ်၌၎င်း၊ဍံသေယျ-ကိုက်ရာ၏၊သော ပုရိသော-သည် တတော နိဒါနံ-ထိုမြွေကိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ဝါ-ထိုမြွေကိုက်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ မရဏံဝါ-

သေခြင်းသို့မူလည်း၊ နိဂစ္ဆေယျ-ရောက်ရာ၏၊ မရဏမတ္တံ-သေလောက်သော၊ ဝါ-သေလုမျှောပါး ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ-ဆင်းရဲသို့မူလည်း၊ နိဂစ္ဆေယျ-၏၊ တံ-ထိုသေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း, သေလောက်သော ဆင်းရဲသို့ရောက်ခြင်း, သေလုမျှောပါးဖြစ်ရခြင်းသည်၊ ကိံသ ဟေတု-အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အလဂဒ္ဒဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ-မကောင်းသဖြင့် ကိုင်, ဘမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝါ-အကိုင်, အဘမ်းမကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝမေဝခေါ-ဤအတူသာလျှင်၊ ဣဓ-ဤလောက၌၊ ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော၊ မောဃပုရိသာ-မဂ်, ဖိုလ် မရ ကိစ္စမပြီး အချည်းနှီးသောသူတို့သည်၊ ဓမ္မံ-ပရိယတ်ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ယူကုန်၏၊ သုတ္တံ-သုတ်ကို။ပ။ဝေဒလ္လံ-ဝေဒလ္လကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-န်၏၊ တေ မောဃပုရိသာ-တို့သည်၊ တံ ဓမ္မံ-ကို၊ ပရိယာပုဏိတွာ-၍၊ တေသံ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ အတ္ထံ-အနက်, အကျိုးကို၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ န ဥပပရိက္ခန္တိ-မရှုစမ်း,မဆင်ခြင်ကုန်၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ အတ္ထံ-ကို၊ အနုပပရိက္ခတံ-ကုန်သော၊ တေသံ မောဃပုရိသာနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ နိဇ္ဈာနံ-ရှုစမ်းဆင်ခြင်သော ပညာကို၊ နခမန္တိ-မခန့်ကုန်၊ ဝါ-မနှစ်သက်ကုန်၊ တေ မောဃပုရိသာ-တို့သည်၊ ဥပရမ္ဘာနိသံသာစ-သူတပါးတို့အား ချုတ်ချယ်လိုခြင်း အကျိုးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ရှင်း၊ ဝါ-သူတပါးဝါဒ၌ အပြစ်တင်လိုခြင်းစသော အကျိုး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း၊ ဝါ-သူတပါးတို့အပြစ်ကို ဆောင်လိုခြင်းစသော အကျိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း၊ ဣတိ-ဤသင်အပ်သော ဂါဋ္ဌဖြင့်၊ ဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသာစ-တင်အပ်သော အပြစ်မှ လွတ်ခြင်း, ဝါ-လွတ်စေခြင်းအကျိုး ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ရှင်း၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-န်၏၊ ယဿ-အကြင်သီလစသည်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဟူသော၊ ဝါ-အနုပါဒါဝိမောက္ခဟူသော၊ ဝါ-မဂ်,ဖိုလ်ဟူသော၊ အတ္ထာယစ အတ္ထာယဧ-အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-န်၏၊ အဿ ဓမ္မဿ-ထိုပရိယတ်၏၊ တံအတ္ထံ-ထိုသီလစသည်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို၊ ဝါ-အနုပါဒါဝိမောက္ခ ဟူသော အကျိုးကို၊ ဝါ-မဂ်,ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ နာနုဘောန္တိစ နာနုဘောန္တိဧဝ-မခံစားရ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုဂ္ဂဟိတာ-မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကုန်သောကြောင့်၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊

တေသံ မောဃပုရိသာနံ – တို့အား၊ ဒိယရတ္တံ–ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ–စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ–ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ–ထိုစီးပွားမဲ့ခြင်း,ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု–ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ-မကောင်းသဖြင့် သင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဂဝေသတိ သီလေနာတိ ဂဝေသီ၊ အလဂဒ္ဒံ ဂဝေသီ အလဂဒ္ဒဂဝေသီ၊ ၊''အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ-မြွေကို ရှာမှီးခြင်းငှါ'' ဟု အနက်ယောဇနာရာ၌ - တဒတ္ထေဟေတံ ပဋ္ဌုတ္တဝစနံဥပယောဂ ဝစနံဝါ ဟု ဋီကာဖွင့်၏၊ အာယ စတုဂတ္တကဝစနသတ္တ ၌ တု သဒ္ဒါဖြင့် ဒသနံ ရုဓ မာဂတော ကဲ့သို့ သ ကို အံပြုခြင်းသည်သာ ပို၍ သဒ္ဒါစည်းကမ်းကျနအံ့သင်သည်၊

အလဂဒ္ဒံ ပရိယေသန္တိ ဧတ္ထာတိ အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊ ၊ ဘုဇိယတိ ကုဋိလံ ကရိယတီတိ ဘောဂေါ၊ ဘောဂေါတု ဖဏိနော တနု၊ ၊အဘိဓာန်။ ဘောဂေ ဝါ, နင်္ဂုဋ္ဌေ ဝါ၌ ဝါ သည် ဘောဂ, နင်္ဂုဋ္ဌ တခုခုကိုသာ ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဝိကပ္ပတ္ထတည်း၊

လက်ကောက်ဝတ်မှ စ၍လက်ဖျား တိုင်အောင်သည် ဟတ္ထ, လက်ကောက်ဝတ်မှ မောင်းရင်း တိုင်အောင်သည် ဗာဟ, ဟတ္ထ,ဗာဟ အခုမှ ကြွင်းသော ကိုယ် အင်္ဂါသည် အင်္ဂပစ္စင်္ဂ၊ ၊ မဏိဗန္ဓတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ အဂ္ဂနခါ ဟတ္ထော၊ သန္ဓိံ အဂ္ဂ ဗာဟာယ အာသေသာ ဗာဟာ၊ ကတ္ထစိ ပန ကပ္ပရတော ပဋ္ဌာယ ယာဝအဂ္ဂနခါ ဟတ္ထောတိ ဝုတ္တံ၊ဗာဟာယ ဝိသုံ အနာ ဂတတ္တာ၊ ဝုတ္တလက္ခဏံ ဟတ္ထဥ္စ ဗာဟဥ္စ ထပေတွာ အဝသေသံ သရီရံ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊

တတော နိဒါနကို တ နိဒါန,ဝဲ့။ ပထမာအနက်၌ တ နောင် ပစ္စည်းတော သက်၊ တနည်း ....ဟိတ်အနက်၌ပထမာသက်၍ ၎င်း ကို တော,ပြု။ တနည်း .. တတော နိဒါနံ ပုဒ်သည် ကာရဏတ္ထ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ၊တတော နိဒါနန္တိ တန္နိဒါနံ၊တံ ကာရဏာတိ

အဇ္ဈော။ တံ ဟဏ္ဍာဒိသု ဍံသာနံ နိဒါနံ ကာရဏံ ဇေတဿာတိ တန္နိဒါနန္တိ ဟိ ဝတ္တဗ္ဗေ တတော နိဒါနန္တိ ပုရိမပဒေ ပစ္စတ္တဇ္ဈေ နိဿက္က ဝစနံ ကတွာ တဿာစ လောပမကတွာ နိဒ္ဒေသော။ ပေါတ္ထကေသု စ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ကာရဏဇ္ဈေ နိပါတပဒမေတန္တိ ဝိ ဝဒန္တိ(ဋီ)။ ၊တတော နိဒါနန္တိ တံ နိဒါနံ တံ ဟေတုကန္တိ ပစ္စတ္တဝစနဿ တော အာဒေသော ဝေဒိတဗ္ဗော။ သမာသေ စဿ တောလောပါဘာဝေါ၊ ၊သုဒ္ဓိဘာဏဝါရ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ။

ဥပပရိက္ခန္တိ ဧတ္ထ ဥပ,ပရိပုဗ္ဗ ဣက္ခဓာတ်၊ ၊ဣက္ခသဒ္ဒဿ ဟိ ဒဿနတ္ထော်သု။ဣက္ခ ဒဿနမေဝ အဇ္ဈော (ဋီ)။ ၊နိဿေသေန ဗျာယတော ပေက္ခတောတိ ဟိ နိဗ္ဗာနံ။ သန္ဓိဝသေန အနုသာရ လောပေါ နိဗ္ဗာနက္ခမန္တိ၊ နိဗ္ဗာနံ ခမန္တိတိပိ ပါဌော။ ။ အာဘုသော အာရမ္ဘော ဥပါရမ္ဘော၊ ဥပါရမ္ဘော အာနိသံ သော ဧတေသန္တိ ဥပါရမ္ဘာနိသံသာ၊

ဣတိသဒ္ဒေါ ဣဒမတ္ထေ၊ ဝဒန္တိ နိဂ္ဂဏှန္တိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ။ ပမုစ္စနံ,ပမုစ္စာပနံဝါ ပမောက္ခော။ အာရောပိတောဝါဒေါဝါဒေါ။ ဒဏ္ဍ ကဲ့သို့ ဧကဒေသဝေါဟာရနယ။ ဝါဒတော ပမောက္ခော ဝါဒပမောက္ခော။ ဝါဒပမောက္ခော အာနိသံသော ဧတေသန္တိ ဝါဒပ္ပမောက္ခာနိသံသာ။ **တနည်း**.....သောသော ဝါဒေါ ဣတိ ဝါဒေါ၊ ဣတိဝါဒဿ ပမောက္ခော ဣတိဝါဒပ္ပမောက္ခော။ ဣတိ ဝါဒပ္ပမောက္ခော အာနိသံသော ဧတေသန္တိ ဣတိ ဝါဒပ္ပမော က္ခာနိသံသာ။

ယဿ စတ္ထာယာတိ ယဿာ စ သီလာဒိပူရဏာယ မဂ္ဂဖလ နိဗ္ဗာဏဘူတဿ ဝါ အနုပါဒါဝိမောက္ခဿ အတ္ထာယ၊ အဘေ ဒေပိ ဘေဒဝေါဟာရော ဧသော။ယထာ ပဋိမာယ သရီရန္တိ။ ယဿ နှင့် အတ္ထ အချ့ပြားသောကြောင့် အဘေဒဘေဒူပစာ။

တေသံ တေ ဓမ္မာ ဒုဂ္ဂဟိတာ ဒီဃရတ္တံ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ ဧတ္ထ အကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိ ဓမ္မ ၏ အဟိတာယ, ဒုက္ခာယ, သံဝတ္တန္တိ အမည်ကို အကျိုးဖြစ်သော ဥပါရမ္ဘ,မောက္ခ,

ပလာသ,မာန,ဒဗ္ဗ စသော အကုသိုလ်၌ တင်စားသောကြောင့် ကာရဏူပစာတည်း။

ဩြွေစ ကာရဏေ ဖလဝေါဟာရဝသေန တေ ဓမ္မာ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တီတိ ဝုတ္တံ၊ ယထာ ဃဋမာယု ဒဓိဗလန္တိ၊ တထာ ဟိ ကိစ္စာပိ န တေ ဓမ္မာ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ၊တထာပိ ဝုတ္တနယေန ပရိယာယပုဏ္ဏာနံ သတ္တာနံ ကာလေ ဝိပါဒကာလေစ တမ္ဗူလကာနံ ဥပါရမ္ဘာဒိနံ အနေကေသံ အကုသလာဒိနံ ဥပ္ပတ္တိသမ္ဘဝတော တေ။ပေ။သံဝတ္တန္တီတိ ဝုတ္တံ။ ။ဋီကာ။

အလဂဒ္ဒူပမာသည်ပင် မကောင်းသဖြင့်သင်က ဒုဂ္ဂဟိတ, ကောင်းစွာသင်က သုဂ္ဂဟိတ၊ ဝါ-နိဿရဏတ္ထ, ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့် အပေါင်းဒုဂ္ဂဟိတ,သုဂ္ဂဟိတအမည်ကို အစိတ်ဒုဂ္ဂဟိတ၌ တင်စား၍ အလဂဒ္ဒူပမာဆိုသောကြောင့် ဧကဒေသျူပစာ။ ဆိုလတ္တံ့ နိဿရဏတ္ထ, ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက နှစ်ပါးမှ အကြွင်းကိုသာ ယူရသောကြောင့် ပါရိသေသနည်း ဖြစ်၏။ ။ဣဒံ ပန ပါရိသေသညာယေန ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊တထာဟိ နိဿရဏတ္ထ, ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိနံ ဝိသုံ ဂဟိတတ္တာ ပါရိသေသတော အလဂဒ္ဒသဒိသ ဒုဂ္ဂဟဏူပမာယေဝ ပရိယတ္တိ အလဂဒ္ဒူပမာတိ ဝိညာယတိ။ ။ဋီကာ။

• ပန-ပါး၊ ယာ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ သုဂ္ဂဟိတာ-ကောင်းစွာ သင်ယူအပ်၏။ သီလက္ခန္ဓာဒိ ပါရိပူရိ ယော-သီလကျေးဇူးစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို သာလျှင် (အာဒိဖြင့် သမာဓိ,ပညာ,မဂ်, ဖိုလ် တို့ကိုယူ) အာကင်္ခမာနေန-လိုချင်တောင့်တသောသူသည်၊ပရိယာပုဏ္ဏ-၏၊ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတုကြောင့် ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ န ပရိယာပုဏ္ဏ-မသင်ယူအပ်၊ အယံ-ဤသင်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ဤသင်ယူအပ်သော ပါဠိသည်၊ နိဿရဏတ္ထာ-ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းလျှင် အကျိုးရှိသော သင်ယူခြင်း မည်၏၊ ဝါ-သင်ယူအပ်သော ပါဠိမည်၏၊(သီလနှင့်ဆိုင်ရာ သီလကိုဖြည့်ကျင့်ခြင်း, သမာဓိနှင့်ဆိုင်ရာ သမာဓိကို ပြည့်ကျင့်ခြင်း, ပညာနှင့်ဆိုင်ရာ ပညာကို

ဖြည့်ကျင့်ခြင်း, မဂ်ကိုပွားခြင်း, ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက် ပြုခြင်းသည့် သုဂတိတမည်၏၊ ဝါ-နိဿရဏဌမည်၏) ယံ-ကို၊သဥ္စာယ-၍၊တေသံ တေမမ္မာ။ ပ။ ဓမ္မာနဥ္စ-၍၊ ဂုဏံ-ဝ်၏၊ သုဂတိတာ-ကောင်းစွာ သင်ယူ အပ်ကုန်သော၊ ဝါ - ကုန်သောကြောင့်၊ ဆော ဓမ္မာ-တို့သည်၊ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ-တို့အား၊ ဒီဃရတ္တံ-လုံး၊ဟိတာယ - အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ သုခါယ – ချမ်းသာအလို့ငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ – နိ၏၊ တံ – ထိုအစီးအပွား, ချမ်းသာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ သုဂဟိတတ္တာ-ကောင်းစွာသင်ယူအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။

ပန-ပါး၊ယံ-သည်၊ဝါ-သည်၊ ပရိညာတက္ခန္ဓော-ပိုင်းခြား၍ သိအပ် ပြီးသော ဒုက္ခသစ္စာ ရှိသော၊ ပဟီန ကိလေသော - ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ဘာဝိတမဂ္ဂေါ-ပွားအင်ပြီးသော မဂ္ဂသစ္စာရှိသော၊ ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိသော၊ သစ္ဆိကတ နိရောဓော - မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသော နိရောဓသစ္စာ ရှိ သော၊ခီဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာသည်၊ ကေဝလံ – သက်သက်၊ပဝေဏိပါလနတ္ထာယ-အစဉ်ကို စောင့်ရှောက် ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဝံသာနုရက္ခဏတ္ထာယ - အနွယ်, အဆက်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ပရိယာပုဏာတိ–သင်ယူ၏၊ အယံ–သည်၊ဝါ-သည်၊ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ–ဘဏ္ဍာစိုးနှင့် တူသော ရဟန္တာ၏ သင်ခြင်းမည်၏၊ ဝါ-သင်အပ်သောပါဠိမည်၏။

ပရိဇာနိတွာ ဉာယိတ္ထာတိ ပရိညာတာ၊ ပရိညာတာ ခန္ဓာ ယေနာတိ ပရိညာတက္ခန္ဓော။ ။ပဟိယိတ္ထာတိ ပဟီနော၊ပပုဗ္ဗ ဟာဓာတ်, တ ပစ္စည်း၊ ကိလိဿတိ ဝိဗာဓတိ ဥပတာပေတီတိ ကိလေသော။ ပဟီနာ ကိလေသာ ယေနာတိ ပဟီနကိလေ သော။ ။ဘာဝိယိတ္ထာတိ ဘာဝိတော၊ဘာဝိတော မဂ္ဂေါ ယေ နာတိ ဘာဝိတမဂ္ဂေါ။ ။န ကုပ္ပတီတိ အကုပ္ပံ၊ပဋိဝိဇ္ဈိတ္ထာတိ ပဋိ ဝိဒ္ဓံ၊ပဋိဝိဒ္ဓံ အကုပ္ပံ ယေနာတိ ပဋိဝိဒ္ဓါကုပ္ပေါ။

သောတာပတ္တိမဂ် စသည်သည် သကဒါဂါမိမဂ် စသည်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပျက်စီးတတ်သေး၏၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကား မပြောင်း

ရွေ့မပျက်စီးတော့ပြီ၊ ထို့ကြောင့်အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာအကုပ္ပ ခေါ်ရလေ၏။ ။သတိပိ ဟိ စတုန္နံ မဂ္ဂါနံ စတုန္နဉ္စ ဖလာနံ အဝိနဿနဘာဝေ သတ္တန္နံ သေက္ခာနံ သကသက နာမပရိစ္ဆေဒေန ဥပဂျပရိနာမန္တံ ရုပ္ပဝတ္တိတော တေသံ မဂ္ဂဖလာနိ အကုပ္ပါနီတိ န ဝုစ္စန္တိ၊ အရဟာ ပန သဗ္ဗဒါပိ အရဟာယေဝ နာမာတိ တဿေဝ ဖလံ ပုဂ္ဂလနာမဝသေန အကုပ္ပန္တိ ဝုတ္တံ၊ ဣမိနာစ ဣမမတ္ထံ ဒဿေတိ ခီဏာသဝဿေဝ ပရိယတ္တိ ဘဏ္ဍာဂါရိက ပရိယတ္တိနာမာတိ။ ။ဋီကာ။

သန္တိကံ ရိယိတ္တာတိ သန္တိကတော၊ နိရုဇ္ဈတီတိ နိရောဓော။ သန္တိကတော နိရောဓော ယေနာတိ သန္တိကတနိရောဓော။ ခီယိတ္ထာတိ ခီဏာ၊ အာသဝန္တီတိ အာသဝါ၊ ခီဏာ အာသဝါ ယဿာတိ ခီဏာသဝေါ။

ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပဝေဏိပါလန စသောအကျိုးငှါ သင်ကြပြားလည်း ရင်းတို့ကား ဘဝမှ မကျူးမြောက်ရသေးသောကြောင့် ဘဏ္ဍာဂါရိက ပရိယတ္တိ ဟု မခေါ်နိုင်၊ နိဿရဏတ္ထသာဖြစ်၏။ ။ကိဉ္စာပိ ဟိ ပုထုဇ္ဇနော ပဝေဏိံ ပါလေသော ဝိတိ အဇ္ဈာသယေန ပရိယာပုဏာတိ၊ အတ္တနော ပန ဘဝကန္တာရတော အတိက္ကမတ္ထာ တဿ သာ ပရိယတ္တိ နိဿရဏတ္ထာယေဝ နာမ ဟောတိ။ တသ္မာ ပုထုဇ္ဇနဿ ပရိယတ္တိ အလဂဒ္ဒူပမာဝါ ဟောတိ နိဿရဏတ္ထာဝါ၊ သတ္တန္နံ သေက္ခာနံ နိဿရဏတ္ထာဝ၊ ခီဏာသဝါနံ ဘဏ္ဍာဂါရိက ပရိယတ္တိယေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဋီကာ။

ပန-ပါး၊ ဝိနယေ-၌၊ သုပ္ပဋိပန္နော-ကောင်းစွာကျင့်တတ်သော၊ ဝါ-ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ (သုဋ္ဌု ပဋိပဇ္ဇတီတိ သုပ္ပဋိပန္နော။ ပဋိပဇ္ဇနံ ပဋိပန္နံ၊ သုဋ္ဌု ပဋိပန္နံ ဧတဿာတိ သုပ္ပဋိပန္နော)ဘိက္ခု-သည်၊ သီလသမ္ပဒံ - သီလ၏ (နှင့်) ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿာယ - ၍၊ တံသော-န်သော၊ ဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ တာသံယေဝစ-ထိုသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့၏သာလျှင်လည်း၊ ဝါ - တို့ကိုသာလျှင်လည်း၊ တတ္ထ - ထိုဝိနယပိဋက၌၊ ပဘေဒဝစနတော - အပြားကို ဟောခြင်း

ကြောင့်တည်း၊ ဓါ-အပြားအားဖြင့်*ဟောအပ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း၊ (တာသံယောဝ၌ ဝေ-ဖြင့် အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး, ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးကန့်၊ စ-ဖြင့် ၎င်းတို့၏ ကေဒေသဝစနကိုဆည်း၏။ ၊ပဘေဒ ဝစနတော၌ ပအနက်အလိုဝစန-ဘာဝသာဓန, ဒ အနက်အလိုဝစန-ကမ္မသာဓန,ဘာဝပ္ပဓာန)

သုဓေ္တ-၌၊ သုပ္ပဋိပန္နော-သော၊ ဓါ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သမာဓိ သမ္ပဒံ-ကို၊နိဿာယ-၍၊ ဆ-နသော၊ အဘိညာ-အဘိညာဉ်တို့သို့၊ ပါပု ဏာတိ – ၏၊ ကသ္မာ – ကား၊ တာသံယောဝစ – ထိုခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်တို့၏သာလျှင်လည်း၊ဓါ-တို့ကိုသာလျှင်လည်း၊ပဘေဒဝစန တော-တည်း၊ ဓါ-တည်း၊ (တာသံယောဝစ၌ ဝေဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါ လေး ပါးကန့်၊ စ, ဖြင့် ၎င်း၏ ကေဒေသဝစန ဆည်း၏)

အဘိဓမ္မေ-၌၊သုပ္ပဋိပန္နော–သော၊ ဓါ–သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ပညာ သမ္ပဒံ-ကို၊ နိဿာယ-၍၊ စတဿော-နသော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ-ပဋိသမ္ဘိဒါ တို့သို့၊ပါပုဏာတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ တာသဉ္စ-ထိုလေးပါးသော ပဋိ သမ္ဘိဒါတို့၏လည်း၊ ဓါ – တို့ကိုလည်း၊ တဗ္ဗေဝ-ထိုအဘိဓမ္မာ၌သာ လျှင်၊ပဘေဒဝစနတော-တည်း၊ဓါ-တည်း။(တာသဉ္စ၌ စ,ဖြင့် ပဋိသမ္ဘိ ဒါလေးပါး၏ သုတ္တန်, ဝိနည်းတို့၌ ကေဒေသဝစန ဆည်း၊ တဗ္ဗေဝ၌ ဝေဖြင့် သုတ္တန်,ဝိနည်းကန့်။

(ဝေနေ္တိ အာဒိ နိဂမန်)ဧဝံ-သို့၊ဝေတေသု ပိဋကေသု-တို့၌၊သုပ္ပဋိပန္နော- သော၊ ဓါ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ယထာက္ကမေန-အစဉ်အားလျော်သော အားဖြင့်၊ ဓါ-အစဉ်အတိုင်း၊ ဝိဇ္ဇတ္တယ ဆဠဘိညာ စတုပ္ပဋိသမ္ဘိဒါဒိ ဘေဒံ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါး,အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး,ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးစသည် အပြားရှိသော၊ဂုဏ် သမ္ပတ္တိံ -ဂုဏ်ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ပါပုဏာတိ-၏။

ပန-ပါး၊ဝိနယေ-၌၊ ဒုပ္ပဋိပန္နော-မကောင်းသဖြင့် ကျင့်တတ်သော၊ ဓါ – မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အနုညာတသုခ သမ္ဖဿအတ္ထုရဏပါဝုရဏာဒိ ဖဿသာမညတော - ခွင့်ပြုအပ်သော ကောင်းသော အတွေ့ရှိသော အခင်း, အရုံစသည်တို့၏ အတွေ့နှင့် တူ သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊(သုခေါသမ္ဖဿော ဝေတေသန္တိ သုခသမ္ဖဿာနိ၊

သုခသမ္ဘာသာနိ အဇ္ဈရဏာပါဂုရဏာဒီနိ သုခသမ္ဘသအဇ္ဈရဏာပါဂု ရဏာဒီနို၊ အနုညာတာနိ သုခသမ္ဘသအဇ္ဈရဏာပါဂုရဏာဒီနိ တထာ၊ အနုညာတသုခသမ္ဘသအဇ္ဈရဏာပါဂုရဏာဒီနံ ဖဿော တထာ၊ အနုညာတသုခသမ္ဘသအဇ္ဈရဏာပါဂုရဏာဒီဖဿေန သာမညံ တထာ၊ တတော၊) ပဋိက္ခိတ္တေသု-မြတ်စွာဗုဒ္ဓအရှင်မြတ်သည် ပယ်အပ်ကုန်သော၊ ဥပါဒိန္နကဖဿာဒီသု-မိန်းမ၏အင်္ဂါတွေ့ထိစသည်တို့၌၊ (ဥပါဒိန္နကဖဿော ဇာတ္တိ ဖဿော၊ မေထုနခမ္မောယေဝ (ဋီ)။ ။အနုဝတ္တသည်-အပြစ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏။ (ဒီယတေ ဝတ္တံ၊ ဝတ္တမေဝ အဝတ္တံ၊ နတ္ထိ အဝတ္တံ ဧတေသု ဥပါဒိန္နကာဒီသူတိ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အနဝဇ္ဇာနီတိ ပဝတ္တာ သညာ အနဝဇ္ဇသညာ၊ အနဝဇ္ဇသညာ ဧတဿ အတ္ထိနောတိ အနဝဇ္ဇသညီ၊)

ဟိ-မှန်၊ တထာဟိ၊ ပ။ အန္တရာယာယာတိ-အန္တရာယာယဟူသော၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အရိဋ္ဌေန-အရိဋ္ဌရဟန်းသည်၊ ဝုတ္တမိ-ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ။အန္တရာယိကာ-နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်၌ ယှဉ်ကုန်သော၊ ဝါ - အန္တရာယ်ဟူသော အကျိုးကို ထိုက်ကုန်သော၊ ဝါ-အန္တရာယ်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ (အန္တရာယေ နိယုတ္တာ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယံ ဖလံ အရဟန္တီတိဝါ အန္တရာယိကာ။ အန္တရာယေ ကရောန္တီတိဝါ အန္တရာယိကာ၊) ယေမေ ယေဣမေခမ္မာ-အကြင်တရားတို့ကို၊ အန္တရာယိကာ - နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်၌ယှဉ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝါ-၍ ဝါ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တာ—နိ၏၊ ယထာ ယေန ပကာရေန-အကြင်သို့သောအပြားဖြင့်၊ တေခမ္မေ-တို့ကို၊ ပဋိသေဝတော-မှီဝဲသော ရဟန်းအား၊ အန္တရာယာယ-နတ်ရွာ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ နာလံ-မစွမ်းနိုင်၊ တထာ တေန ပကာရေန-ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဒေသိတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ အဟံ-သည်၊ အာဇာနာမိ-သိ၏။ ။တတော-ထိုသို့အပြစ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသောကြောင့်၊ ('အနဝဇ္ဇသညီ ဟောတိ တတော ဒုဿီလဘာဝံ ပါပုဏာတိ' ဟု ဝါကျနေလိုရင်းဖြစ်သည်)ဒုဿီလဘာဝံ-သီလမရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။

သုတ္တေ-၌၊ စတ္တာရောမေ၊ ပ၊ သံဝိဇ္ဇမာနာတိ အားဒီသု-သံဝိဇ္ဇမာနာ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဘဂဝတော-၏၊ (ထည့်) အဓိပ္ပါယံ-အလိုတော်

ကို၊ အဇာနန္တော-မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါး-ကြောင့်၊ ဝါ-သော၊ ဒုပ္ပဍိပန္နော-သော၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတံ-မကောင်းသော အယူကို၊ ဂဏှာတိ-ယူ၏။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ-တို့ သည်၊ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ-ထင်ရှားရှိကုန်၏၊ (ပုဂ္ဂိုလ် လေးယောက်ကား......မိမိအကျိုးအတွက် သာကျင့်၍ သူတပါး အကျိုးအတွက်မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်, သူတပါးအကျိုးအတွက်သာ ကျင့်၍ မိမိ အကျိုးအတွက် မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်, မိမိ,သူတပါး နှစ်ဦးသားအကျိုး အတွက်ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်, မိမိ,သူတပါး နှစ်ဦးသား အကျိုးအတွက် မကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဖြစ်၏၊)

ယံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ အတ္တနာ။ပ။အပုညံ ပသဝတိတိ-၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊ အတ္တနာ-သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန-မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော၊ ဓမ္မေန-မိစ္ဆာဓမ္မဖြင့်၊ **တနည်း**...... အတ္တနာ, အတ္တနော-၏၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန-မကောင်းသဖြင့် ယူခြင်းဖြင့်၊အမှေဝေ-ငါတို့ကိုလည်း၊ အဗ္ဘာစိက္ခတိ-စွပ်စွဲ၏၊ (အဘိ,အာ ပုဗ္ဗ စိက္ခဓာတ်) အတ္တာနဥ္စ-မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ ခနတိ-တူးဖြို၏၊ ဗဟုံ-များစွာ၊ ဝါ-များစွာသော၊ အပုညံစ-မကောင်းမှု သည်လည်း၊ ပသဝတိ-တိုးပွား၏၊ ။တတော-ထိုသို့ မကောင်းသော အယူကို ယူခြင်းကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတံ - ဖေါက်ပြန်သော အယူရှိသော ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏။

ရှေ့နည်းအလို–"ဒုဗ္ဗု ဂဟိယတေတိ ဒုဂ္ဂဟိတံ" ဟု ကမ္မ သာဓနပြု၊ နောက်နည်းအလို–"ဒုဂ္ဂဟိယတေ ဒုဂ္ဂဟိတံ" ဟု ဘာဝသာဓနပြု၊ အတ္တနာ၌ နာ, သည် သာမိအနက်၌ တတိယာ တည်း၊ **တနည်း**....အတ္တနာသည် ဝိဘတ္တျန္တ ပဋိရူပကအဗျယ ပုဒ်တည်း။

အတ္တနာ ဒုဂ္ဂဟိတေန ဓမ္မေနာတိ ပါဠိသေသော၊ မိစ္ဆာ သဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ ။အထဝါ ဒုဂ္ဂဟဏံ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ အတ္တနာတိစ သာမိအတ္ထေ ကရဏဝစနံ၊ ဝိဘတ္တိယန္တ ပဋိရူပကံ ဝါ အဗျယပဒံ. တသ္မာ အတ္တနော ဒုဂ္ဂဟဏေန ဝိပရီတဂ္ဂါဟေ နာတိ အတ္ထော၊ ။ဋီကာ။

အာဝိဝေမ္မ-၌ ဒုပ္ပဋိပန္နော-သော၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဓမ္မဝိနယ-
တရားသဘောကို ဖိုင်စစ်ခြင်းကို (ဓမ္မဝိနယ ကို မွေ့သော ဝိစာရံ) အာဝိ
ဓာဝန္တော-ကျော်လွှန်သည်ဖြစ်၍၊ အစိန္တေယျာနိ မကြံစည်အပ်သော
အရာတို့ကိုလည်း၊ စိန္တေတိ - ကြံစည်၏၊ တတော-ထိုသို့ ကြံစည်ခြင်း
ကြောင့်၊ စိတ္တက္ခေပံ-စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊ ဝါ စိတ်ပျံ့လွင့်သော အဖြစ်
သို့၊ဝါ-ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သို့၊ (ဒိဗိယတေ ခေပေါ၊
စိတ္တဿ ခေပေါ စိတ္တက္ခေပေါ၊ ခေပတီတိ ခေပံ၊ စိတ္တမေဝ ခေပံ
စိတ္တက္ခေပံ၊၊ စိတ္တံ ခေပံ အဿာတိ ဝါ စိတ္တက္ခေပေါ၊ နောက်နှစ်နည်း
ဘာဝပ္ပဓာန,ဘာဝလောပ)ပါပုဏာတိ-၏၊ ။ဟိ-မှန်၊ စတ္တာရိမာနိ၊ပ၊
အာဿာတိ-အဿဟူသော၊ဇာတံ-ကို၊ ဝတ္တုံ-၏၊ ။ဘိက္ခဝေ-တို့ စတ္တာရိ-
နှ်သော၊ ဣမာနိ အစိန္တေယျာနိ-ဤ မကြံစည်အပ်သော အရာတို့ကို၊(ဗုဒ္ဓ
ဝိသယ, ဈာနဝိသယ, ကမ္မဝိသယ, လောကစိန္တေယျ) န စိန္တေ
တဗ္ဗာနိ-မကြံစည်အပ်ကုန်၊ယာနိ-အကြင် မကြံစည်အပ်သော အရာတို့
ကို၊ စိန္တေန္တော-ကြံစည်သော သူသည်၊ ဥမ္မာဒဿ-ရူးခြင်း၏၊ ဝိဃာ
တဿ-ပင်ပန်းခြင်း၏၊ ဘာဂီ-အဖို့ရှိသည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ ။ဇေဝံ-
သို့၊ဇတေသု ပိဋကေသု-တို့၌၊ ဒုပ္ပဋိပန္နော-သော၊ ဝါ-သော၊ ဘိက္ခု-
သည်၊ ယထာက္ကမေန - အားဖြင့်၊ ဝါ - အစဉ်အတိုင်း၊ ဒုဿီလဘာဝ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာ စိတ္တက္ခေပ ပဘေဒံ - သီလ မရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်,
ဖောက်ပြန်သောအယူရှိသော ရဟန်း၏အဖြစ်, စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း အပြား
ရှိသော၊ ဣမံ ဝိနတ္တိံ-ဤ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ၊
စ-နိဂုံးကို ဆိုအံ့၊ ဧတ္တာဝတာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ပရိယတ္တိဘေဒံ၊ပ၊ ဝိဘာ
ဝယေတိ-ဝိဘာဝယေဟူသော၊အာယမ္ပိ ဂါထာ - ဤဂါထာသည်လည်း၊
ဝုတ္တတ္ထာဝ - ဆိုအပ်ပြီးသော အနက် ရှိသည်သာ လျှင်၊ဟောတိ-၏၊

ကထံ ပိဋကဝသေနာတိအာဒိ ဝစနသမ္ဗန္ဓေန ပုဗ္ဗာပရသမ္ဗန္ဓ
ဒဿေန္တော ဇေဝံ နာနပ္ပကာရတောတိ အာဒိမာဟ၊ ။ဇေဝံ-သို့၊ နာနပ္ပ
ကာရတော-အထူးထူးသော အပြားအားဖြင့်၊ ပိဋကာနိ - ပိဋကတို့ကို၊
ဉတွာ-၍၊ တေသံ ပိဋကာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဇေဟံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ထို
မြတ်စွာဗုရားစကားတော်သည်၊တိဝိဓံ-၏၊ ဣတိ-သို့ ဉာတဗ္ဗံ-၏၊

နိကာယာသေန-နိကာယ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဝိဓံ - ငါးပါး အပြားရှိ
သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ စ-ချဲ၊သဗ္ဗမေဝ-အလုံးစုံသာ ဖြစ်သော၊

ဇော် ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ဒီဃနိကာယော - ဒီဃနိကာယ်၎င်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော-၎င်း၊သံယုတ္တနိကာယော-၎င်း၊အင်္ဂုတ္တရနိကာယော-၎င်း၊ခုဒ္ဒကနိကာယော-ခုဒ္ဒကနိကာယ်၎င်း၊ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စပ္ပဘေဒံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊တတ္ထ-ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဒီဃနိကာယော-သည်၊ကတမော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း။ ၊တိဝဂ္ဂ သင်္ဂဟာနိ-သုံးဝဂ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မဇာလာဒီနိ-ဗြဟ္မဇာလသုတ် အစရှိကုန်သော၊ စတုတ္တိံသ သုတ္တာနိ - သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့သည်၊ ဒီဃနိကာယော-မည်၏၊ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊

စတုတ္တိံသေဝ သုတ္တန္တာ,တိဝဂ္ဂေါ ယဿ သင်္ဂဟော၊
ဧသ ဒီဃနိကာယောတိ, ပဌမော အနုလောမိကောတိ။

ယဿ-အကြင်နိကာယ်အား၊ စတုတ္တိံသေဝ - သုံးဆဲ့လေးခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သုတ္တန္တာ - သုတ်တို့သည်၊ သန္တိ-န်၏၊တိဝဂ္ဂေါ သင်္ဂဟော-သုံးဝဂ်ရှိသော သင်္ဂဟသည်၊(တယော ဝဂ္ဂါ အဿ သင်္ဂဟဿာတိ တိဝဂ္ဂေါသင်္ဂဟော၊ 'နုဝံ ပန ဘိက္ခုနာ စိဝရလာဘေန' ကဲ့သို့ယဿခြားလျက်သမာသ်ဖြစ်သည်) အတ္ထိ-၏၊ ပဌမော - ရှေးဦးစွာသော၊ အနုလောမိကော-လျော်သော အနက်ရှိသော၊ ဧသ-ဤနိကာယ်သည်၊ ဒီဃနိကာယောတိ-ဒီဃနိကာယ်မည်၏။

ပန-မေးဦးအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧသ-ဤနိကာယ်ကို၊ ဒီဃနိကာယောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-သနည်း၊ဣတိ-မေးတည်း။ ၊ဒီဃပ္ပမာဏာနံ-ရှည်သော ပမာဏရှိကုန်သော၊ သုတ္တာနံ - သုတ်တို့၏၊ သမူဟတော-စ-အပေါင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊နိဝါသတော-စ-တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ဒီဃနိကာယောတိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ဣတိ-ဖြေတည်း။

ဒီဃပ္ပမာဏာနံ သုတ္တာနံ သမူဟတော နိဝါသတော-ဖြင့် ဒီဃအရ အရှည်ဂုဏ်မယူရ၊ ရှည်သောပမာဏရှိသော ဂုဏီ သုတ်ကို ယူ၊ ဂုဏ်ဖြစ်သော အရှည်၏ ဒီဃအမည်ကို ဂုဏီ သုတ်၌တင်စား၍ဟောသည်။ တနည်း:...ဒီဃော နိယုတ္တာ ဒီဃာ ဝစနတ္တာပြု၍ ရှည်သော ပမာဏရှိသော သုတ်ကို ယူ၊ နိကာယ သဒ္ဒါသမူဟ, နိဝါသ နှစ်နက်ဟောသော အနိပ္ဖန္န ပါဋိပဒိက

> ပုဒ်၊ ဒိဋ္ဌာနံ နိကာယော ဒိဋ္ဌိနိကာယော၊ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်
> ပြု ဟူ ပြ၏၊
>
> ဂုဏောပစာရေန တဗ္ဗိတဝသေနဝါ ဒိဋ္ဌိသဒ္ဒေန ဒိဋ္ဌိပ္ပမာ
> ဏာနိ သုတ္တာနိယော ဂဟိတာနိ၊ နိကာယသဒ္ဒေါစ ရုဠှီဝသေန
> သမူဟ နိဝါသဇ္ဈေသု ဝတ္တတိတိ ဒသေတိ ဒိဋ္ဌိပ္ပမာဏာန ဥ္တိ
> အာဒိနာ၊ ၊ဋီကာ၊

ဟိ-ချဲ့၊ သမူဟနိဝါသ-အပေါင်း, တည်နေရာတို့ကို၊ နိကာယော ဝင်-
၍၊ ဝုစ္စတိ-နှ်၏၊ ၊စ-မှန်၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ တိရစ္ဆာနဂတာ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်
ကုန်သော၊ ဓာဒံ ဓာမေ ပါဏာ-၅သတ္တဝါတို့သည်၊ စိတ္တာ ယထာ-ဆန်း
ကြယ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အညံ-တိရစ္ဆာန်မှတပါးသော၊ စိတ္တံ-ဆန်း
ကြယ်သော၊ ဧကနိကာယမ္ပိ-တခုသော အပေါင်းကိုလည်း၊ အဟံ-ငါ
ဗရားသည်၊ နသမနုပဿာမိ-မြင်တော်မမူ၊ ပေါဏိက နိကာယော-ပေါ
ဏိက မင်းတို့၏နေရာ၊ စိက္ခလ္လိကနိကာယော- စိက္ခလ္လိကမင်းတို့၏ နေရာ၊
ဣတိ ဧဝမာဒိနိ - ၅သို့ စသည်တို့သည်၊ ဝါ - ၅သို့ အစရှိကုန်သော၊
သာသနတောစ-သာသနာအားဖြင့်၎င်း၊ လောကတောစ-လောကအား
ဖြင့်၎င်း၊ သာဓကာနိ-ပြီးစေတတ်ကုန်သော ပြယုဂ်, ဥဒါဟရဏ်, ပုံစံ,
သာဓကတို့တည်း၊ ဝါ-ဘို့ကို၊ သမာနိတာနိ-ကောင်းစွာဆောင်အပ်ကုန်
၏၊ (သမာနိတာနီတိ ပါဠသေသေန ဧတသ သမ္ဗန္ဓော၊ ၊ဋီ) ဧဝံ-တူ၊
သေသာနမ္ပိ-ကြွင်းသော နိကာယ်တို့၏လည်း၊ နိကာယဘာဝေ-နိကာယ်
အဖြစ်၌၊ ဝစနတ္ထော-ဝစနတ္ထကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

> မဇ္ဈေ ဇာတာ မဇ္ဈိမာ၊ တာသံ နိကာယော မဇ္ဈိမနိကာယော၊ ၊
> သံယုဇ္ဇန္တိ ဧတ္ထ တိ သံယုတ္တာ၊ တေသံ နိကာယော သံယုတ္တ
> နိကာယော၊ ၊ဧကေကေဟိ အင်္ဂေဟိ ဥပရူပရိ ဥတ္တရာ အဓိကာ
> ဧတ္တာတိ အင်္ဂုတ္တရာ၊ တေသံ နိကာယော အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊
> ခုဒ္ဒကာနံ နိကာယော ခုဒ္ဒကနိကာယော၊

မဇ္ဈိမနိကာယော-သည်၊ ဂတမော-နည်း၊ မဇ္ဈိမပ္ပမာဏာနိ-အလယ်
၌ဖြစ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ ဒသဝဂ္ဂ သင်္ဂဟာနိ-တဆဲ့
ငါးဝဂ်တို့ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ မူလပရိယာယသုတ္တာ

ဒိနိ-မူလပရိယာယသုတ်အစရှိကုန်သော၊ ဒိယၹသတံ-တရာ့ငါးဆယ်သော၊သုတ္တန္တာနိစ-တို့သည်၎င်း၊ဒွေ-ကုန်သော၊သုတ္တန္တာနိစ-တို့သည်၎င်း၊ မၛ္ဈိမနိကာယော-၏။

ဒိယၹသတသုတ္တန္တာ,ဒွေစ သုတ္တန္တာနိ ယတ္ထ သော၊
နိကာယော မၛ္ဈိမော ပဉ္စ-ဒသဝဂ္ဂ ပရိဂ္ဂဟော'တိ။

ယတ္ထ-အကြင်နိကာယ်၌၊ဒိယၹသတသုတ္တန္တာစ - တရာ့ငါးဆယ်သော သုတ်တို့သည်၎င်း၊ ဒွေ-နှ်သော၊ သုတ္တန္တာနိစ-တို့သည်၎င်း၊သန္တိ-နှ်၏၊ ပဉ္စဒသဝဂ္ဂပရိဂ္ဂဟော-တဆဲ့ငါးဝဂ်တို့ဖြင့် သိမ်းကျုံးရေတွက်အပ်သော၊သောနိကာယော-သည်၊မၛ္ဈိမောနိကာယော-မၛ္ဈိမနိကာယ်မည်၏။

သံယုတ္တနိကာယော-သည်၊ ကတမော-နည်း၊ ဒေဝတာ သံယုတ္တာဒိဝသေန-ဒေဝတာသံယုတ် စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတာနိ-ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဩဃတရဏာဒိနိ - ဩဃတရဏသုတ် အစရှိကုန်သော၊ သတ္တသုတ္တ သဟဿာနိ-ခုနစ်ထောင်သော သုတ်တို့သည်၎င်း၊ သတ္တသုတ္တသတာနိစ-ခုနစ်ရာသော သုတ်တို့သည်၎င်း၊ ဒွါသဋ္ဌိသုတ္တာနိစ-ခြောက်ဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၎င်း၊ သံယုတ္တနိကာယော-၏။

သတ္တသုတ္တသဟဿာနိ, သတ္တသုတ္တသတာနိစ၊
ဒွါသဋ္ဌိစေဝ သုတ္တန္တာ, ဧသော သံယုတ္တသင်္ဂဟော'တိ။

ယတ္ထ-အကြင် နိကာယ်၌၊ သတ္တသုတ္တ သဟဿာနိ-တို့သည်၎င်း၊ သတ္တ သုတ္တသတာနိစ-တို့သည်၎င်း၊ ဒွါသဋ္ဌိ သုတ္တန္တာစေဝ-တို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-နှ်၏၊ ဧသော နိကာယော - ဤနိကာယ်ကို၊ သံယုတ္တ သင်္ဂဟော-သံယုတ္တနိကာယ်ဟု ရေတွက်အပ်၏။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယော-သည်၊ကတမော-နည်း၊ ဧကေက အင်္ဂါတိရေကဝသေန-တပါးတပါးသော အင်္ဂါကို လွန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတာနိ-နှ်သော၊ စိတ္တပရိယာဒါနာဒီနိ-စိတ္တပရိယာဒါနသုတ် အစရှိကုန်သော၊ နဝသုတ္တ သဟဿာနိ - ကိုးထောင်သော သုတ်တို့သည်၎င်း၊ ပဉ္စသုတ္တ သတာနိစ-ငါးရာသော သုတ်တို့သည်၎င်း၊ သတ္တပညာသသုတ္တာနိစ-ငါးဆဲ့ခုနစ်သုတ်တို့သည်၎င်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော-၏။

နဝသုတ္တသဟဿာနိ,ပဉ္စသုတ္တသတာနိစ၊
သတ္တပညာသသုတ္တာနိ,သင်္ချာ အင်္ဂုတ္တရေ ဣယန္တိ။

ယတ္ထ-အကြင်နိကာယ်၌၊ နဝသုတ္တသဟဿာနိ-တို့သည်၎င်း၊ ပဉ္စသုတ္တသတာနိစ-တို့သည်၎င်း၊ သတ္တပညာသသုတ္တာနိစ-တို့သည်၎င်း၊ သန္တိ-န်၏၊အယံ-ဤအရေအတွက်သည်၊ အင်္ဂုတ္တရေ-အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌၊သင်္ချာ-အရေအတွက်တည်း၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။

ခုဒ္ဒကနိကာယော-သည်၊ကတမော-နည်း။ သကလံ-အလုံးစုံသော၊ ဝိနယပိဋကံ-ဝိနယပိဋကသည်၎င်း၊ သကလံ-သော၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ-သည်၎င်း၊ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌ ဒဿိတာ-ပြအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဒသပ္ပဘေဒါ-တဆဲ့ငါးပါးအပြားရှိကုန်သော၊ခုဒ္ဒကပါဌာဒယောစ-ခုဒ္ဒကပါဌစသည်တို့သည်၎င်း စတ္တာရောနိကာယေ-န်သော၊ နိကာယေ-တို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အဝသေသံ - လေးပါးသော နိကာယ်မှ ကြွင်းသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော-၏။

ထပေတွာ စတုရောပေတေ,နိကာယေ ဒီဃအာဒိကေ၊
တဒညံ ဗုဒ္ဓဝစနံ,နိကာယော ခုဒ္ဒကော မတောတိ။

ဒီဃအာဒိကေ-ဒီဃနိကာယ် အစရှိကုန်သော၊ စတုရောပိ-လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဧတေ နိကာယေ-ထိုနိကာယ်တို့ကို၊ထပေတွာ-၍၊ တဒညံ - ထိုလေးပါးသော နိကာယ်တို့မှ တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ - ကို၊ ခုဒ္ဒကော နိကာယော - ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟူ၍၊ မတော-ပ်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ နိကာယဝသေန-ဖြင့်၊ပဉ္စဝိဓံ-၏။

အင်္ဂဝသေန-အင်္ဂါ၏အစွမ်းဖြင့်၊နဝဝိဓံ-သည်၊ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဟိ-ချဲ့၊သဗ္ဗမေဝ-သော၊ဣဒံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ သုတ္တံ-သုတ်၎င်း၊ ဂေယျံ-ဂေယျ၎င်း၊ ဝေယျာကရဏံ-ဝေယျာကရဏ၎င်း၊ ဂါထာ-ဂါထာ၎င်း၊ ဥဒါနံ-ဥဒါန်း၎င်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ-ဣတိဝုတ်၎င်း၊ ဇာတကံ-ဇာတ်၎င်း၊ အဗ္ဘုတဓမ္မံ - အဗ္ဘုတဓမ္မ၎င်း၊ ဝေဒလ္လံ - ဝေဒလ္လ၎င်း၊ ဣတိ - သို့၊ နဝပ္ပဘေဒံ-သည်၊ဟောတိ-၏။ တတ္ထ-ထိုကိုးပါးတို့တွင်၊ဥဘတော ဝိဘင်္ဂနိဒ္ဒေသခန္ဓကပရိဝါရာ-ဥဘတောဝိဘင်း, နိဒ္ဒေသ, ရူပ္ပဝါခန္ဓက, မဟာဝါခန္ဓက, ပရိဝါတို့သည်၎င်း၊ သုတ္တနိပါတေ - သုတ္တနိပါတ်၌၊

မင်္ဂလသုတ္တ ရတနသုတ္တ နာလကသုတ္တ တုဝဋ္ဋကသုတ္တာနိ-တုဝဋ္ဋက သုတ်တို့သည်၎င်း၊ အညမ္ပိ-တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုတ္တနာမကံ-သုတ် အမည်ရှိသော၊ တထာဂတဝစနံစ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ စကားတော်ဟူသမျှ သည်၎င်း၊သုတ္တံ-သုတ်မည်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ (အဋ္ဌသူစေတီတိ သုတ္တံ)သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ သဂါထကံ-ဂါထာရှိသော၊ သုတ္တံ-သည်၊ ဂေယျံ-ဂေယျမည်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ (ဂါယိတဗ္ဗာတိ ဂေယျံ၊ ဂါဓာတ်၊ ဏျပစ္စည်း)

ဝိသေသေန-ဖြင့်၊ သံယုတ္တကေ-သံယုတ္တနိကာယ်၌၊ သကလော-သော၊သဂါထာဝဂ္ဂေါပိ-သဂါထာဝဂ်သည်၎င်း၊ သကလံ-သော၊ အဘိ ဓမ္မ ပိဋကမ္ပိ-သည်၎င်း၊ နိဂ္ဂါထကံ-ဂါထာမဘက် ရှုဏ္ဏိယသက်သက် ဖြစ်သော၊ သုတ္တံစ-သည်၎င်း၊အညမ္ပိ-သော၊ အဋ္ဌဟိ-နံသော၊အင်္ဂေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အသင်္ဂဟိတံ-မရေတွက်အပ်သော၊ယံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဗုဒ္ဓဝစနံစ-သည်၎င်း၊ ဝေယျာကရဏံ-ဝေယျာကရဏမည်၏၊ (ဗျာကရိယတေ ပါကဋံ ကရိယတေတိ ဝေယျာကရဏံ၊ဝိ, အာ, ပုဗ္ဗ ကရဓာတ်, ယုပစ္စည်း။ ။ပုန္နာဝိသဇ္ဇနဦ ဗျာကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဗျာကရဏမေဝစ ဝေယျာကရဏံ။ ။ဋီကာ)

ဓမ္မပဒံ-ဓမ္မပဒသည်၎င်း၊ ထေရဂါထာ - ထေရဂါထာသည်၎င်း၊ ထေရီဂါထာ-ထေရီဂါထာတို့သည်၎င်း၊ သုတ္တနိပါတေ-သုတ္တနိပါတ်၌၊ နောသုတ္တနာမိကာ – သုတ်အမည် မရကုန်သော၊ သုဒ္ဓိကဂါထာစ – သက်သက်သောဂါထာတို့သည်၎င်း၊ဂါထာ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ (ဂန္ထေတိ သူစေတီတိ ဂါထာ၊ ဂန္ထဓာတ်, အပစ္စည်း)

ဂါထာစုဏ္ဏိယ၊ ရောယှက်က၊ မှတ်ပါ ဂေယျဆို။
ဂါထာမဖက်၊ စုဏ္ဏိသက်၊ မှတ်ချက် ဝေယျဆို၊
စုဏ္ဏိမဖက်၊ ဂါထာသက်၊ ထုံးချက် ဂါထာဆို"၊

သောမနဿဉာဏမယိကဂါထာပဋိသံယုတ္တာ-သောမနဿနှင့်ယှဉ် သော ဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော ဂါထာနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ဒွေ အသီတိ သုတ္တန္တာ-ရှစ်ဆဲ့နှစ်သုတ်တို့သည်၊ ဥဒါနံ-ဥဒါန်းမည်၏။

ဥဒါနဂါထာတိ ဥဒ္ဒေသဂါထာ၊ ပါတိမောက္ခုပဒေဿ ။ ။
ဥဒ္ဒံ ဒါနံ ရက္ခဏံ ဥဒါနံ၊သင်္ဂဟဝစနန္တိ အတ္ထော။ ဋီကာ။ ။ဥဒိ

ယတိတိ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် ဆိုအပ်၏၊ ဝါ – ကစားမြူးထူးသဖြင့် ဆိုအပ်၏၊ ဥဒ-မောဒေ ကီဠာယဉ္စာတိ ဟိ အက္ခရစိန္တကာ ဝဒန္တိ၊ ဋီ။ ။ဩပြည့်၍ လျှံကျခြင်းသည် အင္ဂသေသက,မြစ်ရေ စသည် လျှံကျခြင်းသည် မဟောဃ မည်သကဲ့သို့ ပီတိဝေဂသမုဋ္ဌာပိတဖြစ်သော ပမိုဂ္ဂါဟကမဂ္ဂဘဲဖြစ်သော စကားသည် ဥဒါနမည်၏၊ ။ဂါထာသည် မုချဥဒါန,ရုဍ္ဍိယသည် ဥပစာဥဒါန မည်၏။ ။ဣဒဉ္စ ယေဘုယျေန ဝုတ္တံ၊ မေဃသံဝေဂဝသေန ဥဒိတဿာပိ သဗ္ဗေ ဘာယထ ဒုက္ခဿာတိ အာဒိ ဥဒါနဿ ဥဒါနပါဠိယံ အာဂတတ္တာ။ တထာ ဂါထာပဋိသံယုတ္တာတိ ဣဒမ္ပိ ယေဘုယျေနေဝ အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ တဒါယတနံ ယတ္ထ နေဝပထဝီ န အာပေါတိ အာဒိကဿ ရုဍ္ဍိယဝါကျဝသေန ဥဒိတဿာပိ တတ္ထ အာဂတတ္တာ။ ။ဋီ။

ဥဒါန်းပါဠိ, အဋ္ဌကထာတို့၌ ဝဂ်အားဖြင့် ရှစ်ဝဂ်ရှိရာ တဝဂ်လျှင်ဆယ်သုတ်စီရှိသောကြောင့် သုတ်ပေါင်း ရှစ်ဆယ်သာရှိရကား အသီတိသုတ္တန္တာ ပါဌ်သာ သင့်၊ ဒွေမပါသင့်။ **တနည်း** ..... အဓိကသင်္ချာဖြစ်သောကြောင့် 'ဒွေအသီတိသုတ္တန္တာ' လည်း သင့်။

ဝုတ္တမိဒံ ဘဂဝတာတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တာ-ဝုတ္တမိဒံဘဂဝတာ၍သို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တာ - တရာ့တဆယ်သောသုတ်တို့သည်၊ ဣတိဝုတ္တကံ-ဣတိဝုတ်မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ (ဣတိဝုတ္တန္တိ သင်္ဂဟိတံ ဣတိဝုတ္တကံ၊ဣတိဝုတ် - ပါဠိ, ထိုတို့၌ ဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တာသာရှိသောကြောင့် ဖုင်းသာသင့်။ **တနည်း**....ဥနသင်္ချာဖြစ်သောကြောင့် "ဒွါဒသုတ္တရသတသုတ္တန္တာ" လည်းသင့်)

အပဏ္ဏကဇာတကာဒီနိ - အပဏ္ဏကဇာတ် အစရှိကုန်သော၊ ပညာသာဓိကာနိ ပဉ္စဇာတကသတာနိ-ငါးရာ့ငါးဆယ်သော ဇာတ်တို့သည်၊ ဇာတကံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ (ငါးရာ့လေးဆဲ့ခုနစ်သုတ်သာ ရှိသော်လည်း အဓိကသင်္ချာအားဖြင့် ဆို၏၊ ။ဇာတံ ဘူတံ ပုရာဝုတ္တံ ဘဂဝတော ပုဗ္ဗစရိတံ ကာယတိ ကထေတိ ပကာသေတိ ဇောတေနာတိ ဇာတကံ။ ဇာတ ပုဗ္ဗ ကာဇာတ်၊ **တနည်း**......ကေဇာတ်။)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ စတ္တာရော-ကုန်သော၊ အနာရိယာ - အံ့ဘွယ်သရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ရှုမေ အဗ္ဘုတဓမ္မာ-ဤမဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲသော တရားတို့သည်၊ (ရဟန်း ကျား, မ, ဥပါသကာ, ဥပါသိကာ တို့သည် အရှင်အာနန္ဒာ၏ တရားကိုနာရခြင်း၌ မရောင့်ရဲ, မတင်းတိမ်နိုင်ကုန်) အာနန္ဒေ-နန္ဒာ၌၊ သန္တိ-န်၏၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တာ-ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-ကုန်သော၊ အနာရိယဗ္ဘုတဓမ္မပဋိ သံယုတ္တသုတ္တန္တာ - အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲသောတရားနှင့် စပ်သော သုတ်တို့သည်၊ အဗ္ဘုတဓမ္မံ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ (အဗ္ဘုတော ဓမ္မော သဘာဝေါ ဝဏ္ဏော ယဿာတိ အဗ္ဘုတဓမ္မံ)

စူဠဝေဒလ္လမဟာဝေဒလ္လ သမ္မာဒိဋ္ဌိသက္ကပဉှသင်္ခါရဘာဇနိယ မဟာ ပုဏ္ဏမသုတ္တာဒယော-မဟာပုဏ္ဏမ သုတ်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-ကုန် သော၊ ဝေဒဉ္စ - အသိဉာဏ် ပညာကို၎င်း၊ တုဋ္ဌိဉ္စ-နှစ်သက်ခြင်းကို၎င်း၊ လဒ္ဓါ လဒ္ဓါ-ရကုန်ရကုန်၍၊ ပုစ္ဆိတသုတ္တန္တာ-မေးအပ်သော သုတ်တို့ သည်၊ ဝေဒလ္လံ-မည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊အင်္ဂဝသေန- ဖြင့်၊နဝဝိဓံ-၏၊(ဝေဒံ လဒ္ဓါ လဒ္ဓါ ပုစ္ဆိတံ ဝေဒလ္လံ။အဋ္ဌကထာ။ ။ဝေဒံ နိဿိတံ ဝေဒလ္လံ။ ကစ္စည်း။ ။သုတ္တ,ဂေယျ စသည်သည် ဗုဒ္ဓဝစန၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အင်္ဂါမည်၏)

ဓမ္မက္ခန္ဓဝသေန-ဓမ္မက္ခန္ဓာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုရာသီတိသဟဿဝိဓံ- ရှစ်သောင်းလေးထောင်အပြားရှိသည်၊ ကထံ-ဟောတိ-ကား။ ။ဧ-ချဲ့၊ သဗ္ဗမေဝ-သော၊ဣဒံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ ဒွါသီတိဗုဒ္ဓတောဂဏှိံ ။ပ။ ပဝတ္တိ နောတိ-နောဟူ၍၊ ပရိဒီပိတဓမ္မက္ခန္ဓဝသေန-ပြအပ်ပြီးသော ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စတုရာသီတိသဟဿပ္ပဘေဒံ-ရှစ်သောင်း လေးထောင် အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္ထ-ထိုရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ ဧကာနုသန္ဓိကံ-တခုသော အနုသန္ဓိရှိသော၊ သုတ္တံ- သည်၊ ဧကော-သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓော-ဓမ္မက္ခန္ဓာမည်၏၊ ယံ သုတ္တံ-သည်၊ အနေကာနုသန္ဓိကံ-များသောအနုသန္ဓိရှိ၏၊ တတ္ထ သုတ္တေ-၌၊အနုသန္ဓိ ဝသေန-အနုသန္ဓိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓဂဏနာ-ဓမ္မက္ခန္ဓာကိုရေတွက် ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဂါထာဗန္ဓေသု-ဂါထာ, စုဏ္ဏိယတို့၌၊ ပဉှာ ပုစ္ဆနံ-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို မေးသောစကားသည်၊ဧကော-သော၊

ဓမ္မက္ခန္ဓော-၏၊ ဝိသဇ္ဇနံ - ဖြေသော စကားသည်၊ ကေော - သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓော-၏၊ အဘိဓမ္မ-၌၊ ကေမေကံ - တခုတခုသော၊ တိက ဒုက ဘာဇနံ-တိက်,ဒုက်ကို ဝေဘန်ခြင်းသည်ရင်း၊ ကေမေကံ-သော၊ စိတ္တ ဝါရဘာဇနံ-စိတ္တုပ္ပါဒ(စိတ်အကြိမ်)ကို ဝေဘန်ခြင်းသည်ရင်း၊ကေော-သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓော-၏၊ ပဋိနယေ-၌၊ ဝတ္ထု - ဝတ္ထုသည်၊ အတ္တိ - ၏၊ မာတိကာ-သည်၊ ပဒဘာဇနံ-သည်၊ အန္တရာပတ္တိ-အန္တရာပတ်သည်၊ အာပတ္တိ - အာပတ်သည်၊ အနာပတ္တိ - အနာပတ်သည်၊ တိကစ္ဆေဒေါ-တိက်အပိုင်းအခြားကို ဆိုရာစကားရပ်သည်၊ အတ္တိ – ၏၊ တတ္ထ - ထို ခုနစ်ပါးသော အဖို့အစုတွင်၊ ကေမေကော - တခုတခုသော၊ ကော၁ှာ သော - အဖို့အစုသည်၊ ကေကော-သော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓော-၏၊ ဉာတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဓမ္မက္ခန္ဓဝသေန-ဖြင့်၊ စတုရာသီတိသဟဿ ဝိဓံ-၏၊

ဧဝံ-သို့၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓဝစနံ-သည်၊ အဘေဒတော-သာမညအားဖြင့်၊ ဝါ-အပြားမရှိသောအားဖြင့်၊ ရသဝသေန – သာယာအပ်သော အသာဒ ရသ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝါ-ကျေးဇူးအာနိသင်ဟူသော ဂုဏရသ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ ဝါ-ပြည့်စုံသော သမ္ပတ္တိရသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-ပြီးစေတတ်သော ကိစ္စရသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကေဝိဓံ-၏၊ ဘေဒတော-အပြားအားဖြင့်၊ ဓမ္မဝိနယာဒိဝသေန - ဖြင့်၊ ဒုဝိဓာဒိဘေဒံ – ဒုဝိဓစသည်အပြားရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ကို၊ သင်္ဂါယန္တေန - ပေါင်းရုံးညီညာ သံဂါယနာတင်တော် မူသော၊ မဟာကဿပပမုခေန-အရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော၊ ဝသီဂဏေန – ရဟန္တာအပေါင်းသည်၊ အယံ - ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ အယံ-ကား၊ ဝိနယော-ယတည်း၊ ဣဒံ-ဤသည်ကား၊ ပဌမ ဗုဒ္ဓဝစနံ-နတည်း၊ပ။ ဣဒံ-ကား၊ အဘိဓမ္မပိဋကံ-ကတည်း၊အယံ-ကား၊ ဒီဃနိကာယော-ကာယတည်း၊ အယံ-ကား၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော-ကာယ တည်း၊ဣမာနိ သုတ္တာဒီနိ-ဤသုတ် အစရှိသည်တို့သည်၊ နဝင်္ဂါနိ-ကိုး ပါးသောအင်္ဂါ ရှိကုန်၏၊ ဣမာနိ - ဤသည့်တို့ကား၊ စတုရာသီတိဓမ္မ က္ခန္ဓသဟဿာနိ-ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ဣမံ ပဘေဒံ-ဤအပြားကို၊ဝဝတ္ထပေတွာဝ-ပိုင်းခြားမှတ်သား ပြီး၍သာလျှင်၊ သင်္ဂီတံ-ပေါင်းရုံးညီညာ သံဂါယနာတင်အပ်၏။

စ·ဆက်၊ ကောဝလံ-သက်သက်၊ ရူမမေဝ ပဘေဒံ-လျှင်၊ ဝဝတ္ထ ပေတွ·ဝ-လျှင်၊ သင်္ဂီတံ-သည်၊ န-မဟုတ်သေး၊ အညံ့·သော၊ ဥဒါန သင်္ဂဟ။ပ။ ပဏ္ဏာသသင်္ဂဟ အနေကဝိဓံ - ဥဒါနသင်္ဂဟ, ဝဂ္ဂသင်္ဂဟ, ပေယျာလ သင်္ဂဟ, ဧကနိပါတ်, ဒုကနိပါတ်စသော နိပါတ သင်္ဂဟ, သံယုတ္တသင်္ဂဟ, ပဏ္ဏာသသင်္ဂဟ စသော များသော အပြားရှိသော၊ (ပါတုံ ရက္ခိတုံ ဝိတ္ထာရိတုံဝါ အလန္တိ ပေယျာလံ။ ပေယျေ ဝိတ္ထာရေ အသန္တိဝါ ပေယျာလံ) တိသု ပိဋကေသု - ပိဋကသုံးပုံ အလုံးစုံတို့၌၊ သန္ဒိဿမာနံ-ကောင်းစွာ ထင်သော၊ သင်္ဂဟပ္ပဘေဒမ္ပိ - သင်္ဂဟအပြား ကိုရင်း၊ဝဝတ္ထပေတွာဝ-လျှင်၊ သတ္တဟိ မာသေဟိ-ခုနစ်လခြင်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂီတံ-အပ်ပြီ၊

စ-ဆက် ဝါ-လဒ္ဓဂုဏ်၊အသေ ဗုဒ္ဓဝစနသ-ထိုမြတ်စွာဗုရားစကား တော်ကို၊ သင်္ဂီဘိပရိယောသာနေ-ပေါင်းရုညာ သံဂါယနာတင်ပြီး သည်၏အဆုံး၌၊မဟာကဿပတ္ထေရေန-သည်၊ ဒသဗလဿ-၏၊ ရှုဒံ သာသနံ-ကို၊ပဥ္စဝဿသဟဿပရိမာဏကာလံ-အနှစ်ငါးထောင် မြား မြောင်သချာ ကာလပတ်လုံး၊ပဝတ္တနသမတ္ထံ-ဖြစ်ခြင်း၌, (၄ါ) စွမ်းနိုင် သည်ကို၊ကတံ-အပ်ပြီ၊ရှုတိ-သို့၊သဥ္စာတပမောဒါဝိယ-ကောင်းစွာဖြစ် သောဝမ်းမြောက်ခြင်းကဲ့သို့ရင်း၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးနှုမော် သာဓု ခေါ်ခြင်းကို၊ ဒဒမာနာဝိယ-ပေးသကဲ့သို့ရင်း၊ အယံ မဟာပထဝီ-ဤမြေ ကြီးသည်၊ ဥဒကပရိယန္တံ-ရေအဆုံးရှိသည်ကို၊ကတွာ-၍၊ အနေကပ္ပ ကာရံ-အကြိမ်များစွာ၊ကမ္ပိ-တုန်လှုပ်ပြီ၊ သင်္ကမ္ပိ-တက်၍တက်၍(မြင့်၍ မြင့်၍) တုန်လှုပ်ပြီ၊ သမ္ပကမ္ပိ-တက်တုံ,သက်တုံ (မြင့်တုံ,နိမ့်တုံ) တုန် လှုပ်ပြီ၊ သမ္ပဝေဓိ-အချပ်လေးမျက်နှာ တုန်လှုပ်ပြီ၊တနည်း......သင်္ကမ္ပိ- ရှေ့နောက်နှစ်ပုံ မြင့်တုံ,နိမ့်တုံ တုန်လှုပ်ပြီ၊ သမ္ပကမ္ပိ-မြောင် မြောက် နှစ်ပုံမြင့်တုံ,နိမ့်တုံ တုန်လှုပ်ပြီ၊သမ္ပဝေဓိ-အနား,အလယ် နှစ်သွယ်ဖုံ မြင့်တုံ,နိမ့်တုံတုန်လှုပ်ပြီ၊အနေကာနိ-တပါးမကကုန်သော၊ ဝါ·များစွာ ကုန်သော၊ အစ္ဆရိယာနိစ ့ အံ့အပ်သော အခြင်းအရာတို့သည်လည်း ဝါ-လက်ဖျစ်တီးခြင်း၌ သင့်သောအခြင်းအရာတို့သည်လည်း ပါတု ရဟောသုံ-ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ရှုတိအယံ-ကား၊ပထမမဟာသင်္ဂဟိနာမ- ပထမမဟာသံဂါယနာမည်၏။

ယာ-အကြောင်ပထမမဟာသံဂါယနာကို၊လောကေ-၌......

သတေဟိ ပဉ္စဟိ ကတာ, တေန ပဉ္စသတာတိစ၊
ထေရေဟေဝ ကတတ္တာစ, ထေရိကာတိ ပဝုစ္စတီတိ။

ပဉ္စဟိ သတေဟိ-ရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ကတာ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ပဉ္စသတာတိစ-ပဉ္စသတိကသံဂါယနာဟူ၍ငင်း၊(ပဉ္စသတေဟိကတာ ပဉ္စသတာနိဝါ ဇတိဿာတိ ပဉ္စသတိကာ) ထေရေဟေဝ - ရှင်မဟာကဿပစသော မထေရ်တို့သည်သာလျှင်၊ ကတတ္တာ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ထေရိကာတိစ-ထေရိကသံဂါယနာဟူ၍ငင်း၊ (ထေရေဟိ ကတာ, ထေရာဝါ ဇာတိဿာတိ ထေရိကာ)ပဝုစ္စတိ-အပြားအားဖြင့် ဆိုအပ်၏၊ဣတိ-ပြီးပြီ။

ဗာဟိယနိဒါနကထာ ပြီးပြီ။

အဗ္ဘန္တရ နိဒါနကထာ

ဣမိဿာ ပထမ မဟာသင်္ဂီတိယာ-၌ပထမ မဟာသံဂါယနာသည်၊ ဝတ္တမာနာယ – ဖြစ်လတ်သော်၊ ဝိနယသင်္ဂဟာဝသာနေ – ဝိနည်းကို ပေါင်းရုံးညှာ သံဂါယနာတင်ပြီးသည်၏ အဆုံး၌၊ သုတ္တန္တပိဋကေ- သုတ္တန်ပိဋကတ်၌၊ အာဒိနိကာယဿ - အစနိကာယ်၏၊ အာဒိသုတ္တံ-အစ သုတ်ဖြစ်သော၊ဗြဟ္မဇာလံ-ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တေန-မေးတော်မူ သော၊အာယသ္မတာ မဟာကဿပတ္ထေရေန-အရှင်မဟာကဿပထေရ် သည်၊ ဗြဟ္မဇာလံ အာဝုသော အာနန္ဒ ကတ္ထ ဘာသိတန္တိ ဧဝမာဒိဝစန ပရိယောသာနေ-ဗြဟ္မဇာလံ အာဝုသော အာနန္ဒ ကတ္ထ ဘာသိတံ ဤသို့စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောစကား၏အဆုံး၌၊ ယတ္ထစ-အကြင်အရပ်၌ လည်း၊ ဘာသိတံ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယဉ္စ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတံ-၏ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ ပကာ သေန္တော-ထင်ရှား ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဓါ-ကြောင့်၊ ဓါ-သော၊ (ပကာ သေတီတိ ပကာသေန္တော)အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိံ–ဧဝံ မေ သုတံ ဤသို့စသောစကားကို၊အာဟ-၏၊တေန-ကြောင့်၊ ဗြဟ္မဇာလဿာပိ ဧဝံ မေသုတန္တိ အာဒိကံ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန

ပထမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ ဝုတ္တံ နိဒါနမာဒိတိ - နိဒါနမာဒိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-အပ်၏၊ တဿ-ထိုဇော် မေ သုတံ စသော စကား၌၊ ဧဝန္တိ-ဇော်ဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ-နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ မေတိ အာဒီနိ - မေ, ဤသို့စသောပုဒ်တို့သည်၊ နာမပဒါနိ-နာမ်ပုဒ်တို့တည်း။ ။ပဋိပန္နော ဟောတီတိ ဧတ္ထ-၌၊ ပဋီတိ-သည်၊ ဥပသဂ္ဂပဒံ-တည်း။ ။ဟောတီတိ-သည်၊ အာချာတပဒံ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ တာဝ-ရှေးဦးစွာ၊ ဣမိနာ နယေန-ဤနည်းဖြင့်၊ ပဒဝိဘာဂေါ-ပဒ, ပဒဝိဘာဂ, ပဒဝိဂ္ဂဟကို၊ (ပဒါနိစ ပဒဝိဘာဂေါစ ပဒဝိဂ္ဂဟောစ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ကြေသိင်ပြု)ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ပန-ပဒမှတပါး ပဒတ္ထကိုပြဆိုအံ့......၊ဇော်သဒ္ဒေါ-သည်၊ တာဝ-စွာ၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊ဥပမူပဒေသ သမ္ပဟံသန ဂရဟ ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟာကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏာဒိ အနေကတ္ထပ္ပဘေဒေါ - ဥပမာအနက်, ဥပဒေသ, သမ္ပဟံသန, ဂရဟ, ဝစနသမ္ပဋိဂ္ဂဟ, အာကာရ, နိဒဿန, အဝဓာရဏအနက်စသော များသောအနက်အပြားရှိ၏။ ။တထာ တံ ဝစနံ-သည်၊ ဓါ-ကိုယ်ဟိ-မှန်၊ဓါ-ချဲ၊သေ-ဤဇော်သဒ္ဒါသည်၊ဇော်-ဤအတူ၊ ဓာတေန - ဖြစ်သော၊ မဇ္ဈန-သဏ္ဌာဝါသည်၊ (မရိတဗ္ဗောတိ မစ္စော) ဗဟုံ-များစွာ! ဓါ-များစွာသော၊ ကုသလံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ - ၏၊ ဣတိ အာဒီသု-တို့၌၊ ဥပမာယံ-ဥပမာအနက်၌၊ အာဂတော-လာ၏။ ။ဇော်-ဤလို၊ တေ-သည်၊ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ-ရှေ့သို့တက်အပ်၏၊ ဇော်-လို၊ တေ-သည်၊ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ-နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏၊ ဣတိအာဒီသု-တို့၌၊ ဥပဒေသေ-၌၊အာဂတော-၏၊ ။ဘဂဝါ-မြတ်စွာဗုရား၊ဇော်-ဤစကားသည်၊ ဇော်-ဟုတ်ပါ၏၊ သုဂတ-ရား၊ ဇော်-သည်၊ ဇော်-၏၊ ဣတိအာဒီသု-တို့၌၊ သမ္ပဟံသနေ-၌၊ အာဂတော-၏။ ။အယံဝသလီ-ဤသူယုတ်မသည်၊ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ-အမှတ်မထား တပါးပါးသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဓါ-အမှတ်မထား တပါးပါးသောနေရာ၌၊ဓါ-နေရာတိုင်း၌၊မုဏ္ဍကသာ-ဦးပြည်းကတုံးဖြစ်သော၊ တဿ သမဏကဿ - ထိုရဟန်းယုတ်၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဘာသေ၀-ဒါလောက်တောင်သာလျှင်၊ ဘာသ တိ-ပြောဆိုနိုင်ဘိ၏၊ဣတိအာဒီသု-တို့၌၊ဂရဟေ-၌၊အာဂတော-၏။ ။ ဘန္တေ-ရား၊ ဇော်-ကောင်းပါ၏၊ ဣတိခေါ-ဤသို့သာလျှင်၊တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ဘဂဝတော၊အား၊ ဓါ ၏၊ ဝစနံ-စကားတော်ကို၊ ပစ္စဿော

သုံ-ရှေးရှုရှိသေစွာ နားထောင်ကြပါသည်ဗရား၊ ဝါ - နားထောင်ကြ
ပါသည်ဗရား၊ ဝါ-ဝန်ခံကြပါသည်ဗရား၊ ဣတိ အာဒိသု - တို့၌၊ ဝစန
သမ္ပဋိဂ္ဂဟေ-၌၊ အာဂတော-၏။ ။ဘဂ္ဂ-ရေး၊ ဘဂဝတာ-သည်၊
ဒေသိတံ-သော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဧဝံ ဗျာခေါ-ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။

> ဧဝံ ဝိယ ခေါ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဝိယ ကို ဗျာ,ပြု။ ။တနည်း...... ဝ၌
> ဣ ကို ချေ၊ ဝ ကို ဗ ပြု၊ ဗ ယ ကပ်၊ ယ ၌ အ ကို အာ ဒီဃပြု၍
> ဧဝံ ဗျာခေါ ပြီး၏၊ ဋီကာ၌.... ''ယကာရ သံယောဂဉ္စ-ယနှင့်
> ယှဉ် ကပ်ခြင်းကိုလည်း'' ဟု ပေး။

အဟံ-သည်၊ အာဇာနာမိ-သိ၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ အာကာရေ-၌၊ အာဂတော-၏။ ။မာဏဝက-လုလင်ငယ်၊ တွံ-သည်၊ ဧဟိ-သွားလော့၊ ယေန-အကြင် အရပ်၌၊ သမဏော အာနန္ဒော-ရဟန်း အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တေန-ထိုအာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ-ချဉ်းကပ်လော့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ မမ ဝစနေန-ငါ့စကားဖြင့်၊ ဝါ-ငါ့အပြောဖြင့်၊ သမဏံ အာနန္ဒံ-ကို၊ အပ္ပါဗာဓံ-ပြင်းစွာနှိပ်စက်တတ်သော အနာရောဂါ မရှိခြင်းကို၊ အပ္ပါတင်္ကံ-အနာရောဂါမရှိခြင်းကို၊ ဝါ-ပူပန်ဆင်းရဲ မရှိခြင်းကို။ (အာတင်္ကော ရောဂတာပေသု။ ။အဘိဓာန်) လဟုဋ္ဌာနံ-လျင်စွာ ထ, ကြွနိုင်သည်ကို၊ ဗလံ-အင်အားရှိခြင်းကို၊ ဝါ - ကာယဗလကို၊ ဖါသုဝိဟာရံ-ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ပုစ္ဆ-မေးလော့၊ တောဒေယျ ပုတ္တော-တောဒေယျပုဏ္ဏားဏ်၏သားဖြစ်သော၊ သုဘော မာဏဝေါ-သုဘလုလင်သည်၊ ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ-အရှင်အာနန္ဒာကို အပ္ပါဗာဓံ-ကို။ပ။ဖါသုဝိဟာရံ-ကို၊ ပုစ္ဆတိ ဣတိ-မေး၏ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ-လျှောက်ထားပါလော။ ။ဧဝဉ္စ-ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ-လော၊ သာဓု-ကောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဝံ အာနန္ဒော-သည်၊ ယေန-၌၊ တောဒေယျပုတ္တဿ-သော၊ သုဘမာဏဝဿ-၏၊ နိဝေသနံ-နေရာအိမ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တေန-သို့၊ အနုကမ္ပံ-အစဉ်သနား စောင့်ရှောက်သည်ကို၊ ဥပါဒါယ-အကြောင်းပြု၍ ဝါ-အစွဲပြု၍၊ ဥပသင်္ကမတု ကိရ - ချဉ်းကပ်စေချင်သတတ်၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ နိဒဿနေ - ၌၊ အာဂတော-၏။ ။ကာလာမာ-ကာလာမတို့၊ ဝါ-ကာလာမအနွယ်၌ဖြစ်သောသူတို့၊ တံ-ထိုဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ ကိံ မညထ-အဘယ်သို့အောက်မေ့, မှတ်ထင် ကုန်သနည်း၊ ဣမေ ဓမ္မာ - ဤ တရားတို့သည်၊

ကုသလာဝါ-ကုသိုလ်တရားတို့လော၊ အကုသလာဝါ-တို့လော၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေခွင့်ပေး၍ မေးတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ-ရား၊ အကုသလာ-အကုသိုလ်တရားတို့ပါတည်း၊၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေကုန်၏၊ ။သာဝဇ္ဇာဝါ-အပြစ်ရှိသောတရားတို့လော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ-အပြစ်မရှိသော တရားတို့လော၊ ဣတိ-၏၊ဘန္တေ-ရား၊သာဝဇ္ဇာ-အပြစ်ရှိသောတရားတို့ပါတည်း ဣတိ-ကုန်၏။ ။ဝိညု ဂရဟိတာဝါ-ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သောတရားတို့လော၊ ဝိညုပသတ္ထာဝါ-ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတို့လော၊ ဣတိ-၏။ ။ဘန္တေ-ရား၊ ဝိညုဂရဟိတာ-တို့ပါတည်း၊ ဣတိ-ကုန်၏။ ။ သမတ္တာ-ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ-ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ-စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ-ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိဝါ-ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါ-မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊တုမှာကံ-တို့၏၊မတိ-အယူသည်(၂ ပုဒ်ထည့်) ကထံဝါ ဟောတိ-အဘယ်သို့မူလည်း ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ-၏။ ။တနည်း......ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ဝေါ-သင်တို့၏၊မတိ-အယူသည်၊ ကထံ ဟောတိ-အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-၏။

(ပထမအနက်ကား .....'ဧတ္ထ ဝစနန္တယေ ကထံဝါတုမှာကံ မတိ ဟောတီတိ ယောဇေတဗ္ဗံ'ဋီကာသစ်နှင့်အညီတည်း။ ။ဒုတိယအနက်ကား......'ကထံ ဝေါ ဧတ္ထ ဟောတိ' ဋီကာဟောင်းနှင့်အညီတည်း။ 'ဝေါ နော ဧတ္ထ ဟောတိ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ အဖြေစကားထောက်က ဋီကာဟောင်းနည်းသာ ကောင်း၏)

ဘန္တေ-ရား၊ သမတ္တာ-သော်၊ သမာဒိန္နာ-သော်၊ အဟိတာယ-ငှါ၊ ဒုက္ခာယ-ငှါ၊သံဝတ္တန္တိ-န်၏၊ဧတ္ထ-၌၊နော-တို့၏၊ မတိ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊အဝဓာရဏေ-၌၊အာဂတော-၏။ ။ဣစ္ဆ-ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသော ဤအရာ၌၊ ဣာယံ, သော ဧယံ-ထိုဧဝံသဒ္ဒါကို၊ အာကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏေသု - အာကာရအနက်, နိဒဿနအနက်,အဝဓာရဏအနက်တို့၌၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ဥပမာယုပဒေသေစ,နိဒ္ဒါယံ သမ္ပဟံသနေ၊
ဝါစာ ပဋိဂ္ဂဟာကာရ- နိဒဿနာဝဓာရဏေ၊
ဧဝသဒ္ဒော ပန္နိမော, တိဝိဓတ္ထော ဣဓိစ္ဆိတော။

ဝေံသဒ္ဒေါ-ဧ ံသဒ္ဒါသည်၊ ဥပမာ ယုပ္ပဒေသ စ-ဥပမာ ...ယ်,နည်းကိုညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၎င်း နိဒ္ဒါယံ ဂ ့ရဲ့ခြင်းအနက် ၌၎င်း၊လ...သနေ-နှ ါလန်းနှစ်သက်အားထက်စေခြင်းအနက် ၌၎င်း၊ ဝါစာပဋိဂ္ဂဟာ ာကာ ရ နိဒဿနာဝဓာရဏော - စကားကို ဝန်ခံခြင်းအနက်, အခြင်းအရာ အနက်,ညွှန်ပြခြင်းအနက်, ပိုင်း ခြားမှတ်သားခြင်းအနက်၌၎င်း၊ ဘဝေ—၏ အဋ္ဌသု-ရှစ်ပါးကုန် သော၊ တေသု - ထိုအနက်တို့တွင်၊ ပန္နု မော - နောက်ဆုံးဖြစ် သော တိဝိဓ္ဌေ-သုံးပါး အပြားရှိသော အာကာရ,နိဒဿန, အဝဓာရဏ အနက်ကို ဆုခ-ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသော ဤအရာ၌၊ ရှုသိတော-အလိုရှိအပ်၏။

တတ္ထ-ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အာကာရတ္ထေန-အာကာရအနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဒေန-ဧဝံသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဧတံ အတ္ထံ - ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို၊ ဒီပေတိ - ပြ၏၊ ကိံ ဒီပေတိ—ကား၊ နာနာနယ နိပုဏ မနေကဇ္ဈာသယ သမုဋ္ဌာနံ-အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့် သိမ်မွေ့နက်နဲသော များသော အဇ္ဈာသယကြောင့်ဖြစ်သော၊အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ-အနက်,သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံ သော ဝိဝိဓပါဋိဟာရိယံ-အထူးထူး အပြားပြားရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာ ရှိထသော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓ ဂမ္ဘီရံ - နက်နဲသော ဓမ္မ, နက်နဲ သော အတ္ထ,နက်နဲသောဒေသနာ,နက်နဲသောပဋိဝေဓရှိထသော၊ သဗ္ဗ သတ္တာနံ - ကိုယ်၏၊ သကသက ဘာသာနုရူပတော-မိမိ မိမိတို့၏ ဘာသာ အားလျော်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-မိမိ မိမိတို့၏ဘာသာနှင့် မဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်၊သောတပထံ-သောတဟူသောလမ်းသို့၊ ဝါ-သောတ၏လမ်း သို့(သဝနံ သောတံ၊သောတမေဝပထော သောတပထော၊သောတဿ ပထော ဝါ သောတပထော)၊ အာဂစ္ဆန္တံ – ရောက်လာသော၊ တဿ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနံ—ကို၊ သဗ္ဗပ္ပကာရေန-အလုံးစုံသော အပြားအား ဖြင့်၊ ဝိညာတုံ-ငှါ၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ သမတ္ထော- စွမ်းနိုင်ပါအံ့ နည်း၊အသမတ္ထောယေဝ-မစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း၊ ပန-စင်စစ်သော် ကား၊ သဗ္ဗထာမေန-အားကုန်ထွဲ၍သဖြင့်၊ သောတုကာမတံ-နာလိုသော သူ၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတွာပိ-ဖြစ်စေဒါတောင်မှလည်း၊ မေ-ငါသို့သောသူ စင်လျက်လည်း၊ ဧဝံ-တရသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံ-ပ်၏၊ မယာပိ-

ငါသို့ ပြောသူစည်လျက်လည်း၊ ဇောတ်နာကာရေန-ဖြင့်၊ သုတံ-ဝ်၏၊ ဣတိ ဒီပေတိ-၏။

ပဉ္စဂ္ဂေ မန္တိတွာ ဂန္တ္ဝာတိ ပဝတ္တတိတိ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပတိပုဗ္ဗ ဟိခါတ်, ကွိပစ္စည်း၊ ကွိ ချေ, ဟိ ကို ဟာရိယပြု, ပတိကို ပဠိပြု, ပ ၏ အ ကို အာ ပြု, ပါဠိဟာရိယ ပြီး၏။ **တနည်း** .....ပဋိပက္ခေ ဟရတီတိ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပဋိပက္ခေ-ဆန့်ကျင် ဘက်ကိလေသာတို့ကို ဝါ-တိတ္ထိတို့ကို၊ ဟရတိ-ပယ်ဖျောက်တတ်၏၊ ပတိပုဗ္ဗ ဟရဓာတ်, ဏျပစ္စည်း၊ ဏအနုဗန်ချေ, ဣလာ, ဟ၏ အ ကို အာ, ပတိကို ပဠိ, ပ၏ အ ကို အာပြု,ပြီး၏။ **တနည်း....** ပဋိပက္ခာ ဟရိတဗ္ဗံ ပဝတ္တေတဗ္ဗန္တိ ပဋိဟာရိယံ တဒေဝ ဒိဿဝသေန သကတ္ထဝုတ္တိပစ္စယဝသေန ဝါ ပါဠိဟာရိယံ။ **တနည်း**-ပဋိဟာရိယေ ဘဝံ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပဋိဟာရိယ အရ ပြာဋိဟာ အပေါင်းသုံးပါး၊ ပုဒ်ပြီးအစိတ်အစိတ်-တပါးပါးရ၏၊ ၊**တနည်း** ပဋိဟာရိယေ ဇာတံ, ပဋိဟာရိယတောဝါ အာဂတံ ပါဠိဟာရိယံ၊ ပဋိဟာရိယအရ စတုတ္ထဗျာန်,မင်္ဂ၊ ပုဒ်ပြီး တန်ခိုးပြာဋိဟာရ၏။

နိဒဿနတ္ထေန-နိဒဿနအနက်ရှိသော၊ ဧဝံသဒ္ဒေန-ဖြင့်၊ အဟံ-သည်၊ နသယမ္ဘူ-သယမ္ဘူမဟုတ်၊ (သာမံ ဘဝတီတိ သယမ္ဘူ) မယာ-သည်၊ ဣဒံ သုတ္တံ-ကို၊ နသစ္ဆိကတံ-မျက်မှောက်မပြုအပ်၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ဝုတ္တဒေါသတော-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်မှ၊ (အပါဒါန်ထည့်)ပရိမောစေန္တော-လွတ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-သောကြောင့်၊ ဝါ-လွတ်စေလိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ (ပရိမောစေတီတိ ပရိမောစေန္တော)မယာဝိ-ငါသည်လည်း၊ ဧဝံ-သို့ သုတံ-ဝ်၏၊ မယာဝိ-သည်လည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ သုတံ-ဝ်၏ ဣတိ-သို့၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုအပ်သော၊ သကလံ-အလုံးစုံသော၊ သုတ္တံ-ကို၊ နိဒဿေတိ-ညွှန်ပြတော်မူ၏။

အဝဓာရဏတ္ထေန-သော၊ ဧဝံသဒ္ဒေန-ဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ မမ-၏ သာဝကာနံ-တပည့်သား သာဝကဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-မမ-ငါ့အား၏ စကားကို၊ သာဝကာနံ-နားထောင်တတ်ကုန်သော၊ (သုဏန္တီတိ သာဝကာ) ဗဟုဿုတာနံ-အကြားအမြင် ဗဟုဿုတရှိကုန်သော၊ ဝါ-များ

သောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့တွင် ယဒိဒံ ယော အယံ
အာနန္ဒော-အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ ဧတဒဂ္ဂ-၏ ဌာနံ ဌာနေ - ထိုအာနန္ဒာ
သည်၊အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ-အမြတ်ဆုံးတည်း တနည်း....အာနန္ဒော-အာနန္ဒာဟု
ဆိုအပ်သော၊ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ-အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊အဂ္ဂံ-
၏၊ဌာနံ-ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ အဂ္ဂံ-တည်း၊ဂတိမန္တာနံ-ပညာ
ရှိကုန်သော၊ သတိမန္တာနံ-သတိရှိကုန်သော၊ ဓိတိမန္တာနံ-တည်ကြည်
ခြင်းသမာဓိရှိကုန်သော၊ ဝါ-လုံ့လဝီရိယ ရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ-
ဆည်းကပ် ခစားတတ်ကုန်သော၊ ဝါ-ပြုစု,လုပ်ကျွေးတတ်ကုန်သော၊
ဘိက္ခူနံ-တို့တွင် ယဒိဒံ ယော အယံ အာနန္ဒော-သည်၊ အဂ္ဂံ-၏ ဌာနံ
ဌာနေ-သည်၊အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ-တည်း၊ တနည်း ...အာနန္ဒော-သော၊ ယဒိဒံ
ယံ ဣဒံ-သည် အဂ္ဂံ-၏ ဌာနံ-သည်၊ အဂ္ဂံ-တည်း၊(သတိ ဂတိ၊ဓိတိမန္တ၊
ဥပဋ္ဌာနှင့်၊သုတ ကျော်စွာ၊အာနန္ဒာတည့်။ ။ဘုသ ပျို)ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊
ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓကြောင်း၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ အတ္ထ
ကုသလော - အနက်၌ လိမ္မာ၏၊ ဓမ္မကုသလော - ပါဠိ၌ လိမ္မာ၏၊ ဝါ-
အသွယ်သွယ်သောအကြောင်း၌ လိမ္မာ၏ ဗျဉ္ဇန ကုသလော-သဒ္ဒါ၌ လိမ္မာ
၏၊ နိရုတ္တိကုသလော—ဝိဂြိုဟ်၌လိမ္မာ၏၊ ဝါ-နိရုတ္တိငါးပါး၌ လိမ္မာ၏၊
ပုဗ္ဗာပရကုသလော - ရှေ့နောက်၌ လိမ္မာ၏၊ ဝါ-ရှေ့နောက် အစပ်
သမ္ဗန်၌ လိမ္မာ၏၊ဝါ-ရှေ့နောက် အစပ်သမ္ဗန်ကို နှီးနှောခြင်း၌ လိမ္မာ၏၊
ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ဓမ္မသေနာပတိနာစ-ရှင်သာရိပုတ္တရာကြောင်း၊ ပသတ္ထ
ဘာဝါနုရူပံ - ချီးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနော-၏၊
ဓာရဏဗလံ - ဆောင်နိုင်သောအားကို၊ ဝါ-ဆောင်နိုင်ခြင်း၌ အားကို၊
ဒဿေန္တော-ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ -ပြလိုသော ရှင်အာနန္ဒာ
သည်၊(ဒဿေတိတိ ဒဿေန္တော)သတ္တာနံ-တို့အား၊သောတုကာမတံ-
နာခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့သာ
လျှင်၊ မေ-သည်၊ သုတံ-၏၊ တဉ္စ ခေါ-ထိုကြားအပ်သော သုတ်သည်
လည်း၊ ဝါ-ထိုကြားခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထတောဝါ-အနက်အားဖြင့်
လည်း၊ ဗျဉ္ဇနတောဝါ-သဒ္ဒါအားဖြင့်လည်း၊ အနူနမနဓိကံ-မယုတ်,မပို၊ ဝါ-
မယုတ်မလွန် ဧဝမေဝ-ဤသို့သာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏၊ အညထာ-တပါးသော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ-မမှတ်အပ်၊ ဣတိ-သို့၊ သောတုကာမတံ-ကို၊
ဇနေတိ-၏၊

မေဃသဒ္ဒေါ-သည် တိသု အဗ္ဘောသု-တို့၌၊ ဣသတိ-၏၊ တထာ တံ ဝစနံ-သည်၊ဟိ-မှန်၊တထာ တံ ဝစနံ-ကို၊ဟိ-ချဲ့၊ အသာ မေဃဒ္ဒသာ-၏၊ ဂါထာသင်္ဂိတံ - ဂါထာကို သိဆိုရ၍ ရသောအဘိဓာန်ကို၊ မေ - သည်၊ အဘောဇနေယျံ - မစားအပ်, ထိုက်, ကောင်း, မစားလိုတော့၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊မယာဘိ အဗ္ဘောာ-ငါသည်ဟူသောကတ္တားအနက်သည်၊ ဣသတိ-၏။ ။ဘဂ္ဂေ-ရား၊ သာဂရ-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ မေ-အား၊ သံခိတ္တေန-အကျဉ်း အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတု-ဟော တော်မူပါ၊ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊မယှံဘိအဗ္ဘောာ-ငါ့အားဟူသောသမ္ပဒါန် အနက်သည်၊ ဣသတိ-၏။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တုမှေ-တို့သည်၊ မေ-ငါဘုရား၏၊ဓမ္မဒါယာဒါ-တရားအမွေခံ သားတော်တို့သည်၊(ဒါယာဒေါ ဗန္ဓဝေ ပုဂ္ဂေ။ အဘိဓာန်။ ။ဒါတဗ္ဗန္တိ ဒါယံ၊ ဒါယံ အာဒိယန္တီတိ ဒါယာဒါ) ဘဝထ - ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ မမာတိ အဗ္ဘောာ-ငါ၏ဟူသော သမ္ဗန္ဓအနက်သည်၊ ဣသတိ-၏၊ပန-ထူး၊ ဧါ-အတ္တုပ္ပန္နဂါရမှတပါး အညဿ (အမိငွေတဿ)ကို ပြဆိုအံ့၊ (သဒ္ဒါ တပါး၊ နက်များထုတ်ပြ၊ အတ္တုပ္ပန္နဂါရ၊ မှန်ရချ၊ လိုရာအနက်၊ ပြလျက် ထွက်က၊အညဿ၊ယင်းဝါကျ)ဤခ ဇေဝံမေသုတံဟူသောဤအရာ၌၊ မယာ-သည်၊သုတံ-အပ်၏၊ဣတိစ-ဤသို့၎င်း၊မမ-၏၊ သုတံ-ကြားခြင်း၊ ဣတိစ-သို့၎င်း၊ အညဿယ-ကတ္တား, သမ္ဗန္ဓ အနက်နှစ်ခု၌၊ ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏။

သုတန္တိ ဧတ္ထ-၌၊သဥပသဂ္ဂေါစ-ဥပသာရနှင့်လည်းတကွဖြစ်သော၊ အနုပသဂ္ဂေါစ-ဥပသာရမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံ သုတသဒ္ဒေါ-သည်၊ ဂမနဝိသုတကိလိန္နဥပစိဘာနုယောဂသောတဝိညေယျသော တဗ္ဗါရာနုသာရ ဝိညာတာဒိ အနေကတ္ထပ္ပ ဘေဒေါ-သွားခြင်းအနက်, ထင်ရှား ကျော်ကြားခြင်း, လိမ်းကျံခြင်း, ဆည်းပူးခြင်း, အားထုတ် ခြင်း, သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောအနက်, သောတဒွါရသို့ အစဉ် လျှောက်သဖြင့် သိအပ်သော အနက်စသော များသော အနက် အပြားရှိ၏၊ တထာ-သည်၊ ဓါ--ကို၊ဟိ-မှန်၊ ဓါ--ချဲ့၊ အသာ သုတသဒ္ဒဿ-၏ သေနာယ-စစ်သည်သို့၊ ဓါ-ဖြင့်၊ပသုတော-သွား၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ဂစ္ဆန္တော-သွား၏၊ဣတိ အဗ္ဘောာ-ဤအနက်သည်၊ဟောတိ-၏။ ။

သုတမယ္ကသာ-ထင်ရှား ကျော်ကြား သော တရားရှိသောသူအား၊ ပဿ တော-ႆ စွာသေးပါးတရားကို မြင်သောသူအား၊ ဣတိ အာ ဒိသု-တို့၌၊ ဝိဿုတ၁မ္ဗသ ထင်ရှားကျော်ကြား သော တရားရှိသောသူအား၊ဣတိ အဋ္ဌော-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ။ဒုဝိသုတာ-ကိလေသာရာဂဖြင့် လိမ်း ကျံသော ရဟန်းမိန်းမ ည် အဝသုတသေ-ကိလေသာရာဂဖြင့် လိမ်း ကျံသော ရဟန်းယော ကျ်ားဏ်၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ကိလိဋ္ဌာ-ကိလေ သာရာဂဖြင့် လိမ်းကျံသော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ကိလိဋ္ဌသ-ကိလေ သာ ရာဂဖြင့် လိမ်းကျံသော ရဟန်းယောကျ်ား၏၊ ဣတိ အဋ္ဌော- သည် ဟော တိ-၏၊ ။တေမေပတိ-တို့သည် အနပ္ပကံ-များစွာ ဝါ-သော၊ ပုညံ-ကို ပသုတံ-ဆည်းပူးအပ်၏ (ပသူယတေ ဥပစိယတေတိ ပသုတံ) ဣတိအာဒိသု-တို့၌ ဥပစိတံ-ဆည်းပူးအပ်၏၊ဣတိအဋ္ဌော-သည်၊ဟော တိ-၏၊ ။ယေ ဓီရာ-အကြောင်ပညာရှိတို့သည် ဈာနပ္ပသုတာ-ဈာန်၌ အား ထုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ဈာနာနုယုတ္တာ-ဈာန်၌ အားထုတ် ကုန်၏၊ဣတိ အဋ္ဌော-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ။ဒိဋ္ဌံ-စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင် အပ်၏၊သုတံ-သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြား,သိအပ်၏၊ မုတံ-ဃာန, ဇိဝှါ, ကာယ ဝိညာဉ်တို့ဖြင့် တွေ့,ထိအပ်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ သောတ ဝိညေယျံ-သောတဝိညာဉ်ဖြင့် ကြား,သိအပ်၏၊ ဣတိ အဋ္ဌော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ။သုတဓရော-သောတဝိညာဉ်သို့ အစဉ်လျှောက်၍သိအပ် သောတရားကို ဆောင်၏၊သုတသန္နိစယော-သောတဝိညာဉ်သို့ အစဉ် လျှောက်၍ သိအပ်သော တရားကို ဆည်းပူး၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ သောတဒွါရာနုသာရဝိညာတဓရော-သောတဒွါရသို့ အစဉ် လျှောက် ၍သိအပ်သောတရားကိုဆောင်၏ ဣတိ အဋ္ဌော-သည် ဟောတိ-၏၊ ။ ပ း-ထူး၊ ဝါ-အတ္ထုဒ္ဓါရမှာပါး အတ္ထုဒ္ဓြေသကို ဆိုအံ့၊ ဣဓ-ဤ၌ မေ သုတံဟူသော ဤအရာ၌ အသေ သုတသဒ္ဒသ-၏၊ သောတဒွါရာနုသာ ရေန- သောတဒွါရသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ဥပဓာရိတံ-ဆောင်အပ်၏၊ ဣတိဝါ-ဤသို့ရှင်း၊ သောတဒွါရာနုသာရေန-ဖြင့်၊ ဥပဓာရဏံ-ခြင်း၊ ဣတိဝါ-ဟင်း၊ဣတိ အဋ္ဌော-သည်၊ဟောတိ-၏၊

ဂဘိ ဝိဿုတ ကိလိဋ္ဌ,ဥပစိတာ နုယောဂတော၊
သောတဥေယျ သောတဒွါရာ-နုသာရ သတ္တဝ၁ မတော၊

ကုသလာဝါ-ကုသိုလ်တရားတို့လော၊ အကုသလာဝါ-တို့လော၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေခွင့်ပေး၍ မေးတော်မူ၏။ ။ဘန္တေ-ရှား၊ အကုသလာ-အကုသိုလ်တရားတို့ပါတည်း။ ။ဣတိ-ဤသို့ဖြေကုန်၏။ ။သာသင္ဂါဝါ-အပြစ်ရှိသောတရားတို့လော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ-အပြစ်မရှိသော တရားတို့လော၊ ဣတိ-၏၊ဘန္တေ-ရှား၊သာဝဇ္ဇာ-အပြစ်ရှိသောတရားတို့ပါတည်း ဣတိ-ကုန်၏။ ။ဝိညု ဂရဟိတာဝါ-ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သောတရားတို့လော၊ ဝိညုပသတ္ထာဝါ-ပညာရှိတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော တရားတို့လော၊ ဣတိ-၏။ ။ဘန္တေ-ရှား၊ ဝိညုဂရဟိတာ-တို့ပါတည်း၊ ဣတိ-ကုန်၏။ ။သမတ္တာ-ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သမာဒိန္နာ-ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဟိတာယ-စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ-ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိဝါ-ဖြစ်ကုန်သလော၊ နောဝါ-မဖြစ်ကုန်သလော၊ ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊တုမှာကံ-တို့၏၊မတိ-အယူသည်(၂ ပုဒ်ထည့်) ကထံဝါ ဟောတိ-အဘယ်သို့မူလည်း ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ-၏။ ။တနည်း......ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ဝါ-သင်တို့၏၊မတိ-အယူသည်၊ ကထံ ဟောတိ-အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-၏။

ပထမအနက်ကား .....'ဧတ္ထ ဝစနဒွယေ ကထံဝါတုမှာကံ မတိ ဟောတီတိ ယောဇေတဗ္ဗံ' ဋီကာသစ်နှင့်အညီတည်း။ ။ဒုတိယ အနက်ကား......'ကထံ ဝေါ ဧတ္ထ ဟောတိ' ဋီကာဟောင်းနှင့် အညီတည်း။ 'ဧဝံ နော ဧတ္ထ ဟောတိ' ဟူသော အဋ္ဌကထာ အဖြေစကားထောက်က ဋီကာဟောင်းနည်းသာ ကောင်း၏)

ဘန္တေ-ရှား၊ သမတ္တာ-သော်၊ သမာဒိန္နာ-သော်၊ အဟိတာယ-ငှါ၊ ဒုက္ခာယ-ငှါ၊သံဝတ္တန္တိ-နိ၏၊ဧတ္ထ-၌၊နော-တို့၏၊ မတိ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊အဝဓာရဏေ-၌၊အာဂတော-၏။ ။ဣဓ-ဧဝံ မေ သုတံ ဟူသော ဤအရာ၌၊ သွာယံ, သော အယံ-ထို ဧဝံသဒ္ဒါကို၊ အာကာရ နိဒဿနာဝဓာရဏေသု - အာကာရအနက်, နိဒဿနအနက်,အဝဓာရဏအနက်တို့၌၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ဉပမာယုပဒေသေစ,နိဒ္ဒိယံ သမ္ပဟံသနေ၊
ဝါစာ ပဋိဂ္ဂဟာကာရ- နိဒဿနာဝဓာရဏေ၊
ဧဝသု အဋ္ဌသု ပဒ္ဓိမေဘ, တိဝိဓတ္ထေ ဣမိန္ဒိတော၊

သဒ္ဒါ'ဆဋ္ဌေျဖွ' ဟု ပြ၏၊ 'အသဝနဘာဝပဋ္ဌိကွေပတော,အနူနာ ဓိကာ ဝိပရိ ဂှဟေဏနိဒ္ဒေသနံဖြင့် သုတသဒ္ဒါ'ဘာဝသာဓန'ဟု ပြ၏။ ။အသဝနဘာဝပဋိကွေပတော ဖြင့် သုတဖြစ်နိဝတ္တတဗ္ဗကို ၎င်း,သုတံ နောင် ဝေ ကျေ,ကျေသော ဝေ ''အဝဓာရဏ''ဟု ၎င်း ပြ၏၊ ''သုတံဝေ-ကြားအပ်သည်သာ၊ နသုတံ နဟောတိ-မကြားအပ်သည်မဟုတ်'' ဟု ပေး။ ။အနူန ဓိကာ ဝိပရိတဂ္ဂ ဟဏ နိဒ္ဒေသနံဖြင့် ''ဝေတ္တဗ္ဗသကို''ပြ၏၊ အဝိပရိတံ ဂဟဏံ အဝိပရိတဂ္ဂဟဏံ၊အနူနာဓိကာဝ အဝိပရိတဂ္ဂဟဏံ အနူနာ ဓိကာဝိပရိတဂ္ဂဟဏံ။

တထာ-နိဒ္ဒေသနတ္တမှတပါး ပကာသနတ္တကို ဆိုအံ့၊ ဧဝန္တိ-သည်၊ သောတဒွါရာနုသာရေန-ဖြင့်၊ ပဝတ္တာယ-သော၊ တသော ဝိညာဏဝိထိ ယာ-ထိုဝိညာဉ်အစဉ်၏၊ နာနပ္ပကာရေန-ဖြင့်၊ အာရမဏေ-၌၊ ပဝတ္တိ ဘာဝပ္ပကာသနံ-ဖြစ်သောအားဖြင့်ထင်ရှားရှိသည်ကိုပြခြင်းတည်း။ ။ မေတိ-သည်၊ အတ္တပ္ပကာသနံ-မိမိကိုယ်ကို ပြခြင်းတည်း။ ။သုတန္တိ-သည်၊ဓမ္မပ္ပကာသနံ-ဓမ္မကိုပြခြင်းတည်း၊ဟိ-ထင်စွာပြအံ့၊ ဒယံ-ကား၊ သင်္ခေပေါ-တည်း၊ နာနပ္ပကာရေန-ဖြင့်၊ အာရမဏေ-၌၊ ပဝတ္တာယ-သော၊ ဝိညာဏဝိထိယာ-ဖြင့်၊ မယာ-သည်၊ ဒသည့်-တပါးသော အမှုကို၊ နကတံ-အပ်၊ ဣဒံပန ဣဒံဝေ-ဤတရားနာခြင်း အမှုကိုသာလျှင်၊ ကတံ-၏၊အယံ ဓမ္မော-ကို၊သုတော-၏ ဣတိ ဒယံ-ကား၊ သင်္ခေပေါ-တည်း၊ (နာနပ္ပကာရေနဖြင့် ဧဝံသဒ္ဒါ၏အာကာရတ္တ, မယာ န အညံ ကတံဖြင့် မေသဒ္ဒါ၏ကတ္တုတ္တ,ဓမ္မပ္ပကာသနံဖြင့် သုတသဒ္ဒါ၏ကမ္မသာဓန ဟု ပြ၏)

တထာ-ပါး ဧဝန္တိ-သည်၊ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗဓမ္မပ္ပကာသနံ-ညွှန်ပြအပ်သော ဓမ္မကို ပြခြင်းတည်း။ ။မေတိ-သည်၊ ပုဂ္ဂလပကာသနံ - ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြခြင်းတည်း။ ။သုတန္တိ-သည်၊ပုဂ္ဂလကိစ္စပ္ပကာသနံ-ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စ ကိုပြခြင်းတည်း၊ ယံ သုတ္တံ-ကို၊ နိဒ္ဒိသိဿာမိ-ညွှန်ပြအံ့၊ တံသုတ္တံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ သုတံ-၏။ ဣတိ ဣဒံ - ဤအနက်သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ၏၊ (နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗမ္မပ္ပကာသနံဖြင့် ဧဝံသဒ္ဒါ နိဒဿ နတ္တ,တံမယာ ဧဝံသုတံဖြင့် မေသဒ္ဒါ ကတ္တုတ္တ,သုတသဒ္ဒါ ကမ္မသာဓန ဟု ပြ၏)

တထာ - ပကာသနတ္ထမှတပါး နိဒ္ဒေသတ္ထကိုဆိုအံ့၊ **ဧဝန္တိ**-သည်၊ ယထာ စိတ္တသန္တာနသ-အကြင် စိတ်အစဉ်၏ နာနာကာရပ္ပဝတ္တိသာ-အထူးထူးသောအခြင်းအရာအားဖြင့် အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံ-အထူးထူးသောအနက်,သဒ္ဒါကိုယူခြင်းသည်၊ ဝါ-အနက်, သဒ္ဒါကို အထူးထူးယူခြင်းသည်၊ဟောတိ-၏၊တထာ စိတ္တသန္တာနသ-၏၊နာနာကာရနိဒ္ဒေသော-အထူးထူးသောအခြင်းအရာကိုပြခြင်းတည်း၊ ဟိ- မှန် ဧဝန္တိ အယံ - ဧဝံဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အာကာရပညတ္တိ-အခြင်းအရာကို အပြားအားဖြင့် သိစေခြင်းတည်း၊ မေတိ-သည်၊ ကတ္တုနိဒ္ဒေသော-ကတ္တားကိုညွှန်ပြခြင်းတည်း၊ **သုတန္တိ**-သည်၊ ဝိသယနိဒ္ဒေသော-အာရုံကို ညွှန်ပြခြင်းတည်း။

ဤနည်း၌ ဧဝံသဒ္ဒါ နိဒဿနတ္ထ, မေသဒ္ဒါ ကတ္တုတ္ထ, သုတသဒ္ဒါ ကမ္မသာဓနဲ့ဖြစ်၏၊ **စာနည်း** .. ဆိုခဲ့ပြီးလေးနည်းတို့တွင် ပ, ဒု, တ နည်းတို့၌ သုတသဒ္ဒါ ဘာဝသာဓနဲ့, မေသဒ္ဒါ ဆဋ္ဌျတ္ထ, စ-နည်း၌ သုတသဒ္ဒါ ကမ္မသာဓနဲ့, မေသဒ္ဒါ ကတ္တုတ္ထ ဟု ယူသင့်၏။ ။ပ, ဒု, စ နည်းတို့၌ ဧဝံအရ သောတဒွါရကောက်, သုတံအရ သုတ်ကောက်၊ တ, နည်း၌ ဧဝံအရ သုတ်ကောက်,သုတံအရ သောတဒွါရကောက်။

ဧဝံသဒ္ဒါ၏ နာနာကာရ နိဒ္ဒေသ, မေ၏ ကတ္တုနိဒ္ဒေသ, သုတ၏ ဝိသယ နိဒ္ဒေသကို အဘယ်သို့ သိရမည်နည်း စောဒနာရန် ကြောင့် ဧတ္တာဝတာ စသည်မိန့်၊ ။ဧတ္တာဝတာ-ဤမျှလောက်သော သုံးပုဒ်ဖြင့်၊ နာနာကာရပ္ပဝတ္တေန-သော၊ စိတ္တသန္တာနေန-ဖြင့်၊တံသမင်္ဂိနော-ထိုစိတ်အစဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကတ္တု-ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သောကတ္တား၏၊ ဝိသယဂ္ဂဟဏေ-အာရုံကိုယူရာ၌၊ သန္နိဋ္ဌာနံ - ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ ကတံ-သည် ဟောတိ-၏၊(အဘေဒေဝိ ဘေဒဝေါဟာရေန စိတ္တသန္တာနေန တံသမင်္ဂိနောတိ ဝုတ္တံ-ဋီ။ ။ကတ္တုတိ ကတ္တာရသ ဖွင့်သောဋီကာ ဆင်ခြင်) အထဝါ-ကား၊ **ဧဝန္တိ**-သည်၊ ပုဂ္ဂလကိစ္စနိဒ္ဒေသော-ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကိစ္စကိုပြခြင်းတည်း၊ ။**သုတန္တိ**-သည်၊ ဝိညာဏကိစ္စနိဒ္ဒေသော-ဝိညာဉ်၏ မေတိ-သည်၊ဥဘယကိစ္စ ယုတ္တပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသော-နှစ်ပါးစုံသော ကိစ္စနှင့်ယှဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြခြင်းတည်း၊ ပန-ထင်စွာပြအံ့၊ ဧတ္ထ-ဤသုံးပုဒ်

၌၊ အယံ-ကား၊ သင်္ခေပေါ-တည်း၊ သာနုက်စ္စဝိညာနသမင်္ဂီနာ-သဂနုကြ်စ္စရှိသော ဝိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလေန – ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ ဝိညာဏေပသေန-ဖြင့် လဒ္ဓသာဝနု ကြိစ္စပေါဟာရေန-ရအပ်သောသာဝနုကြိစ္စရှိ၏ ဟူသော ဝေါဟာရရှိသော၊ မယာ-သည်၊ သုတံ-၏၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ သင်္ခေပေါ-တည်း။

သာနုမေဝ ကြိစ္စံ ယဿာတိ သဝနုကြိစ္စံ၊ သဝနုကြိစ္စန္တိ ဝေါဟာရော သဝနုကြိစ္စ ဝေါဟာရော၊ လဒ္ဓေါ သဝနုကြိစ္စဝေါဟာရော ယေနာတိ လဒ္ဓသဝနုကြိစ္စဝေါဟာရော၊ တေန။ ။ဘံ ပန ပုဂ္ဂလဿ သာနုကြိစ္စဝိညာနသမင်္ဂိဘာဝေန ပုဂ္ဂလကြိစ္စံ နာမာတိ ဒဿေတုံ ပုဂ္ဂလကြိစ္စ သမင်္ဂိနာတိ အဝတွာ သဝနုကြိစ္စ ဝိညာနသမင်္ဂိနာတိ အာဟ။ ။ဋီကာ။

တဿာ-နိဒ္ဒေသသဒ္ဒါမှတပါး ပသဝ်အားဖြင့်ပြဆိုအပ်၊(စာတိုု၌ တဏ္ဍ-ရှိ၏၊ တထာ ဟု ရှိသင့်၏)ဝေဒ္ဓိစ-သည့်ပုင်း၊မေဘိစ-သည့်ပုင်း၊သန္တိကဒ္ဓ ပရမတ္ထဝသေန-ဆောင်ဆတ်သော ပရမတ္ထ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ-ထင်ရှားမရှိသည်ကိုသိစေခြင်းတည်း၊ဟိ-ထင်၊ဧဝ-ကြောင့်၊ ဩဩ-ဤ ဇေ၀ံ,မေ နှစ်ပုဒ်တို့၏ အနက်၌၊ ဧဝ–ဤတရား အပေါင်း၌၊ ယံ မွေဓာတ်-သည်၊ဝေဒ္ဓိပါ-၍ပုင်း၊မေတိပါ-၍ပုင်း၊ နိဒ္ဒေသံ-ညွှန်ပြခြင်းကို၊ လဘေထ-ရရာ၏ တံ မွေဓာတံ ထိုအရေးသဘောသည်၊ ပရမတ္ထတော-အားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာန-ရှိသလော၊နဝိဇ္ဇယေဝ-တည်း၊ဣတိ-ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ-မည်၏၊ သုတန္တိ-သည်၊ သန္တိကဒ္ဓ ပရမတ္ထတော-ဆောက်ဆတ်သော ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ-ထင်ရှား ရှိသည်ကို သိစေခြင်းတည်း၊ ဟိ-ထင်၊ ဧဝ-အကြောင်ကြောင့် ယံ မွေဓာတံ-ကို ဧဝ-အကြောင်သဒ္ဒါသတနုကို (တံ အနက်မရှိ)ဖြစ္ဖြ-ဤသုတသဒ္ဒါ၏ အနက်၌၊ ဧဝ-ဤတရား အပေါင်း၌၊ သောတေန-ဖြင့်၊ဥပလဒ္ဓ-၏၊ တံ မွေဓာတံ-သည် ဧဝ-သည်၊ပရမတ္ထတော-အားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ-ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိ-ကြောင့် ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ-၏။

တထာ-ပါး၊ ဝေဒ္ဓိစ-၍ပုင်း၊ မေဘိစ-၍ပုင်း၊ တံတံ မွေဓာတံ-ကို၊ ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊ဝတ္တဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ဥပါဒါပညတ္တိ-၏၊ သုတန္တိ-သည်၊

ဒိဋ္ဌာဒိနိ-ဒိဋ္ဌ,မုတ,ဝိညာတ တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ-ထောက်၍၊ဝတ္တဗ္ဗတော-ကြောင့်၊ဥပနိဓာပညတ္တိ-၏။

(ပညတ်အားဖြင့် သုံးပုဒ်တို့၏ အနက်ကို ပြပြီး၍ ဒိပကဏ္ဍအားဖြင့် ပြလိုရကား ဧတ္ထ စသည်မိန့်)။ ။စ-ပါး၊ဧတ္ထ-ဤသုံးပုဒ်တို့တွင်၊ဧဝန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊အသမ္မောဟံ-မတွေဝေခြင်းကို၊ဝါ-သမ္မောဟ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ (သမ္မောဟဿ ပဋိပက္ခော အသမ္မောဟော၊တံ။)ဒီပေတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၏၊ သမ္မူဠှော-တွေဝေသောသူသည်၊ နာနာပ္ပကာရ ပဋိဝေဓ သမတ္ထော-အထူးထူးသောအပြားကို (ဋ္ဌ) ထိုးထွင်း၍ သိစွမ်းနိုင်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။ ။သုတန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ သုတဿ-ကြားနာအပ်သော တရား၏၊ အသမ္မောသံ-မမေ့ပျောက်ခြင်းကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဝါ-ဗျတိရေကကို ဆိုအံ့၊ ယဿ-အား၊ ဝါ-သည်၊ သုတံ-ကြားနာအပ်သောတရားသည်၊သမ္မုဋ္ဌံ-မေ့ပျောက်သည်၊ဟောတိ-၏၊သော-သည်၊ ကာလန္တရေန-ကာလကြာသဖြင့်၊ မယာ-သည်၊ သုတံ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊န ပဋိဇာနာတိ-မသိ၊ ဝါ-သတိမရ၊ဣတိ-သို့၊ဝါ ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ အသမ္မောဟ,အသမ္မောသနှစ်ပါးကို ပြရသောကြောင့်သာလျှင်၊ အဿ အာနန္ဒဿ-အား၊ အသမ္မောဟော-မတွေဝေခြင်းကြောင့်၊ ပညာ သိဒ္ဓိ-ပညာ၏ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (အသမ္မောဟ-ရှေးဖြစ်သော ပညာ၊ ပညာသိဒ္ဓိ-နောက်ဖြစ်သောပညာ၊ အကြောင်း အကျိုး စပ်၏၊ ဋီကာအလို သဟဇာတ,အသမ္မောဟအရ ပညာ၏ယှဉ်ဘက်သမ္ပယုတ် တရားကောက်၊ ပညာသိဒ္ဓိအရ ပညာစေတသိက်ကောက်)။ ပန-ပါး၊ အသမ္မောသေန-မမေ့ပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ သတိ သိဒ္ဓိ-သည်၊ဟောတိ-၏၊တတ္ထ-ထိုပညာ,သတိ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ-ပညာ၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ ဝါ-ပညာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ (ရှေ့နက်-ပုရေစာရ ပုဗ္ဗင်္ဂမ၊ နောက်နက်-သဟဇာတ ပုဗ္ဗင်္ဂမ။ ပညာယ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ ပညာ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ပညာ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဧတိဿာတိဝါ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာ) သတိယာ-ဖြင့်၊ ဗျဉ္ဇနာဝဓာရဏသမတ္ထတာ-သဒ္ဒါကို ဆောင်စွမ်းနိုင်သော သူ၏ အဖြစ်သည်၊သိဒ္ဓါ ပြီး၏၊သတိ ပုဗ္ဗင်္ဂမာယ-သတိ၏ ရှေ့သွားဖြစ်သော၊ ဝါ-သတိလျှင် ရှေ့သွားရှိသော၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ အတ္ထ ပဋိဝေဓ သမတ္ထတာ-အနက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိစွမ်းနိုင်သောသူ၏အဖြစ်သည်၊သိဒ္ဓါ-၏၊

တဒုဘယသမညတာယောဂေန ထိုနှစ်ပါးအစွမ်းနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ အညျဇ္ဈန္တသမ္ဘန္ဒသ-အနက်,သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ဝါ-ခြောက်ပါးသော အညျပဒ,ခြောက်ပါးသော ဗျဉ္ဇနပဒတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ဝါ-အညျရသ, ဓမ္မရသဖြင့်ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သော အရသာရှိသော၊ ဓမ္မဓောသသဿ-တရားတည်းဟူသောဘဏ္ဍာတိုက်ကို၊ အနုပါလန သမညတော-အစဉ် စောင့်ရှောက်ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိ ကညသိဒ္ဓိ-တရားဘဏ္ဍာစိုး၏အဖြစ်၏ ပြီးခြင်းသည် ဟောတိ-၏။

(ဒိပကညအားဖြင့် တနည်းပြပြန်လိုရကား အပရောနယော စသည် မိန့်)။ ။အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ဝုစ္စတေ-အံ့၊ ဧဝန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ယောနိသောမနသိကာရံ-ကို၊ဒိပေတိ-၏၊ဟိကသ္မာ-ကား၊ အယောနိသော-မသင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိကရောတော - နှလုံးသွင်း သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေဓာဘာဝတော-အထူးထူးသော အပြားကို(၌) ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ သုတန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ အဝိက္ခေပ်-မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ဝိက္ခိတ္တစိတ္တဿ-ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသောသူအား၊ (ဝိသေသေန ဒိဒိယတေတိ ဝိက္ခိတ္တံ၊ဝိပုဗ္ဗ ခိပဓာတ်,တပစ္စည်း၊ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တံယေနာတိ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ တဿ။) သဝနာဘာဝတော-နာကြားခြင်း၏မရှိခြင်း ကြောင့်တည်း၊ တထာ-သည်၊ ဟိ-မှန်၏၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယာ - အလုံးစုံ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနောပိ-လည်း၊မယာ-သည်၊ နသုတံ-မကြားအပ်သေး၊ ပုန-တဖန်၊ ဘဏထ-ဆိုပါကုန်ဦး၊ဣတိ-သို့၊ ဘဏတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤယောနိသော မနသိကာရ,အဝိက္ခေပတို့တွင်၊ ယောနိသောမနသိကာရေန-ဖြင့်၊အတ္တ သမ္မာပဏိဓိံ-မိမိကိုယ်, စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းကိုငှ်း၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ကတပုညတဉ္စ – ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ပုည,ပါရမီသမ္ဘာရရှိသော သူ၏အဖြစ်ကိုငှ်း သာဓေတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အပ္ပဏိဟိတတ္တဿ၊ – မထားအပ်သော ကိုယ်, စိတ်ရှိသော သူအားငှ်း (နပဏိဟိတော အပ္ပဏိဟိတော၊အပ္ပဏိဟိတော အတ္တာ ယဿာတိ အပ္ပဏိဟိတတ္တော) ပုဗ္ဗေ-၌၊ အကတပုညဿဝါ - ပြုအပ်ပြီးသော ကုသိုလ်ပုည, ပါရမီသမ္ဘာရ မရှိသောသူအားငှ်း၊ တဒဘာဝတော-

ထိုဖယာနိသော မနသိကာရ၏ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ အဝိက္ခေပေန-ဖြင့်၊ သင္ဃမ္မသဝနံ – သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို နာခြင်းကိုရင်း၊ သပ္ပုရိသူပနိဿယဥ္စ – သူတော်ကောင်း တည်းဟူသော မှီရာကိုရင်း၊ ဧဂ္ဂ – သူတော်ကောင်းကို အမှီပြုရခြင်းကိုရင်း၊ သာဓေတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဧဂ္ဂ-ကြောင့်၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-သည်၊သောတုံ-၄ါ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ သပ္ပုရိသေ - တို့ကို၊ အနုပနိဿယမာနဿစ – မမှီဝဲသောသူအားလည်း၊သဝနံ-သည်၊နအတ္ထိ-မရှိ၊ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊သာဓေတိ-၏။

အပရော-သော၊နယော-ကို၊မယာ-သည်၊ ဝုတ္တတေ-အံ့၊ ဧဝန္တိ ယာဿ စိတ္တသန္တာနဿ နာနာကာရပ္ပဝတ္တိယာ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂ္ဂဟဏံဟောတိ၊ တဿနာနာကာရနိဒ္ဒေသောတိ-ဟူ၍၊ပုတ္တံ-ပြီ၊ဧဝံဘဒ္ဒေါ-ဤသို့ကောင်းသော၊ဧဂ္ဂ-ဤသို့ကောင်းခြင်းရှိသော(ဧဝံဘဒ္ဒေါ ယဿာတိ ဧဝံဘဒ္ဒေါ) သောစ အာကာရော-သည်လည်း၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အပ္ပဏိဟိတတ္တနော၀ါ-အားရင်း၊ (နပဏိဟိတော အပ္ပဏိဟိတော၊ အပ္ပဏိဟိတော အတ္တာ ယဿာတိ အပ္ပဏိဟိတတ္တနော) ပုဗ္ဗေ-၌၊ အကတပုညဿဝါ-အားရင်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နဟောတိ-ဖြစ်၊ တသ္မာ – ကြော င့်၊ ဧသန္တိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ဘဒ္ဒကေန-သော၊ အာကာရေန-ဖြင့်၊ အတ္တနော-၏၊ ပစ္ဆိမစက္ကဒွယသမ္ပတ္တိံ-နောက်စက်နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ (စရတိ ပဝတ္တတီတိ စက္ကံ၊ စရန္တိ တေန သတ္တာ သမ္ပတ္တိဘဝံ, သမ္ပတ္တိဘဝေသူတိဝါ စက္ကံ) ဒီပေတိ–၏၊ သုတန္တိ၀စနေန-ဖြင့်၊ သဝနယောဂေန-နာခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမစက္ကဒွယသမ္ပတ္တိံ-ကို၊ဒီပေတိ-၏၊ ဟိ-ကြောင့်၊ အပ္ပတိရူပဒေသေ-မသင့်တင့်, မလျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဝသတော ဝါ-နေသောသူအားရင်း၊ သပ္ပုရိသူပနိဿယ ဝိရဟိတဿ ဝါ–သပ္ပုရိသူပနိဿယမှ ကင်းသောသူအားရင်း၊ သဝနံ-သည်၊နအတ္ထိ-ရှိ၊ ဣတိ-သို့၊အဿ အာနန္ဒသ-အား၊ပစ္ဆိမစက္ကဒွယသိဒ္ဓိယာ-နောက်စက်နှစ်ပါး၏ပြီးခြင်းဖြင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ-အာသယ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ-ပြီးသည်၊ဟောတိ-၏၊ ပုရိမစက္ကဒွယသိဒ္ဓိယာ – ဖြင့်၊ ပယောဂသုဒ္ဓိ-ပယောဂ၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ သိဒ္ဓါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ တာယ အာသယသုဒ္ဓိယာ – ထိုအာသယ၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်၊ အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ-ပဋိပတ်၌, ဧဂ္ဂ-မဂ်,ဖိုလ်၌လိမ္မာခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်၊ဟောတိ-

၏ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ-ဖြင့်၊ အာဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ - ပရိယတ်၌ လိမ္မာခြင်း၏ ပြီးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ (အာဂမဗျတ္တိ အတ္ထ ပရတ္ထာဒယော ဝေတေန အာဘုသောဝါ ဂမိတာဗ္ဗော ဉာတဗ္ဗောတဲ့ အာဂမော) ဣတိ-ဤ သို့အပ်နဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝါ၊ ယုဟုတသျှာ - ထိုသို့ပြီးသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ ပယောဂါသယသုဒ္ဓဿ-စင်ကြယ်သော ပယောဂ, အာသယ ရှိထသော၊ အာဂမာဓိဂမ သမ္ပန္နဿ-ပရိယတ်,ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူ၏၊ဝစနံ-သည်၊ အရုဏုဂ္ဂံ - အရုဏ်တက်ခြင်းသည်၊ ဥဒယတော-တက်သစ်သော၊ သူရိယဿ-၏၊ ပဒ္မင်မံ-ရွှေသွားသည်၊ ဘဝိတုံ-ဌါ၊ အရဟတိဝိယ စ ထိုက်သကဲ့သို့ရင်း၊ ယောနိသော-ဖြင့် မနသိကာရော-နှလုံးသွင်းသော ပဋ္ဌိုလ်သည်၊ ကုသလကမ္မဿ-၏၊ ပုဗ္ဗင်မော-သည်၊ ဘဝိတုံ-ဌါ၊ အရဟာဘိဝိယစ - ရင်း၊ ဘဂဝတော - ၏၊ ဝစနဿ-၏၊ ပုဗ္ဗင်မံ-သည်၊ ဘဝိတုံ-ဌါ၊ အရဟတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဌာနေ-သင့်လျော် သော အရာဌာန၌၊ နိဒါနံ-ကို၊ ထပေန္တော-ထားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ-ထားလိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊(ထပေတိတိ ထပေန္တော) ဧဝံ မေ သုတန္တိ အာဒိံ-ကို၊အာဟ-၏။

(ဧဝံသဒ္ဒါ, သုတသဒ္ဒါဖြင့် ပြအပ်သော ဒိဋ္ဌပတဏ္ဍု ကား ဤမျှသာ လော-စောဒနာရန်ကြောင့် 'အပရော နယော' စသည်မိန့်)။ ။အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့၊ နာနပ္ပကာရ ပဋိဝေဓ ဒိပကေန-အသွယ်သွယ်သော အပြားကို(၌) ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို ပြတတ် သော၊ဧဝန္တိ ဣမိနာ ဝစနေန-ဖြင့်၊ အတ္တနော-၏၊ အတ္ထ ပဋိဘာန ပဋိ သမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိ သဗ္ဘာဝံ-အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ,ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ တို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧနည်း....အတ္ထပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသဗ္ဘာဝံ - အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ တည်းဟူသော ပြည့်စုံ ခြင်း, ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါတည်းဟူသောပြည့်စုံခြင်းတို့၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ-၏၊

ပ-အနက်အလို 'အတ္ထ ပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသဗ္ဘာဝံ' ဟု ပါဠိရှိရမည်။ ။သန္တဿ ဘိဇ္ဇမာနဿ ဘာဝေါ သဗ္ဘာဝေါ၊ အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါဟိ သမ္ပတ္တိ အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါ သမ္ပတ္တိ၊ အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိယာ သဗ္ဘာဝေါ

အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသင်္ခါတေါ၊ တံ၊ ။ဒု-အနက်အလို'' အတ္ထပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသင်္ခါတံ ''ဟု ပါဌ်ရှိရမည်၊ သင်္ခါတန္တိ သင်္ခါတော၊ အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိနံ သင်္ခါတော အတ္ထပဋိဘာနပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိ သင်္ခါတော၊တံ၊

သောတဗ္ဗ ပဘေဒပဋိဝေဓဒီပကေန-နာကြားအပ်သောတရားအထူးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို ပြတတ်သော၊သုတန္တိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသင်္ခါတံ - ကို၊ **တနည်း**...... ဓမ္မနိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါသမ္ပတ္တိသင်္ခါတံ-ကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ယောနိသောမနသိကာရဒီပကံ-သော၊ဝေတိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ဘာသမာနော-ဆိုသောရှင်အာနန္ဒာသည်၊မယာ-သည်၊ဧတေ ဓမ္မာ-တို့ကို၊မနသာ-မနော၀ိညာဏ်ဖြင့်၊ဓိ-စိတ်ဖြင့်၊အနုပေက္ခိတာ-အဖန်တလဲလဲ ရှုအပ်ကုန်၏၊ဒိဋ္ဌိယာ-ပညာဖြင့်၊သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒီပေတိ-၏၊ သဝနယောဂဒီပကံ-နာကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို ပြတတ်သော၊ သုတန္တိ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ ဘာသမာနော-သည်၊ မယာ-သည်၊ ဗဟူ-နသော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ သုတာ-နံ၏၊ ဝစသာ-ဝစီဝိညာဏ်ဖြင့်၊ ဓိ-နှုတ်ဖြင့်၊ ဓာတာ-ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ပရိစိတာ-လေ့ကျက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒီပေတိ-၏၊ တဒုဘယေနာပိ-ထိုနှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အတ္ထ ဗျဉ္ဇနပါရိပူရိံ-အနက်,သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေန္တော-ပြသည်ဖြစ်၍၊ ဓိ-ကြောင့်၊ ဓိ-ပြသောရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အာဒရံ-ရှိသေခြင်းကို၊ ဇနေတိ-၏။ ။ဟိ-မှန်၏၊ ဓိ-ဗျတိရေကအားဖြင့် ချဲ့အံ့၊ အတ္ထ ဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ-အနက်, သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ အာဒရေန-ရှိသေစွာ၊ အဿုဏန္တော-မနာသောသူသည်၊ ဓိ-မနာသည်ရှိသော်၊ ဓိ-မနာခြင်းကြောင့်၊ မဟတာ-များစွာသော၊ ဟိတာ-အစီးအပွါးမှ၊ ပရိဗာဟိယော-အပသည်၊ (ပရိဗာဟိ ဇာတော ပရိဗာဟိယော၊ပရိဗာဟိယ သာသင့်၊ပရိဗာဟိရမသင့်) ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဒရံ-ကို၊ ဇနေတွာ-၍၊ သက္ကစ္စံ-စွာ၊အယံ ဓမ္မော-ကို၊သောတဗ္ဗော-၏၊ဣတိ-သို့၊အာဒရံ-ကို၊ဇနေတိ၊၏။

ပန-အစိတ်မှတပါး အပေါင်းကိုဆိုအံ့၊ သက္ကလေန-သော၊ ဧဝံ မေ သုတန္တိ ဣမိနာ ဝစနေန - ဖြင့်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော-သည်၊ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ-မြတ်စွာဘုရားသည် အပြားအားဖြင့် ဟောအပ်သော၊ ဓိ-

ထိအပ်သော၊ (ပကာရေန ဒေဒိယတော ဉာယတော ဘာသိယတောတိ ဝါ ပဝေဒိတံ၊ တထာဂတေန ပဝေဒိတံ တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ) ဓမ္မံ-ကို၊ အတ္တနော-အား၊ ဝါ-၌၊ အဒဟန္တော-မထားမူ၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-မထားသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ (နဒဟတီတိ အဒဟန္တော) အသပ္ပုရိသဘူမိံ-သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ ဘုံကို၊ အတိက္ကမတိ - ကျော်လွန်၏၊ သာဝကတ္တံ - သာဝက၏ အဖြစ်ကို၊ ပဋိဇာနန္တော - ဝန်ခံသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ – ကြောင့်၊ ဝါ–ဝန်ခံသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ (ပဋိဇာနာတီတိ ပဋိဇာနန္တော)သပ္ပုရိသ ဘူမိံ–သူတော်ကောင်းတို့၏ အရာသို့၊ ဩက္ကမတိ–သက်၏၊ ဝါ-ဝင်၏၊ တထာ-ပါး၊ အသဋ္ဌမ္မာ – သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့၏ တရားမှ၊ စိတ္တံ–ကို၊ ဝုဋ္ဌာပေတိ-ထစေ၏၊ သဒ္ဓမ္မေ-၌၊ စိတ္တံ-ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ-တည်စေ၏၊ မယာ-သည်၊ တသော၀ ဘဂဝ တော-၏သာလျှင်၊ကေဝလံ-သက်သက်၊ဝါ-အလုံးစုံသော၊ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ သုတမေဝ-ကြားအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-သို့ ဒီပေန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-သည်၊ အတ္တနော-ကို၊ ပရိမောစေတိ-လွတ်စေ၏၊ သတ္ထာရံ–ဆရာကို၊ အပဒိသတိ–ညွှန်ပြ၏၊ ဇိနဝစနံ–ကို၊ အပ္ပေတိ– ဖြစ်စေ၏၊ ဓမ္မနေတ္တိံ–ဆောင်တတ်သော တရားကို၊(သနေတ္တ နေတီတိ နေတ္တိ၊ နေတ္တိယေ ဓမ္မော ဓမ္မနေတ္တိ) ပတိဋ္ဌာပေတိ–၏၊

အပိစ အပရေ–သော၊နယော-ကို၊ မယာ–သည်၊ ဝုတ္တတော-အံ့၊ ဇေ၀ံ မေ သုတန္တိ-ဖြင့် အတ္တနာ–သည်၊ ဥပ္ပါဒိတဘာဝံ-ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အပ္ပဋိဇာနန္တော–ဝန်မခံသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ သည်၊ ပုရိမဝစနံ–ရှေ့စကားကို၊ ဝိဝရန္တော-ဖွင့်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ - ဖွင့်လိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ (ဝိဝရတီတိ ဝိဝရန္တော) စတု ဝေသာရဇ္ဇ ဝိသာရဒဿ-လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်ကြောင့် ရဲရင့်တော်မူထသော၊[ဝိသ ရဒတီတိ ဝိသာရဒေါ၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဝိသာရဒဿ ဘာဝေါ ဝေသာရဇ္ဇံ ဉာဏံ၊ စတ္တာရိ ဝေသာရဇ္ဇာနိ စတုဝေသာရဇ္ဇံ၊ စတု ဝေသာရဇ္ဇေန ဝိသာရဒေါ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ] ဝါ-ရဲရင့်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဒသဗလဓရဿ–ဆယ်ပါးသောဉာဏ်အားကို ဆောင်တော်မူထသော၊အာသဘဋ္ဌာနဋ္ဌာယိနော-မြတ်သောအရာ၌တည်တော်မူထသော၊

ဝါ-မတုန်မလှုပ်သောသဘော၌ တည်တော်မူသော၊ (ဥသဘဿ ဣဒံ အာသဘံ၊ အာသဘဿ ဌာနံ အာသဘဋ္ဌာနံ၊ တိဋ္ဌတိ သီလေနာတိ ဌာယီ၊ အာသဘဋ္ဌာနေ ဌာယီ အာသဘဋ္ဌာနဋ္ဌာယီ) သီဟနာဒနဒိနော- ခြင်္သေ့မင်း၏ ဟိန်းဟောက်ခြင်းကဲ့သို့ ဟိန်းဟောက်တော်မူထသော၊ ဝါ-မြတ်သောဟိန်းဟောက်ခြင်းကိုဟိန်းဟောက်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ-အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့တွင် (တို့ထက်) မြတ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မိဿရဿ-တရားကိုအစိုးရတော်မူထသော၊ ဝါ-တရား၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဝါ-တရားသဖြင့် သတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော် မူသော၊ ဓမ္မရာဇဿ-တရားမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဝါ-တရားကြောင့် မင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ဝါ-တရားသဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူ သော၊ ဓမ္မာဓိပတိနော - တရားကို အစိုးရတော်မူသော၊ ဝါ-တရား၏ အရှင်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဓမ္မဒီပဿ-တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရောင် နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝါ-တရားသဖြင့် လောက၏ ဆီမီးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ဓမ္မသရဏဿ-တရားတည်းဟူသော ကိုးကွယ်ရာ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝါ-တရားသဖြင့် လောက၏ အားထားရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ သဒ္ဓမ္မဝရစက္ကဝတ္တိနော-သူတော်ကောင်းတရားတည်း ဟူသော မြတ်သောစက်ကို လည်စေတော်မူတတ်သော၊ ဝါ-သူတော် ကောင်းတို့၏ မြတ်သော အာဏာစက်ကို ဖြစ်စေတော် မူတတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-မဖေါက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူထသော၊ တဿ ဘဂဝတော-၏၊ ဣဒံ ဝစနံ-ကို၊ မယာ-သည်၊ သမ္မုခါ-ရှေ့တော် မျက်မှောက် စက်တော်အောက်မှ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-နာယူအပ်ပြီ၊ ဧတ္ထ-ဤ တရားတော်၌ (တွင်)၊ အဏ္ဍဇာ - အနက်၌ဥင်း၊ ဓမ္မဇာ - ပါဠိ၌ဥင်း၊ ပဒေဝါ-ပုဒ်၌ဥင်း၊ ဗျဉ္ဇနေဝါ-ဝါကျ၌ဥင်း၊ကင်္ခါဝါ-အားကြီး(ပြင်းထန်) သော ယုံမှားကိုဥင်း၊ ဝိမတိဝါ-အားသေး (မပြင်းထန်)သော ယုံမှားကို ဥင်း၊နကာတဗ္ဗာ-မပြုအပ်၊ဣတိ-သို့၊သဗ္ဗေသံ-န်သော၊ ဒေဝမနုဿာနံ- တို့အား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ-၌၊ အသန္နိဋ္ဌံ-မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ- ပျောက်စေ၏၊ ဝါ-ပျောက်၏၊ သဒ္ဒါသမ္ပဒံ-သဒ္ဒါ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပ္ပါ ဒေတိ-၏၊

ဤနေရာ ငိုဟောင်း,သစ်တို့၌ "ဒဋ္ဌတရံ နိဝိဋ္ဌာ ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်္ခါ၊နာတိသံသပ္ပနံ မတိဘေဒမတ္တံ ဝိမတိ" ဟုဖွင့်၍ အထက်

၌ ''ဒဠှတရံ နိဝိစ္ဆာ ဝိစိကိစ္ဆာသံသယော၊ နာတိသံသပ္ပနံ မတိ ဘေဒမတ္တံ ဝိမတိ၊ တတော ပိ အပ္ပတရံ ဧဝံ နုခေါ နနုခေါတိ အာဒိ နာ ဒွိဓာပထ ပဝတ္တံ ဒွေဠှကံ'' ဟု ဋီသစ်ဖွင့်၏။ ။မဟာပရိနိဗ္ဗာ ဏသုတ္တဋ္ဌကထာ၌ကား'ကင်္ခါတိ ဒွေဠှကံ၊ ဝိမတီတိ ဝိနိစ္ဆိတုံ အသမတ္ထတာ'' ဟုဖွင့်၏။

တေန–ကြောင့်။

ဝိနာသယတိ အသဒ္ဓံ,သဒ္ဓံ ဝဍ္ဎေတိ သာသနေ၊
ဧဝံ မေ သုတမိစ္စေဝံ,ဝဒံ ဂေါတမသာဝကောတိ။

ဝိနာသယတိ။ပ။ သာဝကောဟူသော၊ဧဝံ–ဤစကားကို၊ ဝဒတိ-၏၊ ဧဝံ မေ သုတ မိစ္စေဝံ-ဧဝံ မေ သုတံဟူသော [စသော] သုတ်ကို၊ ဝဒံ-ဆိုသော၊ ဂေါတမသာဝကော–ဂေါတမ၏ သာဝကသည်၊ အသဒ္ဓံ–မယုံကြည်ခြင်းကို၊ဝိနာသယတိ–ပျောက်စေ၏၊ ဝါ-ပျောက်၏၊ သာသနေ–၌၊သဒ္ဓံ-သဒ္ဓါတရားကို၊ဝဍ္ဎေတိ-ပွားစေ၏။

ဧကန္တိ-သည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒ နိဒ္ဒေသော–ဂဏန်းအပိုင်းအခြားကို ပြတတ်,ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊(ဧက-တခုသချိ်ာအနက်ဟောပြ၏။ ။ဧကော တိသု သချိ်ာ တုလျာ၊တုလျာ သဟာယ မိဿနေ၊သေဋ္ဌည သစ္စမုချေသု၊ အပ္ပမ္ပိ ကေဝလေပိစ)။ **သမယန္တိ**-ကား၊ ပရိစ္ဆိန္န နိဒ္ဒေသော - အပိုင်းအခြားကို ပြတတ်, ပြကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊ ။ **ဧကံ သမယန္တိ**-သည်၊ အနိယမိတပရိဒီပနံ-မမှတ်အပ်သော သမယကို ပြသောပုဒ်တည်း၊ တတ္ထ-ထို ဧကံ သမယံ ဟူသောပုဒ်၌၊ **သမယ**သဒ္ဒေါ-သည်။

သမဝါယေ ခဏေ ကာလေ,သမူဟေ ဟေတု ဒိဋ္ဌိသု၊
ပဋိလာဘေ ပဟာနေစ, ပဋိဝေဓေစ ဒိဿတိ။

သမဝါယေ-အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းအနက်၌၎င်း၊ ခဏေ-အခွင့်အနက်၌၎င်း၊ ကာလေ-အခါအနက်၌၎င်း၊ သမူဟေ-အပေါင်းအနက်၌၎င်း၊ ဟေတု ဒိဋ္ဌိသု-အကြောင်းအနက်, အယူအနက်တို့၌၎င်း၊ ပဋိလာဘေ - ရခြင်းအနက်၌၎င်း၊ ပဟာနေစ - ပယ်ခြင်းအနက်၌၎င်း၊ ပဋိဝေဓေစ-ထိုးထွင်း၍သိခြင်းအနက်၌၎င်း၊ဒိဿတိ-ထင်၏။

တထာ တံ၀စနံ-သည်၊ ဇါ·ကို၊ပဗိ-မှန်၊ ဇါ-ချဲ၊အသာ·ထိုသမယသဒ္ဒါ၏ (အတ္တော စပ်)ကာလဋ္ဌ-လျောက်ပတ်သောအခါကိုရင်း၊ သမယဋ္ဌ-အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုရင်း၊(ကာလောနာမ ဥပသင်္ကမနသဿ ယုတ္တကာလော၊ သမယောနာမ တဿေဝ ပစ္စယသာမဂ္ဂီ၊ အတ္ထတော ပန တဒနုရူပသရီရဗလဉ္စေဝ တပ္ပစ္စယ ပရိဿယာဘာဝေါစ။ ။ဋီကာ) ဥပါဒါယ-ပညာဖြင့် ရှုစမ်း,ဆင်ခြင်၍၊ သွေ့ဗိ-နက်ဖြန်လည်း၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အပ္ပေဝနာမ အပိ ဧဝ နာမ ဥပသင်္ကမေယျာမ - လာနိုင်ကုန်ငြားအံ့သည်း မသိ၊ဇါ-လာနိုင်က လာခဲ့ပါကုန်အံ့၊ဣတိ ဧဝမာဒိသု-တို့၌၊သမဝါယော-အကြောင်းတို့၏ညီညွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊အတ္တော-သည်၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ဘဲက္ခဝေ-တို့၊ ဧယော ဩကာသော-အကြောင်းအခွင့်ကို၊ ခဏောစ-၍ရင်း၊ သမယောစ-၍ရင်း၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ သော ဩကာသော-သည်၊ဗြဟ္မစရိယ ဝါသာယ-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်း၌၊ဧကောဝခေါ-တခုသော ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမ ခဏမည်သည်သာတည်း၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ခဏော-အခွင့်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္တော-သည်၊ဒိဿတိ-၏။ ။ဥဏှ သမယော-ပူသောအခါ၊ပရိဠာဟသမယော-အိုက်သောအခါ၊ ဣတိအာဒိသု·တို့၌၊ကာလော-အခါဟု ဆိုအပ်သော၊အတ္တော-သည်၊ဒိဿတိ-၏၊ ပဝနဿံ-ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီး မဟာဝုန်တောကြီး၌၊(ပဝုဋ္ဌံ ဝနံ ပဝနံ) မဟာသမယော - များစွာသောနတ်တို့၏အပေါင်း၊ **တနည်း**......မဟာ-များစွာသော၊ သမယော-နတ်တို့၏အပေါင်း၊ (သမာသ်, ဝါကျ နှစ်ချက်သင့်) ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ သမူဟော-အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော၊အတ္တော-သည်၊ဒိဿတိ-၏၊ ။ဘဒ္ဒါလိ-လိ၊ တေ-သည်၊ သမယောပိ ခေါ-သိက္ခာပုဒ်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း၊ဇါ-သည်လည်း၊အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ-ထိုးထွင်း၍မသိအပ်သည်၊အဟောသိ-ပြီ၊ ဘဂဝါ-သည်၊သာဝတ္ထိယံ-၌၊ဝိဟရတိခေါ ဧဝ-တည်း၊ဘဒ္ဒါလိနာမ-မည်သော၊ဘိက္ခု-သည်၊သတ္ထု-၏၊သာသနေ-၌၊ သိက္ခာယ-သိက္ခာသုံးပါးကို၊ အပရိပူရကာရီ-ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ၊ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝါပိ-သည်လည်း၊ မံ-ကို၊ဇာနိဿတိ-လတ္တံ့၊ဘဒ္ဒါလိ-လိ၊တေ-သည်၊ အယမ္ပိခေါ သမယော-၍သိက္ခာပုဒ်ကို ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း၊ ဇါ - သည်လည်း၊ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ဟေတု-အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊

အတ္ထော-သည်၊ ဒိဿတိ-၏။ ၊တေန ခေါ ပန သမယေန-၌၊ ဥဂ္ဂဟ မာနော-အနည်းငယ်သောအတတ်ကိုသင်ယူခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော'မာန' အမည်ရှိသော၊ သမဏာ ဍ္ဍိကာ ပုတ္တော-ချဟာန်းဥုးပြည်း ကတုံးမ၏ သားဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗ-ဇကော-သည်၊ သမယပ္ပဝါဒကေ-ထိုထိုအယူကို ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရာဖြစ်သော၊ တိန္ဒုကာစီရေ-တည်ပင်စီဖြင့် ရံအပ် သော၊ ဧဂ္ဂ-တည်ပင်စီ အရံရှိသော၊ ဧကေ သာလကေ-တဆောင် သော စရပ်၌ရှိရာဖြစ်သော၊မလ္လိကာယ-မလ္လိကာမိဖုရား၏၊ အာရာမေ-၌၊ ပဋိဝသတိ-၏၊ဣတိ အာဒီသု-တို့၌၊ဒိဋ္ဌိ-အယူဟုဆိုအပ်သော၊အတ္ထော- သည်၊ဒိဿတိ-၏၊(ပကာရေန ဒေန္တိ ဧတ္ထာတိပဝါဒကော၊ဥယျာနော၊ သမယဿ ပဝါဒကော သမယပ္ပဝါဒကော၊အဘ္ဘနော အတ္တနော၊ဋီကာ ထောက်က သမယသည် ဒေသဟုဖြစ်၏။ ၊ဗိယတော္တိ စီရော၊ စီဝတ်, ရ ပစ္စည်း တိန္ဒုကေန စီရော တိန္ဒုကာစီရော၊ ဧကော သာလာ ဧတ္ထာတိ ဧကသာလကော)

ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ စ ယော အတ္ထော,ယော စတ္ထော သမ္ပရာယိကော၊
အတ္ထာဘိသမယာ ဓီရော,ပဏ္ဍိတောတိ ပဝုစ္စတီတိ။

ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ-မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ယော အတ္ထောစ-အကြင် အကျိုးသည်၎င်း၊ သမ္ပရာယိကော-တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ ယော အတ္ထောစ-သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-၏၊ ဥဘော အတ္ထေ-အကျိုးနှစ်ပါး တို့ကို၊ အဘိဂစ္ဆာတိ-ရ၏၊ အတ္ထာဘိသမယာ အတ္ထာဘိသမယာ-ထို အကျိုးနှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်၊ ဓီရော-ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ-ဟု၊ ပဝုစ္စတိ-ပ၏၊ဣတိ အာဒီသု-တို့၌၊ပဋိလာဘော-ရခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော-သည် ဒိဿတိ-၏။

ကမ္မကိလေသဝသေန သမ္ပရေတဗ္ဗော သမ္မာပါပုဏိတဗ္ဗော တိ သမ္ပရာယော၊ ပရလောကော။ သမ္ပရာယေ နိယုတ္တော သမ္ပရာယိကော။ ဓိယာ ပညာယ ရာတိ ဂဏှာတီတိ ဓီရော၊ ဓီ ဂါ ပညာ ဧတဿာတိ ဓီရော။ သုခမေသုပိ အတ္ထေသု ပဝုတ္တိ ဂန္တုတိ, ဒုက္ခာဒိနံဝါ ပိဋ္ဌနာဒိအာကာရံ ဇာနာတီတိ ပဏ္ဍာ၊ ဇောတိ ဂန္တုတိတိ ရှုတော၊ပဏ္ဍာယ ပညာယ ရှုတော ပဏ္ဍိတော

ရုတာ သဥ္ဇာတာ ပဏ္ဏာ တေသာတိဝါ ပဏ္ဏိတော၊ ပဒုတိ ဉာဏဂတိယာ ဂန္တတိတိဝါ ပဏ္ဍိတော။

သမ္မာ-အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ မာနာဘိသမယာ - အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ-ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ-အဆုံးကို၊ အကာသိ-ပြု၏ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ပဟာနံ-ပယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အဿော-သည်၊ ဒိဿတိ-၏၊ ဒုက္ခဿ-ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ပီဠနဋ္ဌော-ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းသဘော၊ (ပီဠီယတေ ပီဠနံ၊ ပီဠနမေဝ အဋ္ဌော ပီဠနဋ္ဌော။ ဣကာရဿ ဠကာရံကတွာ) သင်္ခတဋ္ဌော-အကြောင်းတရားတို့သည် ပေါင်း၍ ပြုပြင်စီရင်အပ်သောသဘော၊(သမ္မာ ကရီယတေတိ သင်္ခတာ၊သင်္ခတ မေဝ အဋ္ဌော သင်္ခတဋ္ဌော) သန္တာပဋ္ဌော-ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သော သဘော၊ (သန္တာပေတီတိ သန္တာပေါ)၊ ဝိပရိဏာမဋ္ဌော-ဖေါက်ပြန်ခြင်းသဘော၊(ဝိပရိဏာမနံ ဝိပရိဏာမော) အဘိသမယော-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော သဘော၊ (အဘိသမေတဗ္ဗော ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗောတိ အဘိသမယော)ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ပဋိဝေဓော-ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊အဿော-သည်၊ဒိဿတိ-၏။

ပန-အဆက်၌ကား ဣဓ-ဤ ဒုက္ခနိရောဓ ရှုမှုတပါး အဆုံးမြဲသ(အဓိပ္ပါယ်တူ)ကို ဆိုအံ့၊ ဣဓ-ဤ ဧကံ သမယံဟူသော ဤအရာ၌၊ အဿ သမယသဒ္ဒဿ-၏၊ကာလော-အခါဟုဆိုအပ်သော၊အဿော-သည်၊ဒိဿတိ-၏၊ (သဒ္ဒါတပါး၊အနက်များက၊ပရိ သာသ ဝိ သယ၊ယင်းသဒ္ဒတ္တ၊မြဲရချ။ ။သဒ္ဒါတပါး၊နက်များ မအပ်၊သကတ်မပြိုင်၊မဟောနိုင်။ ။ဤ၌ကာလတ္တသည် မုချတ္တ, ကြွင်းသော အနက်များသည် ပရိယာယတ္တ)၊ တေန-ထိုကာလအနက်ရှိသော သမယသဒ္ဒါဖြင့် သံဝစ္ဆရ ဥတု မာသဍ္ဎမာသ ရတ္တိ ဒိဝ ပုဗ္ဗဏှ မဇ္ဈန္ဟိက သာယန္ဟ ပဌမ မဇ္ဈိမ ပစ္ဆိမယာမ မုဟုတ္တာဒိသု - နှစ်,ဥတု,လ,လခွဲ, ညဉ့်,နေ့,နံနက်,နေ့လယ်,ညနေ, ပဌမယာမ်,မဇ္ဈိမယာမ်,ပစ္ဆိမယာမ်, မုဟုတ်အစရှိကုန်သော၊ ကာလပ္ပဘေဒဘူတေသု-ကာလအထူး,အပြား ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ သမယေသု-သမယတို့တွင်၊ ဧကံ သမယံ-အခု သောသမယ၌၊ ဒီပေတိ-သို့၊ဒီပေတိ-၏။

တတ္ထ-ထိုဧကံ သမယံ ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝါ-ထိုသုတ်ကို ဟောရာ၌၊ သံဝစ္ဆရာဒိသု-နှစ်အစရှိကုန်သော၊ဧတေသုသမယေသု-တို့တွင်၊ယံ ယံ

သုတ္တံ - အကြင် အကြင်သုတ်ကို၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ သံဝဏ္ဏေရေဝါ-၌ရင်း၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဥတုမှိဝါ-၌ရင်း၊ယသ္မိံ ယသ္မိံ မာသေဝါ-၌ရင်း၊ယသ္မိံ ယသ္မိံ ပက္ခေဝါ-၌ရင်း၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ရတ္တိဘာဂေဝါ-၌ရင်း၊ ယသ္မိံ ယသ္မိံ ဒိဝသဘာဂေဝါ-၌ရင်း၊ ဝုတ္တံ-၏ တံ သ ဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ ထေရသာ-ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပညာယ-ဖြင့်၊ ကိဉ္စာပိ သုဝိဒိတံ-အကယ်၍ ကောင်းစွာသိအပ်ပြီး၏၊ ကိဉ္စာပိ သုဝဏ္ဏာပိတံ-အကယ်၍ ကောင်းစွာ ပိုင်းခြား, မှတ်သားအပ်ပြီး၏၊ (သုဝ္ဝဏ္ဏပိယိဏ္ဏာတိ သုဝဝဏ္ဏာပိတံ၊သုဝဝဏ္ဏပိတံဝါ၊သု, ဝိ, အဝ ပုဗ္ဗ ဉာဓာတ်, ဏာပေ, တပစ္စည်း၊ ဝေနည်း......သု,ဝိ,အဝ ပုဗ္ဗ ထပဓာတ်,တပစ္စည်း) ပန-ထိုသို့ကောင်းစွာ သိအပ်, ပိုင်းခြား, မှတ်သားအပ်ပြီးသော်လည်း၊ အသုကသံဝစ္ဆရေ-၌မည်သောနှစ်၌၊ ဧဝံ-သို့၊မေ-သည်၊သုတံ-၏၊ အသုကဥတုမှိ-၌ ဧဝံ-သို့၊မေ-သည်၊သုတံ-၏၊ အသုကမာသေ-၌၊ ဧဝံ-သို့၊မေ-သည်၊ သုတံ-၏၊အသုကပက္ခေ-၌၊ဧဝံ-သို့၊မေ-သည်၊သုတံ-၏၊ အသုကရတ္တိဘာဂေ-၌ ဧဝံ-သို့၊မေ-သည်၊ သုတံ-၏၊ အသုကဒိဝသဘာဂေ-၌၊ဧဝံ-သို့ မေ-သည်၊သုတံ-၏ ဣတိဧဝံ-သို့၊ဝုတ္တေ-သော်၊ သုခေန-လွယ်ကူ,ချမ်းသာစွာ၊ဓာရေတုံဝါ-နှုတ်ဖြင့်ဆောင်ခြင်းငှါရင်း၊ဥဒ္ဒိသိတုံဝါ-ညွှန်ပြခြင်း, ရွတ်ဆိုခြင်းငှါရင်း၊ ဥဒ္ဒိသာပေတုံဝါ-သူတပါးကို သင်စေခြင်း, ရွတ်ဆိုစေခြင်းငှါရင်း၊ နာနပ္ပကာရဘာဝတော-အထူးထူးအပြားပြား များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ န သက္ကာ-မတတ်နိုင်၊ စ-ဆက်၊ ဧါ-သည်မှုသာ မကသေး၊ ဗဟု-များစွာ၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ဆိုဘွယ်သည်၊ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧကေနေဝ ပဒေန - တပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တမတ္ထံ - ထိုအနက်ကို၊ သမောဓာနေတွာ - ပေါင်း၍၊ ဧကံ သမယန္တိ-၍၊ အာဟ-ရှင်အာနန္ဒာသို၏။

ဧါ-ကား၊ ဂဗ္ဘာဝေါက္ကန္တိ သမယော-ပဋိသန္ဓေနေတော်မူရာအခါ ရင်း၊ (ဝေါက္ကန္တိ ဝိ,အဝ ပုဗ္ဗ ကမုဓာတ်, တိပစ္စည်း) ဇာတိ သမယော-ဖွားမြင်တော်မူရာ အခါရင်း၊ သံဝေဂသမယော-သဟောဇ္ဇ ညြန် ဖြစ်တော်မူရာအခါရင်း၊အဘိနိက္ခမနကာလော-တောထွက်တော်မူရာအခါ ရင်း၊ဒုက္ကရကာရိကသမယော-ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ကျင့်တော်မူရာ အခါရင်း၊မာရဝိဇယ သမယော-မာရ်နတ်ကိုအောင်မြင်တော်မူရာအခါ

၎င်း၊ အဘိသမ္ဗောဓိသမယော-သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူရာအခါ၎င်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခ ဝိဟာရ သမယော-မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာ နေတော်မူရာအခါ၎င်း၊ ဒေသနာ သမယော-တရားဟောတော်မူရာအခါ၎င်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော-ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာအခါ၎င်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒယော-ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဒေဝမနုဿေသု-တို့၌၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ပကာသိတာ-ပြအပ်ကုန်သော၊ ဧဝ ထင်ရှားကုန်သော၊ အနေက ကာလပ္ပဘေဒါဧဝ-များသောကာလ အထူး,အပြား ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ သမယာ-တို့သည်၊ (ဣမေ အနက်မဲ့) သန္တိ-နှ၏၊ တေသု သမယေသု-တို့တွင်၊ ဒေသနာသမယ သင်္ခါတံ-သော **ဧကံ သမယန္တိ**-၍၊ ဒီပေတိ-၏။

စ-ပါး၊ ဉာဏကရုဏာ ကိစ္စေသု-ဉာဏ်၏ကိစ္စ,ကရုဏာ၏ကိစ္စကို ပြုရာအခါတို့တွင်၊ ယော ကရုဏာကိစ္စသမယော-အကြင်ကရုဏာ၏ ကိစ္စကို ပြုရာအခါသည်၎င်း။ (အယံ အနက်မဲ့) အတ္တဟိတ ပရဟိတ ပဋိပတ္တိ သမယေသု-မိမိ၏အကျိုးစီးပွား,သူတပါး၏အကျိုးစီးပွားကိုပြုကျင့်ရာအခါတို့တွင်၊ ယော ပရဟိတ ပဋိပတ္တိသမယော-အကြင် သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြုကျင့်ရာအခါသည်၎င်း၊ သန္နိပတိတာနံ- စည်းဝေးကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ကရဏီယ ဒွယ သမယေသု-ကိစ္စနှစ်ပါးကို ပြုကျင့်ရာအခါတို့တွင်၊ ဓမ္မိကထာသမယော-တရားစကားကို ပြုကျင့်ရာအခါသည်၎င်း၊ ဒေသနာ ပဋိပတ္တိသမယေသု-တရားဟောရာ, ပြုကျင့်ရာ အခါတို့တွင်၊ ယော ဒေသနာသမယော-အကြင် တရားဟောရာအခါသည်၎င်း၊ သန္တိ-နှ၏၊ တေသုပိ သမယေသု-တို့တွင်လည်း၊ အညတရံ-တပါးပါးသော၊ သမယံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဧကံ သမယန္တိ-၍၊ အာဟ-၏၊

ပန-မေးအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဧကံ သမယံ ဟူသော ဤပုဒ်၌၊ အဘိဓမ္မေ-၌၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရန္တိ-ကာမာဝစရံ ဟူ၍၎င်း၊ ဣတော-ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်မှ၊ အညေသု-န်သော၊ သုတ္တပဒေသု-သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ယသ္မိံ သမယေ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝိဝိစ္စေဝကာမေဟီတိ-ဟူ၍၎င်း၊ ဘုမ္မဝစနနိဒ္ဒေသော-သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်ပြခြင်းကို၊ (ဘဝန္တိ ဧတ္ထာတိ ဘုမ္မံ၊ တတ္ထ ပဝတ္တံ ဝစနံ ဘုမ္မဝစနံ၊ ဘုမ္မာဝစနေန နိဒ္ဒေသော

ဘုမ္မာဝစန နိဒ္ဒေသော) ကတော ယထာစ-ရင်း၊ဝိနယေ-၌ ဝေနယ သမယေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ-ဟူ၍၊ ကရဏဝစနေန - တတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ (ကရောတိ ကြိယံ အဘိနိပ္ဖါဒေတိ ဧတေနာတိ ကရဏံ)နိဒ္ဒေသော-ကို၊ ကတော-ယထာ-စ-ရင်း၊ ဝထာ-တူ၊ အဘိဓမ္မာ-၌၊ ဖဿ သမယန္တိ-၌၊ ဥပယောဂဝစနနိဒ္ဒေသော-ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းပြခြင်းကို၊(ဥပယုဇ္ဇတေ ကြိယာယာတိ ဥပယောဂေါ) ကတော-နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း။ ။တတ္ထ-ထိုအဘိဓမ္မာ, ဖြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသော သုတ်, ဝိနည်းတို့၌၊ တထာ-ထို သတ္တမီဝိဘတ်,တတိယာဝိဘတ်အပြားအားဖြင့်၊ အဇ္ဈ သန္တဝတောစ - အဓိကရဏ အနက်, ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ အနက်, ဟေတုအနက်, ကရိုဏ်းအနက်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်ရင်း၊ဣဓ-ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊အညထာ-တပါးသော ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ အစ္စန္တသံယောဂဝတောစ-အစ္စန္တ သံယောဂအနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်ရင်း၊ ဥပယောဂဝစနနိဒ္ဒေသော-ကို၊ ကတော-၏၊ ဣတိ-ဤကား အကျဉ်းအားဖြင့်တည်း။

ဟိ-ချဲ့၊ တတ္ထ-ထိုအဘိဓမ္မာ, ဗြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသော သုတ်, ဝိနည်းတို့တွင်၊ အဘိဓမ္မေစ-၌ရင်း၊ ဣတော - ဤ ဗြဟ္မဇာလသုတ်မှ၊ အညေသု-နှ်သော၊ သုတ္တပဒေသုစ-တို့၌ရင်း၊ အဓိကရဏတ္ထောစ-အဓိကရဏ အနက်သည်ရင်း၊ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ - ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ အနက်သည်ရင်း၊ သမ္ဘဝတိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဝါ-မှန်၊ ကာလတ္ထော-ကာလဟူသောအနက်ရှိသော၊ ဝါ-ကာလသဒ္ဒါ၏ အနက်ရှိသော၊ယော သမယောစ-သည်ရင်း၊ သမူဟတ္ထော-သော၊ဝါ-သော၊ (ကာလော အတ္ထော, ကာလသဒ္ဒဿဝါ အတ္ထော ယဿာတိ ကာလတ္ထော၊သမူဟောအတ္ထော,သမူဟသဒ္ဒဿဝါ အတ္ထော ယဿာတိ သမူဟတ္ထော)ယော သမယောစ-သည်ရင်း၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုသို့သော အဘိဓမ္မာ,ဗြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသော သုတ်တို့၌၊ဝုတ္တာနံ-နှ်သော၊ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ-တို့၏၊အဓိကရဏံ-တည်ရာသည်၊ဟောတိ-၏။ ။စ-ပါး၊ ခဏသမဝါယဟေတုသင်္ခါတဿ-ခဏ,သမဝါယ,ဟေတုဟု ဆိုအပ်သော၊ သမယဿ-သမယ၏၊ ဘာဝေန-ထင်ရှားရှိခြင်းကြောင့်၊ တေသံ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဘာဝေါ-ကို၊ လက္ခိယတိ-မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ-

ကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ-ထိုအဓိကရဏအနက်, ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏအနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှါ၊တတ္ထ-ထိုအဘိဓမ္မာ,ပြဟ္မဇာလသုတ်မှ တပါးသော သုတ်တို့၌၊ဘုမ္မ္မေ စနနိဒ္ဒေသော-ကို၊ ကတော-၏၊ ရှုတိ-ဤကား အဖြေဘည်း၊ ၊စ-ပါး၊ ဝိနယေ-၌ ဟေတုအတ္ထေ ၁စ-သည်၎င်း၊ ကရဏတ္ထေ ၁စ-သည်၎င်း၊သဒ္ဒါ ဝတိ-၏၊ဟိ-ချဲ့၊ယော သော သိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော-အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ရာအခါကို၊သာရိပုတ္တာ ဒိဟိဇ-သာရိပုတ္တရာစသောမထေရ်တို့သည်လည်း(ဝိ သဉ္ဇာဝနာ၊ပဂေဝ အညေဟိ ထေရဟိ) ဒုဝိညေယျော-သိနိုင်ခဲ၏၊ ဟေတုဘူတေန-သော၊ တေန သမယေနစ- ထို သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အခါကြောင့်၎င်း၊ ကရဏဘူတေန - သော၊ တေန သမယေနစ - ဖြင့်၎င်း၊ သိက္ခာပဒါနိ-သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပညာပယန္တော ၁စ- ပညတ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ဝါ-သောကြောင့်၎င်း၊ဝါ-သော၊ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိဟေတုံ-သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝိတိက္ကမကို၊ အပေက္ခမာနော စ-ငဲ့သည်ဖြစ်၍၎င်း၊ ဝါ-သောကြောင့်၎င်း၊ဝါ-သော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထို မြို့, ရွာ, ဇနပုဒ်, နိဂုံတို့၌၊ ဝိဟာသိ-နေတော်မူပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ-ထိုဟိတ်အနက်, ကရိဏ်းအနက်ကို ထွန်းပြလိုသောကြောင့် တတ္ထ ဝိနယေ-၌၊ ကရဏဝစန နိဒ္ဒေသော-ကို ကတော-၏ ရှုတိ-တည်း။

ပန-ထဲ တ္တ တထာ အတ္ထသမ္ဘဝတော၏အကျယ်မှပါး ရှေ့ အညထာ အတ္ထသမ္ဘဝတော၏ အကျယ်ကိုသိအံ့၊ ရှေ့ ပြဟ္မဇာလ သုတ္တေစ-၌၎င်း၊ ဧဝံဇာတိကေ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အညသ္မိံ သုတ္တေစ-၌၎င်း၊ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထော-အစ္စန္တ သံယောဂအနက်သည်၊ သဒ္ဒဝတိ-၏၊ ဟိ-ချဲ့ ယံ သမယံ-အကြင်သမယပတ်လုံး၊ဘဂဝါ-သည်၊ ရှုမံ သုတ္တန္တံ ဝါ-ဤသုတ်ကို၎င်း၊ အညံ သုတ္တန္တံ ဝါ-ကို၎င်း၊ ဒေသေသိ-၏၊ အစ္စန္တံ မေဝ-မပြတ်သာလျှင်၊တံ သမယံ-လုံး၊ ကရုဏာဝိဟာရေန-ကရုဏာဝိဟာရဖြင့်၊ ဝါ-ာရုဏာ၏ အံ့စွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟာသိ-ပြီ၊တသ္မာ-ကြောင့် တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ-ထိုအစ္စန္တသံယောဂအနက်ကိုထွန်းပြခြင်းငှါ၊ ရှေ့-ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ ဥပယောဂဝစန နိဒ္ဒေသော-ကို၊ ကတော-၏၊ ရှုတိ-တည်း၊ တေန-ကြောင့်။

တံဘံ အတ္တမနပေက္ခိတွာ, ဘုမ္မေန ကရဏောနစ၊
အညတြြ သမယော ဝုတ္တော,ဥပယောဂေန သော ဣဓာတိ။

တံတံ အတ္တမပေက္ခိတွာ၊ပ၊ဣဓ ဟူသော၊ဝေါ ဝစန်-ကို၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ အညတြြ ပြဘ္ဘဓာလသုတ်မှတ ပါးသော သုတ်,အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းတို့၌၊ တံတံ အတ္တံ-ထိုထို အဓိကရဏအနက်,ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာအနက် ဟိတ်အနက်,ကရိုဏ်းအနက်ကို၊ အပေက္ခိတွာ-ငဲ့၍၊ ဘုမ္မေနစ-သတ္တမီ ဝိဘတ်ဖြင့်ရင်း၊ ကရဏေနစ - တတိယာဝိဘတ်ဖြင့်ရင်း၊ သမယော- သမယသဒ္ဒါကို၊ ဝုတ္တော-၏၊ ဣဓ ပြဗ္ဗဓာလသုတ္တေ-၌၊ တံ တံ အတ္တံ- ထိုထို အစ္စန္တသံယောဂအနက်ကို၊ အပေက္ခိတွာ-၍၊ ဥပယောဂေန- ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊သော သမယော-ကို၊ဝုတ္တော- ၏၊

ပန-အဋ္ဌကထာဝါဒကို ဆိုအံ့......၊ ပေါရာဏာ-အဋ္ဌကထာဆရာတို့ သည်၊ (ပုရာဏော ဘဝါ ပေါရာဏာ) တသ္မိံ သမယေတိဝါ-တသ္မိံ သမ ယေ ဟူသည်ရင်းဖြစ်သော၊ တေန သမယေနာတိဝါ-ဟူသည်ရင်း ဖြစ် သော၊တံ သမယန္တိဝါ-ဟူသည်ရင်းဖြစ်သော၊သေ-၍သဒ္ဒါသုံးရသည်၊ အဘိလာပမတ္တဘေဒေါ - သဒ္ဒါမျှသာ ထူး၏၊ သဗ္ဗတ္ထ - အလုံးပုံသော သုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဝိနည်းတို့၌ ဝါ-အလုံးပုံသော တသ္မိံ သမယေ, တေန သမယေန, တံ သမယံ ဟူသော စကားသုံးရပ်တို့၌၊ ဘုမ္မမေဝတ္တော- သတ္တမီဝိဘတ်၏ ဩကာသအနက်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ-သို့၊ဝဏ္ဏ ယန္တိ-ဖွင့်ဆိုကုန်၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧဝံ သမယန္တိ-၌၊ဝုတ္တေပိ-သော် လည်း၊ ဧကသ္မိံ သမယေ-တခုသောအခါ၌၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

ဘဂဝါတိ-ကား၊ဂရု-ဆရာတည်း၊ဝါ-အလေးပြုအပ်သောသူတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ဂရုံ-ကို၊ဝါ-ကို၊လောကေ-၌၊ဘဂဝါတိ-၍၊ ဝဒန္တိ- န်၏၊အယဥ္စ ဘဂဝါ-သည်လည်း၊သဗ္ဗဂုဏဝိသိဋ္ဌတာယ-အလုံးပုံသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် ထူးမြတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ-တို့၏၊ဝါ-တို့သည်၊ ဂရု- ဆရာတည်း၊ ဝါ - အလေးပြုအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါတိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ (ဂရုတိ သိဋ္ဌတိတိ ဂရု၊ ဂရိယာတေ သိဋ္ဌိယတေတိဝါ ဂရု၊ဂရုကာတဗ္ဗောတိ ဂရု) ပေါရာဏောဟိဝိ-တို့သည်လည်း၊

ဘဂဝါတိ ဝစနံ သေဋ္ဌံ, ဘဂဝါတိ ဝစနမုတ္တမံ၊
ဂရု ဂါရဝယုတ္တော သော, ဘဂဝါ တေန ဝုစ္စတီတိ။

ဘဂဝါတိ ဝစနံ။ပ။ ဝုစ္စတိ ဟူ၍ ဝုတ္တံ-၏။ ။ဘဂဝါတိ ဝစနံ-ဘဂဝါ ဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဝါ-ဘဂဝါဟူသောသဒ္ဒါသည် ဟောအပ်သော အနက်သည်၊ (ဝုစ္စတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ ဝစနံ၊ သဒ္ဒေါ၊ ဂုဏူပစာ, သဟာစရဏနည်းတည်း၊ ဝုစ္စတီတိ ဝစနံ၊ အတ္ထော) သေဋ္ဌံ-ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဘဂဝါတိ ဝစနံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်၏၊ ယေန-ကြောင့်၊ ယော ဘဂဝါ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂရု-ဆရာဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝါ-အလေးပြုအပ်၏၊ ဂါရဝယုတ္တော-အလေးပြုအပ်သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်တော်မူ၏၊ ဝါ-အလေး ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူ၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သော ဘဂဝါ-ကို၊ ဘဂဝါ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

အပိစ အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့။

ဘာဂျဝါ ဘဂ္ဂဝါ ယုတ္တော, ဘဂေဟိစ ဝိဘတ္တဝါ၊
ဘတ္တဝါ ဝန္တဂမနော, ဘဝေသု ဘဂဝါ တတောတိ။

ယတော-ကြောင့်၊ ယော ဘဂဝါ-သည်၊ ဘာဂျဝါ-ကောင်းမှုတည်း ဟူသော ဘုန်းရှိတော်မူ၏။ (ဘာဂျံ အဿ အတ္ထီတိ ဘာဂျဝါ၊ ဘာဂျပုဒ် ဝန္တုပစ္စည်း, အာနှင့် ယ ချေ၍ 'ဘဂဝါ' ဟု ပြီး၏၊ ။ဝန္တု၊ ဘာဂျ၊ အာ နှင့် ယ၊ ချေက ဘဂဝါ) ဘဂ္ဂဝါ-ကိလေသာတို့ကို, ဝါ-မာရ်ငါးပါးတို့ ကို ချိုးဖွဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်၏၊ (ကိလေသေ, ပဉ္စမာရေဝါ, ဘဉ္ဇိ တီတိ ဘဂ္ဂဝါ၊ ဘဉ္ဇ ဓာတ်, တဝန္တုပစ္စည်း၊ ဂ တလုံးကိုချေ၍ 'ဘဂဝါ' ဟု ပြီး၏၊ "ဘဂ္ဂတဝန္တု၊ ဂ တခု၊ ချေမှု ဘဂဝါ")။ ။ဘဂေဟိစ-ဘဂ တရား ခြောက်ပါးတို့နှင့်လည်း၊ ယုတ္တော-ယှဉ်တော်မူ၏၊ (ဘဂါ အဿ အတ္ထီတိ ဘဂဝါ၊ ဘဂပုဒ်, ဝန္တုပစ္စည်း) ဝိဘတ္တဝါ - ဝေဘန် တော်မူတတ်၏၊ ဝါ - ဝေဘန်၍ ဟောတော်မူတတ်၏။ (ဝိဘဇတီတိ ဝိဘတ္တဝါ၊ ဝိ ပုဗ္ဗ,ဘဇ ဓာတ်, တဝန္တုပစ္စည်း၊ ဝိချေ၊ တ္တ ကို ဂ္ဂ ပြု၍၊ ဂ တလုံးချေ၍ ဘဂဝါ ဟု ပြီး၏။ "ဝိချေ တ္တဂ္ဂ၊ တခု ဂ ချေက ဘဂဝါ") ဘတ္တဝါ-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မတို့ကို ဆီးကပ်တော်မူတတ်၏၊ (ဘဇတီတိ ဘတ္တဝါ၊ ဘဇ ဓာတ်,တဝန္တုပစ္စည်း၊ တ္တ ကို ဂ ပြု၍ ဘဂဝါ ဟု ပြီး၏၊ "ဘဇ တဝန္တု၊ တ္တ ဂ ပြု၊ ပြီးမှ ဘဂဝါ")။ ဘဝေသု-ဘဝတို့၌၊ ဝန္တ

ဂမနော - ထွေးအန်အပ်ပြီးသော' တဏှာ တည်းဟူသော သွားခြင်း ရှိတော်မူ၏။(ဘဝဝန္တဂမ ဆိုလိုလျက် ဘဝ မှ ဘ, ဝန္တ မှ ဝ, ဂမ မှ ဂ တို့ကို ယူ၍ ကြွင်းသမျှ ချေ၍ ဝ ၏ အ ကို အာ ဒီဃပြု, ဝါ နှင့် ဂ ရှေ့နောက်ပြန်၍ ဘဂဝါ ဟု ပြီး၏၊ "ဘဝ မှ ဘ၊ ဝန္တ ဝ၊ ဂမ ဂကာရ၊ ဝ ၏မိတ် အ၊ အာဒီဃ၊ ဝဏ္ဏ ဝိပရိယာ") တတော-ကြောင့်၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ ဘဂဝါ-မည်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ၊ ဣမိဿာ ဂါထာယ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ အဿ ပဒဿ-ထိုဘဂဝါ ဟူသော ပုဒ်၏၊ ဝိတ္ထာရတ္ထော-အကျယ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ စ-ဆက်၊ သော ဝိတ္ထာရတ္ထော - ထိုအကျယ် ဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ နိဒ္ဒေသေ-ဗုဒ္ဓါနုဿတိ နိဒ္ဒေသ၌၊မယာ-သည်၊ဝုတ္တောယေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။

စ-နိဂုံး,ဝါ-ဝိတ္ထာရ,ဝါ-အဖိတ်မှ အပေါင်းကိုပြဆိုအံ့၊ဣတ္တောဝတာ-၌မှုလောက်သော "ဇဝံ မေ သုတံ ဇကံသမယံ ဘဂဝ" ဟူသော စကားဖြင့် ဝါ-ဖြင့်၊ဧတ္တ-၌နိဒါန်းစကား၌၊ဇဝံမေသုတန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ ယထာ သုတံ - ကြားအပ်သည့်အတိုင်း၊ ဝါ-ကြားအပ်တိုင်းသော၊ဓမ္မံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ပြလိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဓမ္မ ကာယံ-တရားတည်းဟူသော ကာယကို၊ ပစ္စက္ခံ ကရောတိ-မျက်မှောက်ပြု၏၊တေန-ထိုသို့ မျက်မှောက်ပြုရသဖြင့်၊ ဝါ-ပြုရသောကြောင့်၊ဣဒံ ပါဝစနံ-၌မြတ်သောစကားတော်သည်၊(ပကဋ္ဌံ ဝစနံ ပဝစနံ၊ ပဝစနမေဝ ပါဝစနံ)ဝါ-၌ချီးမွမ်းအပ်သော စကားတော်သည်၊ (ပသဋ္ဌံ ဝစနံ ပဝစနံ၊ ပဝစနမေဝ ပါဝစနံ) အတိက္ကန္တ သတ္ထုကံ-လွန်ပြီးသော ဆရာရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ (အတိက္ကန္တော သတ္ထာ ဧတဿာတိ အတိက္ကန္တ သတ္ထုကံ။ ဘာဝပ္ပဓာန, ဘာဝလောပ) န ဟောတိ-မဟုတ်သေး၊ အယံ ဓမ္မော-သည်၊ ဝေါ-တို့၏၊ သတ္ထာ-ဆရာ တည်း၊ဣတိ-သို့၊သတ္ထု-ကို၊အဒဿနေ-မမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ဝါ-သတ္ထု အဒဿနေ-ကြောင့်၊ ဥက္ကဏ္ဌိတံ-ခဲယဉ်းငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်း သို့ရောက်သော၊ဝါ-ခဲယဉ်းငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးတတ်သော၊ ဝါ-လည်တမော်မော်မျှော်ကြည့်လျက် လှည့်လည်သွားလာသော၊ဝါ-ပျင်းရိသော၊ ဇနံ-ကို၊ သမဿာသေတိ-သက်သာရာရစေ၏၊ ဝါ-နှစ်သိမ့်စေ၏၊

ပ အနက်အလို-ဥက္ကုဇ္ဇနံ ဥက္ကုဇ္ဇော၊ ဥပမ္ဗ ကဏ္ဍ, ကဋ္ဌ ဝေ-တ်၊ ကိစ္စတ္တိဒါနယော။ ဇောတိ ဂစ္ဆတိတိ ဇူတော၊ ဥက္ကုဇ္ဇံ ဇူတော ဥက္ကုဇ္ဇိတော ပြ၊ ဒုအနက်အလို- ဥက္ကုဇ္ဇတိတိဝါ ဥက္ကုဇ္ဇိတော ပြ၊ ဥ ပုဗ္ဗ ကုဇ္ဇဓာတ်,ဇူ အာဂုံ တပစ္စည်း၊ တ အနက်အလို-ဥဒ္ဒံ ဂစ္ဆံ ကတွာ ဝိစရတိတိ ဥက္ကုဇ္ဇိတော ပြ၊ ဥ,ဥဒ္ဒယော၊ ကုဇ္ဇဓာတ်, ဏိကပစ္စည်း၊ ရှေ့သုံးနက် သဒ္ဒတ္ထ၊ စ အနက် ဝေါဟာရတ္ထ၊ ''ဝေါဟာရတော ပန အနဘိရတိယာ ပိဋ္ဌိဘတ္တိ အဓိပ္ပါယော။ ။ဋီကာ။

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါတိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ တသ္မိံ သမယေ-၌၊ ဘဂဝတော-၏၊ အဝိစ္ဆမာနဘာဝံ-ထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ - ပြလိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်-ရူပကာယ ပရိနိဗ္ဗာဏံ-ရူပကာယ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းကို၊ သာဝေတိ-ပြီးစေ၏၊ တေန-ထိုသို့ ပြီးစေသဖြင့် ဝါ-သောကြောင့်၊ ဧဝံ ဝိဓဿ-ဤသို့ အပြားရှိသော၊ ဝါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အရိယဓမ္မဿ – အရိယာတို့၏ တရားကို၊ ဝါ-အရိယာဖြစ်သော တရားကို၊ဒေသကော–ဟောတော်မူတတ်သော၊ဒသဗလော-ဆယ်ပါးသော အားရှိတော်မူသော၊ ဝဇိရ သံဃာတ သမာနကာယော-ကျရာအရပ်ကိုထုတ်ချင်း ထွင်းဖေါက်တတ်သော စိန်တုံးနှင့်တူသော ကိုယ်ရှိတော်မူသော၊(ဝဇတိ အပဋိပဏ္ဍော ဟုတွာ ဂစ္ဆတိ, ပဝတ္တတီတိ ဝဇိရံ၊ ဝဇ,: ဇူရပစ္စယော၊အပိတ်, အပင်၊အဆိး,အတား, ပယ်ရှား, နှောင့်ယှက်၊ အကန့်အကွက်မရှိ သွားလာတတ်,ဖြစ်တတ်၏ ပေး၊: သံဟနိယတေတိ သံဃာတော၊ ဝဇိရဿ, ဝဇိရောဝါ, သံဃာတော ဝဇိရသံဃာတော၊ ဝဇိရသံဃာတေန သမာနော ဝဇိရသံဃာတသမာနော၊ ဝဇိရသံဃာတသမာနော ကာယော ယဿာတိ ဝဇိရသံဃာတသမာနကာယော) သောဘဂဝါပိ – ထိုမြတ်စွာဘုရားသော်မှလည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော နာမ – ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူရ တုံသေး၏။ (နာမသဒ္ဒေါ ဂရဟာဇောတကော ဝါ,ပိသဒ္ဒေါ သမ္ဘာဝနဇောတကော, န ကေဝလံ ဘဂဝါယေဝ အထခေါ အညေပီတိ။ ဋီကာ။) အညေန–ဗျားမှတပါးသော၊ ကေန–အဘယ်သူသည်၊ ဇီဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ အာသာ -တောင့်တခြင်းကို၊ ဇနေတဗ္ဗာ – ဖြစ်စေသင့်သနည်း၊

နှ ဇနေထဗ္ဗာယော-မဖြစ်စေသင့်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဇီဝိတ မဒ မတ္တံ-အသက်ရှည်ခြင်း၌ မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့်ယစ်မူးသော၊(ဇီဝိတေ မဒေါ ဇီဝိတမဒေါ၊ ဇီဝိတမဒေန မတ္တော ဇီဝိတမဒမတ္တော)ဇနံ-ကို၊ သံဝေဇေတိ-ထိတ်လန့်စေ၏။

အဟံ စိရံ ဇီဝိဿာမိ, ဇီဝိံ ဇီဝါမိ ဝါ သုခံ၊
ဥပ္ပန္နမာနော ဇီဝိတ-မဒေါနာမာတိ လက္ခယေ။

အဟံ-သည်၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊ ဇီဝိဿာမိ-အသက် ရှည်လတ္တံ့၊ ဇီဝိံ-အသက်ရှည်ခဲ့ပြီ၊ ဇီဝါမိ-အသက်ရှည်ဆဲ၊ ဝါ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝိဿာမိ-လတ္တံ့၊ ဇီဝိံ-ပြီ၊ ဇီဝါမိ-ဆဲ၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပ္ပန္နမာနော-ဖြစ်သောမာန်သည်၊ ဇီဝိတမဒေါနာမ-ဇီဝိတမဒမည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ လက္ခယေ- မှတ်သားရာ၏။(သင်္ဂဟာဂါထာပါဠ်,နက်)

စ-ဆက်၊ ဝါ-သည်မှုသာမကသေး၊ သဒ္ဓမ္မေ-၌၊ အဿဇနဿ-အား၊ ဥဿာဟံ-အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ-၏၊ ဓေန္တိ-၍၊ ဘဏန္တော-ဆိုသော ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ-ဒေသနာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-၏၊ **မေသုတန္တိ**-၍၊ ဘဏန္တော-သည်၊ သာဝကသမ္ပတ္တိံ-ကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-၏ **ဧကံသမယန္တိ**-၍၊ ဘဏန္တော-သည်၊ ကာလသမ္ပတ္တိံ-ကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-၏၊ **ဘဂဝါတိ**-၍၊ ဘဏန္တော-သည် ဒေသကသမ္ပတ္တိံ-ကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-၏။

အန္တရေစ ရေခာဂဟံ အန္တရေစ နာဋ္ဌနန္တိ ဧတ္ထ-၌ အန္တရာသဒ္ဒေါ-သည်၊ ကာရဏ ခဏ ဝိတ္တ ဝေမတ္တ ဝိဝရာဒိသု-အကြောင်း,ခဏ,စိတ်, အသယ်, အကြား အနက် စသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဝါ-ချဲ့၊ တဒန္တရံ။ပ။တထာဂတော တိစ-၍ရှင်း၊ ဇနာ၊ပ။ ကိမန္တရန္တိစ-၍ရှင်း၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ (ဣတိတခုကျေ) အန္တရာသဒ္ဒေါ-သည် ကာရဏေ-၌၊ ဒိဿတိ-၏၊ တထာဂတာ-ကို၊ အညတြ-ကြဉ်၍၊ တဒန္တရံ-ထို အကြောင်းကို၊ ကော-သည် ဇာနေယျ-သိနိုင်ရာအံ့နည်း၊ ဇနာ-တို့သည်၊ သင်္ဂမ္မ-စည်းဝေးကုန်၍၊ မန္တ-ငါ့ကိုရှင်း၊ တုဉ္စ-သင့်ကိုရှင်း၊ မန္တေန္တိ-တိုင်ပင်ကုန်၏ ကိမန္တရံ-ဘယ်အကြောင်းကို၊ ငါ-ကြောင့်၊ မန္တေန္တိ-

တိုင်ထင်ကုန်သနည်း။ ။ဘန္တေ-ရား၊ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ - လျှပ်စစ်ပြက်
သောခဏ၌၊ဘာဇနံ-အိုး,ခွက်ကို၊ဓောဝန္တီ-ဆေးကြောသုတ်သင်သော၊
အညတရာ - တယောက်သော၊ ဣတ္ထီ-သည်၊ မံ-ကို၊ အဒ္ဒသ-မြင်၏၊ ဣတိ
အာဒိသု-တို့၌၊ခဏေ-၌၊ဒိဿတိ-၏။ ။ယဿ ပုဂ္ဂလဿ-အား၊အန္တရ
တော-စိတ်ကြောင့်၊ကောပါ-အမျက်တို့သည်၊နသန္တိ–န်၊ ဣတိအာဒိသု-
တို့၌၊စိတ္တေ-၌၊ ဒိဿတိ-၏၊ အန္တရာ-အလယ်၌၊ဝေါသာနံ-ပြီးဆုံးခြင်း
သို့၊(၀ အာဂုံ,အဝ ပုဇ္ဇ သာဓာတ်, ယုပစ္စည်း၊ ဝေါသာနန္တိ ပရိနိဋ္ဌိတ
ဘာဝံ။ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ) အာပါဒိ-ရောက်ပြီ၊ ဣတိအာဒိသု-
တို့၌၊ ဝေမဇ္ဈေ-၌၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ဣဓပိစ-ဤအမွန်ဤစဖြစ်သော်လည်း၊
အယံ တပေါဒါ-ဤတပေါဒါမြစ်သည်၊ဒွိန္နံ မဟာနိရယာနံ-ငရဲကြီးနှစ်ခု
တို့၏၊ အန္တရိကာယ-အကြားမှ၊ ဂါ-ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ ဣတိ
အာဒိသု-တို့၌၊ဝိဝရေ-၌၊ဒိဿတိ-၏၊(အန္တရာ, အန္တရိက, အန္တရသဒ္ဒါ
သုံးခုအနက်ဘူသောကြောင့် **တနည်း**... အန္တရာ၌ ရ၏အာကို အပြု၍
အန္တရပြီးသောကြောင့်၄င်း, ၄င်းအန္တရနောင် ဣကသက်၍ အန္တရိက
ပြီးသောကြောင့်၄င်း ဝိဇ္ဇာရမှာ အန္တရ အန္တရိကသဒ္ဒါများကို ဥဒါ
ဟရဏ်ထုတ်လေသည်)။ ။သွာယံ သော အယံ အန္တရာသဒ္ဒေါ-သည်၊
ဣဓ-အန္တရာစရာဇဂဟံ အန္တရာစနာဠန္ဒံဟူသော ဤအရာ၌၊ဝိဝရေ-၌၊
ဝတ္တတိ-၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ရာဇဂဟဿစ - ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏၄င်း၊
နာဠန္ဒာယစ-နာဠန္ဒာမြို့၏၄င်း၊ဝိဝရေ-၌၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ဧတ္ထ-၌၊ အတ္ထော-
ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

(အဋ္ဌကထာဆရာ....ရာဇဂဟံ,နာဠန္ဒံတို့၌ သမိအနက်ဖြစ်ပါလျက်
အဘယ်ကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ် သက်ရပါသနည်း, ဤသို့ လိန္တရဲ့
စောဒနာဖြင့်စောဒနာသင့်သောကြောင့်'အန္တရာသဒ္ဒေနပန ယုတ္တတ္တာ
ဥပယောဂဝစနံကတံ''မိန့်)ပန-ဆက် အန္တရာသဒ္ဒေန-နှင့်၊ယုတ္တတ္တာ-
ကြောင့်၊ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ကတံ-၏။ ။စ-ဆက်၊
ဤဒိသေသု-န်သော၊ ဌာနေသု-တို့၌၊ အက္ခရစိန္တကာ-သဒ္ဒါကျမ်းတတ်
ဆရာမြတ်တို့သည်၊ အန္တရာဂါမဉ္စ နဒိဉ္စ ယာတိတိ-၍၊ဧဝံ-သို့၊ ဧက
မေဝ-တခုသာဖြစ်သော၊အန္တရာသဒ္ဒံ-ကို၊ပယုဉ္ဇန္တိ-န်၏ သောအန္တရာ
သဒ္ဒေါ-သည်၊ ဒုတိယပဒေနာပိ-နှင့်လည်း၊ ယောဇေတဗ္ဗော - သည်၊
ဟောတိ-၏၊အယောဇိယမာနေ-သော်၊ဥပယောဂဝစနံ-သို့၊ နပါပုဏာ

တိ-မရောက်၊ ပန-သို့၊ ရုက္ခ-၌၊ ယောဇေတွာ ဌဝ-ယှဉ်၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တော-၏ ရုတိ-ပြီး၏။

အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော ဟောတီတိ ဌာနေ-၌၊ အဒ္ဓါနသင်္ခါတံ မဂ္ဂံ-ရှည်သော ခရီးကို၊ ပဋိပန္နော-သွားသည်၊ ဟောတိ-ပြီ၊ ဒီဃမဂ္ဂံ-ရှည်သော ခရီးကို၊ ရုတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ (အဒ္ဓါနံ မဂ္ဂံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ ပဋိပန္န တိတိ ပဋိပန္နော၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ပဋိပန္နော အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော။ ။အဒ္ဓါန သဒ္ဒေါ ဒီဃပရိယာယော၊ဋီကာ)။ ။ဟိ-ဆက်၊အဒ္ဓါနဂမနသမယဿ-ရှည်သောခရီးကိုသွားသောအခါကို၊ ဝိဘင်္ဂေ-ဝိဘင်း၌၊ အဍ္ဎယောဇနံ ဂစ္ဆိဿာမီတိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ အာဒိဝစနတော - ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ ဤသို့စသော စကားကို ဟောခြင်းကြောင့်၊အဍ္ဍယောဇနမ္ပိ-ယူဇနာဝက်သည်လည်း၊ အဒ္ဓါန မဂ္ဂေါ-ရှည်သောခရီးမည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ရာဇ ဂဟာတော-မှ၊ နာဠန္ဒာ-နာဠန္ဒာမြို့သည်၊ ယောဇနမေဝ-တယူဇနာ ကွာသည်သာလျှင်တည်း။

မဟာဘာ ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိန္တိ ဌာနေ-၌၊မဟာဘာတိ-ကား၊ဂုဏ မဟတ္တေနပိ-ဂုဏ်တို့ဖြင့် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟတာ-ဂုဏ်တို့ဖြင့်မြတ်သော၊ သင်္ချာမဟတ္တေနပိ-အရေအတွက်အားဖြင့် များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟတာ-အရေအတွက်အားဖြင့် များသော(မဟိယတေ ပူဇိယတေတိ မဟာ၊မဟာတိ ဝုဒ္ဓိံ ဂစ္ဆတီတိ မဟာ၊ တေန၊)ဟိ-ချဲ့၊ဝါ-မှန်၏၊သောဘိက္ခုသံဃော-ထိုရဟန်းတို့၏ အပေါင်း သည်၊ဂုဏေဟိပိ-ဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း မဟာ-မြတ်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ကသ္မာ-ကား၊ အပ္ပိစ္ဆတာဒိဂုဏသမန္နာဂတတ္တာ-အပ္ပိစ္ဆတာ (နည်းသောအလို, လောဘရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဝါ-အလို, လောဘမရှိသည်၏ အဖြစ်)စသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ (အပ္ပါ ဣစ္ဆာ လောဘော ဧတေသန္တိ အပ္ပိစ္ဆာ၊နတ္ထိ ဣစ္ဆာ ဧတေသန္တိ ဝါ အပ္ပိစ္ဆာ၊အပ္ပိစ္ဆာနံ ဘာဝေါ အပ္ပိစ္ဆတာ၊)သင်္ချာယပိ-အရေအတွက် သင်္ချာအားဖြင့်လည်း၊ မဟာ-များသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ကသ္မာ-ကား၊ ပဉ္စသတ သင်္ချတ္တာ - ငါးရာ အရေအတွက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ ။ဘိက္ခူနံ-ရဟန်းတို့၏၊ သံဃော-အပေါင်းတည်း၊ ဘိက္ခု သံဃော-အပေါင်း၊တေန ဘိက္ခုသံဃေန-ထိုရဟန်းတို့၏ အပေါင်းနှင့်၊ (ဘိက္ခုသံဃော၌ "သံသာရေ ဘယံ ဣက္ခန္တီတိ ဘိက္ခူ" ပြု၍ ဘေးကို

ရှုတတ်သူ ဟူသမျှ ယူသင့်သော်သည်း ရဟန်း ပရိသတ်သာ ယူရသောကြောင့် ကေဒေသျှပစာ။) ဒိဋ္ဌိသီလ သာမညာ သင်္ဃာတာ သန်္ဂါ။ တေန – အယူသီလတို့၏ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပေါင်းအပ်သည် ဟု ဆိုအပ်သော၊ သမဏာဂဏေန–ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းနှင့်၊ ဉာတိ-ကား၊ အဥ္ဆြာ-တည်း။

ပဿတီတိ ဒိဋ္ဌိ၊ ပဿတိ ဧတေနာတိဝါ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒဿနံဝါ ဒိဋ္ဌိ၊ သီလတိ ကာယဝစီကမ္မာနိ သမ္မာဓာပေတီတိ သီလံ၊ သီလဘိ ထပေတိ ဧတေန, ဧတ္တာတိဝါ သီလံ၊ သီလနံ ထပနံဝါ သီလံ၊ ဒိဋ္ဌိစ သီလဉ္စ ဒိဋ္ဌိသီလာနိ၊ သမာနာနံ ဘာဝေါ သာမညံ၊ ဒိဋ္ဌိ သီလာနံ သာမညံ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညံ၊ သံဟနီယတေတိ သံဃာတော၊ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန သံဃာတော ဒိဋ္ဌိသီလ သာမည သံဃာတော ၊ဒိဋ္ဌိသီလ သာမည သင်္ဃာတော ဉာတိသင်္ဂါတော ဒိဋ္ဌိသီလသာမည သင်္ဃာတသင်္ဂါတော။)

သန္နိဋ္ဌိ–ကား၊ ကေတော-တကွ၊ (သဋ္ဌိ နိပါတ် ကေတော အနက်၌ ဖြစ်သည်ကို ပြ၏) **ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ**တိ-ကား၊ ဧတေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ပဉ္စ-ငါးလီကုန်သော၊ မတ္တာ-အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဉာတိ-ကြောင့်၊တေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ပဉ္စမတ္တာ-န်၏၊ ပမာဏံ-အတိုင်းအရှည်ကို မတ္တာတိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘောဇနေ မတ္တညုတိ-၍၊ (မိယတေ ဧတေနာတိ မတ္တံ၊ မတ္တံ ဇာနာတီတိ မတ္တညူ) ဝုတ္တေ–သော် ဘောဇနေ-ဘောဇဉ်၌၊မတ္တံ-ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ ပမာဏံ-ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ ဉာတိ အဥ္ဆြာ-သည်၊ ဟောတိပါထာ-သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဣဓာပိ-ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ဟူသော၍အရာ၌လည်း၊တေသံ ဘိက္ခုသတာနံ-ထိုရဟန်းအရာတို့အား၊ ပဉ္စ-ငါးလီကုန်သော၊ မတ္တာ, ပမာဏံ-သည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဉာတိဧဝံ-သို့၊ အဥ္ဆြာ-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-၏၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သတာနိ-အရာတို့တည်း၊ ဘိက္ခုသတာနိ-တို့၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ–ငါးလီအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-ထိုရဟန်းအရာတို့နှင့် (''ပုန ပဉ္စမတ္တာ ပမာဏာတိ ဗျာသော၊နိကာရ လောပေါ စေတ္တ နပုံသကလိင်္ဂတ္တာ''ဋီကာဖွင့်သော်လည်း ''မတ္တာတိ ပမာဏံဝုစ္စတိ''စသော အဋ္ဌကထာဖြင့်ပင် မတ္တသဒ္ဒါ ကေပုစ်ထင်ရှား

လှ၏၊ ပဥ္စမဂ္ဂါ ပမာဏံဟုသော ရှိသင့်၏၊ ပဥ္စမဂ္ဂါ ပဥ္စပမာဏံဟု မရှိသင့်။)

သုပ္ပိယော ပိ ခေါ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ ဧတ္ထ-၌၊ **သုပ္ပိယောတိ**-ကား၊ တဿပရိဗ္ဗာဇကဿ-၏၊ နာမံ-အမည်တည်း၊ (တဿနာမံဖြင့် သုပ္ပိယ၏ ဓာတွာဒိသဒ္ဒါမဟုတ်၊ နာမ သဒ္ဒါဟုပြ၏) **ပိကာရော**-သည်၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္န သဘာဂတာယ - ခရီးသွားခြင်း တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလသမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော - ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ။ပဒသန္ဓိကရော-ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော **ခေါကာရော**-ကို၊ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာဝသေန-သဒ္ဒါတို့၏ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော-၏။ ။**ပရိဗ္ဗာဇကောတိ** - ကား၊ သဉ္စယဿ - ၏၊ အန္တေ - အနီး၌၊ ဝါသီ-နေထိုင်တတ်သော၊ ဆန္နပရိဗ္ဗာဇကော-အဝတ်ဝတ်သော ပရိဗိုဇ်တည်း။ (ပရိဗ္ဗဇတီတိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိပုဗ္ဗ, ဝဇ, ဏွု၊ ပရိဗ္ဗာဇကောတိ ဆန္နပရိဗ္ဗာဇကော ဖွင့်လိုရင်း, ၎င်းဖြင့် အစေလက ပရိဗ္ဗာဇက ကန့်။) ယဒါ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တံအဒ္ဓါနမဂ္ဂံ-ထိုရှည်သောခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော-၏၊ တဒါ-၌၊ သုပ္ပိယော-ယမည်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ-သည် လည်း၊ မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော-ခရီးသွားသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဣတိဣဒံ-သည်၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဧတ္ထ-အဒ္ဓါန မဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော ဟောတိ ဟူသော ဤအရာ၌၊ **ဟောတိ** သဒ္ဒေါ - သည်၊ အတီတကာလတ္ထော-အတိတ်ကာလ ဟူသောအနက်ရှိ၏။

သဒ္ဓိံ အန္တေဝါသိနာ ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေနာတိ ဧတ္ထ-၌၊ အန္တေ - ၌၊ ဝသတိ-၏ ဣတိ-ကြောင့်၊ အန္တေဝါသီ-၏၊ သမီပစာရော-အနီး၌ ဖြစ်သော၊ သန္တိကာဝစရော - အနီး၌ သွားလာသော၊ သိဿော-တပည့်တည်း၊ (သာသိယတေတိ သိဿော၊ သာသ, ဏျ။) ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ ။ဗြဟ္မဒတ္တောတိ-ကား၊ တဿပရိဗ္ဗာဇကဿ-၏၊ နာမံ-တည်း။ ။သတ္တောပိ-သတ္တဝါကိုရင်း၊ စောရောပိ-ခိုးသူကိုရင်း၊ တရုဏောပိ-လုလင်ပျိုကိုရင်း၊ **မာဏဝေါတိ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

စောဒိတာ ဒေဝဒူတေဟိ၊ ယေ ပမဇ္ဇန္တိ မာဏဝါ၊
တေ ဒီဃရတ္တံ သောစန္တိ, ဟီနကာယူပဂါ နရာတိ။

ဟိ - ချဲ့၊ နရာ-နရဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ယေ မာဏဝါ — အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ ဒေဝနု ္တတပဟိ — နတ်ကဲ့သို့သောတမန်တို့သည်၊ ဝါ- ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့၏ တမန်တို့သည်၊ စောဒိတာ-ဘိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ် ကုန်လျက်၊ ပမဇ္ဇန္တိ-မေ့လျော့ကုန်၏၊ နရာ-န်သော၊တေ မာဏဝါ - တို့ သည်၊ ဟီနကာယူပဂါ - အပါယ်သတ္တဝါဟူသော အပေါင်းသို့ ကပ် ရောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊-အပါယ်သတ္တဝါတို့၏အပေါင်းသို့ ကပ် ရောက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒီဃရတ္တံ - ရှည်မြင့်စွာသောနေ့, ညဥ့်ပတ် လုံး၊ သောစန္တိ-တညှိုးညှိုးမှိုန်မှိုန် စိုးရိမ်ကုန်၏၊ (ဒေဝါဝိယ ဒူတာ,ဒေဝါနံ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနံဝါ ဒူတာ ဒေဝဒူတာ၊ ဒဟာရ ကုမာရော, ဇရာဝိဏ္ဏ သတ္တော, ဂိလာနော, ကမ္မကာရဏာ ကမ္မကာရဏိကာဝါ, မတ သတ္တော - ဒေဝဒူတ သရုပ်ငါးပါး၊ ။ဟီနာ ကာယာ, ဟီနာနံ ဝါ ကာယာ ဟီနကာယာ၊ ဥပဂစ္ဆန္တီတိ ဥပဂါ၊ ဟီနကာယံ ဥပဂါ ဟီနကာယူပဂါ) ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ သတ္တော-ကို၊ မာဏဝေါတိ-၍၊ ဝုတ္တော-၏၊ ။ကတကမ္မေဟိ-ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိသည်လည်း ဖြစ် ကုန်သော၊ အကတ ကမ္မေဟိ-ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုမရှိသည်လည်း ဖြစ် ကုန်သော၊ မာဏဝေဟိ-ခိုးသူတို့နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ ဂစ္ဆန္တိ-န်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ စောရော-ကို၊ မာဏဝေါတိ-၍၊ ဝုတ္တော-၏၊

အမ္ဗဋ္ဌော - အမ္ဗဋ္ဌမည်သော၊ မာဏဝေါ-လုလင်၊ အင်္ဂဏော-မည် သော၊ မာဏဝေါ-လင်၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ တရုဏော-လုလင်ပျိုကို၊ မာဏဝေါတိ-၍၊ဝုတ္တော-၏၊ဣဓာပိ-ဖြဉ္စဒတ္တေန မာဏဝေန ဟူသော ဤအရာ၌လည်း၊ အယမေဝ အတ္ထော-ဤလုလင်ဟူသော အနက်ကိုသာ လျှင်၊ ဝုတ္တော-၏၊ ဟိ-ထင်စွာပြအံ့၊ ဖြဉ္စဒတ္တနနာမ-အမည်ရှိသော၊ တရုဏဒ္ဓေ ဝါသိနာ-နုပျိုသော, ဝါ-လုလင်ပျိုဖြစ်သော အနီးနေတပည့် နှင့်၊သဒ္ဓိံ-ကွ၊ဣတိဏှဒံ-သည်၊ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊

တဩဘတိ-ကား၊တသ္မိံ အဒ္ဓါနမဂ္ဂေ-ထိုရှည်သောခရီး၌၊ ငါ-ကား၊ ဒွိသု-နှစ်ယောက်ကုန်သော၊တေသု ဇနေသု-ထိုဆရာတပည့်တို့တွင်၊ ။ သုဒ္ဓန္တိ-ကား၊ နိပါတမတ္တံ-နိပါတ်မျှသာတည်း၊(အနက်မပေးရဟူလို) အနေကပရိယာယေနာတိ ဩ-၌၊ ပရိယာယသဒ္ဒေါ-သည်၊တာဝ-စွာ၊

ပါရ ဒေသနာ ကာရဏောသု – အကြံမ်အလှည့်, ဒေသနာ, အကြောင်း အနက်တို့၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ ဟိ-မှန်,ချဲ၊ အာနန္ဒ-နွာ၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဘိက္ခုနီ ယော-တို့ကို၊ ဩဝဒိတုံ-ငှါ၊ကာဿ ဘိက္ခုသ-၏၊ ပရိယာယောနုခေါ- အလှည့်အကြံမ်နည်း၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ပရိယာယသဒ္ဒေါ – သည်၊ ဝါရေ-၌၊ဝတ္တတိ-၏၊ မဓုပိဏ္ဍိကပရိယာယောတိ-မဓုပိဏ္ဍိကဒေသနာ ဟူ၍၊ နံ သုတ္တံ-ထိုသုတ်ကို၊ ဓာရေဟိ-မှတ်လေ့၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဒေသနာယံ-၌၊ဝတ္တတိ-၏၊ ရာဇည-ရာဇည၊ တေ-အား၊ ဣမိနာပိ ခေါ ပရိယာယေန–ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇေ-ဤလို၊ ဟောတု- စေသတည်း၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ကာရဏေ-၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ သွာယံ သော အယံ ပရိယာယသဒ္ဒေါ-သည်၊ ဣဓာပိ-အနေကပရိယာယေန ဟူသော ဤအရာ၌လည်း၊ ကာရဏေ-၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ - အနေကပရိယာယေနဟူသော ဤအရာ၌၊ အနေကပရိယာယေန –များ သောအပြားရှိသော၊ကာရဏေန–ဖြင့်၊ ဣတိအယံအတ္ထော-ဤကာရဏ အနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ဗဟူဟိ-နံသော၊ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ (ပရိယာယတိ ပရိဝတ္တတီတိ ပရိယာယော၊ ဝါရော၊ပရိယာယေတိ ဒေသေတဗ္ဗမတ္ထံ ပဋိပါဒေတီတိ ပရိယာယော၊ ဒေသနာ၊ ပရိယာယတိ အတ္တနော ဖလံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ပဝတ္တတီတိ ပရိယာယော၊ကာရဏံ။ ။''ဗဟူဟိ ကာရဏေဟိ''-ဖြင့် အနေကပရိ ယာယေနသည် ဓာတျာပေက္ခ ကြေဝုစ်ဟု ပြ၏)

ဇုဋ္ဌသာအစ္စဏ္ဏံဘာသေတိဘိ-ကား၊ ဧ.ဝဏ္ဏံရဟိတဿာပိ-အပြစ် ဒေါသမှ ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊အသမာနဝဏ္ဏသမန္နာဂတဿာပိ- သူတပါးတို့နှင့်မတူသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်ပုံသည်လည်းဖြစ်သော၊ (အပရိမာနဝဏ္ဏသမန္နာဂတဿာပိ-မနိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်ကျေးဇူး နှင့် ပြည့်ပုံသည်လည်းဖြစ်သော) ဘဂဝတော-ဘုန်းခြောက်ပါးရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ (အဝဏ္ဏံ, ဒေါသံ, နိန္ဒံစပ်)၊ လောကေ-၌၊ ဇာတိပုဏ္ဏေသု- အမျိုးအားဖြင့်ကြီးကုန်သောသူတို့၌၊(ဝဇ္ဇိ သူတိ ဂုဏာ၊ဇာတိယာ ပုဏ္ဏာ ဇာတိပုဏ္ဏာ၊ တေသု)။ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုအပ်,သင့်,ထိုက်သော၊ ယံ အဘိဝါဒ နာဒိ သာမိစိကမ္မံ-အကြင်ရှိခိုးခြင်းအစရှိသော အရိုအသေပြုအပ်သော အမှုကို၊(အဘိဝါဒနံ အာဒိ ယေဿာတိ အဘိဝါဒနာဒိ၊ သာမံ, သမ္မာ,

ဝါ ဝိယတော ဥပဝိယတောတိ သာမိစိ၊ ကရိယတောတိ ကမ္မံ၊သာမိစိကမ္မံ သာမိစိကမ္မံ၊ အဘိဝါဒနာဒိမေဝ သာမိစိကမ္မံ အဘိဝါဒနာဒိ သာမိစိ ကမ္မံ)၊သာမဂ္ဂိရသောတိ-၍၊ပုစ္ဆတိ-၏၊ တံ အဘိဝါဒနာဒိသာမိစိကမ္မံ-သည်၊သမဏဿ ဂေါတမဿ-ရဟန်းဂေါတမအား၊နတ္ထိ-မရှိ၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမဏော ဂေါတမော-သည်၊ အရသရူပေါ - သာမဂ္ဂိ ဟု ဆိုအပ်သော ဝန္ဒာပစာယနကမ္မကို သာယာခြင်းသဘော မရှိ၊ (ရသိယတေ အဿာဒိယတေ ရသော၊ရသော ယေဝ ရူပေါ ရသရူပေါ၊နတ္ထိ ရသရူပေါ ဧတဿာတိ အရသရူပေါ)၊ နိဗ္ဘောဂေါ-ခံစားသုံးဆောင်ခြင်းမရှိ (ဘုဉ္ဇနံ ဘောဂေါ၊နတ္ထိ ဘောဂေါ ဧတဿာတိ နိဗ္ဘောဂေါ)၊ အကြိယဝါဒေါ - ဓဝန္ဒာပစာယနကမ္မကို မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏၊ (ဓဝန္ဒာပစာယနံ နကတ္တဗ္ဗန္တိ အကြိယံ၊အကြိယန္တိ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဧတဿာတိ အကြိယဝါဒေါ)၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ-ဖြတ်အပ်၏ဟု အယူရှိ၏၊ (ဓဝန္ဒာပစာယနကမ္မေ ဥစ္ဆိန္ဒိယတီတိ ဥစ္ဆေဒေါ၊ဥစ္ဆေဒေါ ဝါဒေါ ဧတဿာတိ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ)

ဇေဂုစ္ဆီ-စက်ဆုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏၊(ဇိဂုစ္ဆနံ ဇေဂုစ္ဆာ၊ ဇေဂုစ္ဆာ အဿာတိ ဇေဂုစ္ဆီ)၊ ဝေနယိကော - ဓဝန္ဒာပစာယနကမ္မကို ဖျောက်တတ်,ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝါ-ဆုံးမထိုက်၏၊ (ဝိနယတိ ဝိနာသေတီတိ ဝိနယော၊ဝိနယောယေဝ ဝေနယိကော၊ဝိနေတုံအရဟတီတိဝါ ဝေနယိကော) တပဿီ-ကြီးသူတို့ကို မရိုမသေ ပူလောင်စေတတ်၏၊(တာပေတီတိ တပေါ၊တပေါ အဿတ္ထီတိ တပဿီ)အပဂဗ္ဘော-နတ်ပြည်ပဋိသန္ဓေမှကင်း၏၊ (ဂဗ္ဘတော အပဂတောတိ အပဂဗ္ဘော)သမဏဿ ဂေါတမဿ-အား၊ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသော-ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော မြတ်သောဉာဏ်အမြင် အထူးရှိရာဖြစ်သော၊ ဝါ-အထူးဖြစ်သော၊ (အရိယတိ ကိလေသေဟိ ဝိသုဇ္ဈတီတိ အရိယံ၊ဇာနာတီတိ ဉာဏံ၊ပဿတီတိ ဒဿနံ၊ဉာဏဉ္စ တံ ဒဿနဉ္စာတိ ဉာဏဒဿနံ၊အရိယဉ္စ တံ ဉာဏဒဿနဉ္စာတိ အရိယဉာဏဒဿနံ။ အရိယဉာဏဒဿနမေဝ ဝိသေသော အရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊ အလံ အရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော ဧတဿ ဓမ္မောတိဝါ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသော၊အလမရိယော စ သော ဉာဏဒဿနဝိသေသော

စာတိ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသောတိ) ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော– မြတ်ကုန်သော ဈာနလာဘီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ တရားသည်၊ ဝါ- လူတို့၏ ကုသလကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် မြတ်သောတရားသည်၊ (ဥတ္တရိ မနုဿာ ဥတ္တရိမနုဿာ၊ ဥတ္တရိမနုဿာနံ ဓမ္မော ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မော။ တနည်း... မနုဿာနံ ဓမ္မော မနုဿဓမ္မော၊ မနုဿ ဓမ္မတော ဥတ္တရိ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မောတိ မနုဿာနံ ဓမ္မတော ဒသကုသလသင်္ခါတတော ဝါ မနုဿဓမ္မတော ဥတ္တရိ။ ။ ကေဝဋ္ဋသုတ္တဋ္ဌကထာ)၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သမဏော ဂေါတမော-သည်၊ တက္ကပရိယာဟတံ-ကြံဆ၍ ဝါ-ကြံဆအပ်သော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတိ-၏၊ (ပရိသမန္တတော အာဟရိယတေတိ ပရိယာဟတံ၊ ပရိ, အာ, ပုဗ္ဗ, ဟရ ဓာတု တပစ္စယော၊ တနည်း .....ပရိသမန္တတော ဟနီယတေတိ ပရိယာဟတံ၊ တက္ကေန ပရိယာဟတံ တက္ကပရိယာဟတံ) သမဏော ဂေါတမော- သည်၊ ဝီမံသာနုစရိတံ-ပုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဝါ-အပ်သော၊ သယံပဋိဘာနံ- မိမိထင်မြင်တဲ့အတိုင်း ဝါ-မိမိထင်မြင်တိုင်းသော၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတိ- ၏၊ (အနုစရိယတေတိ အနုစရိတံ၊ ဝီမံသာယ အနုစရိတံ ဝီမံသာနုစရိ တံ)၊ ။ သမဏော ဂေါတမော–သည်၊ န သဗ္ဗညူ–သဗ္ဗညူမဟုတ်၊ န လောကဝိဒူ-လောကဝိဒူမဟုတ်၊ န အနုတ္တရော-အနုတ္တရမဟုတ်၊ န အဂ္ဂ ပုဂ္ဂလော-မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ဣတိဇဝံ-သို့၊ တံ တံ အကာရဏ မေဝ-ထိုထိုမသင့်သည်ကိုသာလျှင် ဝါ-ထိုထို အကြောင်း မဟုတ်သည် ကိုသာလျှင်၊ ကာရဏန္တိ-အသင့်ဟူ၍၊ ဝါ-အကြောင်းဟူ၍၊ ဝတွာ–၍၊ တထာ တထာ တေန တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ အဝဏ္ဏံ-ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ သောစကားကို၊ ဝါ-ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ ဒေါသံ–အပြစ်ကို၊ နိန္ဒံ–ကဲ့ရဲ့ သော စကားကို၊ ဘာသတိ-၏။

စ–ပါး၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ ဝါ–အား၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ဘာသတိယထာ- သို့၊ ဇဝံ-တူ၊ ဓမ္မဿာပိ–၏လည်း၊ တံ တံ အကာရဏမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဝါ-ကိုသာလျှင်၊ ကာရဏတော – အားဖြင့်၊ ဝါ–အားဖြင့်၊ ဝတွာ - ၍၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ–သည်၊ အနိယျာနိကော–ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက် မြောက်တတ်သော၊ ဝါ-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်ခြင်းဌှ် ယှဉ်တတ် သော၊ (နိယျာတီတိ နိယျာနံ၊ နိပုဗ္ဗ ယာ ယုပစ္စယော၊ နိယျာနမေဝ

နိယျာနိကော။ နိယျာတီတိ ပါ နိယျာနိကော-အနိယပစ္စည်း၊ ကတ္တား ဟော၊နိယျတေ နိဿရဏံ နိယျာနံ၊ နိယျာနေ နိယုတ္တော နိယျာနိကော)၊အနုပသံဝတ္တနိကော-ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မဖြစ်စေတတ်သော၊ (သံပုဗ္ဗဝတုဓာတ်, အနိယပစ္စည်းဖြစ်က သံဝတ္တနိကော, ဏွုပစ္စည်း ဖြစ်က သံဝတ္တနကော သင့်၏။ သံဝတ္တနံ အဿ အတ္ထီတိ သံဝတ္တနိကော ဟုလည်းကြံသင့်၏)ခန္ဓော-ကို၊ဒုရာချာတော-မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်၏၊ ဒုပ္ပဋိဝေဒိတော-မကောင်းသဖြင့် သိအပ်,သိစေအပ်၏၊ဣတိ-သို့၊တထာ တထာ-ဖြင့်၊အဝဏ္ဏံ-ကို၊ဘာသတိ-၏။

စ-ပါး၊ ခန္ဓသ-၏၊ ဧဝ်-အား၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဧဝ်-ကို၊ ဘာသတိ ယထာ-သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ သံဃာဿာပိ-၏ လည်း၊ ဧဝ်-အားလည်း၊ ယံဝါ တံဝါ-ဟုတ်ဟုတ်ပြားပြားသော၊ ဧဝ်-အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊ အကာရဏမေဝ-လျှင်၊ ဧဝ်-လျှင်၊ ကာရဏတော-အားဖြင့်၊ ဧဝ်-အား ဖြင့်၊ ဝတွာ-၍၊သမဏာဿ ဂေါတမဿ-၏၊ သာဝကသံဃော-တပည့် သားသံဃာသည်၊မိစ္ဆာပဋိပန္နော-မှားသောအားဖြင့်ကျင့်တတ်၏၊ဧဝ်-မှားသောအကျင့်ရှိ၏၊ (မိစ္ဆာ ပဋိပဇ္ဇတီတိ မိစ္ဆာ ပဋိပန္နော၊ မိစ္ဆာပဋိပန္နံ ဧတဿာတိ မိစ္ဆာပဋိပန္နော) ကုဋိလပဋိပန္နော-ကောက်ကျစ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏၊ ဧဝ်-ကောက်ကျစ်သော အကျင့် ရှိ၏၊ ပစ္စနီကပဋိပဒံ-ဆန့်ကျင်သော အကျင့်ကို၊အနနုလောမ ပဋိပဒံ-မလျော်သော အကျင့်ကို၊ အဓမ္မာနုလောမ ပဋိပဒံ-တရားအား မလျော်သော အကျင့်ကို၊ ပဋိပန္နော-ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ တထာ တထာ-ဖြင့်၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဧဝ်-ကို၊ ဘာသတိ-၏။

ပန — ဆက်၊ အဿ သုပ္ပိယဿ – ၏၊ အန္တေဝါသီ – တပည့်သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ အာစရိယော - သည်၊ အပရာမသိတဗ္ဗံ-မသုံးသပ် အပ်သည်ကို၊ ဧဝ်-အရိယူပဝါဒကံကို၊ ပရာမသတိ-သုံးသပ်၏၊ အနက္ကမိ တဗ္ဗံ-မနင်းအပ်သည်ကို၊အက္ကမတိ-နင်း၏၊ သွာယံ သော အယံ အာစရိယော-သည်၊ အဂ္ဂိံ-ကို၊ ဂိဠန္တော ဝိယ စ – မျိုသကဲ့သို့ရင်း၊ (ကိဠန္တော ဝိယ စ-ကစားသကဲ့သို့ရင်း)၊ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ အသိဓာရံ-သန်လျက်သွားကို၊ ပရာမသန္တော ဝိယ စ-သုံးသပ်သကဲ့သို့ရင်း၊ မုဋ္ဌိနာ-လက်ဆုပ်ဖြင့်၊ သိနေရုံ-မြင်းမိုရ်တောင်ကို၊ ပဒါလေတုကာမော ဝိယ စ-ဖေါက်ခွဲ, ဖျက်

ဆိုးလိုသကဲ့သို့ရင်း၊ ကကစဒန္တပန္တိယံ-ဃွသွားအစဉ်၌၊ ကိဋ္ဋမာနော ဝိယစ-ရင်း၊ ပဘိန္နမဒံ-အပြားတ်ဖြင့် အမုန်ယစ်ခြင်းရှိသော၊(ပကာရေ ဟိ ဘိန္နော ပဘိန္နော၊ ပဘိန္နော မဒေါ ယဿာတိ ပဘိန္နမဒေါ)၊ စဏ္ဍ ဟတ္ထိံ-ကြမ်းသောဆင်ကို၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဂဏှန္တော ဝိယစ-ရင်း၊ ဝဏ္ဏာ ရဟာသော ဝ-ချီးမွမ်းခြင်း၌ ထိုက်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ရတနတ္တ ယဿ-၏၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသမာနော-ပြောဆိုသောကြောင့်၊ အနယ ဗျသနံ-ဘေးရန်ဘေးဘာ ယူစရာရှာမရ ကြေမွပြုန်းတီး ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝါ-အလွန်ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝါ-အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏိဿတိ-လတ္တံ့။

ကာမစ္ဆေ ကောပစ္ဆေ ဒေါသေ, ဗျသနဥ္စ ဝိပတ္တိယံ၊ အဘိဓာန်၊ ။

အယနံ ဝုဒ္ဓိ အယော၊ န အယော အနယော၊ ဝိရူပံ အသတိ ပဝတ္တတီတိ ဗျသနံ ဝိရူပံ အသတိ ပဝတ္တတိ ဧတေနာတိ ဝါ ဗျသနံ၊ ဝိပုဗ္ဗ အသ ယုပစ္စယော၊ ဗျသနတရေးငါးပါးကောက်၊ အနယောယေဝ ဗျသနံ အနယဗျသနံ၊ ၊အနယဗျသနန္တိ ဧတ္တ န အယောတိအနယော၊ အာဒိယာ ဧတံ နာမံ၊ ဟိတဥ္စ သုခဥ္စ ဝိယ ဿတိ ဝိက္ခိပတီတိ ဗျသနံ၊ ဉာတိပါရိဇုညာဒိနံ ဧတံ နာမံ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာဏ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

ခေါပန-စင်စစ်သော်ကား အာစရိယော-သည်၊ ဂူထံဝါ-မစင်ကိုရင်း၊ အဂ္ဂိံဝါ-ကိုရင်း၊ ကဏ္ဍကံဝါ-ဆူးကိုရင်း၊ ကဏှသပ္ပံဝါ-မြွေဟောက်ကိုရင်း၊ အဏ္ဍမန္တေ့-နင်းသည်ရှိသော်၊ သူလံဝါ-တံကျင်သို့မူလည်း၊ အဘိရုဟန္တော - တက်သည် ရှိသော်၊ ဟလာဟလံ - လဝ်တလော လက်ငင်း ချက်ခြင်း သေစေတတ်သော၊ ဝါ-သောလော လတ်လတ် သေစေတတ်သော၊ (ဟနတီတိ ဟလော၊ဟနတီ ဘိ ဟလော၊ဟလာနံ ဟလော ဟလာဟလော၊ဟန, အ၊နှ ကို လ ပြု၊ ရှေ့လ၏ အ ကိုအာပြု၍ ပြီး၏၊ ဟလာဟလန္တိ တခ်ဏာသော မာရဏကံ ဝိသံ၊ ဟနတီတိ ဟလော၊နကာရဿ လကာရံ ကတွာ၊ဟလာနမ္ပိ ဝိသေသော ဟလော ဟလာဟလော၊ မဏ္ဍောဒိယာဝသေန၊ ၊ဋီကာ)၊ ဝိသံဝါ-အဆိပ်ကိုမူလည်း၊ ခါဒန္တော-ခဲစားသည် ရှိသော်၊ ခရောဒကံ-ကြမ်းသောရေကို၊ တနည်း.....ခါရောဒကံ-ခါး (ငန်)သော ရေကို၊ (ခရောဒကန္တိ စဏ္ဍ

သောတောဒကံ၊ခါရောဒကန္တိပိ ပါဌော။အဘိလောဏတာယာတိဓော္ဓာ ဒဘန္တိ အဓော္ဓာ။ ဧဝိကာ)၊ပက္ခုလဗ္ဗေ-ချိုးသည်ရှိသော်၊နရကပပါတံ ဝါ-နရက် ချောက်သို့မူလည်း၊ ပပတဗ္ဗေ-ဆင်း, သက်သည် ရှိသော်၊ အဗ္ဘေဝါသိနာ-သည်၊တံ သမ္ဗံ-ကို၊ အနုကာတဗ္ဗံ-အတုလိုက်၍ ပြုအပ် သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဟိ ကသ္မာ-ကား၊ မာဏာဝ-လင်၊ သတ္တာ-တို့ သည်၊ကမ္မသကာ-ကံသာလျှင် မိမိဉစ္စာရှိကုန်၏၊အတ္တနော-၏၊ကမ္မာနု ရူပမေဝ-ကံအားလျော်စွာသာလျှင်၊ ဂတိံ-သို့၊ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ ပိတာ-သည်၊ပုတ္တဿ-၏၊ကမ္မေန-ကြောင့်၊နေဝဂစ္ဆတိ-မသွား။

ပုတ္တော ဝါ-သားသည်လည်း၊ ပိတု-၏၊ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ မာတာ-သည်၊ပုတ္တဿ-၏၊ ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ ပုတ္တော-သည်၊ မာတုယာ-၏၊ ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ - မသွား၊ ဘာတာ-မောင်သည်၊ ဘဂိနိယာ-နှမ၏၊ ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ ဘဂိနီ-သည်၊ ဘာတု-၏၊ ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ အာစရိယော - သည်၊ အန္တေဝါသိနော - တပည့်၏၊ ကမ္မေန - ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ အန္တေဝါသိ-သည်၊ အာစရိယဿ-၏၊ ကမ္မေန-ကြောင့်၊ နဂစ္ဆတိ-မသွား၊ စ-ဆက်၊ မယှံ-၏၊ အာစရိယော - သည်၊ တိဏ္ဏံ-န်သော၊ ရတနာနံ-တို့၏၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏၊ အရိယူပ ဝါဒေါ-အရိယာတို့ကို (တို့အား)စွပ်စွဲပြောဆိုခြင်းသည်၊ (ဉပဝဒနံ ဉပ ဝါဒေါ-အရိယာနံ ဉပဝါဒေါ အရိယူပဝါဒေါ)မဟာသာဝဇ္ဇော ခေါပန်-ကြီးသော အပြစ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိဧဝံ-သို့၊ ယောနိသော-အားဖြင့်၊ ဉမ္မုဇ္ဇိတွာ-နှလုံးသွင်း၍၊အာစရိယဝါဒံ-ကို၊ မဒ္ဒမာနော-နင်း နယ်, ဖျက်ဆီးလိုသော တပည့်သည်၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မ-အသင့် အားဖြင့်၊ကာရဏမေဝ-အကြောင်းကိုသာလျှင်၊ဓမ္မ-အသင့်ကိုသာလျှင်၊ ကာရဏတော-အားဖြင့်၊ ဓမ္မ-အားဖြင့်၊ အပဒိသန္တော-ညွှန်ပြလိုသော မြဟ္မဒတ်သည်၊ အနေကပရိယာယေန-များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ တိဏ္ဏံ-န်သော၊ ရတနာနံ-တို့၏၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ဘာသိတုံ-ငှါ၊အာရဒ္ဓေါ-အား ထုတ်၏၊ ကောဝိယ-အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ပဏ္ဍိတ ဇာတိကော-ပညာရှိ သဘော ရှိသော၊ (ပဏ္ဍိတာ ဇာတိ ယဿာတိ ပဏ္ဍိတဇာတိကော) ကုလပုတ္တော ယထာ-အမျိုးကောင်းသား ကဲ့သို့

တည်း၊(တံ, အနက်မဲ့) တေန-ကြောင့်၊ သုဒ္ဒိယသာ ပန၊ပ၊ဝဏ္ဏံ ဘာသတီတိ-၍၊ ပုစ္ဆံ-ရှင်အာနန္ဒာသိုအပ်ပြီ၊

တတ္ထ-ထိုစကားရပ်တွင်-ဧဗြဟ္မဒတ္တေ-သည်၊ (စာတိုဋ္ဌ ဝဏ္ဏန္တိ ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဟု ရှိ၏၊) သဏ္ဌာန, ဇာတိ,ရူပါယတန,ကာရဏ,ပမာဏ, ဂုဏ, ပသံသာဒိသု-အသွင်သဏ္ဌာန်,အမျိုး,အဆင်းရူပါရုံ,အကြောင်း, အတိုင်းအရှည်,ဂုဏ်ကျေးဇူး, ချီးမွမ်းခြင်းအနက်စသည်တို့၌၊ဒိဿတိ-၏၊ တတ္ထ တေသုအတ္တေသု-တို့၌၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော၊ သပ္ပရာဇဝဏ္ဏံ-မြွေမင်း၏ အသွင်သဏ္ဌာန်ကို၊ အဘိနိမ္မိနိတွာ-ဖန်ဆင်း၍ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ သဏ္ဌာနံ - အသွင်သဏ္ဌာန်ကို၊ ဝုစ္စတိ - ၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ ဗြာဟ္မဏော ဝဏ္ဏော-ပုဏ္ဏားမျိုးသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော-မြတ်၏၊ အညော ဝဏ္ဏော - တပါးသောအမျိုးသည်၊ ဟီနော—ယုတ်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ဇာတိ-အမျိုးကို၊ ဝုစ္စတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ပရမာယ-မြတ်သော၊ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ-အဆင်း၏ ကောင်းခြင်းနှင့်၊ ဧဝ-အဆင်းကိုယ်နှင့်၊ ဧဝ-ကြည်ညိုအဆင်းနှင့် တူသောအဆင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော-၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ရူပါယတနံ-အဆင်းရူပါရုံကို၊ ဝုစ္စတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊

ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ ဝဏ္ဏသုန္ဒရတာယ၊ ဝဏ္ဏသရီရေန ဝါ၊ငို။ ။ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ ဝဏ္ဏသုန္ဒရတာယ—မဟာသုဒဿနဋ္ဌကထာ။ ။ပေါက္ခရတာ ဝုစ္စတိ သုန္ဒရဘာဝေါ၊ ဝဏ္ဏဿ ပေါက္ခရတာ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာ၊တာယ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိယာ ယုတ္တောဘိ အတ္ထော၊ ပေါရာဏာပနာဟု ပေါက္ခရန္တိ သရီရံ ဝဒန္တိ၊ ဝဏ္ဏံ ဝဏ္ဏမေဝါတိ၊ တေသံ မတေန ဝဏ္ဏဉ္စ ပေါက္ခရဉ္စ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရာနိ၊ တေသံ ဘာဝေါ ဝဏ္ဏ ပေါက္ခရတာ။ ။သောဏဒဏ္ဍ သုတ္တဋ္ဌကထာ)

နဟာရေမိ နဘဉ္ဇာမိ,အာရာ သိဃ်ာမိ ဝါရိဇံ၊
အထ ကေန နုဝဏ္ဏေန၊ ဂန္ဓတ္ထေနောတိ ဝုစ္စတိတိ၊

ဒေဝတေ-နတ်သမီး၊အဟံ-သည်၊ဝါရိဇံ-ကြာကို၊နဟာရေမိ-မဆောင်၊ နဘဉ္ဇာမိ-မချိုးပဲ့, မဖျက်ဆီး၊ အာရာ - အဝေးမှသာလျှင်၊ သိဃ်ာမိ—နမ်းရှုံသာ, နမ်း၏၊ အထ- ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်၊ ကေန ဝဏ္ဏေန - ဘယ်

အကြောင်းကြောင့်၊ ဂန္ဓဝဏ္ဏနောတိ-နံ့သာခိုးဟူ၍၊ ဝုစ္စတိနု-ဆိုအပ်သနည်း၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ကာရဏံ-ကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

ထုတ္တသ—သဝိတ်၏၊ ဝဏ္ဏာ—အတိုင်းအရှည် တို့သည်၊ တယော—သုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိအာဒိသု - တို့၌၊ ပမာဏံ - အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ပန-မေးဦးအံ့၊ ဂဟပတိ-သူကြွယ်၊ တေ-သည်၊ ဣမေ သမဏဿ ဂေါတမဿ-၏၊ ဝဏ္ဏာ-ဂုဏ်, ကျေးဇူးတို့ကို၊ ကဒါ-၌၊ သညူဠှာ-ဖွဲ့ချည်, သီကုံးအပ်ကုန်သနည်း၊ (သညာဝယ ဥဋ္ဌိယန္တေ့တိ သညူဠှာ၊ သံပုဗ္ဗ, ဥဋ္ဌဓာတ် အပစ္စည်း၊ ဤအလို ဟ မပါသင့်၊ သညာဝယ ဥဟိယန္တေ့တိ သညူဠှာ၊ သံပုဗ္ဗ, ဥဟဓာတ် တပစ္စည်း၊ ဤအလို ဟ ပါသင့်၏၊) ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဂုဏော-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။

ဝဏ္ဏာရဟဿ-ချီးမွမ်းခြင်း၌ ထိုက်သော ရတနာသုံးပါး၏,အား၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ **ဝါ**-ချီးကျူးခြင်းကို၊ ဘာသတိ-၏၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ပသံသာ—ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဣဓ - ဝဏ္ဏံ ဘာသတိဟူသော၍အရာ၌၊ ဂုဏောပိ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုငင်း၊ ပသံသာပိ-ချီးမွမ်းခြင်းကိုငင်း၊ ဝဏ္ဏေတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဝဏ္ဏီယတိ ပသံသီယတီတိ ဝဏ္ဏော၊ ဂုဏော၊ ဝဏ္ဏနံ ဂုဏသံကိတ္တနံ ဝဏ္ဏော၊ ပသံသာ) ကိရ - တဆင့်ကြားဘူးသည်ကား၊ [**တနည်း** ......အနက်မှဲ့] ဘူတမေဝ-ဟုတ်မှန်သည်သာဖြစ်သော၊ တံတံကာရဏံ-ကို၊ အပဒိသန္တော-ညွှန်ပြလိုသော၊ အယံ-ဤဗြဟ္မဒတ်လုလင်သည်၊ အနေကပရိယာယေန-များသောအကြောင်းဖြင့်၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ ဂုဏူပသဉှိတံ-ဂုဏ်နှင့်စပ်သော၊ ပသံသံ-ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ အဘာသိ-ပြီ၊ တတ္ထ ဘာသနေ-၌၊ ဣတိပိ-ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ အရဟံ-မည်တော်မူ၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-မူ၏၊ ဣတိအာဒိနာ - သော၊ နယေန-ဖြင့်ငင်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ (တေ-အနက်မှဲ့)ဗုဒ္ဓေ-၌၊ ပသန္နာ-ကြည်ညိုကုန်၏၊ (ပသီဒန္တီတိ ပသန္နာ) တေပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အဂ္ဂေ-မြတ်သည်၌၊ ပသန္နာ-ကြည်ညိုသည် မည်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်ငင်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ လောကေ-သတ္တလောက၌၊ အသမော-တူသောသူ ရှိတော်မမူသော၊ အသမသမော - အတူမရှိသော သူတို့

နှင့်သာ တူတော်မူသော၊ကောဝ ပုဂ္ဂလော-ဗြိုင်ဘက်မပြု တဆူတည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ အာဒိနာ-သော၊နယေန-ဖြင့်ဂုဏ်း၊ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ဝဏ္ဏော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊

ဘဂဝတာ-သည်၊ဓမ္မော-ကို၊သွာက္ခာတော-ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ဣတိ-ဧဝ-သို့ဂုဏ်း၊ ဓမ္မော-သည်၊ အာလယသမုဂ္ဃါတော-ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့ကို ပယ်ခွါတတ်၊ ဖြတ်တတ်၏၊ (အာလီယန္တေ့ သေဝိယန္တေတိ အာလယာ၊ငါးပါးအာရုံ ကာမဂုဏ်ရ၏၊ သမူဟနတိ သမုဂ္ဃဏှတိဘိ သမုဂ္ဃါတော၊ အာလယေ သမုဂ္ဃါတော အာလယသမုဂ္ဃါတော၊ဖလူပစာတည်း)၊ ၊ဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ-ဝဋ်ကိုဖြတ်တတ်၏၊ (ဝဋ္ဋတီဘိ ဝဋ္ဋံ၊ဥပဆိဇ္ဇတီတိ ဥပစ္ဆေဒေါ၊ဝဋ္ဋံဥပစ္ဆေဒေါ ဝဋ္ဋုပစ္ဆေဒေါ)ဣတိ-ဧဝ-သို့ဂုဏ်း၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ယေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊(တေ-အနက်မဲ့)အဂ္ဂိယေ-မြတ်သော၊ဓမ္မေ-ဖြူစင်သော အဋ္ဌင်္ဂိကေ-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော၊မဂ္ဂေ-၌၊ပသန္နာ-နို၏၊တေ ပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊ အဂ္ဂေ-၌၊ ပသန္နာ-နို၏၊ဣတိ-ဧဝ-သို့ဂုဏ်း၊ ဧဝမာဒိဟိ-နို့သော၊ နယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဓမ္မဿ-၏၊ ဝဏ္ဏော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ၊ပန-ပါး၊ ဘဂဝတော-၏၊ သာဝက သံဃော-သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော-ကောင်းစွာ ကျင့်တတ်၏၊ ဓမ္မ-ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ဣတိ-ဧဝ-သို့ဂုဏ်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊(တေ-အနက်မဲ့)သံဃေ-၌၊ပသန္နာ-နို၏၊တေပုဂ္ဂလာ-တို့သည်၊အဂ္ဂေ-၌၊ ပသန္နာ-နို၏၊ ဣတိ-ဧဝ-သို့ဂုဏ်း၊ ဧဝမာဒိဟိ-နို့သော၊ နယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သံဃဿ-၏၊ဝဏ္ဏော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊

၊ပန-ဘူး ပဟောနေ့နန-စွမ်းနိုင်သော၊(ပဟောတီတိ ပဟောနေ့ာ၊ တေန)၊ ဓမ္မကထိကေန-ကသည်၊ ပဉ္စနိကာယေ-ငါးပါးသော နိကာယ်တို့သို့ဂုဏ်း၊နဝင်္ဂ-ကိုးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊သတ္ထုသာသနဉ္စ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓသာသနာတော်သို့ဂုဏ်း၊ စတုရာသီတိ ဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿာနိ - ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့သို့ဂုဏ်း၊ ဩဂါဟိတွာ-ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ဗုဒ္ဓါဒီနံ-တို့၏၊ ဝဏ္ဏော-ကို၊ ပကာသေတဗ္ဗော-၏၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ဗုဒ္ဓါဒီနံ-တို့၏၊ ဂုဏော-တို့ကို၊ ပကာသေနေ့ာ-ပြတတ်သော၊ (ပကာသေတီတိ ပကာသနေ့ာ)၊ ဓမ္မကထိကော-ကကို၊ အဘိဏ္ဍေ-အရာမဟုတ်သည်၌၊ ပက္ခန္ဒော-ပြေးဝင်သော၊ (ပက္ခန္ဒတီတိ ပက္ခန္ဒော)

ဓမ္မကထိကောတိ-၍၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ န သက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဟိ ကသ္မာ-
ကား၊ ဤဒိသေသု-ကုန်သော၊ ဌာနေသု-တို့၌၊ ဓမ္မကထိကဿ-၏၊
ထာမော-အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန-ဆက်၊ ဗြဟ္မဒတ္တော-
ဒတ်မည်သော၊ မာဏဝေါ-သည်၊ အနုဿဝါဒိမတ္တ သမ္ဘိန္ဒိတေန-တ
ဆင့်ကြားခြင်း အစရှိသည်မျှနှင့် စပ်သော၊ (သဝနံ သဝေါ၊ အနုဿ
ဝေန သဝေါ၊ အနုဿဝေါ) ဝါ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကြား
ခြင်း အစရှိသည်မျှနှင့် စပ်သော၊ (အနုပုနပ္ပုနံ သဝေါ အနုဿဝေါ)
အဗ္ဘနော ထာမေန - မိမိဉာဏ်စွမ်းဖြင့်၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ - ကို၊
ဘာသတိ-၏။

ဣတိဟေတေ ဥဘော အာစရိယန္တေဝါသိတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ဒွေ-
န်သော၊ ဘော အာစရိယန္တေဝါသိကာ - ထိုဆရာ, တပည့်တို့သည်၊
အညမညဿာဘိ - ကား၊ အညော - တယောက်သည်၊ အညဿ-
တယောက်အား၊(ဋီကာအလို-အနိပ္ဖန္နပါဠိပဒိက ပုဒ်ဟု သိစေ၏၊အညဉ္ဇ
အညဉ္ဇအညမညံဟု ဒွန်သမာသ်လည်း ပြုကြ၏)**ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါတိ**-
ကား၊ ဤသကမ္ပိ-အနည်းငယ်သော်လည်း၊ အပရိဟရိတွာ-မခတ်မိကြမူ
၍၊ဥဇုမေဝ-ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်၊ဝါ-စင်စစ်သာလျှင်၊ ဝိဝိဓ ဝိပစ္စနီက
ပါဒါ-အထူးထူးအပြားပြား ဆန့်ကျင်သော အယူဝါဒ ရှိကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ (ဝိဝိဓာ ပစ္စနီကာ ဝိပစ္စနီကာ၊ ဥဇုမေဝ ဝိပစ္စနီကာ ဥဇုဝိပစ္စနီကာ၊
ဥဇုဝိပစ္စနီကာ ဝါဒါ ယေသန္တိ ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ၊ ဥဇုမေဝဖြင့်ဥဇု
နောင် ဝေကျေ၊ ဤသကမ္ပိ အပရိဟရိတွာ ဖြင့် ဝေ၏နိပါတ်တွေ့, ဝါ-
ဝေဿဖသ, ဝိဝိဓဖြင့် ဝိ၏ ဝိဝိဓအနက်ဟောဟု ပြ၏) အနေကဝါရံ-
အကြိမ်များစွာ၊ ဝိရုဒ္ဓဝါဒါ-ဆန့်ကျင်သော အယူဝါဒ ရှိကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဈရတိ-ကား၊ အဇ္ဈော-တည်း၊(အနေကဝါရံ ဖြင့်
ဝိဝိဓ ဟူသည်အနေကဝါရ,ဝိရုဒ္ဓဖြင့်ပစ္စနီက ဖြစ်သူဟော မဟုတ်၊ဝိရုဒ္ဓ
ဟော၊ဟုတွာဖြင့် ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ ကြိယာဝိသေသန ပေးဟု ပြ၏၊
ဟုတွာ ထည့်ပေးရမည်မဟုတ်)၊ဟိ-ချဲ့၊ အာစရိယော-သည်၊ ရတနတ္တ
ယဿ-၏၊အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသိတော-သော်၊အန္တေဝါသီ-သည်၊ဝဏ္ဏံ-
ကို၊ဘာသတိ-၏၊ပုန-ဖန်၊ဣတရော အာစရိယော-သည်၊အဝဏ္ဏံ-ကို၊ဝါ-
ကို၊ ဘာသတိ-၏၊ ဣတရော သိဿော သည်၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ဘာ

သတိ-၏၊ ဉာတိ ဖြစ်-သို့၊ အာစရိယော-သည်၊ သာရဖလကေ - အနှစ်ရှိသောပျဉ်ချပ်၌၊ ဝါ-မြတ်သောပျဉ်ချပ်၌၊ ဝိသရုက္ခအာဏိံ-အဆိပ်လူးသောသစ်သားစို့ကို ကောဋိယမာနော ဝိသ-ရိုက်သကဲ့သို့၊ ပုနပ္ပုနံ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ အနွေ့ပါသိ-သည်၊ သုဝဏ္ဏ ရဇတမဏိမယာယ-ရွှေ,ငွေ,မြဖြင့် ပြီးသော၊ ဝါ-ပြုအပ်သော၊ အာဏိယာ-စို့ဖြင့်၊ တံ ဝိသရုက္ခအာဏိံ-ထိုအဆိပ်လူးသော သစ်သားစို့ကို၊ ပဋိဗာဟိယမာနော ဝိယ-ပယ်နုတ်သကဲ့သို့၊ ပုနပ္ပုနံ-ထပ်၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဥဘောပိပစ္စနိကဝါဒိတိ-၍၊ ဝုတ္တံ-၏။ ၊ဘာဂဝန္တံ ဥဇုဘာဝ ပိဋ္ဌိဘာဝ အနုဗန္ဓာ ဟောန္တိ ဘိက္ခုသံဃဥဇုဘာတိ - ကား၊ ဘာဂဝန္တဥ္စ-သို့ရင်း၊ ဘိက္ခုသံဃဥ္စ - သို့ရင်း၊ ပစ္ဆတော ပစ္ဆတော-နောက်မှ နောက်မှ၊ ဒဿနံ-မြင်ခြင်းကို၊ အဝိဇဟန္တာ - မစွန့်ကုန်မူ၍၊ ဉာရိယာပထာနုဗန္ဓနေန-ဣရိယာပုထ်သို့ အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ အနုဗန္ဓာ-အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-န်၏၊ သိသာနုလောကိနော-ဦးခေါင်းဖြင့် မော်ကြည့်ကုန်သည်(အနုလောကန္တိတိ အနုလောကိနော၊သိသေန အနုလောကိနော သိသာနုလောကိနော) ဟုတွာ-၍၊ အနုဂတာ-အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ (အနုဂစ္ဆန္တီတိ အနုဂတာ)ဟောန္တိ-န်၏၊ ဉာတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။

ပန-ပုစ္ဆာကိုပြအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊တံ အဒ္ဓါနံ-ထိုခရီးသို့၊ပဋိပန္နော-သွားတော်မူသနည်း၊ စ-ပါး၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သုပ္ပိယော-သည်၊ အနုဗန္ဓော - အစဉ်လိုက်သနည်း။ ၊စ-ပါး၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သော သုပ္ပိယော-သည်၊ ရတနတ္တယဿ - ၏၊ အဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဘာသတိ-ပြောဆိုသနည်း၊ ဉာတိ-ဤကား အမေးသုံးချက်တည်း။ ။

တာဝ-စွာ၊ဘဂဝါ-သည်၊တသ္မိံကာလေ-၌၊ ရာဇဂဟပရိဝတ္တကေသု-ရာဇဂြိုဟ်မြို့ကို ပတ်၍ တည်ကုန်သော၊ ဝါ - ခြံ၍ တည်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသသု - န်သော၊ မဟာဝိဟာရေသု-ကျောင်းတိုက်ကြီးတို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော ကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ-၍၊ ပါတော၀-စောစောကသာလျှင်၊ သရီရပဋိဇဂ္ဂနံ-ကိုယ် လက် သုတ်သင်ခြင်းကို၊ကတွာ-၍၊ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ-ဆွမ်းခံချိန်၌၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက်၊ ဝါ-ရဟန်းအပေါင်းတို့

သည် ခြံရံအပ်လျက်၊ (ပရိသမန္တတော ဝသိယတေတိ ပရိဝုတော၊ ဘိက္ခုသံဃေဟိ ပရိဝုတော ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော)၊ ရာဇဂဟေ-သို့၌၊ပိဏ္ဍာယ-ငှါ၊စရတိ-၏၊သော ဘဂဝါ-သည်၊တံ ဒိဝသံ-၌၊ဘိက္ခုသံဃသ-အား၊ သုလဘပိဏ္ဍပါတံ-လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်သောဆွမ်းရှိသည်ကို (လဘိတဗ္ဗောတိ လဘော၊ သုကရေန လဘော သုလဘော။ သုလဘော ပိဏ္ဍပါတော ယေနာတိ သုလဘပိဏ္ဍပါတော၊တံ)ကတွာ-၍၊ပစ္ဆာဘတ္တံ-ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်၌၊(ဘတ္တဘုဥ္ဇနတော ပစ္ဆာ ပစ္ဆာဘတ္တံ)၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော-ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ (ဌာနျူပစာ၊ ပဋိက္ကမတီတိ ပဋိက္ကန္တော၊ ပိဏ္ဍပါတတော ပဋိက္ကန္တော ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော)၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ ပစ္စုဝိဝရံ-သပိတ်,သင်္ကန်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ-၍၊ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒမြို့သို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့အောက်မေ့တော်မူ၍၊ရာဇဂဟတော-မှ၊နိက္ခမိတွာ-၍၊တံ အဒ္ဓါနံ-ထိုခရီးသို့၊ ပဋိပန္နော-သွားတော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤကား ပထမ အမေး၏ အဖြေတည်း။

သုပ္ပိယောပိ-သည်လည်း၊ (ခေါ-အနက်မရှိ) တသ္မိံ ကာလေ-၌၊ ရာဇဂဟပရိဝတ္တကေ-သော၊ ဝါ-သော၊ အညတရသ္မိံ-သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ-ပရိဗိုဇ်တို့၏ ကျောင်း၌၊ ဝသိတွာ-၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကပရိဝုတော-ပရိဗိုဇ်တို့သည် ခြံရံအပ်လျက်၊ ရာဇဂဟေ-သို့,၌၊ ဘိက္ခာယ-ငှါ၊စရတိ-၏၊သော သုပ္ပိယောပိ-သည်လည်း၊တံ ဒိဝသံ-၌၊ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ-၌၊သုလဘဘိက္ခံ-လွယ်ကူသဖြင့် ရအပ်သော ထမင်းရှိသည်သည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဘုတ္တပါတရသော-စားအပ်ပြီးသော နံနက်စာရှိသည်ဖြစ်၍၊ (အသိတဗ္ဗောတိ အသော။ ပါတော အသော ပါတရသော။ဘုဉ္ဇိယိတ္ထာတိ ဘုတ္တော၊ဘုတ္တော ပါတရသော ယေနာတိ ဘုတ္တပါတရသော) ပရိဗ္ဗာဇကေ-တို့ကို၊ ပရိဗ္ဗာဇကပရိက္ခာရံ-ကို၊ ဂါဟာပေတွာ-၍၊နာဠန္ဒံ-သို့၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣစ္စေဝ ဣတိ ဧဝ-ဤသို့အောက်မေ့၍သာလျှင်၊ ဘဂဝတော-၏၊တံ မဂ္ဂံ-သို့၊ ပဋိပန္နဘာဝံ-သွားသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တောဝ-မသိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝါ-ကြောင့်သာလျှင်၊အနုဗန္ဓော-အစဉ်လိုက်၏၊ပန-ဆက်၊ သစေ ဇာနေယျ-အံ့၊ နာနုဗန္ဓေယျ-အစဉ်မလိုက်ရာ၊ဣတိ-ဤကား ဒုတိယအမေး၏အဖြေတည်း။

သော သုပ္ပိယော-သည်၊ အဇာနိတ္တွာဝ-မသိ၍သာလျှင်၊ ဂန္ထန္တော-သော်၊ ဂိဝံ-ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ-ချီ၍ ပင့်၍ မော်၍၊ ဩလောကယမာနော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ရတ္တကမ္ဗလပရိက္ခိတ္တံ-ကမ္ဗလာနီတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ဇင်မကနက ဂိရိသိခရံ - ရွှရွှ (တရွေရွေ) သွားသော ရွှေတောင်ထွဋ်ကဲ့သို့ ငါ-ဇင်မကနက ဂိရိသိခရံ-ရွှရွှ(တရွေ့ရွေ့)သွားသော ရွှေတောင်ထွဋ်သည်၊ ရတ္တကမ္ဗလပရိက္ခိတ္တမိဝ—ကမ္ဗလာနီတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သကဲ့သို့၊ (ရတ္တာ ကမ္ဗလာ ရတ္တကမ္ဗလာ၊ ပရိသမန္တတော ခိပိယတေတိ ပရိက္ခိတ္တော။ ရတ္တကမ္ဗလေဟိ ပရိက္ခိတ္တော ရတ္တကမ္ဗလပရိက္ခိတ္တော။ ။ ဂစ္ဆတီတိ ဇင်္ဂမော၊ ကနကမေဝ ဂိရိ ကနကဂိရိ။ ဇင်္ဂမော ကနကဂိရိ ဇင်္ဂမကနကဂိရိ။ ဇင်္ဂမကနကဂိရိနော သိခရံ ဇင်္ဂမကနကဂိရိသိခရံ) ဗုဒ္ဓသိရိယာ—မြတ်စွာဗုရား အသရေတော်ဖြင့်၊ သောဘမာနံ—တင့်တယ်သော၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ အဒ္ဒသ—မြင်ပြီ၊ ကိရ-ချဲ့တည့်၊ သမယေ—၌၊ ဒသဗလဿ-၏၊ သရီရတော-မှ၊ နိက္ခမိတွာ-၍၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော-ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ (ဆ ဝဏ္ဏာ ဧတာသန္တိ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ ရသ္မိယော ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရသ္မိယော)သမန္တာ-ဝန်းကျင်ပတ်ချာရပ်ဆယ်မျက်နှာမှ အသီတိဟတ္ထပ္ပမာဏေ-အတောင်ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဒေသေ-တို့သို့၊ အာဓာဝန္တိ-ရှေးရှုပြေးသွားကုန်၏၊ ဝိဓာဝန္တိ-အသွယ်သွယ်ပြေးသွားကုန်၏၊ ရတနာဝဠေဒ္ဓရတနဒါမ ရတနစုဏ္ဏဝိပ္ပကိဏ္ဏံ ဝိယ-ရတနာဥုးဆောက်ပန်း,ရတနာပန်းဆိုင်း, ရတနာမှုန့်တို့ဖြင့် ရောဖြွမ်းသကဲ့သို့ရင်း၊ (မုဒ္ဓံ အာဝတီ ရက္ခတီတိ အာဝေဠော၊ လကာရဿ ဠကာရံ ကတွာ၊ အာဝေဠော ဝါ၊ အာဝဠာတု, ဝေလပဗ္ဗယော၊ ရတနေန မယံ အာဝေဠံ ရတနာဝေဠံ၊ ရတနံ အာဝေဠံဝါ ရတနာဝေဠံ။ ဝိပ္ပကိရိယတေတိ ဝိပ္ပကိဏ္ဏံ) ပသာရိတရတနစိတ္တကဉ္စနပဋမိဝ-ဖြန့်ထားအပ်သော ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ရွှေပုဆိုး, ရွှေပြားကဲ့သို့ရင်း၊ ရတ္တသုဝဏ္ဏရသနိသိဉ္စမာနမိဝ-နီသောရွှေရည်ဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သကဲ့သို့ရင်း၊ ဥက္ကာသတ နိပါတ သမာကုလမိဝ-ဥက္ကာတို့၏ တရာ၏ အခြင်းဖြင့် ရောနှောသကဲ့သို့ရင်း၊ (ဥက္ကာနံ သတံ ဥက္ကာသတံ၊ နိပတနံ နိပါတော၊ ဥက္ကာသတဿ နိပါတော ဥက္ကာသတနိပါတော၊ ဥက္ကာသတနိပါတေန သမာကုလံ ဥက္ကာသတနိပါတ သမာကုလံ) နိရန္တရဝိပ္ပကိဏ္ဏ ကဏိကာရပုပ္ဖမိဝ-အမြဲ

မပြတ် ရောပြွမ်းသော မဟာလှေကားပန်းကဲ့သို့ရှင်း၊ ပါယုဝေဂက္ခိတ္တ ဝိနပိဋ္ဌရဏ္ဏမိဝ – လေအဟုန်ဖြင့် (သည်) ပေစ်သွင့်အပ်သော ဆုန်းမုန့်, ဟင်းပြဒါးကဲ့သို့ရှင်း၊ (ဝါယုနော ဝေဂေါ ဝါယုဝေဂေါ၊ ဝိဝိယတေတိ ဝိတ္တံ၊ ဝါယုဝေဂေန ဝိတ္တံ ပါယုဝေဂက္ခိတ္တံ၊ ဝိသိယတေတိ ဝိဋ္ဌံ၊ ဝိနေ ဝိနရဋ္ဌေ ဓာတန္တိ ဝိနံ၊ ဝိနံ ဝိဋ္ဌံ ဝိနဝိဋ္ဌံ ဝိနဝိဋ္ဌမေဝ ရဏ္ဏံ ဝိနဝိဋ္ဌရဏ္ဏံ။ ဝါယုဝေဂက္ခိတ္တံ ဝိနဝိဋ္ဌရဏ္ဏံ ဝါယုဝေဂက္ခိတ္တဝိန ဝိဋ္ဌရဏ္ဏံ) ဣန္ဒနေ့ ဝိဇ္ဇုလတာ တာရကာဂဏပ္ပဘာယ-သိကြားမင်း၏ လေး, သက်တန့် ရေး, လျှပ်စစ်နွယ်, နက္ခတ် တာရာ, ကြယ်များစွာတို့၏ အရောင်ဖြင့်၊ ဝိပ္ဖုရိတ ဝိဇ္ဇုရိတမိဝစ – ပြိုးပြိုး ပြက်ပြက် ထွက်သကဲ့သို့ရှင်း၊ တံ ဝနန္တံ ရံ-ထိုတောအုပ်သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-တော တင့်တယ်ပုံမှတပါး ဗရေး၏တင့်တယ်ပုံကိုဆိုအံ့၊ အသိတိ ဗျဉ္ဇနာနုရဉ္ဇိတံ-ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့်တပ်စွဲသော၊ ဘဂဝတော-၏၊ သရီရံ · ကိုယ်တော်သည်၊ ဝိကသိတကမလုပ္ပလံ-ပွင့် သော ကမလကြာ, ဥပ္ပလကြာရှိသော၊ ဓါ-ပွင့်သော ပဒုမာကြာ, ပုဏ္ဍရိက် ကြာ, ကြာညို, ကြာနီ, ကြာဖြူရှိသော၊ သရံဝိယ-အိုင်ကဲ့သို့ရှင်း၊ **တနည်း** – သရံ-အိုင်သည်၊ ဝိကသိတကမလုပ္ပလံ ဝိယ-ပွင့်သောကမ လကြာ, ဥပ္ပလကြာကဲ့သို့ရှင်း၊ ဓါ-ကဲ့သို့ရှင်း၊ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ-ပင်လုံး ကျွတ်ပွင့်သော၊ (သဗ္ဗေန ပကာရေန ပရိတော သမန္တတော ဖုလ္လတိ ဝိကသတိဘိ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လံ။ အကာရဿ အာကာရံ, ရကာရဿစ လကာရံကတွာ။ ။ဋီကာ။ ။သဗ္ဗပါလိဖုလ္လာတိ သဗ္ဗေသမန္တတော ပုပ္ဖိတာ မူလတောပဋ္ဌာယ ယာဝအဂ္ဂါ ဧကစ္ဆန္နာ အဟေသုံ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာဏ သုတ္တဋ္ဌကထာ) ပါရိစ္ဆတ္တကံဏ္ဏဝ – ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကဲ့သို့ရှင်း၊ • **တနည်း**...ပါရိစ္ဆတ္တကံ-ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်၊ သဗ္ဗပါလိဖုလ္လမိဝ-ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်သကဲ့သို့ရှင်း၊ တာရာမရီစိဝိကသိတံ-နက္ခတ်တာရာ, ကြယ်တကာရောင်တို့ဖြင့် ပွင့်သော၊ ဂဂနတလံဝိယ-ကောင်းကင်အပြင် ကဲ့သို့ရှင်း၊ **တနည်း** ...ဂဂနတလံ - ကောင်းကင်အပြင်သည်၊ တာရာ မရီစိဝိကသိတမိဝ – နက္ခတ်တာရာ ကြယ်တကာရောင်တို့ဖြင့်ပွင့်သကဲ့ သို့ရှင်း (ဤကား''တာရာမရီစိ ဝိကသိတမိဝ ဂဂနဝးလံ''ရှိသော ပါဠိ အတိုင်း အနက်တည်း၊ ဤအလို 'သိရိယာ အဝဟာသန္တံမိဝ'ပါဌ်ပို၏) **တနည်း**.... ဂဂနတလံ-ကို၊ သိရိယာ-မိမိအသရေဖြင့်၊ အဝဟာသန္တံ

မိဝ – ပြောင်လျှောင် သွေးသော့ မေးငေါ့ ကဲ့ရဲ့သကဲ့သို့ရင်း၊ (ဤကား တာရာမရိုဗိ ဝိကသိတဥ္ဂ ရုဝမပါကြ၍ သိရိယာ အဝဟာသန္တံ မိဝပါဠိ ရှိသင့်သောအနက်တည်း)ဟောတိ- ၏။

စ-ဆက်၊ ဗျာမပ္ပဘာပရိက္ခေပဝိလာသိနီ-တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော် အရောင်အဝန်း အပိုင်းဖြင့် တင့်တယ်သော၊ အသာ ဘဂဝတော-၏၊ ဒွတ္တိံသဝရ လက္ခဏ မာလာ – သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော မြတ်သော လက္ခဏာတော်ကြီး အစဉ်သည်၊ ဂဏ္ဌေတွာ-သီကုံး, ထုံးဖွဲ့၍၊ ထပိတာ ဒွတ္တိံသ စန္ဒမာလာယ-ထားအပ်သော သုံးဆဲ့နှစ်စင်းသော လ အစဉ်၏ရင်း၊ ဒွတ္တိံသ သူရိယမာလာယ – သုံးဆဲ့နှစ်စင်းသော နေအစဉ်၏ရင်း၊ ပဋိပါဋိယာ–အစဉ်အားဖြင့် ထပိတ ဒွတ္တိံသစက္ကဝတ္တိ ဒွတ္တိံသ သက္ကဒေဝရာဇ ဒွတ္တိံသ မဟာဗြဟ္မာနံ - ထားအပ်သော သုံးဆဲ့နှစ်ကျိပ်သော စကြဝတေးမင်း, သုံးဆဲ့နှစ်ကျိပ်သော သိကြားနတ်မင်း, သုံးဆဲ့နှစ်ကျိပ်သော မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သိရိံ-ကို၊ သိရိယာ – မိမိ အသရေဖြင့်၊ အဘိဘဝန္တံ ရုဝ–လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ–၏။

ပန-ဗုဒ္ဓရေး၏တင့်တယ်ပုံမှတပါး ရဟန်းတို့၏ တင့်တယ်ပုံကိုဆိုအံ့၊ တဉ္စ ဘဂဝန္တံ-ကိုလည်း၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ ဋ္ဌိတာ–နေသော၊သမ္ဘဝ-နေသော၊ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ-နည်းသော အလိုလောဘ ရှိကုန်၏၊ ဝါ-အလိုလောဘမရှိကုန်၊ သန္တုဋ္ဌာ – ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်၏၊ (သမ္ဗာ တုသန္တိတိသန္တုဋ္ဌာ၊ယထာလာဘ,ယထာဗလ,ယထာသာရုပ္ပသန္တောသ တရေးသုံးပါးကို ပစ္စည်းလေးပါးနှင့် မြှောက်က ၁၂ ပါး ဖြစ်၏) ပဝိဝိတ္တာ-ဆိတ်ငြိမ်ကုန်၏၊(ပကာရေန ဝိဝေစန္တီတိ ပဝိဝိတ္တာ) အသံသဋ္ဌာ-လူတို့နှင့် ရောနှော ခြင်းမရှိကုန်၊ ဝါ-မရောနှောကုန်၊(နတ္ထိသံသဋ္ဌ မေတေသန္တိ အသံသဋ္ဌာ) စောဒကာ - အပြစ်တင်တတ်ကုန်၏၊ (စောဒေန္တီတိ စောဒကာ) ပါပဂရဟိနော–မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကုန်၏၊ (ဂရဟန္တီတိ ဂရဟိနော၊ပါပံ ဂရဟိနော ပါပဂရဟိနော) ဝတ္တာရော-ဆို,ဆုံးမတတ်ကုန်၏၊[ဝဒန္တီတိဝတ္တာရော။]ဝစနက္ခမာ-ဆိုဆုံးမခြင်းငှါ ခံနိုင်ကုန်၏၊ သီလသမ္ပန္နာ–သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဝါ-ပြည့်စုံသောသီလ ရှိကုန်၏၊ (သမ္ပန္နန္တီတိသမ္ပန္နာ၊ သီလေန သမ္ပန္နာ သီလသမ္ပန္နာ။ သမ္ပန္နံ သီလံ ဧတေသန္တိဝါ သမ္ပန္နသီလာ) သမာဓိ ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိ

ဉာဏဒဿန သမ္ပန္နာ-သမာဓိ, ပညာ, အရဟတ္တဖိုလ်, အရဟတ္တဖိုလ်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၍၊ တနည်း..... အပ္ပိစ္ဆာ-ကုန်သော၊ ဧါ-ကုန်သော။ပ။သမာဓိပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿန သမ္ပန္နာ-ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝ-ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊တစ္စဘာဂသ္မိံ-ကိုလည်း၊ ပရိဝါရေတွာ-၍၊ ဌိတာ-နိ၏၊တေသံဘိက္ခူနံ-တို့၏၊မဇ္ဈေ-၌၊ဘဂဝါ-သည်၊ ရတ္တ ကမ္ဗလပါကာရပရိက္ခိတ္တော-ကမ္ဗလာနီအခြံအရံတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ကဉ္စနထမ္ဘော ဝိယ-ရွှေတိုင်ကဲ့သို့ရှင်း၊ တနည်း ... ကဉ္စနထမ္ဘော-သည်၊ ရတ္တ ကမ္ဗလပါကာရပရိက္ခိတ္တောဝိယ-ကဲ့သို့ရှင်း၊ ရတ္တပဒုမသဏ္ဍ မဇ္ဈဂတာ-နီသော ပဒုမာကြာတောအလည်သို့ ရောက်သော၊ ဝါ-ကြာနီတော, ပဒုမာကြာတောအလယ်သို့ရောက်သော၊ (ရတ္တံ ပဒုမံ သေတံ ပုဏ္ဍရီကန္တိ ပဒ္မိနီယမမန္တရေန တထာ ရတ္တံ၊ ပဒ္မိနီယမေ ပန သေတပဒ္မံ ပဒုမံ၊ ဥနကသေတပဒ္မံ ပုဏ္ဍရီကံ) သုဝဏ္ဏနာဝါဝိယ-ရွှေလှေကဲ့သို့ရှင်း၊ တနည်း..... သုဝဏ္ဏနာဝါ-သည်၊ရတ္တပဒုမသဏ္ဍမဇ္ဈဂတာဝိယ-ကဲ့သို့ရှင်း၊ပဝါဠဝေဒိကာပရိက္ခိတ္တော-သန္တာပုတ်လုံးပုတ်တိုင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊အဂ္ဂိက္ခန္ဓောဝိယ - မီးပုံကဲ့သို့ရှင်း၊ တနည်း..... အဂ္ဂိက္ခန္ဓော-သည်၊ ပဝါဠဝေဒိကာပရိက္ခိတ္တောဝိယ-ကဲ့သို့ရှင်း၊ တာရာဂဏ ပရိဝါရိတော-နက္ခတ်တာရာကြယ်များစွာတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝိယ-လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ရှင်း၊ တနည်း-ပုဏ္ဏစန္ဒော-သည်၊ တာရာဂဏပရိဝါရိတောဝိယ-ကဲ့သို့ရှင်း၊ မိဂပက္ခိနမ္ပိ-သား, ငှက်တို့၏လည်း၊ စက္ခူနိ-တို့ကို၊ ပီဏယတိ-နှစ်သက်စေနိုင်သေး၏၊ ဒေဝ မနုဿာနံ-တို့၏၊ စက္ခူနိ - တို့ကိုကား၊ ပဂေဝ - အဘယ်မှာလျှင် ဆိုဘွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း၊ ပီဏယတိ ဧဝ-နှစ်သက်စေနိုင်တော့သည်သာတည်း။

ပန-ဆက်၊တသ္မိံ စ ဒိဝသေ-၌လည်း၊ယေဘုယျေန-အားဖြင့် သုဒမ္မဒမ္မိတာ - ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးကုန်သော၊ (ဒမိယန္တေ ဘြဝါဒီယန္တေတိ ဒမ္မာ၊သုဋ္ဌု ဒမ္မာ သုဒမ္မာ၊ သုဒမ္မေန ဒမ္မိတာ သုဒမ္မဒမ္မိတာ)တနည်း-သုဝမ္မဝမ္မိတာ-ပံသုကူသင်္ကန်း တည်းဟူသော ချပ်မိန်ညိုဘန်းဆာ ဝတ်ဆင်ကုန်သော၊ (ဝမ္မိယတေတိ ဝမ္မံ၊ သုဋ္ဌု ဝမ္မံ သုဝမ္မံ၊ သုဝမ္မေန ဝမ္မိတာ သုဝမ္မဝမ္မိတာ၊ ဝမ္မေန နဒ္ဓါ ဝမ္မိတာ၊သုဝမ္မေန

ဝမ္ဗိကာ သုဝမ္မာဝမ္ဗိကာ ဟု လည်း ပြုသင့်၏၊ နှစ်ချက်သင့်) ဂန္ထဟတ္ထိနော ဝိယ - ဂန္ဓဆင်တို့ကဲ့သို့၊ ဝိဂတဒေါသာ – ကင်းပြီးသော ဇပြစ်ဒေါသ ရှိကုန်သော၊ (ဝိဂတော ဒေါသော ယေသန္တိ ဝိဂတဒေါသာ) ဝဏ္ဏ ဒေါသာ-ထွေးအန်အပ်ပြီးသောအပြစ်ဒေါသရှိကုန်သော၊(ဝမိသ ဝေတိ ဝန္တော၊ ဝန္တော ဒေါသော ယေဟိတိ ဝန္တဒေါသာ) ဘိန္နကိလေသာ-ချိုးပဲ့ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီးသော ကိလေသာရှိကုန်သော၊ ဝိဇင့်တဇဋာ-ဖြေရှင်းအပ်ကုန်ပြီးသော အရှုပ်အထွေး အမြေးအယှက် ခက်လက် ဝေဖြာ တဏှာရှိကုန်သော၊ ဆိန္နဗန္ဓနာ-ဖြတ်အင်ပြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ ရှိကုန်သော၊အသိတိမဟာထေရာ-ရှစ်ဆယ်သောမဟာထေရ်တို့သည်၊ မေဃဝဏ္ဏံ–မိုးဘိမ်အဆင်းရှိသော၊

သုရဋ္ဌိတဘာဝေန ဤသင်္က ကဏ္ဍဝဏ္ဏတာယ မေဃငဏ္ဏံ၊ ဤနေရာ ၌သစ်၊ မေဃငဏ္ဏန္တိ ရတ္တမေဃငဏ္ဏံ၊သဥ္ဇ၂၁ ပဘာ နုရဋ္ဌိတ မေဃသင်္ကာသန္တိ အတ္ထော၊ ပထမေန စေတ္တ သဏ္ဌာန သမ္ပတ္တိံ ဒဿေတိ၊ဒုတိယေန ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိံ။ ပေါဋ္ဌပါဒဋီသစ်။ မေဃဝဏ္ဏန္တိ ရတ္တမေဃ ငဏ္ဏံ၊ သဥ္ဇ၂၁ ပဘာ နုရဋ္ဌိတ မေဃ သင်္ကာသန္တိ အတ္ထော။ ပေါဋ္ဌပါဒဋီဟောင်း။ ။ဋီကာသစ်ကား ရှေ့နောက်မညီ၊ ရှေးနိသျတို့၌ 'မိုးဘိမ်ညို' ဟုပေးတော်မူကြ၏၊ ဋီသစ်အလို ''မိုးတိမ်ညိုနီအဆင်းရှိသော'' ဋီဟောင်းအလို 'မိုး တိမ်နီ အဆင်းရှိသော'ဟု ပေးရမည်၊ ထိုသို့ ပေးသော်လည်း အလုံးစုံ ညို,မောင်း,ရွှေ,နီမည်းသော သက်န်းများ မအပ်ရကား သင့်လျော်ရုံ ညို,နီသောအဆင်းကိုယူလေ၊ ဋီ၌''သဥ္ဇ၂၁ပဘာနု ရဋ္ဌိတမေဃသင်္ကာသံ-ဆည်းဆာ (ညနေချမ်း)ရောင်ဖြင့် တပ်စွဲ သော မိုးဘိမ်အဆင်းနှင့်တူသော'' ဟု ပေး။

ပံသုကူလံ–ပံသုကူသက်န်းကို၊ (ပံသုဝိယ ကုစ္ဆိတဘာဝံ ဥလတိ ဂစ္ဆတီတိ ပံသုကူလံ) ဇော်သံ ဇောအံသံ-လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌၊ ကတွာ-၍၊ ကတ္တရဒဏ္ဍံ-သူအိုဆောင်' တောင်ဝှေးကို၊ အာဒါယ-၍၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ပရိဝါရယိံသု- ခြံရံကုန်ပြီ (ကတ္တရသသ ဇိဏ္ဏသသ ဒဏ္ဍော ကတ္တရသဝါ အာလမ္ဗိတော ဒဏ္ဍောတိ ကတ္တရဒဏ္ဍော၊ တမ္ဗဟုလ နုဝေယန)သတပတ္တပရိဝါရိတံ-ပွင့်ချပ်အရာဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ကေသရံ

ဝိယ-ဝက်ဆံကဲ့သို့ရင်း၊(ကံဝုစ္ဆတိကမလာဒိ၊တသ္မိံ သရတိ ဝိရာဇာတိတိ ကေသရံ)ကေသရပရိဝါရိတာ-ဝတ်ဆံတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ကဏ္ဏိကာ ဝိယ-အချက်ကဲ့သို့ရင်း၊(ကဏ္ဏော ကရိယတိတိ ကဏ္ဏိကာ၊ကဏ္ဏာလက်ာ ရော၊ကဏ္ဏိကာဝိယာတိ ကဏ္ဏိကာ) အဋ္ဌနာဂသဟဿပရိဝါရိတော-ဆင်ရှစ်ထောင် ခြံရံအပ်သော၊ဆဒ္ဒန္တော နာဂရာဇာဝိယ-ဆဒ္ဒန် ဆင်မင်း ကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-အရောင်ခြောက်သွယ်ထွက်သော အစွယ်ရှိသောကြောင့် ဆဒ္ဒန် အမည်ရှိသော ဆင်မင်းကဲ့သို့ရင်း၊ နဝုတိဟံသသဟဿပရိဝါရိ တော- ဟသင်္ကိုးသောင်းခြံရံအပ်သော၊ ဓတရဋ္ဌော ဟံသရာဇာဝိယ- ဓတရဋ္ဌဟသင်္ာမင်းကဲ့သို့ရင်း၊ သေနင်္ဂပရိဝါရိတော-စစ်သည်အပေါင်း ခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝိယ- စကြဝတေးမင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဒေဝ ဂဏာ ရိဝါရိတော - နတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊သက္ကော ဒေဝ ရာဇာဝိယ-သကြားနတ်မင်းကဲ့သို့ရင်း၊ဗြဟ္မဂဏပရိဝါရိတော-ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊ မဟာဗြဟ္မာဝိယ - မဟာဗြဟ္မာကဲ့သို့ ရင်း၊သောဘဂဝါ-ကို၊(ပရိဝါရိတောစပ်) သယံ-ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဝိတ ရာဂေါ-ကင် ပြီးသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတရာဂေဟိ-ကင်းပြီးသော ရာဂရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (ပရိပါရိတောစပ်) သယံ - တိုင်၊ ဝိတ ဒေါသော-၍၊ဝိတဒေါသေဟိ-တို့သည်၊သယံ-တိုင်၊ ဝိတမောဟော-၍၊ ဝိတမောဟေဟိ-တို့သည်၊သယံ-တိုင်၊ ဝိတတဏှော-၍၊ ဝိတတဏှေ ဟိ-တို့သည်၊ သယံ-တိုင်၊ နိက္ကိလေသော-ကိလေသာ မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ကိလေသေဟိ-တို့သည်၊ သယံ-တိုင်၊ ဗုဒ္ဓေါ-သိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဗုဒ္ဓေ ဟိ-တဆင့်သိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိဝါရိတော-ခြံရံအပ်၍၊ အပရိ မိတကာလ သဉ္စိတပုညဗလ နိဗ္ဗတ္တာယ - မရေတွက်နိုင်သော ကာလ၌ ဆည်းပူးအပ်သောကောင်းမှု၏ အစွမ်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ အစိန္တေယျာ ယ-မကြံအပ်,နိုင်, ထိုက်, ကောင်းသော၊ အနုပမာယ-အတူမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓလီလာယ-ဗုဒ္ဓါး၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ စန္ဒော-သည်၊ ဂဂနတလံ- ကောင်းကင်အပြင်သို့၊ ပဋိပန္နောဝိယ-သွားသကဲ့သို့၊ တံ မဂ္ဂံ သို့၊ ပဋိ ပန္နော-သည် ဟောတိ-၏၊ ဇေ-သို့၊ အနောပမာယ-အတူမရှိသော၊ဗုဒ္ဓ လီလာယ-ဖြင့်၊ ဂန္ဓဟတ္ထိ စ-ကြွသော ဗုဒ္ဓါးရှင်ကိုရင်း၊ သြက္ခိတ္တစက္ခု- ချအပ်သော စက္ခုဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ သန္တိန္ဒြိယေ-ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေ ရှိကုန်သော၊ သန္တမာနသေ - ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ ဉပရိ

နဘော - အထက်ကောင်းကင်၌၊ ဌိတံ-သော၊ ပုဏ္ဏစန္ဒံ-လပြည့်ဝန်းကို၊ နမဿမာနာဝိယ-ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့၊ ဘဂဝန္တံ ယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ နမဿမာနေ-န်သော၊ ဘိက္ခုစ-တို့ကိုရင်း၊ ဒိသွာဝ-၍သာလျှင်၊ အထ-ထိုသို့မြင်သည်ရှိသော်၊ ပရိဗ္ဗာဇကော-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပရိသံ-ကို၊ အဝလောကေသိ-တစောင်းကြည့်ပြီ။ ။သာ ပရိသာ-သည်၊ ကာဠ ဒဏ္ဍကေ - ထမ်းပိုးလှံကန်၌၊ ဝါ-ထမ်းပိုးစွန်း၌၊ ဩလမ္ဗေတွာ-တွဲလဲ ဆွဲ၍၊ ဂဟိတော လုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂ ဝိဋ္ဌက ဝံဒဏ္ဍ မောရဝိဉ္ဆ မတ္တိကာပတ္တ ပသိဗ္ဗက ကုဏ္ဍိကာဒိ အနေကပရိက္ခာရဘာရ ဘရိတာ - ယူအပ်ပြီး သော ဖရိုဖရဲ တွဲလဲဆွဲသော အင်းပျဉ်, လှံကန်သုံးခွ, ဥဒေါင်းမြီးစီး, မြေသပိတ်,အိတ်, ကရားအစရှိသော ပရိက္ခရာဝန်ဖြင့် ပြည့်သည်၊ ဝါ-လေးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ အသုကဿ-ဤမည်သောသူ၏၊ ဟတ္ထာ-တို့ သည်၊ သောဘဏာ - တင့်တယ်လှပ ကုန်၏၊ အသုကဿ-၏၊ ပါဒါ-တို့သည်၊သောဘဏာ-န်၏၊ဣတိ ဧဝမာဒိ နိရတ္ထကစနာ-ဤသို့စသော အကျိုးမရှိသော စကားရှိသည်၊မုခရာ - ကြမ်းသော စကားရှိသည်၊ ဝါ-ခံတွင်းဖြင့် မနှစ်သက်ဘွယ်ကို ယူတတ်သည်၊ (မုခံ ဧဝ်ဿာတိ မုခရာ မုခခန ဝါ အမနာပံ ရာတိ ဂဏှာတိတိ မုခရာ) ဝိကိဏ္ဏဝါစာ-အထူးထူး ရောပြွမ်းသောစကားရှိသည်၊ အဒဿနိယာ - ရှုဘွယ် မရှိသည်၊ အပါသာဒိကာ-ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသည်၊ ဟောဘ်-၏၊ ဇဿ သုပ္ပိယဿ-၏၊ တံ-ထိုမိမိပရိသတ်ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဝိပ္ပဋိသာရော-နှလုံး မသာယာခြင်းသည်၊ ဥဒပါဒိ ဥအပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

ရုဒါနိ-၌၊ တေန သုပ္ပိယေန-သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝဏ္ဏော-ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော-သည်၊ ဘဝေယျ-၏၊ပန-ထိုသို့ ဖြစ်ရသော်လည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့် ဧသ ဧသော သုပ္ပိယော-သည်၊လာဘသက္ကာရဟာနိယာစေဝ-လာဘ်, အရိုအသေမှ ယုတ်သောကြောင့်ရင်း၊ (ဟာနံ ဟာနိ ပြု၊ ကွစိ ခါတုတိအာဒိနာ ဟာဒိတော တိဿ နိ ဟောတိ၊ ဟာနိ,ဇာနိ၊ ရူ၊ ။ မောဂ္ဂလာန်အလို-ဟာ့ဝခါတ် နိပစ္စည်း)ပက္ခ ဟာနိယာစ - အခြွေအရံ အသင်းအပင်းမှ ယုတ်သောကြောင့်ရင်း၊ နိစ္စမ္ပိ-အမြဲလည်း၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ဥဿူယတိ-ပြိုင်ရုစောင်းမြောင်း၏၊ (ဥဿူယဓာတ်) ဟိ-ချဲ့၊ အညတိတ္ထိယာနံ- သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိသော တိတ္ထိတို့၏၊

(တရန္တိ ဧတ္ထာတိ တိတ္ထံ။ တိတ္ထံ ဝိယာတိ တိတ္ထံ၊ တိတ္ထံ ဧတေသံ အတ္ထီတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထေ ဇာတာ တိတ္ထိကာ၊တိတ္ထိကာယေဝ တိတ္ထိယာ၊ အညာ တိတ္ထိယာ အညတိတ္ထိယာ)ယာဝ-အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ဗုဒ္ဓါ-သည်၊လောကေ-၌၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ-မပွင့်သေး၊တာဝ-ဒေဝ·လျှင်၊ လာဘသက္ကာရာ - လာဘ်, အရိုအသေ တို့သည်၊ (လဗ္ဘီယန္တေတိ လာဘာ၊ ကရိယတေတိ ကာရော၊ သက္ကတိ သပ္ပုရိသေဟိ ကာရော သက္ကာရော)နိဗ္ဗတ္တိံသု-န်၏၊ပန·ဗျတိရေကမှ တပါး အခွယ်ကို ဆိုအံ့၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒတော-ဗုရားပွင့်ရာအခါမှ၊ ပစ္ဆာယ-၍၊ ပရိဟီန လာဘသက္ကာရာ-ယုတ်လျော့သော လာဘ်, အရိုအသေရှိကုန်သည်၊ (ပရိဟီန ပရိပုဗ္ဗ, ဟာ ဓာတု, တပစ္စယော) ဟောန္တိ-န်၏၊ သူရိယုဂ္ဂမနေ-နေထွက်သောအခါ၌၊ ခဇ္ဇောပနကာဝိယ-ပိုးစိမ်းပြူတို့ကဲ့သို့၊ နိသ်ရိကတံ-အသရေမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဝါ-အရောင်အဝါမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ-န်၏၊ ။ဟိ-လာဘသက္ကာရ ဟာနိယာ၏ အကျယ်မှတပါး ပက္ခဟာနိယာ၏ အကျယ်ကိုဆိုအံ့၊ ဥပတိဿကောလိတာနံ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ, ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏၊ သဉ္စယဿ - သိဉ္စည်း၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေ ယေဝ - ရဟန်းပြုရာအခါ၌ သာလျှင်၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ-တို့သည်၊မဟာပရိသာ-များသော ပရိသတ်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ပန-ဗျတိရေကမှတပါး အခွယ်ကိုဆိုအံ့၊တေသု ဥပတိဿကောလိတေသု-တို့သည်၊ ပက္ကန္တေသု-ဖဲထွက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ တေသံ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ-တို့၏၊သာပိ ပရိသာ-သည်လည်း၊ဘိန္နာ-ကွဲပြားသည်၊ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမိဟိ-န်သော၊ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ-တို့ကြောင့်၊ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော-သည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိစ္စမ္ပိ-လည်း၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဥသူယတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဥသူယာဝိသုဂ္ဂါရံ-ထိုငြူစူခြင်းတည်းဟူသော အဆိပ်ကို အန်ထုတ်ခြင်းကို၊ ဥဂ္ဂိရန္တော-အန်ထုတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ (ဥဂ္ဂိရတီတိ ဥဂ္ဂိရန္တော) ရတနတ္တယဿ-၏၊ အဝဏ္ဏမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ ဣတိ-ဤကား တတိယအမေး၏အဖြေတည်း။

အထခေါ၊ပ၊ဘိက္ခုသံဃဉ္စာတိ-ကား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တာယ ဗုဒ္ဓလီလာယ-ထို မြတ်စွာဗုရား၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆမာနော-သော်၊

အနုပုဗ္ဗေန အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ-အစဉ်အတိုင်း အမ္ဗလဋ္ဌိကာဒွါရံ-အမ္ဗလဋ္ဌိကာ ဥယျာဉ်တံခါးသို့၊ ပါပုဏိတွာ-၍ သူရိယံ-ကို၊ ဩလောကေတွာ-၍၊ ဒါနိ-၌ ဂန္တုံ-ငှါ၊ အကာလော-အခါမဟုတ်၊ သူရိယော-သည်၊ အတ္ထင်္ဂတော-အနောက် နေဝင်တောင်သို့ ရောက်ပြီ၊ ဝါ-ငင်ပြီ၊ ဝါ-သူရိယော အတ္ထင်္ဂတော-နေ,ဝင်ပြီ ဣတိ မနသိကတွာ-၍၊ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ-တံခါး၏ အနီး၌ နုပျိုသော သရက်ပင်ရှိခြင်းကြောင့် အမ္ဗလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌၊ ဝါ-အမ္ဗလဋ္ဌိက ရွာ၏ အနီး၌၊ ရာဇာဂါရကေ-မင်းကစားစရာဘို့(အလို့ငှါ)စိတ်ကူးညှန်ဆန်းကြယ်သလောက်ဆန်းကြယ်သော မင်းတဲ၌ ဝါ-ဆန်းကြယ်စွာ ဆောက်လုပ်ထားအပ်သော မင်းတဲ၌၊ ဝါ-ဝဿင်္ကျော်နတ်မင်း၏နတ်နန်း၌၊ ဧကရတ္တိ ဝါသံ တည်၍ နေခြင်းသို့ ဥပဂန္တွာ-ကပ်ရောက်ပြီ၊ ။တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ အမ္ဗလဋ္ဌိကာတိ-ကား၊ ရညော-၏၊ ဥယျာနံ-တည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ တဿ ဥယျာနဿ- ၏၊ ဒွါရေ သမီပေ-တံခါးအနီး၌၊တရုဏအမ္ဗရုက္ခော-နုပျိုသော သရက်ပင်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ တရုဏအမ္ဗရုက္ခံ-ကို၊ အမ္ဗလဋ္ဌိကာတိ-၍၊ ဝဒန္တိ-န်၏၊ တဿ ရုက္ခဿ-၏၊ အဝိဒူရေ-မနီးမဝေး၌၊ဘဝတ္တာ-ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥယျာနံ ပိ-သည်လည်း၊အမ္ဗလဋ္ဌိကာတွေဝ-ကဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ-သို့၊ ဂတံ-၏၊တံ ဥယျာနံ-သည်၊ ဆာယူဒကသမ္ပန္နံ-အရိပ်, ရေနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တံ-တံတိုင်းတံ့ဖြင့်ခြံရံအပ်၏၊သုယောဇိတဒွါရံ-သေချာသပ်ယပ် တပ်အပ်သောတံခါးရှိ၏၊မဉ္ဇုသာဝိယ-သေတ္တာကဲ့သို့၊သုဂုတ္တံ-လုံခြုံ၏၊ ဝါ-ကောင်းကောင်းလုံ၏၊ တတ္ထ ဥယျာနေ-၌၊ ရညောကီဠနတ္ထံ-မင်းကစားစရာဘို့ (အလို့ငှါ)၊ ပဋိဘာနစိတ္တ ဝိစိတ္တံ-စိတ်ကူးညှန် ဆန်းကြယ်သလောက် ဆန်းကြယ်သော၊ ဝါ-ဆန်းကြယ်စွာဆောက်လုပ်ထားအပ်သော၊ အဂါရံ-မင်းတဲကို၊ အကံသု-န်ပြီ၊တံ-ကို၊ရာဇာဂါရကံ-ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊(ရညော အဂါရံ ရာဇာဂါရံ၊ရာဇာဂါရမေဝ ရာဇာဂါရကံ)

သုပ္ပိယောပိခေါတိ-ကား၊သုပ္ပိယောပိ-သည်လည်း၊ တသ္မိံ ဌာနေ-ထိုနေရာ၌၊သူရိယံ-ကို၊ ဩလောကေတွာ-၍၊ဒါနိ-၌၊ ဂန္တုံ-ငှါ၊ အကာလော-အခါမဟုတ်၊ခုဒ္ဒကမဟလ္လကာ-ငယ်ကုန်,ကြီးကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာ-တို့သည်၊ဗဟူ-များကုန်၏၊စ-ဆက်၊ ဝါ-သည်မှုသာမကသေး၊

အယံ မဂ္ဂေါ-ဤ ခရီးလမ်းသည်၊ စောရေဟိပိ-ခိုးသူတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဝါဠ
ယက္ခေဟိပိ-သားရဲ, ဘီလူးတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဓါ-ကြမ်းသော ဘီလူးတို့ဖြင့်
၎င်း၊ ဝါဠမိဂေဟိပိ – ကျား စသော သားရဲတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဗဟုပရိဿ
ယော-များသော ဘေးရန်ရှိ၏၊ ခေါ ပန-စင်စစ်၊ အယံ သမဏော ဂေါ
တမော-သည်၊ ဥယျာနံ-သို့၊ ပဝိဋ္ဌော - ဝင်၏၊ စ – ဆက်၊ သမဏဿ
ဂေါတမဿ-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ ဒေဝတာ-တို့သည်၊ အာ
ရက္ခံ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏှန္တိ-နံ၏၊ ဟန္ဒ-ယခု၊ အဟမ္ပိ-သည်
လည်း၊ ဣဓ ဥယျာနေ-၌၊ ဧကရတ္တိဝါသံ-သို့၊ ဥပဂတွာ-၍၊ သွေဝ-နက်
ဖြန်မှသာလျှင်၊ ဂမိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ မနသိကတွာ-၍၊ တဒေဝ ဥယျာနံ–
သို့သာလျှင်၊ ပါဝိသိ-ဝင်ပြီ၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ ဘိက္ခုသံဃော-
သည်၊ဘဂဝတော-အား,၏၊ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊
အတ္တနော အတ္တနော–မိမိ မိမိ၏၊ ဓါ-မိမိ မိမိအတွက်၊ ဝသနဋ္ဌာနံ-ကို၊
သလ္လက္ခေသိ–မှတ်ပြီ၊ ။ပရိဗ္ဗာဇကောပိ–သည်လည်း၊ ဥယျာနဿ-
၏၊ဧကပဿေ-ဘေးဒေါင့်၌၊ပရိဗ္ဗာဇကပရိက္ခာရေ-ပရိဗိုဇ်တို့၏ ပရိက္ခရာ
တို့ကို၊ ဩတာရေတွာ-ချစေ၍၊ အတ္တနော ပရိသာယ-မိမိပရိသတ်နှင့်၊
သဒ္ဓိံ-ကွ၊ဝါသံ-သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ-ပြီ၊ ။ပန-ထိုသို့ ပရိသတ်နှင့် ဟကွနေ
သော်လည်း၊ပါဠိယံ-၌၊ အာရုဠှဝသေနေဝ-တင်အပ်ပြီးသည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်သာလျှင်၊**သဒ္ဓိံ အတ္တနော အန္တေဝါသိနာ ဗြဟ္မဒတ္တေန မာဏဝေ
နာတိ**–နဟူ၍၊ဝုတ္တံ-၏၊
　　ပန-ဆက်၊ ဧဝံဝါသံ-ဤသို့ နေခြင်းသို့၊ ဥပဂတော-ကပ်ရောက်ပြီး
သော၊သော ပရိဗ္ဗာဇကော-သည်၊ ရတ္တိဘာဂေ-၌၊ ဒသဗလံ - မြတ်စွာ
ဗုဒ္ဓကို၊ဩလောကေသိ-ကြည့်ပြီ၊တသ္မိံစ သမယေ-၌လည်း၊သမန္တာ-
မှ၊ဝိပ္ပကိဏ္ဏတာရကာဝိယ-ပြိုးပြိုးပြွမ်းသော နက္ခတ်တာရာ ကြယ်များစွာ
တို့ကဲ့သို့၊ ပဒီပါ-ဆီမီးတို့သည်၊ ဇလန္တိ - တောက်ပကုန်၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊
ဘဂဝါ-သည်၊ နိသိန္နော–ထိုင်နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဘိက္ခု
သံဃောစ - သည်လည်း၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ပရိဝါရေတွာ-၍၊ နိသိန္နော-
သည်၊ဟောတိ-၏၊တတ္ထ ဘိက္ခုသု-တို့တွင်၊ ဧကဘိက္ခုဿာပိ-တပါး
သော ရဟန်း၏လည်း၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံဝါ - လက်လှုပ်ခြင်းသည်၎င်း၊
ဓါ-လက်ဆစ်ချိုးသောအသံသည်၎င်း၊(ကရဏံ ကာတံ၊ကုစ္ဆိတံ ကတံ
ကုကတံ၊ ကုကတမေဝ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဟတ္ထဿ ကုက္ကုစ္စံ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ)

ပါဒကုဏ္ဍုဍ္ဍဝါ - သည်၎င်း၊ ဧရိ-ခြေလှုပ်သော အသံသည်၎င်း၊ ဧရိ-ခြေသစ်ချိုးသော အသံသည်၎င်း၊ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါဝါ-ချောင်းဟန့်သောအသံသည်၎င်း၊ ခိပိတသဒ္ဒေါဝါ-ချေသောအသံသည်၎င်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-ကား၊သာ ပရိသာ-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ သိက္ခိတ သိက္ခတာယ စ-သင်အပ်, ကျင့်အပ်ပြီးသော သိက္ခာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သဂ္ဂါရိ-ဒ္ဓ ဂါရဝေနစ-ရိုသေခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွိဟိ နှစ်သော၊ ကာရဏေဟိ-တို့ကြောင့်၊ နိဝါတေ-လေကင်းရာ, လေမရှိရာအရပ်၌၊ (ဝိဂတော ဝါတော ဧတ္ထာတိ နိဝါတော။ နတ္ထိ ဝါတော ဧတ္ထာတိ နိဝါတော)၊ ပဒီပသိခါဒိယ-မီးလျှံကဲ့သို့၊ နိစ္စလာ-တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္နိသိန္နာဝ-ကောင်းစွာ ထိုင်သည်သာလျှင်၊ ဧရိ-ညိညိညာညာ ထိုင်သည်သာလျှင်၊(သမ္မာ နိသိဒတိတိ. သန္နိသိန္နာ)ဟောတိ-၏၊ပရိဗ္ဗာဇကော-သည်၊တံ ဝိဘူတိံ-ထိုတင့်တယ်ပုံကို ဒိသွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ပရိသံ-ကို၊ ဩလောကေသိ-ပြီ၊ တတ္ထပရိသာဘိယံ-တွင်၊ကေစိ ပရိဗ္ဗာဇကာ-အချို့သောပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ ဟတ္ထံ-ကို၊ ခိပေန္တိ-ပစ်လွှင့်ကုန်၏၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ပါဒံ-ကို၊ခိပေန္တိ-နံ၏၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ဝိဂ္ဂလပန္တိ-ရောင်ရမ်း ပြည်တမ်းကုန်၏၊ဧရိ-ဂရောင်ဂရမ်း ပြောဆိုကုန်၏၊ ကေစိ-တို့သည်၊နိလ္လာလိတဇိဝှါ-ထွက်သောလျှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဂ္ဃရိတခေဠာ-ယိုထွက်သော တံတွေး, ဧရိ-အာပုပ်ရည် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တေ-သွားတို့ကို ခါဒန္တာ-ကြိတ်ကုန်လျက်၊ ဧရိ, ဒန္တေ ခါဒန္တာ-သွားကြိတ်ကုန်လျက်၊ ကာကစ္ဆမာနာ - ကျီးကဲ့သို့ ဟောက်ကုန်လျက်၊ (ကာကစ္ဆမာနာတိ ကာကသဒ္ဒံ ကရောန္တာ။ သာရဒဩယဝဂ္ဂအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ) ဃရုဃရု ပဿာသိနော·ဃရူးဃရူး (ရှူးရှူး) ဟူသော ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သယန္တိ-ကုန်၏၊ သော သုပ္ပိယော-သည်၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ ဂုဏဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝတ္တုမ္ပိ-ဆိုသင့်သော်လည်း၊ ဣဿာဝသေန-ဣဿာ၏အစွမ်းကြောင့်၊ပုန-နောက်ထပ်တဖန်၊အဝဏ္ဏမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ကထေတုံ-ငှါ အာရဘိ-အားထုတ်၏၊ ပန-ပါး၊ ဗြဟ္မဒတ္တော-သည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ကထေတုံ-ငှါ၊အာရဘိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ **တတြာပိ သုဒံ သုပ္ပိယော ပရိဗ္ဗာဇကောတိ**-၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိအာဒိ-သော၊ (ဣတိ တခုကျေ) သမ္ဗန္ဓံ-ကို၊ဝတ္တဗ္ဗံ-၏။

တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ **တာဒြိသာဗိဘိ**-ကား၊ တသ္မိံ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယမ္ပိ-၌ လည်း၊ဥယျာနေ-၌ ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။ ။**သမ္ဗဟုလာနဉ္စိ**-ကား၊ ဗဟုကာနံ-များစွာကုန်သော၊ (သမ္ဗာ ပဟောန္တိ ထံ ထံ ကမ္မန္တိ သမ္ဗဟုလာ၊ ပဟာ ခါတု ဥလပစ္စယော) တတ္ထ – ထိုသမ္ဗဟုလာနံ ဟူ သောစကား၌၊ ဝိနယပရိယာယေန-ဝိနည်းဒေသနာအားဖြင့်၊ တယော– ကုန်သော၊ဇနာ-တို့ကို၊ သမ္ဗဟုလာ-၍၊ ဝုစ္စန္တိ-နံ၏၊ (တယော ဇနာတိ စေသ ဥပလက္ခဏနိဒ္ဒေသော၊ ဒွိန္နမ္ပိ သမ္ဗဟုလတ္တာ။ ငို) တတော - ထို သုံး ယောက်ထက်၊ ပရံ-အလွန်ကို၊ သံဃော-ဟူ၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ပန-ပါး၊ သုတ္တန္တ ပရိယာယေန – သုတ္တန်ဒေသနာအားဖြင့်၊ တယော – တို့ကို၊ တယောဝ–၍သာလျှင်၊ဝုစ္စန္တိ-နံ၏ တတော-မှ၊ပဋ္ဌာယ-၍၊သမ္ဗဟုလာ- ၍၊ဝုစ္စန္တိ-နံ၏ ပန-ထူး၊ဝါ-အတ္ထုဒ္ဒါရမှတပါးအတ္ထုဒ္ဒေသကိုဆိုအံ့....၊ ဣဓ-၌၊သုတ္တန္တ ပရိယာယေန-အားဖြင့်၊သမ္ဗဟုလာနန္တိ–၍၊ဝေဒိတဗ္ဗာ– ကုန်၏။ ။**မဏ္ဍလမာဠေဘတိ**-ကား၊ ကတ္ထစိ ဒေသေ-၌၊ ဒွေ ကဏ္ဏိကာ- အခြင်နှစ်ခုတို့ကို၊ ဝါ - အထွင့်နှစ်ခုတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဟံသဝဋ္ဋ ကစ္ဆန္နေန–ဟသ်ာတောင်အသွင် လည်၍ မိုးသဖြင့်၊ ဝါ - ဂဠုန်တောင် အသွင် လည်၍မိုးသဖြင့်၊ ကတာ-သော၊ ကူဋာဂါရသာလာဝိ–ဗုလစ် မွန်းချွန်တပ်သော စရပ်ကိုလည်း၊ မဏ္ဍလမာဠောတိ – ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ကတ္ထစိ-၌၊ဧကံ ကဏ္ဏိကံ - တခုသော အခြင်ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ထမ္ဘ ပန္တိံ-ဘိုင်အစဉ်ကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ-ခြံရံ၍၊ ကတာ-သော၊ ဥပဋ္ဌာနသာ လာဝိ-စည်းဝေးရာ စရပ်ကိုလည်း၊ မဏ္ဍလမာဠောတိ–၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ပန-ထူး၊ဝါ-အတ္ထုဒ္ဒါရမှတပါး အတ္ထုဒ္ဒေသကိုဆိုအံ့....၊ ဣဓ-၌၊နိသိ ဒနသာလာ-နေထိုင်ရာစရပ်ကို၊မဏ္ဍလမာဠောတိ-၍၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

မာနိတဗ္ဗောတိ မာဠော၊ မီယတိ ပမီယတီတိဝါ မာဠော၊ မဏ္ဍလာကာရေန ပဋိသ္တန္နောမာဠောတိ မဏ္ဍလမာဠော၊ "ဝိုင်း သောအခြင်းအရာဖြင့် မိုးအပ်သော မာဠ (နေရာ)တည်း" ဟု ပေး။ပဋိသ္တန္နပုဒ်ကျေ။ မဏ္ဍလေန ကတောဝါမာဠော မဏ္ဍလမာ ဠော၊ဧကကူဋယုတော မာဠော၊ အဘိဓာန်။ ၊မဏ္ဍလ မာဠေတိ ဒုသမဏ္ဍလမာဠေ။မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းအလို "အဝတ် ပုဆိုးဖြင့် ပြုအပ်သော တန်ဆောင်းဝိုင်း" ဟု ပေး။

မဏ္ဍလမာဠေဝွတိ ဘောဇနသာလာယ။ အနုတ္တရိယဝဋ္ဋ အဂ္ဂိတ္တရဋ္ဌကသာ၊ ၎င်းအလို "ဆွမ်းစားကျောင်း" ဟု ပေး။ ကူဋေန ယုတ္တော အဂါရော ကူဋာဂါရော၊ သောယေဝ သာလာ။

သန္နိသိန္နာနန္တိ-ကို၊ နိသဇ္ဇနဝသေန-ထိုင်နေခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယုတ္တံ-၏၊ (ဣရိယာပုထ် လေးပါးတွင် ထိုင်နေခြင်း ဣရိယာပုထ်ကို ယူဟု သိစေလို၍ နိသဇ္ဇနဝသေန ဖွင့်)။ ။**သန္နိပတိတာနန္တိ**-ကား၊ သမောဓာနဝသေန - ပေါင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် (သန္နိပတိတ ဟူသည် ရပေါင်း ကျရောက်ခြင်းတည်း၊ ရုပေါင်းကျရောက်ခြင်းဟူသည်လည်း ကာယသာမဂ္ဂီပေးသည်ကိုယူ ဟု သိစေလိုရကား သန္နိဓာနဝသေနဖွင့်၊ ။ ကာယသာမဂ္ဂီဖြစ်သည်ကိုလည်းသိစေလိုသောကြောင့် သန္နိပတိတာနံ ပုဒ်ထပ်ဟောသည်)။ ။**အယံသံခိယဓမ္မောဘိ**ဌေ္တ-၌၊ ကထာ-စကား ပြောဟောခြင်းသဘောကို၊ သံခိယာတိ-၏၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (သံခိယတိ ကထိ ယတီတိ သံခိယာ ပြု၍ ကထာအရကောက်ဟု ပြု၏၊ ခိဓာတ်,အပစ္စည်း၊ ဣကို ဣယပြု) ကထာဓမ္မော - စကားပြောဟောခြင်း သဘော၊ ဣတိ-ကား အဖွော-တည်း။ ။ဥဒပါဒီတိ-ကား၊ ဥပ္ပန္နော-ပြီ၊ ။ပန-ပုန္နာ ကိုပြအံ့၊ သော ကထာဓမ္မော-ထိုစကားပြောဟောခြင်းသဘောဟူသည်၊ ကတမော-နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ။**အစ္ဆရိယံအာဝုသော**တိ ဝေမာဒိ-အစ္ဆရိယံ အာဝုသော ဤသို့ စသည်တည်း၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ အန္ဓသ-သူကန်း၏၊ ပဗ္ဗတာရောဟဏံ ဝိယ-တောင်တက်ခြင်းကဲ့သို့၊ နိစ္စံ-မြဲ၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **အစ္ဆရိယံ**-၏၊ အယံ-ကား တာဝ-စွာ၊ သဒ္ဒနယော-သဒ္ဒါကျမ်း၌ လာသောနည်းတည်း၊ ဝါ - သဒ္ဒါကျမ်းသို့ အစဉ်လိုက်သောနည်းတည်း၊ (နိယတိ အဖွော ဇောတနာတိ နယော၊ ဥပါယော၊ သဒ္ဒသတ္ထေ အာဂတော နယော သဒ္ဒနယော၊ ။နိယျတိတိ နယော၊ အဖွော၊ သဒ္ဒသတ္ထံ အနုဂတော နယော သဒ္ဒနယော)။ ။ပန-ပါး၊ အယံ-ကား၊ အဋ္ဌကထာ နယော-အဋ္ဌကထာ၌ လာသောနည်းတည်း၊ အစ္ဆရာယောဂ္ဂံ-လက်ဖျစ် (ဖျောက်)တီးခြင်းငှါ သင့်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အစ္ဆရိယံ-၏၊ အစ္ဆရံ-လက်ဖျစ်(ဖျောက်)ကို၊ ပဟရိတုံ-ငှါ၊ ယုတ္တံ-၏၊ ဣတိ-ကား၊ အဖွော-တည်း။

အာဘုသော စရိတဗ္ဗန္တိ အစ္ဆရိယံ၊ အာ ပုဗ္ဗ စရဓာတ်, ကွိ၊ စရ ကို စ္ဆရိယ ပြု, အာကို ရဿ ပြု, ကွိ ချေ ပြီး၏။ ။ဋီကာ

အလို-အနဘိဏှ ဝုတ္တိက(ရံခါဖြစ်ခြင်း) အနက်၌ ရုဠ္ဟီပုဒ်တည်း။ အစ္ဆရာယောဂ္ဂံ ၌ ယောဂ္ဂ ကို ချေ၍ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် အစ္ဆရိယ ပြီး၏၊ ဥတ္တရပဒလောပသမာသ်ယူသင့်၏။ ။တနည်း ..... အစ္ဆရာယောဂ္ဂံ အစ္ဆရိယံ ပြု, ယောဂ္ဂတဒ္ဓိတ် ဏိယပစ္စည်းမှ ဏာချေ ရှုယကြွင်း,ရာ ၏ အာချေ၍ အစ္ဆရိယပြီး၏။ ။အစ္ဆရံ ပဟာရိတုံ ယုတ္တန္တိ အတ္ထော ထောက်၍ အစ္ဆရံ ပဟာရိတုံ ယုတ္တန္တိ အစ္ဆရိယံ ဟု ယုတ္တတဒ္ဓိတ် ပို၍ကောင်းရာ၏။ ။အစ္ဆရာယောဂ္ဂံ အစ္ဆရိယံ၊နိရုတ္တိနယေန။ယောဂ္ဂသဒ္ဒဿ လောပေါ။ တဒ္ဓိတဝသေန ဝါ ဏိယပစ္စယဿ ဝိဓိဗြဲ ဝုတ္တိတော။ ။ဋီကာ။

အစ္ဆရိယမနုဿောတိ အစ္ဆရိယော မနုဿော၊အစ္ဆရိယောတိစ အန္ဓဿ ပဗ္ဗတာရောဟနံဝိယ နိစ္စံ နဟောတီတိ အတ္ထော၊ အယံ တာဝ သဒ္ဒနယော။အယံ ပန အဋ္ဌကထာနယော၊ အစ္ဆရာယောဂ္ဂေါတိ အစ္ဆရိယော၊ အစ္ဆရံ ပဟာရိတွာ ပဿိတဗ္ဗောတိ အတ္ထော။ အပိစ တထာဂတဿ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ အနေကေဟိ အစ္ဆရိယဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတတ္တာပိ အစ္ဆရိယမနုဿော အာစိဏ္ဏမနုဿောတိပိ အစ္ဆရိယမနုဿော။ (ဧကပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ, တတိယ,ဧကင်္ဂုတ္တရဋ္ဌကထာ)

နိစ္စံ,နဟောတီတိ အဘိဏှပ္ပဝတ္တိကံ နဟောတိ၊ကဒါစိ ဒေဝ သမ္ဘဝတော။ ယေဘုယျေန မနုဿာ အစ္ဆရိယံ ဒိသွာ အစ္ဆရံ ပဟရန္တိ၊ တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ 'အစ္ဆရံ ပဟာရိတွာ ပဿိတဗ္ဗော' တိ။ “သမန္နာဂတတ္တာ”တိ ဧတေန “အစ္ဆရိယာ ဂုဏာဓမ္မာ ဧတသ္မိံ သန္တီတိ အစ္ဆရိယော”တိ ဒဿေတိ၊ အပိစ အာဒိတော ပဘုတိ အဘိနီဟာရဝတော၊ တတော ပရမ္ပိ အနညသာဓာရဏာ ဂုဏာဓမ္မေ အာစိဏ္ဏာဝါတိ အစ္ဆရိယောတိအာဟ။ အာစိဏ္ဏမနုဿောတိဝါ အစ္ဆရိယမနုဿောတိ အာဒိ။ ။၎င်း ဋီကာ။

အစ္ဆရိယမနုဿာတိ အာစိဏ္ဏမနုဿာ အဗ္ဘုတမနုဿာ။ ပုဂ္ဂလဝဂ္ဂ, ဒုတိယ, ဒုကင်္ဂုတ္တရ ဋ္ဌကထာ၊ ၊ဗဟုသော လောကေ နစိဏ္ဏာ နပဝတ္တာ မနုဿာဘိ အာစိဏ္ဏမနုဿာ၊ ကဒါစိဒေဝ ဟိ နေသံ လောကေ နိဗ္ဗတ္တိ။ ၊၎င်းဋီကာ။

သဒ္ဒနယပြ အဋ္ဌကထာ''နိစ္စံ နဟောတိ''နှင့် ဒုကဋီကာ လာ ''န စိဏ္ဏာ န ပဝတ္တာ''တို့ဘူကြ၏။ ၊''န(နိစ္စံ)စရိ (ပဝတ္တိ)တိ အစ္ဆရိယော'' ပြု၊န စရ ကျေပစ္စည်း ကတ္တားဟောတည်း။ ၊ အဋ္ဌကထာနယ၌''အစ္ဆရိယသာဂတာ ယဿ ဘာတိ အစ္ဆရိယော'' ပြု၊ အာစိဏ္ဏမနုဿောဝိ ဟူသော တတိယနည်းအရ ''အာ ဘုသော စရိဘ် အစ္ဆရိယော''ပြု၊အာစိဏ္ဏာဝါတိ အစ္ဆရိယော ဟူသော ဋီကာရှု၊ ''အာ ဈုတိ စရိတဗ္ဗောတိ အစ္ဆရိယော'' လည်း သင့်၏၊ ဋီ၌–'န စိဏ္ဏာ'ဖွင့်သောကြောင့် ထာ၌-'အစိဏ္ဏ မနုဿာ'ဟု ရှိသင့်သည်၊သို့မဟုတ် 'အ'ကိုသော်လည်းဒီဃပြု။

ဤအဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့အလို-အစ္ဆရိယကို သဒ္ဒတ္ထ ယောဇနာသော် (၁) အမြဲမဖြစ်သောအရာ၊ (၂) လက်ဖျစ်တီးထိုက်သောအရာ၊ (၃) အံ့ဘွယ်ရှိသောအရာ၊ (၄) လွန်စွာကျင့်ပြီးသည်၊ (၅) အာ(အား)ဟု ပြုအပ်သည် ဟု ငါးနက်ဖြစ်၏။ ၊ (စည်ရှင်ဆရာတော်)

အဗ္ဘုတပုဗ္ဗံ–အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးမြဲ ထူးကဲသောသဘောသည်၊ ဘူတံ-ဖြစ်သည်တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့် အဗ္ဘုတံ-၏၊(ဘဝိတ္တာဝါတိဘူတံ၊ နဘူတံ အဗ္ဘုတံ။ ဧွးဘော်မပါ'အဗ္ဘုတ'လည်း သင့်၏) ဧတံ ဥဘယမ္ပိ-အစ္ဆရိယံ,အဗ္ဘုတံဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်သည်လည်း၊ ဝိမှယဿေဝ-အံ့ဩဘွယ်၏သာလျှင်၊အဓိဝစနံ-တည်း ယာဝဉ္စိဒန္တိ-ဒံဟူသောပုဒ်ကို၊ ယာဝဉ္စ ဣဒံ-ဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်။ (ယာဝဉ္စဣဒံဖြင့် ယာဝဉ္စိဒံကို ယာဝဉ္စ ဣဒံ ပုဒ်ဖြတ်,သန္ဓိ၏အစွမ်းဖြင့် နိဂ္ဂဟိတ်လားဟု ပြ၏)တေန-ထိုယာဝဉ္စိဒံ ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊သုပ္ပဋိပန္နတာယ-ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုမေယျတံ - အတိုင်းအရှည် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ-၏ တေန ဘဂဝတာ ဇာနတာ၊ပ၊သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါတိဧတ္ထ–၌၊ အယံ-ကား၊သင်္ခေပတ္ထော-တည်း၊ယော ဘဂဝါ-သည်၊ (သော-အနက်

မှဲ့) သမတ္တိံသပါရမိယော-အမျှသုံးဆယ် များကျယ်အညီ ပါရမီတော်
တို့ကို၊ ပူရေတွာ-(မဆုတ်မနစ် သစ်သစ်ပွားဆင့်) ဖြည့်ကျင့်တော်မူပြီး
၍၊သဗ္ဗကိလေသေ(ပဉ္စ,သတ္တရှိ၊နာမ်,လက်,နိုက်ကို၊ သန်,ကိမြှောက်ပွား၊
ငါးရာ တထောင်၊မြားမြောင်ပြောဟုန်)အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို၊
ဘဉ္ဇိတွာ (လေးတန် ဉာဏ်မဂ်.စိန်သန်လျက်ဖြင့်)ချိုးဖွဲ့ခုတ်ထွင် သုမ်သင်
ရှင်းလင်းတော်မူပြီး၍၊ အနုတ္တရံ-မိမိထက် မြတ်သော တရားမရှိသော၊
သမ္မာသမ္ဗောဓိံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊(သမ္မာ အဝိပရိ
တံ သယမေဝ ဗုဇ္ဈတီ၊သမ္မာဝါ ပသတ္ထာ သုန္ဒရံဗုဇ္ဈတီတိ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊
တံ)အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိ-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူပြီ၊ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ-
တို့၏၊ အာသယာနုသယံ - အာသယ လေးပါး, အနုသယ ခုနစ်ပါးကို၊
ဇာနတာ-သိတော်မူသော၊ ဟတ္ထတလေ-လက်အပြင်၌၊ ထပိတံ-အပ်
သော၊အာမလကံဝိယ-အညစ်အကြေးကင်းသောပတ္တမြားကဲ့သို့ (နတ္ထိ
မလံ ဧတဿာတိ အမလံ၊ အမလံယေဝ အာမလကံ) သဗ္ဗဉေယျဓမ္မံ-
အလုံးစုံသောဉေယျဓံတရား ငါးပါးကို၊**ပဿတာ**-မြင်တော်မူသော။

အပိစ အပရော-သော၊နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ပုစ္ဆတေ-အံ့၊ ပုဗ္ဗေ
နိဝါသာဒိဟိ-ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်စသည်တို့ဖြင့်၊ **ဇာနတာ**-သော၊ ဒိဗ္ဗေန
စက္ခုနာ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိဉာဉ်ဖြင့်၊(ဒိဗ္ဗ ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုရ၏၊ဒိဗ္ဗံဝိယာ
တိ ဒိဗ္ဗံ၊ အဘိဉာဉ်စက္ခုရ၏) **ပဿတာ**-သော။ ။ပန-ပါး၊ တိဟိ-
ကုန်သော၊ဝိဇ္ဇာဟိဝါ-ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်ရင်း၊ ဆဟိ-ကုန်သော၊ အဘိညာဟိ
ဝါ - အဘိဉာဉ်တို့ဖြင့်ရင်း၊ **ဇာနတာ**—သော၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော
အာရုံတို့၌၊ဝါ-ကာလတို့၌၊ အပ္ပဋိဟတေန-ဝိတ်ပင်ဆီးတား ငယ်ရှား
နှောင့်ယှက် အကန့်အကွက်မရှိသော၊ (နတ္ထိ ပဋိဟတံ ဝိဝရဏံ ဧတ
ဿာတိ အပ္ပဋိဟတံ)၊ သမန္တစက္ခုနာ - အနာဝရဏဉာဏ်ဖြင့်၊ **ပဿ
တာ**-သော။ ။ဝါ-ကား၊သဗ္ဗဓမ္မဇာနန သမတ္ထာယ-အလုံးစုံသောတရားကို
သိခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ပညာယ-ဖြင့်၊ **ဇာနတာ**-သော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ-
တို့၏၊စက္ခုပထ သယာတိတာနိ-မျက်စိ၏အာရုံကို လွန်ကုန်သော၊ တိရော
ကုဋ္ဋာဒိဂတာနိ-နံရံ၏ တဘက် စသည်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ရူပါနိပိ-
တို့ကိုလည်း၊ အတိဝိသုဒ္ဓေန-အလွန်စင်ကြယ်သော၊ မံသစက္ခုနာ-ဖြင့်၊
ပဿတာ-သော။ ။ဝါ-ကား၊ အတ္တဟိတသာဓိကာယ - မိမိအကျိုး

စိးပွားကို ပြီးစေတတ်သော၊ သမာဓိပဒဋ္ဌာနာယ - သမာဓိလျှင် နီးစွာ
သောအကြောင်းရှိသော၊ ပဋိဝေဓပညာယ-ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော
ပညာဖြင့်၊ **ဓာနုတာ**-သော၊ပရဟိတသာဓိကာယ-သူတပါးတို့၏အကျိုး
စီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော၊ ကရုဏာပဒဋ္ဌာနာယ-သော၊ ဒေသနာ
ပညာယ-ဒေသနာပညာဖြင့်၊ **ပဿတာ**-သော၊ ။အရိန်-ကိလေသာ
တည်းဟူသော ရန်သူတို့၏၊ဝါ-တို့ကို၊ **တနည်း**......မာရ်ငါးပါး တည်း
ဟူသော ရန်သူတို့၏ ဝါ-တို့ကို၊ **တနည်း**--သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်
ဘက် ဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဟတတ္တာ-သတ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ-ပစ္စည်း စသည်တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ အရ
ဟတ္တာစ - ခံတော်မူထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ **အရဟာတာ**
ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူ,မာရ်ငါးပါး တည်းဟူသော ရန်သူ,
သာသနာတော်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တိတ္ထိတို့ကို သတ်တော်မူ
တတ်သော၊ ဝါ - ပစ္စည်း စသည်တို့ကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ (အရိနံ
ဟတတ္တာဖြင့် အရိနံဟညတေတိ အရဟတာ၊ အဝုတ္တကတ္တုသာဓန ပြု
ဟု ပြ၏၊ ။အရယော ဟတာ အနေနာတိ အရဟတာ နိရုတ္တိနယေန၊
အတော နာဝစနဿ တာဗျပ္ပဒေသော၊ ငှိး ။အရိ, ဟန၊ကွိပစ္စယ၊ရိမှ
ဣ,အ နလောပ၊ပြီးရ အရဟတာ၊ ။တနည်း-အရယော ဟနတိတိ
အရဟတာပြုဟုပြ၏။ ဤအလို အရိပုဗ္ဗ, ဟနဓာတ်,အန္တပစ္စည်းဖြင့် ပြီး
၏။ပစ္စယာဒိနံ အရဟတ္တာဖြင့် အရဟတိတိ အရဟတာ အရဟဓာတ်,
အန္တပစ္စည်း ကတ္တားဟော ပြ၏)။ ။သမ္မာစ-မဖေါက်မပြန်သာလျှင်၊
သာမဉ္စ-ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊သဗ္ဗဓမ္မာနံ-တို့၏၊ဝါ-တို့ကို၊ဗုဒ္ဓတ္တာ-
သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန-မဖေါက်မပြန်
သာလျှင်ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော ဉေယျဓံတရားငါးပါး
တို့ကို သိတော်မူတတ်သော၊ဝါ-ကား၊ အန္တရာယိကဓမ္မေ-တို့ကို၊ ဝါ-
တို့ကို၊ဝါ-တို့ကို**ဓာနုတာ**-သော၊ (အန္တရာယိက ဓမ္မေဖြင့် ဓာနုတာ ၌
အန္တ ကတ္တားဟော ပြ၏)နိယျာနိကဓမ္မေ-တို့ကို ဝါ-တို့ကို၊**ပဿတာ**-
သော၊ ကိလေသာရိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဟတတ္တာ-သတ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ အရဟတ္တာ-ခံတော်မူ
ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း ၊**အရဟာတာ**-ကိလေသာ တည်းဟူ
သော ရန်သူတို့ကို သတ်တော်မူတတ်သော၊ဝါ-ပစ္စည်းစသည်တို့ကို ခံ

တော်မူထိုက်သော။ ။သမ္မာစ-သာလျှင်၊သာမဉ္စ-သာလျှင်၊သဗ္ဗဓမ္မာနံ-တို့၏၊ဝါ-တို့ကို၊ဗုဒ္ဓတ္တာ-ကြောင့်၊**သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန**-သော၊ဉာတိ ဇေ-သို့၊ စတုဝေသာရဇ္ဇ ဝသေန-လေးပါးသော ဝေသာရဇ္ဇဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဝိသာရဒတိတ် ဝိသာရဒေါ၊ဝိဂတော သာရဒေါ ဘယော ယဿာတိ ဝါ ဝိသာရဒေါ၊ဗျား ရ၏။တဿ ဘာဝေါ ဝေသာရဇ္ဇံ၊ဉာဏ်ရ၏) စတုဟိ-နှင့်သော၊ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ထောမိတေန-ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော၊ **တေန ဘဂဝတာ**-သည်၊ သတ္တာနံ-တို့၏၊ နာနာဓိမုတ္တိကတာ-အထူးထူးသော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း၊ နာနုဿယတာ-အထူးထူးသောအလို,အဇ္ဈာသယရှိသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊**ယာဒေစ**-အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်သာလျှင်၊ **သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓံတာ** သုဋ္ဌု ပဋိဝိဒ္ဓတာ-ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ ဉာတိ-ကား၊ သမ္ဗန္ဓောတ္တာ-တည်း၊ဉာတိ-ပြီးပြီ။(ဉာတိရှိမှ ပို၍ကောင်းမည်)

ဉာဒါနိ-၌၊အဿာ ထိုအထူးထူးသော နှလုံးသွင်းရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတာဘာဝံ-ကို၊ဒဿေတုံ-ငှါ၊အယဉှိတိ အာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏၊ ဉာဒံ-သည်၊ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ကိံ ဟောတိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဓာတုသော-ဓာတ်အားဖြင့်၊ဝါ-သဘောအားဖြင့်၊ဝါ-အလို,အဇ္ဈာသယအားဖြင့်၊သတ္တာ-တို့သည်၊သံသန္ဒန္တိ-နှီးနှောကုန်၏၊ သမေန္တိ-ညီညွတ်ကုန်၏၊ ဝါ-တကူဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ-ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ (သမေန္တီတိ သမ္မာ,သဟ ဝါ ဘဝန္တိ။ ။ဋီကာ)။ ဟီနာဓိမုတ္တိကာ-ယုတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ဟီနာဓိမုတ္တိကေဟိ-ယုတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိံ-ကွ၊သံသန္ဒန္တိ-နှီး၏၊သမေန္တိ-နှီး၏၊ ဝါ-နှီး၏၊ ဝါ-နှီး၏၊ကလျာဏာဓိမုတ္တိကာ-ကောင်းသောနှလုံးသွင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကလျာဏာဓိမုတ္တိကေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ သံသန္ဒန္တိ-နှီး၏၊ သမေန္တိ-နှီး၏၊ ဝါ-နှီး၏၊ ဝါ-နှီး၏၊ အတီတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ-အတိတ်ကာလပတ်လုံးလည်း၊ဝါ-အတိတ်ကာလ၌လည်း၊(ကြွင်းပါဌ်များ တူ)အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ- အနာဂတ်ပတ်လုံးလည်း၊ ဝါ-အနာဂတ်ကာလ၌လည်း၊ ဧတရဟိပိ ပစ္စုပ္ပန္နံ-ယခုပစ္စုပ္ပန် ကာလပတ်လုံးလည်း၊ ဝါ - ယခုပစ္စုပ္ပန် ကာလ၌လည်း၊ပ။သမေန္တိ-နှီး၏ ဝါ-နှီး၏၊ဝါ-နှီး၏၊ ဉာတိဇေ-သို့၊သတ္တာနံ-တို့၏၊ ယာဝ နာနာဓိမုတ္တိကတာ-အကြင် အထူးထူးသော နှလုံးသွင်း

ရှိသည်၏အဖြစ်သည့်ငှါး (အယံ-အနက်မဲ့) နာနတ္တာသယတာ-အကြောင်း အထူးထူးသော အလို အဇ္ဈာသယ ရှိသည်၏ အဖြစ်သည့်ငှါး၊ ယာစ နာနာဓိမုတ္တိကတာ-အကြောင်း အထူးထူးသော အယူရှိသည်၏ အဖြစ်သည့်ငှါး၊ယာစ နာနာဓန္တိတာ-အကြောင်း အထူးထူးသောနှစ်သက်ခြင်းရှိသည့်၏အဖြစ်သည့်ငှါး၊ယာစနာနာရုစိတာ-အကြောင်းအထူးထူးသောအကြိုက်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည့်ငှါး၊ အတ္ထိ-၏၊ သာ နာနာဓိမုတ္တိကတာ - ကိုငှါး၊ပ။သာ နာနာရုစိတာ-ကိုငှါး၊ နာဋ္ဌယာ-ခွက်ဖြင့်၊ ဝါ-ကျည်ဖြင့်၊ မိနန္တေ့ နပိသ-ခြင်သကဲ့သို့ငှါး၊ တုလာယ-ချိန်ဖြင့်၊တုလယန္တေ့ နပိယစ-ချိန်သကဲ့သို့ငှါး၊ နာနာဓိမုတ္တိကတာဉာဏေန-အထူးထူးသောနှလုံးသွင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသိတတ်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေန-ဖြင့်၊ ယာဝဒိဒံတာ သုပ္ပဋိဝိဒိတာ-အကြွင်းမဲ့သိတော်မူပြီ၊ ။ဒေကဇ္ဈာသယာ-တူသောအလို အဇ္ဈာသယရှိကုန်သော။ (ဧကော အဇ္ဈာသယော ဧတေသန္တိ ဧကဇ္ဈာသယာ) ဒွေပိ-နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာနာမ-သတ္တဝါမည်သည်တို့ကို၊ လောကသ္မိံ-၌၊ ဒုလ္လဘာ - ရခဲကုန်၏၊ ဝါ-ခဲယဉ်းစွာရအပ်ကုန်၏၊(လဘိယန္တေ့တိ လဘာ။ဒုက္ခေန,ဒုက္ခေန ဝါလဘာ ဒုလ္လဘာ) ဧကသ္မိံ-တယောက်သည့်၊ဂန္တုကာမေ-သွားလိုသည်ရှိသော်၊ ဧကော-သည်၊ ဌာတုကာမော-ရပ်တည်လိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဧကသ္မိံ-သည်၊ ပိဝိတုကာမေ-သောက်လိုသည်ရှိသော်၊ဧကော-သည်၊ဘုဉ္ဇိတုကာမော-စားလိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣဒိသု-န်သော၊ ဣမေသုစာပိ အာစရိယန္တေ့ ဝါသိသု—ဤဆရာတပည့်တို့တွင်လည်း၊ သုပ္ပိယောနာမ-သော၊ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော-သည်၊ (ဟိ-အနက်မဲ့) ။ပ၊ ဘဂဝန္တံ ဥ-သို့ငှါး၊ ဘိက္ခု သံဃဥ-သို့ငှါး၊ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော--နောက်မှ, နောက်မှ၊ အနုဗန္ဓာ-အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ—န်၏၊ ရှတ်ရှဒံ-သည်၊ ဝုတ္တံ—သည်၊ ဟောတိ-၏။

တတ္ထာ စနေ-၌၊ ဣတိဟ မေတိ-ကို၊ ဣတိဟ ဣမေ-ဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်၊ ဧဝံ-သို့၊ဣမေ-တို့သည်၊ ဣတိ-ကား၊ အနေ့တ္ထာ-တည်း၊ သေသံ-သည်၊ ဝုတ္တနယာမေဝ-တည်း၊(ဣတိဟ ဣမေဖြင့် ဣတိဟ မေကို ဣတိဟ ဣမေ ပုဒ်ဖြတ်ဟုပြ၏၊ဧဝံ ဣမေဖြင့် ဣတိ နိဒဿနဟော,ဟ နိပါတ်၊တနည်း-အာဂုံ ဣ ကိုချေ, တနည်း- ဣ ကို အပြု၍ ဣတိဟ မေ ပြီး၏ ဟု ပြ၏)

အဿခေါ ။ပ။ **စိတ္တဝတိ** ဗ္ဗော-၌၊**စိတ္တတ္ထာ**ဝတိ-ကား၊သဗ္ဗညုတဉာဏ်-
ဖြင့်၊ဓာနီတွာ-၍ ဟိ-မှန်,သင့်,ချဲ ဘဂဝါ-သည်၊ကတ္တစိ ဌာနေ-၌၊ မံသ
စက္ခုနာ-ဖြင့် ဒိသွာ-၍၊ ဓာနာဝတိ-၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ-
ဂင်္ဂါမြစ်၌၊သောတေန-ရေအယဉ်ဖြင့်၊ ဂုယှမာနံ-မျောသော၊ မဟန္တံ-
ကြီးစွာသော၊ ဒါရုက္ခန္ဓံ-သစ်တုံးကို၊ အဒ္ဒသခေါ-မြင်တော်မူသည်သာ
တည်း၊ ဣတိအာဒိသုပိယ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ ကတ္တစိ-၌၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ-ဖြင့်၊ ဒိသွာ-၍၊ဓာနာဝတိ-၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓေန-စင်
ကြယ်သော၊ အတိက္ကန္တ မာနုသကေန-လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်
သော၊(မနုဿာနံ ဣဒံ မာနုသကံ၊လူတို့၏ရူပါရုံ ရ၏။ အတိက္ကမတီတိ
အတိက္ကန္တံ၊ဒိဗ္ဗစက္ခု ရ၏။မာနုသကံအတိက္ကန္တံ အတိက္ကန္တမာနုသကံ)
ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-ဖြင့်၊ သဟသေဝ - အဆောတလျင်သာလျှင်၊ ပါဋလိ
ဂါမေ-ပါဋလိရွာ၌၊ ဝတ္ထုနိ-အိမ်, နေရာတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တိယော-သိမ်း
ယူကုန်သော၊တာ ဒေဝတာယော-ထိုနတ်သမီးတို့ကို၊အဒ္ဒသ ခေါ-တည်း၊
ဣတိအာဒိသုပိယ-တည်း။ ။ကတ္တစိ-၌၊ ပကတိသောတေန-ပကတိနား
ဖြင့်၊သုတွာ-၍၊ဓာနာဝတိ-၏၊ဘဂဝါ-သည်၊အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ-
၏ သုဘဒ္ဒေန ပရိဗ္ဗာဇကေန-သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ဣမံ ကထာ
သလ္လာပံ-ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို၊ အဿောသိခေါ-ကြားတော်မူသည်
သာတည်း၊ဣတိအာဒိသုပိယ-တည်း၊ ကတ္တစိ-၌၊ ဒိဗ္ဗသောတေန-ဖြင့်၊
သုတွာ-၍ ဓာနာဝတိ-၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဝိသုဒ္ဓါယ-သော၊ အတိက္ကန္တ
မာနုသိကာယ-သော၊ ဒိဗ္ဗာယ သောတဓာတုယာ - ဖြင့်၊ သန္ဒာနဿ
ဂဟပတိဿ-သန္ဒာနသူကြွယ်၏၊နိဂြောဓေန ပရိဗ္ဗာဇကေန-နှင့်၊သဒ္ဓိံ-
ကွ၊ဣမံ ကထာသလ္လာပံ-ကို၊ဓာနာဝတိ-၏၊ ဣတိအာဒိသုပိယ-တည်း၊ပန-
ထူး၊ ဝါ-အတ္တုဒ္ဒါရမှတပါး အတ္တုဒ္ဓြေသကိုဆိုအံ့၊ ဣဓ-၌၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏေန-ဖြင့်၊ဒိသွာ-၍၊အညာသိ-သိတော်မူပြီ။

ကိံ-ကို၊ ကရေယျာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ပြုသောမြတ်စွာဗုရား
သည်၊အညာသိ-နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ ပဉ္စမဿမကိစ္စ-ညဉ့်အခါ၌
ပြုအပ်သောကိစ္စကို၊ ကရေယျာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-ပြုတော်မူသော
မြတ်စွာဗုရားသည်၊အညာသိ-တည်း၊ ဣတိ-ဖြေတည်း၊ စ ဆက်၊ ဇတံ
ကိစ္စံနာမ-ထိုကိစ္စမည်သည်ကား၊ သာတ္ထကံ-အကျိုးရှိသော ကိစ္စံရင်း၊

(အနေ္တန သဟ ယံ ဝတ္တတိဘိ သာတ္တကံ) နိရတ္တကံ-အကျိုးမရှိသော ကိစ္စရပ်း၊ ရှုဘိ-သို့၊ ဒုဝိဓံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (နတ္ထိ အနေ္တာ ဧဿာ တိ နိရတ္တကံ) တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ နိရတ္ထကကိစ္စံ-ကို ဘဂဝတာ-သည်၊ ဗောဓိပလ္လင်္ကေယဝ-ဗောဓိပလ္လင်၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ သမုစ္ဆိတံ-အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်သည်ကို၊ ကတံ-၏၊ ပနပါး၊ ဘဂဝ တော-၏၊ ကိစ္စံ-သည်၊ သာတ္တကံယေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ သာတ္တကံ-သည်၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ-နံနက်အခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စရပ်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တကိစ္စံ-ညနေအခါ၌ ပြုအပ်သော ကိစ္စရပ်း၊ ပုရိမယာမကိစ္စံ-ညဉ့်ဦးအခါ၌ ပြုအပ်သော ကိစ္စရပ်း၊ မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ-သန်းခေါင်ယံအခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စရပ်း၊ ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ-မိုးသောက်ယာမ်အခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စရပ်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စဝိဓံ-၏၊ တတြ တေသု ပဉ္စသု-ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဣဒံ-ကား၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ-တည်း ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပါတောဝ-လျှင်၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ဥပဋ္ဌာကာနုဂ္ဂဟတ္ထံစ-အလုပ်အကျွေးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါရပ်း၊ သရီရဖါသုကတ္ထာယ စ-ကိုယ်၏ ချမ်းသာခြင်း အကျိုးငှါရပ်း၊ မုခဓောဝနာဒိသရီရပရိကမ္မံ-မျက်နှာတော် သစ်ခြင်း စသောကိုယ်၏ပရိကံကို၊ ကတွာ-၍၊ ယာဝ-လုံး၊ ဘိက္ခာစာရဝေလာ-ဆွမ်းခံချိန်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တာဝ-လုံး၊ ဝိဝိတ္တာသနေ-ဆိတ်ငြိမ်ရာ နေရာ၌၊ ဝီတိနာမေတွာ-လွန်စေ၍၊ ဘိက္ခာစာရဝေလာယံ-၌၊ နိဝါသေတွာ-သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့ပတ်၍၊ စီဝရံ-ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံ၍၊ ပတ္တံ-ကို အာဒါယ-၍၊ ကဒါစိ-ရံခါ၊ ဧကကော-တပါးတည်း၊ ကဒါစိ-ရံခါ၊ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ဂါမံဝါ-ရွာသို့ရပ်း၊ နိဂမံဝါ-နိဂုံးသို့ရပ်း၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှါ၊ ပါဝိသိ-ပြီ၊ ကဒါစိ-ရံခါ၊ ပကတိယာ-ပကတိအားဖြင့်၊ ကဒါစိ-ရံခါ၊ ဝတ္တမာနေဟိ-ကုန်သော၊ အနေကေဟိ-များစွာကုန်သော၊ ပါဋိဟာရိယေဟိ-တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ဖြင့်၊ ပါဝိသိ-ပြီ။

ရှုဒံ-၍တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့်တကွဝင်ခြင်းသည်၊ သေယျထာကတမံ-နည်း၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှါ၊ ပဝိသတော-ဝင်တော်မူသော၊ လောကနာထဿ-၏၊ **တနည်း**......လောကနာထဿ-သည်၊ ပိဏ္ဍာယ-ငှါ၊ ပဝိသတော-ဝင်တော်မူစဉ်၊ ပုရတော ပုရတော-ရှေ့မှ ရှေ့မှ၊ ဂန္တွာ-၍၊ မုဒုဂတာ

ဝါတာ - သိမ်မွေ့နူးညံ့သော လေတိုက်တို့သည်၊ ဓါ-သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ
တိုက်ခပ်လာသော လေတို့သည်၊ ပထဝိံ - ကို၊ သောဓေန္တိ-သုဓ်သင်
ကုန်၏၊ ဝလာဟကာ-မိုးတိမ်တို့သည်၊ ဥဒကဖုသိတာနိ-ရေပေါက်တို့
ကို၊မုဉ္စန္တာ-သွတ်ကုန်လျက်၊မဂ္ဂေ-၌၊ ရေဏုံ-မြူမှုန့်ကို၊ ဂူပသမေတွာ-
ငြိမ်းစေ၍၊ဥပရိ-၌၊ဝိတာနံ-မျက်နှာကြက်သည်၊ဟုတွာ-၍၊တိဋ္ဌန္တိ-ကုန်
၏၊ အပရေ-ကုန်သော၊ဝါတာ-တို့သည်၊ပုပ္ဖါနိ-တို့ကို၊ ဥပသံဟရိတွာ-
ရုံး၍၊မဂ္ဂေ-၌၊ ဩကိရန္တိ-ကြဲဖြန့်ကုန်၏၊ ဥန္နတာ-မြင့်, မောက်ကုန်
သော၊ဘူမိပ္ပဒေသာ-မြေအရပ်တို့သည်၊ဩနမန္တိ-နိမ့်ကုန်၏၊ ဩနတာ-
နိမ့်ကုန်သော၊ဘူမိပ္ပဒေသာ-တို့သည်၊ ဥန္နမန္တိ-မြင့်,မောက်ကုန်၏၊ပါဒ
နိက္ခေပသမယေ-ခြေတော်တို့ကို ချသောအခါ၌၊ ဘူမိ-သည်၊ သမာဝ-
ညီညွတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ သုခသမ္ဖဿာနိ-ကောင်းသော
အတွေ့ ရှိကုန်သော၊ ပဒုမပုပ္ဖါနိဝါ - ပဒုမာ ကြာပန်းတို့သည်လည်း၊
ပါဒေ-တို့ကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆန္တိ - ခံကုန်၏၊ ဧကဿဝိလသ - တံခါးတိုင်,ခုံ၏၊
အန္တော-၌၊ဓါ-သို့၊ဒက္ခိဏပါဒေ-ညာဘက်ခြေတော်ကို၊ ထပိတမတ္တေ-
ထားကာမျှသည်၊ သတ္တ-သော်၊ သရီရတော-မှ၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော-
ခြောက်ပါးသောအဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊နိက္ခမိတွာ-
၍၊ သုဝဏ္ဏရသပိဉ္ဇရာနိ ဝိယစ - ရွှေရည် အရပ်တို့ကဲ့သို့ရင်း၊ စိတြပဋ
ပရိက္ခိတ္တာနိ ဝိယစ-ဆန်းကြယ်သောပုဆိုးတို့ဖြင့် ခြံရံ အပ်ကုန်သကဲ့သို့
ရင်း၊ ပါသာဒကူဋာဂါရာဒီနိ - ပြာသာဒ်ထွဋ်, အိမ် စသည်တို့ကို၊ အ
လင်္ကရောန္တိ ယော - တန်းဆာ ဆင်ကုန်လျက်၊ ရတောစိတောစ-၍မှ
ထိုမှသာလျှင်၊ ဓာဝန္တိ-ပြေးသွားကုန်၏၊ ဟတ္ထိ အဿ ဝိဟင်္ဂါဒယော-
ဆင်, မြင်း, ငှက် အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊သက သကဋ္ဌာ
နေသု-ခိမိ မိမိတို့နေရာဌာနတို့၌၊ ဌိတာယေဝ-တည်ကုန်လျက်သာလျှင်၊
မဓုရေန - သာယာသော၊ အာကာရေန - အခြင်းအရာဖြင့်၊ သဒ္ဒံ-ကို၊
ကရောန္တိ-ကုန်၏၊ တထာ-ပါး၊ ဘေရိ ဝီဏာဒီနိ-စည်,စောင်း အစရှိကုန်
သော၊ တူရိယာနိစ - တူရိယာတို့သည်ရင်း၊ မနုဿာနံ -တို့၏၊ ကာယူ
ပဂါနိ -ကိုယ်၌ ကပ်ရောက်ကုန်သော၊ ဓါ-ကိုယ်၌ဆင်မြန်းကုန်သော၊
အာဘရဏာနိစ - တန်းဆာတို့သည်ရင်း၊ သဒ္ဒံ-ကို၊ ကရောန္တိ-နိ၏၊
တေန သညာဏေန - ထိုအမှတ်သညာဖြင့်၊ ဓါ - ကြောင့်၊ မနုဿာ-
တို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဘဂဝါ-သည်၊ဣဓ-သို့၊ ပဝိဋ္ဌာယ-၌၊ ပဝိဋ္ဌော-

ဝင်တော်မူ၏၊ (ပဝိသတိတိ ပဝိဋ္ဌော) ဣတိ – သို့၊ ဇာနန္တိ – ကုန်၏၊ တော မနုဿာ-တို့သည်၊သုနိဝတ္ထာ-ကောင်းစွာ ဝတ်ကုန်လျက်၊ သုပါရုတာ-ကောင်းစွာ စမ္ပယ်တင်ကုန်လျက်၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနို-နှံ့သော, ပန်းစသည်တို့ကို၊ ဝါ-အနံ့ရှိသောပန်းတို့ကို၊အာဒါယ–၍၊ ဃရာ-မှ၊ နိက္ခမိတွာ-၍၊ အန္တရဝီထိံ–လမ်းလယ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ-၍၊ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိနိ-တို့ကို၊ ဝါ-တို့ကို၊ သက္ကစ္စံ-စွာ၊ ပူဇေတွာ-၍၊ ဝန္ဒိတွာ-၍၊ ဘန္တေ-ရား၊ အမှာကံ-တို့အား၊ဒသ-နံသော၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဝီသတိ-သော၊ပညာသံ-သော၊ပ။ သတံ-သော၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒေထ-နံလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ယာစိတွာ-၍၊ ဘဂဝတောပိ-၏လည်း၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာသနံ-ကို၊ ပညပေတွာ–ခင်း၍၊ သက္ကစ္စံ-စွာ၊ ပိဏ္ဍပါတေန–ဆွမ်းဖြင့်၊ ပဋိမာနေန္တိ–ပူဇော်ကုန်၏၊ ဝါ-လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော-ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ (ကတံဘတ္တကိစ္စံ ယေနာတိ ကတဘတ္တကိစ္စော)တေသံ သတ္တာနံ-တို့၏ စိတ္တသန္တာနာနိ–စိတ်အစဉ်တို့ကို၊ ဩလောကေတွာ–၍၊ ယထာ ယေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသိတေ-သော်၊ ကေစိ-တို့သည်၊ သရဏဂမနေသု–သရဏဂုံတို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ – တည်ကုန်၏၊ ကေစိ – တို့သည်၊ ပဉ္စသီလေသု – တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ – နံ၏၊ ကေစိ - တို့သည်၊ သောတာပတ္တိသကဒါဂါမိ အနာဂါမိဖလာနံ–သောတာပတ္တိဖိုလ်, သကဒါဂါမိဖိုလ်, အနာဂါမိဖိုလ် တို့တွင်၊ အညတရသ္မိံ – တပါးပါးသောဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟန္တိ-နံ၏၊ကေစိ-တို့သည်၊ပဗ္ဗဇိတွာ-၍၊ အဂ္ဂဖလေ အရဟတ္တေ-မြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ပတိဋ္ဌဟန္တိ-နံ၏၊ တထာ တေန အာကာရေန-ဖြင့်၊ဓမ္မံ-ကို၊ ဒေသေတိ-၏၊ ဣတိ-ဤကား တန်ခိုးပြာဋိဟာနှင့်တကွ ဝင်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။ ။ဧဝံ-သို့၊ မဟာဇနံ-ကို၊အနုဂ္ဂဟေတွာ–ချီးမြှောက်၍၊အာသနာ–မှ၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ တတ္ထ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝါ-သို့၊ ဂန္တွာ–၍၊ မဏ္ဍလမာဠေ-စည်းဝေးရာစရပ်၌၊ တနည်း ဂန္ဓမဏ္ဍလမာဠေ-နံ့သာလေးမျိုးဖြင့် ထုံအပ်သော စည်းဝေးရာ စရပ်၌၊ (ရှေ့နည်းအလို – မဏ္ဍလမာဠ, နောက်နည်းအလို – ဂန္ဓမဏ္ဍလမာဠ ဟု ပါဌ်နှစ်တွေ ဖြစ်၏) ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ-ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောနေရာ၌၊ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနံ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊အာဂမယ မာနော-ဆိုင်းငံ့

တော်မူလျက်၊ နိသီဒတိ-၏၊ တတော ပစ္ဆာ-၌၊ ဘိက္ခုနံ-တို့၏၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးဆုံးသောအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌာကော- အလုပ်အကျွေး ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝတော-အား၊ နိဝေဒေတိ-လျှောက် ထား၏၊ အထ ပစ္ဆာ-မှ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂန္ဓကုဋိံ-သို့၊ ပဝိသတိ-၏၊ ဣဒံ-ကား၊ တာဝ-စွာ၊ ပုရေ ဘတ္တကိစ္စံ-တည်း။

အထခေါ-ထိုဂန္ဓကုဋိသို့ ဝင်ပြီးရာအခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ကတ ပုရေ ဘတ္တကိစ္စော-ပြုအပ်ပြီးသော နံနက်စာစားခြင်းကိစ္စရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓကုဋိယာ-၏၊ ဥပဋ္ဌာနေ-အနီးဖြစ်သော နေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ- ၍၊ (ဥပဋ္ဌာကေန ပညတ္တာသနေ ဟုလည်း ပါဌ်ရှိ၏) ပါဒေ-တို့ကို၊ ပက္ခာ လေတွာ-ဆေး၍။

နိသီဒိ ဘဂဝါ ပညတ္တေ အာသနေ၊ နိသဇ္ဇ ခေါ ဘဂဝါ ပါဒေ ပက္ခာလေသိ။ ။ပါဒေပက္ခာလေသီတိဝိကသိတပဒုမသန္နိဘေဟိ ဇာလဟတ္ထေဟိ မဏိဝဏ္ဏံ ဥဒကံ ဂဟေတွာ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေသု ပိဋ္ဌိပါဒေသု ဥဒကမာသိဉ္စိတွာ ပါဒေန ပါဒံ ဃံသန္တော ပက္ခာ လေသိ။ဗုဒ္ဓါနံ ကာယေ ရဇောဇလ္လံနာမ န ဥပလိမ္ပတိ၊ ကသ္မာ ပက္ခာလေသီတိ၊ သရီရသ ဥတုဂ္ဂဟဏတ္ထံ, တေသဉ္စ စိတ္တ သမ္ပဟံသနတ္ထံ၊အမှေဟိ အဘိဟဋေ(ရေ)န ဥဒကေန ဘဂဝါ ပက္ခာလေသိ ပရိဘောဂံ အကာသီတိ တေသံဘိက္ခူနံ ဗလဝ သောမနဿဝသေန စိတ္တံ ပီဏိတံ ဟောတိ၊ တသ္မာ ပက္ခာ လေသိ။ (မူ-ပဏ်-ရူဋ္ဌကာသိဂ်သုတ္တ-ပါ, ထာ)

ပါဒပီဌေ-ခြေဆေးအင်းပျဉ်၌၊ ဌတွာ-၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ကို၊ ဘိက္ခဝေ- တို့၊ အပ္ပမာဒေန-(မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆ မြဲမြံသော သတိသမ္ပဇဉ်) အပ္ပမာဒတရားနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ-ပြည့်စုံကြစေကုန်လော့၊ လောကသ္မိံ-၌၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ-ဘုရားရှင်တို့၏ ပွင့်တော်မူခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒုလ္လဘော- ရခဲ၏ ဝါ-ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်၏၊ မနုဿတ္တ ပဋိလာဘော-လူ၏အဖြစ်ကို ရခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒုလ္လဘော-၏ ဝါ-၏၊ သမ္ပတ္တိ-သင့်တင့်သောအရပ် ၌ နေရခြင်း, ဣန္ဒြေမချို့တဲ့ခြင်း, သဒ္ဓါကို ရခြင်းဟူသော ဂုဏ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ (ဒုလ္လဘာ သမ္ပတ္တိတိ သတိပိ မနုဿတ္တ ပဋိလာဘေ ပဋိရူပ ဒေသဝါသ ဣန္ဒြိယာဝေကလ္လ သဒ္ဓါပဋိလာဘာဒယော ဂုဏာ, ဒုလ္လ

ဘာတိ အတ္တော၊ ဋိပေဟာင်း၊ ၊ပေါတ္တကေသု ပန ဒုလ္လဘာ သဒ္ဒါ သမ္ဗုဒ္ဓိတိ ပါဌော ဒိဿတိ၊သော အယုတ္တော၀-ဋီသစ်) ဒုလ္လဘာ-၏၊ ဓါ-၏၊ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကို ကြားနာရခြင်း သည် ဓါ-ကို၊ဒုလ္လဘံ-၏၊ ဓါ-၏၊(ဤ၌လည်း သဒ္ဓမ္မ သဝနံ အဘိဒုလ္လဘံ ဟု နှုတ်တက်နေတတ်ကြသည်၊ အဘိမပါသင့်) ဣတိ-သို့၊ ဩဝဒတိ- ဆုံးမတော်မူ၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့ဆုံးမရာ၌၊ ဓါ-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ကေစိ- တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပုစ္ဆိတ္တ္ဓာ-နံ၏၊ဘဂဝါပိ- သည်လည်း တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ စရိယာနုရူပံ-စရိုက်အားလျော် စွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဒေတိ-၏၊ ဟတော ပန္ဆာ-၌၊ သဗ္ဗေပိ ဘိက္ခူ- တို့သည်လည်း၊ဘဂဝန္တံ-ကို၊ဝန္ဒိတွာ-၍၊ အတ္တနော-အတ္တနော၏ ဓါ- အဝသက်၊ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာနာနိ-ညနေရာ, နေ့နေရာတို့သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ- နံ၏၊ ကေစိ တို့သည် အရညံ-တောသို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ရုက္ခမူလံ-သစ် ပင်ရင်းသို့ကေစ် - တို့သည်၊ ပဗ္ဗတာဒိနံ-တောင်စသည်တို့တွင်၊ အည တရံ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော အရပ်သို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ စာတု မဟာရာဇိကဘဝနံ-စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်သို့၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ဝသ ဝတ္တိဘဝနံ-ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-နံ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သိအပ်၏၊ တတော ပန္ဆာ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂန္ဓကုဋိံ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊သစေ အာကင်္ခတိ-အလိုတော်ရှိငြားအံ့၊ဒက္ခိဏေနပဿေန-ညာဘက်နံပါးဖြင့်၊ သတော-သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပဇာနော-ပညာအဆင် အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ မုဟုတ္တံ-တခဏမျှ၊ သီဟသေယျံ-မြတ် သော အိပ်ခြင်းကို၊ဓါ-ခြသေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ-ပြုတော်မူ၏၊ အထပန္ဆာ-၌၊ သမဿာသိတကာယော-သက် သာရာရသော ကိုယ်ကာယ ရှိသည်ဖြစ်၍ (သမ္မာ အဿာသိတဖွော ဥပထမ္ဘိတဖွောတိ သမဿာသိတော၊ သမဿာသိတော ကာယော ယဿာတိ သမဿာသိတကာယော) ဝုဋ္ဌဟိတွာ-၍၊ ဒုတိယဘာဂေ- နှစ်ခုမြောက်သောအဘို့၌၊ လောကံ-ကို၊ ဝေါလောကေတိ - ကြည့်၏၊ တတိယဘာဂေ - သုံးခုမြောက်သောအဘို့၌ ယံ ဂါမံဝါ - ကိုဖြင်း၊ ယံ နိဂမံဝါ-ကိုဖြင်း၊ ဥပနိဿာယ-၍၊ ဝိဟရတိ-၏၊ တတ္ထ-ထို ရွာ, နိဂုံး၌၊ မဟာဇနော-သည်၊ ပုရေဘတ္တံ-နံနက်အခါ၌၊ ဒါနံ-ကို၊ ဒတွာ-၍၊ ပန္ဆာ ဘတ္တံ-ညနေအခါ၌၊ သုနိဝတ္ထော-ကောင်းစွာ ဝတ်လျက်၊သုပါရုတော-

ကောင်းစွာရုံလျက်၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒီနိ-တို့ကို၊ ဓါ-တို့ကို၊ အာဒါယ-၍၊ ဝိဟာ
ရေ-၌၊သန္တိပတာဘိ-၏၊တဿော ပဉ္စာ-၌၊ဘဂဝါ-သည်၊သမ္ပတ္တပရိသာ
ယ-ရောက်လာသောပရိသတ်အား၊ အနုရူပေန-သော၊ပါဋိဟာရိယေန-
ဖြင့်၊ ဂတ္ဝာ-၍၊ ဓမ္မသဘာယံ - တရားသဘင်၌၊ (ဓမ္မံ သဟ ဘာသန္တိ
ဧတ္ထာတိ ဓမ္မသဘာ) ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ-ခင်းထားအပ်သော မြတ်
သော ဗုဒ္ဓနေရာတော်၌၊နိသဇ္ဇ-၍၊ကာလယုတ္တံ သမယယုတ္တံ-ကာလ
နှင့် သင့်တော်ရုံ ဖြစ်သော၊ **တနည်း** .....ကာလယုတ္တံ-ကာလနှင့် သင့်
တော်ရုံ ဖြစ်သော၊သမယယုတ္တံ-အကြောင်း အဋ္ဌုပ္ပတ်နှင့် သင့်တော်ရုံ
ဖြစ်သော၊ ဓါ-အကြောင်း ဥဒါဟရဏ်နှင့် သင့်တော်ရုံဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-
ကို၊ ဒေသေတိ-၏၊ အထ ပဉ္စာ-၌၊ ကာလံ-ကို၊ ဝိဒိတွာ-၍၊ပရိသံ-ကို၊
ဥယျောဇေသိ - လွှတ်လိုက်ပြီ၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဝန္ဒိ
တွာ-၍၊ ပက္ကမန္တိ-န်၏၊ ဣဒံ-ကား၊-**ပဉ္စာဘာဂကိစ္စံ**-တည်း။

သောဘဂဝါ-သည်၊ဇဝံ-သို့၊နိဋ္ဌိတပဉ္စာဘတ္တ ကိစ္စော-ပြီးပြီးသော
ညနေ အခါ၌ ပြုအပ်သောကိစ္စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂတ္တာနိ - ကိုယ်တို့ကို၊
ဩသိဉ္စိတုကာမော-ရေချိုးလိုသည်၊သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဗုဒ္ဓါသနာ-မှ၊
ဝုဋ္ဌာယ-၍၊နှာနကောဋ္ဌကံ-ရေချိုးအိမ်သို့၊ပဝိသိတွာ-၍၊ ဥပဋ္ဌာကေန-
သည်၊ပဋိယာဒိတ ဥဒကေန-စီရင်အပ်ပြီးသောရေဖြင့်၊ ဂတ္တာနိ-တို့ကို၊
ဥတုံ - အငွေ့ကို၊ ဂဏှာပေတိ-ယူစေ၏၊ ဥပဋ္ဌာကောပိ-သည်လည်း၊
ဗုဒ္ဓါသနံ-သို့၊ အာနေတွာ-၍၊ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေဏေ-နံ့သာလေးမျိုးဖြင့်
ထုံအပ်သော ကုဋိပရိဝုဏ်၌၊ပညပေတိ-၏၊ဘဂဝါ-သည်၊သုရတ္တဒုပဋ္ဋံ-
ကောင်းစွာ ဆိုးအပ်သော နှစ်ထပ်သင်္ကန်းကို၊နိဝါသေတွာ-၍၊ ကာယ
ဗန္ဓနံ-ကို၊ ဗန္ဓိတွာ-၍၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ-ဧကံသံကို၊ ဧကံသံ-၌၊ကရိတွာ-
၍၊ တတ္ထ တသ္မိံ ဂန္ဓကုဋိ ပရိဝေဏေ-သို့၊ ဂတ္ဝာ-၍၊ ဧကကောဝ-
တပါးတည်းသာလျှင်၊မုဟုတ္တံ-တခဏမျှ၊ပဋိသလ္လီနော-ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့
ကပ်လျက်၊ နိသီဒတိ-၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ တတော
တတော-ထိုထိုအရပ်မှ၊ အာဂမ္မ-၍၊ ဘဂဝတော-အား၊ဥပဋ္ဌာနံ-ခစည်း
ကပ်ခစားခြင်းအကျိုးငှါ၊အာဂစ္ဆန္တိ-န်၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့သိုင်နေရာ၌၊ဓါ-
ထိုပုရိမယာမ၌၊ ဓါ-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကစ္စေ-အချို့သော ရဟန်းတို့
သည်၊ ပဉှံ-ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ-န်၏၊ ဧကစ္စေ-တို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ-

နိ၏၊ ဒွာကစ္စေ-ဘို့သည်၊ ဓမ္မဿဝနံ-ကို၊ ယာစန္တိ-နိ၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အဓိပ္ပါယံ-ကို၊ သမ္ပာဒေန္တော-ပြည့်ပုံစေတော်မူလျက်၊ ပုရိမယာမံ-ကို ဝီတိနာမေတိ-လွန်စေ၏၊ ဣဒံ-ကား၊ **ပုရိမယာမကိစ္စံ**-တည်း။

ပန-ပါး၊ ပုရိမယာမကိစ္စပရိယောသာနေ-၌၊ ဘိက္ခူသု-တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို ဝန္ဒိတွာ-၍၊ ပက္ကမန္တေသု-ဖဲကုန်သည်ရှိသော်၊ (ပက္ကမန္တိ ပက္ကမန္တာ၊ တေသု)၊ သကလဒသသဟဿိလောကဓာတု ဒေဝတာ ယော-အလုံးစုံသော တသောင်းသောလောကဓာတ်၌ နေသော နတ်တို့သည်၊ ဩကာသံ-အခွင့်ကို၊ လဘမာနာ-၍၊ ဓါ-ကြောင့်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ ပဉှံ-ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ-နိ၏၊ ယထာဘိသင်္ခတံ-ပြုပြင်စီရင်အပ် သည်အားလျော်စွာ၊ အန္တမသော-ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုရက္ခရမ္ပိ-လေးလုံးသော အက္ခရာကိုလည်း၊ ပုစ္ဆန္တိ-နိ၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တာသံ ဒေဝတာနံ-တို့၏၊ ပဉှံ-ကို၊ ဝိသဇ္ဇန္တော-လျက်၊ မဇ္ဈိမယာမံ-ကို၊ ဝီတိနာမေတိ-၏၊ ဣဒံ-ကား၊ **မဇ္ဈိမယာမကိစ္စံ**-တည်း။

ပန-ပါး၊ ပစ္ဆိမယာမံ-ကို၊ တယော ကောဋ္ဌာသေ ကတွာ-သုံးပိုင်း ပိုင်း၍၊ ပုရေဘတ္တတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ နိသဇ္ဇာယ-ထိုင်နေခြင်းဖြင့်၊ ဓါ-သည်၊ ပီဠိတဿ-နှိပ်စက်အပ်သော၊ သရီရဿ-၏ ကိလာသု ဘာဝ မောစနတ္ထဉ္စ - ပင်ပန်းသည်၏ အဖြစ်မှ လွတ်စေခြင်း၄ါလည်း၊ ဧကံ ကောဋ္ဌာသံ-တပိုင်းကို၊ စင်္ကမေန-ဖြင့်၊ ဝီတိနာမေတိ-၏၊ ဒုတိယကောဋ္ဌာ သေ-ဒုတိယအပိုင်း၌၊ ဂန္ဓကုဋိံ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ ဒက္ခိဏေန ပဿေန- ဖြင့်၊ သတော-၍၊ သမ္ပဇာနော-၍၊ သီဟသေယျံ-ကို၊ ဓါ-ကို၊ ကပ္ပေတိ-၏၊ တတိယကောဋ္ဌာသေ-တတိယအပိုင်း၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာယ-ကြိုးတင်ထ၍၊ နိသီ ဒိတွာ-၍၊ ပုရိမဗုဒ္ဓါနံ - ရှေးဗုဒ္ဓရှင်တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဒါနသီလာဒိ ဝသေန-ဒါန,သီလစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကတာဓိကာရပုဂ္ဂလဒဿ နတ္ထံ-ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်း၄ါ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-ဗုဒ္ဓဿပဗောဓပရိယတ္တိဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ လောကံ-ကို၊ ဝေါလော ကေတိ-၏၊ ဣဒံ-ကား၊ **ပစ္ဆိမယာမကိစ္စံ**-တည်း။ ။ပန-မှန်၏၊ တသ္မိံ ဒိဝသေ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပုရေဘတ္တကိစ္စံ-ကို၊ ရာဇဂဟေ-၌၊ ပရိယော သာပေတွာ-၍၊ ပစ္ဆာဘတ္တေ-၌၊ မဂ္ဂံ-သို့၊ အာဂတော-၏၊ ပုရိမယာမေ-

ဌ၊ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ကထေတွာ-၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-၌၊ ဒေဝတာနံ-ဘို့၏၊ ပဉှံ-ကို၊ဝိဿဇ္ဇေတွာ-၍၊ ပစ္ဆိမယာမေ-၌၊ စက်မံ-သို့၊ အာရုယှ-တက်တော်မူ၍၊ စက်မမာနော-စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်၊ ပဉ္စနံ့ ဘိက္ခုသတာနံ-ငါးရာသောရဟန်းတို့၏၊ ဂုဏံ သဗ္ဗညုတညာနံ-ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ ပဝတ္တံ-သော၊ ကထံ-ကို၊ သဗ္ဗညုတညာနေနဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊သုတွာ-၍၊အညာသိ-ပြီ၊ ဉတိ-ပြီးပြီ။ ။တေန-ကြောင့်၊ ပစ္ဆိမယာမကီစ္စံ ကရောန္တော အညာသိတိ-၍၊ဝုတ္တံ-၏။

စပန-ဆက်၊ဉ္ပ တွာ-၍၊အသာ ဘဂဝတော-အား၊ဇော် ပရိဝိတက္ကနံ-ဤသို့ ကြံခြင်းသည်၊တာနည်း......ဇော် ဇသော ပရိဝိတက္ကော-ဤသို့သော အကြံသည်၊ (လိင်္ဂဝိပ္ပလ္လာသောယံ။ ဋီကာ)။ ။အဟောသိ-ပြီ၊ ကိံ အဟောသိ-ကား၊ ဣမေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊မယှံ-၏၊ သဗ္ဗညုတညာနံ-ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ဂုဏံ-ကို၊ကထေန္တိ-န်၏၊ စ-ထိုသို့ပြောဆိုကုန်သော်လည်း၊ ဇတေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊သဗ္ဗညုတညာနကိစ္စံ-သည်၊ န ပါကဋံ-မထင်ရှား၊မယှမေဝ-အားသာလျှင်၊ပါကဋံ-၏၊ ပန-စင်စစ်ဇကန် ဧမှန်အားဖြင့်၊မယိ-သည်၊ ဂတေ-သော်၊ ဇတေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ကထံ-ကို၊နိရန္တရံ-မပြတ်၊ ဝါ-အကြားမရှိ၊ အာရောစေဿန္တိ-ပြောဆိုကုန်လတ္တံ့၊ တတော-ကြောင့်၊နေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ အဟံ-သည်၊ တံ ကထံ-ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ ကတွာ-အကြောင်းပြု၍၊ တိဝိဓသီလံ-သုံးပါးအပြားရှိသောသီလကို၊ဝိဘဇန္တော-ဝေဘန်လျက်၊နွါသဋ္ဌိယာ-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ ဌာနေသု-အယူတို့၌၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ-သူတပါးတို့သည် မဖြစ်စေနိုင်သော၊သီဟနာဒံ-မြတ်သောကြူးရင့်ခြင်းကို၊ ဝါ-မကြောက်မဝံ့ ရွံ့ရှားခြင်းကင်း ရဲတင်းသော ကြူးရင့်ခြင်းကို၊ ဝါ- ခြသေ့်မင်းကဲ့သို့သော ကြူးရင့်ခြင်းကို၊နဒန္တော-ကြူးရင့်လျက်၊ပစ္စယာကာရံ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ သမောဓာနေတွာ-ပေါင်း၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော-တို့ကို၊ ပါကဋေ-ထင်ရှားသည်တို့ကို၊ကတွာ-၍၊သိနေရုံ-မြင်းမိုရ်တောင်ကို၊ဥက္ခိပန္တော ဝိယစ-မြှောက်, ချီသကဲ့သို့ရင်း၊ သုဝဏ္ဏကူဋေန - ရွှေတုဖြင့်၊ နဘံ-ကောင်းကင်ကို၊ ပဟရန္တော ဝိယစ - ထုသကဲ့သို့ရင်း၊ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုကမ္ပနံ - တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို တုန်လှုပ်စေနိုင်သော၊ဗြဟ္မဇာလသုတ္တန္တံ-ကို၊ အရဟတ္တနိကူဋေန-အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအထွဋ်ဖြင့်၊နိဋ္ဌာပေန္တော-ပြီးဆုံးစေလျက်၊ဒေသေဿာ

မိ-ဟောတော်မူအံ့။ ။ပန-ဆက်၊ မေ-၏၊သာ ဒေသနာ-သည်၊ပရိနိဗ္ဗု တဿပိ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသော်လည်း၊ ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ - အနှစ် ငါးထောင် များမြောင်သချာ ကာလတို့ပတ်လုံး၊ သတ္တာနံ-တို့အား၊ ဝါ- တို့ကို၊အမတမဟာနိဗ္ဗာနံ-မအိုမနာ, မသေရာမြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ သမ္ပာပိကာ-ရောက်စေနိုင်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ ဧတံ ပရိ ဝိတက္ကနံ-သည်၊အဟောသိ-ပြီ။

ဧဝံ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ယေန - အကြင်အရပ်မျက်နှာဖြင့်၊ မဏ္ဍလ မာဠော - စည်းဝေးရာစရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော - ချဉ်းကပ်အပ်၏၊ တေန-ထိုအရပ်မျက်နှာဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ-၏၊ တနည်း... ယေန-ကြောင့်၊ မဏ္ဍလမာဠော-သို့၊ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော-၏၊တေန-ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ- ၏၊ တနည်း......ယေန-အကြင် အရပ်မျက်နှာ၌၊ မဏ္ဍလမာဠော-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊တေန-၌၊ဝါ-သို့ ဥပသင်္ကမိ-၏၊ **ယေန မဏ္ဍလမာဠော တေနုပ သင်္ကမီတိ** ဧတ္ထ-၌ **ယေနာတိ**-ကား၊ ယေန ဒိသာဘာဂေန-ဖြင့်၊ သော မဏ္ဍလမာဠော-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော-၏၊ တေန-ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကမိ-၏၊ ဝါ-ကား၊ ဧတံ-ဤယေန,တေန သဒ္ဒါသည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ-သတ္တမီဝိဘတ်၏ ဩကာသအနက်၌ ကရဏဝစနံ-တတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ တနည်း .. ဧတံ-ဤယေန,တေန၌ နာဝိဘတ်သည်၊ ဘုမ္မတ္ထေ-၌ ကရဏ ဝစနံ-တတိယာဝိဘတ်တည်း၊ ယသ္မိံ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ သော မဏ္ဍလမာဠော-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တတ္ထ-သို့၊ ဂတော-၏၊ ဣတိ အယံ- ကား၊ ဧတ္ထ - ယေန မဏ္ဍလမာဠော တေနုပသင်္ကမိ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ အတ္ထော-တည်း။

ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမီတိ ယေနာတိ ဘုမ္မတ္ထေ ကရဏ ဝစနံ၊ တသ္မာ ယတ္ထ ဘဂဝါ၊ တတ္ထ ဥပသင်္ကမီတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ယေန ဝါ ကာရဏေန ဘဂဝါ ဒေဝ မနုဿေဟိ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော၊ တေန ကာရဏေန ဥပသင်္ကမီ တိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။အဓိကရဏဝဂ္ဂ, ဆဋ္ဌ, ဒုကနိပါတ်ရဋ္ဌကထာ။

ပညတ္တေ အာသနေ နိသီဒီတိ-ကား၊ ဗုဒ္ဓကာလေ-၌၊ ယတ္ထ ယတ္ထ ပဒေသေ-၌၊ ဧကောပိ-တပါးတည်းသာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဝိဟ

ရတိ-၏၊ သမ္ဘုတ္တ-အလုံးစုံသောအရပ်၌၊ ဖုဋ္ဌါသန်-သည်၊ ပညတ္တမေဝ-ခင်းထားအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိကိရ-တတ်။ ။ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ ကိရ-ဖြေ၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အညနော-၏။ သန္တိကေ-၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဖါသု ကာဋ္ဌာနေ - ချမ်းသာရာအရပ်၌၊ ဝိဟရန္တေ - နေသော ရဟန်းတို့ကို၊ အသုကောဘိက္ခု-သည်၊မယှံ-၏ သန္တိကေ-၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ဂဟေတွာ-၍၊ဂတော-၏၊ ဝိသေသံ-တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ-ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿတိ နုခေါ - တတ်နိုင်အံ့လော၊ နောဝါ - မတတ်နိုင်အံ့လော၊ ဣတိ - သို့၊မနသိ ကရောတိ-နှလုံးသွင်း၏ အထ-ထိုနှလုံးသွင်းရာအခါ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ဝိဿဇ္ဇေတွာ-လွှတ်၍၊ အကုသလဝိတက္ကံ-မကောင်းသော အကြံအစည်ကို၊ဝိတက္ကယမာနံ-ကြံစည်၍နေသော၊နံ ဘိက္ခုံ-ကို၊အထ ပဿတိ - မြင်တော်မူငြားအံ့၊ တတော-ကြောင့်၊ ကထဉှိဝေ-အဘယ့် ကြောင့်သာလျှင်၊မာဒိသဿ-ငါကဲ့သို့သော သဘောရှိသော၊ သတ္ထု-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ဝိဟရန္တံ-နေသော၊ ဣမံ ကုလပုတ္တံ - ဤအမျိုးကောင်းသားကို၊ အကုသလ ဝိတက္ကာ-မကောင်း သော အကြံအစည်တို့သည်၊ အဘိဘဝိတွာ-လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်၍၊ အန မတဂ္ဂေ-မသိအပ်သော အစရှိသော၊(မနိတဗ္ဗော ဉာတဗ္ဗောတိ မတော။ မတောယေဝ အမတော။ န အမတော အနမတော၊ အနမတော အဂ္ဂေါ အာဒိ ယဿာတိ အနမတဂ္ဂေါ) ဝါ-သိအပ်သော အစမရှိသော၊ (အမတောအဂ္ဂေါ အမတဂ္ဂေါ၊နတ္ထိအမတဂ္ဂေါ ဧတဿာတိ အနမတဂ္ဂေါ) ဝဋ္ဋဒုက္ခေ-ဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ သံသာရေဿန္တိ နာမ-ကျင်လည်စေရကုန်အံ့ နည်း၊ဣတိ မနသိကတွာ-၍၊ တဿ ကုလပုတ္တဿ-အား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ-ချီးမြှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ အတ္တာနံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တံ ကုလပုတ္တံ-ကို၊ ဩဝဒိတွာ-၍၊ အာကာသံ-၌၊ (ဤဒိ သေသု ဟိ ဘုမ္မတ္ထာဝေ ဟုတ္တတိ) ဥပ္ပတိတွာ-ပျံတက်၍၊ ပုန-တဖန်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ - နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ အထ-ထိုပြန်ကြွရာအခါ၌ ဧဝံ-သို့၊ ဩဝဒိယမာနာ-ဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ စိန္တေသုံ-ကုန်ပြီ၊ ကိံ စိန္တေသုံ ကား၊ သတ္ထာ-သည်၊အမှာကံ-တို့၏၊မနံ-ကို၊ဇာနိတွာ-၍၊အာဂန္တွာ-၍ အမှာကံ-တို့၏၊ သမီပေ-၌၊ ဌိတံယေဝ-တည်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ-ကို၊

ဒသေသတိ-၏၊ တသ္မိံ ခဏေ-၌၊ဘဂ္ဂေ-ရား၊ဏ္ဍခ-ဤနေရာသို့၊ဝါ-၌၊ နိသိ
ဒထ-ထိုင်တော်မူပါ၊ ကုန်ဗရား၊ ဏ္ဍေ-သို့၊ဝါ-၌၊ နိသိဒထ-ရား၊ ဏ္ဍတိ-သို့၊
အာသနပရိယေသနံနာမ-နေရာကိုရှာမှီးရခြင်းမည်သည်၊ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊
ဘာရော-ဝန်တည်း၊ဏ္ဍတ်စိန္တေသုံ-နုပြီ၊ ဏ္ဍတိစိန္တေတွာ-၍၊တေဘိက္ခူ-
တို့သည် အာသနံ-ကို၊ ပညပေတွာဝ-၍သာလျှင်၊ ဝိဟာရန္တိ-နု၏၊ယဿ
ဘိက္ခုနော-အား၊ ပိဋ္ဌံ-အင်းပျဉ်, ကုလားထိုင်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သော-
သည်၊တံပိဋ္ဌံ-ကို၊ပညပေတိ-၏၊ ယဿ-အား၊နတ္ထိ-ရှိ၊သော-သည်၊မဍ္ဍ
ဝါ-ညောင်စောင်းကုတင်ကိုသော်ငှင်း၊ဖလကံဝါ-ပျဉ်ချပ်ကိုသော်ငှင်း၊
ကဋ္ဌံဝါ-သစ်တုံးကိုသော်ငှင်း၊ ပါသာဏံဝါ - ကျောက်ခဲကိုသော်ငှင်း၊
ဝါလုကပုဉ္ဇံဝါ-သဲပုံကိုသော်ငှင်း၊ပညပေတိ-၏၊ တံ-ထိုညောင်စောင်း
စသည်ကို၊အလဘမာနာ-သော်၊ပုရာဏပဏ္ဏာနိပိ-သစ်ရွက်ဟောင်းတို့
ကိုသော်လည်း၊ ဝါ-သစ်ရွက်ခြောက်တို့ကိုသော်လည်း၊ သင်္ကဍ္ဎိတွာ-
ရုံး၍၊ တတ္ထ-ထိုသစ်ရွက်ဟောင်း (ခြောက်)တို့၌၊ပံသုကူလံ-ပံသုကူ
သင်္ကန်းကို၊ပတ္ထရိတွာ-ဖြန့်၍၊ ဝါ-ဖြန့်စေ၍၊ ဝါ-ခင်း၍၊ ထပေန္တိ-နု၏၊
တနည်း-တံ-ထိုညောင်စောင်းစသည်ကို၊အလဘမာနာ-သော်၊ပုရာဏ
ပဏ္ဏာနိပိ-တို့ကိုသော်လည်း၊ဝါ-တို့ကိုသော်လည်း၊သင်္ကဍ္ဎိတွာ-၍၊ပည
ပေန္တိ-ခင်းကုန်၏၊ ဝါ-ထားကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုညောင်စောင်းစသည်တို့
၌၊ ပံသုကူလံ-ကို၊ ပတ္ထရိတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ ဝါ-၍၊ ထပေန္တိ-နု၏၊ တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ပညတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ — ၏၊ ဏ္ဍတိ-ဖြေတည်း၊ (တဏ္ဍာတိ
ပုရာဏပဏ္ဏာနိ၊ တတ္ထာတိဝါ တေသု ပိဋ္ဌာဒိသု၊ ဇဝံသတိ သင်္ကဍ္ဎိတွာ
ပည်ပေန္တီတိ အတ္ထဝသာ ဝိဘတ္တိဝိပရိဏာမေတွာ သမ္ဗန္ဓော၊ ဣ၊ ၊
ဋီကာနှစ်နည်းဖွင့်ရာတွင် ပိဋ္ဌာဒိ ပုရာဏပဏ္ဏ အဆုံး အကုန်သိမ်းကြုံး
မိသောကြောင့် နောက်နည်းသာ ပိုကောင်းအံ့ထင်၏)၊ ၊ပန-ဒဲ့ထူးကို
ဆိုအံ့၊ ဝါ-အထူးဒြါရမှတပါး အထူးဒြေသ (အဓိပ္ပါယ်တထူး)ကို ဆိုအံ့၊
ဏ္ဍခ – ဤဉယျာဉ်၌၊ ရညော-၏၊ နိသိဒနာသနမေဝ- ထိုင်သောနေရာ
သည်သာလျှင်၊ အတ္ထိ-၏ တံ-ထိုမင်း၏နေရာကို၊ ပပ္ဖေါဋေတွာ—ခါ၍၊
ပညပေတွာ-၍၊ ပရိဝါရေတွာ-၍၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ဘဂဝတော-
၏၊ အဓိမုတ္တိကညာနံ – သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ ဂုဏံ-ကို၊ ထော
မယမာနာ-ချီးမွမ်းကုန်လျက်၊ နိသိဒိံသု-နုပြီ။

'ပဉ္စဝဏ္ဏ အာသနေ နိသိန္နံ' ဖြင့် မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏ဟူ၍၊ အဘယ်ကိုရည်ရွယ်၍ ဆိုပါသနည်း၊ ညောင်စောင်း၌ ထိုင်နေသည်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုပါသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ''တံ သန္ဓာယ''မိန့်၊

ဝုတ္တံသန္ဓာယ၊ ၂ .- ပါးပြမူ ဝုတ္တံ၏ ကံ၊ သာမန်လျဉ်းပါး၊ ကံဝိဘသာ၊ အရကြားလည်း၊ သန္ဓာယလောင်း၊ ထည့်လေကောင်း။

၎င်းဝုတ္တံ၊ ကံများပြန်က၊ သန္ဓာယ ကံ၊ အလှန်နှံမြဲ၊ မှန်မလွဲ၊

မလွဲအလှန်။၎င်းကံကို၊ အာဘော်ဆိုကြ၊ ဝိတ္ထာရ။ သန္ဓာယပြ၊ သခင်ပ။

တံ-ထိုမင်းနေရာကို၊ သန္ဓာယ-ရည်ရွယ်၍၊ **ပဉ္စဝဏ္ဏ အာသနေ နိသိန္နံ**တိ-၍၊ဝုတ္တံ-၏၊ ။ပန-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ ဓာနန္တော၁၀-သိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကထာ သမုဋ္ဌာပနတ္ထံ-စကားကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-၏၊ တေစ ဘိက္ခူ - တို့သည်လည်း၊ အသာ ဘဂဝတော-အား၊ သဗ္ဗံ-ကို၊ ကထယိံသု- နှံပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ **နိသဇ္ဇ ခေါ ဘဂဝါ**တိအာဒိ - ကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

တတ္ထ-ထိုစကားရပ်၌၊**ကာယနိဿာ**တိ-ကား ကတမာယ ကထာယ-အဘယ်စကားကြောင့်၊သန္နိသိန္နာ-ကောင်းစွာထိုင်ကုန်သည်၊ ဝါ-စည်းဝေးကုန်သည်၊ ဝါ-ညီညီညာညာ ထိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝထနှ - ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ (ကာယနုတ္ထကို ကာယနုအတ္ထ ပဒန္တေဒပြ။ အတ္ထကို ဘဝထ ဖွင့်)၊ ကာယနေတ္ထာတိပိ-ကာယနေတ္ထ ဟူသည်လည်း၊ ပါဌ္ဌ - ပါဌ်မှန်တမျိုးပင်တည်း၊ တသာ - ထိုကာယ နေတ္ထဟူသောပါဌ်၏၊ ကတမာယ ကထာယ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ-၌နေရာ၌၊ သန္နိသိန္နာ-ကုန်သည်၊ဝါ-ကုန်သည်၊ဝါ-နံသည်၊ဘဝထနှ-နည်း၊ဣတိ-ကား၊အတ္ထော-တည်း၊(ကာယနေတ္ထကို ကာယန္န ဧတ္ထ ပုဒ်ဖြတ်)ကာယ နော တ္ထာတိပိ - သည်လည်း၊ ပါဌ္ဌ-တည်း၊ တသာပိ-ထိုကာယနောတ္ထ ဟူသောပါဌ်၏လည်း၊ ပုရိမေနာယေဝ အတ္ထော-ရှေးဖြစ်သော အနက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ (ကာယနောတ္ထကို ကာယနု ဧတ္ထပုဒ်ဖြတ်၊ နောက် ဧ ချေ၊ ရှေ့ ဥ ကို သြ ပြု) **အန္တရာကထာ**တိ-ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာန

မနသိကာရ ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှုတ်လုံးသွင်းခြင်း, ပါဠိ
သင်ခြင်း,အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း စသည်တို့တွင်၊ အန္တရာ အညာ ကော-
တပါးသော၊ ကထာ-စကားတည်း။ ၊ဝိပ္ပကတာဘိ-ကား၊ မမ-၏၊
အာဂမနပ္ပစ္စယာ - လာခြင်းကြောင့်၊ အပရိနိဋ္ဌိတာ — အပြီး အဆုံးသို့
မရောက်သေး၊သိခံ အပြီးအဆုံးသို့ အပတ္တာ-မရောက်သေး၊(ပကာရေန
ကရဏံ ပကတော၊ပကတတော ဝိဂတာ ဝိပ္ပကတာ၊ ဝိဂတံဝါ ပကတံ
ယဿာဘိ ဝိပ္ပကတာ။ ၊အပရိနိဋ္ဌိတာ-ကား၊အဓိပ္ပါယတ္ထ ဖွင့်တည်း)
တေန-ထိုဝိပ္ပကတာ ဟူသော စကားဖြင့်၊ ကိံ-ကို၊ ဒဿေတိ-နည်း၊
အဟံ-သည် တုမှာကံ-တို့၏၊ကထာ ဘင်္ဂတ္ထံ-စကားကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊
အာဂတော-သည်၊ န-မဟုတ်၊ ပန-လာခြင်း အကြောင်းကား၊ အဟံ-
သည်၊ သဗ္ဗညုတာယ-အလုံးစုံကို သိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တုမှာကံ-
တို့၏၊ကထံ-ကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ-ပြီးဆုံးစေ၍၊ မတ္ထကပ္ပတ္တံ-အပြီးအဆုံးသို့
ရောက်သည်ကို၊ကတွာ-၍၊ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့အောက်မေ့၍၊
အာဂတော-၏၊ ဣတိ-ဤအနက်ကို၊ဒဿေတိ-၏၊ဣတိ-သို့၊ နိသဇ္ဇေဝ-
ထိုင်၍သာလျှင်၊ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ-သဗ္ဗညုပဝါရဏာကို၊ ပဝါရေတိ-
ဘိတ်ကြားတော်မူ၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။

အန္တရာ ကထာ ဝိပ္ပကတာတိ နိသိန္နာနံ ဝေါ အာဒိတော
ပဋ္ဌာယ ယာဝ မမာဂမနံ ဧတသ္မိံ အန္တရေ ကာနာမ ကထာ ဝိပ္ပ
ကတာ၊ မမာဂမနပစ္စယာ ကတမာ ကထာ ပရိယန္တံ နဂတာ၊
ဝဒထ ယာဝ နံ ပရိယန္တံ နေတွာ ဒေသေမီတိ သဗ္ဗညုပဝါရဏံ
ပဝါရေသိ၊ ။ပေါဋ္ဌပါဒဋ္ဌကထာ၊

အယံခေါနော၊ပေ၊အနုပ္ပတ္တောတိ ဧတ္ထာပိ-၌လည်း၊ အယံ - ကား၊
အဓိပ္ပါယော-တည်း၊ဘန္တေ-ရား၊ အမှာကံ-တို့၏၊ (ကထာစပ်) ဘဂဝ
တော-၏၊သဗ္ဗညုတဉာဏံ-ကို အာရဗ္ဘ-၍၊အယံ ဂုဏကထာ-ဤဂုဏ်ကို
ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဝိပ္ပကတာ-အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သေးပါ၊ ရာဇ
ကထာဒိကာ-ရာဇကထာစသော၊ တိရစ္ဆာနကထာ-သည်၊ ဝိပ္ပကတာ-
သည်၊ န - မဟုတ်၊ အထ - ထိုမပြီးသေးသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊
အနုပ္ပတ္တော-အစဉ်ရောက်တော်မူ၏၊ နော - တို့အား၊ (ဒေသေထစပ်)
ဧဂါ-တို့၏၊ (တံ ကထံစပ်)၊ တံ ကထံ-ကို၊ ကုဒါနိ-၌၊ နိဋ္ဌာပေတွာ-၍၊

ဒေသေထ-ဟောတော်မူပါကုန်ဗရား၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အဓိပ္ပါယော-တည်း။

ဇွေဏ္ဏဝတာ-ဤမျှလောက်သော၊ ဝါ-ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဇဝံ မေ သုတံ အစရှိသောသဒ္ဒါအစဉ်ဖြင့်၊အာယသ္မတာအာနန္ဒေန-သည်၊(ဘာသိတံစပ်)ကမလကုဝလယုဇ္ဇလ ဝိမလသာဒုရသ သလိလာယ–ကမလကြာ, ကုဝလယကြာတို့ဖြင့် တောက်ပသော သန့်ရှင်းကြည်လင်သော ချိုသောအရသာရှိသော ရေရှိသော၊ ဝါ-ကမလကြာဟုဆိုအပ်သော ပဒုမာ, ကြာပုဏ္ဍရိက်, ကြာဖြူ,ကြာနီ, ကုဝလယဟုဆိုအပ်သော ကြာညိုတို့ဖြင့် တောက်ပသော သန့်ရှင်းကြည်လင်သော ချိုသောအရသာရှိသော ရေရှိသော၊ပေါက္ခရဏိယာ-လေးထောင့်ကန်သို့၊သုခါဝတရဏတ္ထံ-လွယ်ကူစွာ သက်,ဆင်းနိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊နိမ္မလသိလာတလ ရစနဝိလာသသောဘိတ ရတနသောပါနံ-အညစ်အကြေးကင်းသော ကျောက်ပြင်တို့ဖြင့် စီအပ်သော ကျယ်ပြန့် တင့်တယ်သော ရတနာစောင်းတန်းရှိထသော၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏမုတ္တာဇလ သဒိသ ဝါလုကာ ရုဏ္ဏပဏ္ဍုရဘူမိဘာဂံ-ကြဲဖြန့်အပ်သော ပုလဲပြင်နှင့်တူသောသဲမှုန့်တို့ဖြင့် ဖွေးဖွေးဖြူသောမြေအဘို့ရှိသော၊တိတ္ထံဝိယ-ဆိပ်ကမ်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-သို့သော၊သုဝိဘတ္တဘိတ္တိဝိဝိဓဝေဒိကာပရိက္ခိတ္တသ-ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံ,ဆန်းကြယ်သောပွက်လုံး,ပွတ်ဘိုင်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော၊နက္ခတ္တ ပထံ-နက္ခတ်လမ်းသို့၊ ဝါ-နက္ခတ်၏လမ်းသို့၊ ဝါ-ကောင်းကင်သို့၊ဖုသိတုကာမတာဝိယ-ထိလိုသကဲ့သို့၊ဝိဇမ္ဘိတ သမုဿယသ-တင့်တယ်ဘွယ်ဟူသ မှာဘို့၏ပေါင်းရုံဖြစ်သော၊ပါသာဒ ဝရဿ-ပြာသာဒ်မြတ်သို့၊ သုခါရောဟနတ္ထံ-ချမ်းသာ, လွယ်ကူစွာ တက်ရောက်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒန္တမယသဏ္ဌ မုဒုဖလက ကဉ္စနလတာဝိနဒ္ဓ မဏိဂဏပ္ပဘာသမုဒယုဇ္ဇလ သောဘံ - ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပျဉ်ချပ်၌ ရွှေနွယ်တို့ဖြင့် မြေးယှက်သော ပတ္တမြား အပေါင်းတို့၏ အရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့် တောက်ပသော တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ သောပါနံဝိယ-စောင်းတန်းလှေကားကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-သို့သော၊ သုဝဏ္ဏဝလယ နူပုရာဒိ သံဃဋ္ဋန သဒ္ဒ သမ္မိဿိတ ကထိတ ဟာသိတ မဓုရဿရဂေဟဇန ဝိဇမ္ဘိတ ဝိစရိတသ-ရွှေလက်ကောက်, ရွှေခြေကျင်း စသည်တို့၏

(တို့နှင့်)ယိုသောအသံတို့နှင့် ရောနှောသောပြောသံ,ရယ်သံဟူသော ချိုသာသော အသံရှိသော အိမ်သူအိမ်သားတို့ဖြင့်(တို့၏)တင့်တယ်စမွယ်လှည့်လည်ရာဖြစ်သော၊ ဝါ-မြူးထူးပျော်ပါး သွားလာရာဖြစ်သော၊ဥဋ္ဌာရှိသယ ဝိဘဝ သောဘိတဿ- မြင့်မြတ်ခြင်း, အစိုးရခြင်း, စည်းစိမ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သော၊ မဟာဃရဿ-အိမ်ကြီးသို့၊ သုခပ္ပဝေသနတ္ထံ-ချမ်းသာ လွယ်ကူစွာ ဝင်ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သုဝဏ္ဏ ရဇတ မဏိ မုတ္တ ပဝါဠာဒိ ဇုတိဝိသရဝိဇ္ဇောတိတ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ဝိသာလဒွါရ ဗာဟ-ရွှေ, ငွေ, မြ, ပုလဲ, သန္တာစသည်တို့၏ အရောင်တို့ဖြင့် ပြိုးပြိုးပြက်ထွက်သော တောက်ပသော ကောင်းစွာ တည်သော ကျယ်ပြန့်သော တံခါးဘောင်ရှိသော၊ မဟာဒွါရံ ဝိယ-တံခါးကြီးကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါ-သို့သော၊အတ္တ ဗျဉ္ဇန သမ္ပန္နဿ-အနက်,သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော၊ဗုဒ္ဓဂုဏာနုဘာဝသံသူစကဿ - ဘုရားဂုဏ်၏ အာနုဘော်ကို ကောင်းစွာ ပြတတ်သော၊ ဣမဿ သုတ္တဿ - ဤသုတ်သို့၊ သုခါဝဂါဟဏတ္ထံ-ချမ်းသာ, လွယ်ကူစွာသက်ရောက်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ကာလဒေသ ဒေသကဝတ္ထုပရိသာ ပဒေသပ္ပဋိမဏ္ဍိတံ-ကာလ,ဒေသ ဒေသက,ဝတ္ထု,ပရိသတ်တို့ကို ညွှန်ပြခြင်းဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ယံ နိဒါနံ-ကို၊ ဘာသိတံ-ပြီ၊ တဿ နိဒါနဿ-၏၊ အတ္ထ ဝဏ္ဏနာ-အနက်၏အဖွင့်သည်၊ဝါ-အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဝါ-အနက်ကို ဖွင့်ရာ, ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာသည်၊သမတ္တာ-ပြီးပြီ၊ဣတိ-ပြီးပြီ။

ဒေသနာစိရဋ္ဌိတတ္ထံ,အသမ္မောသာယ ဘာသိတံ၊
သဒ္ဓါယ စာပိ နိဒါနံ,ဝေဒေဟေန ယသဿိနာ။

ဒေသနာစိရဋ္ဌိတတ္ထံ-ဒေသနာတော်၏ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ အသမ္မောသာယ-မတွေဝေစေခြင်းငှါလည်း၊သဒ္ဓါယစာပိ-သဒ္ဓါတရားအလို့ငှါလည်း၊ ယသဿိနာ-အခြံအရံ ရှိသော၊ ဝေဒေဟေန-ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ နိဒါနံ-နိဒါန်းကို၊ ဘာသိတံ-၏။ ။ဋီကာလာဂါထာ ပါဌ်နက်။

(အဗ္ဘန္တရ နိဒါနကထာ ပြီးပြီ)

စူဠသီလဝဏ္ဏနာ

ဣဒါနိ-ဌာ၊ မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျုန္တိ အာဒိနာ-ဤသို့အစရှိသော၊နယေန-ဖြင့်၊ဘဂဝတာ-သည်၊နိက္ခိတ္တဿ-ထားအပ်,ဟောအပ်သော၊ သုတ္တဿ-ကို၊ ဝဏ္ဏနာယ-ဖွင့်ခြင်း၌၊ ဩကာသော-အခွင့်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော-၏၊ ပန-ထိုသို့ရောက်သော်လည်း၊ ဧါ-ဆက်၊ သာ ဧသာ သုတ္တဝဏ္ဏနာ-ထိုသုတ်၏ အဖွင့်သည်၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊သုတ္တနိက္ခေပံ-သုတ်ကိုထားခြင်း (ဟောခြင်း)ကို၊ ဧါ-ထားအပ် (ဟောအပ်)သောသုတ်ကို၊ ဧါ-ထားကြောင်း (ဟောကြောင်း) ဖြစ်သောသုတ်ကို၊ (နိက္ခေပနံ ကထနံ နိက္ခေပေါ၊ သုတ္တဿ နိက္ခေပေါ သုတ္တနိက္ခေပေါ၊ နိက္ခိပီယတိ ကထိယတီတိ ဝါ နိက္ခေပေါ၊သုတ္တမေဝ နိက္ခေပေါ သုတ္တနိက္ခေပေါ၊နိက္ခိပီယတိ ကထီယတိ ဧတေနာတိဝါ နိက္ခေပေါ၊ သုတ္တဿ နိက္ခေပေါ သုတ္တနိက္ခေပေါ) ဝိစာရေတွာ-စိစစ်၍၊ ဝုစ္စမာနာ-သော်၊ ပါကဋာ-ထင်ရှားသည်၊ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သုတ္တနိက္ခေပံ-ကို၊ဧါ-ကို၊ဧါ-ကို၊ တာဝ-စွာ၊ ဝိစာရယိဿာမ-ကုန်အံ့၊ဟိ-ချဲ့၊ သုတ္တနိက္ခေပါ-တို့သည်၊ ဧါ-တို့သည်၊ဧါ-တို့သည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော-မိမိ၏အလိုရှင်း၊ ဧါ-မိမိ၏အလို အဇ္ဈာသယရှိသော ထားခြင်းရှင်း၊(အတ္တနော အဇ္ဈာသယော အတ္တဇ္ဈာသယော၊အတ္တနော အဇ္ဈာသယော ဧတဿာ တိ ဝါ အတ္တဇ္ဈာသယော)ပရဇ္ဈာသယော-သူတပါးတို့၏အလိုရှင်း၊ဧါ-သူတပါးတို့၏ အလိုအဇ္ဈာသယရှိသောထားခြင်းရှင်း၊ပုစ္ဆာဝသိကော-ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းရှိသော ထားခြင်းရှင်း၊ ဧါ-ပုစ္ဆာ၏အစွမ်းရှင်း၊ (ပုံစ္ဆာ.ယ ဝသော ပုစ္ဆာဝသော၊ ပုစ္ဆာဝသော ဧတဿ အတ္ထီတိ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ ပုစ္ဆာဝသောယေဝ ဝါ ပုစ္ဆာဝသိကော) အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော-အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းရှိသောထားခြင်းရှင်း၊ ဧါ-အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းရှင်း၊(အရိယတေ ဉာယတေတိ အတ္ထော၊အတ္ထဿ ဥပ္ပတ္တိ အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိယေဝ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ၊ ထကာရဿ ဌကာရံ ကတွာ သာ ဧတဿ အတ္ထီတိ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယေဝ ဝါ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော) ဣတိ-သို့ စတ္တာရော-တို့တည်း တတ္ထ-တို့တွင်၊ ယာနိ သုတ္တာနိ-တို့ကို၊ဘဂဝါ-သည်၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ အနဇ္ဈိဋ္ဌော-မတောင်းပန်အပ်ဘဲလျက်၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊အတ္တနော-၏၊ အဇ္ဈာသယေနေဝ အလိုအားဖြင့်သာ.

လျှင်၊ကထေသိ-၏၊ ရုဒံ ရုမာနိ သုတ္တာနိ-တို့သည်၊ သေယျထာကတမာနိ-ကား၊ အာကင်္ခေယျသုတ္တံ-အာကင်္ခေယျ သုတ်-ငှင်း၊ပ၊ အရိယဝံသသုတ္တံ-ငှင်း၊ သမ္မပ္ပဓာနသုတ္တန္တံ ဟာရကော - သမ္မပ္ပဓာနသုတ္တန်တို့၏ အစဉ်ငှင်း၊ ရုဒ္ဓိပါဒ ရုန္ဒြိယ ဗလ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်သုတ္တန္တ ဟာရကော-ရုဒ္ဓိပါဒ,ရုန္ဒြိယ,ဗလ,ဗောဇ္ဈင်,မဂ္ဂင်သုတ္တန်တို့၏အစဉ်ငှင်း၊ (ဟာရော တိ အာဝဋ္ဋိ၊သေ့ဝ ဟာရကော)၊ ရုတိဧဝမာဒိနိ-ဤသို့စသည်တို့တည်း၊ ဘေသံ သုတ္တာနံ-တို့ကို၊နိက္ခေပေါ-သည် အတ္တဇ္ဈာသယော-မည်၏။

ပန-ပါး၊ ယာနိ သုတ္တာနိ-တို့ကို၊ရာဟုလဿ-အား၊ ဝိမုတ္တိပရိပါစနိယာ - အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရင့်ကျက်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ - သဒ္ဓါစသော တရားတို့သည်၊ ပရိပက္ကာ ခေါ-ရင့်ကျက်ကုန် ပြီးသည်သာ တည်း၊အဟံ-သည်၊ ရာဟုလံ-ကို၊ ဥတ္တရိ -အလွန်၊ အာသဝါနံ-အာသဝေါတရားတို့၏ ခယေ-ကုန်ခြင်း၌၊ ဝါ-ကုန်ကြောင်း, ကုန်ရာဖြစ်သောတရားကို ဟောခြင်း၌ ဝိနေယျံ-ဆုံးမရပါမူကား၊ယန္နူန-ကောင်းလေစွ၊ ရုတိဧဝံ-သို့၊ ပရေသံ-တို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ-အလိုကိုငှင်း၊ ခန္တိံ-ပညာဖြင့် ရှုဆင်ခြင်ခြင်းကိုငှင်း၊ မနံ -စိတ်ကိုငှင်း၊ အဘိနိဟာရံ- ဆုတောင်းကိုငှင်း၊ ဗုဇ္ဈနဘာဝဉ္စ - သိလတ္တံ့သည်၏ အဖြစ်ကိုငှင်း၊ ဝါ-သိလတ္တံ့သောသဘောကိုငှင်း၊ဝါ-သိလတ္တံ့သောအခြင်းအရာကိုငှင်း၊ အဝေက္ခိတွာ-ဆင်ခြင်၍၊ဝါ-ကြည့်ရှု၍၊ ပရဇ္ဈာသယဝသေန-သူတပါးတို့၏အလို အဇ္ဈာသယ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတာနိ-ကုန်၏၊ ရုဒံ ရုမာနိ သုတ္တာနိ - တို့သည်၊သေယျထာ ကတမာနိ-ကား၊ ရူဠရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ - ငှင်း၊ပ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ္တံ - ငှင်း၊ ရုတိ ဧဝမာဒိနိ-တို့တည်း၊ တေသံ သုတ္တာနံ-တို့ကို၊နိက္ခေပေါ-သည် ပရဇ္ဈာသယော-မည်၏။

ပန-ပါး၊ဘဂဝန္တံ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ စတသော-ကုန်သော၊ ပရိသာ-ပရိသတ်တို့သည်ငှင်း၊ စတ္တာရော-နှ်သော၊ ဝဏ္ဏာ - အမျိုးတို့သည်ငှင်း၊ နာဂါ - နဂါးတို့သည်ငှင်း၊ သုပဏ္ဏာ - ဂဠုန်တို့သည်ငှင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ-ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်ငှင်း၊ အသုရာ-အသူရာတို့သည်ငှင်း၊ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်ငှင်း၊ မဟာရာဇာနော - နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်ငှင်း၊တာဝတိံသာဒယော-တာဝတိံသာအစရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ-

တို့သည်ငှင်း၊ မဟာဖြဟ္မာ - မဟာဖြဟ္မာတို့သည်ငှင်း၊ ဣတိ ဧဝမာဒ ယော-ဤသို့စသည်တို့သည်၊ (ပုဆ္ဆန္တိစပ်) ဘန္တေ-ရား၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ- ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ-၍၊ဝုစ္စန္တိ-နံ၏၊ ဘန္တေ-ရား၊ နီဝရဏာ- နီဝရဏတို့ကို၊နီဝရဏာတိ-၍၊ပုစ္စန္တိ-နံ၏၊ဘန္တေ-ရား၊ဣမေ ဓမ္မာ-တို့ သည်၊ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာနုခေါ - ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့လော၊ ဘန္တေ-ရား၊ဣဓလောကေ-၌ ပုရိသဿ-ယောကျ်ား၏၊ဝါ-သတ္တဝါ၏၊ (ပုရိသော မာတာဝတ္ထုသု။ ။အဘိဓာန်)သောင်္ဂ-မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာ ကား ကိံသု-အဘယ်တရားပါနည်း၊ဣတိဧဝမာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ပဉ္ဇံ-ကို ပုစ္ဆန္တိ-နံ၏ ဇဝံ-သို့၊ပုစ္ဆေန-မေးအပ်သော၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ယာနိ ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တာဒီနိ-တို့ကို၊ကထိတာနိ-နံ၏၊ပန-ပါး၊ အညာနိ- နံသော၊ ယာနိဝါဒေဝတာသံယုတ္တ။ပ။ ခရလောမသုတ္တာဒီနိပိ - အကြင် ဒေဝတာသံယုတ်။ပ။ခရလောမသုတ်စသည်တို့ကိုလည်း၊ ကထိတာနိ- ကုန်၏၊ တေသံသုတ္တာနံ - တို့ကို၊ နိက္ခေပေါ - သည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော- မည်၏၊

ပန-ပါး၊ ယာနိ သုတ္တာနိ - တို့ကို၊ (တာနိ အနက်မဲ့) ဥပ္ပန္နံ- သော၊ ကာရဏံ-ကို၊ပဋိစ္စ-၍၊ကထိတာနိ-နံ၏၊ ဣဒံ ဣမာနိ သုတ္တာနိ-တို့သည်၊ သေယျထာကတမာနိ-ကား၊ ဓမ္မဒါယာဒံ - ငှင်း၊ပ။ ပါရိဆတ္တကူပမံ- ငှင်း၊ဣဘင်ဧဝမာဒီနိ-တို့တည်း၊တေသံသုတ္တာနံ-တို့ကို၊နိက္ခေပေါ-သည်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော-၏၊ ဇဝံ-သို့၊ စတုသု-နံသော၊ ဧတေသု နိက္ခေပေသု-တို့ တွင်၊ဣမဿ သုတ္တဿ-ကို၊နိက္ခေပေါ-သည်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိကော-၏၊ဟိ- မှန်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ-အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ သုတ္တံ-ကို၊ဘဂဝတာ-သည်၊နိက္ခိတ္တံ-၏၊ ။ကတရာယ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ- ကြောင့် နိက္ခိတ္တံ-နည်း၊ဣတိ-မေးတည်း၊ ။ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ-ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့် နိက္ခိတ္တံ-၏၊ဣတိ-တည်း၊

(ငှင်းကို ချဲ့လိုရကား အာစရိယောပတိ စသည်မိန့်)၊ ဟိ-ချဲ့ အာစရိ ယော-သည်၊ရတနတ္တယဿ-၏၊အဝဏ္ဏံ-ကို၊အဘာသိ-ပြီ၊အန္တေဝါသိ- သည်၊ဝဏ္ဏံ-ကို၊အဘာသိ-ပြီ ဣတိ-သို့၊ဣမံ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏံ-ကို၊ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိံ ကတွာ-အကြောင်းပြု၍၊ ဒေသနာကုသလော-ဒေသနာ၌ လိမ္မာတော် မူသော၊ဘဂဝါ-သည်၊ မမံဝါ ၊ပ။ ဘာသေယျုန္တိ-ဟူသော၊ ဒေသနံ- ဒေသနာကို၊ အာရဘိ-၏၊ တတ္ထ ဝစနေ-၌၊ မမန္တိ-မမံ ဟူသော သဒ္ဒါ

သည်၊ သာမိဝစနံ-ဆဋ္ဌီဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ တနည်း.....မမန္တိ-
မမံ၌ ဝိဘတ်သည်၊ သာမိဝစနံ-ဆဋ္ဌီဝိဘတ်တည်း၊ မမ-၏၊ ရူပံ-ကား၊
အစ္ဆေရာ-တည်း၊ (သာမိဝစနံကား ဝိဘတ္တိပဒသံဝဏ္ဏနာတည်း၊ မမကား
ဝိဘတျတ္ထသံဝဏ္ဏနာတည်း)။ ။ဝါသဒ္ဒေါ-သည်၊ ဝိကပ္ပနတ္ထော-ဝိကပ်
အနက်ရှိ၏။

ဝစန ဝေါဿဂ္ဂသဒိသေ, ဥပမာနေ သမုစ္စယေ။
ပဒပူရဏသံသယေ, ဝိကပ္ပါဒိသု ဝါ ဘဝေ။

ဝါ-ဝါသဒ္ဒါသည်၊ ဝစနဝေါဿဂ္ဂသဒိသေ-ဝစနဝေါဿဂ္ဂ
အနက်, သဒိသအနက်၌၎င်း၊ ဥပမာနေ သမုစ္စယေ-ဥပမာအနက်,
သမုစ္စည်း အနက်၌၎င်း၊ ပဒပူရဏ သံသယေ - ပဒပူရဏ
အနက်, သံသယအနက်၌၎င်း၊ ဝိကပ္ပါဒိသု-ဝိကပ်စသောအနက်
တို့၌၎င်း ဘဝေ-၏။ ။သင်္ဂဟဂါထာပါဌ်နက်။

ပစ္စတ္ထိ-ကား၊ ပင့်ဝိရုဒ္ဓါ-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ-တို့
တည်း၊ (ပဋိဝိရုဒ္ဓါ ဖြင့် ပရသဒ္ဒါ, ပစ္စနီက အနက်ဟော၊ အညာ, အမိတ္တ,
ပစ္စာဘာဂအနက်များ မဟော၊ သတ္တာဖြင့်ပရအရ သတ္တဝါတည်း ဟု
ပြ၏ ''ပစ္စနီက၊ အညာ မိတ္တာ၊ ပစ္စာဘာဂ၊ ထိုးလဲးဝ၊ ပရ, စ ဟော
သည်'')။ ။ဘဒြခတိ ကား ယေ သတ္တာ-တို့သည်၊ အာဏ္ဏံ-ကို၊ ဝဒန္တိ-
နံ၏၊ တေသု-တို့၌၊ (တဝါကျ နှစ်ပါကျခြားပြီးမှ ကြိယာကိုစွဲမှု အနုဘူတ
တ၊ ဖြစ်ကိုစွဲမှု ပက္ကန္တဝိသယ, တ၊ မခြားဘဲ ဖြစ်,ကြိယာ ၂ ပါးကိုစွဲမှု
ပသိဒ္ဓ ဝိသယ တ-သုံးမျိုးတွင် တတြာပိ ၌ တ သည် အနုဘူတ တ
တည်း)။ ။နအာဃာတေတာတိ အာဒိပါဠိ-တို့ဖြင့်၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ-တို့
အား၊ အာဃာတေတာယေဝ - ဒေါသသည်ပင်၊ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ-မရှိ၊ အထ
ခေါ်-လည်း၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊ ကုလပုတ္တာနံ-တို့အား၊ ဤဒိသေ
သု-နံသော၊ ဌာနေသုပိ-အရာဌာနတို့၌လည်း၊ (ဤဒိသေသုပီတိ ဧတ္ထ ပိ
သဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော။ တေန ရတနတ္တယနိမိတ္တမ္ပိ အကုသလစိတ္တံ
န ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ပဂေဝ ဝဋ္ဋာမိသ လောကာမိသနိမိတ္တန္တိ သမ္ပိဏ္ဍေတိ။
ဋီကာ)။ ။အကုသလုပ္ပတ္တိံ-အကုသိုလ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဋိသေဓေန္တော-
တားမြစ်လိုသည် ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-တားမြစ်တော်မူလိုသော
မြတ်စွာဘုရားသည်။ (ပဋိသေဓေတီတိ ပဋိသေဓေန္တော) မွေနေတ္တံ-

ပရိယတ္တိတည်းဟူသောနေတ္တိ(စည်းမျဉ်း)ကို၊(နေတိတိ နေတ္တိ၊ ဓမ္မော ယေဝ နေတ္တိ ဓမ္မနေတ္တိ၊ ဓမ္မအရ-ပရိယတ်သာယူ၊ ဧကဒေသျူပစာ တည်း) ထပေတိ-၏၊တဏ္ဍ-၌၊ ဗိဏ္ဍံ-ကို၊ အာဟနတဲ-ပြင်းစွာ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်တတ်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**အာဃာတော**-၏။

အာဟနတိ ဖြင့် အာဃာတော၌ အာသည် အာဘုသအနက် ဟနဓာတ် ဃဒ္ဓနတ္ထ၊ **ဏနည်း**-ဟ်ံ သနတ္ထ ဟု ပြ၏။ ။ဘဏ္ဍမိ ဧတ္တာတိ ပါဌော ဒိဿတိ၊ သော ပဏ္ဍာ လိခိတော၊ ပေါရာဏ ပါဌာနုဂတာယ ဋီကာယ ဝိရောဓတ္တာ အဏ္ဍယုတ္တိယာစ အဘာဝတော။ "ပရမဏ္ဍသဒ္ဒါ ဗိပြိုဟ် ပြုလိုရကား ကာရဏာ,ကဏ္ဍူ၊ ဘာဝ ပြု"။ ။ဋီကာ, နိယံတ္တိနှင့်အညီ ဧတ္တမရှိသင့်။ ။

ဖွေ့စသဘာဝဓမ္မတော အညသ ကဏ္ဍု အဘာဝတော တနတ္ထံ အာဟနတိ တိ ကဏ္ဍုဧတ္တန အာဃာတသဒ္ဒံ ဒဿေတိ။

စ-ဆက်၊ဧတ္တ-၌၊သဘာဝဓမ္မတော-ဒေါသ, ကောပတည်း ဟူသော သဘာဝဓမ္မမှ အညသ-သော၊ကဏ္ဍု-ညှဉ်းဆဲတတ်, ထိခိုက်ဘတ်သောကဏ္ဍား၏၊အ ဘာဝတော တနတ္ထံ-မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ထွန်းပြခြင်းအကျိုး၌၊အာဟနတိတိ-၍၊ကဏ္ဍုဧတ္တန- ကဏ္ဍားအနက်ဖြင့်၊အာဃာတသဒ္ဒံ-ကို၊ဒဿေတိ-၏ ဋီကာ။ ။

ဇော - ဤအာဃာတဟူသောအမည်သည်၊ ကောပဿ-ကောပ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ ဝါ - ဖွဲ၍ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဝါ-ထင်ရှား သောစကားတည်း၊ (အဓိကစ္စ ပဝတ္တံ, ပသိဒ္ဓံဝါ ဝစနံ အဓိဝစနံ။ ။ "အဓိဝစနံ၊နာမံရှိရာ၊ ဥပစာ၊မြဲစွာ ညွှန်ဖြင့်ရှု"။ ။အပေါင်းကောဝ, ကောပ၏အမည်ကို အစိတ်ကောပ၌ တင်စားသောကြောင့် ဧကဒေသျူ ပစာ) တေန-ထိုဒေါသဖြင့်၊ အပ္ပတီတာ-အတုဋ္ဌာ-မနှစ်သက်ကုန်သည်၊ အဒ္ဒုတိတာ အဒေသာမနသိကာ - ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **အပ္ပစ္စယော**-၏၊ (ပစ္စေန္တိ တေနာတိ ပစ္စယော၊ တေန-ထိုပီတိဖြင့်၊•တံ သမင်္ဂိနော-ထိုပီတိနှင့် ပြည့်ဖုံသော သူတို့သည်၊ ပစ္စေန္တိ-ယုံကြည်ကုန်၏၊ ပတိပုဗ္ဗ, ဣ, ဇ, အသဓာတ်, သဒ္ဒဟာနတ္ထ ၊ **ဏနည်း**-ဂတျတ္ထပြ၏၊ ပတိ အယတိ ဗောဓေတိ တေနာ တိဝါ ပစ္စယော၊ နပ္ပစ္စယော အပ္ပစ္စယော)၊ ဇော-ဤအပ္ပစ္စယ ဟူသော

အမည်သည်၊ ဒေါမနဿဿ-၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊ ဧါ-တည်း၊ ဧါ-တည်း။ ။အတ္တနော-၏၊ ဟိတံ-ကို၊ နေဝအဘိရာဓယတိ-မနှစ်သက်စေတတ်၊ ဧါ-မပြီးစေတတ်၊ ပရေသံ-တို့၏၊ ဟိတံ-ကို၊ နအဘိရာဓယတိ-တတ်၊ ဧါ-တတ်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အနဘိရဒ္ဓိ-၏ (အဘိရာဓယတိဘိ အဘိရဒ္ဓိ၊ နအဘိရဒ္ဓိ အနဘိရဒ္ဓိ၊ နအဘိပုဗ္ဗ,ရာဓ, တိ) ဇောံ-ဤအနဘိရဒ္ဓိဟူသော အမည်သည်၊ ကောပဿ-၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊ ဧါ-တည်း၊ ဧါ-တည်း၊ ဇဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ-ဤသုံးပုဒ်တို့တွင်၊ ဒွိဟိ-နှံသော၊ ပဒေဟိ - အာဃာတော, အနဘိရဒ္ဓိ နှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော - ကို၊ ဝုတ္တော - ၏၊ ဧကေန-သော၊ ပဒေန - အပ္ပစ္စယောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော ကို၊ ဝုတ္တော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-နှံသော၊ ခန္ဓာ-တို့ကို။ ဝုတ္တာ-နံ၏၊ တေသံ-ထိုခန္ဓာတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ သေသာနံ-နံသော၊ သမ္ပယုတ္တမ္မောနမ္ပိ-ယှဉ်ဘက်တရားတို့ကိုလည်း၊ ကာရဏံ-ဖြစ်စေခြင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ-တည်း၊ (ဤစကားရပ်ဖြင့် ပဓာန, ဥပလက္ခဏ, နိဒဿနနည်းဖြစ်၏)

ဇေ-သို့၊ ပထမေန နယေန-ပထမနည်းဖြင့်၊ မနောပဒေါသံ - စိတ်၏ ပျက်စီးခြင်းကို၊ နိဝါရေတွာ-၍၊ ဒုတိယေနနယေန-ဖြင့်၊ တတ္ထ-ထိုမနောပဒေါသ၌၊ အာဒီနဝံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-၍၊ ဧါ-ကြောင့် ဧါ-မြတ်စွာဗုရားသည်၊ အာဟ-၏ ဘဂြာ၊ ဧေ။ပ။အန္တေ ရာယောတိ-ဟူသည်တည်း၊ (အာဟပုဒ်နောင်၊ အာဘာရန့်ငှ် အာဒိဆောင်မှု၊ ပထမာဝိဘတ်၊ ကျေ၏မှတ်၊ ရှေ့ဆောင်မှုကား၊ ဒုတိယာဝိဘတ်၊ ကျေ၏မှတ်)။ ။တတ္ထ-၌၊ ဘဂြာ ဧတုမှေ အဿဘာဘိ-ကား တေသုအာဥတ္တာဘာသကေသု-ထိုကျေးဇူးမဲ့ကဲ့ရဲ့သောစကားကိုဆိုသောသူတို့၌၊ ဧါ-ကား၊ တသ္မိံ အာဃာတ-ကြောင့်၊ ဧါ-သော၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ကုပိတာ-ပျက်စီးကုန်သည်၊ အနတ္တမနာ-မိမိစိတ်မဟုတ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဘဝေယျာထစေ-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ယဒိဘဝေယျာထ-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ ကောပေန-အမျက်ဖြင့်၊ ကုပိတာ-ပျက်စီးကုန်သည်၊ အသဃထစေ-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဒေါမနဿေန - ဖြင့်၊ အနတ္တမနာ - မိမိ၏ စိတ်ရှိသောသူ မဟုတ်ကုန်သည် အဿထစေ-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ (အတ္တနော မနော ယေသန္တိ အတ္တမနာ-မိမိ၏စိတ်ရှိသောသူဟို၊ နအတ္တမနာ အနတ္တမနာ၊ ''ဒေါမနဿေန'' ဖြင့် အနတ္တမန၏ သကတ် ဖြ၏)၊ ဘုမှ ယေဝဿ တေန

အန္တရာယောတိ-ကား၊ တုမှာကံ ယေဝ-တို့အားသာလျှင်၊ ဝါ-တို့၏ သာလျှင်၊တေန ကောပေနစ-ကြောင့်ရင်း၊ တာယ အနတ္တမနတာယစ- ကြောင့်ရင်း၊ပထမဇ္ဈာနာဒီနံ-တို့၏ အန္တရာယော-သည်၊ဘဝေယျ-၏။

ဧဝံ-သို့၊ ဒုတိယေန နယေန-ဖြင့်၊ အာဒီနဝံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တတိယေန နယေန-ဖြင့်၊ ဝစနတ္ထသလ္လက္ခဏမတ္တေပိ- ဝစနတ္ထကို ကောင်းစွာမှတ်ခြင်းမျှ၌လည်း၊အသမတ္ထတံ-မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော-၍၊ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ-ဘုရားသည်၊ **အပိနု တုမှေ ပရေသန္တိ** အာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏၊တတ္ထ-၌၊ **ပရေသန္တိ**-ကား၊ ယေသံ ကေသဉ္စိ- အမှတ်မရှိသောသူတို့၏၊(ပရ အညဟော၊ ပစ္စနီက, အဓိက,ပဋိဘာဂ သုံးနက်မဟော)

(ပရေသန္တိ ယေသံ ကေသဉ္စိ ဟု ဖွင့်တော်မူ၏၊ပဋိဝိရုဒ္ဓါနံ သတ္တာနံ ဖွင့်ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ စောဒနာရန်ကြောင့် ကုပိတော ဟိ စသည်မိန့်) ဟိ-ယေသံ ကေသဉ္စိ ဖွင့်ခြင်းသည် သင့်၏၊ ကုပိတော- အမျက်ထွက်သောသူသည်၊ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ အရိယသာဝကာနံ-ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, အရိယာသာဝက တို့၏၊ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတဿ- ကောင်းသောစကား, မကောင်းသောစကား၏၊အတ္ထံ-ကို၊ နေဝ ဇာနာတိ-မသိတတ်၊ မာတာပိတူနံ - တို့၏၊ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတဿ - ၏၊ အတ္ထံ-ကို၊န အာဇာနာတိ-ဘတ်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-ရဟန်းတို့၏၊ သုဘာသိတ ဒုဗ္ဘာသိတဿ-၏ အတ္ထံ-ကို၊နအာဇာနာတိ-တတ်။

ယထာဟ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ ကား၊

ကုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ, ကုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ န ပဿတိ၊
အန္ဓတမံ တဒါ ဟောတိ,ယံ ကောဓော သဟတေ နရံ။

အနတ္ထဇနနော ကောဓော, ကောဓော စိတ္တပ္ပကောပနော၊
ဘယမန္တရတော ဇာတံ, တံ ဇနော နာဝဗုဇ္ဈတီတိ။

ကုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ။ပ။နာဝဗုဇ္ဈတိ-ဟူ၍၊အာဟ-၏၊ ။ကုဒ္ဓေါ- အမျက်ထွက်သောသူသည် အတ္ထံ-အကျိုးကို၊နဇာနာတိ-တတ်၊ကုဒ္ဓေါ- သည်၊ ဓမ္မံ-အကြောင်းကို၊န ပဿတိ-မမြင်တတ်၊ ကောဓော-ဒေါသ

သည်၊ယဒါ-၌၊ ယံ နရံ-အကြင်လူကို၊ သဟာတေ-နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး၏၊ တဒါ-၌၊တဿ နရဿ-၏ အန္တတပံ-ရိုက်ကန်းသည်၊ ဝါ-အလွန် ရိုက်သည်၊ ဝါ-ကန်းအောင်ရိုက်သည်၊ဟောတိ-၏။ ။**တနည်း**......ကောခေ-သည်၊ယံ ယဒါ-၌၊နရံ-ကို၊သဟာတေ-၏၊တဒါ-၌၊အန္တတမံ-သည်၊ ဝါ-သည် ဝါ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ။**တနည်း**.....ကောခေ-သည်၊ ယဒါ-၌၊ ယံ-အကြင်ကြောင့်၊နရံ-ကို၊သဟာတေ-၏၊တဒါ-၌၊တေန-ကြောင့်၊ အန္တတမံ-သည်၊ဝါ-သည်၊ဝါ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ **တနည်း**......ကောခေ-သည်၊ယဒါ-၌၊နရံ-ကို၊ယံ သဟာတေ-၏ တဒါ-၌၊ အန္တတမံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊ဝါ-သည်၊ဟောတိ-၏။

ကောဓော-ဒေါသသည်၊အနတ္ထဇနနော-အကျိုးမဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ကောဓော-သည်၊ စိတ္တပ္ပကောပနော-စိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဝါ-ပျက်စီးစေတတ်၏၊ အန္တရတော-အတွင်းမှ၊ ဝါ-စိတ်ကြောင့်၊ ဇာယံ-သည် ဇာတံ-၏၊ တံ-ထိုကောဓကို၊ ဝါ-အနတ္ထဇနနံ စသောအပြားကို၊ ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊နာဝ ဗုဇ္ဈတိ-မသိနိုင်။

ဧဝံ-သို့ သဇ္ဈာယိ-အလုံးစုံသောသုံးနည်းတို့၌လည်း(သဇ္ဈာယိဘိ သဇ္ဈာသုပိ ပဌမ ဒုတိယ တတိယနယေသု ဋီကာထောက်၍ သဇ္ဈာယိ သာ ရှိသင့်၏၊ သဇ္ဈာယိ မသင့်)။ ။အဝဏ္ဏေ-၌၊ မနောပဒေါသံ-ကို၊ နိသေဓေတွာ-၍၊ အုဒ်နိ-၌၊ပဋိပတ္တိတဗ္ဗာကာရံ-ပြုကျင့်ပုံကို၊ဒဿေန္တော ၍ **တတြ ဘူနေ့ဟိ အဘူတံ အဘူတတော ဘိ** အာဒိ-ကို၊အာဟ-၏၊ တတ္ထ-၌၊ **တတြ တုမှေဟိ**ဘိ-ကား၊ တသ္မိံ အဝဏ္ဏေ-၌၊ တုမှေဟိ-တို့သည် **အဘူတံ အဘူတတော နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗံ**-ကား၊ ယံ ဝစနံ-သည်၊ အဘူတံ-မဟုတ်၊တံ-ကို၊ အဘူတဘာဝေန-မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ အပနေတဗ္ဗံ-ပယ်အပ်၏ (ယံ အဘူတံ၊ တံ ဖြင့် အဘူတံ ဖွင့် ဘဝတီတိ ဘူတံ န ဘူတံ အဘူတံ၊ ။အဘူတံ ဘာဝေန ဖြင့် အဘူတဘာဝေန ဘာဝပ္ပဓာန, ဘာဝလောပ၊ တော၏ ကရဏတ္ထ, အဘူတ နောင် ဧဝ ကျေ၏ဟု ပြ၏၊ အပနေတဗ္ဗံ ဖြင့် နိပုဗ္ဗ ဝေဌ ဓာတ်, အပနေတဗ္ဗအနက်ဟော ပြ၏ နိဝေဌိယတေဘိ နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗံ) ကထံ အပနေတဗ္ဗံ-ကား၊ဣတိပိ-ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ဝါ ကြောင့်လည်း၊ အဘူတံ မဟုတ်၊ဣတိ-အားဖြင့် နယေန-

ဖြင့်၊အပနေတဗ္ဗံ-၏။ ။တတြ-ထိုစကား၌၊ အယံ-ကား၊ ယောဇနာ-ယောဇနာတည်း၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ သတ္ထာ—သည်၊ န သဗ္ဗညူ-သဗ္ဗညူ မဟုတ်၊ ဓမ္မော—ကို၊ ဒုရက္ခာတော-မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်၏၊ သံဃော-သည်၊ ဒုပ္ပဋိပန္နော-မကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏၊ ဝါ-မကောင်းသော အကျင့်ရှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနိ-တို့ကို၊ သုတွာ-သော်၊ တုဏှီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ (ဘာဝနပုံသကဖြစ်၍ 'ဆိတ်ဆိတ်'ဟုသာ ပေး, 'ဆိတ်ဆိတ်သည်'ဟုမပေးလင့်)၊နဘဝိတဗ္ဗံ-မဖြစ်ရာ၊ပန-ပြောဆိုပုံကို ဆိုအံ့၊ဝါ-အနွယကိုဆိုအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-၏၊ယံ ဝစနံ-ကို၊ တုမှေဟိ-တို့သည်၊ဝုတ္တံ-၏၊ ဧတံ-သည်၊ ဣတိပိ-ဖြင့်လည်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်း၊ အဘူတံ-မဟုတ်၊ တံ-သည်၊ ဣမိနာပိ ကာရဏေန -ဖြင့်လည်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်း၊အဘူတံ-မဟုတ်၊ ဣမိနာပိ ကာရဏေန-ဖြင့်လည်း၊ဝါ-ကြောင့်လည်း ၊အတစ္ဆံ-မမှန်၊ ဧတံ ကာရဏံ-သည်၊ အမှေသု-တို့၌၊ နတ္ထိစ နတ္ထိဧဝ-မရှိသည်သာတည်း၊ဧတံ-သည်၊အမှေသု-တို့၌၊နသံဝိဇ္ဇတိစ ဧဝ-တည်း၊အမှာကံ-တို့၏၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညူ ယေဝ-သဗ္ဗညူသာတည်း၊ ဓမ္မော-ကို၊ သွာက္ခာတောယေဝ-ကောင်းစွာ ဟောအပ်သည်သာတည်း၊သံဃော-သည်၊သုပ္ပဋိပန္နောယေဝ-ကောင်းစွာ ကျင့်တတ်သည်သာတည်း၊ ဝါ-ကောင်းသောအကျင့် ရှိသည်သာတည်း။ တတြ-ထိုစကားရပ်၌၊ဝါ-သဗ္ဗညူ, သွာက္ခာတော,သုပ္ပဋိပန္နော ဆိုရာ၌၊ဣဒဉ္စ-ဤသည်ငင်း၊ ဝါ-ဤဟာသည်ငင်း၊ ဣဒဉ္စ-ငင်း၊ဝါ-ငင်း၊ **တနည်း**......ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤဟာ ဤဟာသည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ-တည်း၊ (သဗ္ဗညူစသည်ဖြစ်ခြင်းသည်ပင် အကြောင်းဟူလို) ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-၏၊ဣတိအယံ-ကား၊ ယောဇနာ-တည်း၊ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤလေးပုဒ်တို့ တွင်၊ဒုတိယပဒံ-အတစ္ဆံဟူသော ဒုတိယပုဒ်သည်၊ ပဌမဿ-အဘူတံ ဟူသော ပဌမပုဒ်၏၊ ဝေဝစနံ-ဝေဝုစ်,ပရိယာယ်, စကားလှယ်တည်း၊ (ဝိဝိဓမေကတ္ထေယေဝ ပဝတ္တံ ဝစနံ ဝိဝစနံ၊တဒေဝ ဝေဝစနံ၊ဝိဂတံဝါ ဝစနံ ယဿာတိ ဝိဝစနံ။ ဝိဒူဒံဝါ ဝစနံ ယဿာတိ ဝိဝစနံ၊ တမေဝ ဝေဝစနံ)စတုတ္ထဉ္စ-နစပနေတံ အမှေသု သံဝိဇ္ဇတိဟူသော စတုတ္ထပုဒ် သည်လည်း၊ တတိယဿ-နတ္ထိစေတံ အမှေသု ဟူသောတတိယပုဒ်၏၊ ဝေဝစနံ-တည်း၊ဣတိ-သို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ယေန ကေနစိ အတ္တသော,ဗောဓေယ အညသဒ္ဒတော၊
ဝိက္ခိတ္တကမနာနမ္ပိ,ပရိယာယ ကထာ ကတာ။

ယေန ကေနစိ-တစုံတခုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိက္ခိတ္တက မနာနမ္ပိ-ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ အတ္တ သော - အနက်ကို၊ ဗောဓေယ - သိစေခြင်းငှါ၊ အညသဒ္ဒတော- တပါးသော သဒ္ဒါဖြင့်၊ ပရိယာယကထာ-ပရိယာယကထာကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကတာ-ပြုအပ်၏၊ဣတိ-ဟောအပ်၏။ ။ဋီကာ။

စ--ဆက်၊ ရူဒ် နိဿေယနံ-ကို၊ အဝဏ္ဏေယေဝ-၌သာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗံ- ၏၊သဗ္ဗတ္ထ-အနက္ခာသန,ခုံသန,ဝဏ္ဏနစသော အလုံးစုံတို့၌၊နကာတဗ္ဗံ- အပ် ဟိ-ထင်စွာပြအံ့၊တွံ-သည်၊ ဒုဿီလော-ဒုဿီလတည်း၊ တဝ-၏၊ အာစရိယော-သည်၊ ဒုဿီလော-တည်း၊ တယာ-သည်၊ ရုဒ္ဓိဒဇ္ဇ-ကို လည်း၊ ကတံ-၏၊ တဝ-၏၊ အာစရိယေန-သည်၊ ရုဒ္ဓိဒဇ္ဇ-ကိုလည်း၊ ကတံ-၏၊ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဗုဒ္ဓဘူတော-ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍၊ ယဒိ အဓိဝါသေဘိ - သည်းခံငြားအံ၊ အာသက်နိယော - ယုံမှားဘွယ် သည် ဧဝ-တွေးတောဘွယ်သည်၊ ဟောတိ-၏ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (သာ သက်နိယော ဟောတိတိ ဝုတ္တံ၊ တထာ နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗတာယ ကာရဏာ မေဝ တသ္မာတိ ပဋိနိဒ္ဒိသတိ။ သာသက်နိယော ဟောတိတိ-၍၊ ဝုတ္တံ- သော၊တထာ နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗတာယ-ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြေရှင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာရဏာမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ တသ္မာတိ- တသ္မာဖြင့် ပဋိနိဒ္ဒိသတိ-ညွှန်ပြ၏) မနောပဒေါသံ-ကို၊ အကတွာ-၍၊ အဝဏ္ဏော-ကို၊ နိဿေဌေတဗ္ဗော-၏၊ ပန - ဗျာတိရေကကို ဆိုအံ့၊ ဝါ- နံသဗ္ဗတ္ထကိုချဲ့အံ့ ကွံ-သည်၊ ဩဠာရော-ကုလားအုပ်သည်၊ အသိ-၏၊ တွံ- သည်၊ ဂေါဏော - သည်၊ အသိ - ၏၊ ဇာတိအာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ ဒသဟိ-ကုန်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထူဟိ-ဆဲရေးခြင်း၏ အကြောင်းတို့ ဖြင့်၊အက္ကောသန္တံ-ဆဲရေးသော၊ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ-လျစ်လျူ ရှု၍၊အဓိဝါသနခန္တိယေဝ-သည်းခံခြင်းတည်းဟူသောခန္တီကိုသာလျှင်၊ တတ္ထ-ထိုဆဲရေးသောသူ၌၊ ကာတဗ္ဗာ-အပ်၏။

ဧဝံ-သို့ အာကာရဘူမိယံ အဝဏ္ဏဘုံ၌၊ဧဝ-အဝဏ္ဏကိုပြရာဌာန၌၊ တာဒိ လက္ခဏံ-တာဒိလက္ခဏာကို၊ဧဝ-တာဒိသဘောကို၊ (တမိဝ ဒိဿတိတိ

တာဒိ။ ရုဋ္ဌမိဝ အနိဋ္ဌမ္ဓိ ပဿတိတိ အဋ္ဌော။ တဿ လက္ခဏံ တာဒိ လက္ခဏံ။ အထဝါ တမိဝ ဒိဿတေတိ တာဒိ။ တဒေဝ လက္ခဏံ တာဒိ လက္ခဏံ။ ဋီကာ) ဒဿေတွာ-၍၊ ရုဒါနိ-၌၊ ဝဏ္ဏဘူမိယံ-ဝဏ္ဏဘုံ၌၊ ဝါ-ဝဏ္ဏကိုပြရာဌာန၌၊ တာဒိလက္ခဏံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ မမံဝါ။ပ။ **အာဒေသယျုန္တိ** အာဒိ°-ကို၊ အာဟ-မှု၏၊ တတ္ထ-၌၊ **မရေတိ**-ကား၊ ယေ ကေစိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ပသန္နာယေဝ-ကြည်ညိုသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ-တို့သည်။ ။ဧတေန-ဤပိဘိဖြင့်၊ အာနန္ဒန္တိ-နှစ်သက် ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ဣဘိ-ကြောင့်၊ **အာနန္ဒော**-၏၊ ဧတံ-ဤအာနန္ဒ ဟူသောအမည်သည်၊ ပိတိယာ-၏၊ အဓိဝစနံ-အမည် တည်း၊ ဝါ-စွဲ၍ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဝါ-ထင်ရှားသော စကားတည်း၊ သုမနဿ-ကောင်းသောစိတ်၏၊ ဝါ-ကောင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဘာဝေါ-တည်း၊ **သောမနဿံ**-အဖြစ်၊ ဝါ-ဇာဖြစ်၊ (သောဘနံ မနော သုမနော၊ ဝိဂ္ဂဟ။ သောဘနံဝါ မနော ယဿာတိ သုမနော။ တဿ ဘာဝေါ သောမနဿံ၊ စေတသိကသုခ ရ၏) ဧတံ-ဤသောမနဿ ဟူသောအမည်သည်၊ စေတသိက သုခဿ-၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊ ဝါ-တည်း၊ ဝါ-တည်း၊ ဥပ္ပိလာဝိနော-ပျက်သည်၏၊ ဝါ-ပေါ်လွင်သည်၏၊ ဘာဝေါ-တည်း၊ **ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ**-အဖြစ်၊ ဝါ-အဖြစ်၊ ကဿ-အဘယ်၏၊ ဥပ္ပိလာဝိဘတ္တံ-ပျက်သည်၏ အဖြစ်နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း၊ စေတသော-စိတ်၏၊ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ-ပျက်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဣတိ-ဖြေ တည်း၊ ဧတံ-ဤဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ ဟူသော အမည်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စာဝဟာယ-ဥဒ္ဓစ္စကို ရွက်ဆောင်တတ်သော၊ ဥပ္ပိလာပနပိတိယာ-ပျက်သော ပိတိ၏၊ ဝါ-ပေါ်လွင်သော ပိတိ၏ ဝါ-အထက်သို့မျောပါတတ်သောပိတိ၏၊ ဝါ-ပေါ်လောမျောသော ပိတိ၏၊ အဓိဝစနံ - တည်း၊ ဝါ-တည်း၊ ဝါ-တည်း၊ ဣဓာပိ - ဤပါဠိရပ်၌လည်း၊ ဒွိပတိ-နှံသော၊ ပဒေဟိ-အာနန္ဒော, ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော-ကို၊ ဝုတ္တော-၏၊ ဧကေန-သော၊ ပဒေန-သောမနဿံပုဒ်ဖြင့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော-ကို၊ ဝုတ္တော-၏၊

ဥပ္ပိလယတီတိ ဥပ္ပိလာဝီ။ ဥပ္ပိလာဝိယေဝ ဥပ္ပိလာဝိတံ။ တဿ ဘာဝေါ ဥပ္ပိတာဝိတတ္တံ။ ရေးအနိုက်မှ ပျက်သောစိတ် ၏ အဖြစ်၊ ဥပုဗ္ဗ,ပိလဓာတ်,အာဝိပစ္စည်း,တ,ဿပစ္စ။ **တနည်း**..... ဥဒ္ဓံ ပလဝတီတိ ဥပ္ပိလာဝီ-အကြွင်း နည်းတူပြု အထက်သို့မျော

ပါတတ်သော စိတ်၏အဖြစ်၊ ဝါ-ပေါလော မျှောသော စိတ်၏ အဖြစ်၊ ဥပုဗ္ဗ,ပလုဓာတ်၊ အာဝိပစ္စည်း တ, သွယ္တ၊ ပ နွေဘော်ပြု၊ ပ ၏ အ ကို ဍာပြု ပြီး၏၊ **ဘနည်း**......ဥဒ္ဓ ပလဝကီတိ ဥပ္ပိလာဝိတံ၊ ဥပုဗ္ဗ, ပလု,တပစ္စည်း၊ ပ နွေဘော်,လ မှ ဥကို ဩ, ဩကို အဝ၊ပ ၏အ ကို ဍာ၊ဍာ လာ၊လ၏ အ ကို အာပြုပြီး၏၊ ဤနောက် ဆုံးနည်းကား ဋီကာ။

ဝေံ-သို့၊ ပထမနယေန-ဖြင့်၊ ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ-ကို၊ နိဝါရေတွာ-၍၊ ဒုတိယေန-နည်းဖြင့်၊ ထတ္တ - ထိုပျက်သည်၏ အဖြစ်၌၊ အာဒိနဝံ - ကို၊ ဒဿေန္တော-၍ ဝါ-ကြောင့် ဝါ-ဗရားသည်၊ **တတြ ခေ တုမှေ အဿာ ဒေတိ** အာဒိ-ကို၊ အာဟ မူ၏၊ ဍာပေဝိ-ဤတတြ စေ စသော ပါဌ်၌ လည်း **တုမှံ ယေဝဿ ဘေန အန္တရာယော ဘဝေ**-ကား၊ တေန ဥပ္ပိလာဝိတတ္တေန-ဖြင့်၊ တုမှာကံယေဝ-ဘို့၏သာလျှင်၊ ပထမဈာနာဒိနံ-တို့၏၊ အန္တရာယော-သည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊ ဣတိ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန-မေးအံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတံ - ဤ "**တုမှ ယေဝဿ ဘေန အန္တရာယော**"ဟူသော စကားကို၊ ဝါ-ဝမ်းမြောက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ ကိုမပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုခြင်းကို၊ (ရှေ့နည်း ဆရာ၊နောက်နည်း ဋီကာ) ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-နည်း။ ။ဘဂဝတာ-သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ တိ၊ပ၊ဗုဒ္ဓုဒိပဿာဘိစ-၍ရှင်း၊ယေ ဘိက္ခဝေ၊ပ။ ပသန္နာတိစ-၍ရှင်း၊ ဝေမာဒိဟိ-နှင့်သော၊ အနေကသတေဟိ-အရာမကကုန်သော၊ သုတ္တေ ဟိ-တို့ဖြင့်၊ ရတနတ္တယေ-၌၊ ပီတိသောမနဿမေဝ-နှစ်သက် ဝမ်း မြောက်ခြင်းကို သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတံနနု - ချီးမွမ်းတော်မူသည် မဟုတ် တုံလော၊ဣတိ-မေးတည်း။

ဗုဒ္ဓေါတိ ကိတ္တယန္တဿ,ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပီတိ၊
ဝရမေဝ ဟိ သာ ပီတိ,ကသိဏေနာပိ ဇမ္ဗုဒိပဿ၊

ဗုဒ္ဓေါတိ-ဗရားဟူ၍၊ ကိတ္တယန္တဿ-ကြားသောသူ၏၊ ကာယေ-၌၊ ယာ ပီတိ-အကြင်ပီတိသည်၊ဘဝတိ-၏၊သာ ပီတိ-သည်၊ ကသိဏေနာ ပိ-အလုံးစုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ ဇမ္ဗုဒိပဿ-ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း ထက်၊ဝါ-ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကိုအစိုးရသောမင်း၏စည်းစိမ်ထက် ဘနည်း-ကသိဏေ နာပိ-အလုံးစုံသည်း ဖြစ်သော၊ဇမ္ဗုဒိပဿ-ထက်၊ဝါ-ထက်၊ ဝရမေဝ

ဟိ-မြတ်သည့်သာတည်း၊ (ကျန် ၂ ဂါထာ တူ၊ စတုတ္ထပါဒ ၂ လုံး လွန်ဝတ္တဂါထာ)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေ-သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓေ-၌၊ ပသန္နာ-ကြည်ညိုကုန်၏၊ (ပသိဒန္တီတိ ပသန္နာ၊ ပ,သဒ,တ) တေ-တို့သည်၊ အဂ္ဂေ-မြတ်သည်၌၊ ပသန္နာ - ကြည်ညိုသည် မည်ကုန်၏။ ဝဏ္ဏိတံ - ချီးမွမ်း အပ်သည်ကား၊ သစ္စံ-၏၊ ပန - မှန်သော်လည်း၊ တံ ပီတိသောမနဿံ-ထိုချီး မွမ်းအပ်သော ပီတိ သောမနဿ သည်၊ ဧဝ-ထိုသုတ်များစွာ၌ လာ သော ပီတိသောမနဿသည်၊ (ရှေ့ ဆရာ, နောက် ဋီကာ) နေက္ခမ္မ နိဿိတံ - ကာမဂုဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော ကုသိုလ် တရား၌မှီ၏၊ (နိက္ခမတိ ဧတေနာတိ နေက္ခမ္မံ၊ နိ, ကမု, ဏျ၊ ကုသိုလ် တရားရ၏။ နိသေတီတိ နိဿိတံ၊ နေက္ခမ္မေ နိဿိတံ နေက္ခမ္မနိဿိ တံ)။ ။ပန - အထူးကို, ဧဝ - အဋ္ဌုဒ္ဒေသ, အဓိပ္ပေတဋ္ဌကို ဆိုအံ့၊ ဣဓ သုတ္တေ-၌၊ အမှာကံ - တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဗုဒ္ဓ်ရားတည်း၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဓမ္မော-တည်း၊အမှာကံ-တို့၏၊သံဃော-တည်း၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန- ဖြင့်၊အာယသ္မတော ဆန္နဿ-အား၊ ဥပ္ပန္နသဒိသံ-ဖြစ်သော ပီတိနှင့်တူ သော၊ဂေဟဿိတံ-အိမ်ကို မှီသော၊(ဒဗ္ဗသမ္ဘာရံ ဂဏှာတီတိ ဂေဟံ၊ သေတီတိ သိတံ၊ဂေဟေ သိတံ ဂေဟဿိတံ၊ ဥာနူပစာ)ဧဝ-အိမ်နေသူ လူကိုမှီသော၊ (ဂေဟေ ဝသော ဂေဟော၊ ဥတ္တရပဒလောပ သမာသ်၊ ဂေဟေ သိတံ ဂေဟဿိတံ)ဧဝ-အိမ်တည်းဟူသော(အိမ်နှင့်တူသော) ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော၊(သဒိသူပစာ) ပီတိသောမနဿံ-ကို၊အဓိပ္ပေတံ- ၏၊ဟိ-ကြောင့်၊ ဣဒံ-ဤကာမဂုဏ်ကို မှီသော ပီတိသောမနဿသည်၊ ဈာနာဒိ ပဋိလာဘာယ-ဈာန်စသည်တို့ကို ရခြင်း၏၊ အန္တရာယ ကရံ- အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သည်၊ဟောတိ-၏၊ တေနေဝ-ကြောင့်သာလျှင်၊ အာယသ္မာ ဆန္နောပိ - အရှင် ဆန္န သော်မှလည်း၊ ယာဝ-အကြင်မျှ လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ န ပရိနိဗ္ဗာယိ-ပရိနိဗ္ဗာန် မစံသေး၊တာဝ-လုံး၊ဝိသေသံ-တရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ-ဖြစ်စေခြင်း ငှါ၊နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ပန-ဗျတိရေကကိုဆိုအံ့၊ ပရိနိဗ္ဗာဏ ကာလေ- ပရိနိဗ္ဗာန်စံကာနီးသောကာလ၌၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ပညတ္တေန-ထား အပ်သော၊ ဗြဟ္မဒဏ္ဍေန-ဗြဟ္မဒဏ်ဖြင့်၊ **တနည်း** .....ပရိနိဗ္ဗာဏ ကာ လေ-ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသောအခါ၌၊ သံဝေဂ-သည် ပညတ္တေန-သော၊

ဖြပ္ပဒဏ္ဍေန – ဖြင့်၊ (ဖြပ္ပဒဏ္ဍေနာတိ ဘိက္ခူပတိ ရုက္ခဒဏ္ဍကမေဝ နေဝ ဝဏ္ဏဖ္ပော, နသြဝဒိတဖ္ပော, နအနုသာသိတဖ္ပောတိ ကတေန ဖြပ္ပဒဏ္ဍေန) တဖ္ဖိတော-ငြမ်းချောက်အပ်, ထိတ်လန့်စေအပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဇါ - ကြောင့်၊ ဝါ – အရှင်ဆန္ဒသည်၊ (တဖ္ဖိယတေ သံဝေဇီယတေတိ တဖ္ဖိတော)တံ ပိတိသောမနဿံ-ထိုဂေဟဿိတ ပိတိသောမနဿကို၊ ပဟာယ-၍၊ ဝိသေသံ – ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ – ဖြစ်စေပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အနဂ္ဂ ရာယ ကရံယေဝ-အနဂ္ဂရာယ်ကိုပြုတတ်သော ပိတိသောမနဿကို သာဿျင်၊သန္ဓာယ-၍၊ ဣဒံ-ဤဟုမှ ယေဝဿ တေန အနဂ္ဂရာယော ဟူ သောစကားကို ဇါ-ဝမ်းမြောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို ဆိုခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ ဇါ-ကြောင့် ရာဂ သဟဂတာ-ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဇါ-ကြောင့်၊ အယံ ပိတိစ-သည်၎င်း၊ အယံ လောဘောစ-သည်၎င်း၊ ကောဓသဒိသောဝ- ကောဓနှင့်တူသည်သာတည်း၊ယထာဟ–ကား။

> လုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ,လုဒ္ဓေါ ဓမ္မံ န ပဿတိ၊
> အန္ဓတမံ တဒါ ဟောတိ,ယံ လောဘော သဟတေ နရံ။
> အနတ္ထဇနနော လောဘော,လောဘော စိတ္တပ္ပကောပနော၊
> ဘယမန္တ ရတော ဇာတံ,တံ ဇနော နာဝဗုဇ္ဈတီတိ။

လုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ။ပ။နာဝ ဗုဇ္ဈတိ-ဟူ၍၊အာဟ-၏၊(အနက် ကား လုဒ္ဓေါ အတ္ထံ န ဇာနာတိ စသော ၂ ဂါထာနှင့်တူပြီ)

ဋီကာအလိုအားဖြင့် အယဥ္စ စသောဝါကျကို ဟိ - မှန်၊ဇါ- ကြောင့် အယံ ပိတိ-သည်၊ရာဂသဟဂတာ-၏ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အနဂ္ဂရာယ ကရံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ၊အနဂ္ဂရာယ်ပြုပုံ မထင် ရှား၍ ပိတိ၏ အနဂ္ဂရာယ်ပြုပုံကို လောဘနှင့် စပ်ပြီး ထင်ရှား အောင် ပြလိုရကား လောဘောစ စသည်မိန့်။ ၊အယဥ္စရာဂ သဟဂတာပိတိ နောင်ပုဒ်ခတ်ရှိစေ၊စ-ထင်ရှားအောင် ပြဆိုအံ့၊ ဟု ပေးစေလို, တက်စေလို၏။ ၊အယဥ္စိတိ အာဒိနာ တဒေဝတ္ထံ ကာရဏတော သမတ္ထေတိ၊ရာဂသဟိတာ ဟိ သာ အနဂ္ဂရာယ ကရာတိ၊ ၊အဝဏ္ဏ ဘူမိယာ သဒ္ဓိ သမ္ပန္တိတ္တာ ပါကဋံ ကာတုံ လောဘောစာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ ဋီကာ၊

အယဉ္စ ရာဂသဟဂတာ ပီတိ – စကားရပ်၌ "ပီတိသိုက သောမနဿ" ပါပြီး ဖြစ်သောကြောင့်ရင်း, သောမနဿ၏ အနုရယ်ပြုပုံကထင်ရှား၍ ပီတိ၏အနုရယ်ပြုပုံက မထင်ရှား သောကြောင့်ရင်း၊ "ဣဒဉ္စ ရာဂသဟိတံ ပီတိသောမနဿံ"ဟု မဆိုမူ၍ 'အယဉ္စ ရာဂသဟိတာ ပီတိ'ဟူ၍သာ ဆို၏၊

ပီတိဆိုက၊ သော ပါရ၊ မှတ်ကြစေ ခလို။
ပီ မထင်ရှား၊ သော ထင်ရှား၊မှတ်သား တနည်းဆို။

ပန-ဆက်၊တတိယဝါရေ-သည်၊ဣဓ–ဤဝဏ္ဏနာအရာ၌၊ အနာဂတော ဝိ-မလာသော်လည်း၊ အတ္တတော-အားဖြင့်၊ အာဂတောယေဝ - လာ သည်သာတည်း၊ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ (သော ဒေသနာကာလေ နိဟရိတွာ ဒေသေတဗ္ဗ ပုဂ္ဂလာဘာဝတော ဒေသနာယ အနာဂတောပိ တဒတ္ထသမ္ဘဝတော၊ အတ္တတော အာဂတောယေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၊ သော – ထိုတတိယပါရသည်၊ ဒေသနာကာလေ – ဟောရာ ကာလ၌၊ နိဟရိတွာ ၍၊ ဒေသေတဗ္ဗပုဂ္ဂလာဘာဝတော-ဟောအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒေသနာယ-အားဖြင့်၊ အနာဂတောပိ-မလာသော် လည်း၊တဒတ္ထသမ္ဘဝတော-ထိုအနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ အတ္တ တော-အားဖြင့်၊အာဂတောယေဝ–တည်း၊ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ ။အတ္တ တော အာဂတောယေဝါတိ ဧတေန သံဝဏ္ဏနာကာလေ တထာဗုဒ္ဓါနက သတ္တာနံ ဝသေန သော ဝါရော အာနေတွာ ဝတ္တဗ္ဗောတိ ဒဿေတိ။ ။ ဋီကာ)။ ။ဟိ-ထင်စွာပြအံ့၊ကုဒ္ဒေါ-သည်၊အတ္တံ-ကို၊နစာနာတိယထေဝ- မသိသကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံ–တူ၊ လုဒ္ဒေါပိ-လောဘကြီးသောသူသည် လည်း၊အတ္တံ–ကို၊နစာနာတိ-မသိတတ်၊ဣတိ-ပြီးပြီ၊

ပန-ပါး၊ပဋိပတ္တိတဗ္ဗာကာရဒဿနဝါရေ-ပြုကျင့်အပ်သော အခြင်း အရာကိုပြသော စတုတ္ထဝါရ၌၊အယံ-ကား၊ယောဇနာ-တည်း၊တုမှာကံ- တို့၏၊သတ္ထာ-ဆရာသည်၊သဗ္ဗညူ-သဗ္ဗညူတည်း၊အရဟံ-ပူဇော်အထူး ကို ခံတော်မူထိုက်၏၊သမ္မာသံမ္ဗုဒ္ဓေါ–ကောင်းစွာသာလျှင်,ကိုယ်တော် တိုင်သာလျှင် သိတော်မူတတ်၏၊ ဓမ္မော-ကို၊သွာက္ခာတော-ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏၊ သံဃော-သည်၊ သုပ္ပဋိပန္နော-ကောင်းစွာကျင့်တတ်၏၊ ဧဝံ-

ကောင်းသော အကျင့်ရှိ၏၊ ရှုတိအာဒိနိ-တို့ကို၊ သုတွာ-သော်၊တေဣတ္ထိ-
သိတ်သိတ်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ-မဖြစ်ရာ၊ ပန-ပါး၊ဇေဝံ-သို့၊ ပဋိဓာနိတဗ္ဗံ-ဝန်ခံ
ရာ၏ ကိံ ပဋိဓာနိတဗ္ဗံ-ကား၊ယံ ဝစနံ-ကို၊တုမှေဟိ-တို့သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊
ဇေတံ-သည်၊ ရှုတိဝိ - ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါ - ကြောင့်လည်း၊
ဘူတံ-ဟုတ်၏ တံ-သည်၊ရှုမိနာဝိ ကာရဏေန-ဖြင့်လည်း ဝါ-ကြောင့်
လည်း၊ဘူတံ-ဟုတ်၏၊ ရှုမိနာဝိ ကာရဏေန - ဖြင့်လည်း၊ဝါ-ကြောင့်
လည်း၊တစ္ဆံ-မှန်၏၊ ဟိ-ထင်စွာပြအံ့၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ရှုဘ်ဝိ-ဤ
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ - အရဟ မည်တော်မူ၏၊ ရှုတိဝိ-
ကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-မူ၏၊ ဓမ္မော-သည်၊ ရှုတိဝိ-ကြောင့်
လည်း၊ သွာက္ခာတော-တ မည်၏၊ ရှုတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊သန္ဒိဋ္ဌိကော-
ကမည်၏၊သံဃော-သည်၊ ရှုတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ သုပ္ပဋိပန္နော-နမည်
၏၊ ရှုတိဝိ-ကြောင့်လည်း၊ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော-နမည်၏၊ ရှုတိ-သို့၊ ပဋိဓာနိ
တဗ္ဗံ-၏၊ရှုတိအယံ-ကား၊ယောဇနာ-ဘည်း၊တွံ-သည်၊ သီလဝါ-သီလ
ရှိသလော၊ ရှုတိ-သို့၊ ပုဋ္ဌေနာဝိ-မေးအပ်သော်လည်း၊ သီလဝါ-
သည်၊သစေဟောတိ အံ့ အဟံ-သည်၊သီလဝါ-သည်၊အသ္မိ-၏၊ ရှုတိ-
သို့၊ပဋိဓာနိတဗ္ဗမေဝ တည်း၊တွံ-သည်၊ပထမဿ ဈာနဿ-ပထမဈာန်
ကို၊လာဘီ-ရသလော၊ပ၊အရဟာ-ရဟန္တာလော၊ရှုဘ်-သို့၊ပုဋ္ဌေနာဝိ-
သော်လည်း၊ သဘာဂါနံ-သဘောတူကုန်သော၊ ဝါ-တူသောအတို
ရှိကုန်သော၊ (သမာနာ ဘာဂေါ ဇေတေသံ ဘိက္ခူနံတိ သဘာဂါ၊
တေသံ)ဘိက္ခူနံယေဝ-တို့အားသာလျှင်၊ပဋိဓာနိတဗ္ဗံ-၏၊ဟိ-အကျိုးကို
ဆိုအံ့၊ ဇေဝံ-ဤသို့ဝန်ခံသည်ရှိသော်၊ ပါဝိဋ္ဌတာစေဝ - ယုတ်မာသော
အလိုလောဘရှိသည်၏ အဖြစ်မှလည်း၊ ပရိဝဇ္ဇိတာ-ရှောင်ကြဉ်သည်
မည်သည်၊ ဟောဘ်-၏၊ သာသနဿ-၏၊ အမောဃတာ-အချည်းနှီး
မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဒိဝိတာစ-ပြအပ်သည် မည်သည်လည်း၊
ဟောတိ-၏၊ တနည်း......ဟိ-ကြောင့်၊ ဇေဝံ-သော်၊ ပါဝိဋ္ဌတာစေဝ-မှ
လည်း၊ပရိဝဇ္ဇိတာ-သည်၊ဟောဘ်-၏၊သာသနဿ-၏၊ အမောဃတာ-
သည်၊ဒိဝိတာစ-သည်လည်း၊ဟောတိ-၏၊ရှုတိတသ္မာ-ကြောင့်၊သဘာ
ဂါနံ-ကုန်သော၊ဝါ-နံသော၊ ဘိက္ခူနံယေဝ-တို့အားသာလျှင်၊ ပဋိဓာနိ
တဗ္ဗံ-၏၊ ရှုဘိ-ပြီးပြီ၊ ။သေသံ-ကို၊ ဝုတ္တနယေန - ဖြင့်သာလျှင်၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊

အပ္ပမတ္တကာနံ ခေါပနေတံ ဘိက္ခဝေတိ-ဝေ ဟူသော စကား၏၊ အနုသန္ဓိ-အနုသန္ဓေသည်၊ ကာ-အဘယ်နည်း၊ (ကာ အနုသန္ဓီတိ ပုစ္ဆာ၊ ရို၊ အာဒိ-မရှိသင့်)။ ။ရှုဒ်သုတ္တံ-ကို၊ ဝါ-သည်၊ ဝဏ္ဏေနစ-ဂုဏ္ဏဟူသော ပုဒ်နှင့်ငှင်း၊ ဝါ-ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်ငှင်း၊ အဝဏ္ဏေနစ-အဝဏ္ဏဟူသော ပုဒ်နှင့်ငှင်း၊ဝါ-ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ငှင်း၊ဣတိ-သို့၊ဒွိပတိ-နံသော၊ ပဒေဟိ-ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-အဖို့တို့ဖြင့်၊အာဗန္ဓိ-ဖွဲ့အပ်၏၊ ဝါ-စပ်၏၊ တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာဝဏ္ဏော-သည်၊ဣတိပေတံ အာဘုတံ ဣတိပေတံ အတစ္ဆန္တိ ဧတ္ထေဝ-အတစ္ဆံ့ဟူသော ဤအရာ၌သာလျှင်၊ ဥဒကန္တံ-ရေအဆုံးသို့၊ ပတ္တာ-၍၊ အဂ္ဂိ-သည်၊နိဝတ္တော ဝိယ-ဆုတ်နစ်သကဲ့သို့၊ နိဝတ္တော-ဆုတ်နစ်၏။ ။ပန-ပါး၊ဝဏ္ဏော - သည်၊ ဘူတံ ဘူတတော ပဋိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ဣတိပေတံ ဘူတန္တိ-၍၊ဧဝံ-သို့၊အနုဝတ္တတိယေဝ-အစဉ်လိုက်သည်သာတည်း။ ။ပန-ဆက်၊သော ဝဏ္ဏော-သည်၊ဖြပ္ပဒဒ္ဓေန-သည်၊ ဘာသိတဝဏ္ဏော စ-ဆိုအပ်သောဝဏ္ဏငှင်း၊ဘိက္ခုသံဃေန-သည် **အနုဿရိယံအာဝုသော** တိ **အာဒိ**နာနယေန-ဖြင့်၊ အာရဒ္ဓဝဏ္ဏော စ-အားထုတ်အပ်သော ဝဏ္ဏငှင်း၊ဣတိ-သို့ ဒုဝိဓော-၏၊တေသု-တို့တွင်၊ ဘိက္ခုသံဃေန-သည်၊ဝုတ္တဝဏ္ဏဿ-၏၊ (အနုသန္ဓိစပ်)ဥပရိ-၌၊ သုညတာပကာသနေ-သုညတကို ပြရာ၌၊အနုသန္ဓိ-အနုသန္ဓေကို၊ဒဿေဿတိ-မူလတ္တံ့။ ။ပန-အထူးကိုဆိုအံ့၊ဝါ-အထူးဖြေသ,အဓိပ္ပေတတ္ထကို ဆိုအံ့၊ ဣဓ-၌၊ဖြဗ္ဗဒဒ္ဓေန-သည်၊ဝုတ္တဝဏ္ဏဿ-၏၊အနုသန္ဓိ-ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ **အပ္ပမတ္တကံ ခေါပနေတံ ဘိက္ခဝေတိ**-ဟူသော၊ဒေသနာ-ကို၊အာရဒ္ဓါ-မူအပ်၏၊

တတ္ထ-၌၊ **အပ္ပမတ္တကန္တိ**-ကား၊ ပရိတ္တဿ - အနည်းငယ်၏၊ နာမံ-အမည်တည်း၊ (ပရိသမန္တတော ခဏ္ဍိတတ္တာ ပရိတ္တံနာမ, ဋီကာဖြင့် 'ပရိသမန္တတော ဒိယတော ဆိန္ဒတော အဝခဏ္ဍိယတေတိ ပရိတ္တံ၊ ပရိသမန္တ အနက်ဟော၊ ဒါဓာတ် အဝခဏ္ဍန အနက်ဟော၊ ဒါမှ အာကို အပြု,တပစ္စည်း၊ ဒ ကို တ ပြု၍ ပရိတ္တ ပြီး၏'ဟုပြ၏၊'ပရိ,သမန္တ၊ဒါ, အဝ၊ ခဏ္ဍအနက်ဟော။ ဒါမှ,အာ, အ၊ ဒ ကို တ၊ ပရိတ္တ,ရှင်ပြီးပြော') **ဩရမတ္တကန္တိ**-ကား၊ တဿေဝ-ထိုအပ္ပမတ္တကံ ဟူသော ပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ-တည်း၊ ။ပမာဏံ-အတိုင်းအရှည်ကို၊ **ဩရကံ**ဘိ-၍၊ ဝုတ္တတိ-၏၊ (ဓိယတော ပရိဓိယတေတိ မတ္တာ။ မတ္တသဒ္ဒါဖြစ်ခြင်းအံ့နက်

ဟောက နပုလ္လိင်၊ ပမာဏ, အပ္ပက အနက်ဟောက ဣတ္ထိလိင်,နပုလ္လိင်၌ ဖြစ်၏)။ ။တေသ သီလဿ-အား၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော၊ မတ္တာ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တကံ-၏၊ (အပ္ပံ မတ္တာ အပ္ပမတ္တာ၊ အပ္ပမတ္တာ ဧတဿာတိ အပ္ပမတ္တကံ၊ အဋ္ဌကထာဝိဂ္ဂဟ၌ က သမာသန္တ, ဤဝိဂ္ဂဟ၌ က အဿတ္ထိ တည်း)။ ။တေသ သီလဿ-အား၊ ဩရံ-အနည်းငယ်သော၊ ဝါ- ဤမှာဘက်တည်းဟူသော၊ ဝါ-ယုတ်သော၊ မတ္တာ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဩရမတ္တကံ-မည်၏၊ (ဩရေ ပဝတ္တာ မတ္တာ ယဿာတိ ဩရမတ္တကံ၊ ဩရေ ပဝတ္တာ မတ္တာ ဩရမတ္တာ၊ ဩရမတ္တာ ဧတဿာတိဝါ ဩရမတ္တကံ၊ ဋီကာလာ အဋ္ဌကထာမုတ္တဝိဂ္ဂဟ)။ ။သီလမေဝ-သီလသည်သာလျှင်၊ သီလမတ္တကံ-မည်၏၊ (သီလမေဝ သီလမတ္တကံ၊ မတ္တက အနက်မဲ့၊ တနည်း... သီလံ ဧဝ သီလမတ္တံ၊ သီလမတ္တမေဝ သီလမတ္တကံ၊ မတ္တ,ဖြစ်ခြင်းအနက်ဟော ဘနည်း သီလံမတ္တံ ဧတဿာတိ သီလမတ္တကံ၊ မတ္တသဒ္ဒါအနည်းငယ်, တစိတ်, တဒေသဟော၊ သီလမတ္တကံ-သီလမည်၏၊ ဝါ-သီလမျှသာမည်၏၊ ဝါ-အနည်းငယ်သောသီလမည်၏၊ ဝါ-တစိတ်,တဒေသသော သီလမည်၏ ဟု ပေး)

မတ္တကသဒ္ဒေါ အနုတ္တကဘာဝတော သီလမေဝ သီလမတ္တကံ၊ အနုတ္တကဘာဝေါတိစ သကတ္ထတာ ပုရိမပဒဿေဝ ယေဝ ပဝတ္တနတော။ ။အထဝါ သီလမတ္တကန္တိ ဧတ္ထ မတ္တသဒ္ဒေါ ဝိသေသနိဝတ္တိအတ္ထော ။ပ။ တေနစ သီလံ ဧဝ သီလမတ္တံ၊ တဒေဝ သီလမတ္တကန္တိ နိဗ္ဗစနံ ကာတဗ္ဗန္တိ ဒဿေတုံ သီလမေဝ သီလမတ္တကန္တိ ဝုတ္တံ။ ။သီလမတ္တကန္တိ ဧတ္ထာပိ မတ္တသဒ္ဒေါ အမဟတ္တဝါစကော၊ ဘေသဇ္ဇမတ္တာတိ အာဒီသု ဝိယ။ ။အထဝါ သီလေပိ တဒေကဒေသဿေဝ သင်္ဂဟဏတ္တံ အမဟတ္တဝါစကော ဧတ္ထ မတ္တသဒ္ဒေါ ဝုတ္တော။ ။ဋီကာ။

ပဒ္ဒနှ ရဝစနီယ-ဿတ္တဿ ဝိသေသနာယ၊
ဗောဓနာယ ဝိနေယျာနံ,တထာ နတ္တပဒံ ဝဒေ။

ပဒ္ဒနှ ရဝစနီယဿ-ပုဒ်တပါးသည် ဟောအပ်သော၊ အတ္တဿ-အနက်ကို၊ ဝိသေသနာယ-အထူးပြု ခြင်းငှါရင်း၊ တထာ-

ထိုမှတပါး, တနည်းသော်ကား ဝိနေယျာနံ-ဝိနေယျသတ္တဝါ တို့ကို၊ ဗောဓနာယ - သိစေခြင်းငှါရင်း၊ အနတ္တပဒံ-အနက်မရှိ သော ပုဒ်ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဝဒေ-ဟောတော်မူ၏၊ ။ဒိုကာ လာ့ါထာ ပါဠိ,နက်။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေန သီလေန-ဖြင့်၊ တထာဂတဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝဒါမိတိ-ဆိုအံ့ဟူ၍၊ ဥဿာဟံ-အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာပိ-၍လည်း၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝဒမာနော-ဆိုနိုင်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော-သည်၊ ဝဒေယျ-ရာ၏၊ တံ သီလံ-သည်၊ **အပ္ပမတ္တကံ** ခေါ် ပန-နည်းသော အတိုင်းအရှည် ရှိ သည်သာတည်း၊ **ဩရမတ္တကံ** ခေါ် ပန-နည်းသော အတိုင်းအရှည် ရှိ သည်သာတည်း၊ ဝါ-ဤမှာဘက် တည်းဟူသော, ဝါ-ယုတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာတည်း၊ **သီလမတ္တကံနာမ**-သီလမည်၏၊ ဝါ- သီလမျှသာ မည်၏၊ ဝါ-အနည်းငယ်သော သီလ မည်၏၊ ဝါ-တစိတ်, တဒေသသောသီလ မည်၏၊ တနည်း...... **အပ္ပမတ္တကံ** ခေါ် ပန-နည်း သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ **ဩရမတ္တကံ** ခေါ် ပန- နည်းသော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဤမှာဘက် တည်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝါ-ယုတ် သော အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ **သီလမတ္တကံနာမ**- သီလမည်၏၊ ဝါ-သီလမျှသာ မည်၏၊ ဝါ-အနည်းငယ်သော သီလမည် ၏၊ ဝါ-တစိတ်,တဒေသသော သီလမည်၏၊ ဣတိ ဣဒံ-ဤသို့သောအနက် သဘောသည်၊ ဝုတ္တံ - ဆိုအပ်ပြီးရာ ပါဝင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (တွာ စသောပစ္စည်းအဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ မာန, အန္တ ပစ္စည်း အဆုံးရှိ သောပုဒ်များလည်း ပရကြိယာကို ငဲ့၏ဟုပြခြင်းငှါ ''ဥဿာဟံ ကုရု မာနော'' မဆိုမူ၍ ဥဿာဟံ ကတွာ ဟုဆို၏။ ။ဥဿာဟံ ကတွာ ဖြင့် ဝဒမာနော ၌ မာနပစ္စည်း သာမတ္ထိယ (စွမ်းနိုင်ခြင်း)အနက်ဟော ပြ ၏)။ ။တတ္ထ - ထို အပ္ပမတ္တကံ ခေါ် စသော စကားရပ်၌၊ ဣဿစ-၏၊ စောဒနာ-သည်၊သိယာ-၏၊ ဣဒံ သီလံနာမ-သည်၊ ယောဂိနော-ဘာ ဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင္ဂဝိစာ့သနံ နန္ဒ-မြတ်သောအဆင် တန်းဆာ မဟုတ်တုံလော၊ယထာ ယေန အာကာ ရေန-ဖြင့်၊ပေါရာဏာ-တို့သည်၊

သီလံ ယောဂိဿ လင်္ကာရော,သီလံ ယောဂိဿ မဏ္ဍနံ၊
သီလေဟိ လင်္ကတော ယောဂီ,မဏ္ဍနေ အဂ္ဂတံ ဂတောတိ။

သီလံ ယောဂိဿ လင်္ကာရော။ပ။ ဂတောတိ-ဟူ၍ အဟုကုန်ပြီ၊ သီလံ-သည်၊ ယောဂိဿ-၏၊ အလင်္ကာရော-တန်းဆာတည်း၊ သီလံ-သည်၊ ယောဂိဿ-၏၊ မဏ္ဍနံ-အပြင်အဆင်တည်း၊ သီလေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အလင်္ကတော-တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ ယောဂီ-သည်၊ မဏ္ဍနေ-အပြင်အဆင်ကြောင့်၊ ဝါ-တန်းဆာဆင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဂ္ဂတံ-မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ဂတော-၏။

ယုဥ္ဇတိ သီလေနာတိ ယောဂီ။ယုဥ္ဇနံ ယောဂေါ၊ ယောဂေါ ဧတဿ အတ္ထီတိဝါ ယောဂီ။ အလံ ကရောတိ ဧတေနာတိ အလင်္ကာရော။သော ဝိယာတိ အလင်္ကာရော။မဏ္ဍိယတိ ဧတေနာတိ မဏ္ဍနံ။တံ ဝိယာတိ မဏ္ဍနံ။

စ-ဆက်၊ ဘဂဝတာပိ-သည်လည်း၊ အနေကသတ-နှ်သော၊ သုတ္တသတေသု-တို့၌၊ သီလံ-ကို၊ မဟာနုဘာဝ-မြတ်သည့်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ-၍၊ ကထိတံနနု-လော။ ။ယထာဟ-ကား၊ အာကင်္ခေယျစေ။ပ။ဘာဝနီယောစာတိ-၍၎င်း၊သီလေသွေဝဿ ပရိပူရကာရီတိစ-၍၎င်း၊ကိကီဝ အဏ္ဍန္တိစ-၍၎င်း၊ န ပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတီ။ပ။ဝိဇ္ဇုယေ ဇဋန္တိ-၍၎င်း၊သေယျထာပိ။ ။ဓမ္မေသူတိစ-၍၎င်း၊ အာဟ-မူ၏။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ဘိက္ခု-သည်၊ သဗြဟ္မစာရီနံ-သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ပိယောစ-ချစ်အပ်သည်၎င်း၊ မနာပေါစ – နှစ်သက်အပ်သည်၎င်း၊ (မနံ အပ္ပေတိ ပဝေဒ္ဓတီတိ မနာပေါ)၊ ဂရုစ-အလေးပြုအပ်သည်၎င်း၊ဘာဝနီယောစ-ချီးမွမ်းအပ်သည်၎င်း၊ အဿံ-ဖြစ်လို၏၊ ဣတိ-သို့၊အာကင်္ခေယျစေ-တောင့်တငြားအံ့၊၊သီလေသွေဝ-သီလတို့၌သာလျှင်၊ပရိပူရကာရီ-ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသည် အဿ-ဖြစ်ရာ၏။ ။ကိကီ-ငှက်မသည်၊အဏ္ဍံ-အဥကို၊ ရက္ခတိဣဝ-စောင့်ရှောက်၏သို့၊ သီလံ-ကို၊ ရက္ခေယျ-ရာ၏။

န ပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ,
န စန္ဒနံ တဂ္ဂရမလ္လိကာဝါ၊
သတဉ္စ ဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ,
သဗ္ဗာ ဒိသာ သပ္ပုရိသော ပဝါယတိ။

ပုပ္ဖဂန္ဓော-ပန်းနံ့သည်၊ဝါ-ပန်းနံ့ကြွင်းသောအနံ့သည်၊ပဋိဝါတံ-လေညာသို့၊နဧတိ-မရောက်၊စန္ဒနံ-စန္ဒကူးနံ့သည်ငှင်း၊ တဂ္ဂရမလ္လိကာ ဝါ-တောင်ဇလပ်နံ့, ကြံကတ်ရိုးနံ့တို့သည်ငှင်း၊ (ဆန်းကြောင့် တဂ္ဂရ ဟု ဂုဏ်ဆွဲဘော်နှင့်ရှိစေ)၊ ပဋိဝါတံ-သို့၊နဧတိ-မရောက်၊သတံ-သူတော်ကောင်းတို့၏၊ဂန္ဓောစ-သီလနံ့သည်ကား၊ (ဂန္ဓေတိ သူစေတိ ပကာသေတီတိ ဂန္ဓော၊သော ဝိယာတိ ဂန္ဓော)၊ပဋိဝါတံ-သို့၊ဧတိ-ရောက်၏၊သဗ္ဗာ ဒိသာ-လုံးစုံပတ်ခြာ ရပ် ဆယ်မျက်နှာတို့သို့၊ သပ္ပုရိသော-သူတော်ကောင်းသည်၊ ပဝါယတိ-လှိုင်၏၊ (ပ,ဒု,တသုံးပါဒ ဥပိန္ဒဝဇိရာ,စတုတ္ထပါဒ ဣန္ဒဝံသ ၂ မျိုးရောသော ဥပဇာတိဂါထာ)

စန္ဒနံ တဂရံဝါပိ,ဥပ္ပလံ အထ ဝဿိကီ၊
ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ,သီလဂန္ဓော အနုတ္တရော။

စန္ဒနံ-သည်ငှင်း၊တဂရံဝါပိ-သည်ငှင်း၊ဥပ္ပလံ-ကြာညိုနံ့သည်ငှင်း၊ အထ-ထိုမှတပါး၊ ဝဿိကီ-မြလေးနံ့သည်ငှင်း၊ (ဝဿိကန္တိပိ ပါဌော ဟုဋီကာဆိုသော်လည်း၊''သုမနာ ဇာတိ သုမနာ၊မာလတိ ဇာတိ ဝိဿိကီဟူသောအဘိဓာန်၌ဝဿိကံမပါ)အတ္ထိ-၏၊ ဧတေသံ ဂန္ဓဇာတာနံ-ထိုအနံ့မျိုးတို့ထက်၊ ဝါ-ထိုအနံ့အပြားတို့ထက်၊ သီလဂန္ဓော-သီလအနံ့သည်၊အနုတ္တရော-မြတ်၏၊ဝါ-ပြိုင်ဘက်မရှိ။

အပ္ပမတ္တော အယံ ဂန္ဓော,ယွာယံ တဂရစန္ဒနံ၊
ယောစ သီလဝတံ ဂန္ဓော,ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမော။

ယွာယံ တဂရစန္ဒနံ-အကြင်တောင်ဇလပ်,စန္ဒကူးနံ့သည်၊အတ္ထိ-၏၊ အယံ ဂန္ဓော-သည်၊ အပ္ပမတ္တော-အနည်းငယ်သာတည်း၊ သီလဝတံ-သီလရှိသော သူတို့၏၊ ဥတ္တမော-သော၊ ယော ဂန္ဓောစ-အကြင် အနံ့သည်ကား၊ဒေဝေသု-တို့၌၊ဝါ-နတ်လူတို့၌၊ဝါတိ-လှိုင်၏။

တေသံ သမ္ပန္နသီလာနံ,အပ္ပမာဒဝိဟာရိနံ၊
သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာနံ,မာရော မဂ္ဂံ နဝိန္ဒတိ။

သမ္ပန္နသီလာနံ-ပြည့်စုံသောသီလရှိကုန်သော၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနံ-မမေ့မလျော့နေထိုင်လေ့ရှိကုန်သော၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ အညာ-သိ၍၊ ဝါ-အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ဝိမုတ္တာနံ-ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်သော၊တေသံ-

ထိုသူတို့အား, ဣ၏၊ မာရော-မာရ်နတ်သည်၊ မဂ္ဂ-အကြောင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ-မရ၊ ဝါ-မသိ။

သီလေ ပတိဋ္ဌာယ နရော သပညော,စိတ္တံပညဉ္စ ဘာဝယံ၊
အာတာပီ နိပကော ဘိက္ခု,သောမံ ဝိဇဋယေ ဇဋံ။

သပညော-တိဟိတ်ပဋိသန် ကမ္မဇဉာဏ်ရှိသော၊ အာတာပီ-ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လဝီရိယရှိသော၊ နိပကော-ပါရိဟာရိယ ဉာဏ်ရှိသော၊နရော-နရ ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊သီလေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာယ-တည်၍၊ စိတ္တံ-သမာဓိစိတ်ကိုငင်း၊ ပညဉ္စ-ဝိပဿနာပညာကိုငင်း၊ဘာဝယံ-ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-ပွား၏၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ဣမံ ဇဋံ-အရှုပ်အထွေး အမြေးအယှက် ခက်လက်ဝေဖြာ ဤတဏှာကို၊ ဝိဇဋယေ-ဖြေရှင်းပယ်ဖျောက်နိုင်ရာ၏ (ပထမပါဒ ဣန္ဒဝဇိရာ,ကြွင်းသုံးပါဒ ပထျာဝတ္တ ရောသော ဥပဇာတိဂါထာ။''သော မံ ဝိဇဋယေ ဇဋံ''ဟု ပါဌ်ရှိသင့်၏။ ထိုနှင့်အလားတူဖြစ်သော 'ကော မံ ပထဝိံ ဝိစေဿတိ' ကို ကစ္စည်း၌ ပြယုဂ်ထုတ်ထားသည်ကိုထောက်၍ ဆန်း,သဒ္ဒါ နှစ်ချက်သင့်။'ယော မသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊အပ္ပမတ္တော ဝိဟေဿတိ၊ပဟာယ ဇာတိသံသာရံ၊ဒုက္ခဿန္တံ ကရိဿတိ'စသည်၌လည်း 'ယော ဣမသ္မိံ''ရှိနေတတ်သည်၊'ယော မသ္မိံ',သာရှိသင့်သည်၊သြနောင် ဣ အကျေမျှား၏။ အတိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဗရေးကြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တည်း)

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ယေကေစိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဇိဇဂါမ, ဘူတဂါမာ-ဇိဇဂါမ်,ဘူတဂါမ်တို့သည်၊ ဝုဍ္ဍိံ-ပွားခြင်းသို့၊ဝိရုဠှိံ-စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေပုလ္လံ-ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇန္တိ-ကုန်၏၊သဗ္ဗေ-န်သော၊တေ ဇိဇဂါမဘူတဂါမာ-တို့သည်၊ပထဝိံ-ကို နိဿာယ-၍၊ပထဝိယံ-၌၊ပတိဋ္ဌာယ-၍၊ ဝုဍ္ဍိံ-သို့၊ဝိရုဠှိံ-သို့၊ ဝေပုလ္လံ-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ သေယျထာပိ-ရောက်ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝ မေဝ ခေါ - ဤအတူသာလျှင်၊ ဘိက္ခု-သည်၊သီလံ-ကို၊နိဿာယ-မှီ၍၊ ဖသီလေ-၌၊ပတိဋ္ဌာယ-၍၊သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော-ဖြစ်စေလျက်၊ ဝါ-ပွားလျက်၊ သတ္တ ဗောဇ္ဈင်္ဂ-တို့ကို၊ ဗဟုလီကရောန္တော-ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာလျက်၊ဓမ္မေသု-သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးဗောဓိပက္ခိယတရားတို့

၌၊ မဟန္တံ-သော၊ ဝေပုလ္လံ-သို့၊ ပါပုဏာတိ-၏၊ ဧဝံ-တူ အညာနိပိ-နှ
သော၊အနေကာနိ-နှသော၊သုတ္တာနိ-တို့ကို၊ ဒဠှဗ္ဗာနိ-နှ၏၊ဧဝံ-သို့၊ အနေ
ကေသု-နှသော၊သုတ္တသတေသု-တို့၌၊သီလံ-ကို၊မဟန္တမေဝ-ဖြတ်သည်
ကို သာလျှင်၊ ကတွာ-၍၊ ကထိတံ နနု-လော၊တံ သီလံ-ကို၊ ကသ္မာ-
ကြောင့်၊ရှုမသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ အပ္ပမတ္တကန္တိ-၍၊ အာဟ-ဟောပါသနည်း၊
ဣတိစောဒနာ-ဤသို့သော စောဒနာသည်၊သိယာ-၏၊ ။ဥပရိ ဂုဏေ-
အထက်ဂုဏ်တို့ကို၊ဥပနိဓာယ-ထောက်၍၊ (ဥပ,နိ,ပုဗ္ဗဓာ,ဓာတ် တွာ)
အပ္ပမတ္တကန္တိ-၍၊အာဟ-၏၊ဣတိ-ဖြေတည်း။ ။ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊
သီလံ-သည်၊သမာဓိံ-သို့၊န ပါပုဏာတိ-မရောက်၊သမာဓိ-သည်၊ပညံ-
သို့၊ န ပါပုဏာတိ-မရောက်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပရိမံ-အထက်ဖြစ်
သောဂုဏ်ကို၊ ဥပနိဓာယ-၍၊ ဟေဋ္ဌိမံ-အောက်ဖြစ်သော ဂုဏ်သည်၊
ဩရမတ္တကံနာမ-နည်းသောအတိုင်းအရှည် ရှိသည်မည်သည်၊ ဝါ-ဤ
မှာဘက်တည်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည် မည်သည်၊ ဝါ-ယုတ်
သောအတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သည်၊ဟောတိ-၏။ ။ကထံ-သို့၊သီလံ-
သည်၊သမာဓိံ-သို့၊န ပါပုဏာတိ-မရောက်သနည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝါ-
သည်၊ အဘိသမ္ဗောဓိတော-သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီး
သည်မှ၊ သတ္တမေ သံဝစ္ဆရေ-ခုနစ်နှစ်မြောက်၌၊ သာဝတ္ထိ နဂရဒွါရေ-
သာဝတ္ထိမြို့၏ တောင်တံခါး၌၊ ဝါ-အနီး၌၊ ကဏ္ဍမ္ဗရုက္ခမူလေ-ကဏ္ဍ
အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သောကြောင့် ကဏ္ဍ မည်
သော သရက်ပင်၏ အနီး၌၊ ဒွါဒသယောဇနေ - တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ ရှိ
သော၊ရတနမဏ္ဍပေ-ရတနာဖြင့်ပြီးသော မဏ္ဍပ်၌၊ ယောဇနပ္ပမာဏေ-
တယူဇနာခန့်ရှိသော၊ ရတနပလ္လင်္ကေ - ရတနာဖြင့်ပြီးသော ပလ္လင်၌၊
နိသီဒိတွာ-၍၊ တိယောဇနိကေ-သုံးယူဇနာရှိသော၊ ဒိဗ္ဗသေတစ္ဆတ္တေ-
နတ်ထီးဖြူကို၊ ဓာရေယန္တေ-တို့သည်၊ ဓာရယမာနေ - ဆောင်းအပ်လျက်၊
ဒွါဒသ ယောဇနာယ - တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသော၊ ပရိသာယ-ပရိသတ်
၌၊ အတ္တာဒါနပရိဒီပနံ-ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူခြင်းကို ပြတတ်သော၊
တနည်း .....အတ္တာဒါနပရိဒီပနံ-တိုက်တွန်းခြင်းကို ပြတတ်သော။

အတ္တာနဉ္စ အနုယောဂေါ၊ ပဋိပက္ခသ အတ္တသ အာဒါနံ
ဂဟဏန္တိ ကတွာ-ငိုသစ်။ ။ယောဂေါ စ ဧကျပံ ပါဠိဟာရိယံ
ကာတုံ သမတ္ထော အတ္ထိ စေ၊ အာဂစ္ဆတူတိ စောဒနာ သဒ္ဒိ

သတ္တာ ၀တ္တံ၊ ''အတ္တာဒါန ပရိဒိပနန္တိ''၊ တတ္ထ အတ္တာဒါနံ အနု ယောဂေါ-ဣိယောင်း၊

တိတ္တိယမထနံ-တိတ္ထိတို့ကို နှိမ်နင်းနိုင်သော၊ ဥပရိမကာယတော-အထက်ကိုယ်မှ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော-မီးအစုသည်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဟေဋ္ဌိမကာယတော-အောက်ကိုယ်မှ၊ ဥဒကဓာရာ- ရေအယာဉ်သည်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဧကေက လောမကူပတော-တခု တခုသော မွေးတွင်းမှ၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော-သည်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဧကေကလောမကူပတော-မှ ဥဒကဓာရာ-သည်၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံ-ခြောက်ပါးသော အဆင်းတို့တွင်၊ ယမကာ ယမကာ - အစုံအစုံဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာ - အဆင်းတို့သည်၊ တနည်း ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံ-ခြောက်ပါးသော အဆင်းတို့သည်၊ (ဧတ္တ ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံ ဥဗ္ဘယတ္ထာနံ ယမကာ ယမကာ ဝဏ္ဏာ ပဝတ္တန္တီတိ ပါဌသေသေန သမ္ဗန္ဓော၊ ၊ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနံ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ ပဝတ္တန္တီတိ ကတ္တုဝသေန ဝါ သမ္ဗန္ဓော၊ ၊ဋီကာ) ပဝတ္တန္တိ-နှိ၏၊ ဣတိ အာဒိနယပ္ပဝတ္တံ-သော၊ ယမက ပါဋိဟာရိယံ-အစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဒဿေတိ-ပြတော်မူ၏၊

ယမကပါဋိဟာရိယ အရ အထက်ကိုယ်, အောက်ကိုယ်တစုံ၊ ရှေ့ကိုယ်, နောက်ကိုယ်တစုံ၊ မျက်စိ နှစ်လုံးတစုံ၊ နားနှစ်ဘက် တစုံ၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက် တစုံ၊ ပခုံးနှစ်ဘက် တစုံ၊ လက် နှစ်ဘက်တစုံ၊ နံဘေးနှစ်ဘက် တစုံ၊ ခြေနှစ်ဘက် တစုံ လက် ချောင်းနှင့် လက်ချောင်းကြား တစုံ၊ မွေးညွှန်းအချင်းချင်း တစုံ၊ မွေးညွှန်းတွင်းအချင်းချင်း တစုံ၊

(ဧဝံ ပါဠိနယေန ယမကပါဋိဟာရိယံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ တံ အဋ္ဌကထာနယေန ဝိဝရန္တော ပဉ္စာသတ္တိ နယေန ဆန္နံ ဝဏ္ဏာနန္တိ ပဒမေဝ ပထမံ ဝိဝရိတုံ တဿာတိ အာဒိမာဟ)တဿ ဘဂဝတော-၏ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏသရီရတော-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ကိုယ်တော်မှ၊ သုဝဏ္ဏာဝဏ္ဏာ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ရသ္မိယော-ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂန္တွာ-တက်၍၊ ယာဝ ဘဝဂ္ဂါ-ဘဝဂ်တိုင် အောင်၊ ဂစ္ဆန္တိ-နှ်၏၊ သကလ ဒသ သဟဿစက္ကဝါဠသ-အသုံးရုံ တသောင်းသော စကြဝဠာကို၊ ဝါ-သည်၊ အလက်ရဏာ ကာလောဝိယ-တန်းဆာဆင်သောကာလသည်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ-၏၊ ၊ဒုတိယာ ဒုတိယာ-

နှစ်ခုနှစ်ခု ဖြစ်ကုန်သော၊ ရသ္မိယော - ရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ (ရသိယန္တေ့ အဿာဒိယန္တေ့တိ ရသ္မိယော၊ ရသဓာတ်,မိပစ္စည်း)ပုရိမယမကာဝိယ-ရှေးအဖုံတို့ကဲ့သို့၊ ကေက္ခဏေဝိယ-တပြိုင်နက်သော ခဏ၌ကဲ့သို့၊ပဝတ္တန္တိ-ကုန်၏။

(ကသ္မာ သဒိသာကာရဝသေန ဝိယာတိ ဝစနံဝုတ္တန္တိ အာဟ ဒွိန္နဉ္စာတိအာဒိ)စ-အကြင်ကြောင့်၊ ဒွိန္နံ-နှ်သော၊ စိတ္တာနံ-တို့၏၊ ကေက္ခဏေ-တပြိုင်နက်သော ခဏ၌၊ပဝတ္တိနာမ - သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ပန-ထင်စွာပြအံ့၊ ဘဂဝန္တာနံ-နှ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဘဝင်္ဂပရိဝါသဿ-ဘဝင်၏ အစွမ်းဖြင့် နေခြင်း,ထုံခြင်း၏၊ဝါ-ဘဝင်ဟူသော နေခြင်း,ထုံခြင်း၏ ဝါ-ဘဝင်ကျခြင်း၏၊ လဟုကတာယစ - လျှင်မြန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ (လဃ်ဘိ လဟုဘာဝေန ပဝတ္တတီတိ လဟု၊လဃိ,လဃ်,ဥ၊ နိဂ္ဂဟိတ်ချေ,ဃ-ဟပြု)၊ အာစိဏ္ဏဝသိတာယစ-လေ့လာအပ်ပြီးသော ဝသီဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊တာ ရသ္မိယော-တို့သည်၊ကေက္ခဏေဝိယ-သို့၊ပဝတ္တန္တိ-ကုန်၏။

(နနု ကောသာပိ စိတ္တာသ ပဝတ္တိယာ ဒွေ တိသော ရသ္မိယောပိ သမ္ဘဝေယျုန္တိ အနုယောဂ မပနေတိ "တာသာ တာသာပန ရသ္မိယာ"တိ အာဒိနာ) ပန-ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊တာသာ တာသာ ရသ္မိယာ-ထိုထိုရောင်ခြည်တော်၏၊ အာဝဇ္ဇန ပရိကမ္မာ ဓိဋ္ဌာနာနိ-အာဝဇ္ဇန်း, ပရိကမ်, အဓိဋ္ဌာန်တို့သည်၊ ဝိသုံ ဝိသုံယေဝ-အသီးအခြား သာလျှင်၊ ပဝတ္တန္တိ-ကုန်၏၊ (စိတ္တဝါရနာနတ္တာ အာဝဇ္ဇနပရိကမ္မစိတ္တာနိ၊ကသိဏာနာနတ္တာ အဓိဋ္ဌာနစိတ္တဝါရာနိပိ ဝိသုံဝိသုံ ယေဝ ပဝတ္တန္တိ၊ အာဝဇ္ဇနာဝသာနေ တိက္ခတ္တုံ ပဝတ္တဇဝနာနိ ပရိကမ္မနာမေနေဝ ရုခ ဝုတ္တာနိ။ ။ ဋီကာ)ဟိ-ချဲ့၊ နီလရသ္မိအတ္ထာယ-ညိုသော ရောင်ခြည်တော် အလို့ငှါ၊ ဘဂဝါ-သည်၊နီလကသိဏံ—နီလကသိုဏ်းကို၊ ဝါ-နီလကသိုဏ်းလျှင် အာရုံ ရှိသော စတုတ္ထဈာန်ကို၊ (နီလတိ နီလဘာဝေန ပဝတ္တတီတိ နီလော၊ ကသတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတီတိ ကသိဏံ၊ကသ, ယုန၊ နကို ဏပြု) သမာပဇ္ဇတိ - ဝင်စားတော်မူ၏၊ ပီတရသ္မိ အတ္ထာယ-ဝါရွှေသော ရောင်ခြည်တော်အလို့ငှါ၊ပီတကသိဏံ-ကို၊ဝါ-ကို၊လောဟိတဩဒါတရသ္မိ အတ္ထာယ-နီသောရောင်ခြည်တော်,ဖြူသောရောင်ခြည်တော်အလို့ငှါ၊လောဟိတ ဩဒါတကသိဏံ-ကို၊ဝါ-ကို၊သမာပဇ္ဇတိ-မူ၏။

(အင်္ဂုတ္တရဋ္ဌကထာယာတိ အာဒိနာ ဥပရိမကာယတောတိ အာဒိနံ ဝိဝရဏံ)။ ၊အင်္ဂုတ္တရဋ္ဌကထာယ-မိုးဗုအလို့၌၊တေဇောကသိဏံ ကို၊ ဝါ-ကို၊ ဥဒကဓာရဋ္ဌကထာယ-ရေယဉ်အလို့၌၊၊ အာပေါကသိဏံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ-၏၊သဏ္ဍာ-သည်၊ စင်္ကမတိ-စင်္ကြံကြွတော်မူ၏၊နိမ္မိတော-နိမ္မိတဗုဒ္ဓါး သည်၊ တိဋ္ဌတိဝါ-ရပ်မူလည်း ရပ်၏၊ နိသီဒတိဝါ-ထိုင်မူလည်း ထိုင်၏ သေယျံ-ကို၊ ကပ္ပေတိဝါ-ပြုမူလည်း ပြု၏၊ ဍာဝီအာဒိ-သော၊ သဒ္ဒံ-ကို၊ ဝိဏ္ဏာရေတဗ္ဗံ-၏၊ ဧတ္ထ – ဤတန်ခိုးပြာဋိဟာပြရာ၌၊ သီလဿ-သီလ၏၊ကောဋ္ဌိ ကိစ္စံ-တခုသော ကိစ္စသည်လည်း၊နတ္ထိ-မရှိ၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ကိစ္စသည်၊ သမာဓိကိစ္စမေဝ-သမာဓိ၏ ကိစ္စသည် သာတည်း၊ဧဝံ-သို့၊သီလံ-သည်၊သမာဓိံ-သို့၊နပါပုဏာတိ-မရောက်၊ ။

ပန-ပါး၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ-ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ-လေးသင်္ချေတို့ ကာလပတ်လုံး၊ပါရမိယော-တို့ကို၊ပူရေတွာ-၍၊ ဧကူနတ္တိံသဝဿကာလံ-၂၉ နှစ်ပတ်လုံး၊ဝသိတွာ-၍၊ တနည်း......ဧကူနတ္တိံသ ဝဿကာလေ-၂၉ နှစ်မြောက်သောကာလ၌၊ စက္ကဝတ္တိသိရိနိဝါသဘူတာ-စကြဝတေးမင်း၏ အသရေရှိသောနေရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘဝနာ-ရွှေနန်းတော်သုံးဆောင်မှ၊နိက္ခမ္မ – ထွက်တော်မူ၍၊ အနောမနဒီတီရေ - အနောမာ မြစ်ကမ်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-၍၊ ဆဗ္ဗဿာနိ–ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနယောဂံ-ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို၊ ဝါ-မြတ်သော လုံ့လဝီရိယကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိသာခပုဏ္ဏမာယံ-ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ဥရုဝေဠဂါမေ-ဥရုဝေဠရွာ၌၊ သုဇာတာယ-သုဇာတာသည်၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သော၊ ပက္ခိတ္တဒိဗ္ဗောဇံ-ထည့်အပ်သော နတ်သြဇာရှိသော၊ မဓုပါယာသံ - အချိုဖြင့် သွန်းလောင်းအပ်သော သောက်ဘွယ်,စားဘွယ်ကို၊ (ပါတဗ္ဗောတိ ပါ၊ အသိတဗ္ဗောတိ အသော၊ပါစ သော အသောစာတိ ပါယာသော၊မဓုနာသိတ္တော ပါယာသော မဓုပါယာသော) ပရိဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ သာယဏှသမယေ-ညချမ်းအခါ၌၊ဒက္ခိဏုတ္တရေန-ဖြောင့်ဖြောင့် တောင်,မြောက် သွားရောက်အပ်သောခရီးဖြင့်၊ ဝါ-တောင်အရပ်, အနောက်မြောက်အရပ်ဖြင့်၊ ဗောဓိမဏ္ဍံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ ကြည်လင်ရာ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ (ဗုဇ္ဈတီတိ ဗောဓိ၊အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရ၏၊ မဏ္ဍတိ ပသီဒတိ ဧတ္ထာတိ မဏ္ဍော၊ ဗောဓိယာ မဏ္ဍော ဗောဓိမဏ္ဍော) ပဝိ

သိတွာ-၍၊ အဿတ္ထ ဒုမရာဇာနံ - ညောင်ဗုဒ္ဓဟောပင်မင်းကို၊ (အဿာ
သေတိ တောသေတီတိ အဿတ္ထော၊ အာပုဗ္ဗ,သာသ တောသနေ၊ ဒဝန္တိ
ဂစ္ဆန္တီတိ ဒုမာ၊ ဒုမာနံ ရာဇာ ဒုမရာဇာ၊ အဿတ္ထော စ သော ဒုမရာဇာ
စာတိ အဿတ္ထဒုမရာဇာ) တိက္ခတ္တုံ - သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ-
လက်ျာရစ်လှည့်၍၊ ပုဗ္ဗုတ္တရဘာဂေ - အရှေ့မြောက်ထောင့် အရပ်၌၊
ဌိတော-လျက်၊ တိဏသန္ထာရံ-မြက်အခင်းကို၊ သန္ထရိတွာ-ခင်း၍၊ တိ
သန္ဓိပလ္လင်္ကံ - သုံးပါးသော အစပ်ရှိသော ထက်ဝယ်ကို၊ ဝါ - သုံးပါး
သော အစပ်တို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ထက်ဝယ်ကို၊ (ပေါင်နှစ်ဘက်နှင့်
ဒူးဆစ်နှစ်ခုစပ်ခြင်း,ပေါင်ရင်းနှင့်ခါးစပ်ခြင်း။ ၊တယော သန္ဓိ ယဿာ
တိ တိသန္ဓိ၊ ပရိသမန္တတော အင်္ဂါနံ အာသနံ ပလ္လင်္ကံ၊ ရကာရဿ လ
ကာရံ,ဒွိဘာဝဉ္စ ကတွာ။ ၊ဘိသန္ဓိမေဝ ပလ္လင်္ကော တိသန္ဓိပလ္လင်္ကော၊
တိဟိဝါ သန္ဓီဟိ လက္ခိတော ပလ္လင်္ကော တိသန္ဓိပလ္လင်္ကော)။ ၊အာ
ဘုဇိတွာ-ဘွဲ့ခွေ၍၊ ဝါ, ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတွာ-ထက်ဝယ် (ထက်ဝက်)
ဘွဲ့ခွေနေတော်မူ၍ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ-လေးပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ-ကို၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ကတွာ-ရှေ့သွားပြု၍၊ စတုရင်
သမန္နာဂတံ-သော၊ ဝိရိယာဓိဋ္ဌာနံ - ဝိရိယကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကို၊ ဝါ-
အဓိဋ္ဌာန်အပ်သော ဝိရိယကို၊ အဓိဋ္ဌာယ-၍၊ စုဒ္ဒသ ဟတ္ထပလ္လင်္ကဝရ
ဂတော-တဆဲ့လေးတောင် ပြန့်ကျယ်သော မြတ်သောပလ္လင်သို့ ကြွ
တော်မူလျက်၊(စုဒ္ဒသ ဟတ္ထာ ယဿာတိ စုဒ္ဒသဟတ္ထော၊ ပရိသမန္တ
တော အင်္ဂါယတေ လက္ခိယတေတိ ပလ္လင်္ကော၊ ပလ္လံ ကိလေသဝိဒ္ဓံသနံ
ကရောတိ ဧတ္ထာတိ ဝါ ပလ္လင်္ကော၊ နိဂ္ဂဟီတာဂမဝသေန အလုတ္တ
သမာသဝသေန ဝါ၊ စုဒ္ဒသဟတ္ထော စ သော ပလ္လင်္ကော စာတိ စုဒ္ဒသ
ဟတ္ထ ပလ္လင်္ကော၊ ဝရိယတေ ပတ္ထိယတေတိ ဝရော။ စုဒ္ဒသဟတ္ထ
ပလ္လင်္ကော စ သော ဝရော စာတိ စုဒ္ဒသဟတ္ထပလ္လင်္ကဝရော၊ ဂစ္ဆတိပဝတ္တ
တိ နိသီဒတီတိ ဂတော၊ စုဒ္ဒသဟတ္ထပလ္လင်္ကဝရေ ဂတော စုဒ္ဒသဟတ္ထ
ပလ္လင်္ကဝရ ဂတော)။ ၊သုဝဏ္ဏပီဌေ - ရွှေအင်းပျဉ်၌၊ ထပိတံ-သော၊
ရဇတက္ခန္ဓမိဝ-ငွေတုံးကဲ့သို့၊ ပညာသဟတ္ထံ-အတောင် ငါးဆယ် ရှိ
သော၊ ဗောဓိက္ခန္ဓံ-ဗောဓိပင်လုံးကို၊ ပိဋ္ဌိတော ကတွာ-နောက်မှီတကဲ
သဟဲပြု၍၊ ဥပရိ-၌၊ မဏိသေတ္တေန-မြထီးဖြင့်၊ ဓာရယမာနော ဝိယ-
ဆောင်းသကဲ့သို့၊ ဗောဓိသာခါယ - ဗောဓိကိုင်းဖြင့်၊ ဓာရယမာနော-

ဆောင်းလျက်၊ သုဝဏ္ဏာသဏ္ဌာ-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဗိဝရေ-၌၊ ပဝါဠ သဒိသေသု-သန္တာနှင့် တူကုန်သော၊ ဗောဓိအကို ရေသု-ဗောဓိ (ညောင်) ညွန့်ဟို့သည်၊ ပတမာနေသု - ကျကုန်သည်ရှိ သော်၊ သူရိယေ အတ္ထံ ဥပဂစ္ဆန္တေ-နေဝင်လတ်သော်၊ ဝါ,သူရိယေ- သည်၊ အတ္ထံ-အနောက် နေဝင်တောင်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တေ-ရောက်လတ် သော်၊မာရဗလံ-မာရ်နတ်ကို ဝါ-မာရ်နတ်၏စစ်သည်ကို၊ဝါ-မာရ်နတ် ၏ အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဝိခမိတွာ-မှုတ်လွှင့် ပယ်ဖျောက်တော်မူ၍၊ ပဌမ ယာမေ-ပဌမယာမ်၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ - ရှေးဘဝတို့၌ နေအပ်ခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊(နိဝသိယိတ္ထာတိ နိဝါသော၊ ပုဗ္ဗေ နိဝါသော ပုဗ္ဗေနိဝါ သော) အနုဿရိတွာ-အစဉ်အောက်မေ့၍၊မဇ္ဈိမယာမေ-၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုံ- ဒိဗ္ဗစက္ခုကို၊ ဝိသောဓေတွာ-သုတ်သင်၍၊ ပစ္ဆိမသ ကာလေ-မိုက်မှောင် ပယ်ဖျောက် အသင်းရောက်သောအခါ၌၊သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏ ဝါ-တို့သည်၊ အာစိဏ္ဏေ-အလေ့အကျက်ဖြစ်သော ဝါ-လေ့ကျက်အပ်သော၊ ပစ္စယာ ကာရေ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ဉာဏံ-ကို၊ ဩတာရေတွာ-သက်, ဝင်စေ၍၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-တို့၏ ဝါ-တို့သည်၊ အာစိဏ္ဏံ-သော၊ ဝါ-သော၊ အာနာ ပါန စတုတ္ထဈာနံ - ထွက်သက်, ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသော၊ အာနာ ပါန စတုတ္ထဈာနံကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ - ဖြစ်စေ၍၊ တဒေဝ အာနာပါန စတုတ္ထဈာနံ-ကိုပင်လျှင်၊ပါဒကံ ကတွာ-အခြေပြု၍၊ ဝါ-တည်ရာပြု၍၊ ဝိပဿနံ - ကို၊ ဝဍ္ဎေတွာ - ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ - မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ အဓိဂတေန-ရအပ်သော၊ စတုတ္ထ မဂ္ဂေန - စတုတ္ထ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသေ-တို့ကို၊ ခေပေတွာ-ကုန်စေ၍၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဂုဏေ-အလုံးစုံ သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊ ယံ ပဋိဝိဇ္ဈိ-အကြွင်းထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ ပြီ ဣဒံ-ဤသို့သိခြင်းသည်၊ အဿ ဘဂဝတော-၏၊ ပညာကိစ္စံ-ပညာ ကိစ္စတည်း၊ ဇ္ဈာနံ-သို့၊ သမာဓိ-သည်၊ပဉ္စံ-သို့၊နံ ပါပုဏာတိ-မရောက်, မဒီ၊ ။ဘတ္တ-ထိုစကားရပ်၌၊ဟာဒ္ဓ-တလက်ဖက်၌၊ဝါ-တလက်ဆွံ၌၊ ဝါ-တလက်ခုပ်၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ ပါတိယံ-ခွက်ငယ်၌၊ ဥဒကံ-သို့၊ နံ ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ပါတိယံ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ စာဋေ-ရေထမ်းအိုး ၌၊(စာဋေတိ ဥဒကဟာရကစာဋေ၊ ၊ဋီကာ) ဥဒကံ-သို့၊ နံ ပါပုဏာတိ ယထာ-သို့၊ စာဋေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ကောလမ္ဗေ-ဖျဉ်းအိုး၌၊ဥဒကံ-သို့၊ နံ ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ ကောလမ္ဗေ-၌၊ (ဋဓာတ်သ ဒေါဏ ဂဏ္ဍနပ္ပ

မာဏာံ ကုမ္ဘံ ကောလမ္ဗော။ ၊ဋီကာ) ဥဒကံ - သည်၊ စာဋိယံ -ရေလှောင်အိုး၌၊ဥဒကံ-သို့၊န ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ စာဋိယံ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ မဟာကုမ္ဘိယံ-အိုးကြီး၌၊ ဥဒကံ-သို့၊န ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ မဟာကုမ္ဘိယံ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ကုသောဗ္ဘေ-အိုင်ငယ်၌၊ ဥဒကံ-သို့၊ န ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ ကုသောဗ္ဘေ-၌၊ ဥဒကံ - သည်၊ ကန္ဒရေ-ချောက်၌၊ဥဒကံ-သို့၊န ပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ကန္ဒရေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ကုန္နဒိယံ-မြစ်ငယ်၌၊ ဥဒကံ-သို့၊ နပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ ကုန္နဒိယံ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ပဉ္စမဟာနဒိယံ-မြစ်ကြီးငါးသွယ်၌၊ဥဒကံ-သို့၊နပါပုဏာတိ ယထာ - သို့၊ ပဉ္စမဟာနဒိယံ-၌၊ ဥဒကံ - သည်၊ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒေ-စကြဝဠာတောင်ခြေ၌ (မှ) ဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ-သို့၊ နပါပုဏာတိယထာ-သို့၊ စက္ကဝါဠမဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ သိနေရုပါဒကေ မဟာသမုဒ္ဒေ – မြင်းမိုရ်တောင်ခြေမှ, ဝါ-သိဒန္တရသမုဒ္ဒရာတောင်ခြေမှဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ဥဒကံ-သို့၊ နပါပုဏာတိ ယထာ-သို့၊ပါတ်ယံ-၌၊ဥဒကံ-ကို၊ဥပနိဓာယ-ထောက်၍၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ပရိတ္တံ-နည်းသည်၊ဟောတိယထာ-သို့ ၊ပ။သိနေရုပါဒက မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ဥဒကံ-ကို၊ ဥပနိဓာယ-၍၊ စက္ကဝါဠ မဟာသမုဒ္ဒေ-၌၊ ဥဒကံ-သည်၊ ပရိတ္တံ-နည်းသည်၊ ဟောတိယထာ-သို့၊ဧဝံ-သို့၊ ဥပရူပရိ-အထက်အထက်ဖြစ်သော၊ ဗဟုကံ-များစွာသော၊ဥဒကံ-ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ-အောက်အောက် ဖြစ်သော၊ ဥဒကံ-သည်၊ ပရိတ္တံ-သည်၊ ဟောတိယထာ - သို့၊ ဧဝမေဝ-သာလျှင်၊ ဥပရိ ဥပရိ ဂုဏေ-အတက် အထက် ဖြစ်သော ဂုဏ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ ဟေဋ္ဌာ ဟေဋ္ဌာ-အောက်အောက်ဖြစ်သော၊သီလံ-သည်၊အပ္ပမတ္တကံ-၏၊ ဩရမတ္တကံ-၏၊ ဝါ-၏၊ ဝါ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ **အပ္ပမတ္တကံ ခေါ ပနေတံ ဘိက္ခဝေ ဩရမတ္တကံ သီလမတ္တကံ** - ၍၊ အာဟ-မူ၏၊ (ယသ္မာ ပါဠိယာ အတ္ထပဋိဘာဝနတ္ထာယ ယာ သံဝဏ္ဏနာ ဝုတ္တာ၊ တဒေဝ တဿ ဂုဏာဘာဝေန ဒဿေတုံ တေနာဟာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ဇဝံ သမ္ဗန္ဓော။ ၊ဋီကာ)။

ယေန ပုထုဇ္ဇနော တိ ဧတ္ထ-၌။

ဒုဝေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ,ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စ ဗန္ဓုနာ၊
အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော ဧကော, ကလျာဏော ကော ပုထုဇ္ဇနော။

အန္ဓော-ကန်းသော၊ ဧကော-တယောက်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော-ပုထုဇဉ်ရင်း၊ ကလျာဏော-ကောင်းသော၊ ဧကော-သော၊ ပုထုဇ္ဇနော-ရင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒုဝေ-နှစ်မျိုးနှစ်စားကုန်သော၊ပုထုဇ္ဇနာ-တို့ကို၊အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ-နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ဗုဒ္ဓေန-မြတ်စွာဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊တနည်း-ဗုဒ္ဓသာဒိစ္စ ဗန္ဓုနာ-နေမင်း၏ အနွယ်နှင့်တူသောအနွယ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဗုဒ္ဓဘုရားသည်၊ (အာဒိစ္စဿ ဗန္ဓုနာ သမာနော ဗန္ဓု ယဿာတိ သာဒိစ္စဗန္ဓု၊ သာဒိစ္စဗန္ဓု စ သော ဗုဒ္ဓေါ စာတိ ဗုဒ္ဓသာဒိစ္စဗန္ဓု)ဝုတ္တာ-ကုန်၏။

တတ္ထ - ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ယဿ - အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခန္ဓဓာတု အာယတနာဒိသု-ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတန စသည်တို့၌၊ ဥဂ္ဂဟ ပရိပုစ္ဆာသဝနဓာရဏ ပစ္စဝေက္ခဏာနိ-ပါဠိတော်ကိုနာခြင်း,ဆောင်ခြင်း,ဆင်ခြင်ခြင်း, အဋ္ဌကထာကိုနာခြင်း,ဆောင်ခြင်း, ဆင်ခြင်ခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ-မရှိကုန်၊ အယံ-သည်၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနော-၏၊ ယဿ-အား၊ တာနိ ဥဂ္ဂဟ ပရိပုစ္ဆာသဝန ဓာရဏ ပစ္စဝေက္ခဏာနိ - တို့သည်၊ အတ္ထိ-နိ၏၊သော-သည်၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနော-၏၊ ပန-ဘေဒမှ တပါး ဝစနတ္ထကို ပြဆိုအံ့၊ ဒုဝိဓောပိ-နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဧသ ပုထုဇ္ဇနော-သည်။

ပုထူနံ ဇနနာဒီဟိ, ကာရဏေဟိ ပုထုဇ္ဇနော၊
ပုထုဇ္ဇနန္တောဂဓတ္တာ,ပုထဂါယံ ဇနော ဣတိ။

ပုထူနံ-အသူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော ကိလေသာစသည်တို့ကို၊ဇနနာဒီဟိ-ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ-အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇနော-၏၊ ပုထုဇ္ဇနန္တောဂဓတ္တာ-များစွာသောလူတို့၏အတွင်း၌ ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ပုထုဇ္ဇနော-၏၊အယံ ဇနော-ဤလူအပေါင်းသည်၊ ပုထ - အရိယာတို့မှ အသီးအခြားတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇနော-၏။

ဟိ-ချဲ့၊ ပုထူနံ နာနပ္ပကာရာနံ - အထူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော၊ကိလေသာဒီနံ-ကိလေသာစသည်တို့ကို၊ ဇနနာဒီဟိ-ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော၊ကာရဏေဟိ တို့ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော-၏၊ ယထာဟ-

ကား၊ပုထုကိလေသေ ဇနေန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ။ပ။ပုထုဇ္ဇနေသွတိ-၍၊အဲ့ဟာ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောတော်မူ၏၊ပုထု-များစွာကုန်သော၊ကိလေသေ-တို့ကို၊ဇနေန္တိ-ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-မည်ကုန်၏၊(ပုထုကိလေသေ ဇနေန္တိ ဖြင့် ပုထု ဇဟွတ္တဟော၊ ပုထုအရ ကိလေသာ ကောက်၊ ဇနေန္တီတိ ဇနာ၊ပုထု ဇနာ ပုထုဇ္ဇနာ၊ပုထု ဇနေန္တီတိ ဝါ ပုထုဇ္ဇနာ ပြု၏)

ပုထု အဝိဟတသက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ - မပယ်သတ်အပ်ကုန်သေးသော, ဝါ-သောကြောင့် များစွာသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊(ပုထု အဝိဟတသက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ ဖြင့် ပုထုအရ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အရကောက်၊ အဝိဟတ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ပုထု သက္ကာယဒိဋ္ဌိယော ဇနေန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာပြု၏)။ ၊တနည်း......ပုထု အဝိဟတ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ-မပယ် မသတ်အပ်ကုန်သေးသော, ဝါ-သောကြောင့် များစွာသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့သည်ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊(ဤနည်းအလို-ပုထူဟိ သက္ကာယဒိဋ္ဌီဟိ ဇနီတာတိ ပုထုဇ္ဇနာ ပြု၊ ဇနီတာ-ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏ ပေး)။ ။တနည်း......ပုထု အဝိဟတ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ-များစွာသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိတို့ကို မပယ်မသတ်တတ်ကုန်၊ဣတိ-ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊(ပုထု သက္ကာယဒိဋ္ဌိယော ဇနေန္တိ န ဝိဟနန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ)။ ။တနည်း.....ပုထု အဝိဟတ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကာ-များစွာကုန်သော မပယ်မသတ်အပ်ကုန်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ရှိကုန်၏၊ (ဇနီယန္တီတိ ဇနာ၊ ဇနီယန္တိ-မပယ်မသတ်အပ်ကုန်၊ဣတိ-ကြောင့်၊ဇနာ-န်၏၊ မပယ်မသတ်အပ်ကုန်သေးသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရ၏၊ တတိယ စတုတ္ထနည်းများ၌-ဇန အဝိဟတအနက်ဟော။ ။ပုထု ဇနာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ ပြု၏၊ ။ ဇနာ အဝိဟတာ ပုထု သက္ကာယဒိဋ္ဌိယော ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ။ ဋီကာ၊ ။အဂျာဟိတော ကဲ့သို့ ဝိသေသန ပရနိပါတ)

ပုထုသတ္ထာရာနံ-များစွာသော ဆရာတို့၏၊မုခံ-မျက်နှာကို၊ ဥလ္လောကိကာ-မော်၍ကြည့်တတ်ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ [ဆရာများတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟူလို။ပုထု ဇနာ(သတ္ထာရော)ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ]

ပုထု သဗ္ဗဂတိဟိ – အလုံးစုံသောဂတိတို့မှ၊ အဝုဋ္ဌိတာ-မထကုန်သေး၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ [ဂတိများတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူလို၊ ကမ္မ

ကိလေသေဟိ ဇနေတဗ္ဗာ, ဇာယန္တိ ဝါ သတ္တာ ဧတ္ထ ဂတိသူတိ ဇနာ၊ ဂတိ ငါးပါးရ၏၊ ပုထု ဇနာ(ဂတိယော)ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ]

ပုထုနာနာဘိသင်္ခါရေ-အထူးထူးသောအဘိသင်္ခါရတို့ကို၊ ကရောန္တိ-န်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ (ဇာယန္တိ သတ္တာ ဧတေဟိ သင်္ခါရေဟီတိ ဇနာ။ ဇန အရ အဘိသင်္ခါရ ကောက်၊ ဇန အဘိသင်္ခါရတော။ ပုထု ဇနာ အဘိသင်္ခါရာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထုဝါ နာနာဘိသင်္ခါရေ ဇနေန္တိ အဘိသင်္ခါရေ ဇနေန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ)

ပုထု နာနာဒိဋ္ဌိယောဟိ - အထူးထူးသော ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဝုယှန္တိ-မျောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ ပုထုသန္တာပေဟိ-အထူးထူးသော ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ သန္တပ္ပန္တိ-ပူပန်စေအပ် ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ ပုထုပရိဠာဟေဟိ - အထူးထူးသော ပူလောင် စေတတ်သော တရားတို့သည်၊ ပရိဍယှန္တိ-ပူလောင်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ (ဇနေန္တိ သတ္တာ ဧတေဟီတိ ဇနာ၊ ကာမောဃာဒယော, ရာဂ သန္တာပါဒယော, ရာဂ ပရိဠာဟာဒယော စ၊ သဗ္ဗေပိ ဝါ ကိလေသပရိဠာဟာ၊ ၊ဇနအရဒိဋ္ဌိ, သန္တာပ, ပရိဠာဟယူ၊ ၊ပုထုဇနာ ဒိဋ္ဌိယော ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထုဇနာ သန္တာပါ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထုဇနာ ပရိဠာဟာ ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ **တနည်း** ...ပုထု နာနာဒိဋ္ဌိယောဟိ ဇနီယန္တိ ဝုယှန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထု နာနာသန္တာပေဟိ ဇနီယန္တိ သန္တပ္ပီယန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ပုထု နာနာပရိဠာဟေဟိ ဇနီယန္တိ ပရိဍယှန္တီတိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ကမ္မသာဓ်ပြ၏)။

ပုထု ပဉ္စသု ကာမဂုဏေသု - ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ရတ္တာ ဂိဒ္ဓါ ဂဓိတာ မုစ္ဆိတာ အဇ္ဈောသာနာ လဂ္ဂါ လဂ္ဂိတာ ပလိဗုဒ္ဓါ-တပ်မက်စွဲလမ်းကုန်၏၊ (ရတ္တာဂိဒ္ဓါတိ အာဒိပရိယာယဝစနံ။ ၊ဋီကာ) **တနည်း** ... ရတ္တာ-စွဲလမ်းကုန်၏၊ ဂိဒ္ဓါ-တပ်ကုန်၏၊ ဂဓိတာ-ဖွဲ့ချည်အပ်ကုန်၏၊ မုစ္ဆိတာ-တွေဝေမိန်းမောကုန်၏၊ အဇ္ဈောသာနာ-မြိုးဆုံးစေကုန်၏၊ လဂ္ဂါ-ငြိကုန်၏၊ လဂ္ဂိတာ-ကပ်ကုန်၏၊ ပလိဗုဒ္ဓါ-ဆက်စပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-န်၏၊ (ဇာယတီတိ ဇနော၊ ရာဂါဒိကော။ ပုထုဇနော (ရာဂါဒိကော)ဧတေသန္တိ ပုထုဇ္ဇနာ။ ဤအလို ရတ္တာ စသည် အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ **တနည်း**......ပုထု ပဉ္စသု ကာမဂုဏေသု ဇနာ ရတ္တာတိ

ပုထုဇ္ဇနာ၊ပ၊ပုထုသု ပဉ္စသု ကာမဂုဏေသု ဇနာ ပလိဗုဒ္ဓါတိ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ဟု ရှစ်ချက်ပြု။ ၊အဓိ, အဝပုဗ္ဗ, သာဓာတ်ဖြင့် ပြီးသင့်သောကြောင့်ငင်း, 'ဩသာနံ, ပရိယောသာနံ'စသည် ထိုထိုနေရာ၌ ထင်ရှားသောကြောင့်ငင်း, ''ပရိနိဋ္ဌပေတ္ဗာ ဋ္ဌိတာ'' ဟု ဋီကာ၌လည်း ပြီးဆုံးခြင်းအနက်ဟော ဖွင့်သောကြောင့်ငင်း ''အဇ္ဈောသာနာ'' သာ သင့်သည်၊ 'အဇ္ဈောသန္နာ' မသင့်။ ဋီကာ၌လည်း 'အဇ္ဈောသာနာတိ ၊ပ၊ ပရိနိဋ္ဌပေတ္ဗာ ဋ္ဌိတာ''ဟု ရှိစေရမည်။

ပုထု ပဉ္စဟိ နီဝရဏေဟိ – ငါးပါးကုန်သော နီဝရဏတို့သည်၊ အာဝုဋာ နိဝုဋာ ဖုဋာ ဩဖုဋာ ပိဟိတာ ပဋိစ္ဆန္နာ ပဋိကုဇ္ဇိတာ–တားမြစ်ပိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ (အာဝုဋာတိ အာဒိဝိ ပရိယာယ ဝစနမေဝ။ ။ ဋီကာ) **တနည်း**......အာဝုဋာ–တားအပ်ကုန်၏၊ နိဝုဋာ-မြစ်အပ်ကုန်၏၊ ဖုဋာ–တွေးလုံးရစ်ပတ်အပ်ကုန်၏၊ ဩဖုဋာ-စပ်ရှက်အပ်ကုန်၏၊ ပိဟိတာ-ပိတ်အပ်ကုန်၏၊ ပဋိစ္ဆန္နာ-မိုးအပ်ကုန်၏၊ ပဋိကုဇ္ဇိတာ–မှောက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ပုထုဇ္ဇနာ-နံ၏၊(ဇနေန္တိ ဇနေတိ နီဝရဏေဟိ ဘိဘိ ဇနာ။ နီဝရဏအရကောက်။ပုထု ဇနာ(နီဝရဏာ) ဇနေတိ ပုထုဇ္ဇနာ၊**တနည်း**......ဇနီယန္တေတိ ဇနာ၊ပုထုနီဝရဏေဟိ ဇနာ အာဝုဋာတိ ပုထုဇ္ဇနာ၊ပ၊ပုထုနီဝရဏေဟိ ဇနာ ပဋိကုဇ္ဇိတာတိ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ဟု ခုနစ်ချက်ပြု)

ဧါ-တနည်းကား၊(အဂုတ္တရဋ္ဌကထာစသည်၌ ဝါ ပါ၏)ပုထုနံ-များစွာကုန်သော၊ ဂဏနပထံ-အရေအတွက်၏ အကြောင်းကို၊ ဧါ-အရေအတွက်ဟူသောအကြောင်းကို၊ အတီတာနံ-လွန်ကုန်သော၊ အရိယဓမ္မပရမ္မုခါနံ-အရိယာတို့၏တရားမှ,ဧါ-မြတ်သောတရားမှ မျက်ကွယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ နီစဓမ္မသမာစာရာနံ - ယုတ်ညံ့သော တရားအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဇနာနံ–လူတို့၏၊ အန္တောဂဓတ္တာပိ–အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ပုထုဇ္ဇနော-၏၊ (ဓာယတိ ဇနော၊ပုထုသု ဇနော ပုထုဇ္ဇနော။ ပုထုနံ အန္တောဂဓော ဇနော ပုထုဇ္ဇနော၊ အန္တောဂဓအလယ်ပုဒ်ကျေသောဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ်တည်း။ပုထုနံ–လူများစုတို့၏၊အန္တောဂဓော-အတွင်းဝင်သော၊ ဇနော–လူတည်း၊ပုထုဇနော ဝါ ပုထုဇ္ဇနော)

အယံဇနော-ဤလူအပေါင်းသည်၊ သီလ သုတာဒိဂုဏာယုတ္တေဟိ-သီလသုတစသော ဂုဏ်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ အရိယေဟိ-အရိယာတို့မှ၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ ပုထုဝိသုံယော-အသီးအခြား သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ-သို့၊ ဂတော-၏ ဝိသံသဋ္ဌော-မရောနှော၊ ဈာတိပိ-ကြောင့်လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနော-၏၊ ဈာဘိ-ပြီးပြီ၊ ။(ပုထုဇနော ပုထုဇ္ဇနော - သီးခြား ဖြစ်သောသူ၊ (စာတို့၌ အရိယေဟိ ဇနေဟိဘိ ရှိ၏၊ အရိယေဟိ ဇနော တိဝိဟာ ရှိစေသင့်၏၊ ပုထဂေဝါယံ ဇနော ကဲ့သို့ ပုထဂါယံ ဝိသုံယော သာဓင်း, ဂါထာ၌လည်း-ပုထဂါယံ ဇနော ဈာတိ သာဓင်း သင့်၊ပုထုဂါယံ ဇနော ဈာတိ, ပုထုဝါယံ ဝိသုံယော ပါဌ်များမသင့်၊ ။စည်ရှည်ဆရာတော်)

တထာဂတဿာတိ-ကား၊ အဋ္ဌဟိ - နိသော၊ ကာရဏေဟိ-တို့ကြောင့်၊ဘဂဝါ-သည်၊ တထာဂတော-၏။ ။တထာ-ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ၊အာဂတော-လာတော်မူတတ်၏၊ ဈာတိ-ကြောင့်၊ **တထာဂတော**-၏၊(တထာ အာဂတ ပဒစ္ဆေဒ၊ အာဂတ ဉာနဂမနအနက် မဟော၊ ပဋိပဒါဂမန အနက်ဟော၊ အာဂစ္ဆတိ ပဋိပဇ္ဇတီတိ အာဂတော။ တထာ အာဂတော တထာဂတော၊ ဒုတပ္ပုရိသ်သမာသ်ပြု ဟု ဖြစ်၏) တထာဂတော-ရှေးဘုရားတို့အတူ လာတော်မူတတ်သော ဘုရား။

> 'ပိဋက-ဦးယံ'နှင့် 'ရာဇဂုရု'တံဆိပ်တော်ရ မောင်းထောင်ဆရာတော်(ဝိမလာလင်္ကာရ)တွေ့ရာ 'ပိဋကဦးယံ' က'တထာ အာဂတောတိ တထာဂတော' ဘာသမာသ်ပါလဲ ဘုရား ဟု လျှောက်, မောင်းထောင်ဆရာတော်က တပ္ပုရိသ်သမာသ် ဟု ဖြေ၊ ''ပိဋက ဦးယံ''လဲ ဤမျှနှင့် ကျေနပ်, ရှေ့ဆင့်တက်ပြီး ဘာတပ္ပုရိသ်လဲ ဟု မေးက အခက်၊ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးထံတော်ရောက်, ကျိုး ကြောင်း လျှောက်ရာ နောက် အာဂတပုဒ်က ကတ္တားဟောသည်ကိုထောက်၍ ဒု တပ္ပုရိသ်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက် ချတော်မူ၏၊ ပုဒ်ခက် မလွယ် ဟု အခါတပါး ''ပုသိမ်''မှ မန္တလေး မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက် ခေတ္တ ရောက်စဉ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအမိန့်အရ သံဃာများ ဩဝါဒပေးရာတွင် အမိန့်ရှိတော်မူသတတ်။

တထာ-ထိုရှေးဘုရားတို့ အတူ၊ ဝါ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်စွာ၊ ဝါ-သောမှားဖြင့်၊ဂတော-၏၊ဈာတိ-ကြောင့်၊**တထာဂတော**-၏၊(ဂစ္ဆတီတိ

ဂတော၊တထာ ဂတော တထာဂတော။ဒု တပ္ပုရိသ်ပြု၊တထာဂတော-ရှေးဗုဒ္ဓတို့အတူ၊ ဝါ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်စွာ၊ ဝါ-သောအားဖြင့် သွားတော်မူတတ်သောဗုဒ္ဓ)

တထလက္ခဏံ - မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော လက္ခဏာသို့၊ အာဂတော-၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ **တထာဂတော** - ၏၊ (တထ, အာဂတ ပဒဒွန္ဒ၊တထ အဝိတထဟော, တထအရ မဖောက်မပြန်မှန်ကန်သော လက္ခဏာ အရကောက်၊ အာ ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တက၊ ဂတ ဉာနဂမန ဟော၊ အာဂန္တွာတိတိ အာဂတော၊ တထံ အာဂတော တထာဂတော)

တထဓမ္မေ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ဝါ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို၊ ယာထာဝတော-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအားဖြင့်၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သိတော်မူတတ်၏၊ဣတိ-ကြောင့် **တထာဂတော**-၏၊(တထ,အာဂတ ပဒဒွန္ဒ၊ တထအရ သစ္စာလေးပါး,ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားအရကောက်၊ဂတ ဉာဏဂမနမဟော,ဗုဒ္ဓိအနက်ဟော၊ အာဂန္တွာတိ ဗုဇ္ဈတိတိ အာဂတော၊ တထေ အာဂတော တထာဂတော၊ တထာဂတော-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သော သစ္စာလေးပါး, ဝါ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောဗုဒ္ဓ)

တထ ဒဿိတာယ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအားဖြင့် မြင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ **တထာဂတော**-၏၊ (တထ, အာဂတ,ပဒဒွန္ဒ၊ တထအရ- တေ ဓမ္မ, တံ သဘာဝ, တံ ပကာရအပြား တရား ၃ ပါး ကောက်၊ အာ ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တက၊ ဂတ ဒဿနတ္ထ,ဇာနနတ္ထ ဟော၊ အာဂန္တွာတိ ပဿတိ ဇာနာတိတိ အာဂတော။ တထေ အာဂတော တထာဂတော)

တထဝါဒိတာယ - လုပ်သလို ပြောဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - မဖောက်မပြန်သော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ဝါ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောစကားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊**တထာဂတော**-၏၊(တထ,အာဂတ ပဒဒွန္ဒ၊ အာဂတဉ္စ အာပုဗ္ဗ ဂဒ ဓာတ်၊အာဂဒဘိ ဘာသတိတိ အာဂဒေါ၊ဒကာရဿ တကာရံ နိရုတ္တိနယေန။ အာ-အာဂုံ၊ **တနည်း** .....ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တက။ တထာ အာဂတော တထာဂတော။ တထာ-ထို လုပ်သလို၊ အာဂတော-ဆို

တော်မူတတ်၏၊ တထာဂတော-လုပ်သလိုဆိုတော်မူတတ်သော ဘုရား၊
တနည်း......တထံ အာဂတော တထာဂတော၊ တထံ-မဖေါက်မပြန် မှန်
ကန်သောစကားကို၊ အာဂတော-ဆိုတော်မူတတ်၏၊ တထာဂတော-
မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဘုရား။ ။
အာဂဒနံ ဘုသံ ကထနံ အာဂဒေါ၊ အာ ဘုသတ္ထ ဟော၊ ဂဒနံ ဂဒေါ၊ ဂဒ
မေဝဝါ အာဂဒေါ၊ တဗ္ဗာဝ မတ္တော အာသဒ္ဒေါ၊ တထော အာဂဒေါ
ယဿာတိ တထာဂတော)

တထာကာရိတာယ-ပြောသလို လုပ်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ **တထာဂတော**-၏ (တထာ ဂတံ အဿာတိ တထာဂတော၊
တထာ-ထိုပြောသလို၊ ဂတံ-ဖြစ်ခြင်း,ပြုခြင်းသည်၊ အဿ ဘဂဝတော-
အား၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ ဂတသဒ္ဒါစကားကို
လည်းဟောသောကြောင့် ဤသတ္တမဝိဂ္ဂဟာ၌ "လုပ်သလို ပြောဆိုတော်
မူတတ်သောဘုရား, ပြောသလို လုပ်တော်မူတတ်သောဘုရား" အနက်
နှစ်ပါးကိုဟောနိုင်သော်လည်း ပါရိသေသနည်းအားဖြင့် နောက်အနက်
ကိုသာ ဟောသည်။ ။ယသ္မာ ပနေတ္ထ ဂတသဒ္ဒေါ ဝါစာယ ပဝတ္တမ္ပိ
ဒသေတိ၊ တသ္မာ ကာယံ တထာဝါဒိတာယ တထာဂတောတိ အယမ္ပိ
အတ္ထော သိဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ သောပန ပုဗ္ဗေ ပကာရန္တရေန ဒဿိတောတိ
ပါရိသေသ နယေန တထာ ကာရိတာ အတ္ထမေဝ ဒသေတုံ ဧဝံ တထာ
ကာရိတာယ တထာဂတောတိ ဝုတ္တံ။ ။ဋီကာ)

အဘိဘဝနဋ္ဌေန-လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊
တထာဂတော-၏၊ (တထ အဂဒ၊ အဂံ ရောဂံ ဒါတိ အဝခဏ္ဍတီတိ အဂ
ဒေါ၊ အဂ ပုဗ္ဗ, ဒါ ဓာတ်၊ နတ္ထိ ဂဒေါ ရောဂေါ ဧတေနာတိဝါ အဂဒေါ၊
အဂဒေါဝိယ အဂဒေါ၊ တထော အဂဒေါ အဿာတိ တထာဂတော)

ဘဂဝါ-သည်၊ တထာ-ထိုရှေးဘုရားတို့အတူ အာဂတော-လာတော်
မူအပ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-အဘယ်
သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား။ ။သဗ္ဗလောက ဟိတာယ-ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားအလို့ငှါ၊ ဥဿုက္ကံ-အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာ
ပန္နာ-ရောက်ကုန်သော၊ ပုရိမကာ-ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ-

ဗရေးရှင်တို့သည်၊ အာဂတာယထာ-လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အတူ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝါဝိ-သည်လည်း၊ အာဂတော-၏၊ (အထက်စကား လှမ်းစပ်) ဝိပဿီဘဂဝါ - သည်၊ အာဂတောယထာ-သို့။ပ။ ကဿပေါဘဂဝါ-သည်၊ အာဂတောယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝါဝိ-သည်လည်း၊ အာဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ကိံ-သို့၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ယေန အဘိနီဟာရေန-အကြင် ဆုတောင်းဖြင့်၊ ဧတေ ဘဂဝန္တော-တို့သည်၊ အာဂတာ-နု၏၊ တေနေဝ အဘိနီဟာရေန - ဖြင့်သာလျှင်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝါဝိ – သည်လည်း၊ အာဂတော – ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝုတ္တံ–သည်၊ ဟောတိ–၏။

အထဝါ – အဘိနီဟာရ၏အစွမ်းဖြင့် တထာဂတသဒ္ဒါ၏ အနက်မှ တပါး ပါရမီပူရဏာ၏ အစွမ်းဖြင့် တထာဂတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုဆိုအံ့၊ ဝိပဿီဘဂဝါ - သည်။ပ။ ကဿပေါဘဂဝါ-သည်၊ ဒါနပါရမိံ - ကို၊ ပူရေတွာ-၍။ပ။ ဥပေက္ခာပါရမိံ-ကို၊ပူရေတွာ-၍၊ ဒသ-န်သော၊ဣမာ ပါရမိယော-ဤပါရမီတို့ရင်း၊ ဒသ-န်သော၊ ဣမာ ဥပပါရမိယော-ဤ ဥပပါရမီတို့ရင်း၊ ဒသ-န်သော၊ဣမာ ပရမတ္ထပါရမိယော-ဤပရမတ္ထ ပါရမီတို့ရင်း၊ ဣတိ-သို့၊ သမတ္တိံသပါရမိယော - အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ-ဖြည့်ကျင့်တော်မူ၍၊ အင်္ဂပရိစ္စာဂံ-အင်္ဂါကြီး, အင်္ဂါငယ်ကို စွန့်ခြင်းရင်း၊ နယနပရိစ္စာဂံ–မျက်စိကို စွန့်ခြင်းရင်း၊ ဓန ပရိစ္စာဂံ-ဥစ္စာကို စွန့်ခြင်းရင်း၊ ရဇ္ဇပရိစ္စာဂံ–တိုင်းပြည်ကို စွန့်ခြင်းရင်း၊ ပုတ္တဒါနပရိစ္စာဂံ - သားနှင့်သို့မ်း ချစ်ဇနီးတို့ကို စွန့်ခြင်းရင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စ-န်သော၊ ဣမေ မဟာပရိစ္စာဂေ–ဤစွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ-၍၊ပုဗ္ဗယောဂ ပုဗ္ဗစရိယ ဓမ္မက္ခာန ဉာတတ္ထစရိယာဒယော-ရှေး၌ ဖြစ်သော လုံ့လဝီရိယ, ရှေး၌ဖြစ်သောအကျင့်, တရားဟောခြင်း, အဆွေ အမျိုးတို့၏အကျိုး၌ ကျင့်ခြင်း စသည်တို့ကို၊ပူရေတွာ–၍၊ ဗုဒ္ဓိစရိယာယ-ပညာစရိုက်၏ (သာပနဋ္ဌဘော ပညာပါရမိယေဝ ဉာနသမ္ဘာရ ဒဿနတ္တံ ပန ဝိသုံ ဂဟဏံ၊ ။ဋီကာ) ကောဋိံ-အဆုံးသို့၊ ပတွာ-၍၊ အာဂတာယထာ-သို့၊တထာ–တူ၊အမှာကံ-တို့၏၊ဘဂဝါဝိ-သည်လည်း၊ အာဂတော-၏။

သားနှင့်သမီး, ချစ်ဇနီး, ဥစ္စာစသော အဆောက်အဉုကို စွန့်ခြင်းသည် ဒါနပါရမီမည်၏၊ မိမိအင်္ဂါကြီး, ငယ်ကို စွန့်ခြင်းသည် ဒါန ဥပပါရမီမည်၏၊ မိမိအသက်ကို စွန့်ခြင်းသည် ဒါန ပရမတ္ထ ပါရမီမည်၏၊ ''ပုတ္တ ဒါရ ဓနာဒိဥပကရဏပရိစ္စာဂေါ ပန ဒါနပါရမီ၊ အင္ဂပရိစ္စာဂေါ ဒါန ဥပပါရမီ၊ အတ္တနော ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂေါ ဒါန ပရမတ္ထပါရမီ၊ ၊ဋီကာ၊

ပရမသဒ္ဒါသည် ဥတ္တမတ္ထဝါစီ ရုဠ္ဟီအနိမ္မိတ္တ ပါဋိပဒိက ပုဒ်တည်း၊ ဗျားလောင်းစသော ပါရမီဖြည့်သူအရကောက်၊ ၊ ပရမဿအယံ,ဘာဝေါ ကမ္မန္တိ ဝါ ပါရမီ၊ ဒါနပါရမီစသည်ရ၏၊ ဝိဂ္ဂဟအကျယ် ဋီကာကြည့်၊

စာတို့၌ ဇီဝိတဟု ရှိကြ၏၊ တတော ယေဝစ အင်္ဂပရိစ္စာဂတော ဝိသုံ နယန ပရိစ္စာဂ ဂဟဏံ ပရိစ္စာဂ ဘာဝသာမညေပိ ဓနရဇ္ဇ ပရိစ္စာဂတော ပုတ္တဒါရ ပရိစ္စာဂ ဂဟဏဉ္စ ကတံ၊ ၊တတော ယေဝစ အင်္ဂပရိစ္စာဂတော နယန ပရိစ္စာဂဿ ပရိဂ္ဂဟာ ပရိစ္စာဂ ဘာဝသာမညေပိ ဓနရဇ္ဇ ပရိစ္စာဂတော ပုတ္တဒါရ ပရိစ္စာဂဿ ဝိသုံဂဟဏံကတံ၊ဟူသော ဋီကာဟောင်းသစ်ဘို့ကိုထောက်၍ နယနဟုသာ ရှိသင့်၏၊

ကတ္တစိ ပန ပုတ္တဒါရ ပရိစ္စာဂေ ဝိသုံကတွာ နယန ပရိစ္စာဂ မညတြ ဇီဝိတ ပရိစ္စာဂံဝါ ပက္ခိပ်တွာ ဧဇ္ဈပရိစ္စာဂ ညေတြ ပဉ္စ မဟာပရိစ္စာဂေ ဝဒန္တိ၊ ၊အဂုတ္တရဋီကာ၊

သတိပိ မဟာပရိစ္စာဂါနံ ဒါနပါရမိ ဘာဝေ ပရိစ္စာဂဝိသေသဘာဝဒဿနတ္ထံ ဒွေဝ သုဒုက္ကရ ဘာဝဒဿနတ္ထဉ္စ ပဉ္စမဟာ ပရိစ္စာဂေတိ ဝိသုံ ဂဟဏံ၊ ဋီကာဟောင်း၊ ၊သတိပိ မဟာ ပရိစ္စာဂါနံ ဒါနပါရမိဘာဝေ ပရိစ္စာဂဝိသေသဘာဝ ဒဿနတ္ထံ, ဝိသေသ သမ္ဘာရတာ ဒဿနတ္ထံ, သုဒုက္ကရ ဘာဝ ဒဿနတ္ထဉ္စ တေသံ ဝိသုံ ဂဟဏံ၊ ၊ဋီကာသစ်၊

အထဝါ-ပါရမီပူရဏာ၏ အစွမ်းဖြင့် တထာဂတသဒ္ဒါ၏ အနက်မှတပါး ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မ၏ အစွမ်းဖြင့် တထာဂတသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဆိုအံ့၊ ဝိပဿီဘဂဝါ-သည်၊ပ၊ကဿပေါဘဂဝါ-သည်၊ စတ္တာရော-

နိသော၊သတိပဋ္ဌာနေ-သတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုရင်း၊ စတ္တာရော-နိသော၊သမ္မပ္ပ ဓာနေ-သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကိုရင်း၊ စတ္တာရော-နိသော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ-ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ ကိုရင်း၊ပဉ္စ-နိသော၊ ဣန္ဒြိယာနိ-ဣန္ဒြေတို့ကိုရင်း၊ ပဉ္စ-နိသော၊ဗလာနိ-ဗိုလ်တို့ကိုရင်း၊ သတ္တ-နိသော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ-ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုရင်း၊ အရိယံ-မြတ်သော၊ ဝါ-ဖြူစင်သော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ-ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ မဂ္ဂံ-ကိုရင်း၊ ဘာဝေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဖြူဟေတွာ-ပွားစေ၍၊ အာဂတာ ယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဘဂဝါပိ-သည်လည်း၊ အာ ဂတော-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊တထာဂတော-၏။

ယထေဝ လောကမှိ ဝိပဿိ အာဒယော၊
သဗ္ဗညုဘာဝံ မုနယော ဣဓာဂတာ။
တထာ အယံ သကျမုနီပိ အာဂတော၊
တထာဂတော ဝုစ္စတိ တေန စက္ခုမာတိ။

ဣဓလောကမှိ-၌၊ဝိပဿိအာဒယော-နိသော၊ မုနယော-ဗုဒ္ဓရှင်တို့ သည်၊သဗ္ဗညုဘာဝံ-သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊အာဂတာ ယထေဝ-ရောက်တော်မူကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထာ-တူ၊ စက္ခုမာ-စက္ခုငါးပါး ရှိတော်မူသော၊အယံ သကျမုနိပိ-ဤဂေါတမဗုဒ္ဓသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ-သို့၊ အာဂတော-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ တထာဂတောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ၊ (ပ,တ,စ ပါဒ ဝံသဋ္ဌ၊ ဒုပါဒ ဣန္ဒဝံသ နှစ်မျိုး ရောသော ဥပဇာတိဂါထာ) ဧဝံ-သို့၊ တထာ-တူ၊ အာဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ဣတိ-ပထမပိကပ်၏အကျယ်အဖြေ ပြီးပြီ။

တထာ-ထိုရှေးဗုဒ္ဓတို့အတူ၊ဝါ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်စွာ၊ဝါ-မှန် ကန်သောအားဖြင့်၊ ဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊သမ္ပတိဇာတော-ယခု ဖွားပြီးကာစ ဖြစ်၍၊ဝါ-ဖြစ်သော၊ ဝိပဿီ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂတော ယထာ-သို့ ။ပ။ ကဿပေါ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂတော ယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ အယံ ဘဂဝါပိ-သည် လည်း၊ဂတော-၏။

ဗုဒ္ဓလောင်းဖွားလျှင်ပင် ရှေးဦးစွာ မြေပြင်သို့ခြေကွန်ရက် ဖြင့် ခံကုန်၏၊ မြေပြင်သို့လက်မှ စာတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး

လေးယောက်တို့ သစ်နက်ရေဖြင့် ခံကုန်၏၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့လက်မှ လူတို့ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးဖြင့် ခံကုန်၏၊ လူတို့လက်မှ လွတ်မှ မြောက်အရပ်သို့ ခုနစ်ဘဝါး ကြွသွားတော်မူသော်လည်း ကာလမဝေးသောကြောင့် သမ္ပတိဇာတော ဟု ဆို၏။ အဓိပ္ပါယတ္ထအားဖြင့် ''သမ္ပတိ ဇာတော-လူတို့လက်မှ လွတ်ပြီးကာမျှ၌''ဟုပေး။

စ-မေးဦးအံ့၊သော-ထိုမြတ်စွာဗုဒ္ဓရှင်သည်၊ကထံ-သို့၊ဂတော-နည်း၊ ဇာတိ-မေးတည်း၊ဟိ-အကျယ်ခွဲဝေဖြေဆိုပေအံ့၊သော-ထိုဗုဒ္ဓလောင်းသည်၊သမ္ပတိဇာတောစ-ယခု ဖွားမြင်ပြီးကာစ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမေဟိ ညီညွတ်ကုန်သော၊ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ပထဝိယံ-၌၊ ပတိဋ္ဌာယ-၍၊ ဥတ္တရာဘိမုခေါ- မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု မျက်နှာမူလျက်၊ သတ္တ ပဒ ဝီတိဟာရေန-ခုနစ်ဘဝါး သွားတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဂတော-၏၊ ဇာတိ-ဖြေတည်း၊ ယထာဟ-ကား၊ သမ္ပတိဇာတော၊ပ၊ပုနဗ္ဘဝေါတိ-၍၊ အာဟ-မူ၏ အာနန္ဒ-နှာ၊သမ္ပတိဇာတော ခေါ-ယခုဖွားပြီးကာစဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဗောဓိသတ္တော-သည်၊ သမေဟိ-နှ်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ပထဝိယံ-၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ-၍၊ဥတ္တရာဘိမုခေါ-လျက်၊ သတ္တ ပဒ ဝီတိဟာရေန-ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ သေတမှိ ဆတ္တေ-နတ်ထီးဖြူကို၊ (ဧဝံ၊ ဥပလက္ခဏာ၊ နိဒဿနနည်းတည်း၊ မင်းမြောက်တန်းဆာ ငါးပါး ယူ) အနုဓာရယမာနေ-ဆောင်းအပ်လျက်၊သဗ္ဗာ ဒိသာ-လုံးစုံပတ်ခြာ ရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကို၊အနုဝိလောကေတိ-အစဉ်အတိုင်း ကြည့်ရှု၏၊ဝါ-တစောင်းကြည့်၏၊အဟံ-သည်၊လောကဿ-ထက်၊အဂ္ဂေါ-မြတ်သည်၊အသ္မိ-၏၊အဟံ-သည်၊လောကဿ-ထက်၊ဇေဋ္ဌော-ကြီးသည်၊ အသ္မိ-၏၊ အဟံ-သည်၊ လောကဿ-ထက်၊သေဋ္ဌော-ချီးမွမ်းအပ်သည်၊အသ္မိ-၏၊ အယံ ဇာတိ-၌ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်းသည်၊ အန္တိမာ-အဆုံးဖြစ်သော၊ ဇာတိ-ပဋိသန္ဓေ တည်နေရခြင်းပင်တည်း၊ ဒါနိ-၌၊ ပုနဗ္ဘဝေါ-တဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ-မရှိပြီ၊ ဇာတိ-၌သို့၊ အာသဘိံ-မြတ်သော၊ ဝါ-မကြောက်မလှုပ် နောက်မဆုတ်တန်း ရဲစွမ်းသော၊ (ဥသဘဿ ဣဒံ အာသဘံ၊ သူရဘာဝေါ၊ အာသဘေန ယုတ္တာ ဝါစာ အာသဘီ) ဝါစံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏။

(ဣဒါနိ တထာဂမနံ သန္ဓာယ ဝေနေယျာ တစ္ဆသာတိ အာဒိမာဟ) စ-
ဆက်၊ အသာ ဘဂဝတော-၏၊ တံ ဂမနံ-သည်၊ အနေကေသံ-နှင့်သော၊
ဝိသေသာဓိဂမာနံ-ဂုဏ်အထူးတို့ကို ရခြင်းတို့၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန-
ရှေ့ပြေးနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တထံ-မှန်ကန်သည်၊ အဝိတထံ-မလွဲသည်၊
အဟောသိ-ပြီ။

(တဒေဝတ္တံ ဝိတ္ထာရတော ဒဿေတိ ယဉ္စိတိအာဒိနာ) ဟိ-ချဲ့
သော ဘဂဝါ-သည်၊ သမ္ပတိဇာတော၀-၍သာလျှင်၊ (ဇာယိတ္ထာတိ
ဇာတော၊ ဇာတတော သမ္ပတိ သမ္ပတိဇာတော-ဖွားပြီးသည်မှ ယခု
အခါ၌သာလျှင်) သမေဟိ-နှင့်သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ယံ ပတိဋ္ဌဟိ-
အကြင်ရပ်ပြီ၊ (ယန္တိ ကြိယာပရာမသနံ၊ ၊ဋီကာ) ဣဒံ-၍ရပ်ခြင်းသည်၊
အသာ ဘဂဝတော-၏၊ ဝါ-သည်၊ စတုရိဒ္ဓိပါဒပဋိလာဘဿ-လေးပါး
သော ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို ရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-ရှေ့ပြေးနိမိတ်တည်း၊ ပန-ပါး၊
ဥတ္တရာဘိမုခဘာဝေါ-မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု မျက်နှာမူသည်၏ အဖြစ်
သည်၊ သဗ္ဗလောကုတ္တရဘာဝဿ-အလုံးစုံသော လောကထက် မြတ်
သည်၏အဖြစ်၏၊ ဝါ-အလုံးစုံသော လောကကို လွန်မြောက်သည်၏
အဖြစ်၏၊ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း၊သတ္တပဒဝီတိဟာရော-ခုနစ်ဘဝါး ကြွသွား
တော်မူခြင်းသည်၊ (သတ္တ ပဒါနိ သတ္တပဒံ၊ ဝိသေသေန အတိဟရဏံ
ဝီတိဟာရော၊သတ္တပဒဿ ဝီတိဟာရော သတ္တပဒဝီတိဟာရော။ ဝီတိ
ပတန္တိ ကဲ့သို့ ဝိ အတိဟာရော ပုဒ်ဖြတ်) သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂရတနပဋိလာ
ဘဿ-ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်ရတနာကို ရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း၊
ပန-ပါး၊ သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာ-ရွှေရိုးတပ်ကုန်သော၊ စာမရာ-စာမရီသားမြီး
ယပ်တို့သည်၊ဝိတိပတန္တိ-တလွဲလွဲခပ်ကုန်၏၊ ဣတိဧတ္ထ-၌ဂါထာပုဒ်၌၊
ဝုတ္တစာမရုက္ခေပေါ-ဆိုအပ်သော စာမရီသားမြီးယပ်ကို မြှောက်, ချီ
ခြင်းသည်၊ (စမရဿ ဓိဂဝိသေသဿ အယံ စာမရီ၊ဥက္ခိပနံ ဥက္ခေပေါ၊
စာမရိယာ ဥက္ခေပေါ စာမရုက္ခေပေါ၊ ဝုတ္တော စာမရုက္ခေပေါ ဝုတ္တ
စာမရုက္ခေပေါ)၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယ နိမ္မထနဿ - အလုံးစုံသော တိတ္ထိတို့ကို
နှိမ်နင်းနိုင်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း၊ ၊သေတစ္ဆတ္တဓာရဏံ - နတ်
ထီးဖြူကို ဆောင်းမိုးခြင်းသည်၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိဝရဝိမလသေတစ္ဆတ္တ
ပဋိလာဘဿ - အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမုတ္တိဟူသော မြတ်သော သန့်ရှင်း
ကြည်လင်ဖြူစင်ကောင်းမြတ်သောထီးဖြူကိုရခြင်း၏၊ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း၊

သတ္တမပဒုပရိ-ခုနစ်ဘဝါးမြောက်၌၊ ဌတ္တာ-၍၊ သဗ္ဗာဒိသာနုဝိလောကနံ-လုံးဝုံပတ်ခြာ ရပ်ဆယ်ပျက်နှာတို့ကို အစဉ်အတိုင်း ကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ ဝါ-တစောင်းကြည့်ရှုခြင်းသည်၊ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏဉာဏလာဘ သာ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော အနာဝရဏဉာဏ်ကိုရခြင်း၏၊ (သဗ္ဗညုတဉာဏမေဝ သဗ္ဗတ္ထ အပ္ပဋိဟတစာရတာယ အနာဝရဏံ) ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း။ ။အာသဘိဝါစာဘာသနံ-မြတ်သော, ဝါ-မကြောက်လှုပ် နောက်မဆုတ်တန်း ရဲစွမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယ ဝရဓမ္မစက္ကပဝတ္တနဿ – သူတပါးတို့သည် မဖြစ်စေနိုင်သော မြတ်သောဓမ္မစက်ကိုဖြစ်စေခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ-တည်း။ ။တထာ-တူ၊ အယံ ဘဂဝါပိ–သည်လည်း၊ ဂတော–၏၊ စ-ဆက်၊ အသဿဘဂဝတော–၏၊ တံ ဂမနံ–သည် တေသံယေဝ ဝိသေသာဓိဂမာနံ-ထိုဂုဏ်အထူးတို့ကို ရခြင်းတို့၏ သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန-ရှေ့ပြေးနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့်၊ တထံ-သည်၊ အဝိတထံ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ တေန-ကြောင့်၊ ပေါရာဏာ-တို့သည်။

> မုဟုတ္တဇာတောဝ ဂဝံပတိ ယထာ၊
> သမေဟိ ပါဒေဟိ ဖုသိ ဝသုန္ဓရံ၊
> သော ဝိက္ကမီ သတ္တပဒါနိ ဂေါတမော၊
> သေတဉ္စ ဆတ္တံ အနုဓာရယုံ မရူ။
>
> ဂန္တွာန သော သတ္တပဒါနိ ဂေါတမော၊
> ဒိသာ ဝိလောကေသိ သမာ သမန္တတော၊
> အဋ္ဌင်္ဂုပေတံ ဂိရ မဗ္ဘုဒီရယိ၊
> သီဟော ယထာ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိတောတိ။

မုဟုတ္တဇာတောဝ။ပ။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိဋ္ဌိတော - ဟူ၍၊ အာဟု-ဆိုကုန်ပြီ၊ ဂဝံပတိ ဂဝံပတိ-နွားသားဥသဘသည်၊ မုဟုတ္တဇာတောဝ-ဖွားပြီး၍ ခဏမျှဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝါ - ဖွားပြီးကာမျှ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမေဟိ-နှ် သော၊ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝသုန္ဓရံ-မြေ၌၊ ဖုသိယထာ-ထိဘိသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဂေါတမော – ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊ သော ဘဂဝါ-သည်၊ မုဟုတ္တဇာတောဝ-သာလျှင်၊ သမေဟိ-နှ်သော၊ ပါဒေ ဟိ-တို့ဖြင့်၊ သတ္တပဒါနိ-ခုနစ်ဘဝါးတို့တိုင်တိုင်၊ ဝါ-ခုနစ်ဘဝါးတို့ဖြင့်၊

ဝသုန္ဓရံ-၌၊ ဖုသိ-ထိပြီ၊ ဝိက္ကမိ-ကြွလှမ်းပြီ၊ သေတစ္ဆတ္တံ ဆတ္တံ-နတ်ထီး ဖြူကိုလည်း၊ မရူ-နတ်တို့သည်၊ (ယထာမရိယာဒံ မရန္တီတိ မရူ) အနုဓာရယုံ-ဆောင်း, မိုးကုန်ပြီ၊ (ဂဝံပတိ၌ ဆန်းကြောင့် ဒီဃ. ပ,ဒု ပါဒ ဝံသဋ္ဌ၊ တ,စ ပါဒ ဣန္ဒဝံသ နှစ်မျိုးရော ဥပဇာတိ ဂါထာ)

ဂေါတမော-သော၊သော ဗောဓိသတ္တော-သည်၊ သတ္တပဒါနိ-တိုင်တိုင်၊ဝါ-တို့ဖြင့်၊ဂတ္ဘာ-၍၊သမာ-အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကြည့်သင့်ကုန်သော၊ ဒိသာ-တို့ကို၊ သမန္တတော-ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိလောကေသိ-တစောင်းကြည့်၍၊ ဆဋ္ဌဂုံပေတံ-ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊၊ဂိရံ-စကားကို၊ အဘ္ဘုဒီရယိ-မြွက်ကြားပြီ၊ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ-တောင်ထိပ်၌၊ဌိတော-တည်သော၊သီဟောယထာ-ခြင်္သေ့ကဲ့သို့တည်း၊(ပ,တ, စ ဣန္ဒဝံသ၊ ဒုပါဒ ဝံသဋ္ဌ)။ ။ဧဝံ-သို့၊တထာ-တူ၊ ဝါ-စွာ၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ ဣတိ-ဒုတိယဝိကပ်၏ ပထမနည်းအကျယ်အဖြေ ပြီးပြီ၊

(ဧဝံ ကာယဂမနတ္ထေန ဂတသဒ္ဒေန တထာဂတ သဒ္ဒံ နိဒ္ဒိသိတွာ ဣဒါနိ ဉာဏဂမနတ္ထေန နိဒ္ဒိသိတုံ အာဝါဘိ အာဒိမာဟ။ ။ဋီကာ) အထ ဧသော ပုဗ္ဗော နယော-၌ရှေ့ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာယဂမနနည်းသည်၊ယုတ္တော-ပဒဒေါသ စသည့်ဝေးလွှင့် ဂုဏ်ပေါင်းဆင့်လျက် သင့်မှုလည်း သင့်တန်စေ၊ ဝါ အပရော-နောက် ဆိုလတ္တံ့သော ဉာဏဂမန နည်းကို၊မယာ-သည်၊ဂုစ္စတေ-အံ့၊ ဝိပဿီ ဘဂဝါ-သည်။ပ။ကဿပေါ ဘဂဝါ-သည်၊ နေက္ခမ္မေန-အလောဘပြဓာန်းသော ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ ဝါ-ပထမဈာန်ဖြင့်၊ (နောက်အနက် ကေစိဝါဒဟူ၏။ ဋီကာ။ ။ နေက္ခမ္မံပထမဇ္ဈာနေ,ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ ဝိမုတ္တိယံ၊ဝိပဿနာယံ နိဗ္ဗာနေ သဗ္ဗေသ-ကုသလမှိစ ဒိဿတိ။ ။အဘိဓာန်)ကာမစ္ဆန္ဒံ-ကာမစ္ဆန္ဒကို၊ ပဟာယ-၍၊ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ-သော်၊ဂတော ယထာ-သို့၊ တထေဝ-လျှင်၊အယမ္ပိ ဘဂဝါ-သည်လည်း၊ နေက္ခမ္မေန - ဖြင့်၊ ဝါ ဖြင့်၊ ကာမစ္ဆန္ဒံ-ကို၊ ပဟာယ-၍၊ ဂတော-၏၊ အဗျာပါဒေန-မေတ္တာဖြင့်၊ဗျာပါဒံ-ဒေါသကို၊ အာလောက သညာယ-အာလောကသညာဖြင့်၊ ထိန မိဒ္ဓံ-ကို၊ အဝိက္ခေပေန-သမာဓိဖြင့်၊ဥဒ္ဓစ္စ ကုက္ကုစ္စံ-ကို၊ ဓမ္မဝဝတ္ထာနေန-ကုသိုလ် အစရှိသော တရားတို့ကို မှန်ကန်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်, ရုပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်၊ဝိစိကိစ္ဆံ-ကို၊ပဟာယ-၍၊ဂတော-၏။

(ဇဝံ ကာမစ္ဆန္ဒာဒိ နီဝရဏပ္ပဟာနေန အဘိဇ္ဈံ လောကေ ပဟာ
ယာတိ အာဒိနာ ဝုတ္တာယ ပထမဇ္ဈာနဿ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါယ ဘဂဝ
တော ဉာဏဂမနဝိသိဋ္ဌံ တဿာဂတဘာဝံဒဿေတွာ ဣဒါနိ သဟ ဥပါ
ယေန အဓိဂတံ သမာပတ္တိံ တဿာရသဟိတံ မဟာဝိပဿနာဟိ တံ
ဒဿေတုံ ဉာဏေနာတိ အာဒိမာဟ၊ ။ဋီကာ)ဉာဏေန-ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ-
အဏ္ဍဝိဇ္ဇာကို ပဒါလေတွာ-ဖေါက်ခွဲဖျက်ဆီး၍၊ ဂတော-၏၊ ပါမောဇ္ဇေန-
နှသော ပီတိဖြင့်၊ (ပါမောဇ္ဇနှိ တရုဏပီတိ။ ။ပေါဋ္ဌပါဒ) အရတိံ-
သမထ,ဝိပဿနာ တို့၌ မမွေ့မလျော်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ – ပယ်
ဖျောက်၍၊ ပထမဇ္ဈာနေန - ဖြင့်၊ နီဝရဏ ကဝါဋံ – နီဝရဏတံခါး
ဟူသော တံခါးရွက်ကို၊ ဥဂ္ဃါဋေတွာ – ဖွင့်၍၊ ဒုတိယဇ္ဈာနေန-ဖြင့်၊
ဝိတက္က ဝိစာရံ - ဝိတက်, ဝိစာရကို၊ ဝူပသမေတွာ - ငြိမ်းစေ၍၊ ဝါ-
စက်ဆုပ်၍၊ (ဋီကာ၌ကား ''ဝိတက္ကဝိစာရံ ရူမံ''သာ ပါဌ်ရင်းဟူ၏၊
ဝိတက္က ဝိစာရံရူမံ-ဝိတက်,ဝိစာရဟူသော အမိုးအခွေ့ကို ပေး) တတိ
ယဇ္ဈာနေန-ဖြင့် ပီတိံ-ကို၊ ဝိရာဇေတွာ – စက်ဆုပ်၍၊ ဝါ – လွန်၍၊
စတုတ္ထဇ္ဈာနေန-ဖြင့် သုခ ဒုက္ခံ–သုခဒုက္ခကို ပဟာယ-၍၊ (ကာမံ ပထ
မဇ္ဈာနူပစာရေ ဧဝ ဒုက္ခံ၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနူပစာရေ ဧဝ သုခံ ပဟီယတိ၊
အတိသယပဟာနံ ပန သန္ဓာယာဟ စတုတ္ထဇ္ဈာနေန သုခဒုက္ခံပဟာယာ
တိ။ ။ဋီကာ)။ အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ္တိယာ-အာကာသာ
နဉ္စာယတန သမာပတ်ဖြင့်၊ ရူပသညာ ပဋိဃသညာ နာနတ္တသညာ
ယော-ရူပသညာ,ပဋိဃသညာ,နာနတ္တသညာတို့ကို၊ သမတိက္ကမိတွာ-
ကောင်းစွာလွန်၍၊ (သညာ ပြဓာန်းသော ရူပဈာန်တို့၏အာရုံများသည်
ရူပသညာမည်၏၊ ရူပေ ရူပဇ္ဈာနေ တံ သဟဂတာ သညာ ရူပသညာ
တိ ဇဝံ သညာသီသေန ရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ ဝုတ္တာနိ၊ရူပသညာ အဿာ
တိ ရူပသညံ၊ဋီကာ၊ ။ခွေပဉ္စဝိညာဉ်နှင့်တကွဖြစ်သောသညာသည်
ပဋိဃသညာမည်၏၊ ပဋိဃေန သမ္ပယုတ္တာ သညာ ပဋိဃသညာ။ ။
ရှစ်ပါးသော ကာမာဝစရကုသိုလ်သညာ, တဆဲ့နှစ်ပါးသော အကု
သလသညာ, တဆဲ့တပါးသော ကာမာဝစရ ကုသလဝိပါကသညာ,
နှစ်ပါးသော အကုသလဝိပါကသညာ,တဆဲ့တပါးသော ကာမာဝစရ
ကြိယာသညာ-ပေါင်း လေးဆဲ့ လေးပါးသည် နာနတ္တသညာမည်၏၊
နာနာ အတ္ထာ သဘာဝါ ဧတေသန္တိ နာနတ္တာ၊ နာနတ္တာ သညာ နာနတ္တ

သညာ)။ ၊ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ္တိယာ - ဖြင့်၊ အာကာသာနဉ္စာ
ယတနသညံ-သညာကို၊အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ ဝိညာ
ဏဉ္စာယတနသညံ-ကို၊နေဝသညာ နာသညာယတနသမာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊
အာကိဉ္စညာယတန သညံ-ကို၊သမဘိက္ကမိတွာ-၍၊အနိစ္စာနုပဿနာယ-
အနိစ္စကို ရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-အနိစ္စဟု ရှုခြင်းဖြင့်၊နိစ္စသညံ-ကို၊ ပဟာယ-၍၊
ဒုက္ခာနုပဿနာယ-ဖြင့်၊ဝါ-ဖြင့်၊ သုခသညံ-ကို၊ အနတ္တာနုပဿနာယ-
ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊အတ္တသညံ-ကို၊(သညာသီသေန စေတ္ထ ဒိဋ္ဌိစိတ္တာနမ္ပိ ဂဟဏံ
ဒဋ္ဌဗ္ဗံ) နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ - သင်္ခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့သော အခြင်း
အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒိံ-ပီတိနှင့်တကွဖြစ်သော တဏှာ
ကို၊ ဝိရာဂါနုပဿနာယ-သင်္ခါရတို့၌ တပ်ခြင်းကင်းသော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဖြင့်၊ ရာဂံ-ရာဂကို၊ နိရောဓာနုပဿနာယ-
သင်္ခါရတရားတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို ရှုခြင်းဖြင့်၊ သမုဒယံ - သင်္ခါရတရား
တို့၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ (သမုဒေတိ ဧတေနာတိ သမုဒယံ) ပဋိနိဿဂ္ဂါ
နုပဿနာယ-စွန့်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ရှုခြင်းဖြင့်၊ အာ
ဒါနံ-နိစ္စစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ယူခြင်းကို၊ ခယာနုပဿနာယ-ကုန်ခြင်း
ကို ရှုခြင်းဖြင့်၊ဃနသညံ-သန္တတိ,သမူဟ,ကိစ္စ,အာရုံတို့၏ အစွမ်းဖြင့်
တခုတည်း၏အဖြစ်ကိုယူခြင်းကို၊ဝယာနုပဿနာယ-ပျက်ခြင်းကိုရှုခြင်း
ဖြင့်၊အာယူဟနံ-ပြုပြင်စီရင်ခြင်း,အားထုတ်ခြင်းကို၊ဝိပရိဏာမာနုပဿ
နာယ-သင်္ခါရတို့၌ ဖေါက်ပြန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော
ရှုခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-အခိုက်အတန့်အထူးသို့ ရောက်ခြင်းကို ရှုခြင်းဖြင့်၊ ဓုဝ
သညံ-မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်၏ အဖြစ်ကို ယူခြင်းကို၊ ဝါ-မြဲမြံခိုင်ခံ့၏ ဟူသော
အမှတ်သညာကို၊ အနိမိတ္တာနုပဿနာယ - သင်္ခါရတို့၌ အကြောင်းမရှိ
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သောရှုခြင်းဖြင့်၊ နိမိတ္တံ-အကြောင်းကို၊
အပ္ပဏိဟိတာနုပဿနာယ-သင်္ခါရတို့၌ တောင့်တခြင်းကင်းသော အ
ခြင်း အရာအားဖြင့်ဖြစ်သောရှုခြင်းဖြင့်၊ပဏိဓိံ-ရာဂ စသောတောင့်တ
ခြင်း ကို၊(သာပနတ္ထတော တဏှာဝသေန သင်္ခါရေသု နိန္နတာ) သုည
တာ နုပဿနာယ-သုညတကို ရှုခြင်းဖြင့်၊အဘိနိဝေသံ-အတ္တာနုဒိဋ္ဌိကို၊
အဓိပ္ပညာဓမ္မဝိပဿနာယ-အနိစ္စစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် အလုံးစုံသော
တရားတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်, လွန်မြောက်တတ်သော အဓိပညာတည်း
ဟူသော ဓမ္မဝိပဿနာဖြင့်၊ သာရာဒါနာဘိနိဝေသံ - အသာရ၌ သာရ

ဟု ယူခြင်း, နှလုံးသွင်းခြင်း, ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿ
နေန - ဟုတ်မှန်သည်ကို သိဘတ်သော ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်၊ သမ္မောဟာဘိ
နိဝေသံ - မှားသောအားဖြင့်, ဝါ - အလွန်တွေဝေသောအားဖြင့် နှလုံး
သွင်းခြင်းကို၊ (ရူသရ ကုဏ္ဍာဒိသေန လောကော သမုပ္ပန္နောတိ
အဘိနိဝေသော သမ္မောဟာဘိနိဝေသော၊ ကေစိပန အဟောသိံ နုခေါ
အဟမတီတ မဒ္ဓါနန္တိ အာဒိနာ ပဝတ္တသံသယာပတ္တိ သမ္မောဟာဘိ
နိဝေသောတိ ဝဒန္တိ။ ။ရူသရကုဏ္ဍာဒိဝသေန-အပိုးရသူ, ပြုတတ်သူ
စသည်တို့၏အစွမ်းကြောင့်၊ လောကော-ကသည်၊ သမုပ္ပန္နော-ဖြစ်၏၊
ဣတိအဘိနိဝေသော - ဤသို့ မှားယွင်းဘောက်ပြန် မမှန်သောနှလုံး
သွင်းခြင်းသည်၊ သမ္မောဟာဘိနိဝေသော - သမည်၏၊ပန-ဝါဒထူးကို
ပြအံ့၊ ကေစိ-ဘို့သည်၊ အဟံ - သည်၊ အတီတံအဒ္ဓါနံ - အတိတ်ကာလ
က၊ အဟောသိံ နုခေါ - ဖြစ်ဘူးပြီလော၊ ဣတိအာဒိနာ - ဖြင့်၊ ပဝတ္တ
သံသယာပတ္တိ - ဖြစ်သော သံသယသို့ ရောက်ခြင်းသည်၊ သမ္မော
ဟာဘိ နိဝေသော - သမည်၏၊ ဣတိ ဝဒန္တိ-နိ၏။ ဋီကာ) အာဒီနဝါ
နုပဿနာယ - အပြစ်ကိုရှုခြင်းဖြင့်၊ အာလယာဘိနိဝေသံ - သင်္ခါရတို့၌
ကိုးကွယ်လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်းမှီခိုရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုယူခြင်း
ကို၊ ဝါ-စက္ခု,ရူပါရုံစသည်တို့၌ နှလုံးသွင်းဘတ်သောတဏှာကို၊ ပဋိ
သင်္ခါနုပဿနာယ-ဆင်ခြင်ခြင်းတည်းသောအနုပဿနာဖြင့်၊ အပ္ပဋိ
သင်္ခံ-မဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဝိဝဋ္ဋာနုပဿနာယ-ဝဋ်မှကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို
အာရုံကိုပြုခြင်းတည်းဟူသောအနုပဿနာ(ဂေါတြဘူ)ဖြင့်၊သံယောဂါ
ဘိ နိဝေသံ-ယှဉ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် သင်္ခါရတို့၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊သော
တာ ပတ္တိမဂ္ဂေန-ဖြင့် ဒိဋ္ဌေကဋ္ဌေ-ဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်,တည်ကုန်သော၊
ကိလေသေ-တို့ကို၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ဩဠာရိကေ-ရုန့်ရင်းကြမ်း
ထမ်းကုန်သော၊ ကိလေသေ-တို့ကို၊ ပဟာယ-၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊
အဏုသဟဂတေ-သိမ်မွေ့ (သေးငယ်) သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-
သိမ်မွေ့ (သေးငယ်) ကုန်သော၊ ကိလေသေ-တို့ကို၊ သမုဂ္ဃါဓေတွာ-
ကောင်းစွာခွါ၍၊ ဝါ-အကြွင်းမဲ့ခွါ၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန-ဖြင့်၊သဗ္ဗကိလေ
သေ-အောက်မဂ်သုံးပါးပယ်အပ်သည်မှကြွင်းသော ကိလေသာတို့ကို၊
သမုစ္ဆိန္ဒိတွာ-အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ဂတော-၏၊ (သဗ္ဗကိလေသေတိ အဝ
သိဋ္ဌသဗ္ဗကိလေသေ။ နှ ဟိ ပထမာဒိမဂ္ဂေဟိ ပဟီနာ ကိလေသာ ပုန

ပဟီယန္တိ၊ သဗ္ဗသဒ္ဒေါစေတ္ထ သပ္ပဒေသ ဝိသယော၊ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿာဘိ အာဒီသုဝိယ၊ ၊ဋီကာ) ဧဝန္တိ-သို့လည်း၊တထာ-တူ၊ဝါ-ရွာ၊ဝါ-ဖြင့်၊ ဂတော-၏၊ဉာတိ-ကြောင့်၊တထာဂတော-၏၊ဉာတိ-ဒုတိယ ဝိကပ်၏ ဒုတိယနည်းအကျယ်အဖြေ ပြီးပြီ)

တထလက္ခဏံ-သို့၊အာဂတော-၏၊ ဉာတိ-ကြောင့်၊ **တထာဂတော-** သည်၊ကထံပဟောတိ-ကား၊ပထဝီဓာတုယာ-၏၊ကက္ခဠလက္ခဏံ-ကြမ်းထမ်းခြင်း, ဝါ-ခိုင်မာခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သည်၊အဝိတထံ-မချွတ်ယွင်းသည်၊ပဟောတိ-၏၊အာပေါဓာတုယာ-၏၊ပဂ္ဃရဏလက္ခဏံ-ယိုစီးခြင်း,ဝါ-ပြေ့ပျောင်းနူးညံ့ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ တေဇောဓာတုယာ-၏၊ ဥဏှတ္တလက္ခဏံ - ပူခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝါယောဓာတုယာ-၏၊ ဝိတ္ထမ္ဘနလက္ခဏံ-ထိုထို ရုပ်ကလာပ်ကို ဖူးရောင်စေခြင်း,ဝါ-ဖွဲ့စပ်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝါ-ထောက်ကန်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ အာကာသဓာတုယာ-၏၊ အသမ္ဖုဋ္ဌလက္ခဏံ-မတွေ့ထိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ဝိညာဏဓာတုယာ-၏၊ဝိဇာနနလက္ခဏံ-အထူးသိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ရူပဿ-၏၊ ရုပ္ပနလက္ခဏံ - ဖေါက်ပြန်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝေဒနာယ-၏၊ ဝေဒယိတလက္ခဏံ - အာရုံကိုခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သညာယ-၏၊ သဉ္ဇာနနလက္ခဏံ-ကောင်းစွာသိခြင်း,အမှတ်ပြုခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊ အဘိသင်္ခရဏလက္ခဏံ-ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ (စေတနာပဓာနတ္တာ သင်္ခါရက္ခန္ဓဓမ္မာနံ စေတနာဝသေနေတံ ဝုတ္တံ သင်္ခါရာနံ အဘိသင်္ခရဏလက္ခဏန္တိ။ ၊ဋီကာ) ဝိညာဏဿ-၏၊ ဝိဇာနနလက္ခဏံ - သည်၊ ဝိတက္ကဿ-၏၊ အဘိနိရောပနလက္ခဏံ-သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့ ရှေးရှုတင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝိစာရဿ - ၏၊ အနုမဇ္ဇနလက္ခဏံ- သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုအဖန်တလဲလဲသုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ပီတိယာ-၏၊ ဖရဏ လက္ခဏံ-ပျံ့နှံ့ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သုခဿ-၏၊ သာတလက္ခဏံ ချမ်းသာခြင်း, ဝါ - သာယာခြင်း လက္ခဏာ သည်၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာယ - ၏၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ-မပျံ့လွင့်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဖဿဿ-၏၊ ဖုသနလက္ခဏံ-အာရုံကိုတွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယဿ - ၏၊ အဓိမောက္ခလက္ခဏံ - ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝီရိယိန္ဒြိယဿ - ၏၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ - သမ္ပယုတ်တရား

တို့ကို ချိုးဖြောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သတိန္ဒြိယဿ - ၏၊ ဥပဋ္ဌာန
လက္ခဏံ–ထင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သမာဓိန္ဒြိယဿ–၏၊ အဝိက္ခေပ
လက္ခဏံ–သည်၊ ပညိန္ဒြိယဿ–၏၊ ပဇာနနလက္ခဏံ–အပြားအားဖြင့်
သိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သဒ္ဓါဗလဿ - ၏၊ အဿဒ္ဓိယေ - မယုံကြည်
ခြင်းကြောင့်၊ အကမ္ပိယ လက္ခဏံ - မတုန်လှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊
ဝီရိယဗလဿ-၏၊ ကောသဇ္ဇေ-ပျင်းရိခြင်းကြောင့်၊ သတိဗလဿ-၏၊
မုဋ္ဌဿစ္စေ-လွတ်သောသတိရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဓိဗလဿ–
၏၊ ဥဒ္ဓစ္စေ-ပျံ့လွင့်ခြင်းကြောင့်၊ ပညာဗလဿ–၏၊ အဝိဇ္ဇာယ-ကြောင့်၊
အကမ္ပိယလက္ခဏံ-သည်၊ သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ-၏၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ-
သည်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ-၏၊ ပဝိစယလက္ခဏံ-အပြားအားဖြင့်
ရုံစမ်း,ဆင်ခြင်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝီရိယသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ-၏၊ ပဂ္ဂဟ
လက္ခဏံ-သည်၊ ပီတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ-၏၊ ဖရဏလက္ခဏံ-သည်၊ ပဿဒ္ဓိ
သမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ - ၏၊ ဥပသမ လက္ခဏံ – ကိုယ်, စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်း
လက္ခဏာသည်၊ သမာဓိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ-၏ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ-သည်၊
ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂဿ – ၏၊ ပဋိသင်္ခါန လက္ခဏံ - လျစ်လျူရှုခြင်း
လက္ခဏာသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ-၏၊ ဒဿနလက္ခဏံ-မြင်ခြင်းလက္ခဏာ
သည်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဿ-၏ အဘိနိရောပန လက္ခဏံ-သည်၊ သမ္မာဝါစာ
ယ-၏၊ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏံ – သိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သမ္မာ
ကမ္မန္တဿ-၏၊ သမုဋ္ဌာပနလက္ခဏံ-ကောင်းစွာဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာ
သည်၊ သမ္မာအာဇီဝဿ-၏၊ ဝေါဒါန လက္ခဏံ-ဖြူစင်ခြင်း လက္ခဏာ
သည်၊(ဝိ အဝ ပုဗ္ဗ ဒါ ဓာတ်၊ ယု ပစ္စည်း၊ ၊ဇီဝမာနဿ သတ္တဿ
သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံဝါ ဇီဝိတိန္ဒြိယ ဝုတ္တိယာ အာဇီဝဿေဝ ဝါ သုဒ္ဓိ ဝေါ
ဒါနံ။ ၊ဇီဝမာနဿ သတ္တဿ-အသက်ရှင်ဆဲဖြစ်သော သတ္တဝါ၏ရင်း၊
သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံဝါ-သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ရင်း၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယ ဝုတ္တိယာ-
အသက်မွေးခြင်း၏ရင်း၊ အာဇီဝဿဝါ-အသက်မွေးမှု၏ရင်း၊ သုဒ္ဓိ-
စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ဝေါဒါနံ-နမည်၏။ ၊ဋီကာ) သမ္မာဝါယာမဿ-၏၊
ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ–သည်၊ သမ္မာသတိယာ–၏၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ - သည်၊
သမ္မာသမာဓိဿ-၏၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ-သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ-၏၊ အညာဏ
လက္ခဏံ-မသိခြင်းလက္ခဏာသည်၊သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊စေတနာလက္ခဏံ-
စေ့ဆော် အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝိညာဏဿ - ၏၊ ဝိဇာနန

လက္ခဏံ-သည်၊ နာမသ-နာမ်၏၊ နမန လက္ခဏံ-အာရုံသို့ ညွတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ရူပဿ-ရုပ်၏၊ရုပ္ပနလက္ခဏံ-သည်၊သဋ္ဌာယတနဿ-၏၊ အာယတန လက္ခဏံ-တည်ရာအကြောင်း ပေါင်းရုံခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝါ-စိတ်,စေတသိက်တို့၏ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ဖဿဿ-၏၊ ဖုသနလက္ခဏံ - သည်၊ ဝေဒနာယ-၏၊ ဝေဒယိတလက္ခဏံ - သည်၊ တဏှာယ-၏။ ဟေတုလက္ခဏံ-ဝဋ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်း ဟူသော လက္ခဏာသည်၊ (ဝဋ္ဋဿ ဇနကဟေတုဘာဝေါ တဏှာယ ဟေတု လက္ခဏံ၊ မဂ္ဂဿ ပန ဝဋ္ဋမာနဿ နိဗ္ဗာနဿမ္ပာပကတ္တန္တိ အယမေတေသံ ဝိသေသော။ ဋီကာ)ဥပါဒါနဿ-၏၊ဂဟဏလက္ခဏံ-စွဲလမ်းခြင်း,ယူခြင်းလက္ခဏာသည်၊ဘဝဿ-၏၊ အာယူဟနလက္ခဏံ-အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဇာတိယာ-၏၊ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ-ဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ဇရာယ-၏၊ ဇီရဏလက္ခဏံ-ရင့်ယော်ခြင်း, ဆွေးမြည့်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊မရဏဿ-၏၊စုတိလက္ခဏံ-ပြောင်းရွှေ့,ရွေ့လျောခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဓာတူနံ-တို့၏၊ သုညတာလက္ခဏံ-သတ္တဇီဝမှ ကင်းဆိတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ အာယတနာနံ - တို့၏၊ အာယတန လက္ခဏံ - သည်၊သတိပဋ္ဌာနာနံ-တို့၏ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ-သည်၊ သမ္မပ္ပဓာနာနံ – တို့၏၊ ပဒဟန လက္ခဏံ - အားထုတ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ-တို့၏၊ ဣဇ္ဈနလက္ခဏံ-ပြည့်စုံခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဣန္ဒြိယာနံ – တို့၏၊ အဓိပ္ပတိလက္ခဏံ – အစိုးရခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဗလာနံ-ဗိုလ်တို့၏၊ အကမ္ပိယန လက္ခဏံ-သည်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ - တို့၏၊ နိယျာနလက္ခဏံ - ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်း, ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ မဂ္ဂဿ - ၏၊ ဟေတုလက္ခဏံ – နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်, ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော လက္ခဏာသည်၊ သစ္စာနံ – တို့၏၊ တထလက္ခဏံ-မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောလက္ခဏာသည်၊ သမထဿ-၏၊အဝိက္ခေပလက္ခဏံ-သည်၊ဝိပဿနာယ-၏၊အနုပဿနာလက္ခဏံ-အဖန်ဖန်ရှုခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သမထဝိပဿနာနံ-တို့၏၊ဧကရသလက္ခဏံ-တူသော ကိစ္စရှိခြင်း, ဝါ-အချင်းချင်းကျော်လွန်၍မဖြစ်ခြင်း, ဝါ-အချင်းချင်း မယုတ်မလွန်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ယုဂနဒ္ဓါနံ-အစုံဖွဲ့အပ်သော တရားတို့၏၊ (ယုဂေန နယှန္တီ ဗန္ဓီယန္တီတိ ယုဂနဒ္ဓါ၊ဂေါဏာဒယော ယုဂါ၊ ယုဂနဒ္ဓါဝိယာတိ ယုဂနဒ္ဓါ၊ နဟာဓာတ်, တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့်

ယုဂနဒ္ဓါ သာသင့်၊ ယုဂနန္ဓမသင့်။ ။ယုဂနဒ္ဓါနာမ သမထဝိပဿနာ အညမညောပကာရတာယ ယုဂဋ္ဌာသေန ဗန္ဓိတွာ ဝတ္တေ၊ သဒ္ဓါ ပညာ ပဂ္ဂဟ ဝိက္ခေပါဘိဝိ ဝဒန္တိ။ ။ဋီကာ) အနတိဝတ္တနလက္ခဏံ-အချင်းချင်း ကျော်လွန်၍ မဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ - ၏၊ သံဝရလက္ခဏံ - တားမြစ်ခြင်း, စောင့် ရှောက်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ စိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ-၏၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ-သည်၊ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိယာ-၏၊ဒဿန လက္ခဏံ-သည်၊ ခယေဉာဏဿ-ခယဉာဏ်၏၊ ဝါ-မဂ်ဉာဏ်၏၊ သမုစ္ဆေဒ လက္ခဏံ-အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ အနုပ္ပါဒေဉာဏဿ-အနုပ္ပါဒ ဉာဏ်၏ ဝါ-ဖိုလ်ဉာဏ်၏၊ ပဿဒ္ဓိလက္ခဏံ-ငြိမ်းအေးခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဆန္ဒဿ-၏၊ မူလလက္ခဏံ-အကြောင်းရင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝါ-တည်ရာ၏အဖြစ်ဟူသောလက္ခဏာသည်၊ မနသိကာရဿ-၏၊သမုဋ္ဌာပန လက္ခဏံ-သည်၊ ဖဿဿ-၏၊ သမောဓာနလက္ခဏံ-အာရုံစသည်တို့၏ ပေါင်းရုံးစုဝေးသောအားဖြင့် ယှူအပ်သော အခြင်းအရာ ဟူသော လက္ခဏာသည်၊ ဝါ - သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အညီအမျှ တကွ ထားကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာသည်၊ (သမောဓာနံ ဝိသယာဒိသန္နိပါတေ နဂဟေတဗ္ဗာကာရော၊သမံ သဟ ဩဒဟန္တိ အနေန သမ္ပယုတ္တဓမ္မေတိ ဝါ သမောဓာနံ၊ဖဿော။ဋီပေါင်း။ ။သမံ သမ္မာ ဩဒဟန္တိ သမ္ပိဏ္ဍိတာ ဘဝန္တိ အနေနာတိ သမောဓာနံ။ ။မှီသစ်)ဝေဒနာယ-၏၊ သမောသရဏလက္ခဏံ-သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ စုဝေးရာဟူသော လက္ခဏာသည်၊ (သမောသရန္တိ သန္နိပတန္တိ ဧတ္ထာတိ သမောသရဏံ) သမာဓိဿ - ၏၊ ပမုခလက္ခဏံ-အဦးအမှူးဖြစ်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သတိယာ-၏၊ အဓိပတေယျလက္ခဏံ-အစိုးရခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ပညာယ-၏၊ တဒုတ္တရိလက္ခဏံ-ထိုထိုသမ္ပယုတ်တရားတို့ထက် မြတ်သော, ဝါ-ပြဓာန်းသော လက္ခဏာသည်၊ ဝိမုတ္တိယာ - ဖိုလ်၏၊ (ကိလေသေဟိ ဝိမုစ္စိတ္ထာတိ ဝိမုတ္တိ)သာရလက္ခဏံ-သီလစသည်တို့ထက် မြတ်သော လက္ခဏာသည်၊ အမတောဂဓဿ- အမတတရား၌ အကျုံးဝင်သော၊ ဝါ-အမြိုက်ဆေးဖြစ်သော၊နိဗ္ဗာနဿ-၏၊ပရိယောသာနလက္ခဏံ-ပြီးဆုံးခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ-သည်၊ အဝိတထံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။

(တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ တထံ အဝိတထံ လက္ခဏံ အာဂတောတိ အနုသန္ဓိံ ဒဿေတိ ဇဝေန္တိ အာဒိနာ။ ။ဋီကာ)ဇဝံ-သို့၊ တထလက္ခဏံ-သို့၊

ဉာနဂတိယာ-ဉာန်တည်းဟူသောသွားခြင်း,သိခြင်းဖြင့်၊ ဓါ-သွားတတ်, သိတတ်သောဉာန်ဖြင့်၊ အဝိရုဇ္ဈိတွာ-မချွတ်မယွင်းစေမူ၍၊ အာဂတော-ရောက်တော်မူ၍၊ ပဏ္ဍော အနုပ္ပဏ္ဍော - ရောက်တော်မူ၍၊ (ပဏ္ဍော အနုပ္ပဏ္ဍောဖြင့် အာ, ဓာတွဣဩနုဝဏ္ဏက ဟု ပြ၍၊) ဣတိ - ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ဧဝံ-သို့၊ တထလက္ခဏံ-သို့၊ အာဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ ဣတိ-တတိယပဝိကပ်အကျဉ်း၏ အကျယ် ပြီးပြီ။

တထာခမ္မေ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ဓါ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို၊ ယာထာဝတော-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သောအားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **တထာဂတော-**သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ တထဓမ္မာနာမ-တထဓမ္မတို့မည်သည်၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ-အရိယသစ္စာတို့တည်း၊ ယထာဟ-ကား၊ စတ္တာရိ မာနိ ဘိက္ခဝေ၊ပ၊ အနညထမေတန္တိ-၍၊ အာဟ-မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊တထာနိ-မှန်ကန်ကုန်သောတရားတို့သည်၊ အဝိတထာနိ-မလွဲကုန်သော တရားတို့သည်၊ အနညထာနိ-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊ ဣမာနိ စတ္တာရိ-တို့တည်း၊ စတ္တာရိ-တို့သည်၊ကတမာနိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဒံ-ဤတရားသည်၊ ဒုက္ခံ-ဒုက္ခတည်း၊ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ-၏၊ ဧတံ-ဤဒုက္ခတရားသည်၊ တထံ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်၏၊ ဧတံ-သည်၊ အဝိတထံ-မလွဲ၊ ဧတံ-သည်၊ အနညထံ-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်၊ ဣတိအာဒိ-သော၊ (ဣတိ တခုကျေ) ဝိတ္ထာရော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ စ-ဆက်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တာနိ - ထိုသစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ - ၏၊ တထာနံ-န်သော၊ ဓမ္မာနံ - သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို၊ တသ္မာ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ-ကြောင့်၊ တထာဂတောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ဟိ-မှန်၊ ဧတ္ထ-၌ ဝိကပ်၌၊ဂတသဒ္ဒေါ-သည်၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္ထော-အဘိသမ္ဗုဒ္ဓအနက်ရှိ၏။

(ဧဝံ သစ္စဝသေန စတုတ္ထကာရဏံ ဒဿေတွာ ဣဒါနိ ပစ္စယုပ္ပန္န ဘာဝေန အဝိပရိတသဘာဝတ္တာ တထာဘူတာနံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒင်္ဂါနံ ဝသေနာပိ ဒဿေန္တော အဝိစာတိ အာဒိမာဟ။ ။ဋီကာ) အဝိစ အပရော-သော၊နယော-ကို မယာ-သည်၊ဝုစ္စတေ-အံ့၊ ဇရာမရဏဿ-၏၊ ဇာတိပစ္စယ သမ္ဘူတ သမုဒါဂတဋ္ဌော - ဇာတိ တည်းဟူသော

အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနက်သဘောသည်၊ တထော-မှန်ကန်၏၊ အဝိတထော-မလွဲ၊ အနညထော-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်။ ပ။ သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယ သင်္ခါရုပ္ပတ္တိသမုဒါဂတဋ္ဌော-အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနက်သဘောသည်၊ တထော-၏၊ အဝိတထော-မလွဲ၊ အနညထော-တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်မဖြစ်၊ အဝိဇ္ဇာယ-၏၊ သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊ ပစ္စယဋ္ဌော-အကြောင်းဖြစ်သောသဘောသည်၊ သင်္ခါရာနံ-တို့၏၊ ဝိညာဏဿ-၏၊ ပစ္စယဋ္ဌော-သည်။ ပ။ ဇာတိယာ-၏၊ ဇရာမရဏဿ-၏၊ ပစ္စယဋ္ဌော-သည်၊ တထော-၏၊ အဝိတထော-မလွဲ၊ အနညထော-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်၊ တံ သဗ္ဗံ-ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-၏၊ တထာနံ-ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၏၊ ဓါ-တို့ကို၊ တသ္မာဝ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ-ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ တထဓမ္မေ-တို့ကို၊ ဓါ-တို့ကို၊ ယာထာဝတော-အားဖြင့်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ ဣတိ-စတုတ္ထပိကပ်၏အကျယ် ပြီးပြီ။

တထဒဿိတာယ-ကြောင့်၊ **တထာဂတော**-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သဒေဝကေ - ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ - ဩကာသလောက၌။ ပ။ သဒေဝမနုဿာယ-သမ္မုတိနတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း,ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ-သတ္တလောက၌၊ အပရိမာဏာသု - အတိုင်း အရှည် မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတူသု-လောကဓာတ်တို့၌၊ အပရိမာဏာနံ-ကုန်သော၊ သတ္တာနံ-တို့၏၊ စက္ခုဒွါရေ-၌၊ အာပါထံ-ရှေးရှုကျခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ-ရောက်သော၊ ယံ ရူပါရမ္မဏံ နာမ-အကြင် ရူပါရုံမည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ရူပါရမ္မဏံ-ကို၊ သဗ္ဗာကာရတော - အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနာတိ-၏ ပဿတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဇာနတာ-သော၊ ပဿတာ-သော၊ တေန ဘဂဝတာ-သည်၊ ဣဋ္ဌ နိဋ္ဌာဒိဝသေနဝါ-ဣဋ္ဌာရုံ, အနိဋ္ဌာရုံ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာတေသု-ဒိဋ္ဌပုဒ်, သုတပုဒ်, မုတပုဒ်, ဝိညာတပုဒ်တို့တွင်၊ လဗ္ဘမာနက ပဒ ဝသေနဝါ-ရသင့်သောပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ရူပါယတနံ - နှ မည်သော၊ တံ ရူပံ-ထိုရုပ်

သည်၊ကတမံ-နည်း၊စတုန္နံ-န်သော၊ မဟာဘူတာနံ-တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊ပဝတ္တံ-ဖြစ်သော၊ ယံ ရူပံ-သည်၊ယာ ဝဏ္ဏနိဘာ-အကြင် အရောင် အဆင်းသည်၊ ယံ သနိဒဿနံ-အကြင် မြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သောရူပါရုံသည် ယံ သပ္ပဋိဃံ-အကြင် ထိပါးတတ်သည်၏ အဖြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ရူပါရုံသည်၊ယံ နီလံ-အကြင်ညိုသောရူပါရုံသည်၊ ယံပီတကံ-အကြင်ဝါရွှေသော ရူပါရုံသည်၊အတ္ထိ-၏၊ ဇာတိအာဒိနာ-၏ သို့စသော၊၊နယေန-ဖြင့်၊ အနေကေဟိ-န်သော၊နာမေဟိ-အမည်တို့ဖြင့်၊ တေရသဟိ-န်သော၊ဝါရေဟိ-ဝါရတို့ဖြင့်၊ဒွေ ပညာသာယ-ငါးဆဲ့ နှစ်ပါးသော၊ နယေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇ္ဇမာနံ-ခွဲခြမ်း ဝေဘန်အပ်သော၊ တံ ရူပါရမဏံ-သည်၊ တထမေဝ-လျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝိတထံ-ချွတ်ခြင်း, လွဲခြင်းသည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ ၊သောတဒွါရာဒိသုပိ-တို့၌လည်း၊အာပါတံ-သို့၊ဝါ-သို့၊ အာဂစ္ဆန္တေသု-န်သော၊ သဒ္ဒါဒိသု-တို့၌၊ ဧသနယော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏၊ဟိ-မှန်၊ဘဂဝတာ-သည်၊ယံ ဘိက္ခဝေ၊ပ၊န ဥပဋ္ဌာသိတိ-န ဥပဋ္ဌာသိဟူသော၊ဧတံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊သဒေဝကဿ-သော၊လောကဿ-သည်၊ သဒေဝ မနုဿာယ-သော၊ ပဇာယ-သည်၊ ယံ-အကြင်ရူပါရုံကို၊ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်ပြီ၊ယံ-အကြင်သဒ္ဒါရုံကို၊သုတံ-ကြားအပ်ပြီ၊ ယံ-အကြင်ဂန္ဓာရုံ,ရသာရုံ, ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မုတံ-သုံးပါးသော ဃာန,ဇိဝှါ,ကာယဝိညာဉ်ဖြင့် ရောက်ပြီ၊မနသာ-ဖြင့်၊ ဝိညာတံ-သိအပ် ပြီ၊ ပတ္တံ-ရအပ်ပြီ၊ ပရိယေသိတံ-ရှာမှီးအပ်ပြီ၊ အနုဝိစရိတံ-အဖန်ဖန် ရူးစမ်း, ဆင်ခြင်အပ်ပြီ၊ တံ-ထိုအာရုံ ခြောက်ပါးကို၊ အဟံ - သည်၊ ဇာနာမိ-၏၊တံ-ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို၊အဟံ-သည်၊ အဘိညာသိံ-ထူး သောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ၊တံ-ထိုအာရုံခြောက်ပါးကို၊တထာဂတဿ-သည်၊ ဝိဒိတံ-ထင်ရှားစွာ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တံ - ထိုအာရုံ ခြောက်ပါး သို့၊ တထာဂတော-သည်၊ န ဥပဋ္ဌာသိ-အတ္တ,အတ္တနိယ၏ အစွမ်းဖြင့် မထင်၊ ဝါ-မကပ်ရောက်၊ (န ဥပဋ္ဌာသိတိ အတ္တ အတ္တနိယဝသေန န ဥပဂစ္ဆိ၊ ဣိုဟောင်း။ ၊၊န ဥပဋ္ဌာသိတိ တံ ဆဒွါရိက အာရမဏံ တဏှာယ ဝါ တထာဂတော အတ္တတ္တနိယဝသေန န ဥပဋ္ဌာသိ၊ န ဥပ ဂစ္ဆတိတိ။ ။ဣိုသစ်)ဧဝံ-သို့၊တထဒဿိတာယ-ကြောင့် တထာဂတော-၏၊တတ္ထ-ထိုပဋ္ဌမပိဂ္ဂဟာ၌၊တထာဂတော-တထာဂတသဒ္ဒါသည်၊ တထ ဒဿိအတ္ထေ-တထဒဿီအနက်၌၊ ဟောတိ-၏၊ဇာတိ-သို့၊ပဒသမ္ဘဝေါ-

ပုဒ်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ၏၊ ဣတိ-ပဥ္စမပိကပ်၏ အကျယ် ပြီးပြီ။

တထာဂါဒိတာယ-ကြောင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝံါ-ကြောင့်၊ **တထာ ဂတော**-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ယံ ရတ္တိံ-၌၊ ဝါ-အကြင်ညဉ့်ပတ် လုံး၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ-၌၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ-သူတပါးတို့ သည် မအောင်အပ်ရာဖြစ်သော နေရာ၌၊ (ဇိယတေ ကြောတိ ဇိတော၊ ပရေဟိ ဇိတော ပရာဇိတော၊ န ပရာဇိတော အပရာဇိတော၊ အပရာ ဇိတော ပလ္လင်္ကော အပရာဇိတပလ္လင်္ကော) နိသိန္နော-ထိုင်နေတော်မူ လျက်၊ တိဏ္ဏံ-နိသော၊ မာရာနံ-ကိလေသ,အဘိသင်္ခါရ,ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏၊ (ဥပစာအားဖြင့်မာရ်ငါးပါးယူ)မတ္ထကံ-ဦးခေါင်းကို၊ မဒ္ဒိတွာ-ခွဲ၍၊ပါ၊ မတ္ထကံ-ထိပ်ကို၊ မဒ္ဒိတွာ-နင်း၍ အနုတ္တရံ-သော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ-အချဟတ္တဂုဏ်ဉာဏ်,သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ အဘိသမ္ဗောဓိံ-ပြီ၊ စ-ဆက်၊ ယံ ရတ္တိံ-၌၊ ဝါ-ပတ်လုံး၊ ယမကသာလာနံ-အလုံးရုံသော အင်ကြင်းပင်ပျိုဘို့၏ အန္တရေ-အလယ်၌၊ အနုပါဒိသေသာယ-ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန် မရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-နိဗ္ဗာနဓာတ်ဖြင့်၊ ဝါ-ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ **တနည်း**-အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာန ဓာတုယာ-ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာကမ္မဇရုပ် အကြွင်းအကျန် မရှိသော ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ-ချုပ်ငြိမ်းတော်မူပြီ၊ (အနုပါဒိသေသပုဒ်၏ ဝစ နတ္ထ စသည် ဗာဟိယနိဒါန်းအစ၌ ပြခဲ့ပြီ) ဥဘိန္နံ ရေ-ဤ နှစ်ညဉ့်တို့၏ အတွင်း၌၊ ပဉ္စစတ္တာလီသ ဝဿပရိမာဏေ-လေးဆဲ့ငါးနှစ် အတိုင်း အရှည် ရှိသော၊ ကာလေ-၌၊ ပဌမဗောဓိယာပိ - ပထမ ဗောဓိ၌ရင်း၊ မဇ္ဈိမဗောဓိယာပိ-၌ရင်း၊ ပစ္ဆိမဗောဓိယာပိ-၌ရင်း၊ (ဝိနယဂဏ္ဌိပုဒ်နှင့် အဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့် ပထမအနှစ် နှစ်ဆယ်အတွင်းသည် ပထမ ဗောဓိဟူ၏၊ ဆရာမြေပါလ အလိုအားဖြင့် ပထမ တဆဲ့ငါးနှစ်သည် ပဌမဗောဓိ, ဒုတိယ တဆဲ့ငါးနှစ်သည် မဇ္ဈိမဗောဓိ,တတိယတဆဲ့ ငါးနှစ်သည် ပစ္ဆိမဗောဓိဟူ၏) ယံ သုတ္တံ-ကို ယံ ဂေယျံ-ကို ။ပ။ ယံ ဝေဒလ္လံ-ကို၊ ဘာသိတံ ပြီ၊ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊အတ္ထတော စ - အနက်အား ဖြင့်ရင်း၊ဗျဉ္ဇနတော စ-သဒ္ဒါအားဖြင့်ရင်း၊အနုပဝဇ္ဇံ-အပြစ်မရှိ၊အနုပဝဇ္ဇံ-မကဲ့ရဲ့အပ်၊ အနူနမနဓိကံ-မယုတ်မလွန်၊ ဝါ-မယုတ်မပို၊ သဗ္ဗာကာရ ပရိပုဏ္ဏံ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရာဂမဒနိမ္မထနံ-

ရာဂဖြင့်, ဧ၀ - ရာဂတည်းဟူသော ယစ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်၍၊ ဒေါသမောဟာမဒန်မှုထနံ-ဒေါသမောဟဖြင့်,ဧ၀ ဒေါသ မောဟတည်း ဟူသော ယစ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်၍၊ တဏ္ဍ - ထိုသုဏ္ဍ ဂေယျ စသော တရား၌၊ဝါလဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-သားမြီးဖျားမျှ သည်လည်း၊အာဂန္တုလိ တံ-ချွတ်ယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်ကန်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊ ဧကမုဒ္ဒိကာယ - တခုသော တံဆိပ်တုံးဖြင့်၊ လဥ္ဆိတံဝိယ-ခပ်နှိပ်အပ် သကဲ့သို့ရင်း၊ ဧကနာဠိယာ-တခုသောခွက်ဖြင့်၊ မိတံဝိယ-ချင့်အပ်သကဲ့ သို့ရင်း၊ ဧကတုလာယ-တခုသောချိန်ဖြင့်၊ တုလိတံဝိယ-ချိန်ဆအပ်သကဲ့ သို့ရင်း၊ တထမေ၀-သာလျှင်၊အဝိတထမေ၀-သည်သာလျှင်၊ အနညထ မေ၀-သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ၊တေန-ကြောင့်၊ ယဥ္စ ရတ္တိံ တထာဂတော။ပ။တသ္မာ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတီတိ-၍၊ အာဟ-မူ၏၊ ရတ္တိ-ရတ္တိ၊ယဥ္စ ရတ္တိံ-၌လည်း၊ဧ၀-ပတ်လုံးလည်း၊ တထာဂတော-သည်၊ အနုတ္တရံ-သော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ-ကို၊ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ-၏၊ယဥ္စရတ္တိံ- ၌လည်း၊ ဧ၀-ပတ်လုံးလည်း၊ အနုပါဒိသေသာယ-သော၊ နိဗ္ဗာနဓာတု ယာ-ဖြင့်၊ ဧ၀-ဖြင့်၊တနည်း......အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ- ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယတိ-၏၊ဧတသ္မိံ အန္တရေ-၌၊ ယံ-အကြင်သုတ်စသည်ကို၊ ဘာသတိ လပတိ-ဟောတော်မူ၏၊နိဒ္ဒိသတိ-ညွှန်ပြတော်မူ၏၊တံ သဗ္ဗံ- သည်၊ တထေ၀-သည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏။

(တထေဝါတိ ဝုတ္တမေဝတ္ထံ နော အနညထာတိ ဗျတိရေကတော ဒဿေတိ။ ၊ဋီကာ) အညထာ-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နော ဟောတိ-မဖြစ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ တထာဂတောတိ - ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဂဒတ္ထောတိ ဧတေန တထံ ဂဒတိ ဘာသတီတိ တထာဂတော၊ ဒကာ ရဿ တကာရံ နိရုတ္တိနယေန အာကာရာဂမံ ကတွာ၊ ဓာတုသဒ္ဒါနံ ဂတေနဝါ အာကာရေနာတိ နိဗ္ဗစနံ ဒဿေတိ) ဟိ-မှန်၊ ဧတ္ထ-၌၊ ဂတ သဒ္ဒေါ-သည်၊ ဂဒတ္ထော-ဆိုခြင်းအနက် ရှိ၏၊ဧဝံ-သို့၊တထဝါဒိတာယ- ကြောင့်၊ဧ၀-ကြောင့်၊တထာဂတော-၏။

(ဧဝံ သုဂတောတိ အာဒိသုဝိယ ဓာတုသဒ္ဒ နိပ္ဖတ္တိ ပရိကပ္ပေန နိရုတ္တိံ ဒဿေတွာ ဗာဟိယတ္ထ သမာသေနပိ ဒဿေတုံ အပိစာတိ အာဒိဝုတ္တံ၊ ဋီကာ)အပိစ အပရော-သော၊နယော-ကို၊မယာ-သည်၊ဝုစ္စတေ-အံ့။ အာ

ဂဒနံ-ပြင်းစွာဆိုခြင်း၊ ဓါ-ဆိုခြင်း၊ အာဂဒေါ-ပြင်းစွာ ဆိုခြင်း၊ ဓါ-ဆို ခြင်း၊(အာဂဒနန္တိ ဘုသံ ကထနံ ဝစနံ၊တဗ္ဗာဝ မတ္တောဝါ အာသဒ္ဒေါ။ ဋီကာ) ဝစနံ-ဆိုခြင်း၊ဣတိ-ကား၊အတ္ထော-တည်း၊အဿ ဘဂဝတော-အား၊တထော အဒိပရိတော-မဖေါက်ပြန်သော၊ အာဂဒေါ-ပြင်းစွာဆို ခြင်းသည် ဓါ-ဆိုခြင်းသည်၊အတ္ထိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ဒကာရဿ-ဒကို၊ တကာရံ ကတွာ-တ ပြု၍ တထာဂတော-၏၊ဣတိ ဧဝံ-ဤသို့၊ဧတသ္မိံ-အတ္ထေ - ဤဗဟုဇ္ဇိဟိသမာသ်အနက်၌၊ ပဒသိဒ္ဓိ - ပုဒ်ပြီးခြင်းကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ-၏၊ ဣတိ-ဆဋ္ဌဝိကပ်၏ အကျယ် ပြီးပြီ။

တထာကာရိတာယ — ပြောသလို လုပ်တော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ **တထာဂတော**-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဘဂဝ တော-၏ ဝါစာယ - စကားတော်အား၊ ကာယော-ကိုယ်တော်သည်၊ အနုလောမေတိ-လျော်၏၊ကာယဿာပိ-အားလည်း၊ဝါစာ-သည်၊ အနု လောမေတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယထာ-အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်၊ ဝါဒီ-ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကာရီ-ပြုတော်မူလေ့ ရှိ၏၊ **တနည်း**...... ဝါဒီယထာ-ဆိုတော်မူလေ့ရှိသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ကာရီ-၏၊ယထာ-ဖြင့်၊ ကာရီ-၏၊တထာ-ဖြင့်၊ဝါဒီစ-သည်လည်း၊ဟော တိ-၏၊ **တနည်း** ... ကာရီယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ ဝါဒီစ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊စ-ဆက်၊ဧဝံ ဘူတဿ-ဤသို့ဖြစ်တော်မူသော၊အဿ ဘဂ ဝတော-အား၊ယထာ-ဖြင့်၊ ဝါစာ-စကားတော်သည်၊ ဂတာ ပဝတ္တာ-၏၊တထာ-ဖြင့်၊ကာယောပိ-သည်လည်း၊ဂတော ပဝတ္တော-၏၊**တနည်း**-ဝါစာ-သည်၊ဂတာ ပဝတ္တာ ယထာ-သို့၊တထာ-တူ၊ကာယောပိ-သည် လည်း၊ဂတော ပဝတ္တော-၏၊ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။ ။စ-ဆက်၊ ယထာ-ဖြင့်၊ကာယော-သည်၊ ဂတော ပဝတ္တော-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ဝါ စာပိ-သည်လည်း၊ဂတာ ပဝတ္တာ-၏၊**တနည်း**-ကာယော-သည်၊ဂတော ပဝတ္တော ယထာ-သို့၊တထာ-တူ၊ဝါစာပိ-သည်လည်း၊ဂတာ ပဝတ္တာ-၏၊ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ တေနေဝ-လျှင်၊ ယထာဝါဒီ ဘိက္ခဝေ၊ပ၊ တသ္မာ တထာဂတောတိ ဝုတ္တတိ-၍၊ အာဟ-မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ယထာ-ဖြင့်၊ တထာဂတော-သည်၊ဝါဒီ-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကာရီ-၏၊ **တနည်း**......ဝါဒီယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ ကာရီ-၏၊ ယထာ-

ဖြင့်၊ကာရိ-၏၊တထာ-ဖြင့်၊ဝါဒီ-၏၊**တနည်း** .....ကာရိယထာ-သို့၊တထာ-တူ၊ဝါဒီ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ယထာ-ဖြင့်၊ ဝါဒီ-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ ကာရိ-၏၊ **တနည်း** ...ဝါဒီယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ ကာရိ-၏၊ယထာ-ဖြင့်၊ ကာရိ-၏၊ တထာ-ဖြင့်၊ဝါဒီ-၏၊ **တနည်း**......ကာရိယထာ-သို့၊ တထာ-တူ၊ဝါဒီ-၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊တထာဂတောတိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊တထာဝါဒိတာယ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ ဣတိ- သတ္တမပဒကပ်၏ အကျယ် ပြီးပြီ။

အဘိဘဝနဋ္ဌေန-လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်တတ်,နှိမ်နင်းတတ်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ **တထာဂတော**-သည်၊ ကထံ ဟောတိ-ကား၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဘဝဂ္ဂံ-ဘဝဂ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ အဝီစိံ - အဝီစိကို၊ ပရိယန္တံ ကတွာ-အပိုင်းအခြားပြု၍၊ တိရိယံ-ဖီလာကန့်လန့်အနံမှ၊ အပရိမာဏာသု-န်သော၊လောကဓာတူသု-ဘို့၌၊ သဗ္ဗသတ္တေ-တို့ကို၊သီလေနပိ-သီလ ဖြင့်၎င်း၊သမာဓိနာပိ- ဖြင့်၎င်း၊ ပညာယပိ-ဖြင့်၎င်း၊ ဝိမုတ္တိယာပိ-အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၎င်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနေနပိ-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် အမြင် ဖြင့်၎င်း၊အဘိဘဝတိ-လွှမ်းမိုးနှိမ်နင်းတော်မူနိုင်၏၊တဿဘဂဝတော-နှင့်၊ဝါ-အား၊ တုလာဝါ-တူသောသူသည်၎င်း၊ ပမာဏံဝါ-နှိုင်းယှဉ် အပ်သောအကြောင်းသည်၎င်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အတုလော-မတုအပ်၊ အပ္ပမေယျော - မနှိုင်းယှဉ်အပ်၊ အနုတ္တရော – မိမိထက် မြတ်သောသူ မရှိ၊ ရာဇာဓိရာဇာ-မင်းထက်မင်းဖြစ်တော်မူ၏၊ ဒေဝဒေဝေါ-နတ်ထက်နတ် ဖြစ်တော်မူ၏၊ သက္ကာနမတိ သက္ကော – သကြားတို့ထက် သကြားဖြစ် တော်မူ၏၊ ဗြဟ္မာနမတိဗြဟ္မာ - ဗြဟ္မာတို့ထက် ဗြဟ္မာ ဖြစ်တော်မူ၏၊ တေန—ကြောင့်၊ သဒေဝကေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ တသ္မာ တထာဂတောတိ ဝုစ္စတီတိ-၍၊အာဟ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဒေဝကေ - ကာမာဝစရနတ် ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ လောကေ-ဩကာသလောက၌၊ သဒေဝ မနုဿာယ–သမုတိနတ်ဟု ဆိုအပ်သောမင်း, ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ သော၊ပဇာယ-သတ္တလောကကို၊ ဝါ-၌၊ တထာဂတော - မြတ်စွာဗုဒ္ဓရှင် သည်၊ ဝါ-ကို၊ အဘိဘူ-သူတပါးတို့ကို လွှမ်းမိုး နှိမ်နင်းတော်မူနိုင်၏၊ (ပရေ အဘိဘဝတိ ဂုဏေန အဓိဋ္ဌာတုံ့ရတိ အဓိကော ဘဝတီတိ အဘိ ဘူ)။ အနဘိဘူတော-သူတပါးတို့က မလွှမ်းမိုး မနှိမ်နင်းနိုင်၊ (ပရေဟိ န အဘိဘူယတေတိ အနဘိဘူတော)အညဒတ္ထု-စင်စစ်၊ဒသော-အလုံး

ရုံကို မြင်တော်မူနိုင်၏၊(သဗ္ဗံ ပဿတီတိ ဒဿော)၊ ဝသဝတ္တိ-သူ့အပါး တို့ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေတော်မူနိုင်၏၊(ပရေ အတ္တနော ဝသံ ဝတ္တေ တီတိ ဝသဝတ္တီ)။ ။တသ္မာ-ကြောင့်၊တထာဂတောတိ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏။

ငြေ့-ထို အဘိဘဝနဋ္ဌေန တထာဂတောဟူသော ဝိဂ္ဂဟ၌၊ ဝါ-တသာဂတောဟူသောပုဒ်၌၊ ဇဝံ-ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ပဒသိဒ္ဓိ-ကို·ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏ အဂဒေါဝိယ-နတ်ဆေးနှင့်တူသည်တည်း၊ အဂဒေါ-နတ်ဆေးနှင့်တူသည်(အဂံ ရောဂံ ဒါတိ အဝခဏ္ဍတီတိ အဂဒေါ နတ္ထိ ဝါ ဂဒေါ ရောဂေါ ဧတေနာတိ အဂဒေါ၊ အဂဒေါ ဝိယာတိ အဂဒေါ)ပန-မေးဦးအံ့၊ ဧသ-ဤနတ်ဆေးနှင့်တူသောအရာသည်၊ ကော - အဘယ်နည်း၊ ဒေသနာဝိလာသမယော ဧဝ - ဒေသနာတော်ကို တင့်တယ်စေ တတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်ရင်း၊ ဝါ-ဒေသနာတော်၏ တင့်တယ် ကြောင်းဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည်ရင်း၊ (ဝိလာသေတီတိ ဝိလာ သော၊ဒေသနံ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော၊ဝိလာသတိ ဧတေနာတိ ဝါ ဝိလာသော၊ဒေသနာယ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော၊ဒေသနာ ဝိလာသော ယေဝ ဒေသနာဝိလာသမယော။ ။အဝုနာပန ပေါတ္ထကေ သု ဗဟုသုပိ မယသဒ္ဒေါ နဒိဿတိ။ ။ဋီကာ)ပုညုဿယော စ-ဘုန်းထူး ကံထူးသည်ရင်း၊ အဂဒေါ-အဂဒနည်၏၊ ဟိ-ဥပမာ ဥပမေယျနှိုင်း နှော ၍ပြအံ့၊တေန-ထိုဒေသနာဝိလာသ, ပုညုဿယဖြင့်၊ ဧသဘဂဝါ-သည်၊ မဟာနုဘာဝေါ - ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိသက္ကော - ဆေးသမား သည်၊ ဒိဗ္ဗာဂဒေန-နတ်ဆေးဖြင့်၊ သပ္ပေ-မြွေတို့ကို၊**တနည်း**......သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရောဂါတို့ကို၊ (သပ္ပေဂ္ဂဟိက ပဓာန,ဥပလက္ခဏ,နိဒဿန နည်းတည်း၊ သဗ္ဗေဂ္ဂဟိက မချတည်း) အဘိဘဝတိဝိယ-သို့၊သဗ္ဗပရပ္ပဝါ ဒိနော-အလုံးစုံသော တပါးသောအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုရင်း၊ သဒေ ဝကံ-သော၊ လောကဉ္စ - ကိုရင်း၊ အဘိဘဝတိ-၏၊ (ဣတိတိအာဒိနာ ဗာဟိယတ္ထသမာသံ ဒဿေတိ။ ။ဋီကာ)ဣတိ-ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အဿ ဘဂဝတော-အား၊သဗ္ဗလောကာဘိဘဝနေ - အလုံးစုံ သောလောကကို လွှမ်းမိုးနှိမ်နင်းတော်မူရာ၌၊ တထော အဝိပရိတော-မဖေါက်မပြန်မှန်ကန်သော၊ အဂဒေါ-နတ်ဆေးနှင့်တူသော၊ ဒေသနာ ဝိလာသမယော စေဝ-သည်ရင်း၊ ဝါ-သည်ရင်း၊ပုညုဿယော စ-သည်

ရင်း၊ အညွှ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဒကာရသ-ဒကို၊ တကာရံကတွာ-၍၊ တထာဂတော-၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဇဝံ-ဤသို့၊ အဘိဘဝ နဋ္ဌေန-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏။

အပိစ အပရော-အဋ္ဌကာရသာနည်းမှတပါးသော၊နယော-စတုသစ္စ နည်းကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့၊ တထာယ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန် သော တိရဏာပရိညာဖြင့်၊ ဂတော-သိတော်မူတတ်၏၊ ဣတိပိ-ကြောင့် လည်း၊ တထာဂတော-၏၊ **တနည်း**....တထာယ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန် သောပဟာနပရိညာဖြင့်၊ ဂတော-လွန်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိပိ-လည်း၊ တထာဂတော-၏၊ **တနည်း**......တထာယ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သော သစ္ဆိကိရိယာဖြင့်၊ ဂတော-ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိပိ-လည်း၊ တထာ ဂတော-၏၊ တထံ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သော လောကနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါကို၊ ဝါ-အရိယမဂ်ကို၊ ဂတော-ကျင့်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိပိ- လည်း၊ တထာဂတော-၏၊ ဂတောတိ-ကား၊ အဝဂတော-သိ၏၊ အတိ တော-လွန်၏၊ (ဤနှစ်ပုဒ်ဖြင့် အနုပသဂ္ဂဂတသဒ္ဒါ, အဝဂတ, အတိတ် အနက်ဟောပြ၏) ပတ္တော-ရောက်၏၊ ပဋိပန္နော-ကျင့်၏၊ ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုတထာယ ဂတော တထံဂတော ဟူသော စကား၌၊၁၊-အဝဂတောစသောအနက်လေးပါး၌၊ ပိဏ္ဍာရော-ကို၊ဇဝံ- ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ သကလလောကံ-ကို၊ တထာယ-သော၊ တိရဏ ပရိညာယ-ဖြင့်၊ ဂတော အဝဂတော - သိတော်မူ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ လောကသမုဒယံ-လောက၏အကြောင်းကို၊ ဝါ- လောကကိုဖြစ်စေတတ်သော တဏှာကို၊ တထာယ - သော၊ ပဟာန ပရိညာယ-ဖြင့်၊ ဂတော အတီတော - လွန်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ လောကနိရောဓံ - လောက၏ ချုပ်ရာ, ချုပ်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်သို့၊ တထာယ-သော၊ သစ္ဆိကိရိယာယ-ဖြင့်၊ဂတော ပတ္တော- ရောက်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ တထံ-သော၊ လောကနိရောဓဂါမိနိံပဋိပဒံ - လောက၏ ချုပ်ရာ, ချုပ်ကြောင်း ဖြစ် သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း,ဝါ-ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝါ-အရိယမဂ်ကို၊ ဂတော ပဋိပန္နော - ကျင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တထာဂတော-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ လောကော ဘိက္ခဝေ တထာဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ ပ။ တသ္မာ တထာဂတောတိ

ဝုတ္တာတိ-ဟူသော၊ယံ-ကို၊ဝုတ္တံ-၏၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊တထာဂတေန-သည်၊ လောကော-ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သောလောကကို၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တထာဂတော-သည်၊ လောကသ္မာ-မှ၊ ဝိ-နှင့်၊ဝိသံ ယုတ္တော-ကင်းတော်မူ၏၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊တထာဂတေန-သည်၊လောက သမုဒယော-ကို၊ ဝိ-ကို၊အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ-အပ်ပြီ၊တထာဂတဿ-သည်၊ လောကသမုဒယော-ကို၊ ဝိ-ကို၊ ပဟီနော-ပယ်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတေန-သည်၊ လောကနိရောဓော-ကို၊ အဘိ သမ္ဗုဒ္ဓေါ-ပြီ၊ တထာဂတဿ-သည်၊ လောကနိရောဓော-ကို၊ သစ္ဆိ ကတော-မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ လောကနိရောဓဂါမိနီပဋိ ပဒါ-ကို၊ ဝိ-ကို၊ တထာဂတေန-သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ-ပြီ၊ တထာ ဂတဿ-သည်၊ လောကနိရောဓဂါမိနီပဋိပဒါ-ကို၊ ဝိ-ကို၊ ဘာဝိတာ-ဖြစ်စေအပ်ပြီ၊ဝိ-ပွားအပ်ပြီ၊ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊သဒေဝကဿ-သော၊ လောကဿ-သည်၊ ယံ-အကြင်ရူပါရုံကို၊ဒိဋ္ဌံ-ပြီ ယံ-အကြင်သဒ္ဒါရုံကို၊ သုတံ-ပြီ၊ယံ-အကြင်ဂန္ဓါရုံ,ရသာရုံ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မုတံ-သုံးပါးသော ဝိညာဉ်ဖြင့်ရောက်အပ်ပြီ၊သဗ္ဗံ-ကို၊မနသာ-ဖြင့် ဝိညာတံ-ပြီ၊တံသဗ္ဗံ-ကို၊ တထာဂတေန-သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ-ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ဘထာဂတော တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တဿာပိ-ထိုတထာဂတောဟူသော ပုဒ်၏လည်း၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ စ-ဆက်၊ ဣုဒမ္ပိ-၌ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းသည်လည်း၊ တထာဂဘဿ-၏၊ တဘာဂဘာဘာဝဒီပနေ-တဘာဂတ၏အဖြစ်ကိုပြရာ၌၊ မုခမတ္တမေဝ-အမြွက်မျှသာတည်း၊ ပန-ဆက်၊ ဝိ-စင်စစ်ဧကန်အမှန်အားဖြင့်၊သဗ္ဗာကာရေန-အားဖြင့်၊တထာ ဂတောဝ-သည်သာလျှင်၊တထာဂတဿ-၏၊ တထာဂတဘာဝံ-တထာ ဂတ၏အဖြစ်ကို၊ဝဏ္ဏေယျ-ဖွင့်ဆိုတော်မူနိုင်ရာ၏။

ကာဘမဋ္ဌ ဘံ ဘိက္ခဝေတိ- ကတမဥ္စ တံ ဘိက္ခဝေ ဟူသော စကား ဖြင့်၊အပ္ပမတ္တကေန-နည်းသောအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဩရမတ္တကေန-ယုတ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော၊ သီလမတ္တကေန-သီလ ဖြစ်သော၊ (မတ္တအနက်မဲ့) ဝိ-သီလမျှသာဖြစ်သော၊(မတ္တ မြစ်ခြင်းအနက်ဟော) ဝိ-အနည်းငယ်သော သီလ ဖြစ်သော (မတ္တ အနည်းငယ်ဟော) ဝိ-ဧကစိတ်,တဒေသသော သီလဖြစ်သော (မတ္တ တစ်တ်,တဒေသ ဟော)

ယေန သီလေန-အကြင်သီလဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော - ပုထုဇန်သည်၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝဒမာနော-ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ဝဒေယျ-ပြောဆိုရာ၏၊တံ သီလံ-ထိုသီလသည်၊ကတမံ-အဘယ်နည်း၊ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-မူ၏၊ တတ္ထ-ထို တံ ကတမံ ဟူသော စကားနှိ၊ ဧ၀ါ-တံ ကတမန္တိ ပုစ္ဆတိ ဟူသော စကားနှိ၊ပုစ္ဆာနာမ-ပုစ္ဆာမည်သည်၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာ-ပုစ္ဆာ-မသိမမြင်အပ်သေးသည်ကို ထွန်းပြကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာ-ရင်း၊(အဒိဋ္ဌံ ဇောတီယတိ ဧတာယာတိ အဒိဋ္ဌဇောတနာ၊ပုစ္ဆနံ ပုစ္ဆာ။မေးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝစီဘေဒ သဒ္ဒါရ၏၊ ။ပုစ္ဆတိ ဧတာယာတိ ပုစ္ဆာ၊ထိုဝစီဘေဒသဒ္ဒါကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်ရ၏၊အတ္ထတောပန သဗ္ဗာပိ တထာ ပဝတ္တဝစနံ။ တဒုပ္ပါဒကော ဝါ စိတ္တုပ္ပါဒေါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဋီကာ။ ၊အဒိဋ္ဌဇောတနာစ သာ ပုစ္ဆာစာတိ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာ) ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ ပုစ္ဆာ-သိမြင်အပ်ပြီးသည်ကို နှီးနှောကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာ-ရင်း၊(ဒိဋ္ဌံ သံသန္ဒီယတိ ဧတာယာတိ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ) ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာ-ယုံမှားတွေးတောခြင်းကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာ-ရင်း၊ (ဝိမတိံ ဆိန္ဒတိ ဧတာယာတိ ဝိမတိစ္ဆေဒနာ) အနုမတိပုစ္ဆာ-အလိုကို မေးကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာ-ရင်း(အနုမတိယာ ဆန္ဒဿ ပုစ္ဆာ အနုမတိပုစ္ဆာ)ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာ-ဖြေခြင်း၌အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော ပုစ္ဆာ-ရင်း၊ (ကထေတုံ ကာမေတီတိ ကထေတုကာမော၊ ပုဂ္ဂိုလ် ရ၏။ ကထေတုကာမဿ ဘာဝေါ ကထေတုကမျံ၊ အလိုဆန္ဒရ၏၊ ကထေတုကမျမေဝ ကထေတုကမျတာ၊တာ အနက် မရှိ။ ကထေတုကမျတာယ ပုစ္ဆာ၊ကထေတုကမျတာ ပုစ္ဆာ၊ယကျေ ကရဏတ္ထ၌ပဉ္စမီ)ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စဝိဓာ-ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ဟောတိ-၏၊ ။တတ္ထ-ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာ ပုစ္ဆာနာမ-အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာမည်သည်၊ ပကတိယာ-ပြကတေ့သဘောအားဖြင့်၊လက္ခဏံ- သဘောလက္ခဏာကို၊အညာတံ-မသိနိုင်သည်၊အဒိဋ္ဌံ-မမြင်နိုင်သည်၊အတုလိတံ- မနှိုင်းချိန်နိုင်သည်၊ အတီရိတံ-မကူးခပ်နိုင်သည်၊ အဝိဘူတံ-ဉာဏ်အားထင်ရှားမဖြစ်သည်၊ အဝိဘာဝိတံ-ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ရှားမပြုနိုင်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿ-ထိုသဘောလက္ခဏာကို၊ဉာဏာယ-သိခြင်း၌၊ဒဿနာယ-မြင်ခြင်း၌၊တုလနာယ-နှိုင်းချိန်ခြင်း၌၊ တီရဏာယ-ကူးခပ်ခြင်း၌၊ဝိဘာဝနာယ-ဉာဏ်

ဖြင့်ထင်ရှားပြုခြင်း၌၊ပဥှ-အမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို၊ပုစ္ဆတိ-၏၊အယံ-ဤ
ပုစ္ဆာသည်၊ အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ -မည်၏။ ။ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာပုစ္ဆာ-
သည်၊ကတမာ-နည်း။ ။ပကတိယာ-ဖြင့်၊ လက္ခဏံ-ကို၊ ဉာတံ-သိအပ်
ပြီးသည်၊ဒိဋ္ဌံ-မြင်အပ်ပြီးသည်၊တုလိတံ-နှိုင်းနှိုန်းအပ်ပြီးသည်၊ တီရိတံ-
ကူးခပ်အပ်ပြီးသည်၊ ဝိဘူတံ - ဉာဏ်အား ထင်ရှားဖြစ်ပြီးသည်၊ ဝိဘာဝိ
တံ-ဉာဏ်ဖြင့်ထင်ရှားပြုပြီးသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဿ လက္ခဏဿ-ကို၊
အညေဟိ ပဏ္ဍိတေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ သံသန္ဒနတ္ထာယ-ငှါး
နှောတိုင်ပင်ခြင်း၌၊ ပဥှံ-ကို၊ ပုစ္ဆတိ-၏၊ အယံ-သည်၊ ဒိဋ္ဌသံသန္ဒနာ
ပုစ္ဆာ- မည်၏။ ။ဝိမတိစ္ဆေဒနာ ပုစ္ဆာ - သည်၊ ကတမာ- နည်း၊
ပကတိယာ - ဖြင့်၊ သံသယပက္ခန္ဒော - အားကြီး (ပြင်းထန်) သော
ယုံမှားခြင်းသို့ ပြေးဝင်သည်၊ ဝိမတိပက္ခန္ဒော-အားသေး (မပြင်းထန်)
သော ယုံမှားခြင်းသို့၊ ဓါ-တွေးတောခြင်းသို့၊ ဓါ - အထူးထူးသော
အယူသို့ပြေးဝင်သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဟောတိနုခေါ-ဖြစ်အံ့လော၊
နဟောတိနုခေါ-မဖြစ်အံ့လော၊ကိံ-အဘယ်သို့၊ ဟောတိနုခေါ-လော၊
ကထံ ကေန ကာရဏေန- အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဟောတိ
နုခေါ-ဖြစ်မည်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေဠှကဇာတော-နှလုံး နှစ်ခွဖြစ်သည်၊
ဓါ-ဖြစ်သောနှလုံးနှစ်ခွရှိသည်၊ဟောတိ-၏ (ဗြိန္ဒ ဘာဝေါ ဒွေဠှကံ၊ဒွိဓာ
ဂ္ဂလတိ ကမ္ပတိ စိတ္တံ ဧတေနာတိ ဒွေဠှကံ၊ဟာပဠ္ဌယံ သကတ္တပုတ္တိဘာ
ပစ္စယဋ္ဌ ကတ္တာ၊ဒွေဠှကေန ဇာတော ဒွေဠှကဇာတော၊ဒွေဠှကံ ဇာတံ
ယဿာတိ ဒွေဠှကဇာတော၊ ။အလွန်ပြင်းထန်သော ဝိစိကိစ္ဆာသည်
သံသယမည်၏၊ အလွန်မပြင်းထန်သော ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဝိမတိမည်၏၊
ဝိမတိအောက် ယုတ်လျော့သော ဝိစိကိစ္ဆာသည် ဒွေဠှက မည်၏၊
သုံးပါးအထူး။ ။"ပြင်းထန်ဝိစိ၊မပြင်းဘိ၊မှတ်ဘိ သံ,ဝိ သာ၊ဝိမဘိမှ
အောက်ကျက၊မှတ်ပါ ဒွေဠှကာ)၊သော-ထိုသူသည်၊ဝိမတိစ္ဆေဒနာယ-
ယုံမှားကို, ဓါ-တွေးတောခြင်းကို,ဓါ-အထူးထူးသောအယူကိုဖြတ်ခြင်း
၌၊ပဥှံ-ကို၊ပုစ္ဆတိ-၏၊ အယံ-သည်၊ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာ-၏။ ။အနု
မတိ ပုစ္ဆာ-သည်၊ ကတမာ-နည်း၊ဘဂဝါ-သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊အနု
မတိယာ-အလိုကို၊ဂဟဏတ္ထံ-ယူခြင်း၌၊(ထည့်) ပဥှ-ကို၊ပုစ္ဆတိ-၏၊
ကိံ ပုစ္ဆတိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တံ-ထိုငါဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊
ကိံ မညထ--အဘယ်သို့အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း၊ရုပံ-ရုပ်သည်၊

နိစ္စံဝါ-မြဲသော တရားလေလော၊ အနိစ္စံဝါ-မမြဲသောတရားလေလော၊
ဣတိ-ဤသို့မြွက်ဆိုစွင့်ပေး၍ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ အနိစ္စံ-
မမြဲသော တရားပါဘုရား၊ ဣတိ-ဤသို့ ဖြေကြကုန်၏၊ ပန-တဆင့်တိုး၍
တမျိုးမေးတော်မူဦးအံ့၊ယံ-အကြင်ရုပ်တရားသည်၊ အနိစ္စံ-မမြဲ၊တံ-ထို
မမြဲသော သဘောရှိသော ရုပ်တရားသည်၊ ဒုက္ခံဝါ - ဆင်းရဲခြင်း၏
အကြောင်းလေလော၊ သုခံဝါ-ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းလေလော၊
ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ဘန္တေ-ရား၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း
ပါဘုရား၊ဣတိ-ဤသို့ ဖြေကုန်၏၊ ဣတိအာဒိ-ဤသို့စသော၊ (ဣတိ တခု
ကျေ) သဗ္ဗံ-ကို၊ဝတ္တဗ္ဗံ-၏ အယံ-သည်၊အနုမတိပုစ္ဆာ-၏။ ။**ကထေတုကမျတာ**
ကမျတာ-သည်၊ကတမာ-နည်း၊ဘဂဝါ-သည်၊ ကထေတုကမျတာယ-
ဖြင့်၊ပဉှံ-ကို၊ပုစ္ဆတိ-၏၊ကိံ ပုစ္ဆတိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သတိပဋ္ဌာနာ-
တို့သည်၊ ကတမေ စတ္တာရော-ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စတ္တာရော-လေးပါး
တို့ဟူသည်၊ ကတမေ-တို့နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ မဂ္ဂင်္ဂါ-တို့သည်၊ကတမေ
အဋ္ဌ-တို့တည်း၊ အဋ္ဌ-တို့ဟူသည်၊ ကတမေ-တို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး
တော်မူ၏၊အယံ-သည်၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ-၏၊ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စသု-
ကုန်သော၊ဣမာသု ပုစ္ဆာသု-တို့တွင်၊တထာဂတဿ-အား၊အဒိဋ္ဌဿ-
မသိမမြင်အပ်သေးသော၊ကဿစိ-တစုံတခုသော၊ဓမ္မဿ-၏၊အဘာဝ
တော-မရှိခြင်းကြောင့်၊အဒိဋ္ဌဇောတနာပုစ္ဆာ-သည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ဣဒံနာမ-
ဤတရားမည်သည်ကို၊ အညေဟိ-ကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ-ပညာရှိဖြစ်
ကုန်သော၊သမဏဗြာဟ္မဏေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သံသန္ဒိတွာ-၍၊
ဒေဝေဿသာဒိတိ - ဟောအံ့ဟူသော၊ သမန္တာဟာရဿဝ-နှိုင်းသွင်း
ခြင်း၏ သာလျှင်၊ အနုပ္ပန္နတော - မဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌ သံသန္ဒနာ
ပုစ္ဆာပိ-သည်လည်း၊နတ္ထိ-ရှိ၊ ပန-ပါး၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓါနံ-တို့အား၊
ဧကဓမ္မေပိ-တခုသောတရား၌လည်း၊အာသပ္ပနာ-ရှေးဦးစွာတွေးတော
ရခြင်းသည်၊ ပရိသပ္ပနာ-အထက်အထက်၌ (နောက်ထပ်တဖန်) တွေး
တောရခြင်းသည်၊နတ္ထိ-ရှိ၊ဗောဓိမဏ္ဍေယေဝ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်၊
သဗ္ဗာ-သော၊ကင်္ခါ-ယုံမှားတွေးတောမှုကို၊ဆိန္နာ-ဖြတ်အပ်ပြီ၊တသ္မာ-
ကြောင့်၊ ဝိမတိစ္ဆေဒနာပုစ္ဆာပိ-သည်လည်း၊ နတ္ထိယေဝ-မရှိသည်သာ
တည်း။ ။ပန-ရှိသည်ကား၊အဝသေသာ-ဆိုခဲ့ပြီးသုံးပါးမှ ကြွင်းကုန်
သော၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ ပုစ္ဆာ-တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့အား၊ အတ္ထိ-နိ၏၊

(အဇိဋ္ဌ,ဇိဋ္ဌဝိနှင့်အကထ ငါးပုဿ္ဍမတိ,အနုံ၊ ကထေဘု၊ ရပ္ပဗရေးမှာ) တာသု-ထိုပုဿ္ဍာတို့တွင်၊အသံ-သည်၊ကထေတုကမျတာပုဿ္ဍာနာမ-၏။

ရှုဒါနိ-၌၊ ကထေထုကမျတာယ-ဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ် ဖြင့် ဖြစ်သော၊ ပုဿ္ဍာယ-ဖြင့် ပုန္တိတံ-သော၊တံ အတ္ထံ-ကို၊ ကထေတုံ-ဖြေဘော်မူခြင်းငှါ၊ ''ပါဏာတိပါတံ ပဟာယာ'' တိအာဒိ-ကို၊အာဟ-မူ၏။ ။တတ္ထ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဇေဝံ-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပါဏာဿ-သတ္တဝါကို၊ ဝါ-ဓိဝိဘင်္ဂြေကို၊ အတိပါတော - လျင်စွာချခြင်း သည်၊ ဝါ-ဒါး,လက်နက်စသည်တို့ဖြင့်လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ချခြင်းသည်၊ ပါဏာတိပါတော-၏၊ ပါဏဝဓော ပါဏဃာတော-သတ္တဝါကိုသတ် ခြင်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-၏၊ စ-ဝစနတ္ထမှတပါး အရကောက်ကို ပြအံ့။ ။ဧတ္ထ-၌၊ပါဏာတိပါတောဟူသောပုဒ်၌,တွင်၊ ပါဏောတိ-ကား၊ ဝေါဟာရတော-ဝေါဟာရ(ပညတ်)အားဖြင့်၊ သတ္တော-သတ္တဝါ တည်း၊ ပရမတ္ထတော-အားဖြင့်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ-ရုပ် ဇီဝိတိန္ဒြေ, နာမ် ဇီဝိ တိန္ဒြေတည်း ပန-ပါဏပုဒ်တစိတ်၏ အဘိဓေယျတ္ထမှတပါး ပါဏာတိ ပါတတပုဒ်လုံး၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ဆိုအံ့။ ။တသ္မိံ ပါဏေ-၌၊ ဝါ-၌၊ ပါဏသညိနော - သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိသောသူ၏၊ ဇီဝိတိန္ဒြေယုပစ္ဆေ ဒက ဥပက္ကမသမုဋ္ဌာပိကာ-ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ဘတ်သောလုံ့လကို ဖြစ် စေတတ်သော၊ကာယဝစီဒွါရာနံ-ကာယဒွါရ,ဝစီဒွါရတို့တွင်၊အညတရ ဒွါရပ္ပဝတ္တာ-တပါးပါးသောဒွါရ၌ဖြစ်သော၊ ဝဓကစေတနာ-သတ်လို သောစေတနာသည်၊ ဝါ-သတ်ကြောင်းစေတနာသည်၊ ပါဏာတိပါ တော-မည်၏။

အတိပတနံ အတိပါတော၊အတိသဒ္ဒေါ အတိရေကတ္ထ, အတိ ဘဝနတ္ထ နှစ်နက်ဟော၊ပါဏဿ အတိပါတော ပါဏာတိပါ တော''ပါဏဿ-ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေ,နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြေကို၊ဝါ-သတ္တဝါ ကို၊အတိပါတော-လျင်စွာချခြင်း၊ ဝါ-ဒါးလက်နက် စသည်တို့ ဖြင့် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ချခြင်း'ဟုပေး၊ တနည်း......အတိပတတိ ဧတေနာတိ အတိပါတော၊ပါဏဿ အတိပါတော ပါဏာတိ ပါတော၊'ပါဏဿ-ဇီဝိတိန္ဒြေကို အတိပါတော-ချကြောင်းဖြစ် သောစေတနာသည်၊ပါဏာတိပါတော-ပါဏာတိပါတမည်၏'

ပါထာပုဒ်၌ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်လို့မရ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ တည်ရာ မဟာဘုတ်ကို ဖြတ်တတ်သောကြောင့် ဌာနီ ရုပ်,နာမ်,ဇီဝိတ၏ ပါထာအမည်ကို ဌာနမဟာဘုတ်၌တင်စား၍ ဌာနမဟာဘုတ်ကို ပါဏ ဟုဆိုသောကြောင့် ဌာနျူပစာဖြစ်၏။

ပါဏာတိပါတောတပုဒ်လုံး၌ အကျိုးကာယ ဝစီပယောဂ၏ ပါဏာတိပါတအမည်ကို အကြောင်းဝဓကစေတနာ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာ။ ။သတ္တဝါတွေအများကြီးရှိသော်လည်း သတ္တဝါ သာမညတူသောကြောင့် သာမညနိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့်ဧကဝုစ် ဖြင့်ဆို၏။

(ပါဏာတိပါတအရကို ပြပြီး၍ အပ္ပသာဝဇ္ဇ, မဟာသာဝဇ္ဇကို ပြ လိုရကား......သော စသည်မိန့်) သော ပါဏာတိပါတော-သည်၊ဂုဏ ဝိရဟိတေသု-ဂုဏ်ကင်းကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတာဒိသု – တိရစ္ဆာန် အစရှိကုန်သော၊ ပါဏေသု –သတ္တဝါတို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကေ – ငယ်သော၊ ပါဏေ-၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-နည်းသော အပြစ်ရှိ၏၊ မဟာသရီရေ-ကြီး သောကိုယ်ရှိသော၊ ပါဏေ–၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော-ကြီးသော အပြစ်ရှိ၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ ပယောဂမဟန္တတာယ - လို့လပယောဂ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။ပယောဂ သမတ္တေ - လို့လ ပယောဂ တူမျှ သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိပိ–သော်လည်း၊ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ– သတ်အပ်သော ဝတ္ထု၏ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ။ဂုဏ ဝန္တေသု-န်သော၊ မနုဿာဒိသု - လူစသည်တို့တွင်၊ အပ္ပဂုဏေ-နည်း သော ဂုဏ်ရှိသော၊ ပါဏေ–၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော - ၏၊ မဟာဂုဏေ– သော၊ပါဏေ–၌ မဟာသာဝဇ္ဇော- ၏၊ ပန-ပါး၊ သရီရ ဂုဏာနံ-ကိုယ် ကောင်,ဂုဏ်တို့၏၊သမဘာဝေ-မျှသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ-သော်၊ ကိလေသာနံ - တို့၏ငင်း၊ ဥပက္ကမာနဉ္စ - လို့လတို့၏ငင်း၊ မုဒုတာယ- နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၏၊တိဗ္ဗတာယ- ထက်သည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော-၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏ တဿ ပါဏာတိပါတဿ- ၏၊ သမ္ဘာရာ - အင်္ဂါတို့သည်၊ ၅-အကြောင်း, အဆောက်အဦတို့သည်၊ (သမ္ဘရီယန္တိ သံဟရီယန္တိ ဧတေဟိတိ သမ္ဘာရာ၊ အင်္ဂါနို) ပါဏော-သတ္တဝါငင်း၊ ပါဏသညိတာ-သတ္တဝါ

ဟု အမှတ်ရှိသည့်၏ အဖြစ်ငှါ၊ ဝဓကာ စိတ္တံ-သတ်လိုသော စိတ်ငှါ၊
ဥပက္ကမော-လုံ့လငှါ၊ တေန ဥပက္ကမေန-ဖြင့်၊ မရဏံ-သေခြင်းငှါ၊
ဣတိ,ပဉ္စ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နဲ၏။ ။ပယောဂါ-လုံ့လ, ပယောဂတို့
သည်၊ သာဟတ္ထိကော - မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်းငှါ၊ အာဏတ္တိကော-
စေခိုင်း၍သတ်ခြင်းငှါ၊ နိဿဂ္ဂိယော-မြား, လှံ စသည်ကို ပစ်လွှတ်၍
သတ်ခြင်းငှါ၊ ထာဝရော-တွင်း, ချောက်စသည်တူး၍ အမြဲထားသော
အားဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာမယော-အတတ်ဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ၊ ဣဒ္ဓိ
မယော-တန်ခိုးဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ၊ ဣတိ,ဆ, ဟောန္တိ-နဲ၏။ ။ပန-
ဆက်၊ ဣမသ္မိံ အဒ္ဓေ-၌သာဟတ္ထိကစသော အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရိယ
မာနေ - ချဲ့အပ်သည်ရှိသော်၊ အတိဝိယ ပပဉ္စော- အလွန်ကျယ်သည်၊
ဟောတိ-လတ္တံ့၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ အတ္ထဥ္စ-ကိုငှါ၊ ဝေဇ္ဈပံ-သော၊
အညဥ္စ-တပါးသောအနက်ကိုငှါ၊ န ဝိတ္ထာရယိဿာမ-မချဲ့ကုန်တော့
အံ့၊ ပန-ထိုသို့ပင် မချဲ့ကုန်သော်လည်း၊ ဝါ-ဂန္ထဂရုဒါသကို ပယ်ဦး
အံ့၊ အတ္ထိကေဟိ - အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ သမန္တပါသာဒိကံ-
သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော၊ဝိနယ ဋ္ဌကထံ-ကို၊ဩလောကေတွာ-
၍၊ တံ အတ္ထံ-ကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-၏၊

ပဟာယဘာတိ-ကား၊ ပါဏာတိပါတစေတနာသင်္ခါတံ-စေတနာဟု
ဆိုအပ်သော၊ ဣမံ ဒုဿီလျံ-၌သီလ မရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း ဟူ
သော စေတနာကို၊ပဇဟိတွာ-၍၊ဝါ-ကြောင့်။ ။ပဋိဝိရတောတိ-ကား၊
ပဟီနကာလတော-ပယ်အပ်ပြီးရာကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ တတော ဒုဿီ
လျတော - ထိုသီလမရှိသောသူ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော စေတနာမှ၊
ဩရတော, ဝိရတောဝ-ရှောင်ကြဉ်သည်သာတည်း၊ (ဩရတော ဝိရ
တောတိ ပရိယာယဝစနမေတံ။ ဋီကာ)ဝါ-ဩရတောင-သာတိဿယ
အားဖြင့် ရှေးရှု ရှောင်ကြဉ်သည်သာတည်း၊ ဝိရတောဝ-အထူးသဖြင့်,
ဝါ-ဝါသနာနှင့်တကွ ရှောင်ကြဉ်သည်သာတည်း၊ (ဩရတော ဝိရ
တောစ ဟုရှိသောပါဠ်ကား စကို သန္ဒဿနာဝဓာရဏကြံ၍အနက်ပေး
က သင့်ရာသော်လည်း ''ဝေသဒ္ဒေါပန ဏသော ဝိရတိယာ ကာလာဒိ
ဝသေန အပရိယန္တတံ ဒဿေတုံ ဝုတ္တော၊သော ဥဘယတ္ထ ယောဇေ
တဗ္ဗော''ဟု ဋီကာဖွင့်ရကား၊ ဩရတော ဝိရတောဝ ဟု ရှိသော ပါဠ်
သာ ကောင်း၏) တဿ ဘဂဝတော-အား၊ ဝိတိက္ကမိဿာမိတိ-လွန်

ကြူးအံ့ဟူ၍၊ စက္ခု သောတဝိညေယျာ-စက္ခု, သောတဖြင့် မှန်းဆ၍ သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊ နတ္ထိ-ကုန်၊ ကာယိကာ - ကိုယ်ဖြင့် လွန်ကြူးခြင်းတို့သည်၊ ဝါ - ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်, လွန်ကြူးအပ်ကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ (ကာယေန ကတာ ကာယိကာ၊ စက္ခု သောတ ဝိညေယျာဖြင့် ဒုဗ္ဗလအကုသိုလ်ပြ၏၊ ကာယိကာဖြင့် ဗလဝ အကုသိုလ်ပြ၏) တာနည်း-ကာ ဋ္ဌကာ-မည်းနက်ကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့သည်။(ကာဋ္ဌကာတိဝိ ဠိကာယံ ဥဒ္ဒတပါဌော၊ ကဏှပက္ခိကာ ဗလဝနွေ့ာ အကုသလာတိ အတ္ထော။ ။ဋီကာ) ပဝေဝ-အဘယ်မှာ ရှိကုန်တော့အံ့နည်း၊ နတ္ထိယေဝ - မရှိကုန်တော့သည်သာတည်း၊ ဣတိ ဣမိနာ၀ နယေန-ဖြင့်သာ လျှင်၊ အညေသုပိ-ကုန်သော၊ ဝေရူပေသု- န်သော၊ပဒေသု-အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယ,အဒိန္နာဒါနာ ပဋိဝိရတော စသော ပုဒ်တို့၌၊အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

သမဏောတိ-ကား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သမိတပါပတာယ - ငြိမ်းစေ အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမဏောတိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရော-ရအပ်သောဝေါဟာရရှိ၏ (ပါပေ သမေတီတိ သမ ဏော၊ သုဒ္ဓကဏ္ဍု၌ အရကား မကောင်းမှု အကုသိုလ် တရားတို့၏ ပျောက်ကင်း, မရှိခြင်း အဘာဝဘောဂဏ်ကို မှု, ထိုအဘာဝ ၏ အကြောင်းဖြစ်သောမဂ်၏ သမုစ္ဆေဒပဟာနသတ္တိကို ဖလူပစာအားဖြင့် ရ၏၊ဟေတုကတ္တုဣကြိယာ၏အရကား ဗရေး၏ပကတူပနိဿယသတ္တိ ကို ကာရဏူပစာအားဖြင့်ရ၏၊ယုပစ္စည်း၏အရကား ဗရေးရ၏၊ဘဂဝါ ဖြင့် အရကောက်, လဒ္ဓဝေါဟာရောဖြင့် သမဏာသည် ရုဠှီ မဟုတ် အနွတ္ထနာမဝါစက ဟု ပြ၏၊လဘီယတေတိ လဒ္ဓေါ၊ ဝေါဟရီယတေ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော၊ လဒ္ဓေါ ဝေါဟာရော ယေနာတိ လဒ္ဓဝေါ ဟာရော)

ဂေါတမောတိ-ကား၊ ဂေါတ္တဝသေန-အနွယ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ လဒ္ဓ ဝေါဟာရော-၏၊စ-ဆက်၊ကေဝလံ-သက်သက်၊ဝါ-စင်စစ်သော်ကား၊ ဘဂဝါယေဝ-သည်သာလျှင်၊ပါဏာတိပါတာ-မှ၊ပဋိဝိရတော-ရှောင် ကြဉ်သည်ကား၊န-မဟုတ်သေး၊ဘိက္ခုသံဃောပိ-သည်လည်း၊ပါဏာ တိပါတာ-မှ၊ ပဋိဝိရတော-၏၊ ပန - ထိုသို့ ရှောင်ကြဉ်သော်လည်း၊

ဒေသနာ-သည်၊ အာဒိတော - မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဧဝံ - ဤသို့ သမဏော ဂေါတမော ပဋိဝိရတော ဟူ၍သာလျှင်၊အာဂတာ-၏၊ ပန - ထိုသို့လာသော်လည်း၊အတ္ထံ-ကို၊ဒီပေန္တော-ပြသောသူသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဝသေနာပိ-ရဟန်းသံဃာတို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ဒီပေတုံ-ငှါ၊ဝဋ္ဋတိ-၏။

နိပါတဒဏ္ဍော နိပါတသတ္ထောတိ - ကား၊ ပရူပဃာတတ္ထာယ-သူတပါးတို့ကို ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဒဏ္ဍံဝါ-မဇ္ဈိမ ပုရိသ လေးတောင်ပမာဏရှိသော ဒုတ်ကိုလည်း၊ သတ္ထံဝါ-ဒဏ္ဍအရမှ ကြွင်းသော လက်နက်ဟူသမျှကိုလည်း၊အာဒါယ-ယူ၍၊ အဝတ္တနတော-မလှည့်လည်ခြင်းကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍော စ - နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍ လည်း မည်၏၊ နိပါတသတ္ထော စ-နိပါတသတ္ထလည်းမည်၏၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊(နိပါတယတေ နိခိပတေ နိက္ခိပိယတေတိ နိပါတော၊ နိပါတော ဒဏ္ဍော ယေနာတိ နိပါတဒဏ္ဍော၊ သသတိ ဟိံသတိ ဧတေနာတိ သတ္ထံ၊ ဋီကာ၊ ။ သဝတိ ဟိံသတိ ဧတေနာတိ သတ္ထံ၊ကစ္စည်း။ သသ,တနည်း သူတော်၏အရ ကတ္တုတ္ထ ကြိယာကား သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ဒေါသမူ စိတ္တုပ္ပါဒ်ရချ၊ကရဏတ္ထကြိယာကား ညှဉ်းဆဲကြောင်း လက်နက်၏ ပကာသူပနိယယသတ္တကို ဖလူပစာ၊ ထ-လက်နက် ရ၏၊ နိပါတော သတ္ထော ယေနာတိ နိပါတသတ္ထော၊ ပရူပဃာတတ္ထာယ၊ပ၊ အဝတ္တနတော အဓိပ္ပါယတ္ထဖွင့်)စ-ဆက်၊ဝါ-ဒဏ္ဍ,သတ္ထတို့၏အရအသုံးကိုပြဆိုအံ့။ ။ဧတ္ထ-ဤဒဏ္ဍ,သတ္ထ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ဒဏ္ဍံ-ကို၊ထပေတွာ-၍၊သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ အဝသေသံ-သော၊ ဥပကရဏံ-အဆောက်အဦသည်၊ဝါ-ကို၊ သတ္တာနံ - တို့ကို၊ ဝိဟေဌနဘာဝတော – ညှဉ်းဆဲကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္ထံ–၏၊ဣတိ,ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ။ပန-ပရူပဃာတတ္ထာယ၏ အကျယ်ကို ပြဆိုအံ့၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ယံ ကတ္တရဒဏ္ဍံဝါ - အကြင် သူအိုဆောင် တောင်ဝှေးကိုလည်း၊ ယံ ဒန္တကဋ္ဌံဝါ-အကြင်ဒန်ပူသားကိုလည်း၊ (ဒန်ပူပြုလုပ်ရန်အသားဟူလို) ယံ ဝါသိံ ဝါ-အကြင်ပဲခွပ်ကိုလည်း၊ **တနည်း**...... ယံ ဒန္တကဋ္ဌဝါသိံ ဝါ- အကြင်ဒန်ပူဖြတ်,သတ်ဒါးကိုလည်း၊ (ဒန္တကဋ္ဌံရှိသည့်အလို ဒဏ္ဍအရသို့သွင်း။ ဒန္တကဋ္ဌဝါသိံရှိသည့်အလို သတ္ထအရသို့ သွင်း) ယံ ပိပ္ပလိကံဝါ-အကြင် လက်သည်းလှီး ဒါးငယ်ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဝိစရန္တိ-နိ၏၊ တံ-ထိုဒဏ္ဍစသည်သည်၊ ပရူပ

ဃာတဏ္ဏာယ-၍၊ န-မဟုတ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိဟိတဒဏ္ဍော နိဟိတ သတ္ထောတွေဝ-နိဟိတဒဏ္ဍော, နိဟိတသတ္ထ ဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ-ရေ တွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏။

လဇ္ဇီဘိ-ကား ပါပဇိဂုစ္ဆနလက္ခဏာယ-မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ လဇ္ဇာယ-ရှက်ခြင်းနှင့်၊ ဝါ-ဟိရီ,ဩတ္တပ္ပစေတသိက်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံ၏(လဇ္ဇာ အဿ အတ္ထီတိ လဇ္ဇီ) **ဒယာပန္နော**တိ-ကား၊ ဒယံ မေတ္တစိတ္တတံ-မေတ္တာရှိသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ (မိဒတိ သိနေဟတီတိ မေတ္တာ၊ စေတသိက်ရ၏၊ မေတ္တာ ဧတဿအတ္ထီတိ မေတ္တံ၊ စိတ်ရ၏၊ မေတ္တံ စိတ္တံ ဧတဿာတိ မေတ္တစိတ္တော) ဝါ-မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ (မေတ္တာယ သမ္ပယုတ္တံ စိတ္တံ ဧတဿာတိ မေတ္တစိတ္တော၊ မေတ္တစိတ္တဿ ဘာဝေါ မေတ္တစိတ္တတာ။ ။ မေတ္တာစိတ္တတံဖြင့် အရကောက် ပြ၏၊ ဘာဝဖြစ်၍ မေတ္တာစေတသိက် ပြန်ရ၏၊ မေတ္တာရှိသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောမေတ္တာသို့ ပေးက ပို၍ပေါ်လွင်ထင်ရှား၏၊ ဒယာပန္နော ဧကဝေသျှပစာ,ပါရိသေ သနည်းတည်း၊ အာပဇ္ဇတီတိ အာပန္နော၊ ဒယံ အာပန္နော ဒယာပန္နော) **သဗ္ဗပါဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပီ**တိ-ကား၊ သဗ္ဗေ-န်သော၊ ပါဏဘူတေ-ဖြစ်သော ဇီဝိတိန္ဒြေရှိသော သူတို့ကို၊ (ပါဏော ဘူတော ယေသန္တိ ပါဏဘူတာ) ဝါ-သတ္တဝါဟုဆိုအပ်ကုန်သောသူတို့ကို၊ (ပါဏာသင်္ခါ တာ ဘူတာ ပါဏဘူတာ) ဟိတေန-အစီးအပွားဖြင့်၊ အနုကမ္ပကော-အစဉ် စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ (သဗ္ဗေ ပါဏဘူတာ သဗ္ဗပါဏဘူတာ၊ အနုကမ္ပတီတိ အကမ္ပီ၊ ဟိတေန အနုကမ္ပီ ဟိတာနုကမ္ပီ၊ သဗ္ဗပါဏဘူတေ ဟိတာနုကမ္ပီ သဗ္ဗပါဏဘူတ ဟိတာနုကမ္ပီ)တာယ ဒယာပန္နတာ ယ- ထိုမေတ္တာရှိသော(မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော) စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသံ-ဟုန်သော၊ ပါဏဘူတာနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့၏၊ ဟိတစိတ္တကော - အစီးအပွားကိုအလိုရှိသော စိတ်ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိအတ္ထော-နက်။ ။**ဝိဟရတီ**တိ-ကား၊ ဣရိယတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ယပေတိ ယာပေတိ-မျှစေ၏၊ ပါလေတိ - စောင့်ရှောက်၏၊ (ယပေတိ ယာပေတီတိ စေတ္တံ ပရိယာယဝစနံ။ ဋီကာ။ ။ဝိဟရတိန္ဒဝိ, ဝိစ္ဆိန္ဒနဏ္ဏ, ဟရ နယနဏ္ဏ၊ နယန ဟူသည်လည်း ဖြစ်စေ,မျှစေခြင်း, စောင့်ရှောက်ခြင်းပင်တည်းဟု ပြ၏)

ဉာတိဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေတိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဇိဝံဝါ-ဤသို့လည်း၊
ဝါသဒ္ဒေါ-ကို၊ ဥပရိ-၌၊ အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယာတိ အာဒိနံ-တို့ကို၊ အ
ပေက္ခိတွာ-၍၊ ဝိကပ္ပတ္ထော-ဝိကပ်အနက်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-၏၊ (ဝိသုံ
ကပ္ပနမေဝ အတ္ထော ဝိကပ္ပတ္ထော၊ အသီးဖြစ်သော ကြံခြင်းသည်သာ
လျှင် အနက်)ဇိဝံ-ဘူ၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌၊ ပုရိမံဝါ-
ရှေးဖြစ်သောစကားကိုရင်း၊ ပစ္ဆိမံဝါ-ကိုရင်း၊ အပေက္ခိတွာ-၍၊ ဝိကပ္ပ
ဘာဝေါ-ဝိကပ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။အယံပန-သည်ကား၊
ဧတ္ထ-ဤဉာတိဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေဟူသောပါဠိ၌၊သင်္ခေပေါ-အကျဉ်းတည်း၊
ဘိက္ခဝေ-တို့၊တထာဂတဿ-၏၊ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝဒမာနော-ပြောဆိုသော၊
ပုထုဇ္ဇနော-သည်၊ ဇိဝံ-သို့၊ ဝဒေယျ-ရာ၏၊ ကိံ ဝဒေယျ-ကား၊ ဂေါ
တမော-ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သမဏော-ရဟန်းသည်၊ ဇါ,သမ
ဏော ဂေါတမော-ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပါဏံ-သတ္တဝါကို၊ နဟန္တိ
(နဟနတိ)-မသတ်တတ်၊ နဃာတေတိ-မသတ်စေတတ်၊ တတ္ထ-ထို
သတ္တဝါကို သတ်ခြင်း, သတ်စေခြင်း၌၊ သမနုညော-ကောင်းစွာခွင့်ပြု
အပ်သည် ဝါ-ဖိတ်ဘူ ကိုယ်မျှ သဘောကျတော်မူသည်၊ (သမနုညော
တိ သမ္မာ အနုညော၊သမာနုဝိတ္တော၊အနုတ္တရိယဝဂ္ဂ,တတိယ,အင်္ဂုတ္တရ
ဋ္ဌကထာ)နု ဟောတိ-မဖြစ်၊ဉာမသ္မာ ဒုဿိလျာ-ဤသီလမရှိသော သူ၏
အဖြစ်တည်းဟူသောစေတနာမှ၊ဝိရတော-၏၊ရေ-အချင်းတို့၊ဗုဒ္ဓဂုဏာ-
တို့သည် အဟောဝတ မဟန္တာ-ကြွင်း မျှားကုန်စွတကား၊ဘာနည်း-
မဟန္တာ-ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ-တို့သည်၊ အဟောဝတ-အံ့ဩဖွယ်ရှိ
ကုန်စွတကား၊ဉာတိ ဝဒေယျ-ရာ၏ ဉာဘိ-သို့၊မဟန္တံ-သော၊ဥဿာဟံ-
အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝတ္တုကာမောပိ-ဆိုလိုသော
သူသည်လည်း၊အပ္ပမတ္တကံ-သော၊ ဩရမတ္တကံ-သော၊အာစာရသီလ
မတ္တကမေဝ - အာစာရသီလမျှကိုသာလျှင်၊ ဝက္ခတိ - ဆိုနိုင်လတ္တံ့၊
ဥပရိ-၌၊အသာဓာရဏဘာဝံ-သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်
ကို၊နိဿာယ-၍၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ နသက္ခိဿတိ-မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊
စ-ဆက်၊ကေဝလံ-သက်သက်၊ ဇါ-စင်စစ်၊ ပုထုဇ္ဇနော-သည်သာ
လျှင်၊နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်သည်ကား၊နု-မဟုတ်သေး၊ သောတာပန္န
သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟန္တောပိ - သောတာပန်, သကဒါဂါမ်,
အနာဂါမ်, ရဟန္တာ တို့သည်ရင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ - တို့သည်ရင်း၊ နှ

သင်္ကောစန္တိယေဝ – မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ ပန-စွမ်းနိုင်သည်ကား၊ **တနည်း**......ပန ကေနစိ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝါ-တကယ် ကေနစိအားဖြင့်၊တထာဂတောယေဝ-သည်သာလျှင်၊ သင်္ကောစိတ-၍၊ တံ-ထိုအသာခာရဏအဖြစ်ကို မှီသောဂုဏ်ကျေးဇူးစကားကို၊ ဝေါ-တို့အား၊ ဥပရိ–အထက်မှာမှ၊ဝက္ခာမိ-မူအံ့၊ဣတိအယံ-ကား၊သခေ်ပေါ-တည်း။ အယံ–ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ- ဤဣတိ ဝါ ဟိ ဘိက္ခဝေ စသောပါဠ်၌၊ သာမိပ္ပါယာ-အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွသော၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-အနက်၏အဖွင့်တည်း၊ ဝါ-အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းတည်း၊ ဝါ-အနက်ကိုဖွင့်ရာ,ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာတည်း။ ။ပန-အမှာအထူးကိုပြဆိုအံ့၊ ဝါ-ဂန္ထဂရုဒေါသကိုပယ်အံ့၊ဣတော–မှ၊ပရံ–၌၊အပုဗ္ဗပဒမေဝ–ရှေး၌ မဆိုအပ်သေးသောပုဒ်ကိုသာလျှင်၊(ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တံ ပဒံ ပုဗ္ဗပဒံ၊နပုဗ္ဗပဒံ အပုဗ္ဗပဒံ) ဝါ-အသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ (နပုဗ္ဗံ အပုဗ္ဗံ၊ အပုဗ္ဗမေဝ ပဒံ အပုဗ္ဗပဒံ)ဝဏ္ဏယိဿာမ-ဖွင့်ဆိုကုန်တော့အံ့။

အဒိန္နာဒါနံ ပဟာယာတိဧတ္ထ–၌၊အဒိန္နဿ-အရှင်သည် ကိုယ်ဖြင့်, နှုတ်ဖြင့်,ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို၊ အာဒါနံ-ခိုးယူခြင်းသည်၊ ဝါ-ခိုးယူကြောင်း စေတနာသည်၊အဒိန္နာဒါနံ-၏၊ (ဒိယတေတိ ဒိန္နံ၊န ဒိန္နံ အဒိန္နံ၊အာဒိယတေ အာဒါနံ၊အဒိန္နဿ အာဒါနံ အဒိန္နာဒါနံ)ပရဿ ဟရဏံ-သူ့တပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ (ပရဿ ဣဒံ ပရံ) **တနည်း**...... ပရသံ ဟရဏံ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ (ပရဿ သံ ပရသံ) ထေယျံ- ခိုးတတ်သောသူ၏ အဖြစ်၊ စောရိကာ-ခိုးတတ်သောသူ၏အဖြစ် (ထေနေတီတိ ထေနော၊စောရော။ထေနဿ ဘာဝေါ ထေယျံ၊ စောရကမ္မံ၊ ထေနပုဒ်, ဏေယျပစ္စည်း။ မဟာဝုတ္တိနာ န ကာရဿ လောပေါ၊ရူ,ဋီ။ ။ထေနဿ ဘာဝေါ ကမ္မံဝါ ထေယျံ၊ထေယျန္တိ နဿ ယော နိပါတနာ။မောဂ္ဂလာန်။ ။စောရဿ ကမ္မံ(ဘာဝေါ)စောရိကာ၊မဇ္ဈေ ဣကာရာဂမော) စ-ဝစနတ္ထမှတပါး အရကောက်ကို ပြအံ့။ တတ္ထ–ထိုအဒိန္နာဒါနဟူသောပုဒ်၌,တွင်၊ အဒိန္နန္တိ–ကား၊ ပရ ပရိဂ္ဂဟိတံ-သူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာတည်း။ (ပါဏောတိ စေတ္တ ထောက်၍ ဤ၌လည်း တတ္ထ စ ဟု ရှိသင့်၏) ယတ္ထ-အကြင်ဥစ္စာ၌၊ ပရော-သည်၊ ယထာကာမံ-အလိုရှိတိုင်း၊ ကာရိတံ -ပြုခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော–ရောက်သော်လည်း၊ အဒဏ္ဍာရဟောစ– ဒဏ်

ထားခြင်း၌ါ မထိုက်သည်ငှင်း၊ အနုပဝဇ္ဇော့စ-မမေး, မစိစစ်အပ်သည် ငှင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-အဒိန္နဟူသောပုဒ် တစိတ်၏ အဘိဓေယျတ္ထမှ တပါး အဒိန္နာဒါန ဟူသော တပုဒ်လုံး၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ပြဆိုအံ့၊ (တသ္မိံ ပန ဟု ပါဌ်ရှိသင့်၏၊) တသ္မိံ ပရပရိဂ္ဂဟိတေ – ထိုသူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ၌၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတ သညိနော-သူတပါး သိမ်း ဆည်းအပ်သော ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသောသူ၏၊ တဒါဒါယက ဥပက္ကမ သမုဋ္ဌာပိကာ-ထိုသူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာကို ယူတတ်သော လုံ့လကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ထေယျစေတနာ-ခိုးတတ်သောသူ၏အဖြစ် တည်းဟူသော ထေယျစေတနာသည်၊ အဒိန္နာဒါနံ-၏။ ။(အကျိုး ကာယ, ဝစီ ပယောဂ၏ အဒိန္နာဒါန အမည်ကို အကြောင်း ထေယျ စေ တနာ၌ တင်စား၍ ဖလူပစာ) တံ-ထိုအဒိန္နာဒါနသည်၊ ဟီနေ—သော၊ ပရသန္တကေ-သူတပါးဥစ္စာ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ-၏၊ ပဏီတေ-သော၊ ပရ သန္တကေ-၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ-၏၊ ကသ္မာ-ကား၊ ဝတ္ထုပဏီတတာယ— ဝတ္ထုမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝတ္ထုသမတ္တေ – ဝတ္ထုတူမျှ သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သတိ—သော်၊ ဂုဏာဓိကာနံ-ဂုဏ်အားဖြင့်လွန်ကဲ ကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တကေ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-၌၊ မဟာသာ ဝဇ္ဇံ-၏၊ တံ တံ ဂုဏာဓိကံ-ထိုထိုဂုဏ်အားဖြင့် လွန်ကဲသောသူကို၊ ဥပါ ဒါယ-၍၊ တတောတတော-ထိုထိုဂုဏ်အားဖြင့်လွန်ကဲသောသူအောက်၊ ဟီနဂုဏဿ – ယုတ်သောဂုဏ်ရှိသောသူ၏၊ သန္တကေ-သော၊ ဝတ္ထု သ္မိံ-၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ–၏၊ တဿ အဒိန္နာဒါနဿ-၏၊ သမ္ဘာရာ-တို့သည်၊ ပရ ပရိဂ္ဂဟိတံ-သူတပါးသိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာငှင်း၊ ပရပရိဂ္ဂဟိ တသညိတာ – သူတပါး သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသော သူ၏ အဖြစ်ငှင်း၊ ထေယျစိတ္တံ-ခိုးလိုသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်ငှင်း၊ ဧါ-ခိုးလိုသောစိတ်ငှင်း၊ဥပက္ကမော-လုံ့လငှင်း၊ တေနဥပက္က မေန-ဖြင့်၊ဟရဏံ-ခိုးခြင်းငှင်း၊ ဣတိ, ပဉ္စ,ဟောန္တိ-န်၏။ ။ပယောဂါ- တို့သည်၊ ဆ-န်သော၊ သာဟတ္ထိကာဒယော—သာဟတ္ထိက စသည်တို့ ပင်တည်း။ စ-ဆက်။ ခေါ-စင်စစ်၊တေ-ထိုသာဟတ္ထိကစသောပယောဂ တို့သည်၊(ပဝတ္တာစပ်)ယထာနုရူပံ—သာဟတ္ထိက စသော ပယောဂတို့ အားလျော်စွာ၊ ထေယျာဝဟာရော—အစပ်ကို ဖေါက်ခွဲ ဖျက်ဆီးခြင်း စသည်ကို ပြု၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ (တိုက်နံရံ ဖေါက်ခြင်း စသည် ယူ)

ဝါ - ချိန်စဉ်းလဲ, တောင်းစဉ်းလဲ, အသပြာစဉ်းလဲ၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ ပသယှာဝဟာရော- အနိုင်အထက်, လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နာဝဟာရော-ဖုံးလွှမ်း၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ ပရိကပ္ပါဝဟာရော-ကြံဆ၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ ကုသာဝဟာရော-ကမ္ပည်းပြောင်း၍ ခိုးယူခြင်းငှင်း၊ဣတိ-သို့ ဣမေသံ အဝဟာရာနံ-တို့၏၊ဝသေန-ဖြင့်၊ပဝတ္တာ-နံ၏၊ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤအဒ္ဓကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ-တည်း၊ ဝိတ္ထာရောပန-ကိုကား၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊ ဝုတ္တော-ပြီ။

ဒိန္နမေဝ-ပေးအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ အာဒိယတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဒိန္နာဒါယီ**-၏၊ ။စိတ္တေနပိ-ဖြင့်လည်း၊ ဒိန္နမေဝ - ကိုသာလျှင်၊ ပါဋိကင်္ခတိ-အလိုရှိတတ်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ**-မည်၏။ထေနေတိ-ခိုးတတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊**ထေနော**-မည်၏။ထေနေန-ခိုးတတ်သည်၊န-မဟုတ်၊**အထေနေန**-မခိုးတတ်သော။ (နထေနေနဖြင့် အထေနေန၌အ, သည် နသဒ္ဒါ၏ကာရိယ, တနည်း နသဒ္ဒါ၏အနက်ရှိသော အ,နိပါတ်ဟုပြ၏) အထေနတ္တာယေဝ-မခိုးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ (ဤပါဌ်ဖြင့် ဟေတုလက်ာရဟုပြ၏) **သုစိဘူတေန**-စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊**အတ္တနာ**တိ-ကား၊အတ္တဘာဝေန-အတ္တဘောဖြင့် (အတ္တ အရ အတ္တဘာဝ ယူ၊**တနည်း**-အတ္တ, ကာယဟောပြ၏၊ အာဟိတော အဟံမာနော ဧတ္ထာတိ အတ္တာ၊'ဧတ္ထ-ဤကိုယ်၌၊အဟံမာနော-ငါဟူသောမာန်ကို၊အာဟိတော-ထားအပ်၏'၊အာ ပုဗ္ဗဓာဓာတ်)။ ။အထေနံ-မခိုးတတ်သော၊သုစိဘူတံ-စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တာနံ-အတ္တဘောကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိဟရတိ-၏၊ ဣတိ,ဝုတ္တံ ဟောတိ-၏၊ (အထေနံ ။ပ။ ဝုတ္တံ ဟောတိဖြင့် ပုဒ်သုံးခု ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏာ၌ ကရဏဝစနဟုပြ၏)။ ။သေသံ-ကြွင်းသောစကားကို၊ပဌမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-၏၊စ-ဆက်၊ ဣဓ-ဤဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ ယထာ-သို့၊ဧဝံ-တူ၊ သဗ္ဗတ္ထ—အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ-၏။ **အဗြဟ္မစရိယန္တိ**-ကား၊ အသေဋ္ဌစရိယံ-မမြတ်သောအကျင့်ကို ဝါ-မမြတ်သောသူတို့၏အကျင့်ကို။ ။ဗြဟ္မံ သေဋ္ဌံ-မြတ်သော၊ အာစာရံ-အကျင့်ကို၊စရတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဗြဟ္မစာရီ**-၏၊ ။အာရာစာရီတိ-ကား၊ အဗြဟ္မစရိယတော-မမြတ်သောအကျင့်မှ၊ ဝါ-မမြတ်သော သူတို့၏ အကျင့်မှ၊ ဒူရစာရီ-ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်လေ့ ရှိ၏။

(အာရာ ဒူရာစ အာရကာ, အာဘိခါန်နှင့် အညီ ပရိယာယ သံဝဏ္ဏနာ။ အာရာစာရီသာ သင့်၏၊ အနာစာရီ မသင့်၊ စည့်ရှင်ဆရာတော်။ ။ မဟာ သီဟနာဒ သုတ်၌လည်း " အာရကာဝါတိ ဒူရေယေဝ " ဟု ပရိယာယ်တူ ဖွင့်လတ္တံ့။)

မေထုနာတိ-ကား၊ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနဝသေန-ရာဂထကြွခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဒိသတ္တာ-တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မေထုနကာတိ-၍၊ လဒ္ဓ ဝေါဟာရေဟိ - ရအပ်သော ဝေါဟာရရှိသောသူတို့သည်၊ ပဋိသေဝိတဗ္ဗတော၊ မှီဝဲအပ်သောကြောင့်၊ မေထုနာတိ-၍၊ သင်္ချံ-သို့၊ ဂတာ-သော၊ အသဒ္ဓမ္မာ-သူတော်မဟုတ် သူသုတ်မာတို့၏အကျင့်မှ၊ (မေထုနကာတိ လဒ္ဓဝေါဟာရေဟိ ပဋိသေဝိတဗ္ဗတော မေထုနာ ဖွင့်လိုရင်း။ ရာဂပရိယုဋ္ဌာနဝသေန သဒိသတ္တာ မေထုနကာ ဖြင့် ဖို,မ အရုံဟူသော အနက်ဟောပြ၏၊ မိသေတ္တိ မိထုန္တီတိ မိထုနာ၊ ရောနှောပေါင်းဖက် စပ်ရှက်တတ်ကုန်သော လင်, မယားအရုံရ၏၊ ။မေထုနကာတိ လဒ္ဓဝေါဟာရေဟိ ပဋိသေဝိတဗ္ဗတော မေထုနာ ဖြင့် မိထုနေဟိ ပဋိသေဝိတဗ္ဗော မေထုနော၊ တနည်း ...... မိထုနာနံ အယံ မေထုနော ပြ၏၊ တရားရ၏၊ သင်္ချံဂတာ အသဒ္ဓမ္မာဖြင့် အဘိဓေယျတ္ထ ပြ၏၊ တနည်း ...'ဂါမဓမ္မော အသဒ္ဓမ္မော ဗျာါယော မေထုနံ ရတိ' နှင့်ညီစွာ ပရိယာယ သံဝဏ္ဏနာ ပြ၏၊ ။မိထုနာနံ ဣတ္ထိပုရိသာနံ သမာနစ္ဆန္ဒာနံ အာစာရောတိ မိထုနံ တဒညသု ဥပစာရော၊ ဋီကာ)၊ ။ဂါမဓမ္မာတိ–ကား၊ ဂါမဝါသိနံ-ရွာ၌နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဓမ္မာ-အကျင့်မှ၊ (ဂါမာနံ ဓမ္မော ဂါမဓမ္မော၊ ဌာနူပစာ၊ ဋီကာတွင်၌ကား အဘေဒူပစာဟူ၏၊ တနည်း......ဂါမနောင် ဝါသိကျေသော ဥတ္တရပဒ လောပသမာသ်, ဝါ-ဝသန္တိတဋ္ဌိတ်ကြီး၍ ဂါမ ဝသန္တီတိ ဂါမာ၊ ဂါမာနံ ဓမ္မော ဂါမဓမ္မောပြု။ ။မေထုန်ငယ်ခုနစ်ပါးမှလည်း ရှောင်ကြဉ်တော်မူသည်ကိုသိစေလိုသောကြောင့် ဤဂါမဓမ္မာပုဒ်ကို ထပ်ဟောတော်မူသည်)

မုသာဝါဒံ ပဟာယာတိဧတ္ထ-၌၊ဝိသံဝါဒန ပုရေက္ခာရဿ-အမှားကို (မှားအောင်,မှားသောအားဖြင့်)ပြောဆိုခြင်းကို ရှေးရှုပြုခြင်းရှိသောသူ၏၊ အတ္ထဘဉ္ဇနကော-အကျိုးစီးပွားကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ဝစီပယောဂေါဝါ - ဝစီပယောဂသည်ရင်း၊ ကာယပယောဂေါဝါ - သည်ရင်း၊

မုသာတိ-မုသာမည်၏၊ပန-မုသာဟူသောပုဒ်ထဲစိတ်၏ အဘိဓေယျုအြ မှတပါး မုသာဝါဒဟူသော တပုဒ်လုံး၏ အဘိဓေယျအြကို ပြဆိုအံ့၊ အဿ ဝိသံဝါဒနပုရေက္ခာရဿ-ထိုအမှားကို (မှားအောင်, မှားသော အားဖြင့်) ပြောဆိုခြင်းကို ရှေးရှုပြုခြင်းရှိသောသူ၏၊ ဝိသံဝါဒနာဓိပ္ပါ ယေန-အမှားကို (မှားအောင်, အမှားအားဖြင့်) ပြောဆိုခြင်းကို အလိုရှိ သဖြင့်၊ ပရ ဝိသံဝါဒန ကာယဝစီ ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ-သူတပါးကို အမှားကို (မှားအောင်,အမှားအားဖြင့်) ပြောဆိုတတ်သော ကာယဝစီ ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ - သည်၊ မုသာဝါဒေါ - ၏။ (မုသာ ဝဒတိ ဝိညာပေတိ သမုဋ္ဌာပေတိဘ ဧတေနာတိ မုသာဝါဒေါ)

(ပဌမနည်း၌ မုသာဝါဒပုဒ်၌ ကြိယာပဓာန၏အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ဒုတိယ ပဓာန၏ အဖြစ်ကို ပြလိုရကား "အပရော နယော" စသည်မိန့်)။ ။ အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့။ ။အဘူတံ-ထင်ရှားမရှိသော၊ဝါ-မဟုတ်သော၊အတစ္ဆံ-မမှန်သော၊ဝတ္ထု-သည်၊ မုသာတိ-မည်၏၊ တဿ-ထိုထင်ရှားမရှိ, ဝါ-မဟုတ်မမှန်သော ဝတ္ထု ကို၊ ဘူတတော-ထင်ရှား ရှိသောအားဖြင့်၊ ဝါ-ဟုတ်သော အားဖြင့်၊ တစ္ဆတော-မှန်ကန်သော အားဖြင့်၊ ဝိညာပနံ-သိစေခြင်းသည်၊ ဝါဒေါ တိ-မည်၏၊(ဝဒိယတိ ဝုစ္စတိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ။ ကတ္တု၌ ဝစီဝိညတ် ပြခန်းသော ဝိသံဝါဒန စိတ်၊ ကရဏ၌ စေတနာ၏ ပကတူပါဒာ, စေတနာရ၏၊မုသာ ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါ၊ မှားသောဝတ္ထုကို ပြောဆို ခြင်း၊ဝါ-ပြောဆိုကြောင်းစေတနာ။မုသာပုဒ် ဧ၌ ဒုတိယာန္တသာ)

(သိစေခြင်းဟူသည် ကာယဝစီဝိညတ်ကိုဆိုပါသလော ရုဒ်ကြောင့် လက္ခဏာတော ပန-စသည်မိန့်)၊ ။ပန-အစိတ်အစိတ် အဘိဓေယျအြမှ တပါး အပေါင်း အဘိဓေယျအြကို ဆိုအံ့၊ လက္ခဏာတော-အားဖြင့်၊ အတထံ-ထင်ရှားမရှိသော၊ ဝါ-မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထုံ-ကို၊ တထ တော-ဖြင့်၊ဝါ-ဖြင့်၊ ပရံ-ကို၊ ဝိညာပေတုကာမဿ-သိစေသောသူ၏၊ တထာဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာပိကာ-ထိုထင်ရှားမရှိ မဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထုကို သိစေတတ်သော ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စေတနာသည်၊ မုသာ ဝါဒေါ-၏။ ။သော မုသာဝါဒေါ-သည်၊ယမတ္ထံ-အကြင်အကျိုးစီးပွား ကို၊ဘဥ္ဇတိ-ချိုးပဲ့ပျက်ဆီး၏ ဝါ-ကျိုးပဲ့ပျက်စီးစေ၏ တဿ အတ္ထဿ-

၏၊ အပ္ပတာယ-ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၏၊ မဟန္တတာယ - ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော-၏၊ အပိစ အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့။ ။ဂဟဋ္ဌာနံ-အိမ်နေသူ လူတို့၏၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကံ-ကို၊ အဒါဘုကာမတာယ - မပေးလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တော-ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော မုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၏၊ သက္ခိနာ-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ အတ္ထဘဉ္ဇနတ္ထံ-အကျိုးစီးပွားကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တော-ဆိုအပ်သော မုသာဝါဒသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော-၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-တို့၏၊ အပ္ပကမ္ပိ-အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော တေလံဝါ-ဆီကိုဇင်း၊ သပ္ပိံဝါ-ထောပတ်ကိုဇင်း၊ လဘိတွာ-၍၊ ဟသာဓိပ္ပါယေန-ရယ်မြူးလိုသဖြင့်၊ အဇ္ဇ-နေ့၊ ဂါမေ-၌၊ တေလံ-သည်၊ နဒီမညေ-မြစ်ကဲ့သို့၊ သန္ဒတိ-စီးဆင်း၏၊ ဣတိ-သို့ ပူရဏကထာနယေန-စကားဖေါင်း (ကြီး)နည်းဖြင့်၊ ဝါ-စကား ပို ဆိုသောနည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော-ဖြစ်သော မုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၏။ ။ပန—ပါး၊ အဒိဋ္ဌံယေဝ-မမြင်အပ်သေးသည်ကိုသာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌံ-အပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ ဝဒန္တာနံ-တို့၏ မုသာဝါဒေါ-သည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော - ၏၊ တဿ မုသာဝါဒဿ-၏၊ သမ္ဘာရာ-တို့သည်၊ အတထံ-ထင်ရှားမရှိသော၊ ဝါ-မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထု-ဇင်း၊ ဝိသံဝါဒနစိတ္တံ-အမှားကို (မှားအောင်, အမှားအားဖြင့်) ပြောလိုသောစိတ် ဇင်း၊ တဇ္ဇော-ထို ဝိသံဝါဒနစိတ်အားလျော်သော၊ ဝါယာမော-လုံ့လ ဇင်း၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊ တဒတ္ထဝိဇာနနံ – ထိုအနက်, အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းဇင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတ္တာရော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-န်၏။ ။ပယောဂေါ-သည်၊ ဧကော-သော၊ သာဟတ္ထိကောဝ-သာဟတ္ထိကသာတည်း၊ သော သာဟတ္ထိကော-ကို၊ ကာယေနဝါ-ကိုယ်ဖြင့်ဇင်း၊ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ-ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ဇင်း၊ ဝါစာယဝါ-နှုတ်ဖြင့်ဇင်း၊ ပရဝိသံဝါဒနကြိယာ ကရဏေန-သူတပါးကို အမှားကို ပြောဆိုကြောင်း အမှုအရာကို ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။ ။စ-ဆက်၊ တာယ ကြိယာယ - ထို အမှုအရာဖြင့်၊ ပရော-သည်၊ စေ ဇာနာတိ-အံ့၊ (တာယစ, တာယစေ ပါဌ်နှစ်ထွေရှိတတ်သည့်အတိုင်း အနက်သမ္ဗန်သည်)ဇဝံ သတိ-သော်၊ အယံ – ဤအမှားပြောသော သူကို၊ ကြိယာသမုဋ္ဌာပကစေတနာက္ခဏေ ယေဝ-အမှုအရာကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာခဏ၌သာလျှင် မုသာ

ဝါဒ ကမ္မနာ-ကံသည်၊ ဗဏ္ဏတိ-ဖွဲ့စပ်အပ်၏၊ ပန-ထင်စွာပြအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ကာယ ကာယပဋိဗဒ္ဓ ဝါစာဟိ-ကိုယ်, ကိုယ်နှင့် စပ်သော ငြွေ, နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရံ-ကို၊ ဝိသံဝါဒေတိယထာ-အမှားကို(မှားအောင်, မှားသောအားဖြင့်) ပြောဆိုစေသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဣဒံ ဝစနံ - ကို၊ ဒဿ-အား၊ ဘဏာပဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဏာပေန္တော ပိ-စေခိုင်းသောသူသည်ပင်း၊ ပဏ္ဏံလိခိတွာ-စာရေး၍၊ ပုရတော-မှ၊ နိသဇ္ဇန္တော ပိ-ချထားသောသူသည်ပင်း၊ ဒႆယံ အဌေဘာ-ဤအနက်, အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဒဠှဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ တိရောကုဋ္ဋာဒိသု-နံရံတဘက်စသည် တို့၌၊ လိခိတွာ-၍၊ ထပေန္တော ပိ-ထားသောသူသည်ပင်း၊ ပရံ-ကို၊ ဝိသံဝါဒေတိ-အမှားကိုပြောဆိုစေသည်မည်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတ္ထ-ဤ မုသာဝါဒ၌၊ အာဏတ္တိက နိဿဂ္ဂိယ ထာဝရာ-အာဏတ္တိက, နိဿဂ္ဂိယ, ထာဝရဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ပယောဂါ ပိ-တို့သည်လည်း၊ ယုဇ္ဇန္တိ-သင့်သကဲ့သို့ထင်ကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ထင်ကုန်သော်လည်း၊ အဋ္ဌကထာသု-တို့၌၊ အနာဂတတ္တာ - မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝီမံသိတွာ-ရှုးစမ်း ဆင်ခြင်၍၊ ဂဟေတဗ္ဗာ-နိ၏။

သစ္စံ – မှန်သောစကားကို၊ ဝဒတိ - ၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ **သစ္စဝါဒီ**-မူ၏၊ ။သစ္စေန-မှန်သောစကားနှင့်၊ သစ္စံ-ကို၊ သန္ဓဟတိ, ဃဋေတိ-စပ်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ :**သစ္စသန္ဓော** - ၏၊ အန္တံရန္တံရာ – အကြား အကြား၌၊ မုသာ – မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နဘဏတိ-မပြောဆို တတ်၊ ဣဘိ - ကား၊ အဌေဘာ - အဓိပ္ပါယတ္တတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ယော ပုရိ သော-သည်၊ ကဒါစိ-တရံတခါ၌၊ မုသာ-ကို၊ ဝဒတိ-၏၊ ကဒါစိ-၌၊ သစ္စံ-ကို၊ ဝဒတိ-၏၊ တဿ ပုရိသဿ-၏၊ မုသာဝါဒေန-ဖြင့်၊ ဝါ-သည်၊ အန္တရိတတ္တာ-ခြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင်၊သစ္စံ-ကို၊သစ္စေန-နှင့်၊ နဃဋိယတိ-မစပ်တတ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သော ပုရိသော-သည်၊ နသစ္စသန္ဓော – သစ္စသန္ဓမမည်၊ ပန – ဗျတိရေကမှတပါး, အန္ဝယကို ဆိုအံ့၊ အယံ ဘဂဝါ-သည်၊တာဒိသော - ထိုသို့ သဘောရှိသည်၊ န–မဟုတ်၊ ဇီဝိတဟေတုပိ – အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မုသာ-ကို၊ အဝတွာ-မဆိုမူ၍၊ သစ္စေန-နှင့်၊ သစ္စံ-ကို၊ သန္ဓဟတိယေဝ-စပ်တော်မူတတ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ သစ္စသန္ဓော-၏။

ထေတော၀တိ– ကား၊ ထိရော-မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သောစကားရှိ၏၊ (ထိရတိဘိ ထိဘော၊ပုဂ္ဂလော၊ ထိတ,ထေရ ပရိယာယ်၊ထိတဿ ဘာဝေါ ထေတော၊မြဲသောဂုဏ်ရ၏၊မြဲသောဂုဏ်ပူသည် လူမြဲသည် မဟုတ်၊စကားနေရာဖြစ်၍ စကားမြဲသည်ဟုသိစေလို၍ ဂုဏ္ဍူပစာအား ဖြင့် ထိရကထော မိန့်) ထိရကထော-မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော စကား ရှိ၏၊ ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။ ၊ဟိ-ချဲ့ ဧကော-အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ဟလိဒ္ဒိရာဂေါဝိယ-နနွင်းဖြင့်ဆိုးသကဲ့သို့ရင်း၊ ထုသ ရာသိမှိ-ဖွဲပုံ(ပုံ)၌၊နိက္ခိတ္တခါဏုကောဝိယ-စိုက်ထားအပ်သောသစ်ငုတ် ကဲ့သို့ရင်း၊ အဿပိဋ္ဌေ-မြင်းကျောက်ကုန်း၌၊ ထပိတကုမ္ဘဏ္ဍမိဝစ– တင်ထားအပ်သော ဖရုံသီးကဲ့သို့ရင်း၊ ဌိတကထော-မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည် တံ့သောစကားရှိသည်၊နဟောတိ-မဖြစ်။

(ဗျဉ်ရေကမှတပါး အနွယ်အားဖြင့် ပြလိုရကား ဧကော ပါသာဏ လေခါဝိယ,စသည်မိန့်) ဧကော-သော၊ပုဂ္ဂလော-သည်၊ပါသာဏလေ ခါဝိယ-ကျောက်စာ, ကျောက်ထက်အက္ခရာကဲ့သို့ရင်း၊ (ကျောက်ဖျာ၌ ရေးထားသော စာကဲ့သို့ရင်း) ဣန္ဒခီလောဝိယစ-တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ရင်း၊ ဌိတကထော–သည်၊ဟောတိ-၏၊ အသိနာ-သန်လျက်ဖြင့်၊ သီသေ-ကို၊ ဆိန္ဒန္တေပိ-ဖြတ်သော်လည်း၊ ဒွေကထာ-နှစ်ခွသော စကားတို့ကို၊ န ကထေတိ-မပြောဆိုတတ်၊ အယံပုဂ္ဂလော-ကို၊ ထေတော-ထေတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ၊ပစ္စယိကောတိ–ကား၊ ပတ္တိယာယိတဗ္ဗကော-ယုံကြည် လောက်သောစကားရှိ၏၊ သဒ္ဒါယိတဗ္ဗကော–ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိ၏၊ဣတိ-ကား၊ အတ္ထော-တည်း။

(ပတ္တိယာယိတဗ္ဗကောဖြင့် ''ပတ္တိ အယတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာ တိ ပစ္စယိကော၊‘ပတ္တိ-သဒ္ဒါတရားသည်’ပေး။ ၊‘သဒ္ဒါယိတဗ္ဗ ကောဖြင့်’ ပတ္တိယာ အယိတဗ္ဗာ ပဝတ္တေတဗ္ဗာတိ ပတ္တိယာယိ တဗ္ဗာ၊ (ယကာရာဂမေန) ဝါစာ၊ ‘ပတ္တိယာ-သဒ္ဒါတရားသည်’ ပေး။ ၊သာ (ပတ္တိယာယိတဗ္ဗာ) ဧတဿာတိ ပတ္တိယာယိတဗ္ဗ ကော ပြ၏။ ၊ပတ္တိ၌ ဣ ကို ယ ပြု၍, တ ကလုံးချေ, တကို စပြု ဒွေဘော်ဆောင်, ယလာ, ကွ၊ အက,အ,ဣပြု၍ ပစ္စယိက ပြီး၏၊ ပစ္စ သဒ္ဒါ, ပတ္တိသဒ္ဒါ၏ကာရိယ, ကွ၊ အဓိကရဏဟု ပြ၏၊သဒ္ဒါ

ယိတဗ္ဗကောဖြင့် ပတ္တိသဒ္ဒါ, သဒ္ဒါဟောဟုပြု၍ တနည်း-ပဇိ ပုဗ္ဗ ဍုဓာတ်, သဒ္ဒါဟော ပြု၍၊ ဇပ္ပစ္စယော၌ ဍုဓာတ်ကား သောမနဿဟောတည်း။ ပစ္စယိကော-ယုံကြည်အပ်ရာပုဂ္ဂိုလ် တည်း ယုံကြည်အပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ယုံကြည်ခြင်း၏ ဖြစ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ။ဋီကာ ဟောင်း အလို ဝေနယိကော ကဲ့သို့ သဒ္ဒါယိကောပြု၍ ပတ္တိ အယတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ ပတ္တိယော၊ ပတ္တိယော ဧဝ ပတ္တိယာ ယိကော၊ သဒ္ဒါ အယတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ သဒ္ဒါယော၊ သဒ္ဒါယော ဧ၀ သဒ္ဒါယိကော ပြုစေလို၏)

ဟိ-ချဲ့၊ ဧကစ္စော-အချို့သော၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပစ္စယိကော-ယုံကြည် လောက်သောစကားရှိသည်၊ နဟောတိ-မဟုတ်၊ ဍုဒ် ဝစနံ-ကို၊ ကေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-နည်း၊ အသုကေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တဿ ပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ဝစနံ-ကို၊ မာသဒ္ဒဟထ-မယုံကြကုန်လင့်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။

(ဗျာဒိရေကမှတပါး အနွယအားဖြင့်ပြလိုရကား......ဧကော ပစ္စယိ ကော စသည်မိန့်) ဧကော-အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပစ္စယိကော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဍုဒ်-ကို၊ ကေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-နည်း၊ အသုကေန-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ တေန-ထိုသူသည် ယဒိ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ငြားအံ့၊ ဣဒမေဝ-ဤသူဆိုသောစကားသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ-ပမာဏတည်း၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ-ရုံစမ်းဆင်ခြင်ဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဍုဒ် ဝစနံ-သည်၊ ဧဝမေဝ-ပြောဆိုတိုင်း မှန်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ အယံ-ကို၊ ပစ္စယိကော-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ ။ **အဝိသံဝါဒကော လောကဿာ**တိ-ကား၊ တာယ သစ္စဝါဒိတာယ-ထို မှန်သောစကားကို ပြောဆိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လောကံ-ကို၊ ဝိသံ-မှားသောစကားကို၊ ဝါ-မှားအောင်၊ ဝါ-မှားသောအားဖြင့်၊နဝါ ဒေတိ-မပြောဆိုစေတတ်၊ ဣတိ-ကား၊အဓိပ္ပါယ်-တည်း၊ (ဝိသံဝါဒေတိ တိ ဝိသံဝါဒကော၊ န ဝိသံဝါဒကော အဝိသံဝါဒကော။ လောကဿ ကား ဝိသံဝါဒကော၏ ဆဋ္ဌီကံ)

ပိသုဏာဝါစံ ပဟာယာတိ အာဒိသု - တို့၌၊ ယာယ ဝါစာယ-ဖြင့်၊ (ကရောတိ စပ်) ယဿ-အကြင်သူအား၊ တံ ဝါစံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏၊

တဿ-ထိုပြောဆိုအပ်, တတ်သောသူ၏၊ ဟဒယေ-စိတ်နှလုံး၌၊ အတ္တနော-၏၊ပိယဘာဝဿ-ချစ်အပ်သည့်၏အဖြစ်ကိုရင်း၊ ပရဿ-အား,၏၊ သုညဘာဝဿ-နှစ်သက်သော မိဘိကင်းသည့်ဖြစ်၍ ဆိတ်သုဉ်းသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း၊ကရောတိ-၏ သာဝါစာ-သည်၊ပိသုဏာဝါစာ-၏၊(ပိယဿ သုညဋ္ဌ ပိယသုညံ၊ ကရောတိ ဟောယာတိ ကရဏာ၊ ဝါစာ။ ပိယ သုညသ ကရဏာ ပိသုဏာ။ ပိယသုညံ ကရောတိ တောယာတိ ဝါ ပိသုဏာ၊ ပိသုဏာ-စ သာ ဝါစာစာတိ ပိသုဏဝါစာ၊ သာ ပိသုဏ ဝါစာဖြင့် အဘိဓေယျထွနှင့် တုလျာဓိကရဏပြ။ဋီကာ၌'သဒ္ဒသဘာဝါ ဝါစာ-အသံသဘောရှိသော စကား' ဟု ပေး။ သဒ္ဒဟု ပါဌ်ပျက်နေ တတ်သည်)

ပန်-ပါး၊ ယာယ ဝါစာယ-ဖြင့်၊ အတ္တာနမ္ပိ-ကိုရင်း၊ ပရမ္ပိ-ကိုရင်း၊ ဖရုသံ-ကြမ်းကြုတ်သည့်ကို၊ကရောတိ-၏၊(ဖရုသတိ ဖရုသံ ကရောတိ တိ ဖရုသံ၊စကားကြောင့် ကြမ်း၏ဟူလို၊ဖလူပစာ။ ။အကျိုးဖြစ်သော ကြမ်းထမ်းသောသူ၏ အတ္တ, ပရဟူသော ဖရုသအမည်ကို အကြောင်း ဝါစာ၌ တင်စားသောကြောင့် ဖလူပစာ၊ ။ဝါ-ကား၊(ယာဝါ ဝါစာ ဟု ပါဌ်ရှိရမည်)၊ယာ ဝါစာ-သည်၊သယမ္ပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း၊ဖရုသာ-ကြမ်းထမ်း၏၊ နေဝ ကဏ္ဏသုခါ - နားမချမ်းသာ၊ အတ္တ ပိဠန္တတာယ-အနက်ဖေါက်ပြန် ပျက်ကိုးသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊(ထည့်) နဟဒယင်္ဂမာ-နှလုံးသို့မသက်ဝင်၊ဇယံဝါစာ-သည်၊ဖရုသဝါစာ-မည်၏၊ (ဖရုသတီ တိ ဖရုသံ၊ စကားကိုဟ ကြမ်းသောစကားဟူလို။ ဇာတိနာမ စသော အကြောင်း ဆယ်ပါး ရ၏၊ အကြောင်းဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ္တုပ္ပါဒ်၏ ဖရုသအမည်ကို အကျိုးစကား၌တင်စား၍ ကာရဏူပစာ၊ ။တနည်း ရှေ့နည်း၌'အတ္တာနမ္ပိ ပရမ္ပိ'ထောက်၍ ဖရုသံကရောတ်ဖြင့် နာမဓာတ်၊ 'ဖရုသာယတိ တောယာတိ ဖရုသာ'ပြုဟု ပြ၏၊နောက်နည်း၌'ဖရုသာ ယတီတိ ဖရုသာ'ပြုဟု ပြ၏။ ။'ဖရုသာယတိ တောယာတိ ဖရုသာ'ဟု ကရဏသာဓ်ပြုက မချဖြစ်၏။ဖရုသန္တိ သိနေဟာဘာဝေန လူခံ၊'သိနေ ဟာဘာဝေန-အစေးမရှိခြင်းကြောင့်၊ လူမ်-ချောက်၏'ပေး၊ဋီကာ)

ယေနဓမ္မေန-ဖြင့်၊ သမ္ဖံ, နိရတ္ထကံ-အကျိုး, အနက်မရှိသော စကား ကို၊ ပလပတိ-ပြောဆိုတတ်၏၊သော ဓမ္မော-သည်၊ သမ္ဖပ္ပလာပေါ-၏၊

(သံ, သုခံ ဟိတဥ္စ ဖလတီတိ သမ္ဖံ၊ သံသဒ္ဒူပပဒ, ဖလဓာတ်, ကွိ ပစ္စည်း၊ပလပတိ ဧတေနာတိ ပလာပေါ၊သမ္ဖံ ပလာပေါ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ သမ္ဖ နိရုတ္တိက ဟောပြ၏)

(ပါဏာတိပါတ စသည်ကဲ့သို့ ဖလူပစာအားဖြင့် စေတနာကောက် ဟု ပြလိုရကား ဘေသံ စသည်မိန့်။ ။စကားကိုသာ ပိသုဏာ, ဖရုသ, သမ္ဖပ္ပလာပဟု ခေါ်ပါသလော စောဒနာရန်ကြောင့် တေသံ မူလဘူတာ စေတနာပိ စသည်မိန့်၊ ‘စ ပိနောက်တွင်၊အဖြေမြင်၊ဝေအာဘော်ဆင်’)။ ။ တေသံ - ထိုပိသုဏာဝါစာ စသည်တို့၏၊ မူလဘူတာ - မူလဖြစ်၍ ဖြစ် သော၊ စေတနာပိ-သည်လည်း၊ ပိသုဏာဝါစာဒိ နာမမေဝ-ပိသုဏာ ဝါ စာ စသောအမည်ကိုသာလျှင်၊လဘတိ-၏။စ-မှန်၊ ဧါ-အကြင်ကြောင့်၊ သာဝေ စေတနာ - ထိုစေတနာကိုသာလျှင်၊ ဣဓ - ဤဘ မ္မပထအရာ၌၊ အဓိပ္ပေတာ-အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။ (သိခရဏီသိ, သံဘိန္ဒာသိ စသည်ဟောသောကြောင့် စကားကိုမယူ, စေတနာကိုသာ ယူ၏)

တတ္ထ - ထိုပိသုဏာဝါစာ စသည်တို့တွင်၊ သံကိလိဋ္ဌ စိတ္တဿ- လောဘ, ဒေါသသည် ညှဉ်းဆဲ, ဖျက်ဆီးအပ်သော စိတ်ရှိသောသူ၏၊ (စေတနာဘိ ဧတေန သမ္ဗန္ဓော။ ဋီကာ။) ပရေသံ-ဘို့၏၊ဘေဒါယဝါ- ကွဲပြားခြင်းငှါလည်း၊ အတ္တနော-အား,၏၊ ပိယကမျတာယဝါ-ချစ်အပ် သည်၏အဖြစ်ကို အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ငှါလည်း၊ ကာယဝစီ ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ - ကာယပယောဂ, ဝစီပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ-သည်၊ ပိသုဏာဝါစာ-၏၊ (ကာရဏူပစာ။ ။ပိသုဏံ ဝဒန္တိ ဧတာယာတိ ပိသုဏာဝါစာ ပြုက မချဖြစ်၏၊ စေတနာရ၏၊ဝဒန္တိ ဧတာ ယာတိ ဝါစာ၊ပိသုဏာယ ဝါစာ ပိသုဏာဝါစာ ဟုလည်းပြုလေ) သာ ပိသုဏာဝါစာ-သည်၊ ယဿ-၏၊ ဘေဒံ-ကို၊ ကရောတိ-၏၊ တဿ-ထို ကွဲစေအပ်သောသူ၏၊ အပ္ပဂုဏတာယ - ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ - ၏၊ မဟာဂုဏတာယ-ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇာ-၏။ ။တဿာ ပိသုဏာ ဝါစာယ-၏၊ သမ္ဘာရာ-တို့သည်၊ ဘိန္ဒိတဗ္ဗော-ခွဲအပ်သော၊ ဧါ ကွဲစေ အပ်သော၊ ပရော-သူတပါးရင်း၊ ဣတိ-ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဣမေ- ဤသူတို့သည်၊ နာနာ-အသီးအသီး၊ ဘဝိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိနာ-ကွဲ ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဘေဒပုရေက္ခာရတာ ဝါ-

ကွဲပြားခြင်းကို ရှေးရှုပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ငှါ၊ ဉာတိ-ဤအကြောင်း
ကြောင့်၊ အဘံ-သည်၊ ပိယော-ချစ်ခင်ရုံမက် နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဘဝိ
ဿာမိ-အံ့၊ ဝိဿာသိကော-အကြွမ်းဝင်သည်၊ ဘဝိဿာမိ-အံ့၊ ဉာတိ-
သို့၊ ပိယကမျတာဝါ - ချစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို အလိုရှိအပ် သည်၏
အဖြစ်ငှါ၊ တဇ္ဇော-ထိုအားလျော်သော၊ ဝါယာမော-ငှါ၊ တဿ-
ထိုကွဲစေအပ်သောသူ၏၊ တဒတ္ထဝိဇာနနံ-ထိုအနက်, အဓိပ္ပါယ်ကို သိ
ခြင်းငှါ၊ ဉာတိ-သို့၊ စတ္တာရော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-န်၏။

ဣမေသံ ဘေဒါယာတိ-ကား၊ ဣတော-ဤအရပ်၌၊ ဝုတ္တာနံ-ဆိုကုန်
သော၊ (ဋီကာ) **တနည်း**-ဣတောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနံ-ဆိုအပ်ကုန်သော၊
ယေသံ-အကြင်သူတို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ သုတံ-၏၊ တေသံ-တို့ကို၊ ဘေဒါယ-
ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၊ (ဣမေသံ ဘေဒါယာတိ ယေသံ ဣတော ဝုတ္တာနံ
သန္တိကေ သုတံ၊ တေသံ ဘေဒါယ ဟု အင်္ဂုတ္တရဋ္ဌကထာ, မဟာဝဂ္ဂ,
အဋ္ဌမသုတ်၌ဖွင့်ရကား နောက်နည်းသာ ကောင်း၏)။ **ဘိန္နာနံ ဝါ သန္ဓာ
တာတိ**-ကား၊ ကေနစိဒေဝ ကာရဏေန - တစုံတခုသော အကြောင်း
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိန္နာနံ-ကွဲကုန်သော၊ ဗြိန္နံ-န်သော၊ (ဗြိန္နန္တိ နိဒဿန
ဝစနံ၊ ဗဟုနမ္ပိ သန္ဓာနတော) မိတ္တာနံ-တို့ကိုငှါ၊ ဝါ-တို့တွင်ငှါ၊ သမာ
နုပဇ္ဈာယကာဒိနံ-တူသောဥပဇ္ဈာယ်ရှိသောသူ စသည်တို့ကိုငှါ၊ ဝါ-
တို့တွင်ငှါ၊ ဧကမေကံ-တယောက်,တယောက်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊
တုမှာကံ-တို့၏၊ ဤဒိသေ-သော၊ ကုလေ-၌၊ ဇာတာနံ-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ-
သို့၊ ဗဟုဿုတာနံ-များစွာသောအကြားအမြင်ရှိသောသူတို့အား,တို့၏၊
ဣဒံ-ဤကွဲပြားခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ-မသင့်၊ ဉာတိအာဒိနိ-တို့ကို၊ ဝတွာ-၍၊
သန္ဓာနံ-စေ့စပ်ခြင်းကို ကတ္တာ-ပြုတတ်၏၊ အနုကတ္တာ-လျော်စွာပြုတတ်
၏။ ။**အနုပ္ပဒါတာတိ**-ကား၊ သန္ဓာနာနုပ္ပဒါတာ-အားအဆင့်ကိုပေး
တတ်၏၊ ဝါ-အစဉ်လိုက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ပေးတတ်၏။ ။သမဂ္ဂေ-
ညီညွတ်ကုန်သော၊ ဒွေ ဇနေ-တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ ဧဝရူပေ-
သော၊ ကုလေ-၌၊ ဇာတာနံ-န်သော၊ ဧဝရူပေဟိ-န်သော၊ ဂုဏေဟိ-တို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ-ပြည့်စုံသောသူတို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ဧတံ-ဤညီညွတ်
ခြင်းသည်၊ အနုစ္ဆဝိကံ - လျော်,လျောက်ပတ်၏၊ ဉာတိအာဒိနိ-တို့ကို၊
ဝတွာ-၍၊ ဒဠှီကမ္မံ-မြဲမြံသောအမှုကို၊ ကတ္တာ-၏၊ ဉာတိ,အတ္ထော-တည်း။

အသာ ဘဂဝတော-အား၊ သမဂ္ဂေါ-ညီညွတ်သော၊ အာရုမော-မွေလျော်ရာအရပ်သည်၊ အတ္တိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **သမဂ္ဂါရာမော-**၏၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ သမဂ္ဂါ-ညီညွတ်သောသူတို့သည်၊ နတ္ထိ-ကုန်၊ တတ္ထ-၌၊ ဝသိတုမ္ပိ-ငှါလည်း၊ နဣစ္ဆတိ-အလိုမရှိ၊ ဣတိ,အတ္ထော-တည်း၊ သမဂ္ဂရာမောတိပိ-သမဂ္ဂရာမောဟူသည်လည်း၊ ပါဠိ-ပါဠိမှန်တည်း၊ ဧတ္ထ-ဤသမဂ္ဂရာမော ဟူသောပါဠိ၌၊ အယမေဝ အတ္ထော-ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်သည်သာလျှင်တည်း။ ။**သမဂ္ဂရတောတိ-**ကား၊ သမဂ္ဂေ-အညီအညွတ်ဖြစ်သော လူအပေါင်း၌၊ရတော-မွေ့လျော်တတ်၏၊တေ သမဂ္ဂေ ဇဟေ - ထိုညီညွတ်ကုန်သော လူတို့ကို၊ ပဟာယ-၍၊ အညတ္ထ-တပါးသောအရပ်သို့၊ ဂန္တုံမ္ပိ-ငှါလည်း၊ နဣစ္ဆတိ-ရှိ၊ ဣတိ, အတ္ထော-တည်း၊သမဂ္ဂေ-ညီညွတ်သောသူတို့ကို၊ဒိသွာပိ-၍ငင်း၊သုတွာပိ-၍ငင်း၊နန္ဒတိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**သမဂ္ဂနန္ဒီ**-၏။ ။**သမဂ္ဂကရဏိံ ဝါစံ ဘာသိတာ**တိ-ကား၊ ယာ ဝါစာ-သည်၊သတ္တေ-တို့ကို၊ သမဂ္ဂေယေဝ-ညီညွတ်သည်ဘို့ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ-၏၊ သာမဂ္ဂိဂုဏပရိဒီပကမေဝ-ညီညွတ်သောဂုဏ်ကို ပြတတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊တံ ဝါစံ-ကို၊ ဘာသတိ-၏၊ ဣတရံ-တပါးသောစကားကို၊နဘာသတိ-ဟတ်၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။(စကား၌ညီညွတ်အောင်ပြုတတ်သောကထုသတ္တိမရှိ၊ လူကသာ ပြုတတ်၏၊ အကြောင်းစကား၏ သမဂ္ဂကရဏီအမည်ကို အကျိုး လူ၌ တင်စား၍ ကာရဏူပစာ။ ။သမဂ္ဂေ ကရောတိ တောယာတိ သမဂ္ဂ ကရဏီ၊ သမဂ္ဂါနံဝါ ကရဏီ သမဂ္ဂကရဏီ၊)

ပရုသ - ၏၊ မာမန္ဒဗ္ဗဒက ကာယဝစိ ပယောဂသမုဋ္ဌာပိကာ-မရက်,မစက် မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြတ်တတ်သော ကာယ,ဝစီ ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ **တနည်း**-မမ္မန္ဒေဒက ကာယ ဝစီ ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ-သကြောင်းဖြစ်သော ရေး‌စေ့,လည်ချောင်း အစရှိသည်နှင့် တူသော အဒ္ဒေသ ဝဏ္ဏုဆယ်ပါးတို့ကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ကာယ, ဝစီပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊**တနည်း**...မမ္မန္ဒေဒက ကာယ ဝစီ ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ-သကြောင်းဖြစ်သော အနာဆိုးနှင့် တူကုန် သော အဒ္ဒေသဝဏ္ဏုဆယ်ပါးတို့ကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ကာယ, ဝစီပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ဧကန္တဖရုသစေတနာ-စင်စစ်ကြမ်း ထမ်းသော စေတနာသည်၊ဖရုသဝါစာ-၏။

ပထမနည်း၌ မာတေ်,မာ မာ ဟုခွဲဘော်ဆောင်,ရသပြု၊ ဒု နည်း၌ မရန္တိ ဧတေနာတိ မမ္မာနိ၊ မရတေ်, ရမ္မ ပစ္စည်း၊ 'ဧတေန-ဤဖွေးစေ့ စသောအရပ်ဖြင့် ဝါ-ဖွေးစေ့,လည်ချောင်း အရပ်ဖြင့်' ပေး၊ မမ္မာနိဝိယ မမ္မာနိ ပြု၊ အကြောသာ ဣုဆယ် ပါးရ၏၊ ၊တ,နည်း၌ ဋီကာ၌ 'မမ္မာနိတိ ဒုဋ္ဌာရှုနိ' ဟုဖွင့်၏၊ ''ဒုဋ္ဌအချုနိ-အနာသိုးတို့သည်''ဟု ပေး၊ မမ္မာနိဝိယ မမ္မာနိပြု, အနာသိုးနှင့်ဘူဟုန်သော အကြောသာဣုဆယ်ပါးရ၏၊မမ္မာနိ ဆိဋ္ဌန္တိ ယေနာတိ မမ္မစ္ဆေဒကော၊ ၊ဒုဋ္ဌဧတေနာ ရှိမှ ဖရုသဝါစာ ဖြစ်၏၊ ပြောကြားကာမျှဖြင့် ဖရုသဝါစာမဖြစ်ဟု သိစေလို၍ ဧကန္တ ဖရုသစေတနာ ပုဒ်ကို ထည့်ဖွင့်၏၊ ၊ဋီကာ၊

တဿာ - ထိုဧကန္တ ဖရုသစေတနာကို၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ - ထင်ရှားပြု ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဣုဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထု-တည်း၊ ဧကော- တယောက်သော၊ ဒါရကော - သူငယ်သည်၊ မာတုဝစနံ-ကို၊ အနာဒိ ယိတွာ-မနာယူမူ၍၊ အရညံ - တောသို့၊ ဂစ္ဆတိကိရ - သတတ်၊ တံ ဒါရကံ-ကို၊မာတာ-သည်၊ နိဝတ္တေတုံ-ငှါ၊ အသက္ကောန္တီ-၍၊ တံ-သင် သားမိုက်ကို စဏ္ဍာ-ကြမ်းသော၊မဟိံသိ-တောကျွဲမသည်၊အနုဗန္ဓတု- အစဉ်တပိုက် လိုက်ခတ်ပါစေ ဣတိ-သို့၊ အက္ကောသိ-ကျိန်ဆဲပြီ၊ အထ- ထိုသို့ ကျိန်ဆဲပြီးသည့်မှ နောက်၌၊ အဿ ဒါရကဿ-အား၊ တထေဝ- ထိုအမေကျိန်ဆဲတိုင်းသာလျှင်၊အရညေ-၌၊မဟိံသိ-သည်၊ဥဋ္ဌာသိ-ထပြီ၊ ဒါရကော-သည်၊မမ-၏ မာတာ-သည်၊ မုခေန-ဖြင့်၊ ယံ-အကြောင်စကား ကို၊ ကထေသိ-ပြီ၊ တံ - ထိုအမေဆိုတိုင်း၊ မာ ဟောတု-မဖြစ်ပါစေ သတည်း၊ ယံ-အကြောင်အကြံကို၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ စိန္တေသိ-ပြီ၊ တံ-ထိုစိတ် အကြံအတိုင်း၊ဟောတု-တည်း၊ ဣုတိ-သို့၊သစ္စကိရိယံ-သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြီ၊ မဟိံသိ-သည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုထ,ရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ ဗဒ္ဓါဝိယ-ဖွဲ့,ချည်အပ်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာသိ-ပြီ၊ ဧဝံ-တူ၊ မမ္မစ္ဆေဒကော- သည်၊ သမာနေပိ-သော်လည်း၊ ပယောဂေါ-ငစိပယောဂသည်၊ စိတ္တ သဏှတာယ - စိတ်၏နူးညံ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖရုသဝါစာ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊

(မာတာပိတရော ဟိဝ် အာဒ်နာ တဒေဝတ္ထံသမေတ္တွတ်၊ဋီကာ)၊ ၊ဟိ- မှန်၏၊မာတာပိတရော-တို့သည် ကဒါစိ-၌ ပုတ္တကေ-သားသမီးငယ်တို့ကို၊

ဇဝံ-လို၊ ဝဒန္တိ-နှိ၏၊ ကိံဝဒန္တိ - ကား၊ စောရာ-တို့သည်၊ တေ-အား၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ-အပိုင်းအပိုင်း၊ ကရောန္တု-ကုန်သတည်း၊ ဣတိ,ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ ဧသံ-ထိုသားသို့းတို့၏ (ပနေသံ, ဟုပါဌ်ရှိစေ) ဥပရိ-၌၊ ဥပ္ပလပတ္တမ္ပိ - ကြာရွက်မျှသည်လည်း၊ ပဘိတုံ-ကျခြင်းငှါ,ကို၊ နဂ္ဂဏှန္တိ-ကုန်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာစ-ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်လည်း၊ ကဒါစိ-၌၊ နိသိဘကေ-တပည့်တို့ကို၊ ဇဝံ,ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ကိံဝဒန္တိ-ကား၊ ကိံ-ကြောင့်၊ ဣမေ-ဤတပည့်တို့သည်၊ အဟိရိကာ-အရှက်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနောတ္တပ္ပိနော-အကြောက်, အလန့်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ-သွားလာကုန်ဘိသနည်း၊ နေ-ထိုတပည့်တို့ကို၊ နိဒ္ဓရထ-နှင်ထုတ်ကုန်လော့၊ ဣတိဝဒန္တိ-နှိ၏၊ ဧ-ထ-ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ နေသံ-တို့၏၊ အာဂမာဓိဂမသမ္ပတ္တိံ-ပရိယတ်, ပဋိပတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဂဏှန္တိ-ကုန်၏။

(ဇဝံဗျာတိရေက ဝသေန ဧတာနာဖရုသတာယ ဖရုသဝါစာဘာဝံ သာဓေတွာ ဣဒါနိ တမေဝအန္တယဝသေန သာဓေတုံ ယထာတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ ဋီကာ)။ ။ဥ-ပါး၊ စိတ္တသဏှတာယ-ကြောင့်၊ ဖရုသဝါစာ-သည်၊ နဟောတိ ယထာ-သို့၊ ဇဝံ-တူ၊ ဝစနသဏှတာယ - စကား၏ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဖရုသဝါစာ-ဖရုသဝါစာမဟုတ်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဟိ-ချဲ့၊ မာရာပေတုကာမဿ - သေစေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏၊ ဣမံ-ဤသူကို၊သုခံ-စွာ၊ သယာပေထ-အိပ်စေကုန်လော့၊ ဣတိဝစနံ-ဤသို့သောစကားသည်၊ အဖရုသဝါစာ-သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ပန-စင်စစ်သော်ကား၊ စိတ္တဖရုသတာယ-စိတ်၏ ကြမ်းထမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဖရုသဝါစာဧဝ-ဖရုသဝါစာသည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏၊ သာ ဖရုသဝါစာ-ကို၊ယံ-အကြင်သူကို၊သန္ဓာယ-၍၊ ပဝတ္တိတာ-ဖြစ်စေအပ်၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ အပ္ပဂုဏတာယ - ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ-၏၊ မဟာဂုဏတာယ - ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇာ-၏၊ တဿာ ဖရုသ ဝါစာယ-၏၊ သမ္ဘာရာ - တို့သည်၊ အက္ကောသိတဗ္ဗော - ဆဲရေးအပ်သော၊ ပရော - ၎င်း၊ ကုပိတစိတ္တံ - အမျက်ထွက်သော စိတ်၎င်း၊ အက္ကောသနာ-ဆဲရေးခြင်း၎င်း၊ ဣတိ-သို့၊ တယော-တို့တည်း။

နေလာတိ ဇတ္ထ-၌၊ ဒေါသော-အပြစ်ကို၊ ဇလံ-၍၊ ပုစ္ဆတိ-၏၊ (ဣလတိ စိတ္တံ, ပုဂ္ဂလောဝါ ကမ္မတိ ဧတနာတိ ဇလံ၊) အဿာ-ထိုစကား

အား၊ ဖလံ-အ ဖြစ်သည်၊န-မရှိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ နေလာ-၏၊ နိဒ္ဒေါသာ-အပြစ်မရှိသော၊ ဣတိ, အတ္ထော-တည်း၊ (န, ဖလ ပဒစ္ဆေဒ, နိဒ္ဒေါသာ ဖြင့်, န, ကိုနိ၊ ဖလ, ကို ဒေါသဖွင့်၊) နေလင်္ဂေါ သေတပစ္ဆာဒေါတိ ဧတ္ထ-၌၊ ဂုဏ္ဏနေလံဝိယ-ဟောအပ်သော နေလသဒ္ဒါကဲ့သို့တည်း၊ နေလင်္ဂေါ- အပြစ်မရှိသော အင်္ဂါရှိ၏၊ သေတပစ္ဆာဒေါ-ဖြူသောအမိုးရှိ၏။ ။ကဏ္ဍသုခါဘိ-ကား၊ ဗျဥ္ဇန မဓုရတာယ-သဒ္ဒါကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-ကောင်းသောသဒ္ဒါရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကဏ္ဍာနံ-နားတို့၏၊ သုခါ-ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ (ကဏ္ဍသုခါ ကာရကျပစာ ဝိတ်ချမ်းသာသည်ကိုသာ ယူ၊) သူစိဝိဇ္ဈနံ ဝိယ-အပ်ဖြင့် ထိုးသွသကဲ့သို့၊ ကဏ္ဍသူလံ-နား၌ ထိုးကျင့်ခြင်းကို၊ နဇနေတိ-မဖြစ်စေတတ်၊ (ကဏ္ဍသူလံ-ဖြင့် သောတဝိညာဏ ပင့်ဗဒ္ဓ,တဒနုဝတ္တကမနော ဝိညာဏ ဝိထိ ယူဟု ပြ၏) အတ္ထမဓုရတာယ - အနက်ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - ကောင်းသောအနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သကလသရီရေ-အလုံးစုံသောကိုယ်၌၊(၎င်းဖြင့် ဧကဒေသျူပစာပြ၏၊) ကောပံ - အမျက်ကို၊ အဇနေတွာ-မဖြစ်စေမူ၍၊ ပေမံ-ချစ်ခင် ရုံမက် နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပေမနီယာ-၏၊(ပိဓာတ်, မန်, ဣယပစ္စည်း,ဇနေတိ တဒ္ဓိတ်၊) ဟဒယံ ဂစ္ဆံ-ကို၊အပ္ပဋိဟညမာနာ-မထိခိုက်သည်ဖြစ်၍၊သုခေန-စွာ၊ ဟဒယံ ဂစ္ဆံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ ပဝိသတိ-ဝင်တတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဟဒယင်္ဂမာ-၏၊

ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ-ဂုဏ်တို့ဖြင့်ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရေ-ဂုဏ်ဖြင့်ပြည့်သည်၌၊ ဘဝါ-ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပေါရီ-၏ (ပုရေ ဘဝါ ပေါရီ၊ဂုဏ်ပြည့်သောစကား၊ ပုရ, ပရိပုဏ္ဏ ဟော)။ ။ပုရေ-ပြည်ကြီး၌၊ သံဝဍ္ဎ နာရီဝိယ - ကြီးပွါးသော မိန်းမကဲ့သို့၊ သုကုမာရာ - အလွန်သိမ်မွေ့နူးညံ့၏၊ ဣတိပိ - ကြောင့်လည်း၊ ပေါရီ-၏၊ (ပုရေ သံဝဍ္ဎာ ပေါရီ၊ မြို့ကြီး၌ ကြီးပွါးသော မိန်းမရှ၏။ ပေါရိဣသ ပေါရီ၊ စကားရ၏၊) ပုရဿ-ပြည်ကြီးသူ၏၊ ဧသာ - ဥစ္စာ ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဣတိပိ-ကြောင့်လည်း၊ ပေါရီ - ၏၊ (ပုရဿ ဧသာ ပေါရီ၊) နဂရဝါသိနံ - မြို့၌နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ (ဤပါဌ် ဖြင့် ဌာနူပစာပြ၏) ကထာ-တည်း၊ ဣတိ အတ္ထော-တည်း၊ဟိ-ချဲ့၊နဂရ ဝါသိနော-သူတို့သည်၊ ယုတ္တကထာ - သင့်လျော်, လျောက်ပတ်သော

စကားရှိကုန်သည်။ ပေါဒ္ဓိ - နှ၏၊ ပိတိမတ္တံ - အဘမျှလောက်သော သူကို၊ ပိတာတိ-အဘဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-နှ၏၊ဘာတိမတ္တံ-အစ်ကိုမျှလောက် သောသူကို၊ ဘာတာတိ-၍၊ ဝဒန္တိ-နှ၏၊ မာတိမတ္တံ-ကို၊ မာတာတိ- ၍၊ ဝဒန္တိ-နှ၏၊ (ဂုဏပရိပုဏ္ဏဘာဝေန ပုရေ ဘဝါတိ ပေါရိ၊ ပုရေဝါ ဘဝတ္တာ ပေါရိ၊ နာဂရိတ္ထိယာ သုခုမာလတ္တနေန သဒိသာတိ ပေါရိ၊ တာယ ပေါရိယာ။ ။သောဏဒဏ္ဍဋ္ဌကထာ)။ ။ဝေရူပီ - ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ကထာ-သည်၊ဗဟုနော-များစွာသော၊ဇနဿ-သည်၊ ကန္တာ - နှစ်သက်အပ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဗဟုဇန ကန္တာ** - ၏၊ (ကန္တာ ကမု, တ,ကံဟော၊ဇနဿသည် ဝ၏ ကတ္တား ဖြစ်၍ ဆဋ္ဌီနှင့်ထား၏၊ တတိယာနှင့် မထား၊ ''ဆဋ္ဌီကတ္တား၊ ရံခါပြား၊ ကတ္တား တတိယာနှင့်တူမြဲ'')။ ။ကန္တဘာဝေနေဝ-နှစ်သက်အပ်သည် ၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဗဟုနော-သော၊ ဇနဿ-၏၊ မနာပါ စိတ္တဝုဍ္ဍိ ကရာ-စိတ်၏ ပွားခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ **ဗဟုဇနမနာ ပါ**-၏၊(မနံ အပ္ပေတိ ဝဍ္ဎေတီတိ မနာပါ၊ စိတ္တ အရကောက်, အပ, ဝုဍ္ဎိ ဟောပြ၏)အနုဏ္ဏဝိညာဗိကာ-အကျိုးမဲ့ကိုသိစေတတ်သော၊ကာယဝစီ ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ-သော၊ အကုသလစေတနာ-သည်၊ သမ္ဖပ္ပလာ ပေါ-၏၊ သော သမ္ဖပ္ပလာပေါ-သည်၊ အာသေဝနမန္ဒတာယ-ပွားများ ခြင်းနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အပ္ပသာဝဇ္ဇော-၏၊အာသေဝနမဟန္တ တာယ-ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော-၏၊ တဿ-၏၊ သမ္ဘာရာ-တို့သည်၊ ဘာရတယုဒ္ဓ သီတာဟရဏာဒိ နိရတ္ထကကထာ-ဘာရတညီနောင်တို့ ၏ စစ်ထိုးခြင်း, သီတာဒေဝီကိုဆောင်ခြင်းစသော အကျိုးမရှိသော စကားကို၊ ပုရေက္ခာရတာ-ရှေးရှုပြုခြင်း၏အဖြစ်ဝင်း၊ တထာရူပီ-ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ကထာကထနဉ္စ-စကားကိုပြောဆိုခြင်းဝင်း၊ဣတိ-သို့၊ ဒွေ-တို့တည်း။ ။ကာလေန-သင့်တော်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌၊ ဝဒတိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ **ကာလဝါဒီ**-၏၊ ဝတ္တဗ္ဗယုတ္တကာလံ-ဆိုအပ် သည်အား သင့်တော်လျောက်ပတ်သောကာလကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊ ဝဒတိ-၏၊ ဣတိ,အတ္ထော-တည်း။ ။ဘူတံ-ထင်ရှားရှိသော၊ တထံ- ဟုတ်သော၊တစ္ဆံ-မှန်သော၊သဘာဝမေဝ-သဘောကိုသာလျှင်၊ဝဒတိ- ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဘူတဝါဒီ**-၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သမ္ပရာယိကတ္ထ သန္နိဿိတ မေဝ-ဒိဋ္ဌဓမ္မကျိုး, သမ္ပရာယိကကျိုးကိုမှီသည်ကိုသာလျှင်၊ **ဝါ**-ဒိဋ္ဌဓမ္မ

ကျိုး,သမ္ပရာယိကကျိုးနှင့်စပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ-၍၊ ဝဒတိ-၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ **အတ္ထဝါဒီ**-၏။ ။နဝလောကုတ္တရဓမ္မသန္နိဿိတံ-ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာတရားကိုမှီသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝဒတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊**ဓမ္မဝါဒီ**-၏။ ။သံဝရဝိနယပဟာနဝိနယ သန္နိဿိတံ-ငါးပါးသော သံဝရဝိနည်း, ငါးပါးသော ပဟာနဝိနည်းကိုမှီသည်ကို၊ ကတွာ-၍၊ဝဒတိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**ဝိနယဝါဒီ**-၏။ ။ထပနောကာသော-ထားရာအရပ်ကို၊ **နိဓာနံ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (နိဓေတိ သန္နိဓာနံ ကရောတိ ဧတ္ထာတိ နိဓာနံ၊ ထပနောကာသော။ ။ဋီကာ) အဿ-ထိုစကားအား၊ နိဓာနံ-ထားရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **နိဓာနဝတီ**-၏၊ ဟဒယေ-၌ နိဓာတဗ္ဗယုတ္တကံ-ထားအပ်သည်အား သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော၊ ဝါစံ-ကို၊ ဘာသိတာ-၏ ဣတိ အတ္ထော-တည်း။ ။**ကာလေနာတိ**-ကား၊ ဧဝရူပိံ-ဤသို့ နှလုံး၌ထားအပ်သော သဘောရှိသော စကားကို၊ ဘာသမာနောပိစ-ဆိုသော်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ နိဓာနဝတိံ-နှလုံး၌ထားအပ်သော အရာရှိသော၊ဝါစံ-ကို၊ ဘာသိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အကာလေ-၌၊ နဘာသတိ-မဆိုတတ်၊ ပန-ပါး၊ ယုတ္တကာလံ-သင့်လျော်သောကာလကို၊ အပေက္ခိတွာဝ-သာလျှင်၊ ဘာသတိ-၏၊ ဣတိ, အတ္ထော-တည်း။ ။**သာပဒေသန္တိ**-ကား၊သ ဥပမံ-အကြောင်း,ဥပမာနှင့်တကွသော၊သကာရဏံ-အကြောင်း,ဥပမာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ဣတိ အတ္ထော-တည်း (ဣန္တိတတ္ထ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထံ အပဒိသိတဗ္ဗောတိ အပဒေသော၊ဥပမာ။ ။အပဒိဿိယတိ ဣန္တိတတ္ထော အနေနာတိ အပဒေသော၊ ဟေတုဒါဟရဏာဒိကာရဏံ၊ အပဒေသေန သဟ ဝတ္တတီတိ သာပဒေသာ ပြု၍ ဝါစာအရကောက်, သ အပဒေသ ပဒန္တေ,အပဒေသ သည် ဥပမာ, တနည်း ကာရဏာဟော ပြု၏)

ပရိယန္တဝတိန္တိ-ကား၊ပရိစ္ဆေဒံ-ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ယထာ-ဖြင့်၊ အဿ-ထိုစကား၏ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ပညာယတိ-ထင်ရှား၏ ဧဝံ-ဤသို့အပိုင်းအခြားထင်ရှားသလောက်ဖြင့်၊ဘာသတိ-၏၊ ဣတိ,အတ္ထော-တည်း၊**အတ္ထသံဟိတန္တိ**-ကား၊ အနေကေဟိပိ နယေဟိ-မှု(နည်း)အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိဘဇန္တေန-ဝေဘန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာဒါတုံ-ကုန်ခမ်းစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျတာယ -- မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊အတ္ထသမ္ပန္နံ-အနက်နှင့်ပြည့်စုံသောစကားကို၊ဘာသတိ-၏၊

('အဏ္ဏ သာမည သဥ္ဇြတ သမ္ပန္နဟောမ္' 'အဏ္ဏ ဝိသေသ သဥ္ဇြတ သဟိတ'ဟောကို ပြလိုရကား ယံပါ စသည်မိန့်)။ ။ဝါ-ကား၊အဏ္ဏ ဝါဒိ-ဒိဋ္ဌဓမ္မိကအကျိုး, သမ္ပရာယိကအကျိုးနှင့် စပ်သည်ကို ဆိုတတ် သော၊သော ဘဂဝါ-သည်၊ယံ အဏ္ဏံ-အကြောင်း ဒိဋ္ဌဓမ္မိက,သမ္ပရာယိက အကျိုးကို၊ဝဒတိ-၏၊တေန အဏ္ဏေန-နှင့်၊ သဟိတဘ္ဗာ-တကွဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဏ္ဏ သဥ္ဇြတံ-ဒိဋ္ဌဓမ္မိက, သမ္ပရာယိကအကျိုးနှင့် စပ် သော၊ဝါစံ-ကို၊ဘာသတိ-၏။

(အသုံးပုံသောသူတို့၏ စကားသည် မိမိအလိုရှိအပ်သော အနက်နှင့် တကွဖြစ်သည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် န အညံ့ စသည်မိန့်)။ ။ အညံ-တပါးသော အကျိုးအနက်ကို၊ နိက္ခိပိတွာ-ထား၍၊ အညံ-တပါး သော အကျိုးအနက်ကို၊နဘာသတိ-မပြောဆိုတတ်၊ ဣတိ,ဝုတ္တံ,ဟော တိ-၏၊ (န အညံ။ပ။ဟောတိ-ကား ပထမစကားနှင့် နောက်စကားစပ် သောစကား၊ဝါ-အနုသန္ဓိစပ်သောစကားဟူလို)

ဇိဇ္ဇာဂါမ ဘူတဂါမ သမာရမ္ဘာတိ-ကား၊ မူလဗီဇံ-အမြစ်မျိုးစေ့ ရင်း၊ခန္ဓဗီဇံ-ပင်စည်မျိုးစေ့ရင်း ဖဠုဗီဇံ-အဆစ်မျိုးစေ့ရင်း၊ အဂ္ဂဗီဇံ- အညွန့်မျိုးစေ့ရင်း၊ ဗီဇဗီဇံ-အစေ့မျိုးစေ့ရင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စဝိဓဿ- သော၊ဗီဇဂါမဿစေဝ-ဗီဇဂါမ်ကိုရင်း၊ယဿ ကဿစိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊နီလ တိဏ ရုက္ခာဒိကဿ-စိမ်းညိုသော မြက်,သစ်ပင် အစရှိသော၊ ဘူတဂါမဿစ-ဘူတဂါမ်ကိုရင်း၊ သမာရမ္ဘာ-ဖျက်ဆီး ခြင်းမှ၊ ဆေဒန ဘေဒန ပစနာဒိဘာဝေန - ဖြတ်ခြင်း,ခွဲခြင်း, ချက်ခြင်း စသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိကောပနာ - ဖျက်ဆီးခြင်းမှ၊ ဝါ-ဖျက်ဆီး ကြောင်း စေတနာမှ၊ပဋိဝိရတော-၏ ဣတိ အတ္ထော-တည်း။

ဝိဇာယန္တိ ဝိရူဟန္တိ ဧတေဟီတိ ဗီဇာနိ၊ ဝိရူဟနသမတ္ထာနံ သာရဖလာဒိနမေတံ အဓိဝစနံ။ ။ဘဝန္တိ အဟုဝုန္တိစာတိ ဘူ တာ။(ငိုကာ၌ အဟုဝန္တိ ဟု ရှိ၏)ဝဇ္ဇမာနကာနံ ငေမိုတွာ ဌိတာ နဥ္စ ရုက္ခဂစ္ဆာဒီနံ ယထာက္ကမမဓိဝစနံ။ဗီဇာနံ(ဘူတာနံ)ဂါမော ဗီဇ(ဘူတ)ဂါမော၊ဗီဇာနိ ဘူတာနိယေဝဝါ ဂါမော ဗီဇ ဘူတ ဂါမော၊ဂစ္ဆန္တိ ဝသန္တိ ဧတ္တာတိ ဂါမော။ဘူတာနံ (ဒေဝတာနံ) ဂါမော ဘူတဂါမော။မူလမေဝ ဗီဇံ မူလဗီဇံ။ ။မူလာဒိတော

နိဝတ္တနတ္ထံ ဧကေန ဗီဇသဒ္ဒေန ဝိသေသေတွာ ဗီဇဗီဇန္တိ ဝုတ္တံ။
ကသ္မာ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ ပဋိဝိရတိ ဝုတ္တာတိ၊
သမဏာ သာကျပုတ္တော သဋ္ဌိသိတသတ္တာနုကမ္ပနတော စ။ ။
ဋီကာ။

ဘေဘဇ္ဇန္တီအောဘိ-ကား၊ ပါတရာသဘတ္တံ-နံနက်စာ စားခြင်းရှင်း၊ သာယမာသဘတ္တံ-ညစာစားခြင်းရှင်း၊ ရတ္တိ-သို့၊ ဘတ္တာနိ-အစာတို့သည်၊ ဒွေ-ဝှိတည်း၊ တေသု ဒွိသု-တို့တွင်၊ ပါတရာသဘတ္တံ-နံနက်စာစားခြင်းကို အန္တောမဇ္ဈန္ဟိကေန-မွန်းတည့်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ-ပိုင်းခြားအပ်၏၊ ဣတရံ-ညစာစားခြင်းကို မဇ္ဈန္ဟိကတော-မွန်းတည့်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-၌ အန္တောအရုဏေန-အရုဏ်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နံ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အန္တောမဇ္ဈန္ဟိကေ-၌၊ ဒသက္ခတ္တုံ-ဆယ်ကြိမ်၊ ဘုဉ္ဇမာနောပိ-သော်လည်း၊ ဧကဘတ္တိကောဝ-ဧကဘတ္တိက မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ-သို့နံနက်စာ စားသောသူကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဧကဘတ္တိ ကောတိ-၍ ဟုံ-နှုအင်၏၊ ဧကံ ဘတ္တံ ဧကဘတ္တံ၊ ဧကဘတ္တံ အဿ အတ္ထီတိ ဧကဘတ္တိကော။ ပါတော အသိတဗ္ဗန္တိ ပါတရာသံ၊ သာယံ အသိတဗ္ဗန္တိ သာယမာသံ၊ ပါတရာသမေဝ ဘတ္တံ ပါတရာသဘတ္တံ။ သာယမာသမေဝ ဘတ္တံ သာယမာသဘတ္တံ)။ ။ရတ္တိယာ-၌ ဘောဇနံ-စားခြင်းတည်း ရတ္တိ-ခြင်း၊ (ဘောဇနတဒ္ဓိတ်။ **တနည်း**.....ဥတ္တရပဒလောပသမာသ် စာကျ၌ "ရတ္တိယာ ဘောဇနံ ရတ္တိ ဘောဇနံ" ဟု ရှိနေတော်သည်၊)။ ။ဘောတော-ထိုညစ်စားခြင်းမှ ဥပရတော - ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ရတ္တူပရတော**-၏။ ။မဇ္ဈန္ဟိကေ - မွန်းတည့်သည့်၊ အတိက္ကန္တေ-လွန်သည်ရှိသော်၊ သူရိယတ္ထင်္ဂမာ- နေသည် နေဝင်တောင်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင်၊ ဝါ-နေဝင်သည့်တိုင်အောင်၊ ဘောဇနံ-စားခြင်းသည်၊ **ဝိကာလ ဘောဇနံနာမ**-၏၊ တတော - ထိုဝိကာလဘောဇနမှ၊ ဝိရတတ္တာ-ရှောင်ကြဉ်တော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကာလဘောဇနာ-မွန်းတည့်မှ နေဝင်ခြင်းကာလ၌ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုကို စားမျိုခြင်းမှ၊ ဝါ-(ဗုဒ္ဓစသော အရိယာတို့၏ အလေ့အကျက်တော်ဖြစ်သော)အရုဏ်တက်မှ မွန်းတည့်တိုင်ရုံကာလမှတပါးသော ကာလ၌ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုကို စားမျိုခြင်းမှ၊ ဝိရတော - ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏၊ ကဒါ - ၌၊ ဝိရတော-နည်း၊ အနောမနဒီတီရေ-

အနော်မာမြစ်ကမ်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော- ရဟန်းပြုရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဝိရတော-၏။

အရုဏ်တက်မှ မွန်းတည့်ချိန်ထိ – ကောဘဏ္ဍိက၊ မွန်းတည့်ချိန်မှ နေဝင်ချိန်ထိ – ဝိကာလ၊ ပါရိသေသ နည်းတည်း။ ။

ဒုတိယပဒေန ရတ္တိဘောဇနဇာသပဋိက္ခိတ္တဘွာ အပရဏှော ဝ ဏှေ ဝိကာလော်ဘိ ပါရိသေသ နယေန၊ တတိယ ပဒသာ အတ္ထံ ဒီပေတုံ အတိက္ကန္တေ မဇ္ဈန္ဟိကေဘိ အာဒိ ၇ တ္တံ၊ ဋီကာ။ ။နေဝင်ချိန်မှ အရုဏ်တက်ချိန်ထိ ရတ္တိ ပြရတာ။

ဘုဉ္ဇိဘဇ္ဇတိ့ ဘောဇနံ (ယာဂုဘတ္တာဒိ သဗ္ဗံ ယာ ဝကာလိက ဝတ္ထု) ပြု၍ ရတ္တိယာ ဘောဇနံ ရတ္တိ ၌ ညစ္စားခြင်းကို ရတ္တိ သဒ္ဒါဟောသလို၊ စားဘွယ်၊ သောက်ဘွယ်ကို စား၊ မျိုခြင်းကို ဘောဇနသဒ္ဒါကပင် ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ဝိကာလေ ဘောဇနံ ဝိကာလဘောဇနံ–ပြု၊ ဝိကာလေ-မွန်းတည့်မှ နေဝင်ချိန်ကာလ၌၊ ဘောဇနံ–ယာဝ ကာလိကဝတ္ထုကိုစားမျိုခြင်းတည်း၊ ဝိကာလ ဘောဇနံ-ခြင်း၊ (ဋီကာ၊ အာစရိယဝါဒ၊)

တနည်း .....ဝိ အညော ကာလော ဝိကာလော, ဝိအညော-ဗျားစသော အရိယာတို့၏ အလေ့ အကျင့်တော် ဖြစ်သော အရုဏ်တက်မှ မွန်းတည့် တိုင်ရုံ ကာလမှ တပါးသော၊ ကာလော၊ ကာလတည်း၊ ဝါ-မွန်းတည့်ကာလမှ နောက်သည် တိုင်အောင်သော ကာလတည်း၊ ဝိကာလော-ကာလ၊ ဝါ - ကာလ၊ ဘုဉ္ဇိယတေ ဘောဇနံ – စားခြင်း၊ ဝိကာလေ ဘောဇနံ ဝိကာလ ဘောဇနံ။

ကေသုဉ္စိ ဒိဝသေ ကေဝါရမေဝ ဘုဥ္ဇနတော ကောဘဏ္ဍိကော တိ ပဋ္ဌော ရတ္တိ ဘောဇနေ ဝိယာတိ တ ဝါရမာ ဌွံ ရတ္တိ ပရတောတိ ပဋ္ဌံ၊ ဇေဝံသတိ သာယန္တဘောဇနံ ကောဘဏ္ဍိကော သိ သာတိ တဒါသက်ဘိနိုဌ္ဌန ဌွံ ဝိရတော ဝိကာလဘောဇနာ တိ ဝုတ္တံတိ၊ ဋီကာ။ •

သာသနသာ-အား, ၏၊ အနုလောမတ္တာ–မလျော်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုကံ ပဋ္ဌာဏီဘူတံ- ကြောင့်, ထကျင်သဘွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဒဿနံ - ရှုခြင်း, ရှုစေခြင်း တည်း ဝါ - ရှုခြင်း, ရှုစေခြင်း,

နာခြင်း, နာစေခြင်းတည်း၊ ဣတိ– ကြောင့်၊ **ဝိသုက ဒဿနံ** – ၏၊ (ဒဿနေန စေတ္တ သဝနမ္ပိ သင်္ဂဟိတံ ဝိဇ္ဈပေကသေသနယေန၊ ဝိသုစ တိတိ ဝိသုကံ၊ ဝိသုကံ ဒဿနံ ဝိသုက ဒဿနံ၊ အနနုလောမတ္တာ ဖြင့် ဝိသုက ဝိရုဒ္ဓဟော ပြ၏၊ တတြ ဥပမံဒဿေတိပဋ္ဋာဏိဘူတာ တ္တိ ဣမိနာ ဋီကာရှေ့နည်းဖြင့် ပဋ္ဋာဏိဘူတံ ကို ဝိသုက၏ ဥပမာအလို့ငှါ အပို ထည့်ဖွင့်၏၊ဝိသုကံ ဝိယ ဒဿနံ ဝိသုကဒဿနံ ပြ၊ ၊ဝိသုက တ္တိ ဧတေသ ပဋ္ဋာဏိဘူတ တ္တိ အတ္တမာဟာတိပိ ဝဒန္တိ-ဋီကာ နောက်ဝဒန္တိဝါဒဖြင့် ဝိသုကသဒ္ဒါ ပဋ္ဋာဏိအနက်ဟော ပြ၏၊'ပဋ္ဋာဏိဘူတာ တ္တိ-ပဋ္ဋာဏိဘူတံ ဟူသောပုဒ်သည်၊ ဝိသုက တ္တိ ဧတေသ-ပုဒ်၏' ပေး။ သာသနဿ အနနု လောမတ္တာ ဖြင့် သာသနာတော်ကို ထိုးဆွသည် ဟူလို၊ ထိုးဆွသည်, စော်ကားသည်ဟူသည် မလျော်သည်ကို ဆိုသည်ဟူလို၊ အဓိပ္ပါယတ္တ တည်း)

(အဋ္ဌကထာဆရာ မြတ်စွာဗုရားသည် ပါဠိတော်၌ နစ္စ စသည်ကို ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသို့ဟောရာ၌ နစ္စအရ မိမိကခြင်းကိုသာ (သူတပါး တို့ကို ကစေခြင်းကိုသာ) ယူရမည်လော၊အဘယ်ကို ယူရပါမည်နည်း စောဒနာရန်ကြောင့် အတ္တနာ စသည်မိန့်)။ ၊အတ္တနာ နစ္စန နစ္စာပနာဒိဝ သေန-မိမိကခြင်း,သူတပါးကို ကစေခြင်း စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊နစ္စာ စ-ကခြင်း, ကစေခြင်းမှုင်း၊ ဂီတာစ-သီဆိုခြင်း, သီဆိုစေခြင်းမှုင်း၊ ဝါဒိတာစ-တီးမှုတ်ခြင်း, တီးမှုတ်စေခြင်းမှုင်း၊ အန္တမသော-အောက် ထစ် ပိုင်းခြား အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ မယူရနစ္စာဒိဝသေနပိ-ဥဒေါင်းက ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်သည်း၊ ပဝတ္တာနံ-ဖြစ်ကုန်သော၊ နစ္စာဒိနံ- နစ္စ,ဂီတ, ဝါဒိတ တို့ကို ဝိသုကဘူတာ-ကြောင့်,တံကျင်သဘွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဒဿနာစ-ရှုခြင်း, ရှုစေခြင်းမှုင်း၊ ဝါ-ရှုခြင်း, ရှုစေခြင်း, နာခြင်း , နာစေခြင်းမှုင်း၊ ဝိရတော – ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏၊ ဣတိ– ကြောင့် **နစ္စ ဂီဘ ဝါဒိဘ ဝိသုက ဒဿနာ**-၏၊(အတ္တနာ နစ္စန,နစ္စာပနာ ဒိဝသေန-ဖြင့် ဧကသေသ သာမညနိဒ္ဒေသနည်းပြ၏၊အန္တမသော၊ပ၊ နစ္စာဒိနံ - အဓိပ္ပါယတ္တ၊ နစ္စဉ္စ ဂီတဉ္စ နစ္စံ၊ နစ္စာစ, ဂီတာစ, ဝါဒိတာစ, ဝိသုကဘူတာ ဒဿနာစ,ဖွင့်လိုရင်း)

(နစ္စအရ နစ္စန,နစ္စာပနနှစ်ပါးကိုယူဟုဆို၏၊နစ္စကိုသာ,သို့မဟုတ် နစ္စာ ပနကိုသာ) ယူသင့်သည် မဟုတ်လော၊ အဘယ့်ကြောင့် နစ္စ, နစ္စာပန

နှစ်ပါးကိုယူဟု ဆိုပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် နစ္စာဒိနိ ဟိ စသည် မိန့်၊ **တနည်း**......အဏ္ဏနာ အစရှိသော စကားရပ်ဖြင့် သုဒ္ဓ, ကာရိက် နှစ်မျိုးဖွင့်၏၊ သုဒ္ဓကိုသော်၎င်း,ကာရိက်ကိုသော်၎င်း တမျိုးမျိုးကိုသာ ဖွင့်ဆိုသင့်သည်မဟုတ်လော၊ အဘယ့်ကြောင့် နှစ်မျိုး ဖွင့်ဆိုရပါသနည်းမေးရန်ရှိသောကြောင့် နစ္စာဒိနိ ဟိ-စသည်မိန့်။ ။နစ္စာဒိနိ ဟိတိ ယထာဝုတ္တသမဏ္ဏနံ၊ ။ဋီကာ) ဟိ-မှန်၊နစ္စာဒိနိ-နစ္စ,ဂီတ,ဝါဒိတတို့ကို၊ အဏ္ဏနာ-သည်၊ ပယောဇေတုံဝါ-ယှဉ်ခြင်းငှါ၎င်း၊ ပဒေ့ဟိ-တို့သည် ဝါ-တို့ကို၊ ပဒယောဇာပေတုံဝါ - ယှဉ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပယုဉ္ဇာနိ-ယှဉ် အပ်သော ဏခြင်းစသည်တို့ကို၊ ပဿိတုံပါ-ငှါ၎င်း၊ ဓါ-သည်၎င်း၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊နေဝ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်ကုန်၊ဘိက္ခုနီနဥ္စ-တို့အားလည်း၊န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်ကုန်။

မာလာဒီသု-တို့၌၊ **မာလာတိ**-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ပုပ္ဖ-ပန်း တည်း။ ။ဂန္ဓန္တိ-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဂန္ဓဇာတံ-နံ့သာမျိုးတည်း၊ (ဂန္ဓအရ ပါရိသေသနည်းဖြင့် ဝိလေပနမှကြွင်းသမျှယူ)။ ။**ဝိလေပနန္တိ**- ကား၊ ဆဝိရာဂကရဏံ-အရေကို တပ်စွဲအောင် ပြုကြောင်း ဖြစ်သော အလှုန့်(ပေါင်ဒါ)တည်း၊ (ဝိလေပတိ ဧတေနာတိ ဝိလေပနံ၊)

(ပါဠိတော်၌ မွှာဓိဋ္ဌာန်ဒေသနာကို ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဒေသနာအားဖြင့် ဖွင့်ပြလိုရကား ဘဏ္ဍ စသည်မိန့်) တဏ္ဍ-ထိုမာလာ။ပ။ဌာနာဟူသော ပါဌ်၌၊ ပိဠန္ဓန္တော-ပန်ဆင်သောသူသည်၊ ဓာရေတိနာမ-ဆောင်သည် မည်၏၊ ဦနဋ္ဌာနံ-နိမ့်ရာအရပ်ကို၊ပူရေန္တော-ဖို့သော, ဖြေ့သော, ပြေ့ စေသောသူသည်၊ မဏ္ဍေတိနာမ-တန်းဆာဆင်သည်မည်၏၊ ဂန္ဓဝသေ နစ-အနံ့၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ဆဝိရာဂဝသေနစ-အရေကို စွဲအောင်ပြုခြင်း ၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊သာဒယန္တော-သာယာသောသူသည် (သာဒေတီတိ သာဒယန္တော၊ သဒခါတ် ဏယပစ္စည်း, အန္တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးရကား သာဒယန္တောသာ သင့်၏၊ သာဒိယန္တောမသင့်၊) ဝိဘူသေတိနာမ-တင့် တယ်အောင်ပြုသည်မည်၏၊ ။ကာရဏံ-အကြောင်းကို၊ဌာနံ-၍၊ဝုစ္စတိ- ၏၊ ယာယ ဒုဿီလျစေတနာယ-အကြင်ဒုဿီလျ စေတနာဖြင့်၊ (ယှဉ် ဘက်တရားများကိုလည်းယူ၊ ပဓာန, ဥပလက္ခဏ, နိဒဿနတည်း) တာနိ မာလာဓာရဏာဒိနိ-တို့ကို မဟာဇနော-သည်၊ ကရောတိ - ၏၊

သာ-ထိုစေတနာသည်၊ကာရဏံ–၏၊(ယာယ ဒုဿီလျ စေတနာသ ဖြင့် ကာရဏ၏ အဘိဓေယျကို ပြသောကြောင့် တဿာမရှိသင့်။ ၊ကိံ ပနေတံ ကာရဏန္တိ အာဟ ယာယာတိ အာဒိ ယာယ ဒုဿီလျစေတနာယ ကရောတိ၊သာ ဣဓ ကာရဏံ၊ ၊ဋီကာ)တတော – ထိုစေတနာမှ၊ ပဋိဝိရတော-၏၊ တနည်း- တတော-ထို မာလဂန္ဓ, ဝိလေပနဓာရဏ, မဏ္ဍနဝိဘူသန သုံးပါးမှ၊ (ဤ တတောပါဠိဖြင့် ဌာနာဒ္ဓ အာဖွင့်, ဝိဘတ္တိ၊) ပဋိဝိရတော-၏၊ ဣတိ-ကား၊အဓ္ဓော-သမ္ဗာဝိဘတ်၏ အနက်တည်း၊ (တတော ပဋိဝိရတောတိ ဟိ ဉဘယတ္ထ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ ၊ဋီကာ၊ ဌာတိ ဌေတနာတိ ဌာနံ၊ဝိဘူသနာနံ ဌာနံ ဝိဘူသနဋ္ဌာနံ၊အတင့်အတယ် ပြုခြင်းတို့၏အကြောင်း၊ဝိဘူသနာနိယော ဝါ ဌာနံ ဝိဘူသနဋ္ဌာနံ၊အတင့် အတယ်ပြုခြင်းကိုသည်သာလျှင်အကြောင်း)

ပမာဏာတိက္ကန္တံ-ဗျား၏ လက်၂၄သစ် ပမာဏထက် လွန်သော နေရာကို ဥစ္စာသယနံ-၍၊ဝုစ္စတိ-၏၊ ၊မဟာသယနန္တိ-ကား၊အကပ္ပိယ ပစ္စတ္ထရဏ-မအပ်သောအခင်းတည်း၊ (ပမာဏာတိက္ကန္တံ-ဖြင့် အကာ ရန္တဲ့ဥစ္စသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသော အာကာရန္တဥစ္စာသဒ္ဒါသည် အဇ္ဇုဂ္ဂ တဝါစက, ဟုပြ၏၊ နိပါတလိင်ဂတ္တ၊ ဥစ္စ ဖြင့်လိုရင်း၊သေတိ ဧတ္ထာတိ သယနံ၊ မဉ္စာဒိ၊ နိသီဒနံ ပနေတ္ထ သယနေနေဝ သင်္ဂဟိတန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဋီကာ၊ ၊ဥစ္စာသယန မဟာသယနဟူသော ဌာနကိုဆိုသဖြင့် ဌာနီ-နေ ခြင်းကြီးသာကိုယူရသောကြောင့် ဌာနူပစာ၊ တနည်း- နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံကဲ့သို့ ဧကသေသနည်းတည်း။ ၊မြင့်သောနေရာ, မြတ် သောနေရာတို့၌နေခြင်းမှ၊ ဓါ-နေခြင်းတည်းဟူသောဒုဿီလျစေတနာ မှ ပေး) တတော-ထိုမြင့်သောနေရာ,မြတ်သောနေရာတို့၌နေခြင်းမှ၊ဓါ- နေကြောင်းစေတနာမှ၊ ပဋိဝိရတော-၏၊ဣတိ,အဓ္ဓော-တည်း။

ဇာတရူပန္တိ-ကား၊ သုဝဏ္ဏံ-ရွှေတည်း၊ (ဇာတမေဝ ရူပံ အဿ နပိပ္ပကာရန္တိ ဇာတရူပံ၊သတ္ထု၊ဝဏ္ဏံ၊ "ဇာတမေဝရူပံ-ပကတိသာလျှင် ဖြစ်သောအဆင်းသည်၊သတ္ထုဝဏ္ဏံ-ဗျား၏အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း ရှိသောရွှေရ၏"ဟုပေး)။ ၊ရဇတန္တိ-ကား၊ကဟာပဏော-ရောင်း,ဝယ် ကြောင်းဖြစ်သောဥစ္စာတည်း၊(ရဇ္ဇိယတိ သေတင်္ဂန္တာတာယ ရဇ္ဇန္တိဝါ သတ္တာ ဧတ္ထာတိ ရဇတံ၊ ပဏာတိ ဗျာရဟာတိ ဧတေနာတိ ပဏော၊

ရောင်း,ဝယ်ကြောင်းဥစ္စာ။ကရိသေန ပဏော ကဟာပဏော။သစ်ဆိမ့်သီး ပမာဏဖြင့်ပြုအပ်သော ရောင်း,ဝယ်ကြောင်းဥစ္စာရ၏၊ မိုသႏဒ္ဒါကို ဟာပြု၍ ကဟာပဏပြီး၏)၊ လောဟမာသကော-ကြေးဖြင့် ပြုအပ်သော ရောင်း,ဝယ်အပ်,ကြောင်းဖြစ်သောဥစ္စာဂုဏ်း၊ ဇတုမာသကော-ချိပ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ရောင်း,ဝယ်ကြောင်းဖြစ်သောဥစ္စာဂုဏ်း၊ဒါရုမာသကော-သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သော ရောင်း,ဝယ်ကြောင်းဖြစ်သော ဥစ္စာဂုဏ်း၊ဣတိ သို့၊ ယေ-အကြင် ပစ္စည်းဥစ္စာတို့သည်၊ ဝေါဟာရံ-ရောင်း,ဝယ်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊တေ-တို့တည်း၊ တဿ ဥဘယဿာပိ-ထိုရွှေ ငွေ နှစ်ပါးပုံကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာ-ခံယူခြင်းမှ၊ ဓါ-ခံယူကြောင်းဒုသိလျှစတနာမှ၊ ပဋိဝိရတော-၏၊ နံ-ထိုရွှေ ငွေ နှစ်ပါးပုံကို၊ နေဝ ဥဂ္ဂဏှာတိ-ကိုယ်တိုင် မခံယူ၊ နဥဂ္ဂဏှာပေတိ-သူတပါးကို မခံယူစေတတ်၊ ဥပနိက္ခိတ္တံ-အနီး၌ ချထားအပ်သည်ကိုလည်း၊ န သာဒိယတိ-မသာယာတတ်၊ (ဤ၌လည်း 'နသာဒိယတိ'သာသင့်၏၊ နသာဒိယတိ မသင့်)ဣတိအဓိပ္ပါယ်-တည်း။

အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာတိ-ကား၊ သာလိဝီဟိယဝ ဂေါဓုမ ကင်္ဂုဝရက ကုဒြူသက သင်္ခါတဿ-သလေး,ကောက်ကြီး, မုယော,နှံကောက်, ဆတ်, ပြောင်း,လူးဟုဆိုအပ်သော၊ သတ္တဝိဓဿာပိ-သော၊ အာမကဓညဿ-စပါးစိမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာ-မှ၊ ဓါ-မှ၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ ဧတေသံ-ထိုစပါးစိမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ-ခံယူခြင်းသည်သာလျှင်၊ န-မဟုတ်သေး၊ အာမသနမ္ပိ-သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း၊ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊နဝဋ္ဋတိယေဝ-မအပ်သည်သာတည်း။ ။ **အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ**တိ ဌာနေ-၌၊ (ပဋိဂ္ဂဟဏာအရ ပဋိဂ္ဂဏှာပန, ဥပနိက္ခိတ္တ ပါသူ။ ဒ ာ သောသ, သာမညနိဒ္ဒေသ) ဥဒ္ဒိဿ-ရည်ရွယ် မှန်းထား၍၊ အနုညာတာ-ခွင့်ပြုအပ်သော သားစိမ်း, ငါးစိမ်းကို, မှ, နှင့်၊ အညတြ-ကြဉ်၍ ဓါ-ဘင်း၍၊အာမက မံသ မစ္ဆာနံ-သားစိမ်း,ငါးစိမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမေဝ-သည်သာလျှင်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ အာမသနံ-သည်၊ နေဝ နဝဋ္ဋတိ-အပ်၏။ **ဣတ္ထိ ကုမာရိက ပဋိဂ္ဂဟဏာ**တိ ဌာနေ-၌၊ ဣတ္ထီတိ-ကား၊ ပုရိသန္တရဂတာ-ယောကျ်ားတပါး သွားလာဘူးသော မိန်းမတည်း၊ ဣတရာ-ယောကျ်ားတပါး မသွားလာဘူးသော မိန်းမသည်၊ ကုမာရိကာနာမ-မည်၏၊ တာသံ-

ထိုရှုတ္တိ,ကုမာရိကတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏာမှ-သည်ရှင်း၊ အာမသနမှ-သည်ရှင်း အကျ ့သမေဝ-တည်း၊ (ရှုတ္တိစ ကုမာရိကာစ ရှုတ္တိကုမာရိကာ၊ တာသံ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ရှုတ္တိကုမာရိပဋိဂ္ဂဟဏာ)။ ၊ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာဘိစွေ-၌၊ဒါသိဒါသဝသေနေဝ-ကျွန်မ, ကျွန်ထီးတို့၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊တေသံ-ထိုကို၊ပဋိဂ္ဂဟဏာမှ-သည့်လည်း၊နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ပန-ပါး၊ ကပ္ပိယကာရကံ-အပ်အောင် ပြုတတ်သောသူကို၊ ဒမ္မိ-ပေးလှူပါ၏၊အာရာမိကံ-အာရာမ်စောင့်ကို၊ဒမ္မိ-၏၊ဣတိဖေဝံ-သို့၊ဝုတ္တေ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။ ၊အဇေဠကာဒိသု-ဆိတ်မြိမ်မာ, ဆိတ်ကုလားစသည်တို့၌၊ခေတ္တဝတ္ထုပရိယောသာနေသု-လယ်,ယာ အဆုံးရှိသောဝတ္ထုတို့၌၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယနယော-အပ်သောနည်း, မအပ်သောနည်းကို၊ ဝိနယဝသေန-ဖြင့် ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော-ရှုးစမ်း ဆင်ခြင်အပ်၏။

(အချကောင်းကိုပြလိုရကား တတ္ထ ခေတ္တံနာမ စသည်မိန့်)။ ၊တတ္ထ-ထိုလယ်,ယာနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယသ္မိံ-အကြင်အရပ်၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ-ကောက်သည်၊ (အဒိသတေ ဘက္ခိယတေတိ အန္နံ၊ပုဗ္ဗေ ဝတ္တံ အန္နံ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ) ရူဟတိ-ပေါက်၏၊တံ ဌာနံ-သည် ခေတ္တံနာမ-၏။(ခိဏ်ဝိပဏ္ဏိ ထွောတိ ခေတ္တံ ခိတ္တံ ဗီဇံ တာယတိဘိဝါ ခေတ္တံ)။ ၊ယသ္မိံ ဒေသေ-၌၊အပရဏ္ဏံ-ပဲသည်၊ ရူဟတိ-၏၊ တံ-သည်၊ ဝတ္ထုနာမ-၏၊ ဝါ-ကား၊ ယတ္ထ-၌၊ ဥဘယမ္ပိ-ကောက်,ပဲနှစ်ပါးပုံသည်လည်း၊ရူဟတိ-၏ တံ-သည် ခေတ္တံ-၏ တဒတ္ထာယ-ထိုသယ်အလို့ ငှါ၊ အကတဘူမိဘာဂေါ-မပြုအပ်သော မြေအဘို့သည် ဝတ္ထု-၏ စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ-ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ ခေတ္တဝတ္ထုသီသေန-သယ်,ယာကို ခေါင်းတည်သဖြင့်၊ (ဤစကားဖြင့် ပါဠိတော်၌ ဖော်ဒေသ မာစာ ပြ၏)၊ ဝါပိတဠာကာဒီနိပိ-ရေအိုင်, တဘာက်ဆည်ကန်စသည် တို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟိတာနေဝ - သိမ်းယူ အပ်ကုန်သည် သာတည်း။ ၊ဒူတကမ္မံ-တမန်သွားသောအမှုကို၊ဒူတေယျံ-၏၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဒူတဿ ကမ္မံ(ကင်ခဲ့ဘါ)ဒူတေယျံ၊ကမ္မတဒ္ဓိတ်၊ဒူတေယျဝါ ကာတုံ အရဟတိ ဒူတေယျံ။ကာတုံ အရဟာတိဘဒ္ဓိတ်)

(ဒူတကမ္မအရပြလိုရကားဂိဟိနံ ပဟိတံ စသည်မိန့်) ဂိဟိနံ-လူတို့သည် ပဟိတံ-စေအပ်သော၊ ပဏ္ဏံဝါ-စာကိုရှင်း၊ သာသနံဝါ - နှုတ်စကားကိုရှင်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊တဟိံ တဟိံ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဂမနံ-သွားခြင်းတည်း။ ၊ဃရာ-တအိမ်မှ ဃရံ-တအိမ်သို့၊ပေသိတဿ-စေခိုင်း

အပ်သောသူ၏၊ ခုဒ္ဒကဂမန်-သေးသေး မွှားမွှား သွားခြင်းကို၊ **ပဟိဏ** ဂမန်-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ပဟိယတေတိ ပဟိဏော၊ ရဟာန်းကောက်၊ ပဟိဏာဿ ဂမနံ ပဟိဏဂမနံ၊ ပေသိတဖြင့် ခေတ္တဗ္ဗ၊ ခုဒ္ဒကဂမန်ဖြင့် အဘိဓေယျဗ္ဗပြ၏)။ ။တဒုဘယကရဏံ-ထိုဒူတေယျ, ပဟိဏနှစ်ပါးကို ပြုခြင်းသည်၊ **အနုယောဂေါနာမ**-၏၊ ဒူတေယျ ပဟိဏဂမနာနံ-တို့ကို၊ တဿ အနုယောဂါ – ထိုအားထုတ်ခြင်းမှ၊ ဏ္ဍာဘိဝိရတိ-သို့၊ ဓွေ-၌၊ အဋ္ဌော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။**ကာယဝိက္ကယာဘိ**-ကား၊ ကယာစ-ဝယ်ခြင်းမှင်း၊ ဝိက္ကယာစ - ရောင်းခြင်းမှင်း။ ။တုလာကူဋာဒိသု – တို့၌၊ **ကူဋံနာ**-ကား၊ ဝဥ္စနံ-လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ-ထိုတုလာကူဋစသည်တို့တွင်၊ တုလာကူဋံနာမ-သည်၊ ရူပကူဋံ-အသွင်တူပြု၍ လှည့်ပတ်ခြင်း ၄င်း၊ အင်္ဂကူဋံ-အစိတ်အင်္ဂါဖြင့် လှည့်ပတ်ခြင်း၄င်း၊ ဂဟဏကူဋံ-ကိုင်၍ လှည့်ပတ်ခြင်း၄င်း၊ ပဋိစ္ဆန္နကူဋံ – ဖုံးလွှမ်း၍ လှည့်ပတ်ခြင်း၄င်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (တုလာယ ကူဋံ တုလာကူဋံ၊ ရူပေန အင်္ဂေန ဂဟဏေန ပဋိစ္ဆန္နေန ကူဋံ ပဋိစ္ဆန္နကူဋံ)တတ္ထ-ထိုတုလ ကူဋတို့တွင်၊ **ရူပကူဋံနာမ**-သည်၊ ဒွေ-ကုန်သော၊ တုလာ – ချိန်တို့ကို၊ သမရူပါကတွာ-အသွင်တူအောင် ပြု၍၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ မဟတိယာ-ချိန်ကြီးဖြင့်၊ ဂဏှာတိ-၏၊ ဒဒန္တော-သော်၊ ခုဒ္ဒကာယ-ချိန်ငယ်ဖြင့်၊ ဒေတိ-၏။ ။**အင်္ဂကူဋံနာမ**-သည်၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ ပစ္ဆာဘာဂေ – နောက် အဘို့၌၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ တုလံ-ကို၊ အက္ကမတိ-နှိပ်၏၊ ဒဒန္တော – သော်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ-၌၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ တုလံ-ကို၊ အက္ကမတိ-၏။ ။**ဂဟဏကူဋံ နာမ**-သည်၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ မူလေ-အရင်း၌၊ ရဇ္ဇုံ-ကြိုးကို၊ ဂဏှာ တိ-ကိုင်၏၊ ဒဒန္တော-သော်၊ အဂ္ဂေ-အဖျား၌၊ ရဇ္ဇုံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏။ ။**ပဋိစ္ဆန္နကူဋံနာမ**-သည်၊ တုလံ-ကို၊ သုသိရံကတွာ-အခေါင်းဖေါက်၍၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ အယစုဏ္ဏံ-သံမှုန့်ကို၊ ပက္ခိပိတွာ-၍၊ ဂဏှန္တော- သော်၊တံ အယစုဏ္ဏံ-ကို၊ပစ္ဆာဘာဂေ-၌၊ကရောင်-၏၊ဒဒန္တော-သော်၊ အဂ္ဂဘာဂေ-ရှေ့အဘို့၌၊ ကရောတိ-၏။ ။သုဝဏ္ဏပါတိ – ရွှေခွက်ကို၊ **ကံသော**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊(ကံသော ဘုဥ္ဇနပတ္တော၊အဘိဓာန်အလို- ထမင်း စားခွက်၊ ပါနပတ္တေပိ ကံသော၊ဋီကာအလို-သောက်ရေခွက်၊ ကံသထာ လေတိ ယေနကေနစိ လောဟေန ကတဘာဇနေ။ ပဥ္စိကာဝဂ္ဂ, ဆဋ္ဌ, ပဥ္စိကဋ္ဌရဋ္ဌကထာအလို-ကြေးခွက် ဟု ပေး) တာယ - ထိုရွှေခွက်ဖြင့်၊

ဝဋ္ဋနံ-လှည့်ပတ်ခြင်းသည်၊ ကံသကုဋ္ဋ-၏၊ (ကံသေန ကူဋံ ကံသကူဋံ) ကထံ-အဘယ်သို့ လှည့်ပတ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဧကံသုဝဏ္ဏပါတိံ-ရွှေခွက်တလုံးကို၊ ကတွာ-၍၊ အညာ-တနည်းသော၊ ဒွေ တီဿော-နှစ်လုံး သုံးလုံးတနည်းသော၊ လောဟပါတိယော-ကြေးခွက်တို့ကို၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကရောတိ-၏၊ တတော-ထိုသို့ပြုပြီးသည်မှနောက်၌၊ ဇနပဒံ-သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဧကံ-ကြွယ်ဝသော၊ ကိဉ္စိဒေဝကုလံ-တပုံတယောက်သောအမျိုးအိမ်သို့သာလျှင်၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ သုဝဏ္ဏဘာဇနာနိ-ရွှေခွက်တို့ကို၊ ကိဏထ-ဝယ်ကုန်လော့၊ ဣတိ ဝတွာ-၍သို့ပြောဆို၍၊ အဂ္ဃေ-အဖိုးကို၊ ပုစ္ဆိတေ-သော်၊ သမဂ္ဃတရံ-အဖိုးနဲနဲ၊ (အဖိုးချိုစွာ) ဒါတုကာမော-ပေးလိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတော-ထိုသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ တေဟိ-ထိုဝယ်သောသူတို့သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣမေသံ-ဤခွက်တို့၏၊ သုဝဏ္ဏဘာဝေါ-ရွှေ၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော-သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ, ဝုတ္တေ-သော်၊ ဝီမံသိတွာ-၍၊ ဂဏှထာတိ-ယူကြကုန်ဟူ၍၊ သုဝဏ္ဏပါတိံ-ကို၊ ပါသာဏေ-(ဟုတ်, မဟုတ် မှန်, မမှန်ကိုသိနိုင်သော) မှတ်ကျောက်၌၊ ဃံသိတွာ-ပွတ်တိုက်၍၊ သဗ္ဗာပါတိယော-အလုံးစုံသော ခွက်တို့ကို၊ ဒတွာ-၍၊ ဂစ္ဆတိ-၏။

မာနကူဋံနာမ-သည်၊ဟဒယဘေဒ သိခါဘေဒ ရဇ္ဇုဘေဒဝသေန-အတွင်း၌ဖေါက်ခြင်း,ဦးစွန်းကိုဖြတ်ခြင်း,ကြိုးကိုဖြတ်ခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့် တိဝိဓံ-သည် ဟောတိ-၏ တတ္ထ-တို့တွင် **ဟဒယဘေဒေါ**-အတွင်း၌ဖေါက်ခြင်းကို၊သပ္ပိတေလာဒီမိနနကာလေ-ထောပတ်, ဆီ, စသည်ကို နှိုင်းချိန်ရာ,ချင့်ရာကာလ၌၊ လဘတိ-၏၊ဟိ-ချဲ့၊တာနိ-ထိုထောပတ်,ဆီ စသည်တို့ကို၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဆိဒ္ဒေန-ပေါက်သော၊ မာနေန-ချင်, ချင့်အိုးဖြင့်၊ သဏိကံ-ဖြေးဖြေး၊ အာသိဉ္စ-သွန်းလောင်းလော့၊ ဣတိ ဝတွာ-၍၊အန္တောဘာဇနေ-ခွက်တွင်း၌၊ ဗဟုံ-စွာ၊ ပဃရာပေတွာ-ယိုစီးစေ၍၊ ဂဏှာတိ-၏၊ ဒဒန္တော-သော်၊ ဆိဒ္ဒံ-ကို၊ ပိဓာယ-ပိတ်၍၊သီဃံ-စွာ၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဇေတိ-၏၊ **၊သိခါဘေဒေါ**-ဦးစွန်းကို ဖြတ်ခြင်းကို၊ တိလ တဏ္ဍုလာဒိမိနနကာလေ-နှမ်း, ဆန် စသည်တို့ကို နှိုင်းချိန်ရာ,ချင့်ရာကာလ၌၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ဟိ-ချဲ့၊ တာနိ-ထို နှမ်း,ဆန် စသည်တို့ကို၊ ဂဏှန္တော-သော်၊ သဏိကံ-ဖြေးဖြေး၊ သိခံ-

ဥုးခွန်းကို၊ ဥဿာပေတွာ-တက်စေ၍၊ ဂဏှာတိ-၏၊ ဒဒန္တော-သော်၊ ဝေဂေန-အဟုန်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-၍၊ သိခံ-ကို၊ ဆိန္ဒန္တော-လျက်၊ ဒေတိ-၏။ ။ရဇ္ဇုဘောဒေါ-ကြိုးကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ခေတ္တ ဝတ္ထုမြိနနကာလေ-လယ်,ယာကို တိုင်းတာရာ၌၊လဇ္ဇတိ-၏၊ဟိ-ချဲ၊ လဥ္စ-လာဘ်, တံဆိုး, လက်ဆောင်ကို၊ အသာဘန္တော-မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-မရကုန်သော ကြောင့်၊ဝါ-မရကုန်သောသူတို့သည်၊အမဟန္တံ-မကြီးသော၊ခေတ္တမ္ပိ-လယ်ကိုလည်း၊မဟန္တံကတွာ-ကြီးအောင်ပြု၍၊ မိနန္တိ-နိုင်းချိန်,ချင့်ကုန်၏၊ ။ဥဇ္ဇောဒနာဒိသု-တို့၌၊ဥဇ္ဇောဒနန္တိ-ကား၊ အသာမိကေ-အရှင်မဟုတ်သည်တို့ကို၊သာမိကေ-တို့ကို၊ကာတုံ-ငှါ လဥ္စာဂဟဏံ-လာဘ်, တံဆိုး, လက်ဆောင်ယူခြင်းတည်း။ ။ဝဥ္စနန္တိ-ကား၊ တေဟိ တေဟိ ဥပါယေဟိ-ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရေသံ-တို့ကို၊(ဤပါဌ်ဖြင့် ဝဥ္စနံ ဘာဝသာဓ်ပြ၏) ဝဥ္စနံ-လိမ်လည် လှည့်ပတ်ခြင်းတည်း၊ ,(ပဋိရူပကံ ဒဿေတွာ ပရသန္တကဂဟဏဥ္စ နိကတိ၊ ပဋိဘာနကရဏဝသေနပန ဥပါယကုသလတာယ ဝဥ္စနန္တိ၊ ။ဋီကာ)

တတြ-ထိုသို့လှည့်ပတ်ရာ၌ ဣဒံ-ကား၊ဧကံ ဝတ္ထု-တည်း၊ (ဝတ္ထုန္တိ အာတွာ ဧကံဝတ္ထုန္တိ ဝဒန္တော အညာနိပိ အတ္ထိ ဗဟူနီတိ ဒဿေတိ) ဧကော လုဒ္ဒကော- မုဆိုးတယောက်သည်၊ မိဂဥ္စ - သမင်ကြီးကိုၚ်း၊ မိဂပေါတကဥ္စ- သမင်ငယ်ကိုၚ်း၊ ဂဟေတွာ-ဖမ်းယူ၍၊ အာဂစ္ဆတိ ကိရ-ဘတ်၊တံ လုဒ္ဒကံ-ကို၊ဧကော ဓုတ္တော-အရက်သမားတယောက် သည်၊ဘော လုဒ္ဒက-အိုမုဆိုးမိဂေါ-သည်၊ကိံ အဂ္ဃတိ-ဘယ်လောက် တန်သနည်း၊မိဂပေါတကော-သည်၊ ကိံ အဂ္ဃတိ-နည်း၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့မေး၏၊ မိဂေါ-သည်၊ ဒွေ ကဟာပဏေအဂ္ဃတိ - နှစ်ကျပ်တန်၏၊ မိဂပေါတကော-သည်၊ဧကံ ကဟာပဏံအဂ္ဃတိ-တကျပ်တန်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တေ-သော်၊ဧကံ ကဟာပဏံဒတွာ-တကျပ်ပေး၍၊ မိဂပေါတကံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ထောကံ ဂတ္ဂွာ-အတန်ငယ်သွား၍၊ နိဝတ္တော-ပြန်လာ၍၊ ဘော လုဒ္ဒက-အိုမုဆိုး၊ မေ-အား, သည်၊ မိဂ ပေါတကေန-ဖြင့် ကို၊ န အတ္ထော-မလို မေ-အား မိဂံ-ကို၊ ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိ အာဟ-၏ တေန ဟိ-ထိုသို့ ဖြစ်မူကား၊ ဝါ-ဘိုက်တွန်းနိုးဆော်ပါ၏၊ ဘနည်း......ယေန-အကြောင်ကြောင့်၊ မိဂံ မေ ဒေဟီတိ-၍၊ အာဟ-၏ တေန ကာရဏေန-ကြောင့်၊ (ဤနည်း၌ ဟိ အနက်မဲ့) ဒွေ ကဟာပဏေ - နှစ်ကျပ်တို့ကို၊

ဒေဟိ-လော့၊ ဣတိ အာဟ-၏၊သော ရဇ္ဇော-သည်၊ဘော လုဒ္ဒက-ဆိုး၊ မယာ-သည်၊တေ-အား၊ ပထမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ဧကော ကဟာပဏော-ငွေ တကျပ်ကို၊ ဒိန္နောနနု-ပေးအပ်ပြီ မဟုတ်လော၊ ဣတိအာဟ-၏၊ အာမ ဒိန္နော-ဩြော်ပေးအပ်ပြီး၏ ဣတိ အာဟ-၏၊ဣဒံ ဒိဂပေါတကံ-ကို၊ဂဏှ-လော့၊ ဧ-ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်၊ သောစကဟာပဏော-ထိုတကျပ် ၎င်း၊(ထိုဟာက တကျပ်ဟူလို)ကဟာပဏာ ဿနကော-တကျပ်ထိုက်တန် သော၊ အယည္တမိဂပေါတကော-ဤသမင်ငယ်၎င်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒွေကဟာ ပဏာ-နှစ်ကျပ်တို့သည်၊ဘဝိဿန္တိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ, အာဟ-၏၊သော လုဒ္ဒကော-သည်၊ ကာရဏံ-အကြောင်းဟုတ်သည်ကို၊ ဝဒတိ-ပြောဆို ၏၊ ဣတိသလ္လက္ခေတွာ-ဤသို့မှတ်၍၊ မိဂပေါတကံ-ကို ဂဟေတွာ-၍၊ မိဂံ-ကို၊ အဒါသိ-ပြီ၊ဣတိ-ကား၊ ဧကံ ဝတ္ထု-တည်း။

နိုက္ခတိဘိ - ကား၊ ယောဂဝသေနဝါ - လုံ့လ၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ မာယာဝသေနဝါ - ဖြင့်၎င်း၊ အပါမင်္ဂ-ရွှေခါးကြိုးမဟုတ်သည်ကို၊ ပါ မင်္ဂန္တိ-၍၊ အမဏိ-ပတ္တမြား (မြ) မဟုတ်သည်ကို၊ မဏိန္တိ-၍၊ အသု ဝဏ္ဏံ - ရွှေမဟုတ်သည်ကို၊ သုဝဏ္ဏန္တိ-၍၊ ကတွာ-၍၊ ပဋိရူပကေန- အတုပြသဖြင့်၊ ဝဉ္စနံ-တည်း၊ (ပဋိရူပကေန ဝဉ္စနံ ဖွင့်လို၎င်း)။ ။**သာစိ ယောဂေါ**တိ-ကား၊ ကုဋိလယောဂေါ-ကောက်တကျစ်ပြုခြင်းတည်း၊ ဧတံ-ဤ သာစိယောဂ ပဒသည်၊ ဧတေသံယေဝ ဥက္ကောဋနဝဉ္စနံ-ထို ဥက္ကောဋန စသည်တို့၏သာလျှင်၊ နာမံ-တည်း၊(သဝနံ သသနံ သာစိ၊ ကောက်ကျစ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း၊ သာစိ, ကုဋိလဟောဟု ပြ၏၊ ဧတေသံ ယေဝ စသည်ဖြင့် ရှေ့သုံးပုဒ် ဒွန်တွဲ၍ သာစိယောဂနှင့် ကမ္မဓာရည်းတွဲ ဟု ပြ၏)။ ။တသ္မာ-ကြောင့်၊ (လဋ္ဌဂုဏ) ဥက္ကောဋနသာစိယောဂေါ- တံဆိုးစားခြင်းတည်းဟူသော ကောက်တကျစ် ပြုခြင်း၎င်း၊ဝဉ္စနသာ စိယောဂေါ-လှည့်ပတ်ခြင်းတည်းဟူသော ကောက်တကျစ်ပြုခြင်း၎င်း၊ နိကတိသာစိယောဂေါ - အတုပြုခြင်း တည်းဟူသော ကောက်တကျစ် ပြုခြင်း၎င်း၊ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ-ဤသာစိယောဂ၌၊အတ္ထော-ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော- ၏။ ။ကေစိ - တို့သည်၊ အညံ-တပါးသောဝတ္ထုကို၊ ဒဿေတွာ- ၍၊ အညဿ-နှင့်၊ ဝါ-ကို၊ ပရိဝတ္တနံ-ဖလှယ်ခြင်းသည်၊သာစိယောဂေါ- ၏၊ ဣတိ ဝဒန္တိ-န်၏၊ ပန-ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊တံ-ထိုသာစိယော

ဂကို၊ဝဋ္ဋနေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတံ - ရေတွက်အပ်၏၊ ('တံပန ဝဋ္ဋနေနေဝသင်္ဂဟိတံ'သည် ကေစိဆရာ၏ အပြစ်ပြသောစကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် သမာနဝါဒသာ ပိုကောင်းသည် ဟူလို)။ ။ဆေဒနာဒိသု- တို့၌၊ **ဆေဒန္တိ**-ကား၊ ဟတ္ထပါဒါဒိ - လက်ကို ဖြတ်ခြင်း စသည် တည်း။ ။**ဝဓေတိ**-ကား၊ မာရေတိ - ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်းတည်း၊ (ပါဠိတော်ပါဌ်ဆိုပြီးဖြစ်၍ ပါဠိရှိသေသနည်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက် ခြင်းကိုသာယူ)။ ။**ဗန္ဓတိ**-ကား၊ ရဇ္ဇုဗန္ဓနာဒိဟိ-ကြိုးဖြင့်ဖွဲ့ချည် ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓနံ-ဖွဲ့ချည်ခြင်းတည်း။ ။**ဝိလောပံ ခေါ ဂါမဃာတံ ကရောတိ**-ကား၊ ဟိမဝိပရာမောသော-ဆီးနှင်းဖြင့် ဖုံးကွယ်၍လုယူခြင်းလည်း၊ ဂုမ္ဗဝိပရာမောသော -ချုံဖြင့်ဖုံးကွယ်၍ လုယူခြင်းလည်း၊ ဣဓဒိသော-၏၊ ဟိမပါတသမယေ- ဆီး, နှင်း ကျချာ အခါ၌၊ ဟိမေန-ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ- သည်၊ဟုတ္တွာ-၍၊မဂ္ဂပဋိပန္နံ-ခရီးသွားသော၊ဇနံ-ကို၊ယံ မုသန္တိ-အကြင် လုယူကုန်၏၊ ဣဒံ-ကား၊ ဟိမဝိပရာမောသော-၏၊ ဂုမ္ဗာဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆန္နာ-သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ မဂ္ဂပဋိပန္နံ-သော၊ ဇနံ-ကို၊ ယံ မုသန္တိ- ကုန်၏၊ အယံ-ကား၊ ဂုမ္ဗဝိပရာမောသော-၏။ ။ဂါမနိဂမဃာတာဒိနံ- ရွာ, နိဂုံ စသည်တို့ကို၊ ဝိလောပကရဏံ - လုယက် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ပြုခြင်း ကို၊**အာဒိ**မောဒေပါ-၍၊ပုစ္ဆတိ-၏။ ။**သဟသာကာရာ**ဓိုတိ-ကား၊ သာဟ သိက ကြံသာ-အနိုင်အထက်, နှိပ်စက်ကလူ ပြုမူခြင်းတည်း၊ (ကြံသာ ဖြင့် ကရဏံ ကာရော သဟသာ ကာရော သဟသာကာရောပြု၏၊သဟ သာနိပါတ်၊) ဂေဟံ-သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ သတ္ထံ-ဒါးကို, လက်နက်ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ ဣစ္ဆိတဘဏ္ဍာနံ-အလိုရှိ အပ်သော ဥစ္စာတို့ကို၊ ဂဟဏံ-တည်း၊ ဇေ၀ံ-သို့၊ ဧတသ္မာ ဆေဒနာ- ထိဖြတ်ခြင်းမှလည်း၊ ဝါ-ဖြတ်ကြောင်းစေတနာမှလည်း။ပ။ ဧတသ္မာ သဟ သာကာရာ-မှလည်း၊ဝါ-မှလည်း၊ သမဏော ဂေါတမော ပဋိဝိရတော ဂေါတမ သည်၊ ဝါ-ဂေါတမော-ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သမဏော-ရဟန်း သည် ပဋိဝိရတော-၏၊ ဣတိ ဝဒေယျ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတ သာ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဝဒမာနော-သော၊ ပုထုဇ္ဇနော-သည်၊ ဣတိဝါ-သို့ လည်း၊ ဝဒေယျ-၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ၊

ဧတ္တာဝတာ-ပါဠိတော်ပါတ် ပဟာယအစ, သဟသာကာရာ ပဋိ ဝိရတော အဆုံး သိမ်းကျုံးဖော်ပြ ၍မှလောက်သော (၍မှ အတိုင်း

အရှည်ရှိသော) သဒ္ဒါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ရူဋ္ဌသီလံနာမ- သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-သည်၊ ဟောဘိ-၏။

ရူဋ္ဌသီလအဖွင့်ပြီးပြီ။

မဇ္ဈိမသီလဝဏ္ဏနာ

၉ဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ရူဋ္ဌသီလံ-ရူဋ္ဌသီလကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ-ချဲ့ပြီး၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ မဇ္ဈိမသီလံ–ကို၊ ဝိတ္ထာရေန္တော-ချဲ့ တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-မူလိုသောကြောင့်၊ ဝါ-မူလိုသော မြတ်စွာ ဗုဒ္ဓသည် (ဝိတ္ထာရေတိဘိ ဝိတ္ထာရေန္တော) **ယထာဝါ ပနေကေ ဘောန္တော**တိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ (ပါဠိတော်၌ ဝိဟာရန္တိယထာဝါ-နေကြကုန်သကဲ့သို့, သော်လည်းဟုပေး၊ ယထာတိ ဩပမ္မတ္ထေ နိပါ တော ဝါတိ ဝိကပ္ပနတ္ထေ၊ပနာတိ ဝစနာလင်္ကာရေ၊ ။ဤကား သမ္ဗန္ဓ သံဝဏ္ဏနာ)

(ဣဒါနိ စသည်ဖြင့် သမ္ဗန္ဓသံဝဏ္ဏနာကိုပြပြီး၍ ပဒသံဝဏ္ဏနာစသည် ကို ပြလိုရကား တတြာယံစသည်မိန့်။ ။ယထာဝါ ပနေကေ ဘောန္တော စသည်ဘို၏ အဖွင့်ကို ပြအံ့ဟု ဆို၏၊ ဆရာဖွင့်မည့် သံဝဏ္ဏနာသည် အနုတ္တာန ပဒသံဝဏ္ဏနာ, အပုဗ္ဗပဒသံဝဏ္ဏနာ, အနုပုဗ္ဗပဒသံဝဏ္ဏနာ တို့တွင် အဘယ်သံဝဏ္ဏနာဖြင့် ဖွင့်ဆိုမည်နည်း၊ အပုဗ္ဗသံဝဏ္ဏနာအား ဖြင့် ဖွင့်ဆိုမည်လော စောဒနာရန်ကြောင့် တတြာယံစသည်မိန့်)။ ။ တတြ-ထိုယထာဝါ ပနေကေ ဘောန္တော စသောပါဌ်၌၊ အယံ-သည် ကား၊အနုတ္တာနပဒဝဏ္ဏနာ-မပေါ်လွင် မထင်ရှားသောပုဒ်တို့ကိုဖွင့်ရာ, ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သောအဋ္ဌကထာတည်း၊(န ဥတ္တာနာနိတိ အနုတ္တာနာနိ၊ အနုတ္တာနာနိ ပဒါနိ အနုတ္တာနပဒါနိ၊ ဝဏ္ဏီယတိ ဧတာယ အဋ္ဌကထာ ယာတိ ဝဏ္ဏနာ၊အနုတ္တာနပဒါနံ ဝဏ္ဏနာ အနုတ္တာနပဒဝဏ္ဏနာ။ ဤကား ပဒသံဝဏ္ဏနာတည်း)

သဒ္ဓါဒေယျာနီတိ-ကား၊ ကမ္မဥ္စ-ကံကိုရင်း၊ ဖလဥ္စ-အကျိုးကိုရင်း၊ ဣဓလောကဥ္စ - ဤပစ္စုပ္ပန် လောကကိုရင်း၊ ပရလောကဥ္စ - တမလွန် လောကကိုရင်း၊ သဒ္ဒဟိတွာ - ယုံကြည်၍၊ ဒိန္နာနိ - လှူအပ်ကုန်သော

ပစ္စည်းလေးပါးတို့တည်း၊(သဒ္ဒဟာတီတိ သဒ္ဓါ၊ ဒါတဗ္ဗာနီတိ ဒေယျာနိ၊ သဒ္ဓါယ ဒေယျာနိ သဒ္ဓါဒေယျာနိ)

(ငါ၏ဆွေမျိုး စသည်ဖြင့် လှူခြင်းသည်လည်း 'သဒ္ဓါဒေယျ'မည် သင့်လျက် မမည်ခြင်း၌ ဗျတိရေက အားဖြင့် ပြလိုရကား......အယံမေ စသည်မိန့်။ ၊တဒတ္တံ ဗျာတိရေကတော ဉာပေတုံ အယမေတိ အာဒိနာ။ ဋီကာ)အယံ-ဤသူသည်၊မေ-၏၊ ဉာတိ-ဆွေမျိုးတည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့ ၎င်း အယံ-သည်၊မေ-၏၊မိတ္တော-မိတ်ဆွေတည်း၊ ဣတိဝါ-၎င်း အယံ-သည်၊မေ-၏၊ ဣဒံ-ဤအမှုကို၊ ပဋိကရိဿတိ-ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဝါ-၎င်း၊ ဣဒံ-ဤအမှုကို၊ တေန-ထိုသူသည်၊ ကတပုဗ္ဗံ-ပြုဘူး၏၊ ဣတိဝါ-၎င်း၊ ဧဝံ-သို့၊နဒိန္နာနိ-မလှူအပ်ကုန်၊ဣတိအတ္ထော-ဤအနက်။

(တဒေဝ သမတ္ထေတုံ ဧဝံ ဒိန္နာနိဟိတိ အာဒိမာဟ။ ၊ဋီကာ)ဟိ-မှန်၊ ဝါ-အပြစ်ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဒိန္နာနိ-သော်၊ သဒ္ဓါဒေယျာနိနာမ-သဒ္ဓါ၍ လှူအပ်ကုန်သည်မည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ **ဘောဇနာနီတိ** ဧတံ - သည်၊ ဒေသနာသီသမတ္တံ-ဒေသနာကို ခေါင်းတည်ခြင်းမျှသာ တည်း။(ဘောဇနာနိသည် ပဓာနနည်း, ဧကဒေသူပစာ)

(ဘောဇနာနိ၌ ဘောဇဉ်တခုတည်းကိုသာ ယူသင့်သည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် အတ္ထတောပန စသည်မိန့်)။ ၊ပန-ထင်စွာပြအံ့၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊သဒ္ဓါဒေယျာနိ-သဒ္ဓါဖြင့် လှူအပ်ကုန်သော၊ဘော ဇနာနိ-ဘောဇဉ်တို့ကို၊ဘုဉ္ဇိတွာ-သုံးဆောင်ကုန်၍၊သဒ္ဓါဒေယျာနိ-ကုန် သော စီဝရာနိ-တို့ကို၊ ပါရုပိတွာ-ဝတ်ရုံ၍၊ သဒ္ဓါဒေယျာနိ-ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ-ကျောင်း,အိပ်ရာနေရာတို့ကို၊သေဝမာနာ-မှီဝဲကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါဒေယျံ-သော၊ ဂိလာနပစ္စယံ-အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်, အသက်၏ အရံအကာ တန်းဆာ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ဆေးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနာ-သုံးဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ-သို့၊ဧတံ သဗ္ဗံ-သည်၊ ဝုတ္တမေဝ- ဆိုအပ်ပြီးရာ ပါဝင်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ၊

သေယျထိဒန္တိ - ကား၊ နိပါတော - တည်း၊ (ပါဠိတော်၌ သေယျထိဒံ- အဘယ်တို့နည်း၊ **တနည်း** .. ဣမံဒိုဏမာနိ - ဤ ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်၊ သေယျထာကတမာနိ-အဘယ်တို့နည်းဟုပေး)ယဿ-အကြင်ဗီဇဂါမ်, ဘူတဂါမ်ကို၊ သမာရမ္ဘံ-ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ-အားထုတ်ကုန် လျက်၊ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏၊သော ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမော-သည်၊ကတမော-

နည်း၊ ရှုတိအသံ-ကား၊ တဿ-ထို သေယျထိဒံ ဟူသောနိပါတ်ပုဒ်၏၊ အတ္ထော-တည်း၊

တတော-မှ ပရံ-၌၊ တံ ဗီဇဂါမ ဘူတဂါမံ-ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြလို သည့်ဖြစ်၍၊ ဝါ-သောကြောင့်၊ ဝါ-ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဗုရား သည်၊ (ဒဿေတိတိ ဒဿေန္တော) မူလဗီဇန္တိအာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏၊ တတ္ထ-၌၊ မူလဗီဇံ နာမ - အမြစ်မျိုးစေ့မည်သည်၊ ဝါ-အမြစ်မျိုးစေ့ရှိ သော ဘူတဂါမ်မည်သည်၊ ဟလိဒ္ဒ-နနွင်း၊ သိင်္ဂိဝေရံ - ချင်း၊ ဝစါ-လင်းလေ(နေ) ဝစတ္တံ-ဆိပ်ဖူး၊ အတိဝိသံ-အဘိဝုသ်၊(မိဒုတ်)(အတိဝ ဝိသတိ ဘေသဇ္ဇပယောဂေသူတိ အတိဝိသံ၊ ဘေသဇ္ဇပယောဂေသု-ဆေးကုရာဘို၌၊ အတိဝ ဝိသတိ-အလွန်အသုံးဝင်၏ဟု ပေး) ကဋုက ရောဟိနီ-ဆောင်းမေးခါး၊ ဥသိရံ-ပန်းရင်း၊ ဘဒ္ဒမုတ္တကံ-နွားမြေရင်း၊ (မုံညင်း)ရှုတိ ဝေမာဒိ-ဤသို့စသည်တည်း၊ (မူလံ ဗီဇံ မူလဗီဇံ၊ မူလ ဗီဇ ရ၏ မူလံ ဗီဇံ အဿ ဘူတဂါမဿာတိ မူလဗီဇံ၊ဘူတဂါမ် ရ၏၊ တနည်း......မူလဗီဇဥ္စ မူလဗီဇဥ္စ မူလဗီဇံ၊ အမြစ်မျိုးစေ့,အမြစ်မျိုးစေ့ရှိ သော ဘူတဂါမ် ရ၏၊ဧကသေသနည်းတည်း၊ တနည်း......သာမည နိဒ္ဒေသနည်းအားဖြင့် အမြစ်မျိုးစေ့,အမြစ်မျိုးစေ့ရှိသော ဘူတဂါမ်နှစ် ပါးကိုဟောလေသည် တတော တံ ဒဿေန္တော,ထောက်ပါ)

ခန္ဓဗီဇံ နာမ-ပင်စည်မျိုးစေ့မည်သည်ကား၊ ဝါ-ပင်စည်မျိုးစေ့ရှိ သော ဘူတဂါမ်မည်သည်ကား၊ အဿတ္ထော-ညောင်ဗုဒ္ဓဟေ၊ နိုဂြော ဓော-ညောင်ပင်၊ ပိလက္ခ-ညောင်ကြပ်၊ ဥဒုမ္ဗရော ရေသဖန်း၊ ကစ္ဆ ကော ဖအောင်း၊ ကပိတ္ထနော-ညောင်ချဉ်၊ ရှုတိဝေမာဒိ တည်း၊ (ကပိ ထနောတိ အခွံလက်ရဖလော သေတရုက္ခော၊ သော ဟိ ကပ္ပတိ စလ တိတိ ကပိဿနော ထနပတ္တယောန၊ ကပိတိ ဝါ မက္ကဋော၊ တဿ ထန သဒိသံ ဖလံ ယဿာတိ ကပိထနော၊ ကပိထနောတိ ပိပ္ပလိရုက္ခော ဖွင့်သောဂိုကာအလို ချဉ်သောရွက်ညွန့်,အသီးရှိသော သစ်ဖြူပင်,ပြည့် စင်ပင်, ညောင်ကြပ် ဟု ပေးသင့်၏၊ အဘိဓာန်နိသျသစ်၌ 'သီး'ဟု ပေး၏)

ဖဠုဗီဇံ နာမ-အဆစ်မျိုးစေ့ မည်သည်ကား၊ ဝါ-အဆစ်မျိုးစေ့ရှိ သောဘူတဂါမ်မည်သည်ကား၊ ဥစ္ဆု-ကြံ၊နဠော-ကျူ၊ဝေဠု-ဝါး၊ရှုတိ ဝေမာဒိ-တည်း၊

အဂ္ဂဗီဇံနာမ-အညွန့်မျိုးစေ့ မည်သည်ကား၊ ဝါ-အညွန့်မျိုးစေ့ရှိ သော ဘူတဂါမ်မည်သည်ကား၊ အဇ္ဇကံ-ကညို့၊(ရုံးပြူ) ဖဏိဇ္ဇကံ-ရုံးရှိန်း၊ ဝါ-ပင်စိမ်း၊ ဟိရိဝေရံ-မုံလာ၊ ဝါ-ဖာလာ(ပန်းမ)ဣတိဧဝမာဒိ-တည်း။

ဗီဇဗီဇံနာမ-အစေ့မျိုးစေ့မည်သည်ကား၊ ဝါ-အစေ့မျိုးစေ့ရှိသော ဘူတဂါမ်မည်သည်ကား၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ-ကောက်၊အပရဏ္ဏံ-ပဲ၊ ဣတိဧဝမာဒိ-တည်း။

ဟိ-ဗီဇဂါမ,ဘူတဂါမတို့၏ အရအသူးကိုပြဆိုအံ့၊ ဧတံ သမ္ဘံ-ကို၊ ရုက္ခတော-သစ်ပင်မှ၊ဝိယောဇိတံ-ကင်းကွာသော၊ ဝိရုဟနသမတ္ထမေဝ-ပေါက်နိုင်သောမျိုးစေ့ကိုသာလျှင်၊ ဗီဇဂါမောတိ-၍၊ဝုတ္တံ-၏။ ။ ပန-ပါး၊ ရုက္ခတော-မှ၊ အဝိယောဇိတံ-မကွာသေးသော အသုက္ခံ-မခြောက်သေးသောမျိုးစေ့ကို၊ဘူတဂါမောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-၏ တတ္ထ-ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဘူတဂါမသမာရမ္ဘော-ဘူတဂါမ်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ ပါစိတ္တိယဝတ္ထု-ပါစိတ်၏ အကြောင်းဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဗီဇဂါမသမာရမ္ဘော-ကို၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုတိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

သန္နိဓိကာရပရိဘောဂံ-ကား၊ သန္နိဓိကတဿ-ပြုအပ်ပြီးသော သိုမှီးခြင်းရှိသော စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ကို၊ ဝါ-သိုမှီးခြင်းကို ပြုအပ် သော စားဘွယ်သောက်ဘွယ်ကို၊ပရိဘောဂံ-သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ (သန္နိဓာနံ သန္နိဓိ၊ ကရီယတေတိ ကာရော၊ သန္နိဓိ ကာရော သန္နိဓိကာရော၊ ပရိဘုဉ္ဇနံ ပရိဘောဂေါ၊ သန္နိဓိကာရဿ ပရိဘောဂေါ သန္နိဓိကာရ ပရိဘောဂေါ၊ သိုမှီခြင်းကို ပြုအပ်သောဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင် ခံစား ခြင်း။ ။တနည်း ... အာစယံ ဂါမိနော ဟု ဆိုလိုလျက် အနုနာသိက လောပအားဖြင့် အာစယဂါမိနော ဟူ၏သို့ သန္နိဓိကာရံ ပရိဘောဂံ ဟု ဆိုလိုလျက် နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၍ သန္နိဓိကာရ ပရိဘောဂံ ဟုဆိုသည်၊ ဤနည်းအလို 'သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍သုံးဆောင်ခြင်းကို'' ဟု ပေး)။ ။တတ္ထ-ထိုသန္နိဓိကာရပရိဘောဂံ ဟူသော စကားခွဲ၌၊ ကထာ - စကားသည်၊ ဝိနယဝသေန စ-ဝိနည်း၌ လာသောအကျင့်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ (ကာယ ဝါစာနံ ဝိနယနံ ဝိနယော၊ဝိနယေ အာဂတာစာရော ဝိနယော၊အာဂတာ စာရ နောက်ပုဒ်ကျေ၊ ၎င်းဖြင့် ဝိနည်းအကျင့်ကိုသာယူ)။ ။သလ္လေခ

ဝသေနစ–သလ္လေခ၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း၊(သမ္မာ ကိလေသေ လိခတိ တိ သလ္လေခေါ၊ ၎င်းဖြင့် သုတ္တန်နည်း အကျင့်ကိုသာ ပါရိသေသနည်းအားဖြင့် ယူ)။ ။ဒုဗ္ဘိခ–၏၊တာဝ–စွာ၊ဝိနယဝသေန–ဖြင့်၊ အဇ္ဈုပဒိုဂ္ဂဟိတံ·ယနေ့အကပ်ခံအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ–အလုံးပုံသော၊ အန္နံ–အစာသည်၊ အပရဇ္ဇု–နက်ဖြန်၌၊သန္နိဓိကာရကံ–ပြုအပ်ပြီးသော သိုမှီးခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ–၏၊ တဿ သန္နိဓိကာရဿ – ထိုပြုအပ်ပြီးသော သိုမှီးခြင်းရှိသော အစာကို၊ ပရိဘောဂေ – သုံးဆောင်ခြင်း ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ–သင့်၏၊ ။ပန–ပါး၊ အတ္တနာ–သည်၊ဝါ–မှ၊ လဒ္ဓံ–ရအပ်သောဥစ္စာကို၊ သာမဏေရာနံ–တို့အား ဒတွာ–၍၊ တေဟိ သာမဏေရေဟိ–တို့သည်၊ ဝါ–တို့မှ၊ လဒ္ဓံ–ကို၊ထပေါပေတွာ–ထားစေ၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ–၌၊ဘုဉ္ဇတိ–၏၊ ဝါ–သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ပန–ထိုသို့အပ်သော်လည်း၊ သလ္လေခေါ–သည်၊ နဟောတိ–မဖြစ်။

ပါနသန္နိဓိမှိ – ၌၊ ဗြဲသဝနယော– ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ တတ္ထ ပါနသန္နိဓိမှိ–၌၊ အဋ္ဌပါနာဒိနိ–သရက်အဖျော် အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌပါနာနိ–ရှစ်ပါးသော အဖျော်တို့သည်၊ပါနံနာမ-ပါနမည်၏၊ယာနိ–အကြင်အဖျော်တို့သည်၊တေသံ–ထိုမူလအဖျော်တို့အား၊အနုလောမာနိ–လျော်ကုန်၏၊ တာနိစ–သိုအနုလောမအဖျော်တို့သည်လည်း၊ ပါနံနာမ–၏၊တေသံ-ထိုမူလ, အနုလောမအဖျော်တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော–ကို၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ – ၌၊ ဝုတ္တော – ပြီ။

သပြေ, သရက်, နွယ်သပြက်, ဖက်သက် သစ်မည်စည်၊
တော, အိမ်ငှက်ပျော၊ ကြာစွယ်နှော၊ မှဘ်လော ရှစ်ဖျော်ရည်။
ရေအေး, နေချက်၊ သောက်အပ်လျက်၊ မီးချက်မအပ်ပြီ။
ရှောက်, မန်ကျည်းစ ၊နုလောမ၊ ဌလျော်လှ အဖျော်ရည်။

ဝတ္ထသန္နိဓိမှိ–အဝတ်ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခြင်း၌၊ ဝါ–သိုမှီး သိမ်းဆည်းအပ်သော အဝတ်၌၊(သန္နိဓာနံ သန္နိဓိ၊ဝတ္ထဿ သန္နိဓိ ဝတ္ထသန္နိဓိ၊ သန္နိဓိယတေတိ သန္နိဓိ၊သန္နိဓိ ဝတ္ထံ ဝတ္ထသန္နိဓိ)။ ။အနဓိဋ္ဌိတံ–အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးသော၊ အဝိကပ္ပိတံ – ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ သန္နိဓိစ–သန္နိဓိသည်လည်း၊ ဟောတိ–၏၊ သလ္လေခဉ္စ–ခကိုလည်း၊ ကောပေတိ–ပျက်စီးစေ၏၊ အယံ–ဤစကားသည်၊ ပရိယာ

ယ ကထာ-ပရိယာယ်ဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဓါ-ဝိနည်း ကံအား သင့်လျော်လျောက်ပတ်သော အသုံးအနှုန်းတည်း၊(ပရိယာယတိ ကပ္ပိယတိ တိ ပရိယာယော၊ ကပ္ပိယဝါစာနုသာရေန ပဋိပတ္တိ၊ ကထိယတိ ဧတာယာတိ ကထာ၊ ပရိယာယဿ ကထာ ပရိယာယကထာ၊ အပ်သော စကားအား လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဓါ-အပ်အောင်ပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဆိုအပ်သောစကားတည်း)

ပန-ပါး၊ နိပ္ပရိယာယတော-မုချအားဖြင့်၊ တိစီဝရ သန္တုဋ္ဌေန-သက်န်းသုံးထည်ဖြင့် ရောင့်ရဲသည်၊ (သမ္မာ တုသတီတိ သန္တုဋ္ဌော၊ တိစီဝရေန သန္တုဋ္ဌော တိစီဝရသန္တုဋ္ဌော)ဘဝိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ စတုတ္ထံ-လေးထည် မြောက်၊ လဘိတွာ-ရသည် ရှိသော်၊ အညဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊ ယဿ ကဿစိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော သူအား၊ ဒါတုံ-ငှါ၊ နသက္ကောတိ-မစွမ်းနိုင်အံ့၊ ပန-ပါး၊ ယဿ-အား၊ ဒါတုကာမော-ပေးလိုသည် ဟောတိ-၏၊ သော-သည်၊ ဥဒ္ဒေသံ ဂဏှာယဝါ-ပါဠိသင်ခြင်းငှါလည်း၊ ပရိပုစ္ဆံ ဂဏှာယဝါ-အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းငှါလည်း၊ ဂတော-အံ့၊ အာဂတမတ္တေ-လာကာမျှ၌ ဒါတဗ္ဗံ-၏၊အဒါတုံ နဝဋ္ဋတိ-မပေးဘဲမနေသင့်၊ ပန-ပါး၊ စီဝရေ-သည်၊ အပ္ပဟောန္တေ-မလောက်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စာသာယ-သင်္ကန်းလျာပုဆိုး ရနိုးခြင်းသည်၊ သတိယာ-သော်၊ အနုညာတကာလေ-ခွင့်ပြုရာ ကာလ၌၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ထားသင့်၏၊သူစိ သုတ္တစီဝရကာရကာနံ-အပ်, ချည် သင်္ကန်းချုပ်သွားတို့ကို၊အလာဘေန-ကြောင့်၊တတောပရမ္ပိ-ထိုတလထက်အလွန်လည်း၊ ဝိနယကမ္မံ ကတွာ-ဝိနည်းကံပြု၍၊ဓါ-အဓိဋ္ဌာန်တင်၍၊ဓါ-ဝိကပ္ပနာပြု၍၊ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ထားသင့်၏၊ပန-ပါး၊ ဣမသ္မိံ စီဝရေ-သည်၊ ဖိုးဏ္ဏာ-ဆွေးမြည့် ဟောင်းနွမ်းသည်ရှိသော်၊ ပုန-တဘန်၊ ဤဒိသံ စီဝရံ-ဤသို့သော သင်္ကန်းကို၊ ကုတော လဘိဿာမိ- အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း၊ နလဘိဿတိယေဝ-မရနိုင်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အောက်မေ့၍၊ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိ-မထားသင့်။ပ။ကောပေတိ-၏။

ယာနသန္နိဓိမှိ-၌၊ ယာနံနာမ-သည်၊ ဝယှံ-ပေါင်းချုပ်၊ ရထော-ရထား၊သကဋံ-လှည်း၊ သန္ဒမာနိကာ-သံလျင်း၊ သိဝိကာ-ထမ်းစင်၊ ပါဋင်္ကီ-ပုဆိုးသံလျင်း၊ ဣတိ ဧတံ-ဤအလုံးရုံသည်၊ ပဗ္ဗဇိတဿ-၏၊

န ယာနံ-ယာဉ်မမည်၊ ပန-ပါး၊ဥပါဟနာ-တို့သည်၊ ပဗ္ဗဖိတသာ-၏၊ ယာနံယေဝ-ယာဉ်မည်သည်သာတည်း။

(ဧက ဘိက္ခုဿ ဟိဘိအာဒိ တဒတ္ထသမတ္ထနံ)။ ၊ဟိ-မှန်၏၊ ဧက ဘိက္ခုဿ-ရဟန်းတပါးအတွက်၊ အရညတ္ထာယ-တောသို့ စီးရန်အလို့ ငှါ၊ ဧကော-ဘိနပ်တရန်၊ ခေါတပါဒကတ္ထာယ-ခြေဆေးပြီး၍ စီးရန် အလို့ငှါ၊ဧကော-တရန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဥက္ကံသတော-အလွန်အားဖြင့်၊ ဒွေ ဥပါဟနသဃ်ာဋာ-ဘိနပ်နှစ်ရန်တို့သည်၊ (သံဟာနိတဗ္ဗာ ဗဒ္ဓိတဗ္ဗာတိ သဃ်ာတာ၊ဥပါဟနာယေဝ သဃ်ာတာ ဥပါဟနသဃ်ာတာ) ဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၏ တတိယံ-သုံးရန်မြောက်၊ လဘိတွာ-သော်၊ အညဿ-အား၊ ဒါတဗ္ဗာ-အပ်၏၊ဟိ-ပါး၊ရှုမည်ကို-သည်၊ဖိနပ်-သော်၊ အညံ-တပါး သော ဘိနပ်ကို၊ ကုတော လဘိဿာမိ-နည်း၊ နလဘိဿတိယေဝ - တည်း၊ဣတိ-၍၊ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိ-မထားသင့်။ပ။ကောပေတိ-၏။

သယနသန္နိဓိမှိ-၌၊သယနန္တိ-ကား၊ မဉ္စော-ညောင်စောင်း, ကုတင်တည်း၊ (မဉ္စောဘိ နိဒဿနမတ္တံ။ ပိုကာ။ ။မဉ္စောတိ စတ္တာရော မဉ္စာ မသာရကော ဗုန္ဒိကာဗဒ္ဓေါ ကုဠီရပါဒကော အာဟစ္စပါဒကောတိ။ ။ ဗျာနဝိဘင်္ဂဋ္ဌကထာ)ဧကဿဘိက္ခုနော-ရဟန်းတပါးအတွက်၊ဂဗ္ဘေ-တိုက်ခန်း၌၊ဧကော-ညောင်စောင်းတခု၊ဒိဝါဌာနေ-နေ့သန့်ရာ အရပ်၌၊ ဧကော-တခု၊ဣတိ-သို့၊ဥက္ကံသတော-ဖြင့်၊ ဒွေ မဉ္စာ-တို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၏၊တတော-ထိုညောင်စောင်းနှစ်ခုထက်၊ဥတ္တရိ-အလွန်၊လဘိတွာ-သော်၊အညဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော ဝါ-အားလည်းကောင်း၊ ဂဏဿ ဝါ-ဂိုဏ်းအားလည်းကောင်း၊ဒါတဗ္ဗော-၏၊ အဒါတုံ နဝဋ္ဋတိ-မပေးဘဲမနေသင့်။ပ။ကောပေတိ-၏။

ဂန္ဓသန္နိဓိမှိ-၌၊ဘိက္ခုနော-အား၊ကဏ္ဍု ကစ္ဆု ဆဝိဒေါသါဒိအာဗာဓေ-ယားနာ,ဝဲနာ,အရေနာအစရှိသောအနာသည်၊သတိ-သော်၊ဂန္ဓာ-နံ့သာတို့သည်၊ဝဋ္ဋန္တိ-ကုန်၏၊ တသ္မိံ ရောဂေ- ထိုရောဂါသည်၊ ဝူပသန္တေ-ငြိမ်းအေးသည်ရှိသော်၊တေ ဂန္ဓေ-ထိုနံ့သာတို့ကို၊ အာဗာဓာ ပေတွာ-ဆောင်စေ၍၊ အညေသံ-နံ့သော၊ အာဗာဓိကာနံ ဝါ-ဂိလာနတို့ အားလည်း၊ ဒါတဗ္ဗာ-နံ၏ ဒွါရေ-၌၊ပဉ္စင်္ဂုလိဃရဂူပနာဒိသု ဝါ-လက်ငါးချောင်းဖြင့် ကျောင်းကို လိမ်းကျံခြင်းစသည်တို့၌လည်း၊ ဥပနေတဗ္ဗာ-

ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ပန-ပါး၊ပုန-တဖန်၊ ရောဂေ-သည့်၊ သတိ-သော်၊ ဘဝိဿန္တိ-ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ဓါ-အသုံးကျကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-၍၊ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိ-မထားသင့်၊ ဂန္ထသန္နိဓိစ-သည်လည်း၊ဟောတိ-၏၊သလ္လေခဋ္ဌ- ကိုလည်း၊ကောပေတိ-၏။

ဂုတ္တာဝသေသံ-ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်းကျန်သမျှကို အာမိသန္တိ-၍၊ (ကိလေသေဟိ အာမသိယတေတိ အာမိသံ) ဒဠ္ဟဗ္ဗံ-၏၊ ဣဒံ-ဤအာမိသ သည်၊သေယျထာကတမံ-နည်း၊ဣဓသာသနေ-၌၊ဧကစ္စောဘိက္ခု-အချို့ သောရဟန်းသည်၊ တထာရူပေကာလေ-ထိုသို့သဘောရှိသောအခါ၌၊ ဥပကာရကဘိဝသတိ-ကျေးဇူးများသတ္တံ့၊ဣတိ-၍၊တိလတဏ္ဍုလ မုဂ္ဂ မာသ နာဠိကေရ လောဏ မစ္ဆ မံသ ဝလ္လူရ သပ္ပိ တေလ ဂုဠ ဘာဇနာဒိနိ-နှမ်း, ဆန်, ပဲနောက်, ပဲကြီး,အုန်း,ဆား, ငါး, ဟာနည်း..... ငါးဆားနယ်(ငါးချောက်) အသားပို, အသားချောက်, ထောပတ်အိုး, ဆီအိုး, တင်လဲအိုးစသည်ဘို့ကို၊ အာဟရာပေတွာ-၍၊ ဌပေတိ-၏၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ဝဿကာလေ-မိုးကာလ(မိုးတွင်း)၌၊ကာလဿေဝ-နံနက်စောစောကသာလျှင်၊သာမဏေရေဟိ-တို့ကို၊ ယာဂုံ-ကို ပစာ ပေတွာ-ကျိုစေ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊သာမဏေရ-ဏော၊ ဥဒက ကဒ္ဒမေ-ရေ,ညွန်ရှိသောအခါ၌၊ ဂါမံ-သို့၊ ပဝိသိတုံ-ငှါ၊ ဒုက္ခံ-ခဲယဉ်း၏၊ ဂစ္ဆ-လော့၊အသုကံ ကုလံ-၌မည်သော ဒကာ့အိမ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ မယှံ-၏၊ ဝိဟာရေ-၌၊ နိသိန္နဘာဝံ-နေထိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရောစေဟိ-လော့၊အသုကကုလတော-မှ၊ဒဓိအာဒိနိ-နို့ခမ်းစသည်တို့ကို၊အာဟရ-လော့၊ ဣတိ ပေသေတိ-၏၊ ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဂါမံ-သို့၊ ပဝိသိဿထကိံ-ဝင်ကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိဝုတ္တေပိ-လည်း၊ အာဝုသော-တို့၊ ဒုဒ္ဒိနေ-၌၊ ဂါမော-သည်၊ ဒုပ္ပဝေသော-အဝင်ခက်၏၊ ဣတိဝဒတိ-၏၊တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊တုမှေ-ဟို့သည်၊အစ္ဆထ-နေကြပါကုန်၊ မယံ-တို့သည်၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ပရိယေသိတွာ-၍၊ အာဟရိဿာမ-ဆောင်ခဲ့ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-၍သို့ ပြောဆို၍၊ဂစ္ဆန္တိ-နိ၏၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ သာမဏေရော-သည်၊ဒဓိ အာဒိနိ-တို့ကို၊ အာဟရိတွာ-၍၊ဘာဇနဉ္စ-ဆွမ်းကိုငှင်း၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ-ဟင်းကို ငှင်း၊သမ္ပာဒေတွာ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ဓါ-စိရင်၍၊ ဥပနေတိ-ဆောင်လာ၏၊ တံ-ထိုသာမဏေများဆောင်လာသော ဆွမ်းကို၊ ဘုဉ္ဇန္တဿေဝ-စား

သော ရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဓါ-စားစဉ်ပင်လျှင်၊ ဥပဋ္ဌာကာ- အလုပ်အကျွေးတို့သည်၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို၊ ပဟိဏန္တိ-ပို့ကုန်၏၊ တတော ပိ-ထိုအလုပ်အကျွေးတို့ ပို့သော ဆွမ်းမှလည်း၊ မနာပံ မနာပံ - ကောင်းနိုးရာရာကို၊ ဘုဉ္ဇတိ-စားပြန်၏၊ အထ ပစ္ဆာ-၌၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ တတော ပိ-ထိုရဟန်းတို့ယူလာသော ဆွမ်းမှလည်း၊ မနာပံ မနာပံ-ကို၊ ဂိဝါယာမကံ-လည်တဆန့်ဆန့်၊ ဓါ-လည်မျိုတိုင်အောင်၊ ဘုဉ္ဇတိယေဝ-စားပြန်သည်သာတည်း၊ ဇေ၀ံ-သို့၊ စတုမာသမ္ပိ-မိုးလေးလကိုလည်း၊ ဝီတိနာမေတိ - လွန်စေ၏၊ အယံ ဘိက္ခု-ကို မဇ္ဈိမကုရုမ္ဗိကဇိပိကံ-ဥုးပြည်းသူကြွယ်တို့၏ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ဓါ-ဘတုံးပေါ်ထိပ်ကွက် အသက်မွေးခြင်းကို၊ (ကုရုမ္ဗံ ခန်အသ ဇတ္တိဘိ ကုဋုမ္ဗိကော၊မဇ္ဈော စ သော ကုဋုမ္ဗိကောစာတိ မဇ္ဈကုဋုမ္ဗိကော၊ မဇ္ဈကုဋုမ္ဗိကဿ ဇီဝိကံ မဇ္ဈကုရုမ္ဗိက ဇိဝိကံ) ဇိဝတ်-မွေးတတ်၏၊ သမဏဇိဝိကံ - ရဟန်းတို့၏ အသက်မွေးမှုကို၊ နဇိဝတိ-မမွေးတတ်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဇေ၀ရူပေါ-ဤသို့ သဘောရှိသော သိမ္ဒြီးခြင်းသည်၊ **အာဒိသသန္နိဓိနာမ**-အာမိသသန္နိဓိမည်သည်၊ ဟောတိ-၏။

(တစ္ပိရဟိတံ သမဏပဋိပတ္တိံ ဒဿေန္တော ဘိက္ခုနော ပနာတိ အာဒိမာဟ)ပန-အနွယကိုဆိုအံ့၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝဿနဋ္ဌာနေ-နေရာ၌၊ ဇကော့တဏ္ဍုလနာဠိ-ဆန်တစလယ်ရင်း၊ ဇကော ဂုဠပိဏ္ဍော-ထန်းသီးမှည့်ပမာဏရှိသော ထန်းလျက်ခဲရင်း၊ စတုဘာဂမတ္တံ-ထန်းလျက်ခဲ၏ လေးဖို့တဖို့မျှ ရှိသော၊ သပ္ပိ-ထောပတ်ရင်း၊ ဣတိ ဇွေတ္တကံ-ဤမျှလောက်ကို၊ အကာလေ-အခါမဟုတ်သည်၌၊ သမ္ပတ္တစောရာနံ-ရောက်လာသော ခိုးသူတို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ နိဓေတုံဝဋ္ဋတိ-သိမ်းဆည်းထားသင့်၏။

(ကသ္မာတိ ဝုတ္တံ၊တေ ဟိတိအာဒိ)ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊တေ စောရာ-တို့သည်၊ ဇွေတ္တကံ-ဤမျှလောက်သော၊ အာမိသပဋိသန္ထာရံ-အာမိသနှင့်စပ်သည်ကို၊ အလဘန္တာ-မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇိဝိတာပိ-မှလည်း၊ ဝေါရောပေယျုံ-ချကုန်ရာ၏၊ ဓါ-ကျစေကုန်ရာ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဇွေတ္တကံ- ဤမျှလောက်သည်၊ သစေ နတ္ထိ - မရှိအံ့၊ အာဟရာပေတွာပိ-ဆောင်စေ၍လည်း၊ ထပေတုံဝဋ္ဋတိ-ထားသင့်၏၊ စ-ဆက်၊ ဇွေ-ဤ

အာမိသ၌၊အဖါသုက ကာလေ-မချမ်းသာသော ကာလ၌ ယံ - အကြင် အာမိသသည်၊ ကပ္ပိယံ-အပ်၏၊ တံ အာမိသံ-ကို၊အဇ္ဈနာဝိ-မိမိကိုယ် တိုင်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ-သုံးဆောင်သင့်၏၊ ပန-ဆက်၊ ကပ္ပိယ ကုဋိယံ-၌၊ဇဟုံ-များစွာ၊ထပေတွာ ဿ ဝိ-ထားသောရဟန်းအားလည်း၊ သန္နိဓိနာမ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-ပါး၊တထာဂတဿ-အား တဏ္ဍုလ နာဠိအာဒီသု-တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိဝါ-အလုံးရုံသည်ရင်း၊ စတုရတနံမဏ္ဍံ- လေးတောင်မျှသော၊ ဝိလောတိကခဏ္ဍံဝါ-ပုဆိုးဖြတ်(ပိုင်း)သည်ရင်း၊ ဧကံ-၍ဥဋ္ဌာသည်၊ မေ-အား၊ အဇ္ဇဝါ-သနေ့ရင်း၊သွေါ-နက်ဖြန်ရင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဓါ-အသုံးကျလတ္တံ့၊ ဣတိ-၍သို့အောက်မေ့၍၊ ထပိတံနာမ-ထားအပ်သည်မည်သည်၊နတ္ထိ-မရှိ။

ဝိသုကဒဿနေသု - သာသနာတော်၏ ခြောင့်,တံကျင်သဘွယ်ဖြစ် သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်း,ကြည့်ရှုနားထောင်စေခြင်းတို့၌၊နစ္စံနာမ- သည် ယံကိဉ္စိ-သော နစ္စ-ကခြင်းတည်း၊ တံ နစ္စ-ကို၊မဂ္ဂံ-သို့၊ ဂစ္ဆန္တော နာပိ-သွားသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဂီဝံ ပသာရေတွာ-သည်ဆန့်၍၊ ဒဋ္ဌုံနဝဋ္ဋတိ-မကြည့်သင့်၊ ပန-ဂန္ဓဂရုဒေါသကို ပယ်ဦးအံ့၊ ထေ-၏ ကခြင်းကို ကြည့်ရှုနားထောင်ရာ,ကြည့်ရှုနားထောင်စေရာတို့၌ ဝိဓာရ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ သမန္တပါသာဒိကာယံ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာ လျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ စ-ဆက်၊ ထေ-၏ဝိသုက ဒဿန သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာ-သို့၊ ဇေ့-တူ၊ သဗ္ဗေသု-ကုန်သော၊ သိက္ခာပဒ ပမို သံယုတ္တေသု-သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော သုတ္တပဒေသု-သုတ်ပုဒ် တို့၌၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏ ဟိ-မှန်၊ဣတော-၏သိက္ခာပုဒ်မှ ပရံ-၌၊ ထေကမ္ပိ- ၏မျှလောက်ကိုလည်း၊အဝတွာ-မဆိုမူ၍၊တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရာသုတ် ပုဒ်တို့၌၊ ပယောဇနမတ္တမေဝ-ပဒတ္ထကို ယှဉ်ခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏ ယိဿာမ ဖွင့်ဆိုကုန်တော့အံ့၊ ဣတိ - အမှာစကားတရပ် အပြီးသတ် တည်း။

ပေက္ခနိ္တ-ကား နဋသမဇ္ဇ-ကချေသည်သဘင်တည်း၊(ပေက္ခံတဗ္ဗန္တိ ပေက္ခံ၊သမ္မဒ္ဒေ သမူဟော ကတံ သမဇ္ဇံ နဋာနံ သမဇ္ဇံ နဋသမဇ္ဇံ)။ ။ **အက္ခာနန္တိ**-ဟူသည်ကား၊ ဘာရတရာမယုဇ္ဈနာဒိကံ-ဘာရတ,ရာမတို့ ၏စစ်ထိုးခြင်းစသည်ကို အက္ခာနံ-ပြောဆိုခြင်းတည်း၊ (အက္ခိယတေ

အကွာခနံ၊ စာပြောာ, စာဟောာ)ယသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ကထိယတိ-၏၊ တတ္ထ-သို့၊ ဂန္တုမ္ပိ-ဌါလည်း။ ဝါ-သည်လည်း၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ။**ပါဏာသရန္တိ**-ကား၊ ကံသတာလံ-မောင်း,ကြေးနှင်း တီးခြင်းတည်း၊ (ပါဏိနာတာဠိ တဗ္ဗံ သရံ ပါဏိဿရံ) ပါဏိတာလံ-လက်ခုပ်တီးခြင်းတည်း၊ ဣတိပိ-လည်း၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ **ဝေတာဠန္တိ**-ကား၊ ဃနတာဠံ – တခဲနက်သော စည်တီးခြင်းတည်း၊ ဝါ – ဒုတ်စည်တီးခြင်းတည်း၊ ဝါ-ကျောက်စည် တီးခြင်းတည်း၊ (တာဠနံ တာဠံ၊ ဝိသေသာနံ တာဠံ ဝေတာဠံ၊ ဝိအရ ဝိသေသ ဖြစ်သော ဃနတူရိယာကောက်)မန္တေန-ဘုတ်ပင် ငေတတ် သော မန္တန်ဖြင့်၊မတသရီရုပဋ္ဌာနံ-သူသေကောင်ကို ထစေခြင်းတည်း၊ ဣဘိပိ, ဧကေ, ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ **ကုမ္ဘထူနန္တိ**-ကား၊ စတုရဿ အမ္ဗဏ တာဠံ-လေးထောင့်စည် တီးခြင်းတည်း၊ ကုမ္ဘသဒ္ဒံ-အိုးစည်သံ၊ ဝါ-အိုးသံ၊ ဣတိပိ ဧကေ ဝဒန္တိ-န်၏၊ (ကုမ္ဘော ဝိယ ကုမ္ဘော၊ အိုးနှင့် တူ သောစည် အိုးစည် **တနည်း** .....ကုမ္ဘအရ ပကတိအိုးယူ၊ ထုနနံ ထုနံ၊ ကုမ္ဘဿ ထုနံ ကုမ္ဘထုနံပြု) **သောဘနကန္တိ** – ကား၊ နဋာနံ-ကချေ သည် တို့၏၊ အဗ္ဘောက္ကိရနံ-နတ်ပွဲပြုခြင်း,နတ်ကနားပေးခြင်းတည်း ဝါ-ကား၊ သောဘနကရံ– (ဣတ္ထိ ပုရိသ ထိုနှစ်ဝတို့ ထက္ကအတူချစ်သွေး မွှေခြင်း စသော ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သော) အဘင့်ဇာတယ် ပြုခြင်းတည်း၊ ပဋိဘာနစိတ္တံ-စိတ်ကူးဉာဏ် ဆန်းကြယ်သလောက် ဆန်း ကြယ်အောင် ပြုခြင်းတည်း၊ ဣတိ,ဝုတ္တံဟောတိ-၏၊ **စဏ္ဍာလန္တိ**-ကား၊ အယောဂုဠကီဠာ-သံလုံးကစားခြင်းတည်း စဏ္ဍာလာနံ – စဏ္ဍာလ (နွန်းစဏ္ဍား)တို့၏၊ သာဏဓောဝနကီဠာ–ပိုက်ဆံလျှော်တို့ကို ရေဆေး ၍ကစားခြင်း၊ ဣတိပိ ဧကေ ဝဒန္တိ-န်၏ (စဏ္ဍာသ အသန္တိ စဏ္ဍာလံ၊ အယောဂုဠကီဠာ။ ကြမ်းခြင်း၌ါစွမ်းနိုင်သည်ဟုပေး၊ စဏ္ဍာလာနံ ဣဒံ စဏ္ဍာလံ၊ စဏ္ဍာလတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကစားခြင်း၊ သာဏနေရာ၌ သာလ, သာက,ဟုလည်းပါဌ်ရှိ၏၊ 'စရပ်,ဟင်းရွက်ကိုဟုပေး'**ဝံသန္တိ**-ကား၊ ဝေဠုံ-ဝါးကို၊ ဥဿာပေတွာ-စိုက်၍၊ ဝါ-ထောင်စေ၍၊ ကီဠနံ-တည်း။(ဝံသေန ကီဠနံ ဝံသံ)

ဓောဝနန္တိ-ကား၊အဋ္ဌိဓောဝနံ-အရိုးဆေး၍ကစားခြင်းတည်း၊ကိရ-ချဲ၊ ဧကေသ္မေသု-ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-တို့၌၊ ကာလကတေ-သေကုန် သော၊ ဉာတကေ-ဆွေမျိုးတို့ကို၊ နဇ္ဈာပေန္တိ-မီးမရှို့ကုန်၊ နိခဏိတွာ

ထပေန္တိ-မြှပ်ထားကုန်၍၊အထပေန္တာ-မှ၊နေသံ ဉာတကာနံ-တို့၏၊ပူတိ ဘူတံ-ပုပ်သော၊ ကာယံ-ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-၍၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်ကုန်၍၊ အဋ္ဌိနိ-အရိုးတို့ကို၊ ဓောဝိတွာ-ဆေး၍၊ ဂန္ဓေဟိ-နံ့သာတို့ဖြင့်၊ မက္ခေတွာ-လိမ်းကျံ၍၊ ထပေန္တိ-ကုန်၏၊ တေ ဉာတကာ-တို့သည်၊ နက္ခတ္တကာလေ-ပွဲသမ်းသဘင်ကာလသို့၊ဧကသ္မိံ ဌာနေ-တခုသောဌာန၌၊ အဋ္ဌိနိ-တို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဧကသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ သုရာဒီနိ-အရက်စသည်တို့ကို ထပေတွာ-ထား၍၊ ရောဒန္တာ-ငိုကြွေးကုန်လျက်၊ ပရိဒေဝန္တာ-မြည်တမ်းကုန်လျက်၊သုရံ-ကို၊ ပိဝန္တိ-ကုန်၏။ ၊စ-မှန်၊ အဋ္ဌိ။၁။ဝဒါဒိတိ-ဝဒါမိဟူသော၊ ဣတံ-ကို၊ ဝုတ္တမ္ပိ-ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ဒက္ခိဏာသု-ဒက္ခိဏာတိုင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇနပဒေသု-ဇနပုဒ်တို့၌၊ အဋ္ဌိဓောဝနံနာမ-အရိုးဆေး၍ ကစားခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တတ္ထ-ထိုအရိုးဆေး၍ကစားရာ၌၊ ဗဟု-များစွာသော အန္နမ္ပိ-ထမင်းသည်၎င်း၊ ပါနမ္ပိ-အဖျော်သည်၎င်း၊ ခဇ္ဇမ္ပိ-ခဲဘွယ်သည်၎င်း၊ ဘောဇ္ဇမ္ပိ-စားဘွယ် သည်၎င်း၊ လေယျမ္ပိ-လျက်ဘွယ်သည်၎င်း ပေယျမ္ပိ-သောက်ဘွယ်သည်၎င်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတံ ဓောဝနံ-ထိုအရိုးဆေး၍ ကစားခြင်းသည်၊အတ္ထိ-၏၊ဧတံ ဓောဝနံ-သည်၊ နနတ္ထိ-ရှိသည်သာတည်း၊ ဣတိဝဒါမိ-၏၊ ပန-ဝါဒ ထူးကို ပြဆိုဦးအံ့၊ ဧကစ္စေ-တို့သည်၊ ဣန္ဒဇာလေန - မျက်လှည့်ဖြင့်၊ အဋ္ဌိဓောဝနံ-သည်၊ ဓောဝနံ-မည်၏၊ ဣတိပိ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ၊**ဟတ္ထိ ယုဒ္ဓါဒီသု** – ဆင်တိုက်ခြင်း စသည်တို့၌၊ ဘိက္ခူနံ-အား၊ ဟတ္ထိ အာဒိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ယုဇ္ဈိတုံ-တိုက်ခြင်းငှါ၊ နေဝဝဋ္ဋတိ-မအပ်သည်သာတည်း၊ တေ ဟတ္ထာဒယော - တို့ကို၊ ယုဇ္ဈာပေတုံ - တိုက် စေခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ ယုဇ္ဈန္တေ - တိုက်သောဆင်စသည်တို့ကို၊ ဒဋ္ဌုံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ၊နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ-ဟူသည်ကား၊ မလ္လယုဒ္ဓ-လက်ဝှေ့ ထိုးခြင်း, သတ်ခြင်းတည်း၊ ဝါ – နပမ်းလုံးခြင်းတည်း၊ (အညမညံ မထေန္တိ ဝိလောထေန္တိ မလ္လာ၊ မလ္လာနံ ယုဒ္ဓံ မလ္လယုဒ္ဓံ။ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ မလ္လ ယုဒ္ဓမ္ပိ နှင့်အညီ သဒ္ဒါဟောဖွင့်) ယတ္ထဌာနေ-၌၊ သမ္ပဟာရော-ထိုးစစ်, ပုတ်ခတ်ခြင်းသည်၊ ဒိဿတိ-ထင်၏၊ တံ ဌာနံ-သည်၊ **ဥယျောဓိကန္တိ** ဥယျောဓိကံနာမ-မည်၏၊ (ဥယျုဇ္ဈန္တိ ဧတ္ထာတိ ဥယျောဓိကံ၊ ယုဝ ခါတ် သမ္ပဟာရ အနက်ဟောပြ၏)။ ၊**ဗလဂ္ဂန္တိ**-ကား၊ဗလဂဏနဌာနံ-

ဗိုလ်ပုံရေတွက် စစ်ထွက်ရာအရပ်တည်း၊ (ဗလံ အဂ္ဂံ ယတ္ထ ဂစ္ဆတိ ဗလဂ္ဂံ၊ 'ဗလံ အဂ္ဂံ-စစ်သည်အပုအပုံသည်' ဟု ပေး)။ ၊**သေနာဗျူဟန္တိ**-ကား၊ သေနာနိဝေသော - စစ်သည်တို့၏ ရပ်နေရာအရပ်တည်း၊ (သေနံ ဗျူဟန္တိ ဝိဘဇိတွာ ထပေန္တိ ဧတ္ထာတိ သေနာဗျူဟော၊ သေနာယ ဝါ ဗျူဟနံ ဝိန္နာသော ဧတ္ထာတိ သေနာဗျူဟော၊ ဝိသ ပုဗ္ဗ, ဥဟ ဓာတ်၊ ဝိသဿ ဗျာ-သဒ္ဒါနိပါတ်သုတ်ဖြင့် ဝိယကို ဗျာပြု) သကဋဗျူဟာဒိဝသေန-သကဋဗျူဟာစသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သေနာယ-စစ်သည်ကို,၏၊ နိဝေသနံ-ရပ်နေရာအရပ်တည်း။ ၊**အနီကဒဿနန္တိ**-ကား၊ တယော ဟတ္ထိ ပစ္ဆိမံ ဟတ္ထာနီကန္တိ အာဒိနာ-ဟတ္ထာနီကံ ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တဿ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ အနီကဿ- ဆင်စသည်တို့၏ အပေါင်းကို၊ ဒဿနံ-ကြည့်ရှုရာအရပ်တည်း။ ၊ဧတ္တ-ဤကြွေအန်ကစားရာ၌၊ ပမာဒေါ-မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သောတရားသည်၊ ဌာနံ ဧတဿာတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ပမာဒဋ္ဌာနံ-မည်၏၊ ဇူတဉ္စ-ကြွေအန်လည်းဟုတ်တည်း၊ တံ-ထိုကြွေအန်ဟူသည်၊ ပမာဒဋ္ဌာနဉ္စ-မေ့လျော့ကြောင်းဖြစ်သော တရား၏ တည်ရာလည်းဟုတ်တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဇူတပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ**-နမည်၏၊ ။ အဿာ-ထိုပျဉ်ချပ်အား၊ ဧကေကာယ-တခုတခုသော၊ ပန္တိယာ-အစဉ်၌၊ အဋ္ဌအဋ္ဌပဒါနိ-ရှစ်ကွက် ရှစ်ကွက်တို့သည်၊ သန္တိ-န်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အဋ္ဌပဒံ-မည်၏၊ အဋ္ဌပဒံ-ရှစ်ကွက်ကျားကစားရာပျဉ်ချပ်၊ ။**ဒသပဒေပိ**-ဆယ်ကွက်ကျားကစားရာပျဉ်ချပ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော-တည်း၊ ။ **အာကာသန္တိ**-ကား၊ အဋ္ဌပဒ ဒသပဒေသုဝိယ-ရှစ်ကွက်ကျား, ဆယ် ကွက်ကျား ကစားရာ ပျဉ်ချပ်တို့၌၊ ကီဠနံဝိယ - ကစားခြင်းကဲ့သို့၊ အာကာသေယေဝ-ကောင်းကင်၌သာလျှင်၊ ကီဠနံ-ကစားခြင်းတည်း၊ (အာကာသေ ကီဠနံ အာကာသံ)၊ ၊ဘူမိယံ-၌၊ နာနာပထမဏ္ဍလံ-အထူး ထူးသော ခရီးကြောင်းကို၊ ကတွာ-၍၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုနေရာ၌၊ ပရိ ဟရိတဗ္ဗံ-ရှောင်လွှဲအပ်, လိုက်အပ်သော၊ ပထံ-ခရီးကြောင်းကို၊ ပရိ ဟရန္တာနံ - ရှောင်လွှဲလို,လိုက်လိုကုန်သော သူတို့၏၊ ကီဠနံ-သည် **ပရိ ဟာရပထန္တိ** ပရိဟာရပထံနာမ-မည်၏၊ ပရိဟာရပထံ-ပစ္စက်ဆိတ် ကြောင်းလိုက်၍ကစားခြင်း၊ (ပရိဟရိတဗ္ဗန္တိ ပရိဟာရော၊ ပရိဟာရော ပထော ပရိဟာရ ပထော၊ ပရိဟာရပထေန ကီဠနံ ပရိဟာရပထံ)။ ။ **ပန္တိကာန္တိ**-ကား၊ ပန္တိက ကီဠနံ-ဇယ်တွက်(စက်,ခတ်,တောက်,ချ,ခုတ်)

၍ကစားခြင်းတည်း။(ပန္တိကေန ကိဋ္ဌနံ ပန္တိကံ)ကြေချပ်-တပေါင်းတည်း၊ ထပိတာ-ထားအပ်ကုန်သော၊ သာရိယော၀ါ-ကြွေ, အန်စာတို့ကိုငှင်း၊ (ဋ္ဌတော၀ါစိတော၀ါ သရန္တိ ပရိဝတ္တန္တီတိ သာရိယော၊ ယေန ကေနစိ ကတာနိ အက္ခဗိဇာနိ၊ ကြွေ, အန်စာ တို့တည်း)၊ သက္ခရယော၀ါ-ကျောက်စရစ်,အိုးခြမ်းကွဲစသည်တို့ကိုငှင်း၊ အစာလေန္တာ-မလှုပ်စေကုန်မူ၍၊ နခေနေ၀-လက်သည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အပနေန္တိ၀-ပယ်လည်း ပယ်ကုန်၏၊ ဥပနေန္တိ၀-ဆောင်လည်း ဆောင်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုကြွေ, အန်စာ, ကျောက်စရစ်, အိုးခြမ်းကွဲစသည်တို့တွင်၊ ဝါ-ဆောင်ခြင်း, ပယ်ခြင်းတို့တွင်၊ ကာစိ-အချို့သော ကြွေ, အန်စာ, ကျောက်စရစ်, အိုးခြမ်းကွဲသည်၊ သစေ စလတိ-လှုပ်အံ့၊ ပရာဇယော- ရှုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ဧတံ-ဤပန္တိက ဟူသော အမည်သည်၊ ဧဝရူပါယ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ကိဋ္ဌာယ-၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း။ ။**ခလိကန္တိ**-ကား၊ ဇူတ ဖလကေ-ကြွေ,အန်စာချရာပျဉ်ချပ်၌၊ **တနည်း**.....ဇူတခလိကေ-ကြွေ, အန်စာချရာ အခန်းအပိုင်း၌၊(ဇူတခလိကေတိ ဇူတမဏ္ဍလေ၊ဇူတဖလ ကေတိ အဓုနာပါဌော၊ ခဠေန ကိဋ္ဌနံ ခလိကံ) ပါသကကိဋ္ဌနံ - ကြွေ, အန်စာ ချ၍ ကစားခြင်းတည်း၊ (ပသတိ အဌပဒါဒီသု ဗာဝေတိ ဖုသတိ ဓာတိ ပါသကံ၊စတုဗ္ဗိသတိဝိဓော အက္ခော)။ ။ဒီဃသဏ္ဌာကေန-ရှည်သော ဒုတ်ဖြင့်၊ ရဿဒဏ္ဍကံ-တိုသောဒုတ်ကို၊ ပဟာရဏာကိဋ္ဌနံ-ရိုက်၍ ကစားခြင်းကို(ကြေးသားရိုက်ကစာခြင်း, ဖံရိုက်ကစားခြင်းကို) **ဃဋိကာ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဃဋ္ဌနံ ပဟာရဏံ ဃဋံ၊ဃဋေန ကိဋ္ဌာ ဃဋိကာ။ ဃဋေန ကုဋ္ဌေန ကိဋ္ဌာ ဃဋိကာတိ ဋီကာ။ဋီကာ)။ ။**သလာကဟတ္ထန္တိ**-ကား၊လာခါယ၀ါ-ချိတ်ရည်ဖြင့်ငှင်း၊ မဉ္ဇိဋ္ဌိကာယ၀ါ - ထန်းကျင့်ရည် ဖြင့်ငှင်း၊ ပိဋ္ဌောဒကေန၀ါ-မုံညက်ရည်ဖြင့်ငှင်း၊ သလာကဟတ္ထံ-ထန်း ရွက်,ဓနိုးရွက်, ဝါးခြမ်းလက်, ဝါးခြမ်းစိတ်ကို၊ တေမေတွာ-ဆိုစေ၍၊ ကိံ ဟောတု-အဘယ်အရုပ် ထင်စေလိုသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘူမိယံ၀ါ- ၌ငှင်း၊ဘိတ္တိယံ၀ါ-နံရံ၌ငှင်း၊ တံ သလာကဟတ္ထံ-ကို၊ ပဟာရိတွာ-ရိုက် ခတ်၍ ဟတ္ထိ အဿာဒိ ရူပဒဿန ကိဋ္ဌနံ-ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ် စသည်ကို ပြ၍ကစားခြင်းတည်း၊ (သလာကဟတ္ထေန ကိဋ္ဌာ သလာကဟတ္ထံ)။ ။ **အက္ခန္တိ**-ကား၊ ဂုဠကိဋ္ဌာ-ဂုံညင်းကစားခြင်းတည်း၊ (အက္ခေန ကိဋ္ဌနံ အက္ခံ)။ ။ပဏ္ဏနာဠိကံ-ပိပိမှုတ်ခြင်းကို၊**ပင်္ဂစီရံ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တံ-ထို

ထန်းရွက်,ထန်းဖူးကို၊ ဓမန္တာ-မှုတ်ကုန်လျက်၊ ကီဠန္တိ-ကစားကုန်၏၊ (ပဏ္ဏေန ဝံသာကာရေန ကတာ နာဠိကာ ပဏ္ဏနာဠိကာ၊ ပဂ်စိရံ·ဗီဗီ မှုတ်ခြင်း၊ ဝါ-ဗီဗီမှုတ်၍ ကစားခြင်း)။ ။**ဝင်္ကကန္တိ**-ကား၊ ဂါမဒါရကာနံ-ရွာသူ ရွာသားသူငယ်တို့၏ ကီဠနကံ-ကစားစရာဖြစ်သော ခုဒ္ဒကနင်္ဂလံ-ထွန်ငယ်တည်း၊ (ခုဒ္ဒကံ ငင်္ဂလံ ဝင်္ကကံ၊ ဝင်္ကကေန ကီဠနံ ဝင်္ကကံ)။ ။ သမ္ပရိဝတ္တကကီဠာ-ထက် အောက်ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်၍ကစားခြင်းကို၊ ဝါ-ထွင်းထိုးကစားခြင်းကို၊ **မောက္ခစိကာ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဟတ္ထပါဒါနံ မောက္ခေန မောစနေန စယတိ (ရိ)ဝတ္တတိ ဇဿယာတိ မောက္ခစိကာ) အာကာသေ-၌၊ ဒဏ္ဍကံ ဂဟေတွာဝါ တန်းသဲ့၍ရှင်း၊ ဘူမိယံ-၌၊ သီသံ ထပေတွာဝါ-ဦးခေါင်းထား၍ရှင်း၊ ဟေဋ္ဌုပရိယဘာဝေန - အောက် အထက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တနကီဠာ - ပြန်လှန်၍ ကစားခြင်းတည်း၊ ဍုတိ, ပတ္တံ ဟောတိ-၏၊ တာလပဏ္ဏာဒိဟိ - ထန်းရွက် စသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ-သော၊ ပါတနာဠိကာရေန- လေတိုက်ခတ်သဖြင့်၊ ပရိဗ္ဘမနစက္ကံ-လည်သောစကြာကို **စင်္ကလိကံ**-၍ ဝုစ္စတိ-၏။ ။ပဏ္ဏနာဠိကာ-ခွက်ငယ်ဖြင့်ကစားခြင်းကို၊ **ပတ္တာဠကံ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တာယ-ထိုခွက်ငယ်ဖြင့်၊ ဝါဠိကာဒီနိ - သဲအစရှိသည်တို့ကို၊ မိနန္တာ - ချင့်ကုန်လျက်၊ ကီဠန္တိ-ကစားကုန်၏၊ (ပတ္တာဠကေန ကီဠာ ပတ္တာဠကံ၊ ပဏ္ဏေန ကတာ နာဠိ ပဏ္ဏနာဠိ၊ ပဏ္ဏနာဠိယာ ကတာ ကီဠာ ပဏ္ဏနာဠိကာ)

ရထကန္တိ-ကား၊ ခုဒ္ဒကရထံ-ရထားငယ်တည်း၊ ဝါ-ရထားငယ်ဖြင့် ကစားခြင်းတည်း၊ (ခုဒ္ဒကော ရထော ရထကော၊ က-ခုဒ္ဒကအနက် ဟော)။ ။**ဓနုကန္တိ**-ကား၊ ခုဒ္ဒကဓနုကံ-ငယ်သော လေးသည်သာ တည်း၊ ဝါ-ငယ်သောလေးဖြင့် ကစားခြင်းသည်သာတည်း၊ အာကာ သေဝါ-၌ရှင်း၊ ပိဋ္ဌိယံဝါ-ကျော၌ရှင်း၊ အက္ခရဇာနနကီဠာ- အက္ခရာ အမှတ်အသားကိုသိသော ကစားခြင်းကို၊ **အက္ခရိကာ**-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (အက္ခရေန ကီဠာ အက္ခရိကာ)။ ။မနသာ-ဖြင့်၊ စိန္တိတဇာနနကီဠာ-ကြံ အပ်သောအကြံကိုသိသောကစားခြင်းသည် **မနေသိကာနာမ** ၏၊ (မန သာ ကီဠာ မနေသိကာ)။ ။ကာဏာ ကုဏိ ခဉ္ဇာဒိနံ-ကာဏ်းယောင်,ကုန်း ယောင်, ခွင်ယောင် စသည်တို့တွင်၊ ယံ ယံ ဝဇ္ဇံ-အကြင် အကြင် အပြစ် သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ တံ ဝဇ္ဇံ-ကို၊ ပယောဇေန္တာ-ယှဉ်စေ၍ ဒဿနကီဠာ-ပြ၍ ကစားခြင်းသည်၊ **ယထာဝဇ္ဇံနာမ**-ယထာဝဇ္ဇမည်၏၊ ယထာဝဇ္ဇံ-

ကာလ်းယောင်,ကုန်းယောင်, ခွင်ယောင်ပြု၍ကစားခြင်း၊ **တနည်း**...... အတီးအမှတ်အားလျော်စွာ ကခုန် သီဆို၍ ကစားခြင်း၊ (ဝါဒိတာနုရူပံ နစ္စနံ ဂါယနံဝါ ယထာဝုတ္တန္တိပိ ဝဒန္တိ၊ ဋီကာ)။ ။ဝုတ္တသဒ္ဒါ-အပရာဓ (အပြစ်)ဟော၊ ဝုတ္တဿ အနုရူပံ ယထာဝုတ္တံ၊)ပမာဏာတိက္ကန္တံ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓဟူး၏ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏထက်လွန်သောနေရာသည်၊ ဝါ-ပမာဏကို လွန်သောနေရာသည်၊ **အာသန္ဒိံ**-မည်၏၊ ။ပန-စောဒနာနုယုတ်ကို ပယ်ထုတ်ဦးအံ့၊ အနုယုတ္တာဝိဟာရန္တိတိ ဣဒံ-ဟူသော ဤပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတွာ-၍၊ သဗ္ဗပဒေသု-အလုံးပုံသော ပုဒ်တို့၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိဘတ်ကို၊ ကတံ-ပြု၏။

ပလ္လင်္ကောတိ-ကား၊ ပါဒေသု-တို့၌၊ ဝါဠရူပါနိ-သားရဲရုပ်တို့ကို၊ ဌပေတွာ-၍ ကတော-ပြုအပ်သောနေရာတည်း။ ။**ဂေါနကော**တိ-ကား၊ဒီဃလောမကော-လက်လေးသစ်ထက်ရှည်သောအမွေးရှိသော၊ မဟာကောဇဝေါ-ကော်ဇောနက်ကြီးတည်း၊ (ကုဝဠွတိပထဝီ၊ တဿံ ဇဝတိ သောဘာဏဝိဏ္ဍုရ ဝသေနာတိ ကောဇဝေါ) ကိရ-ချဲ့၊တဿ-ထိုအခင်း၏၊ လောမာနိ-တို့သည်၊ စတုရင်္ဂုလာဓိကာနိ-လက်လေးသစ်ထက်ရှည်ကုန်၏၊ ။**စိတ္တိကာ**တိ-ကား၊ ဝါနစိတြတ္တံ-ချုပ်အပ်,ယက်အပ်သော အကွက်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ-သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။ ။**ပဋိကာ**တိ-ကား၊ ဥဏ္ဏာမယော-သားမွေးဖြင့်ပြီးသော၊ သေတတ္ထရဏော-ဖြူသော, ဝါ-အေးသောအခင်းတည်း။ ။**ပဋလိကာ**တိ-ကား၊ ဃနပုပ္ဖကော-ပန်းပြောက်,ပန်းပွင့်တို့ဖြင့် တခဲနက်ခြယ်လှယ်အပ်သော၊ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော-သားမွေးဖြင့်ပြီးသော နီသောအခင်းတည်း၊ ယော-အကြင်အခင်းကို၊ အာမလက ပတ္တောတိပိ-ရှစ်ရှားရွက်ဖြင့်ပြုအပ်သောအခင်းဟူ၍လည်း၊ ဝါ-အညစ်အကြေးကင်းသော အခင်းဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ - ၏။ ။**တူလိကာ**တိ-ကား၊တိဏ္ဏံ-နှံသော၊တူလာနံ-သစ်လဲ,နွယ်လဲ,မြက်လဲတို့တွင်၊အညတရ ပုဏ္ဏာ-တပါးပါးဖြင့်ပြည့်သော၊ တူလိကာ-လဲအစာသွတ်သော လဲ အခင်းတည်း။ ။**ဝိကတိကာ**တိ-ကား၊ သီဟဗျဂ္ဃာဒိရူပ ဝိစိတြော-ခြင်္သေ့ရုပ်, ကျားရုပ်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏော - သားမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းတည်း။ ။**ဥဒ္ဒလောမီ**တိ - ကား၊ ဥဘယတော ဒသံ-နှစ်ဘက်သောအမြိတ်,ဇာဆာရှိသော၊ ဥဏ္ဏာမယတ္ထ

ရဏံ-သားမွေးဖြင့် ပြီးသော အခင်းတည်း။ ။ကေစိ-တို့သည်၊ ကော တော-တဖက်မှ၊ဥဂ္ဂတပုပ္ဖံ-တက်သောပန်းပွင့်ရှိ၏၊ ဧကတောဒသံ - တဖက်သောအမြိတ်,အဆာ ရှိသော၊ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ-သားမွေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းတည်း၊ (ဥဒ္ဒိတံ ဒွိသုလောမံ ဒသာ ယဿာတိ ဥဒ္ဒလောမိ၊ ဧကာရဿ အကာရံ,တကာ ရဿ လောပံ,ဒွိဘာဝဥ္စကတွာ၊ကောသို့ အန္တေလောမံ ဒသာ ယဿာ တိ ဧကန္တလောမိ၊ တေသံ ပါဠိဒပန ဥဒ္ဒိတမေကတော ဥဂ္ဂတံ လောမ မယံ ပုပ္ဖံ ယဿာတိ ဥဒ္ဒလောမိ၊ ဝတ္တနယေန ဥဘတော အန္တတော ဧကံ သဒိသံ လောမမယံ ပုပ္ဖံ ယဿာတိ ဧကန္တလောမိဘိ ဝစနတ္ထော၊ ။ ဋီကာ) ကေစိ-တို့သည်၊ ဥဘတော-နှစ်ဘက်မှ၊ ဥဂ္ဂတပုပ္ဖံ-တက်သော ပန်းပွင့်ရှိ၏၊ ဧကတိပိ ဝဒန္တိ-နှ်၏။

ကဋ္ဋိဿန္တိ-ကား၊ ရတန ပရိသိဗ္ဗိတံ - ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်အပ်, စပ်အပ်သော၊ကောသေယျကဋ္ဋိဿ မယ ပစ္စတ္ထရဏံ-ပိုးချည်အတွင်း ရွှေချည်သွင်း၍ယက်အပ်သောအခင်းတည်း၊ ဝါ-ပိုးချည်,ဝါချည်အထူး ဖြင့်ယက်အပ်သော အခင်းတည်း၊(ကောသေယျဉ္စ ကဋ္ဋိဿဉ္စ ကဋ္ဋိဿာ နံ,ဟု ဝိဂ္ဂဟေကသိက်ပြု၊ တေဟိ ပကတံ ကဋ္ဋိဿံ)။ ။ကောသေယျန္တိ- ကား၊ ရတနပရိသိဗ္ဗိတမေဝ-ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်စပ်အပ်သည်သာ ဖြစ် သော၊ကောသိယသုတ္တမယ ပစ္စတ္ထရဏံ - ပိုးချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းတည်း၊ (ကောသိယေန ပကတံ ကောသေယျံ)။ ။ပန-ဆက်၊ သုဒ္ဓကောသေယျံ - ရွှေချည်, ငွေချည်မဖက် ပိုးချည် သက်သက်ဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိနယေ - ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါ-ဝိနည်းပရိယာယ်၌၊ ဝုတ္တံ - ၏။ ။ပန - ပါး၊ ဒီဃ နိကာယဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ တူလိကံ-လဲအခင်းကို၊ ထပေတွာ-၍၊ သဗ္ဗာ နေဝ-အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂေါနကာဒီနိ - ဂေါနက အခင်း စသည်တို့သည်၊ ရတနပရိသိဗ္ဗိတာနိ - ရတနာတို့ဖြင့် ချုပ်စပ်အပ်ကုန် သည်ဖြစ်သော် ဝါ-ကုန်သောကြောင့်၊ နဝဋ္ဋန္တိ-မအပ်ကုန်၊ ဣတိ,ဝုတ္တံ- ၏။ ။ဟတ္ထတ္ထရကန္တိ-ကား၊သောဠသ န္နံ-တဆိုပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော၊ နာဋကိတ္ထီနံ-ကချေသည်မတို့၏၊ဌတွာ-၍၊နစ္စယောဂ္ဂံ-ကလောက်သော၊ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ-သားမွေးဖြင့်ပြီးသောအခင်းတည်း၊ (ကရောန္တိ ဧတ္ထ နစ္စန္တိ ကုတ္တကံ)၊ ။ဟတ္ထတ္ထရအဿတ္ထရန္တိ - ကား၊ ဟတ္ထိ အဿ

ဝိဇ္ဇိသု-ဆင်ကျောက်ကုန်း, မြင်းကျောက်ကုန်းစသည်တို့၌၊ အဋ္ဌတ အဋ္ဌရဏာနိယောဝ- ခင်းအပ်သော အခင်းတို့သာတည်း၊ (ဟတ္ထိနော ဝိဇ္ဇိယံ အဋ္ဌရံ ဟတ္ထတ္ထရံ။အဋ္ဌရဏာ အဋ္ဌရဏာနိဟု လည်း ပါဌ်ရှိ၏)။ ။ရထတ္ထရေပိ-ရထားအခင်း၌လည်း၊ သေဝနံယော-ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။အဇိနပ္ပဝေဏီတိ-ကား၊ အဇိနစမ္မေဟိ-သစ်နက်ရေတို့ဖြင့်၊ မဉ္စပ္ပမာဏေန - ညောင်စောင်း ပမာဏဖြင့်၊ သိဗ္ဗိတွာ-ချုပ်စပ်၍၊ ကတာ-သော၊ ပဝေဏိ-အဆင့်ဆင့်ပြုအပ်သောအခင်းတည်း၊ (အဇိနေန ကတာ ပဝေဏိ အဇိနပဝေဏိ)။ ။**ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္ထရဏန္တိ**-ကား၊ ကဒလိမိဂစမ္မံနာမ - ဝံပိုင်ရေမည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တေန-ထိုဝံပိုင်ရေဖြင့်၊ ကတံ-သော၊ ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ-မြတ်သော အခင်းတည်း၊ ဥတ္တမပစ္စတ္ထရဏံ - မြတ်သော အခင်းတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ တံ-ရ-ချဲ့၊ တံ-ထိုအခင်းကို၊ သေတဝတ္ထဿ - ဖြူသော အခင်း၏၊ ဥပရိ-၌၊ ကဒလိမိဂစမ္မံ-ဝံပိုင်ရေကို၊ ပတ္ထရိတွာ-ဖြန့်ခင်း၍၊ သိဗ္ဗိတွာ-ချုပ်စပ်၍၊ ကရောန္တိ-န်၏၊ (ပဝရံ ပစ္စတ္ထရဏံ ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ၊ ကဒလိမိဂေန ကတံ ပဝရပစ္စတ္ထရဏံ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏံ၊ ကဒလိမိဂစမ့်ဖြင့် အရကောက်ပြ၏။ ။ကဒလိမိဂေါတိ မဇ္ဈာကာရ မိဂေါ၊ဋီကာ)

ယံ အဋ္ဌရဏံ-သည်၊ ဥတ္တရစ္ဆဒေန-အထက်၌ ဖွဲ့စပ်အပ်, ရိုးအပ်သော နီသောမျက်နှာကြက် (မိတာန်)နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ဥပရိဗဒ္ဓေန-အထက်၌ ဖွဲ့စပ်အပ်, ရိုးအပ်သော၊ရတ္တဝိတာနေန-နီသော မျက်နှာကြက် (မိတာန်)နှင့်၊ သဒ္ဓိံ တကွ၊ ပဝတ္တတိ-၏၊တံ အဋ္ဌရဏံ-သည်၊ **ဥတ္တရစ္ဆဒန္တိ**-မည်၏၊(သန္တိ စသည်တို့၏ ကာရိယ'သ'မဟုတ်၊ သံဝိဓာနာ ပသဒ္ဒစသော အနက်များ မဟော, သဟ၏ ကာရိယ သ, သဒ္ဓိံအနက်ဟော၏၊ဥတ္တရသဒ္ဒါသည်မြောက်အရပ်, လွန်မြောက်ခြင်းစသည်မဟော,အထက်အရပ်ဟောဟု ပြ၏၊ ။ဆဒိတဗ္ဗန္တိ ဆဒံ၊ဥတ္တရံ ဆဒံ ဥတ္တရစ္ဆဒံ ဥတ္တရစ္ဆဒေန သဟ ယံ ဝတ္တတီတိ သဥတ္တရစ္ဆဒံ။ဋီကာ၌'ဥတ္တရံ ဥပရိဘာဂံ ဆာဒေတီတိ ဥတ္တရစ္ဆဒေါ၊ ဝိတာနံ'ဟုပြ၏)။ ။သေတဝိတာနမ္ပိ-ဖြူသောမျက်နှာကြက်(မိတာန်)သည်လည်း ၊ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏေ - မအပ်သော အခင်းသည်၊ သတိ-

သော်၊ နဝမ္ဗုဘိ-မအပ်၊ ပန-ပါး၊ အကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏေ-သည်၊ အသတိ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနေနပိ–ကား၊ သီသူပဓာနဉ္စ-ခေါင်းအုံးရင်း (သီသံ ဥပဒဟန္တိ ထပေန္တိ ဧတ္ထာတိ သီသူပဓာနံ) ပါဒူပဓာနဉ္စ-ခြေအုံးလျှင်း၊ ဣတိ-သို့ မဉ္စဿ-ညောင်စောင်း၏၊ ဥဘတော-ခေါင်းရင်း ခြေရင်း နှစ်ဘက်တို့၌၊ လောဟိတကံ - နီသော၊ ဥပဓာနံ-အုံးတည်း၊ ဧတံ-ထိုအုံးနှစ်လုံးသည်၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ပန-ပါး၊ ဧကမေဝ-တခုသာ ဖြစ်သော ယံ ဥပဓာနံ-အကြင်အုံးသည်၊ ဥဘောသု ပဿေသု-နံဘေး နှစ်ဘက်တို့၌၊ ရတ္တံ ဝါ-နီသည်လည်း၊ ပဒုမဝဏ္ဏံ ဝါ-ပဒုမာကြာ အဆင်း ရှိသည်လည်း၊ ဝိစိတြံ ဝါ-ဆန်းကြယ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-အံ့၊ သစေ ပမာဏယုတ္တံ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်ငြားအံ့၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

> အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သီသပ္ပမာဏံ ဗိမ္ဗောဟနံ ကာတုန္တိ။ သီသပ္ပမာဏံ နာမ ယဿ ဝိတ္ထာရတော တီသု ကဏ္ဏေသု ဒွိန္နံ ကဏ္ဏာနံ အန္တရံ မိနိယမာနံ ဝိဒတ္ထိ စေဝ စတုရင်္ဂုလဉ္စ ဟောတိ၊ မဇ္ဈဋ္ဌာနံ မုဋ္ဌိရတနံ ဟောတိ၊ ဒီဃတော ပန ဒိယဍ္ဎရတနံ ဝါ ဒွိရတနံ ဝါတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ၊ အယံ သီသပ္ပမာဏော ဥက္ကဋ္ဌော ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဣတော ဥဒ္ဓံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဟေဋ္ဌာ ပန ဝဋ္ဋတိ။ (သေနာသနက္ခန္ဓကပါဠိ အဋ္ဌကထာ)

> ဗိမ္ဗောဟနန္တိ သီသူပဓာနံ ဝုတ္တံ၊ တံ ဝိတ္ထာရတော ဝိဒတ္ထိ စတုရင်္ဂုလံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဒီဃတော မဉ္စဝိတ္ထာရပ္ပမာဏံ။ (ဈာနဝိဘင်္ဂ အဋ္ဌကထာ)

ပန-ပါး၊ မဟာဥပဓာနံ-ကြီးသောအုံးကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ - ပယ်အပ်၍၊ အလောဟိတကာနိ - မနီကုန်သော၊ ဒွေပိ - အုံးနှစ်ခုတို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ - အပ်ကုန်သည်သာတည်း၊ တတော - ထိုနှစ်သုံးထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ လဘိတွာ-ရသော်၊ အညေသံ-တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား-ဒါတဗ္ဗာနိ-ပေး၏ ဒါတုံ-ငှါ၊ အသက္ကောန္တော-သော်၊ မဉ္စေ-၌ တိရိယံ အတ္ထရိတွာ-ကန့်လန့်ခင်း၍၊ ဥပရိ-၌၊ ပစ္စတ္ထရဏံ ဒတွာ-အခင်းခင်း၍၊ နိပဇ္ဇိတုမ္ပိ-ဌါသည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ လဗ္ဘတိ-ပ၏၊ ပန-ပါး၊ အာသန္ဒိ

အာဒိသ-လက်ရှစ်သစ် ပမာဏထက် ရှည်သောအခြေရှိသော ညောင်
စောင်း စသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဝိနည်း၌ ဟောတော်မူအပ်သော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ပ်၏။ဟိ-ကြောင့်၊အနုဋ္ဌာနာဒိ။ပ။ဘုမ္မဋ္ဌ
ရဏံ ကာတုန္တိ-ကာတုံဟူသော၊ဇောံ ဝစနံ-ကို၊ဝုတ္တံ-၏။ ။ဘိက္ခဝေ-
တို့၊အာသန္ဒိယာ-ပမာဏထက်ရှည်သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း
၏၊ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ဆိန္ဒိတွာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-၌၊ ပလ္လင်္ကဿ-သားရဲ
ရုပ်ရှိသော ညောင်စောင်း၏၊ဝါဠေ-သားရဲရုပ်တို့ကို၊ဘိန္ဒိတွာ-ဖျက်၍၊
ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-၌၊တူလိကံ-လဲအခင်းကို၊ဝိဇဋေတွာ-လဲကိုထုတ်၍၊ ဗိမ္ဗော
ဟာနံကာတုံ-ခေါင်းအုံးပြုခြင်း၌၊ (ဝိသေသေန ဝိသေသံဝါ သုခံ ဝဟ
တီတိ ဗိမ္ဗောဟာနံ)အဝသေသံ-ကြွင်းသော ဂေါနက အခင်းစသည်ကို၊
ဘုမ္မတ္ထရဏံ ကာတုံ-မြေအခင်းပြုခြင်း၌၊အနုဇာနာမိ-၏။

ဥစ္ဆာဒနာဒီသု-လိမ်းကျံခြင်း စသည်တို့၌၊ မာတုကုစ္ဆိတော-အမိ
ဝမ်းမှ၊နိက္ခန္တ ဒါရကာနံ-မွေးဖွားကုန်သောသူငယ်တို့၏၊ သရီရဂန္ဓော-
ကိုယ်နံ့သည်၊ ဒွါဒသဝဿ ပတ္တကာလေ-တဆဲ့နှစ်နှစ်ရောက်သော
ကာလ၌၊နဿတိ-ပျောက်၏၊တေသံ ဒါရကာနံ-တို့၏၊ သရီရာနံ-တို့၏၊
ဒုဂ္ဂန္ဓဟရဏတ္ထာယ-အနံ့ဆိုးကိုပယ်ခြင်း၌၊ ဂန္ဓစုဏ္ဏာဒီဟိ-နံ့သာမှုန့်
စသည်တို့ဖြင့်၊ဥစ္ဆာဒေန္တိ-လိမ်းကျံကုန်၏၊ ဧဝရူပံ-သော၊ ဥစ္ဆာဒနံ-
လိမ်းကျံခြင်းသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ။ပန-ပါး၊ပုညဝန္တေ-ဘုန်း,ကံရှိ
(ကြီး)ကုန်သော၊ဒါရကေ-တို့ကို၊ဉရူသု-ပေါင်တို့၌၊နိပဇ္ဇာပေတွာ-အိပ်
စေ၍၊တေလေန-ဆီဖြင့်၊မက္ခေတွာ-လိမ်းကျံ၍၊ဟတ္ထပါဒဉရုနာဘိအာ
ဒီနံ-လက်,ခြေ,ပေါင်, ချက်စသည်တို့၏၊ သဏ္ဌာနသမ္ပာဒနတ္ထံ-ကောင်း
သောအသွင်သဏ္ဌာန်ပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ ပရိမဒ္ဒန္တိ-ဆုပ်နယ်ကုန်၏၊ ဧဝ
ရူပံ-သော၊ပရိမဒ္ဒနံ-သည်၊နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ။နှာပနန္တိ-ကား၊တေသံယေ
ဝ ဒါရကာနံ-ထိုသူငယ်တို့ကိုသာလျှင်၊ဂန္ဓာဒီဟိ-နံ့သာစသည်တို့ဖြင့်၊
နှာပနံဝိယ-ရေချိုးခြင်းကဲ့သို့၊နှာပနံ-ရေချိုးခြင်းတည်း၊ ။**သမ္ဗာဟနန္တိ**-
ကား၊ မဟာမလ္လာနံဝိယ-လက်ဝှေ့သမားကြီးတို့၏ကဲ့သို့၊ဟတ္ထပါဒေ-
တို့ကို၊ မုဂ္ဂရာဒီဟိ-ဆောက်ပုတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ-ရိုက်နှက်
ပုတ်ခတ်၍၊ ဗာဟုဝဍ္ဎနံ-မောင်းကြီးအောင်လုပ်ခြင်းတည်း၊ဓါ-မောင်း
ကို ပွားစေခြင်းတည်း၊ (ဝဍ္ဎနံဖြင့် ဗာဟု ဝဍ္ဎိမှိနှင့်အညီ ခေတ္တ(ထ)တည်း)

အာဒါသန္တိ – ကား၊ ယံ ကိဉ္စိ - အလုံးစုံသော၊ အာဒါသံ- ကြေးမုံ,မှန်ကို၊ ပရိမဇ္ဇိတုံ-ပယ်ခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (အာဒါသောနာမ မဏ္ဍနကပကတိကာနံ မနုဿာနံ အတ္တနော မုခဆာယာပဿနတ္ထံ ကံသလောဟာဒိဟိ ကတော ဘဏ္ဍဝိသေသော)။ ။အဉ္ဇနန္တိ-ကား၊ အသက်ာရဥ္ဇနမေဝ-တန်းဆာဆင်သောမျက်စဉ်းသာလျှင်တည်း၊(ဆေးမျက်စဉ်းမယူရ)။ ။မာလာဘိ-ကား၊ဗဒ္ဓမာလာပါ-ကုံးပြီးပန်း (ပန်းကုံး) သည်ငှင်း၊ အဗဒ္ဓမာလာဝါ – မကုံးရသောပန်းသည်ငှင်းတည်း၊ ဝိလေပနန္တိ-ကား၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဆဝိရာဂ ကရဏံ-အရေအဆင်းအောင်ပြုကြောင်းအမှုန့်(ပေါင်ဒါ)တည်း။ ။မုခစုဏ္ဏကံမုခဝိလေပနန္တိ-ကား၊မုခေ-၌၊ ကာဠပိဋကာဒိနံ – မှဲ့, ဝက်ခြံ စသည်တို့ကို၊ ဟရဏတ္ထာယ–ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊မတ္တိကကက္ကံ–မြေမှုန့်,မြေညက်ကို၊ ဒေန္တိ–နှံ၏၊ တေန မတ္တိကာ ကက္ကေန-ဖြင့်၊ လောဟိတံ-သွေးသည်၊ စလိတေ-လှုပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ပုက်သည်ရှိသော်၊ သာသပကက္ကံ-မုံညင်းမှုန့်ကို၊ ဒေန္တိ-နှံ၏၊ တေန သာသပကက္ကေန-ဖြင့်၊ ဒေါသေ-အပြစ်ကို၊ ခါဒိတေ-ခဲစားအပ်သည် ရှိသော်၊ တိလကက္ကံ-နှမ်းမှုန့်ကို၊ ဒေန္တိ-နှံ၏၊ တေန တိလကက္ကေန-ဖြင့်၊ လောဟိတေ-သည်၊သန္နိသိန္နေ-ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-အနယ်ထိုင်သည်ရှိသော်၊ ဟလိဒ္ဒိကက္ကံ–နနွင်းမှုန့်ကို၊ ဒေန္တိ–နှံ၏၊ တေန ဟလိဒ္ဒိကက္ကေန-ဖြင့်၊ ဆဝိဝဏ္ဏေ–အရေအဆင်းသည်၊ဝါ-ကို၊အာရုဠှေ တက်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-တင်အပ်သည်ရှိသော်၊ မုခစုဏ္ဏကေန- မျက်နှာချေမှုန့်ဖြင့်၊မုခံ-ကို စုဏ္ဏေန္တိ–ချေကုန်၏၊ဝါ-လိမ်းကျံကုန်၏၊တံ သဗ္ဗံ–သည်၊နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ ။ဟတ္ထဗန္ဓာဒီသု-သက်၌ဖွဲ့အပ်သောတန်းဆာစသည်တို့၌၊ (ဗန္ဓိတဗ္ဗန္တိ ဗန္ဓံ၊ဟတ္ထေဗန္ဓံ ဟတ္ထဗန္ဓံ) ဟတ္ထေ–၌၊ ဝိစိတြသင်္ခကပါလာဒိဟိ-ဆန်းကြယ်သော ခရုသင်းအကွဲ, အစိတ်, အပိုင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့၍၊ဝိစရန္တိ–လှည့်လည်သွားလာကုန်၏ တံဝါ-ထိုခရုသင်းစသည်သည်ငှင်း၊အညံ-သော၊သဗ္ဗမ္ပိ-သော၊ဟတ္ထာဘရဏံဝါ-လက်တန်းဆာဟူသမျှသည်ငှင်း၊နဝဋ္ဋတိ–မအပ်။

(အပရေတိ အာဒိနာ ယထာက္ကမံ သိခါဗန္ဓန္တိ အာဒိ ပဒါနံ မတ္ထံ သံဝဏ္ဏေတိ) အပရေ-တို့သည်၊ သိခံ-ဦးသျှောင်,ဦးစွန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ–၍၊ ဝိစရန္တိ–နှံ၏၊ သုဝဏ္ဏစီရက မုတ္တလတာဒိဟိ – ရွှေဆံသိုး, ပုလဲသွယ်စသည်တို့ဖြင့်၊ တံ သိခံ–ကို၊ပရိက္ခိပန္တိ· ရစ်ပတ်ကုန်၏ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊

နဝန္တတိ-မအပ်၊ (စိရကာ်နာမ ယေန ရူပ္ဒ္ ယ ထိရကာရဏတ္ထံ သော ဘဏာတ္ထဉ္စ ဝိန္ဒတိ၊ ။ဋီကာ၊''ယေန-အကြင်တန်ဆာဖြင့်၊ ရူပ္ဒယ-ဥသျှောင်, ဥဏှီးပွန်းကို၊ ထိရကာရဏတ္ထံ-မြဲအောင်ပြုခြင်းငှါလည်း၊ သော ဘဏာတ္ထဉ္စ-တင့်တယ်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဝိန္ဒတိ-ထိုး၏၊ တံ-ထိုတန်းဆာသည်၊ စိရကာ်နာမ-ဆံထိုးမည်၏'')

ပန - ပါး၊ အပရေ-တပါးသောသူတို့သည်၊ စတုဟတ္ထ ဒဏ္ဍံဝါ-လေးတောင် ပမာဏရှိသော ဒုတ်ကိုလည်း၊အညံ့-သော၊ အလင်္ကတဒဏ္ဍကံ ဝါ - တန်ဆာဆင်သော ဒုတ်ငယ်ကိုလည်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဝိစရန္တိ-နေ၏၊ တထာ-ပါး၊ ရူပ္ပိပုရိသရူပါဒိ ဝိစိတ္တံ-မိန်းမရုပ်, ယောကျ်ားရုပ် စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ သုပရိက္ခိတ္တံ -ကောင်းစွာ ထက်ဝန်းကြင် ခြံရံအပ်သော၊ ဝါမပဿေ-ဘယ်ဘက်, နံဘေး၌၊ ဘေသဇ္ဇနာဠိကံ-ဆေးဘူးကို၊ ဩလဂ္ဂိတံ-လွယ်လျက်၊ ဝိစရန္တိ-နေ၏• ၊အပရေ-တို့သည်၊ကဏ္ဏိက ရတနပရိက္ခိတ္တကောသံ-အထွဋ်, ရတနာတို့ဖြင့် ကွပ် အပ်သော အိမ်ရှိသော၊ အတိတိခိဏံ - အလွန်ထက်သော၊ အသိံ-သန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဝိစရန္တိ-နေ၏၊ အပရေ-တို့သည်၊ ပဉ္စဝဏ္ဏ သုတ္တသိဗ္ဗိတံ-(နီလ, ပီတ, လောဟိတ, ဩဒါတ, မဉ္ဇိဋ္ဌတို့၏ အစွမ်းဖြင့်)ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ချည်ဖြင့် ချုပ် ယက်အပ်သော၊ မကရဒန္တကာဒိ ဝိစိတ္တံ-မကန်းရုပ်သွား စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ဆတ္တံ-ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဝိစရန္တိ-နေ၏။ ။အပရေ-တို့သည်၊ သုဝဏ္ဏ ရဇတာဒိ ဝိစိတြာ-ရွှေ, ငွေ စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ မောရ ပိဉ္ဆာဒိ ပရိက္ခိတ္တာ-ဥဒေါင်းမြီးစသည်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်သော၊ ဥပါ ဟနာ-ဘိနပ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ, ဝိစရန္တိ-နေ၏။ ။ကေစိ - တို့သည်၊ ရတနမတ္တာယာမံ - အလျားတတောင်မျှရှိသော၊ စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ-အနံ လက်လေးသစ်ရှိသော၊ကေသန္တပရိယန္တေ ဆံလယ်အပိုင်းအခြားကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ မေဃမုခေ - မိုးတိမ်ဝ၌၊ ဝိဇ္ဇုလတံဝိယ-လျှပ်စစ် နွယ်ကဲ့သို့ နလာဋေ-နဖူးပြင်၌၊ ဥဏှီ သပဋ္ဋံ-သင်းကျစ်ပြားကို၊ ဗန္ဓန္တိ-ဖွဲ့ကုန်၏၊ ရူပ္ဒာမဏိ-ပတ္တမြားဥသျှောင်ကို၊ ဓာရေန္တိ - နေ၏၊ စာမရ ဝါဠဗီဇနိံ-စာမရီ သားမြီးယပ်ကို၊ (စမရဿ အယံ စာမရော၊သွေဝ ဝါလော၊တေန ကတာ ဗီဇနီ စာမရဝါဠဗီဇနီ)ဓာရေန္တိ-နေ၏၊တံ သဗ္ဗံ-သည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

အနိယျာနိကတ္တာ – ဒုဂ္ဂတိမှ၎င်း, သံသရာမှ၎င်း, ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော နတ်ပြည်, နိဗ္ဗာန် ခရီးကို မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **တနည်း**–ဒုဂ္ဂတိမှ၎င်း, သံသရာမှ၎င်း, ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော နတ်ပြည်, နိဗ္ဗာန်ခရီး၌ မယှဉ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ **တနည်း**...... ဒုဂ္ဂတိမှ၎င်း, သံသရာမှ၎င်း, ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော နတ်ပြည်, နိဗ္ဗာန်ခရီးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **တနည်း**.... ဝဋ္ဋဒုက္ခရိတ်တည်းဟူသော သံကိလေသာမှ မထွက်မြောက်တတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဒုဂ္ဂတိတော သံသာရတော စ နိယာတိ ဧတေနာတိ နိယျာနံ၊ သဂ္ဂမဂ္ဂေါ, မောက္ခမဂ္ဂေါ စ၊ တံ နိယျာနမရဟတိ၊ တသ္မိံ ဝါ နိယျာနေ နိယုတ္တာ၊ တံဝါ နိယျာနံ ဖလဘူတံ ဧတိဿာတိ နိယျာနိကာ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခရိတ သံကိလေသတော နိယာတိတိ ဝါ နိယျာနိကာ၊ ဤကာရဿ ရဿတ္တံ, ယကာရဿ စ ကကာရံ ကတွာ အနိယ သဒ္ဒေါ ဟိ ဗဟုလံ ကတ္တတ္ထာဘိဓာယကော။ ဋီကာ)။ ။သဂ္ဂမောက္ခ မဂ္ဂါနံ-နတ်ပြည်, နိဗ္ဗာန်, မဂ်, ဖိုလ်တို့၏၊ တိရစ္ဆာန ဘူတာ – ဖီလာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ကထာ-တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ **တိရစ္ဆာနကထာ**-၏၊ (တိရစ္ဆာန ဘူတာ ကထာ တိရစ္ဆာနကထာ)။ ။တတ္ထ-ထိုတိရစ္ဆာနကထာ၌၊ ရာဇာနံ-ကို၊ အာရဗ္ဘ-အစွဲပြု၍၊ မဟာသမ္မတော-မဟာသမ္မတမင်းသည်၊ မန္ဓာတာ-မန္ဓာတ်မင်းသည်၊ ဓမ္မာသောကော-ဓမ္မာသောကမင်းသည်၊ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ-ဤလိုတန်ခိုးကြီး၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန-ဖြင့်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ ကထာ-သည်၊ **ရာဇကထာ**-၏၊(ရာဇာနံ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တာ ကထာ ရာဇကထာ)။ ။**စောရကထာဒီသု** – စောရကထာ စသည်တို့၌လည်း၊ ဧသနယော–ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော–၏၊ တေသု ရာဇူသု-တို့တွင်၊ အသုကောရာဇာ-ဤမင်းသည်၊ အဘိရူပေါ-အလွန်အဆင်းလှ၏၊ ဒဿနီယော– ကြည့်ရှုလောက်၏၊ ဣတိအာဒိနာ နယေန – ဖြင့်၊ ဂေဟာသိတကထာဝ – အိမ်၌မှီသောစကားသည်သာလျှင်၊ ဝါ – အိမ်နေသူလူကို မှီသော စကားသည်သာလျှင်၊ ဝါ- အိမ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော စကားသည်သာလျှင်၊ **တိရစ္ဆာနကထာ**-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ပန–ပါး၊ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ–ဤလိုတန်ခိုးကြီးသော၊ သောပိ - ထိုမင်းကြီးပင်သော်လည်း၊ (ဂရဟာ) ခယံ–ကုန်ခမ်းပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဂတောနာမ-ရောက်ရတုံဘိ, သေး၏၊ ဣတိဧဝံ – သို့၊ ပဝတ္တာ – ဖြစ်သောစကား

သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝေ - ကမ္မဋ္ဌာန်း၏အဖြစ်၌၊ တိဋ္ဌတိ - ၏။ ။စော ရေသု - ခိုးသူတို့တွင်၊ မူလဒေဝေါ - မူလဒေဝခိုးသူသည်၊ ဇဝံ မဟာ နုဘာဝေါ - ၏၊မေဃ မာလော - သည်၊ ဇဝံ မဟာနုဘာဝေါ - ၏၊ ဣတိ- သို့၊ တေသံ စောရာနံ - တို့၏၊ ကမ္မံ - ခိုးမှုကို၊ ပဋိစ္စ - ၍၊ အဟော သူရာ- ဩ......ရဲရင့်ကုန်စွ၊ ဣတိ - သို့၊ ဂေဟာသိတ ကထာဝ - အိမ်ကိုမှီသော စကားသည်သာလျှင်၊ ဝါ - အိမ်နေသူ လူကိုမှီသော စကားသည်သာ လျှင်၊ ဝါ - အိမ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်ကိုမှီသော စကားသည်သာလျှင်၊ **တိရစ္ဆာနကထာ** - ၏။ ။ယုဒ္ဓေပိ - စစ်ထိုးရာ၌လည်း၊ ဘာရတရာမ ယုဒ္ဓါဒိသု - ဘာရတ, ရာမ ညီနောင်တို့၏ စစ်ထိုးခြင်း စသည်တို့တွင်၊ အသုကေန - ဤမည်သော မင်းသည်၊ အသုကော - ဤမည်သော မင်းကို၊ ဇဝံ မာရိတော - ဤလိုသတ်အပ်၏၊ ဇဝံ ဝိဒ္ဓေါ - ဤလို ထိုးပစ်အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ကာမဿာဒဝသေနေဝ - ကာမဟုဆိုအပ်သော တပ်ခြင်း,သာယာ ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကထာ - ပြောဆိုသောစကားသည်၊ **တိရစ္ဆာ နကထာ** - ၏။ ။ပန - ပါး၊ တေပိ - ထိုတန်ခိုးကြီးသော မင်းတို့ပင်သော် လည်း၊ ခယံ - သို့၊ ဂတာနာမ - ရောက်ရကုန်သေး၏ ဣတိဇဝံ - သို့၊ ပဝတ္တာ - ဖြစ်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ - အလုံးစုံတို့၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ - ကမ္မဋ္ဌာန်း ဖြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ - ၏။

အပိစ အပရော - သော၊ နယော - ကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အံ့၊ အန္နာ ဒိသု - အစာစသည်တို့၌ ၊ဇဝံ - ဤသို့၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ - အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အစာကို၊ ဂန္ဓဝန္တံ - အနံ့နှင့်ပြည့်စုံသောအစာကို၊ ရသဝန္တံ - အရသာနှင့် ပြည့်စုံသောအစာကို၊ ဖဿသမ္ပန္နံ - အတွေ့အထိနှင့်ပြည့်စုံသောအစာကို၊ ခါဒိမှ - ခဲဘူးကုန်ပြီ၊ ဘုဉ္ဇိမှ - စားဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ - သို့၊ ကာမဿာဒ ဝသေန - ဖြင့်၊ ကထေတုံ - ငှါ၊ ဝါ - သည်၊ နဝဋ္ဋတိ - မအပ်၊ ပန - အပ်သည်ကို ပြဆိုအံ့၊ သာတ္ထကံ - အကျိုးရှိသည်ကို၊ (အဩနွ သဟ ယံ ဝတ္တတိတိ သာတ္ထကံ) ကတွာ - ၍၊ ပုဗ္ဗေ - ၌၊ ဇဝံ - သို့၊ ဝဏ္ဏာဒိသမ္ပန္နံ - အဆင်းစသည်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အန္နံ - စားဘွယ်ကို၊ ပါနံ - သောက်ဘွယ်ကို၊ ဝတ္ထံ - အဝတ်ကို၊ သယနံ - အိပ်ရာနေရာကို၊ မာလံ - ပန်းကို၊ ဂန္ဓံ - နံ့သာကို၊ သီလဝန္တာနံ - သီလရှိသောသူတို့အား၊ အဒမှ - ပေးလှူဘူးကုန်ပြီ၊ စေတိယေ - အား၊ ပူဇံ ကရိမှ - ပူဇော်ဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိ, ကထေတုံ, ဝဋ္ဋတိ - ၏။

ပန-ပါး **ဥဒ္ဒတိကံသောဒိသု**-တို့၌၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဥတကာ-တို့သည်၊ သူရာ-ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိဝါ-သို့ရင်း၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဇဝံ-သို့၊ ဝိဝိတြေပဟိ-ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနေဟိ-ယာဉ်တို့ဖြင့်၊ ဝိစရိမှ-သွားလာဘူးကုန်ပြီ၊ ဣတိဝါ-သို့ရင်း၊ အဿာဒဝသေန - သာယာခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ (ဉာဘိကထာဒိသု၌ အာဒိဖြင့် ယာနကထာယူ၊ နောက် ဣဘိဝါလည်း ရင်းကိုပင် ပြ၏)ပန-ပါး၊ သာတ္တုကံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ နော-တို့၏၊ တေပိ ဉာတကာ-ထိုဆွေမျိုးတို့ပင်သော်လည်း၊ ခယံ-သို့၊ ဂတာ-ကုန်၏၊ ဣဘိဝါ-သို့ရင်း၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မယံ-တို့သည်၊ ဧဝရူပါ-ကုန်သော၊ ဥပါဟနာ-တို့ကို၊ သံဃသာ-အား၊ အဒမှ-ကုန်ပြီ၊ ဣဘိဝါ-သို့ရင်း၊ ဝါ-၍သို့သော စကားကိုရင်း ကထေတဗ္ဗံ-၏၊ **ဂါမကထာဒီသု**-တို့၌၊ သုနိဝိဋ္ဌ ဒုန္နိဝိဋ္ဌ သုဘိက္ခဒုဗ္ဘိက္ခာဒိဝသေန ဝါ-ကောင်းစွာဝင်အပ်သော ရွာ, မကောင်း သဖြင့် ဝင်အပ်သော ရွာ, အစာပေါသော ရွာ, အစာရှားသော ရွာ စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရင်း၊ အသုကဂါမဝါသိနော-၍မည်သော ရွာ၌ နေသောသူတို့သည် သူရာ-ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဣဘိဝါ သို့ရင်း၊ ဇဝံ - ၍သို့၊ အဿာဒဝသေန - ဖြင့်၊ ကထေတုံ - ငှါ၊ နဝဋ္ဋဘိ-မအပ်၊ ပန-ပါး၊ သာတ္တုကံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ အသုကဂါမ ဝါသိနော-တို့သည်၊ သဒ္ဓါ-သဒ္ဓါတရားရှိကုန်၏၊ ပသန္နာ-ကြည်ညိုကုန်၏၊ ဣဘိဝါ-သို့ရင်း၊ ခယဝယံ-ကုန်ခြင်း,ပျက်ခြင်းသို့၊ ဂတာ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဝါ-သို့ရင်း၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ("ဂါမကထာဒိသု"၌ "ဇကေသေသ သာမညနိဒ္ဒေသနည်း"ဖြင့် ရွာ,ရွာနေသူ ယူ)

နိဂမ နဂရ ဇနပဒကထာဒီသုပိ-နိဂုံ,မြို့,ဇနပုဒ်ကိုဆိုသောစကား စသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-၍နည်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ **ဣတ္ထိကထာ**ပိ - ဣတ္ထိကထာသည်လည်း၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနာဒိနိ-အဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ-၍၊ အဿာဒဝသေန-ဖြင့်၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ သဒ္ဓါ-၏၊ ပသန္နာ-ကြည်ညို၏၊ ခယဝယံ-သို့၊ ဂတာ-၏၊ ဣတိဧဝမေဝ-လျှင်၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-၏၊ **သူရကထာ**ပိ-သူရကထာ သည်လည်း၊ နန္ဒိမိတ္တောနာမ-နန္ဒိမိတ္တမည်သော၊ ယောဓော-သူရဲ (စစ်သား)သည်၊ သူရော-ရဲရင့်သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ အဿာဒ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ သဒ္ဓေါ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊

ခယံ-သို့၊ဂတော-၏၊ဉာတိဝေမေဝ-လျှင်၊ဝတ္တုံ-ငှါ၊ဝဋ္ဋတိ-၏၊ (သူရော အဒေဟာသိဖြင့် သူရသဒ္ဒါ ဝိရဝါစကပြု၏)။ ။**ဝိသိခါကထာဝိ**-ခရီးဆုံ ကိုဆိုသောစကားသည်လည်း၊ အသုကာ-ဤမည်သော၊ဝိသိခါ-ခရီးဆုံ သည်၊ သုနိဝိဋ္ဌာ-ကောင်းစွာဝင်အပ်၏၊ ဒုန္နိဝိဋ္ဌာ-မကောင်းသဖြင့်ဝင် အပ်၏၊ သူရော-ရဲရင့်ကုန်၏၊ သမတ္ထာ-စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ဉာတိ-သို့၊အဿာ ဒဝသေန-ဖြင့်၊ဝတ္တုံ-ငှါ၊နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊(ဝိသိခါ,သုနိဝိဋ္ဌာ,ဒုန္နိဝိဋ္ဌာအရ ခရီးလမ်းဆုံကိုယူ၊သူရော,သမတ္ထာအရ ခရီးသွားသောသူယူ)။ ။**ကုမ္ဘ ဋ္ဌာနကထာ**တိ-ကား၊ ဥဒကဋ္ဌာနကထာ-ရေဆိပ်ကိုဆိုသော စကား တည်း၊ (ဌာနိယူစေလို၍ ဥဒကဋ္ဌာနကထာဖွင့်၏) ဥဒကတိတ္ထကထာ- ရေဆိပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဉာတိ-သို့၊ဝုစ္စတိ-၏၊(ဥဒကဋ္ဌာန ကထာကို ဥဒကတိတ္ထကထာဟု ထပ်ဖွင့်သောကြောင့်'ဝိ'မရှိသင့်၊ရေနှိ တည်သည်ဟူသည့် ရေဆိပ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောစကားတည်းဟု သိစေလို ၍ ဥဒကတိတ္ထကထာဟုဖွင့်၏ ကုမ္ဘဿ ဌာနံ ကုမ္ဘဋ္ဌာနံ-အိုး၏အရပ်၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနံ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တာ ကထာ ကုမ္ဘဋ္ဌာန ကထာ၊ **တနည်း**.... ကုမ္ဘဿ ကရဏဋ္ဌာနံ ကုမ္ဘဋ္ဌာနံ-အိုးလုပ်ရာအရပ်၊ ကုမ္ဘဋ္ဌာနံ အာ ရဗ္ဘ ပဝတ္တာ ကထာ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထာ) ဝါ-ကား၊ **ကုမ္ဘဒါသီကထာ**- အိုးထိန်းကျွန်မကိုဆိုသောစကားတည်း၊ သာပိ-ထိုစကားသည်လည်း၊ ပါသာဒိကာ-ကြည်လင်၏၊ နစ္စိတုံ-ကခြင်းငှါ၊ ဂါယိတုံ-သီဆိုခြင်းငှါ၊ ဆေကာ-လိမ္မာ၏၊ ဉာတိ-သို့၊ အဿာဒဝသေနေဝ-သာလျှင်၊ ဝတ္တုံ-ငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊သဒ္ဓါ-၏၊ပသန္နာ-၏၊ဉာတိအာဒိနာနယေန-ဖြင့်၊ ဝတ္တုံ- ငှါ၊ဝဋ္ဋတိ-၏။ ။**ပုဗ္ဗပေတကထာ**တိ-ကား၊အတိတဉာတိကထာ-သေပြီး သောဆွေမျိုးတို့ကိုဆိုသောစကားတည်း၊(ပုဗ္ဗေ ပေတော ပုဗ္ဗပေတော- ရှေး၌သေသောသူ) တတ္ထ - ထိုပုဗ္ဗပေတကထာ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ ဝတ္တမာနဉာတိကထာသဒိသော - ဖြစ်ဆဲဆွေမျိုးတို့ကိုဆိုသော စကား နှင့် တူသည်သာတည်း၊ (ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တနယံ အတိဒိသတိတုံ တတ္ထာတိ အာဒိ ၃တ္တံ)။ ။**နာနတ္တကထာ**တိ-ကား၊ပုရိမပစ္ဆိမကထာဟိ-ရှေ့စကား နောက်စကားတို့မှ၊ဝိမုတ္တာ-လွတ်သော၊အဝသေသာ-ကြွင်းကျန်သော၊ နာနာသဘာဝါ - အထူးထူးသော သဘောရှိသော၊ နိရတ္ထကကထာ- အကျိုးမရှိသောစကားတည်း၊(နာနာ အတ္ထာ ယဿာတိ နာနတ္တာ၊ နာ နတ္တာ ကထာ နာနတ္တကထာ၊အထူးထူးသော သဘောရှိသောစကားရ

၏၊ အသွေးထူးဟူသည့် နီရတ္တကတည်း၊ စကားတိုင်း အသွေးထူးသော သဘောရှိသည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် ပုရိမ ပဉ္စမကထာ ပတိ ဝိမုတ္တာမိန့်၊ အတ္တနှင့် သဘာဝ ပရိယာယ်)

လောကက္ခာယတိကာဘိ – ကား၊ အယံ လောကော - ဤလောကကို၊ ကေန – အဘယ်သူသည်၊ နိမ္မိတော – ဖန်ဆင်းအပ်သနည်း၊ အသုကေန နာမ–ဤမည်သောသူသည်၊ နိမ္မိတော–ဖန်ဆင်းအပ်၏၊ ကာကော- ကျီး သည်၊ သေတော-ဖြူ၏၊ ကဿ–ကား၊ အဋ္ဌိနံ–အရိုးတို့၏၊ သေတတ္တာ– ဖြူသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တည်း၊ဗကာ-ဗျိုင်းတို့သည်၊ရတ္တာ–နီကုန်၏၊ ကဿ–ကား၊ လောဟိတဿ–သွေး၏၊ ရတ္တတ္တာ – နီသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း၊ ဣတိဝေမာဒိကာ – ဤသို့အစရှိသော၊ လောကာယတ ဝိတဏ္ဍသလ္လာပကထာ - လူမိုက်တို့သည် အားထုတ်ရာဖြစ်သော ဆန့် ကျင်ဘက် စကားကို ချဲ့ထွင်ရာဖြစ်သောကျမ်း၌ ရှိသော ပြောဆိုအပ် သောစကားတည်း၊(အာယတနံ့ ဌေဗ္ဗာတိ အာယတံ၊ဌေ-ဤကျမ်း၌၊ အာယတနံ့–အားထုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ အာယတံ-မည်၏၊ ။ လောကာနံ အာယတံ လောကာယတံ–လူမိုက်တို့၏ အားထုတ် (တက်) ရာ ကျမ်း၊ ဤအလို လောက အာယတ ပုဒ်ဖြစ်၊ ။ဋီ၌ “ဝါဒဿာ ဒေန-ဝါဒကိုသာယာသဖြင့်” ပေး)။ **၊တနည်း**......လူလိမ္မာသည် အား မထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ချဲ့ထွင်ရာဖြစ်သော ကျမ်း၌ရှိသော ပြောဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ (န ယတတိ ဌေတေနာ တိ အယတံ၊ဌေတေန-ဤကျမ်းဖြင့်၊နယတတိ–အားမထုတ်တတ်၊ ဣတိ– ကြောင့်၊ အယတံ-၏၊ အားမထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သောကျမ်းရ၏၊ လော ကဿ အယတံ လောကာယတံ၊ လူလိမ္မာသည် အားမထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ကျမ်း၊ ဤအလို လောက အယတပုဒ်ဖြစ်၊ ဝိရုဒ္ဓံ တနောန္တိ ဌေဗ္ဗာတိ ဝိတဏ္ဍော - ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ချဲ့ထွင်ရာ ကျမ်း ရ၏)။ **တနည်း**...... လူမိုက်တို့သည် အားထုတ်ရာဖြစ်သော ဆန့်ကျင်ဘက် ဝါဒဖြင့် တီးခေါက်ရာဖြစ်သော ကျမ်း၌ရှိသော ပြောဆို အပ်သော စကားတည်း၊ **တနည်း** ..... လူလိမ္မာသည် အားမထုတ်ကြောင်း ဖြစ် သော ဆန့်ကျင်ဘက် ဝါဒဖြင့် တီးခေါက်ရာဖြစ်သော ကျမ်း၌ ရှိသော ပြောဆိုအပ်သော စကားတည်း၊ (လောကာယတ ဝိဂ္ဂဟ နှစ်နည်းလုံး တူပြီ၊ ၊ဝိရုဒ္ဓေန တနောန္တိ တာဠေန္တိ ဌေဗ္ဗဝါဒိနောတိ ဝိတဏ္ဍော၊

''ဝါဒိနော-ဝါဒရှိသောသူတို့သည်'' ဟု ပေး။ ။သလ္လာပိယတေတိ သလ္လာပေါ၊ သလ္လာပါ ကထာ သလ္လာပကထာ၊လောကာယတံ ဝိတဏ္ဍံ လောကာယတ ဝိတဏ္ဍံ၊ လောကာယတဝိတဏ္ဍေ နိဿိတာ သလ္လာပ ကထာ လောကာယတဝိတဏ္ဍသလ္လာပ ကထာ)

သမုဒ္ဒက္ခာယိကာနာမ - သမုဒ္ဒရာကို ဆိုသောစကား မည်သည်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေါ - သည်၊ သာဂရော - သာဂရမည်သနည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သာဂရဒေဝေန-သာဂရမင်းသည်၊ ခတော-တူးအပ် ၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သာဂရော-သာဂရမည်၏၊ (သာဂရ ရညော ပုတ္တေဟိ ခတောတိပိ ဝဒန္တိ။ ဋီကာ) မေ-သည်၊ ခတော-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ-လက်အမှတ်အသားဖြင့်၊ သယံ – ကိုယ်တိုင်၊ နိဝေဒိ တတ္တာ-ပြောကြားအပ်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမုဒ္ဒေါ-သမုဒ္ဒမည်၏၊ ဣတိ ဧဝမာဒိကာ-ဤသို့အစရှိသော၊ နိရတ္ထက သမုဒ္ဒက္ခာယိကာ ကထာ-အကျိုးမရှိသော သမုဒ္ဒရာကို ပြောဆိုသောစကားတည်း (သမုဒ္ဒငါး၏ လက်ဖြင့် တူးအပ်သောကြောင့် သမုဒ္ဒမည်၏၊ ဝိဇ္ဇတိ ပဝေဒန ဟေတု ဘူတာ မုဒ္ဒါ ရဿာတိ သမုဒ္ဒေါ၊ ကောရဿ ဒကာရံ ကတွာ၊ အဿ-ထို သမုဒ္ဒရာအား၊ ပဝေဒနဟေတုဘူတာ-ပြောကြားခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ မုဒ္ဒါ-လက်အမှတ်အသားသည်၊ ဝိဇ္ဇတိ-ရှိ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ကောရဿ-ကို၊ ဒကာရံ ကတွာ-ဒပြု၍၊ သမုဒ္ဒေါ-သမုဒ္ဒ မည်၏)

ဘဝေါတိ-ကား၊ဝုဍ္ဎိ-ကြီးပွားခြင်းတည်း၊(ဘဝတိ ဝဍ္ဎတီတိ ဘဝေါ)၊ **အဘဝေါတိ**-ကား၊ ဟာနိ-ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းတည်း။ (ဘဝတိ ဝဍ္ဎတီတိ ဘဝေါ၊ဘဝတော ဝိဂတော အဘဝေါ) ဣတိ-ဤအကြောင်း ကြောင့်၊ ဘဝေါ-ကြီးပွား တိုးတက်၏၊ ဣတိ- ဤ အကြောင်းကြောင့်၊ အဘဝေါ-ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး၏၊ဣတိ-သို့၊ယံဝါ တံဝါ နိရတ္ထက ကာရဏံ – အမှတ်မဲ့ ထဲဝါးဝါးသော အကျိုးမရှိသော အကြောင်းကို၊ ဝတွာ-၍၊ ပဝတ္တိတကထာ-ဖြစ်စေအပ်သော စကားသည်၊ **ဣတိ ဘဝါ ဘဝကထာ**-ဣတိ ဘဝါ·ဘဝကထာ မည်၏၊ ။**ဝိဂ္ဂါဟိကကထာတိ**-ကား၊ဝိဂ္ဂါဟိကကထာ–ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ **စကား**တည်း၊ **ဝါ** – ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူကြောင်းဖြစ်သော **စကား**

တည်း၊ (ဝိရုဒ္ဓဿ ဂဗ္ဘံ ဝိဂ္ဂဟော၊ သော ယေသန္တိ ဝိဂ္ဂဟိကာ၊ တေ
သံ ကထာ ဝိဂ္ဂဟိကကထာ။ ဝိရုဒ္ဓဝါ ဂဏှာတိ တောယာတိ ဝိဂ္ဂဟိ
ကာ၊ သာ ယေဝ ကထာ ဝိဂ္ဂဟိကကထာ) သာရမ္ဘကထာ-ချုပ်ချယ်
စော်ကားသော စကားတည်း၊ တတ္ထ-ထိုစကားရပ်၌၊ **သဟိတံ မေတိ**-
ကား၊ မယှံ-၏၊ ဝစနံ-သည်၊ သဟိတံ-အကြောင်း, အကျိုးစပ်၏၊ ရှေ့
နောက်မဆန့်ကျင်ညီညွတ်၏၊ သိလိဋ္ဌံ-ပြေပြစ်၏၊ အတ္ထယုတ္တံ-အကျိုး
နှင့်ယှဉ်၏၊ ကာရဏယုတ္တံ-အကြောင်းနှင့်ယှဉ်၏၊ ဣတိ အဓိပ္ပါယော-နက်။ ။
အသဟိတံ တေတိ-ကား၊ တုယှံ-၏၊ ဝစနံ-သည်၊ အသဟိတံ-အကြောင်း,
အကျိုးမစပ်၊ ရှေ့နောက်ဆန့်ကျင်၏၊ မညီမညွတ် အသိလိဋ္ဌံ-မပြေပြစ်။ ။
အဓိစိဏ္ဏံ တေ ဝိပရာဝတ္တန္တိ-ကား၊ တုယှံ-သည်၊ ဒီဃရတ္တာစိဏ္ဏဝသေန-
ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး လေ့ကျက်အပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ယံ ဝစနံ-ကို သုပ္ပဂုဏံ-ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်၏၊ တံ ဝစနံ-သည်၊
မယှံ-၏ ဧကဝစနေနေဝ-စကားတခွန်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပရာဝတ္တံ
ပရိဝတ္တိတွာ ဌိတံ-ပြန်လှန်၍တည်၏၊ (ဒုန်ရင်းပြန်သွား၏) ကိဉ္စိ-တစုံတခု
ကို၊ နဇာနာသိ-မသိ၊ ဣတိ အဓိပ္ပါယော-နက်။ ။**အာရောပိတော တေ ဝါဒေါ**
တိ-ကား၊ မယာ-သည်၊ တဝ-၏၊ ဝါဒေ-ဝါဒ၌၊ ဒေါသော-အပြစ်ကို၊
အာရောပိတော-တင်အပ်၏။ ။**စရ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယာတိ**-ကား၊
ဒေါသ မောစနတ္ထာယ-အပြစ်မှ လွတ်ခြင်း အကျိုးငှါလည်း၊ စရ ဝိစရ-
လှည့်လည် သွားလာလော့၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊
သိက္ခ-ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ဦးလော့၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။ ။
နိဗ္ဗေဌေဟိ ဝါ သစေ ပဟောသီတိ-ကား၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အထ ပဟော
သိ-စွမ်းနိုင်ငြားအံ့၊ ဣဒါနိ မေဝ-ယခု ချက်ခြင်းသာလျှင်၊ နိဗ္ဗေဌေဟိ-
ဖြေရှင်းလော့၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။ ။ဒူတေယျကထာယံ-ဒူတေယျကထာ၌၊
ဣဓ ဂစ္ဆာတိ-ကား၊ ဣတော-ဤအရပ်မှ၊ အသုကံနာမ ဌာနံ-ဤမည်သော
အရပ်သို့ ဂစ္ဆ-လော့၊ **အမုတြာဂစ္ဆာတိ**-ကား၊ တတော-ထိုအရပ်မှ၊
အသုကံနာမ ဌာနံ-ဤမည်သော အရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆ-ပြန်ခဲ့လော့။ ။
ဣဒံ ဟရာတိ-ကား၊ ဣတော-ဤအရပ်မှ၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သော အရာ
ဝတ္ထုကို ဟရ-ဆောင်လော့။ ။**အမုတြ ဣဒံ အာဟရာတိ**-ကား၊
အသုကဌာနတော-ထိုမည်သော အရပ်မှ၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သော အရာ
ဝတ္ထုကို၊ ဣဓ-ဤအရပ်သို့၊ အာဟရ-ဆောင်ခဲ့လော့။ ။ပန-ဆက်၊

သင်္ခေပတော-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဣမံ ဒုတိယယံနာမ-ဤတမန်သွားခြင်း မည်သည်၊ပဉ္စသဟဓမ္မိကေစ-သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့ကိုဒင်း၊ ရတနတ္တယဿ-၏၊ ဥပကာရ ပဋိသံယုတ္တံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်ဆိုင် သော၊ ဂိဟိသာသနဥ္စ-လူတို့၏ သတင်းစကားကိုဒင်း၊ ထပေတွာ-၍၊ အညေသံ-တပါးသော လူတို့အတွက်၊ ဒူတေယျံ-တမန်သွားခြင်းသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။

ကုဟကာတိအာဒီသု-ကုဟကာ၌သို့စသည်တို့၌၊တိဝိဓေန-သုံးပါး အပြားရှိသော၊ကုဟနဝတ္ထုနာ-အံ့ဩဘွယ်၏အကြောင်းဖြင့်၊လောကံ- ကို၊ကုဟယန္တိ ဝိမှာပယန္တိ-အံ့ဩစေကုန်၏၊ ဝါ-ကြွားဝါတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ကုဟကာ-ကုဟကမည်ကုန်၏၊ ကုဟကာ ကြွားတတ်, မြှောက်တတ်ကုန်သည်၊ (ကုဟော,ဝိမှာပနေ) လာဘသက္ကာရတ္ထိကာ- လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရကို အလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ - ၍၊ လပန္တိ-မိမိ သူတပါးနှစ်ဦးသားကိုမြှောက်ပင့်ပလွှားပြောကြားတတ်ကုန်၏၊ဣတိ- ကြောင့်၊**လပကာ** လပကမည်ကုန်၏။ ။ဧတေသံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်, အရိပ်, အရောင်ပြုခြင်း ဟူသော၊ သီလံ-အလေ့ သဘော သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **နေမိတ္တိကာ**-နေမိတ္တိကမည်ကုန်၏၊ နေမိတ္တိကာ-နိမိတ်,အရိပ်,အရောင်ကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့ (တဿီလ တဒ္ဓိတ်, တနည်း......သီလမေတေသတဒ္ဓိတ်ဟု အမည်ပေးသင့်၏)။ ။ ဧတေသံ-တို့အား၊ နိပ္ပေသော-ချေဖျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ သီလံ- သည်၊အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **နိပ္ပေသိကာ**-နိပ္ပေသိကမည်ကုန်၏။ ။ လာဘေန-လာဘ်တခုဖြင့်၊လာဘံ-လာဘ်တခုကို၊နိဇိဂီသန္တိ,မဂ္ဂန္တိ,ပရိ ယေသန္တိ-ရှာမှီးတတ်ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့် **လာဘေနလာဘံ နိဇိဂီသိ တာရော**-တာရမည်ကုန်၏။ ။ဧတံ-ဤကုဟက စသော အမည်သည်၊ ဧတောဟိ ကုဟနာ လပနာ နေမိတ္တိကတာ နိပ္ပေသိကတာ လာဘေန လာဘံ နိဇိဂီသနတာဟိ-ထိုအံ့ဩစေတတ် ကြွားဝါတတ်သူ၏အဖြစ်, မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားကို မြှောက်ပင့်ပလွှား ပြောကြားတတ်သူ၏ အဖြစ်, နိမိတ်အရိပ်အရောင်ပြုတတ်သူ၏အဖြစ်, ချေဖျက်တတ်သည်၏ အဖြစ်, လာဘ်တခုဖြင့် လာဘ်တခုကို ရှာမှီးတတ်သည်၏အဖြစ်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတာနံ-ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ - တို့၏၊ အဓိဝစနံ-အမည် တည်း၊ (စာတို့၌ ကုဟနာ။ပ။နိဇိဂီသနတာတိ ဟုရှိ၏) အယံ-ဤဆိုအပ်

ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္တ–ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ–အကျဉ်းဖြစ်သော အဖွင့်ဘည်း၊ ပန–ဆက်၊ ဝါ–အမှာကိုဆိုအံ့၊ ဝိတ္ထာရေန–အကျယ်အားဖြင့်၊ ဘော ကုဟနာဒိကာ - ထိုကုဟနစသည်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ–မဂ်၌၊ သီလနိဒ္ဒေသေ ဝ - သီလနိဒ္ဒေသ၌သာလျှင်၊ ပါဠိဥ္စ–ပါဠိကိုင်း၊ အဋ္ဌကထဥ္စ–အဖွင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကိုင်း၊ အာဟရိတွာ - ဆောင်၍၊ ပကာသိတာ–ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ–ပြီးပြီ။

ဧတ္တာဝတာ–ယထာဝါ ပနေကေ ဘောန္တော အစ, လာဘေနလာဘံ နိဇိဂီသိတာရော အဆုံး သိမ်းကျုံးဖေါ်ပြ ဤမျှလောက်သော (ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော) သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်အားဖြင့်၊ မဇ္ဈိမသီလံ-မဇ္ဈိမသီလသည်၊ ဝါ–မဇ္ဈိမသီလကိုဖွင့်ကြောင်း ဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတံ–ပြီးပြီ၊

မဇ္ဈိမသီလအဖွင့် ပြီးပြီ၊

ဣတော–ဤမဇ္ဈိမသီလမှ၊ ပရံ–အထက်၌၊ ဝါ–အထက်ဖြစ်သော စကားသည်၊ မဟာသီလံ–မဟာသီလသည်၊ ဟောတိ–၏။ ။အင်္ဂန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထ ပါဒ ဒိသု–လက်,ခြေစသည်တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ–အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊ ဧဝရူပေန – ဤသို့သဘောရှိသော၊ အင်္ဂေန–အင်္ဂါနှင့်၊ သမန္နာဂတော–ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ဒီဃာယု–အသက်ရှည်သည်၊ (ရှည်သော အသက်ရှိသည်)ယသဝါ–အခြံအရံ အကျော်အစောရှိ(များ)သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ဝါ–လက္ခဏံ၊ ဣတိအာဒိ နယပ္ပဝတ္တံ–ဤသို့စသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ အင်္ဂသတ္ထံ – အင်္ဂါ ကြီး ငယ်ကို သိသော အတတ်ကို ပြတတ်သော ကျမ်းတည်း။ ။နိမိတ္တန္တိ – ကား၊ နိမိတ္တ သတ္ထံ – နိမိတ်ကိုသိသော အတတ်ကို ပြတတ်သော ကျမ်းတည်း။ ။ ကိရ–ချဲ့၊ ပဏ္ဍု ရာဇာ–ပဏ္ဍု မင်းသည်၊ တိဿော မုတ္တာယော–ပုလဲသုံးလုံးတို့ကို၊ မုဋ္ဌိယံ ကတွာ–လက်ဆုပ်၌ထား၍၊ ဝါ–လက်၌ဆုပ်ထား၍၊ နေမိတ္တိကံ–နိမိတ်ဖတ်တတ်သောသူကို၊ 'ပုစ္ဆိ–မေး၏၊ ကိံ ပုစ္ဆိ–ကား၊ မေ–၏၊ ဟတ္ထေ–၌၊ ကိံ–အဘယ်နည်း၊ ဣတိ, ပုစ္ဆိ–၏၊ သော နေမိတ္တိကော–သည်၊ ဣတောစ–ဤမှရင်း၊ ဣတောစ-မှရင်း၊ ဝိလောကေသိ–တစေခင်းကြည့်ပြီ၊ ။ဝ–ဆက်၊တသ္မိံ သမယေ–၌၊ ဃရဂေါဠိကာ

ယ-ဇိမ်မြောင်သည်၊ ဝါ - တက်တူသည်၊ မက္ခိကာ - ယင်ကောင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ဖမ်း, ယူပြီး၍၊မုဉ္စာ-လွှတ်၏၊ သော နေမိတ္တိကော-သည်၊ မုဉ္စာတဲ-ပုလဲဟူ၍၊အာဟ-ပြောဆို၏၊ ပုန-တဖန်၊ ကတိ-ဘယ်နှစ်လုံး တို့နည်း၊ ဣတိ - သို့၊ ပုဋ္ဌော-သော်၊ တိက္ခတ္တုံ-သုံးကြိမ်၊ ရဝန္တ္တသာ- မြည်, တွန်သော၊ ကုက္ကုဋသ - ကြက်၏၊ သဒ္ဒံ-ကို၊ သုတွာ-၍၊ တိ သော-သုံးလုံးတို့တည်း၊ ဣတိအာဟ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ တံတံ-ထိုထိုအရေ ဝတ္ထုကို၊ အာဒိသိတွာ-ညွှန်ပြ၍၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်ကို၊ ဝါ-နိမိတ်ဖတ်ခြင်း ကို၊ အနုယုတ္တာ-အားထုတ်ကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ-နေ၏။

ဥပ္ပါတိကံဘန္တိ-ကား၊မဟန္တာနံ-ကြီးကုန်သော၊ အသနိပါတာဒီနံ-မိုး ကြိုးကျခြင်းစသည်တို့၏၊ ဥပ္ပတိတံ - ကျခြင်း၏ အကျိုး,အပြစ်ကို ဆို သော ကျမ်းတည်း၊ တံ-ထိုမိုးကြိုးကျသည်ကို၊ ဒိသွာ - ၍၊ ဣဒံ - ဤ အကျိုး,အပြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-တည့်၊ ဧဝံဘဝိဿတိ-ဤသို့ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ အာဒိသန္တိ-ဤသို့ ညွှန်ပြကုန်၏၊ (မဟန္တာနန္တိ ဧတေန အပ္ပကံ နိမိတ္တမေဝ၊မဟန္တံ ပန ဥပ္ပါဒေါတိ နိမိတ္တုပ္ပါဒါနံ ဝိသေသံ ဒဿေတိ၊ ဥပ္ပတိတန္တိ ဥပ္ပတနံ၊သုဘာသုဘဖလံ ပကာသေန္တော ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဂစ္ဆ တိတိ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပ္ပါတောတိပိ၊ ဋီကာ)။ ။**သုပိန**န္တိ-ကား၊ ယော - သည်၊ ပုဗ္ဗဏှသမယေ-နံနက်အခါ၌၊သုပိနံ ပဿတိ-အိပ်မက်, မက်၏၊ သော-သည်၊ ဧဝံဝိပါကော - ဤသို့ အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါ- လတ္တံ့၊ ယော-သည်၊ ဣဒံနာမ- ဤမည်သော အိပ်မက်ကို၊ ပဿတိ- မြင်မက်၏၊ တဿ-ထိုသူအား၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သော အကျိုး, အပြစ် သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဝါ- လတ္တံ့၊ဣတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊သုပိနကံ- အိပ်မက်ဖတ်ခြင်းကို၊ ဝါ - အိပ်မက်ကျမ်းကို၊အနုယုတ္တာ-နလျက်၊ ဝိ ဟရန္တိ-နေ၏။

လက္ခဏန္တိ-ကား၊ ဣမိနာ လက္ခဏေန-နှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံ သောသူသည်၊ ရဇ္ဇာ ဟောတိ- မင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣမိနာ လက္ခဏေန- နှင့်၊ သမန္နာဂတော-သည်၊ဥပရာဇာ ဟောတိ-အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဒိကံ-ကို၊ အာဒိသန္တိ-န်၏၊(အင်္ဂသမ္ဗန္ဓိ ဝိပတ္တိ ဒဿန မဋ္ဌေန ပဌမ္ပ အင်္ဂန္တိ ဝုတ္တံ၊ဣဓ ပန မဟာနုဘာဝတာဒိ နိပ္ဖါဒက လက္ခဏ ဝိသေ သ ဒဿနေန လက္ခဏန္တိ အယမေတေသံ ဝိသေသော၊လက္ခဏန္တိ ဟိ

အင်္ဂပစ္စင်္ဂေသု ဒိဿမာနာကာရ ဝိသေသံ သတ္တိသိရိဝစ္ဆာဂဒါ ပါသာဒိ က မဝိပ္ပေတံ၊ တံတံ ဖလံ လက္ခယတိ အနေနာတိ ကတွာ၊ သတ္တံပန တပ္ပကာသနတော လက္ခဏံ။ ၊ဋီကာ)

မူသိကစ္ဆိန္နန္တိ-ကား၊ ဥန္ဒူရခါယိတံ-ကြွက်ကိုက် (ခဲ)သည်ကို ဆိုသော ကျမ်းတည်း၊ ဟိ-ချဲ့၊ တေနာဝိ - ထိုကျမ်းဖြင့်လည်း၊ အာဟရေ-အစာကျေပြီးသော၊ ဝါ-ကော်တင်ပြီးသော၊ ဝါ-ဟောင်းသော၊ ဝဏ္ဏေဝါ-အဝတ်၌၎င်း၊ အနာဟရေ-အစာမကျေသေးသော၊ဝါ-ကော်မတင်ရသေးသော ဝါ-အသစ်ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏေဝါ-၌၎င်း၊ ဣတော-ဤနေရာမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ဇင်ဆိန္နေ-ဤသို့ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမ-ဤ မည်သော အကျိုး,အပြစ်သည်၊ဟောတိ-လတ္တံ့ ၊ ဣတိ အာဒိသန္တိ-ကုန်၏။ အင္ဂိဗောမန္တိ-ကား၊ ဝေဇ္ဇပေန-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဒါရုနာ-သစ်သားဖြင့်၊ ဇင်ဟုတေ-ဤသို့ ပူဇော်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမ-သည်၊ဟောတိ-လတ္တံ့၊ဣတိ-ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ အဂ္ဂိ-ကို၊ ဇုဟန္တိ-ပူဇော်ကုန်၏၊ ဒဗ္ဗိဟောမာဒိနိပိ-ယောက်မဖြင့် မီးပူဇော်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း၊ အဂ္ဂိဟောမာ နေဝ-မီးဖြင့်ပူဇော်ခြင်းမည်ကုန်သည်သာတည်း။

(ယဒိ ဒဗ္ဗိဟောမာဒိနိပိ အဂ္ဂိဟောမာနေဝ၊အထ ကသ္မာ ဝိသုံဂဟဏ္ဍာနိတိအာဟ၊ဇေဝရူပါယာတိ အာဒိ၊ ဋီကာ)။ဇေဝရူပါယ-သော၊ ဒဗ္ဗိယာ-ယောက်မဖြင့်၊ ဤဒိသေဟိ - ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ကဏာဒိဟိ-ဆန်ကွဲစသည်တို့ဖြင့်၊ဟုတေ-သော်၊ဣဒံနာမ-သည်၊ ဟောတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိဇင်-သို့၊ ပဝတ္တိတဝသေန-ဖြစ်စေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသုံ-အသီးအခြား၊ဇာနိ-ထိုဒဗ္ဗိဟောမစသည်တို့ကို၊ဂဟဏ္ဍာနိ-ကုန်၏၊ (ဒဗ္ဗိဟောမာဒိနိဟောမော ပကရဏာဒိ ဝိသေသေဟိ ဖလဝိသေသဒဿနဝသေန ဂဟဏ္ဍာနိ၊ အဂ္ဂိဟောမံ ပန ဂဟဏ္ဍာဝသေသ သာမညဝသေန ဂဟဏ္ဍန္တိ အဓိပ္ပါယော။ဋီကာ)။ ။တတ္ထ-ထိုဒဗ္ဗိဟောမစသည်တို့တွင် ကဏော တိ-ကား၊ ကုဏ္ဍကော-ဆန်ကွဲ ဆန်ကျိုးတည်း။ ။ဘဏ္ဍုလာတိ-ကား၊ သာလိအာဒိနဉ္စေဝ-သလေး စသောစပါးမျိုးတို့၏ ၎င်း၊ တိဏဇာတိ - နဥ္စ-မြက်မျိုးတို့၏၎င်း၊တဏ္ဍုလာ-ဆန်တို့တည်း။ ။သပ္ပိဘိ-ကား၊ဂေါသပ္ပိအာဒိကံ-နွားမှဖြစ်သော ထောပတ် စသည်တည်း။ ။တေလန္တိ-ကား၊ တိလတေလာဒိကံ-နှမ်းဆီ စသည်တည်း၊ (တိလတော ဇာတံ

တေလံ၊ "သမာသောစ တဗ္ဗိတောစ၊ဝါကျေဋ္ဌသု ဝိသေသကာ။ပဿိဒ္ဓိ ယံတု သာမည်၊တေလံ သုဂတစီဝရန္တိ" နှင့် ညီစွာ သာမည်ဖြစ်သော ကြောင့် 'တိလ'ထည့်ဖွင့်၏)။ ပန-ပါး၊သာသပါဒိနို-မုံညင်းစေ့ စသည် တို့ကို၊မုခေန-ပါးစပ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အဂ္ဂိမှိ-၌၊ ပက္ခိပနံ-ထည့်ခြင်း အကျိုး၄၊ **တနည်း**...... ပက္ခိပနဝိဇ္ဇံ-ထည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အတတ် မန္တရားကို၊ (ပက္ခိပနန္တိ ပက္ခိပနဋ္ဌံ၊ ပက္ခိပနဝိဇ္ဇန္တိဝိ ပါဌော၊ ပက္ခိပန ဟောတုဘူတံ ဝိဇ္ဇန္တိ အဓိပ္ပါယော။ဋီကာ)။ ၊ပရိဇပ္ပိတွာ-မန်းမှုတ်, ရွတ်၍၊ ဇုဟနံ - ပူဇော်ခြင်းသည်၊ **မုခဟောမံ**-၏။ ၊ဒက္ခိဏက္ခက ဇဏ္ဏု လောဟိတာဒိဟိ-ယာညှပ်ရိုးသွေး, ယာဒူးသွေး စသည်တို့ဖြင့်၊ ဇုဟနံ- သည်၊**လောဟိတဟောမံ**-မမည်၏၊ (လောဟိတေဟိ ဇုဟနံ လောဟိ တ ဟောမံ)

(အင်္ဂနှင့်အင်္ဂဝိဇ္ဇာအတူးကို ပြလိုရကား 'အင်္ဂဝိဇ္ဇာတိ' စသည်မိန့်။ ပုဗ္ဗေတိ အာဒိနာ အင်္ဂ အင်္ဂဝိဇ္ဇာနံ ဝိသေသ ဒဿနေန ပုနရုတ္တ ဘာဝ မပနေတိ။ဋီကာ)။ ။**အင်္ဂဝိဇ္ဇာတိ**-ကား၊ပုဗ္ဗေ-၌၊ အင်္ဂမေဝ-အင်္ဂါကြီး ငယ်ကိုသာလျှင်၊ဒိသွာ-၍၊ဗျာကရဏဝသေန-ပြောကြားခြင်း၏ အစွမ်း ဖြင့်၊အင်္ဂံ-အင်္ဂကျမ်းကို၊ဝုတ္တံ-၏၊ဣဓ-ဤနေရာ၌၊အင်္ဂုလဋ္ဌိံ-လက်ချောင်း ရိုးကို၊ဝါ-လက်ချောင်း၌ ပေါက်သောအရိုးကို၊ ဝါ အင်္ဂုလဋ္ဌိံ-ကိုယ်ကို၊ (အင်္ဂုလဋ္ဌိံ ဒိသွာတိ အင်္ဂုလိဘူတံ၊အင်္ဂုလိယာဝါ ဇာတံ အဋ္ဌိံ ပဿိတွာ၊ အင်္ဂုလိန္တ ဝိမတ္တံ အပဿိတွာ တဒဋ္ဌိပဿန ဝသေနေဝ ဗျာကရေန္တိ တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ အင်္ဂလဋ္ဌိန္တိ သရီရန္တိ ပန အာစရိယဓမ္မပါလတ္ထေ ရေန ဝုတ္တံ။ ဇေံ သတိ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ ဝိရူပာန ဘာဝေန လဋ္ဌိသဒိသတ္တာ သရီရမေဝ အင်္ဂသမ္ဘိဘိ ဝိညာယတိ။ ဋီကာ။ ။အင်္ဂ--ပင်စည်၊ လဋ္ဌိ- လက်,ခြေစသောအင်္ဂါတို့၏ အရိုးတံ လည်းဟူ၏) ဒိသွာ-၍၊ ဝိဇ္ဇံ ပရိ ဇပ္ပိတွာ-မန္တန် မန်းမှုတ်,ရွတ်၍၊ ဒ်ဳယံ-ဤသူသည်၊ ကုလပုတ္တောဝါ- အမျိုးကောင်းသားလေလော၊ နောဝါ-အမျိုးကောင်းသား မဟုတ်လေ သလော၊ သိရိသမ္ပန္နောဝါ-ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသော သူလေ လော၊ နောဝါ-ဘုန်းကြက်သရေနှင့် မပြည့်စုံသောသူလေလော၊ ဣတိ အာဒိ ဗျာကရဏဝသေန-ဤသို့စသည်ကို ပြောကြားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ-အင်္ဂါကြီး,ငယ်ကို သိခြင်းကို၊ဝါ-အင်္ဂါကြီး,ငယ်ကို သိသော (အင်္ဂဝိဇ္ဇာ)အတတ်ကို၊ ဝုတ္တာ - အပ်၏၊ ။**ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာတိ**-ကား၊ ဃရ

ဝဏ္ဏု အာရာမဝဏ္ဏာဒိနံ-အိမ်နေရာ,အာရာမ်နေရာ စသည်တို့၏၊ ဂုဏာ ဒေါသ သလ္လက္ခဏာ ဝိဇ္ဇာ – ဂုဏ်, အပြစ်ကို ကောင်းစွာ မှတ်နိုင်သော အဘတ်တည်း၊ ဟိ-ချဲ့ မဏ္ဍိကာဒိ ဝိသေသံ-မြေညက် စသော အထူး ကို၊ ဒိသွာပိ-လည်း၊ဝိဇ္ဇံ ပရိဇပ္ပိတွာ-၍၊ ဟေဋ္ဌာ ပထဝိယံ-မြေအောက် ၌၊ တိံသ ရတနမတ္တေ–အတောင် သုံးဆယ်မျှသော၊ပဒေသေ စ–အရပ် ၌ရင်း၊ အာကာသေ - ၌၊ အသီတိရတနမတ္တေ - အတောင် ရှစ်ဆယ်မျှ သော၊ ပဒေသေစ–၌ရင်း၊ ဂုဏ ဒေါသံ- ဂုဏ်,အပြစ်ကို၊ ပဿန္တိ– ကုန်၏၊ ၊ခေတ္တဝိဇ္ဇာတိ-ကား၊ အဗ္ဗေယျ မာသုရက္ခ ရာဇသတ္တာ ဒိသတ္ထံ-အဗ္ဗေယျကျမ်း, မာသုရက္ခကျမ်း, ရာဇသတ်ကျမ်း စသော ကျမ်းတည်း၊(အဗ္ဗနော သတ္တံ အဗ္ဗေယျံ၊အဗ္ဗို၏ကျမ်း၊ကစ္စည်းထေရ် ၏ကျမ်းကို ကစ္စည်းကျမ်း ခေါ်သကဲ့သို့တည်း၊ မာသုရက္ခေန ကတော ဂန္ထော မာသုရက္ခော၊ရာဇူဟိ ပရိဘုတ္တံသတ္ထံ ရာဇသတ္တံ)၊ ၊သိဝဝိဇ္ဇာ တိ-ကား၊သုသာနေ-သုသာန်သို့၊ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ သန္တိကရဏဝိဇ္ဇာ- ငြိမ်းအေးအောင်ပြုတတ်သောအတတ်တည်း၊သိင်္ဂါလရုတဝိဇ္ဇာ-မြေခွေး မြည်သံကိုသိသောအတတ်ဘည်း၊ ဗ္ရူတိပိ,ဝဒန္တိ–ကုန်၏၊ (သိဝသဒ္ဒေါ သန္တိအတ္ထောတိ အာဟ၊ သန္တိကရဏ ဝိဇ္ဇာတိ ဥပသဂ္ဂုပသမန ဝိဇ္ဇာတိ အတ္ထော၊သိဝါသဒ္ဒမေဝ ရဿံ ကတွာ ဇေမာဟ သိင်္ဂါလရုတ ဝိဇ္ဇာတိ ဝဒန္တီတိ၊ ၊ဋီကာ၊ နောက်နည်း၌ သိဝါသဒ္ဒါ-မြေခွေးဟော ဟူလို)။ ၊ဘူတဝိဇ္ဇာဘိ-ကား၊ဘူတဝိဇ္ဇမန္တော–ဘုတ်ဝင်,ဘုတ်ထွက် ကိုသိသော မန္တန်တည်း၊ ၊ဘူရိဝိဇ္ဇာဘိ–ကား၊ ဘူရိဃရေ–မြေအိမ်၌၊ ဝသန္တေန - နေသောသူသည်၊ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗမန္တော–သင်ယူအပ်သော မန္တန်တည်း၊ (ဘူရိ အရ မြေအိမ်၌ နေသောသူကောက်၊ ဥာနုပစာ တည်း၊ ဝိဇ္ဇာအရ မန္တန်ယူ၊ ၊ဘူရိယံ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ ဝိဇ္ဇာ ဘူရိဝိဇ္ဇာ ဟု မဈေလောပိပြု)။ ၊အဟိဝိဇ္ဇာဘိ-ကား၊ သပ္ပဒဋ္ဌ တိကိစ္ဆန ဝိဇ္ဇာ စေဝ-မြွေကိုက်သည်ကို ဆေးကုသောအဘတ်သည်ရင်း၊ သပ္ပါဝှါယန ဝိဇ္ဇာစ-မြွေကိုခေါ်သော အတတ်သည်ရင်းတည်း၊ ၊ယာယ - အကြင် အဘတ်ဖြင့်၊ ပုရာဏဝိသံ-အဆိပ်ဟောင်းကိုမူလည်း၊ ဝါ–မှမူလည်း၊ ရက္ခန္တိ-တားမြစ်ကုန်၏၊ ဝါ–စောင့်ရှောက်ကုန်၏၊ နဝဝိသံဝါ-အဆိပ် သစ်ကိုမူလည်း၊ ကရောန္တိ–န်၏၊ သာ–ထိုအတတ်သည်၊ ဝိသဝိဇ္ဇာဘိ- ၏၊ဝါ-ကား၊ဝိသဝန္တမေဝ-အဆိပ်ကို ထွေးအန်ခြင်းသည်သာတည်း၊

(အဆိပ်ကို ထွေးအန်အောင်လုပ်သော အတတ် ဟူလို) **တနည်း**...... ဝိသတန္တမေဝ – အဆိပ်ကိုရုံစမ်းသော အနံ့တည်း၊ ဝါ-အဆိပ်နံ့ကို ရုံစမ်းသောအတတ်တည်း၊(ဝိသတန္တမေဝါတိဝိပါဒွော၊ဇေဝံသတိ သရူပဒဿနံ ဟောတိ၊ဝိသဝိစာရဏာဂန္ထောယေဝါတိ အဓိပ္ပါယော၊တန္တန္တိဟိ ဂန္ထဿ ပရိယာယော၊ ဋီကာ)။ ။**ဝိစ္ဆိကာဝိဇ္ဇာ**တိ - ကား၊ ဝိစ္ဆိကဒဋ္ဌတိကိစ္ဆနဝိဇ္ဇာ - ကင်းမြီးကောက်, ကင်းဗုန် ကိုက်သည်ကို ဆေးကုသောအတတ်တည်း၊ မူသိကဝိဇ္ဇာယပိ - ကြွက်ကိုက်သည်ကို ဆေးကုသော အတတ်၌သည်း၊ ဧသေဝ နယော-ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- အပ်၏။

သကုဏဝိဇ္ဇာတိ-ကား၊ သပက္ခက အပက္ခက ဒွိပဒ စတုပ္ပဒါနံ– အတောင်ရှိသော သတ္တဝါ, အတောင်မရှိသော သတ္တဝါ, အခြေ နှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါ, အခြေလေးချောင်း ရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ ရုတ ဂတာဒိဝသေန-မြည်တွန်ခြင်း, သွားခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သကုဏ ဉာဏံ-ငှက်, သားကောင်းတို့ကို သိသော ဉာဏ်တည်း၊ (သကုဏ မိဂ ဆိုလိုလျက် မိဂသဒ္ဒါကျေ)။ **တနည်း**......ငှက်တို့ကို သိသော ဉာဏ်တည်း၊ (နိဒဿနနည်း)၊ **တနည်း**...... သားငှက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ကောင်းကျိုး,မကောင်းကျိုးကို သိခြင်းတည်း၊ဝါ-သိသောဉာဏ်တည်း၊ **တနည်း**...... ငှက်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ကောင်းကျိုး, မကောင်းကျိုးကို သိခြင်းတည်း၊ ဝါ-သိသော ဉာဏ်တည်း၊ (သကုဏဿ ဉာဏံ သကုဏဉာဏံ။ ဉာဏံ ဖြင့် ဝိဇ္ဇာကိုဖွင့်၏၊ရုတံ ဝဿိတံ ဂတံ ဂမနံ၊ ဧတေန သကုဏဝိဇ္ဇာတိ ဧတ္ထ မိဂသဒ္ဒဿ လောပံ နိဒဿနမတ္တံဝါ ဒဿေတိ၊သကုဏ ဉာဏန္တိ သကုဏဝသေန သုဘာသုဘဖလဿ ဇာနနံ၊ ဋီကာ။ ။ **ဝါယသဝိဇ္ဇာ**တိ-ကား၊ ကာကရုတဉာဏံ- ကျီးသံကို သိခြင်း, သိသော အတတ်တည်း။

(ကျီးလည်း ငှက်ပင်ဖြစ်သောကြောင့် သကုဏ ဝိဇ္ဇာ၌ အတွင်းဝင်ပြီး,ပါဝင်ပြီးဖြစ်လျက် အဘယ့်ကြောင့် ဝါယသဝိဇ္ဇာကို သီးခြားထပ်ဟောရပြန်ပါသနည်း ရှဒ်ကြောင့်''တံ ဝိသုံဧဝ သတ္ထံ၊တဿာဝိသုံ ဝုတ္တံ-မိန့်''၊နန္ဒ သကုဏဝိဇ္ဇာယ ဧဝ ဝါယသဝိဇ္ဇာ ပဝိဋ္ဌာတိ အာဟ တံ ဝိသုံဧဝ သတ္ထန္တိ၊ တံတံ ပကာသက သတ္ထာနုရူပဝသေန ဟိ ဣဓ တဿ တဿ ဝစနန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဋီကာ)၊ ။တံ သတ္ထံ-ထိုကျမ်းသည် ဝိသုံ

ညေ၀-သိးခြားသာတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိသုံ-သိးခြား၊ ဝုတ္တံ-၏။ ။ပဋ္ဌူန္တျာနန္တိ-ကား၊ ပရိပါက ဂတစိန္တာ-ရင့်ကျက်သည်သို့ ရောက်သည်ကို ကြံသိခြင်းတည်း၊ ဝါ-ကြံသိသော အတတ်တည်း၊ (ပက္ကသဏ္ဍာနံ ပက္ကဏ္ဍာနံ-ရင့်ကျက်သည်ကို ကြံသိခြင်း၊)

(ပရိပက္ကဂတဘာဝေါ အဏ္ဍဘာဝေသ ဇီဝိတ ကာလဿစ ဝသေန ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဒဿေတိ ရုဒါနိုတိ အာဒိနာ၊)။ ။ရုဒါနို-၌၊ အယံ-ဤသူသည်၊ ဇေတ္တကံ-ဤမျှလောက်၊ ဇီဝိဿတိ-အသက်ရှည်လတ္တံ့၊ အယံ-သည်၊ ဇေတ္တကံ-လောက် ဇီဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ ဇေ၀ံ-သို့၊ ပဝတ္တံ-သော၊ အာဒိဠ္ဌဉာနံ-ညွှန်ပြအပ်သည်ကို သိသော ဉာဏ်တည်း။ (အာဒိဋ္ဌဉာနန္တိ အာဒိသိတဗ္ဗဿ ဉာနံ၊ ဋီကာ။ ။အဒိဋ္ဌဉာနံ ဟု လည်း ပါဌ်ရှိ၏၊ မမြင်အပ်သည်ကိုသိသောဉာဏ်တည်းဟု ပေး၊ အာဒိဋ္ဌဉာနံဖြင့် စိန္တာကို ဖွင့်၏)။ ။သခုပဒိဋ္ဌူာနန္တိ-ကား၊ သရရက္ခဏံ-မြားမှ မိမိကို တားမြစ်, စောင့်ရှောက်ခြင်း, ဝါ-မိမိမှ မြားကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း၊ ယထာ-အကြင်သို့သော ;အပြ ;းဖြင့်၊ ကရောန္တေ-သော်၊ သရော-သည်၊ အတ္တနော ဥပရိ-မိမိအပေါ်သို့ န အာဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ဧ၀ံ-ဖြင့်၊ ကရဏ ဝိဇ္ဇာ-ပြုကြောင်းဖြစ်သော အတတ်ဘည်း။ ။သဗ္ဗသင်္ဂါဟကံ-အလုံးရုံသော ငှက်, အလုံးရုံသော အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကို ဆိမ်းကျုံး ရေတွက်နိုင်သော၊ ဝါ-နိုင်သောကြော င့်၊ မိဂစက္ကန္တိ ရုဒံ-မိဂစက္ကံဟူသော ဤစကားကို၊ သဗ္ဗသကုဏ စတုပ္ပဒါနံ-အလုံးရုံသော ငှက်, အလုံးရုံ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ ရုတဉာန ဝသေန-အသံကိုသိခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ-၏။ ။မဏိလက္ခဏာဒိသု-ပဒ္ဒမြားး၏ လက္ခဏာစသည်တို့၌၊ ဝေရူပေါ - ဤသို့ သဘောရှိသော၊ မဏိ-သည်၊ ဧါ-ကို၊ ပသတ္တော-ကောင်း၏၊ ဝါ-ချီးမွမ်းအပ်၏၊ (ပသံသိယတေတိ ပသတ္ထော၊) ဝေရူပေါ-သော၊ မဏိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အပသတ္ထော-မကောင်း၊ ဝါ-မချီးမွမ်းအပ်၊

(သာမိနောတိ အာဒိ ပသတ္ထာပသတ္ထကာရဏာဝစနံ)၊ ။သာမိနော-အရှင်၏၊ အာရောဂျ ဣသရိယာဒိနံ - အနာကင်းခြင်း, အစိုးရခြင်းစသည်တို့၏၊ ဟေတု - အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိဧ၀ံ-သို့၊ ဝဏ္ဏသဏ္ဍာနာဒိဝသေန-အဆင်းသဏ္ဌာန်စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မဏိအာဒိနံ - ပဒ္ဒမြားစသည် တို့၏၊ လက္ခဏံ-

ကို၊ အနုံယုဋ္ဌာ-အားထုတ်ကုန်လျက်၊ ဝိဟရန္တိ-နေ၏၊ ဇာတိအဓ္ဓော-
နက်၊ (မဏိနော လက္ခဏံ မဏိလက္ခဏံ)။ ။တတ္ထ – ထို မဏိ
လက္ခဏာ စသည်တို့တွင်၊ **အဒေရနိ** – ကား၊ အသိအာဒိနိ – အသိ,
ဥသု,ဓနုတို့ကို၊ ထပေတွာ-၍၊အဝသေသံ-သော၊အာဝုဓံ-လက်နက်ဟူ
သမျှတည်း၊ (အသိ,ဥသု,ဓနုတို့ကို သီးခြားဟောပြီးဖြစ်သောကြောင့်
အာဝုဓ အရ ၎င်းတို့မှ ကြွင်းသည်ကို ပါရိသေသ နည်းဖြင့် ယူ၊ ပါရိ
သေသနယေန အဝသေသံ အာဝုဓံ။ ဋီကာ။ ။ဂစ္ဆိုဝ္ဓ ဂေါဗလိဗဒ္ဒနည်း
ဟုပြု၏)။ ။**ဣတ္ထီလက္ခဏာဒိနိပိ**-ဣတ္ထိလက္ခဏာ စသည်တို့ကိုလည်း၊
ယမှိ ကုလေ – အကြင် အမျိုး၌၊ တေ ဣတ္ထိပုရိသာဒယော - တို့သည်၊
ဝသန္တိ–နေ၏၊ တဿ ကုလဿ–၏၊ ဝုဒ္ဓိဟာနိဝသေန - ပွားခြင်း,
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-နေ၏။ ။ပန-ပါး၊
အဇလက္ခဏာဒိသု-တို့၌၊ ဝေရူပါနံ-နသော၊ အဇာဒိနံ–ဆိတ်စသည်တို့
၏၊ မံသံ-အသားကို၊ခါဒိတဗ္ဗံ-ခဲစားအပ်၏၊ဝေရူပါနံ–နသော၊အဇာဒိနံ-
တို့၏၊ မံသံ-ကို၊ နခါဒိတဗ္ဗံ–မခဲစားအပ်၊ ဣတိအယံ ဝိသေသော–ဤသို့
သော အထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဧတ္ထ-ဤအဇလက္ခဏာစသည်တို့၌,
တို့တွင်၊အပိစ ဝိသေသော အပရော နယော-အထူးဖြစ်သောနည်းတပါး
ကို၊မသာ,ပုစ္ဆတေ-အံ့၊ဂေါဓာယ-ဖွတ်၏၊လက္ခဏေ–၌၊ စိတ္တ ကမ္မ ပိဠန္ဓ
နာဒိသုပိ-ပန်းချီဆေးရေးရုပ်,တန်းဆာစသည်တို့၌လည်း၊ ဝေရူပါယ–
သော၊ဂေါဓာယ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သော အကျိုး,
အပြစ်သည်၊ဟောတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိအယံ ဝိသေသော-ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော-
အပ်၏။

(တဒတ္ထာဝိကရဏတ္ထံ ဣဒမ္ဘေတ္ထ ဝတ္ထု တိ ပုတ္တံ။ ။ဋီကာ)။ ။စ-ထင်
စွာပြအံ့၊ ဧတ္ထ–ဤပန်းချီ ဆေးရေးရုပ်တွင် ဖွတ်ရုပ်ထင်(ရှိ)ရာ၌၊ ဣဒံ-
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝတ္ထု-အကြောင်းဝတ္ထုတည်း၊ ဧကသ္မိံ ဝိဟာ
ရေ–ကျောင်း တကျောင်း၌၊ စိတ္တကမ္မေ-ပန်းချီရုပ်ကို၊ ကတေ–သော်၊
ဂေါဓံ-ကို၊အဂ္ဂိံ ဓမမာနံ–မီးမှုတ်နေဟန်၊အကံသုကိရ - ပြုကုန်သတတ်၊
တတော–ထိုဖွတ်ရုပ်မီးမှုတ်နေဟန်ပြုသောအခါမှ၊ပဋ္ဌာယ–၍၊ဘိက္ခူနံ-
တို့၏၊ မဟာဝိဝါဒေါ-ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်း, ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဇာတော–၏၊ ဧကော အာဂန္တုကဘိက္ခု–အာဂန္တု(ဧည့်သည်)ရဟန်း
တပါးသည်၊ တံ-ထိုဖွတ်ရုပ်မီးမှုတ်နေဟန်ကို၊ဒိသွာ–၍၊ မကြွတိ-ဖျက်

၏,ပျက်စေ၏၊ တတော-ထိုဖွတ်ချပ် မီးမှုတ်နေဟန်ကို ဖျက်(ပျက်စေ) သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဝိဝါဒေါ-ငြင်းခုံခြင်း, ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ မန္ဒီဘူတော-နှုန့်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဧါ-ငြိမ်းအေးသည်၊ ဟောတိ-၏။

(ကဏ္ဍိကာ,အရ နှစ်မျိုးလုံးယူဟုပြလိုရကား ကဏ္ဍိကာ:ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံ-မိန့်)၊ ။ကဏ္ဍိကာလက္ခဏံ-အထွင့်လက္ခဏာကို၊ ပိဋ္ဌန္တနကဏ္ဍိကာယပိ-တန်းဆာအထွင့်၏ရင်း၊ဂေဟကဏ္ဍိကာယပိ-ဒိမ်အထွင့်၏ရင်း၊ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏၊ (ဇတေန ဇကေသေသနယံ သာမညနိဒ္ဒေသံဝါ ဥပေတံ။ ဋီကာ)။ ။ကာဠုပလက္ခဏံ-လိပ်လက္ခဏာသည်၊ ဂေါဓလက္ခဏာသဒိသမေဝ-ဖွတ်လက္ခဏာနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။သဗ္ဗသင်္ဂါဟကံ- အလုံးစုံ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကို သိမ်းကျုံးရေတွက်တတ်သော၊ ဧါ-သောကြောင့်၊ မိဂလက္ခဏံ- မိဂလက္ခဏာကို၊သဗ္ဗစတုပ္ပဒါနံ-အလုံးစုံ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ လက္ခဏာဝသေန-ဖြင့်၊ဂဟိတံ-၏။ ။ရညော နိယျာနံ ဘဝိဿတိ-ကား၊ အသုကဒိဝသေ - ၍မည်သောနေ့၌၊ အသုကနက္ခတ္တေန - ၍မည်သော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အသုကဿနာမ ရညော - ၍မည်သော မင်း၏၊ နိဂ္ဂမနံ-စစ်ထွက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ရာဇူနံ-တို့၏၊သင်္ဂါမဂမနံ-စစ်မြေပြင်သို့ ထွက်ခြင်း, သွားခြင်းကို၊ ဗျာကရောတိ-ပြောကြား၏၊သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ရညော,အနိယျာနံ စသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသနယော - ၍နည်းသာတည်း။ ။ဧဝံ ဝိလမ္ဗန-ရှေ့နည်းနှင့် မရောမယှက် သက်သက်ကား၊ ဧါ-အသူးကား၊ ဧတ္ထ-၍ရညော, အနိယျာနံစသောပါဌ်တို့၌၊ဝိပ္ပဝုတ္ထာနံ-အချပ်ဘပါး ခရီးသွားကုန်သောမင်းတို့၏၊ ပုန-တဖန်၊ အာဂမနံ - ပြန်လာခြင်းသည်၊ အနိယျာနန္တိ-အနိယျာနမည်၏။ ။အဗ္ဘန္တရာနံ ရညော ဥပယာနံ ဘဝိဿတိ ဗာဟိရာနံ ရညော အပယာနန္တိ-ကား၊ အဗ္ဘန္တရေ-မြို့တွင်း၌၊အမှာကံ-တို့၏၊ ရာဇာ-သည်၊ ပဋိဝိရုဒ္ဓ-ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ ဗာဟိရရာဇာနံ-အပ (ရန်သူ) မင်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိဿတိ-ချဉ်းကပ်လတ္တံ့၊ တတော-ထိုသို့ ချဉ်းကပ်ခြင်းကြောင့်၊ တဿ-ထိုအပမင်း၏၊ ပဋိက္ကမနံ-ဆုတ်ခွါ,ရှောင်လွှဲ, ပဲသွားခြင်းသည်၊ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ဣတိဧဝံ-သို့၊ရညော-တို့၏၊ ဥပယာနာပယာနံ-ကပ်ခြင်း,ပဲသွားခြင်းကို ဗျာကရောတိ-ပြော

ကြား၏၊ (‘ဗဟိ စာတာ ဗာဟိယာ’ ဟု ပြု၊ ‘ဗာဟိယ’သာ သင့်၏၊ ‘ဗာဟိရ’ မသင့်) ဒုတိယပဒေပိ-ဗာဟိယာနံ ရညံ့။ပ၊ဘဝိဿတိ ဟူသော ဒုတိယ ဝါကျ၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော - ကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ **ဇယ ပရာဇယာ**-အောင်ခြင်း, ရှုံးခြင်းတို့သည်၊ ပါကဋာယေဝ-ထင်ရှားကုန်သည်သာတည်း။ **စန္ဒဂ္ဂါဟာဒယော**-လကိုဘမ်းယူခြင်းစသည်တို့ကို၊ **ဝါ**-လကြွတ်ခြင်း စသည်တို့ကို၊ အသုဘဒိဝသေ-၌၊ ရာဟု-ရာဟုမည်သောအသုရိန်သည်၊ စန္ဒံ-လကို၊ ဂဟေဿတိ-ဘမ်းယူလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့ ဗျာကရဏဝသေနေဝ-ပြောကြားခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကုန်၏၊ (ဂဟဏံ ဂါဟော၊ စန္ဒဿ ဂါဟော စန္ဒဂ္ဂါဟော)။ ။အပိစ အပရော-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ, ပုဗ္ဗတော-အံ့၊ နက္ခတ္တဿ - နက္ခတ်၏၊ အင်္ဂါရကာဒိဂါဟသမာယောဂေါပိ - အင်္ဂါစသောဂြိုဟ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်လည်း၊ **နက္ခတ္တဂ္ဂါဟောဣစ္စေဝ**-နက္ခတ္တဂါဟမည်သည်သာတည်း၊ (နက္ခတ္တဂါဟော-နက္ခတ်ကို ဘမ်းယူခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို)။ ။**ဥက္ကာပါတော**တိ - ကား၊ အာကာသတော - မှ၊ ဥက္ကာနံ-ဥက္ကာ(ကြယ်)ရောင်တို့၏၊ပတနံ-ကျခြင်းတည်း။

> ဥက္ကာပတနန္တိ ဥက္ကောဘာသာနံ ပတနံ။ဥက္ကောဘာသာနံ-ဥက္ကာ(ကြယ်)ရောင်တို့၏၊ ပတနံ-ကျခြင်းသည်၊ဥက္ကာပတနန္တိ-မည်၏၊ ။ဝါတသင်္ဃာတေသု ဟိ ဝေဂေန အညမညံ သံဃဋ္ဋေန္တေသု ဒိဝိကောဘာသောဝိယ ဩဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ အာကာသတော ပတတိ၊တတြာယံ ဥက္ကာပါတဝေါဟာရော။ ။ဋီကာ၊ ။ဟိ-မှန်၊ ဝါတသင်္ဃာတေသု-လေအပေါင်းတို့သည်၊ ဝေဂေန-အဟုန်ဖြင့်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ သံဃဋ္ဋေန္တေသု-ထိခိုက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ဒိဝိကောဘာသောဝိယ--ဆီမီးရောင်ကဲ့သို့၊ ဩဘာသော-အရောင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ-၍၊ အာကာသတော-မှ၊ပတတိ-ကျ၏ တတြ-ထိုသို့ကျရာ၌၊ အယံ ဥက္ကာပါတဝေါဟာရော-ဤဥက္ကာကျသည်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။

အဂ္ဂိသိခ ဓူမသိခါဒိဟိ-မီးလျှံ,အခိုးလျှံစသည်တို့ဖြင့်၊ အာကုလဘာဝေါဝိယ-ရောနှောသည်၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဒိသာကာလုဿံ - အရပ်

မျက်နှာတို့၏ ချောက်ချား ပူလောင်ခြင်းသည်၊ **ဒိသာဒါဟော** - ဒိသာ ဒါဟ မည်၏။ **။ဒေဝ ဒုန္ဒုဘိ** တိ–ကား၊ သုက္ခ ဝလာဟက ဂဇ္ဇနံ– အခြောက်တိုက်မိုးထစ်ချုန်းခြင်းတည်း ဝါ-တော်လဲခြင်းတည်း။(ဒေဝ ဒုန္ဒုဘိ-နဝင်စည်တီးခြင်းဟုပေး၊ ဘေရိ ဒုန္ဒုဘိဝုတ္တော၊အဘိဓာန်အလို ပုလ္လိင် , 'ဘေရိဒုန္ဒုဘိယော ဖလိံသု' စသော ပါဠိ, အဋ္ဌကထာအလို နပုံလိင်၌ဖြစ်၏၊ 'ဒေဝဒုန္ဒုဘိ' သာသင့်၏၊ ဒေဝဒုဘြိ မသင့်။ဒေဝ ဒုန္ဒုဘိယောစ ဖလိံသု၊ ။ဒေဝဒုန္ဒုဘိယောစ ဖလိံသူတိ ဒေဝဘေရိ ယော ဖလိံသု၊ဒေဝေါ သုက္ခဂဇ္ဇိတံ ဂဇ္ဇိ၊ အကာလဝိဇ္ဇုလတာ နိစ္ဆရိံသု၊ ဃနိကငသံ ဝဿိတိ ဝုတ္တံဟောတိ။မဟာပရိနိဗ္ဗာဏ ပါ,ထာ)။ ။ **ဥဒ္ဓမနန္တိ**-ကား၊ ဥဒယနံ-တက် (ထွက်)ခြင်းတည်း။ ။**အတ္ထမနန္တိ**-ကား၊ အဿဂ်မနံ–အနောက်နေဝင်တောင်သို့ ရောက်ခြင်းတည်း၊ ဝါ- နေဝင်ခြင်းတည်း။ **။သံကိလေသန္တိ**-ကား၊ အဝိသုဒ္ဓတာ-မစင်ကြယ် သည်၏အဖြစ်တည်း၊(အဝိသုဒ္ဓတာဖြင့် သံကိလေသနံ့ သံကိလေသော၊ ဘာဝသာဓ်ပြ၏၊ တာဖြင့် ထဖွင့်၏)။ **။ဝေါဒါနန္တိ**–ကား၊ ဝိသုဒ္ဓတာ- စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ (ဝိ, အာ, ပုဗ္ဗ ဒါဓာတ်၊ ဝိသုဒ္ဓ အနက် ဟောပြ၏ တာဖြင့် ယု ဘောဟောပြ၏)။ ။**ဓံဒိပါကောဘိ** - ကား၊ သောကဿ-၏ ဇဝံ ဝိဝိဓသုခ ဒုက္ခာဝဟော-၏သို့ အထူးထူး အပြား ပြား ရှိသော ချမ်းသာ, ဆင်းရဲကို ရွက်ဆောင်တတ်၏၊ **။သုဝုဋ္ဌိကာ တိ**-ကား၊ ဒေဝဿ-မိုး၏၊ သမ္မာဓာရာနုပ္ပဝေစ္ဆနံ–ကောင်းစွာအလျင် မပြတ် ရွာခြင်းတည်း၊ (သုဝုဋ္ဌိကာကို ဝေစ္ဆနံ ဖွင့်လိုရင်းဖြစ်၏၊ ဘာဝ သာဓ်ပြ၏)၊ **။ဒုဝုဋ္ဌိကာတိ** - ကား၊ အဝဂ္ဂါဟော-မိုးခေါင်ခြင်းတည်း၊ ဝဿ ဝိဗန္ဓော - မိုးပြတ်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ, ဝုတ္တံ, ဟောတိ-၏။ ။ မုဒ္ဒါတိ-ကား၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါ - လက်ဆုပ်ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းတည်း၊ ဝါ- လက်ဆစ်ချိုး၍ ရေတွက် ခြင်းတည်း၊ ဝါ-သက်ကိုတွန့်၍ ရေတွက် ခြင်းတည်း။

(ပါဠိသေသနည်းအားဖြင့် အစ္ဆိဒ္ဒဂဏန ယူဟု သိစေလိုရကား၊ ဂဏနာ စသည်မိန့်)၊ **။ဂဏနာတိ**-ကား၊ အစ္ဆိဒ္ဒဂဏနာ-တစ်အစ ကိုးအထိ အကြားအပြတ် မရှိ ရေတွက်ခြင်းတည်း၊ (အစ္ဆိဒ္ဒဂဏန ဟူ သည် တစ်မှ ကိုးအထိ ရေတွက်ခြင်းတည်း၊ ဂဏနာ ဝုတ္တတိ အစ္ဆိဒ္ဒ က ဂဏနာ ပါဠိသေသညာယေန၊သာပန ပါဒသိက မိလက္ခကာဒယော

ဝိယ ဧကံဒွေဘိ အာဒိနာ နဝန္တပိဓိနာ နိရန္တရဂဏနာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဋီကာ)။ ။**သန္ဓိ ဂါနန္တိ**-ကား၊ သက်လန သဒုပ္ပါဒနာဒိ ဝသေန-အပေါင်း ရေတွက်ခြင်း,(ပေါင်းခြင်း)အနုတ်ရေတွက်ခြင်း,(နုတ်ခြင်း) ချော့နှော၍ ရေတွက်ခြင်း, (မြှောက်ခြင်း) အဖို့ပြု၍ ရေတွက်ခြင်း (အပိုင်းခံခြင်း) ဝေဘန်၍ ရေတွက်ခြင်း, (စားခြင်း)တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပိဏ္ဍ ဂဏနာ-အပေါင်းရေတွက်ခြင်းတည်း၊ (သမူဟနံ သက်လနံ-ဝိသုံ ဥပ္ပါဒနံ အပနယနံ ပဍုပ္ပါဒနံ၊သဒုပ္ပါဒနန္တိပိ ပဋ္ဌန္တိ၊သမ္ဗာဥပ္ပါဒနန္တိ အတ္ထော၊အာဒိ သဒ္ဒေန ဝေါကလနံ, ဘာဂ, ဟာရာဒိကေ သင်္ဂဏှာတိ၊ ဋီကာ)။ ။ ယဿ-အကြင်သူသည်၊ သာ ပိဏ္ဍဂဏနာ-ကို၊ ပဂုဏာ-လေ့လာအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-သည်၊ ရုက္ခမ္ပိ-သစ်ပင်ကိုလည်း၊ ဒိသွာ-၍၊ ဧတ္တကာနိ-ဤမျှရှိကုန်၏၊ ပဏ္ဏာနိ-အရွက်တို့သည်၊ ဧတ္တကာနိ-ဤမျှရှိကုန်၏၊ ဇာနာတိ-၏။ ။**ကာဝေယျန္တိ**-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကဝိ-ကဝိ တို့သည်၊ဣမေ စတ္တာရော-ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ကတမေ စတ္တာရော-အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူကား စိန္တာကဝိ-စိန္တာကဝိဇင်း၊ (စိန္တေနွ စိန္တေတွာ စိန္တာဝသေန ဝါ ကဝိ စိန္တာ ကဝိ) သုတကဝိ - ဇင်း၊ အတ္ထ ကဝိ-ဇင်း၊ ပဋိဘာနကဝိ-ဇင်း၊ ဣတိ ဣမေ စတ္တာရော-ဤလေးပါးတို့ တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တာနံ-နိသော၊ ဣမေသံ စတုန္နံ ကဝိနံ-ဤလေး ပါးသော ကဝိတို့၏၊ (ကဗျကရဏံ စပ်)အတ္တနော-၏၊စိန္တာဝသေနဝါ-အကြံ၏အစွမ်းဖြင့်ဇင်း၊ ဝေဿန္တရော နာမ-ရာအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ-သည်၊ အဟောသိ - ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိအာဒိနိ-တို့ကို၊ သုတွာ-၍၊ သုတ ဝသေန-ကြားဘူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဇင်း၊ ဣမဿ - ဤသဒ္ဒါ၏၊ အယံ အတ္ထော - ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ အတ္ထံ-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ယောဇေဿာမိ-ယှဉ်စေအံ့၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အတ္ထဝသေနဝါ - ဖြင့်ဇင်း၊ ကိဉ္စိ ဒေဝ-တစုံတခုကိုသာလျှင်၊ ဒိသွာ - ၍၊ တပ္ပဋိဘာဂံ - ထိုမြင်ဘူးသည် နှင့် တူသော၊ ကတ္တဗ္ဗံ - ပြုဘွယ်ကို၊ ကရိဿာမိ - အံ့၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့။ ဌာနုပ္ပတ္တိကပဋိဘာနဝသေန ဝါ-အကြောင်းအားလျော်စွာဖြစ်သောဉာဏ် ၏အစွမ်းဖြင့်ဇင်း၊ ဇီဝိကတ္ထာယ-အသက်မွေးမှုအလို့ငှါ၊ ကဗျကရဏံ-ကဗျာကိုပြုခြင်းတည်း၊ (ကဝိနော ဣဒံ ကဗျံ၊ ကဗျဿ ကရဏံ ကဗျ ကရဏံ၊ကဗျကရဏံဖြင့် ကဝိဘိ ကတံ ကဝိနံ ဝါ ဣဒံ ကာဝေယျံ ပြုဟု ပြု၏)။ ။**လောကာယတံ**-သည်၊ဝိတဏ္ဍဝါဒ-ဆိုပြီးသာတည်း။ ။**အာဝါ**

ဟာနံနာမ-မည်သည်၊ ရူမသ ဒါရကဿ -ဤမည်သော သူငယ်အား၊
အသုကကုလတော-ဤမည်သော အမျိုးမှ၊ အသုကနက္ခတ္တေန-ဤမည်
သောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒါရိကံ-သတို့သမီးကို၊ အာနေ
ထ-ဆောင်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဝါဟကရဏံ-သတို့သမီးကို
ဆောင်ယူခြင်းတည်း။ ။**ဝိဝါဟနန္တိ**-ကား ဣမံဒါရိကံ-ဤသတို့သမီး
ကို အသုကဿနာမဒါရကဿ-ဤမည်သောသတို့သားအား၊ အသုက
နက္ခတ္တေန-ဖြင့် ဒေထ-နှင်လော၊ ဇဝံ-ဤသို့ပေးသည့်ရှိသော်၊ အဿာ-ထို
သတို့သမီးအား၊ ဝုဒ္ဓိ-ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊
ဣတိ-သို့၊ ဝိဝါဟကရဏံ-သတို့သမီးကိုပေးခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ ။
သံဝရဏန္တိ-ကား၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ နက္ခတ္တံ-သည်၊ သုန္ဒရံ-ကောင်း၏၊ အဇ္ဇေ
ဝ-ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ သမဂ္ဂါ-ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ-ကုန်လော၊
ဝေါ-တို့အား ဝိယောဂေါ-ကွဲကွာခြင်းသည်၊ နဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ
ဇဝံ-သို့၊ သမဂ္ဂကရဏံ-စေ့စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ သံဝရဏံနာမ-မည်
၏။ ။ဝိယုဇ္ဇိတုကာမာ-ကွာရှင်းလိုကုန်သည်၊ သစေအတ္ထ-ဖြစ်ကုန်
ငြားအံ့၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေ့၌ပင်လျှင်၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ဝိယုဇ္ဇထ-ကွာရှင်း
ကြကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ယနေ့ကွာရှင်းကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝေါ-ကုန်
သောကြောင့်၊ ဣတော-ဤကွာရှင်းပြီးသည်မှ၊ ပုန-နောက်ထပ်တဖန်၊
ဝေါ-တို့အား၊ သံယောဂေါ - ပေါင်းဖေါ်ရခြင်းသည်၊ နဘဝိဿတိ-
လတ္တံ့၊ ဣတိဇဝံ-သို့၊ ဝိသံယောဂကရဏံ-ကွဲကွာအောင် ပြုခြင်းသည်၊
ဝေါ-ခွဲခွါခြင်းသည်၊ **ဝိဝရဏံနာမ**-ကွာရှင်းမှုမည်၏။ ။ဥဋ္ဌာနံဝါ-ကုန်
ချောင်းကုန်သွယ် လယ်ယာမှထွက်သော ဥစ္စာကိုရင်း၊ ဝါ-အမြတ်အစွန်း
အတိုးအပွားဥစ္စာကိုရင်း၊ (ဥဋ္ဌာနန္တိ ခေတ္တာဒီတော ဥပ္ပန္နမာယံ၊ ဋီကာ)
ပရေသံ-တို့အား၊ ဒိန္နံ-သော၊ ဣဏံ ဝါ-ကြွေးဖြစ်သောဥစ္စာကိုရင်း၊
အဇ္ဇ-ယနေ့ သင်္ကမထ-ရသားကြကုန်လော့။ ။ဟိ-လဒ္ဓဂုဏ(အကျိုး)
ကား၊ အဇ္ဇသံကမိတံ-ယနေ့ရသားအပ်သော၊ တံ-ထိုဥစ္စာသည်၊ ထာ
ဝရံ-ကြာမြင့်စွာတည်သည်၊ ဟောတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိဇဝံ-သို့၊ နေပိဏ္ဍာ
ပနံ-ဥစ္စာကိုရသားစေခြင်းသည်၊ **သံကိရဏန္တိ** - သံကိရဏ မည်၏။ ။
ပယောဂ ဥဒ္ဒါရာဒိဝသေန-နှစ်ဆတိုး သုံးဆတိုးပေးခြင်း, နေ့, လ, နှစ်
အပိုင်းအခြားဖြင့် အတိုးပေးခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-အတိုးနှင့်
တကွအရင်းထုတ်ပေးခြင်း, အတိုးမရှိအခိုက်အတွံ့ပေးခြင်းစသည်တို့၏

အစွမ်းဖြင့်၊ (ဒေသန္တရေ ဒိဂုဏာ တိဂုဏာဒိ ဂဟဏဝသေန ဘဏ္ဍပ္ပ ယောဇနံ ပယောဂေါ၊ တတ္ထဝါ အညတ္ထဝါ ယထာကာလပရိစ္ဆေဒံ ဝဍ္ဎိဂဟဏဝသေန ပယောဇနံ ဥဋ္ဌါရော။ ။ဘဏ္ဍမူလ ရဟိတာနံ ဝါဏိဇံ ကတွာ ဇွေကေန ဥဒယေန သဟ မူလံ ဒေထာတိ ဓနဒါနံ ပယောဂေါ၊တာဝကာလိကဒါနံ ဥဋ္ဌါရောတိပိ ဝဒန္တိ။ဋီကာ)။ ။ဓနံ-ကို၊ ပယောဇိဘုကာမာ-ယှဉ်စေလိုကုန်သည်၊သစေအတ္ထ-ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ အစ္စ-ယနေ့၊ပယောဇိတံ-ယှဉ်စေအပ်သောဥစ္စာသည်၊ ဒိဂုဏစတုဂ္ဂု ဏံ-နှစ်ဆ, လေးဆတက် သည်၊ ဟောတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိဝေံ-သို့၊ ဓန ပယောဇာပနံ-ဥစ္စာကိုယှဉ်စေခြင်းသည်၊ **ဝိကာရိကာနိ** - ဥစ္စာတိုးပေး ခြင်း မည်၏။ ။**သုဘဂကရဏာနိ**-ကား၊ ပိယမနာပကရဏာဝါ-ချစ် အောင်, နှစ်သက်အောင် ပြုခြင်းသည်ငှင်း၊ သဿိရိက ကရဏာဝါ- အသရေရှိအောင်ပြုခြင်းသည်ငှင်းတည်း (သုဘဂ အရ ပိယ,မနာပ ယူ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း၊ သုဘဂ,ဘုန်းဟော၊ ကောင်းသောဘုန်းရှိခြင်းကို ပြုခြင်းဟု သိစေလို၍ သဿိရိကကရဏာဝါ ဖွင့်)။ ။**ဒုဗ္ဘဂကရဏာနိ**- ကား၊ တဗ္ဗိပရိတံ-မချစ်အောင်, မနှစ်သက်အောင်ပြုခြင်းတည်း၊ ဝါ- အသရေမရှိအောင် ပြုခြင်းတည်း။ ။**ဝိရုဒ္ဓဂဗ္ဘကရဏာနိ** - ကား၊ ဝိရုဒ္ဓသ - ဆန့်ကျင်သော၊ ဝိလီနဿ-ကြေမွပြုန်းတီး ပျက်စီးသော၊ အဋ္ဌိတဿ-ရင့်ကျက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် မတည်သော၊ မတဂဗ္ဘဿ- သေသောကိုယ်ဝန်ကို၊ကရဏံ-တည်အောင် ပြုခြင်းတည်း၊ ပုန-တဖန်၊ အဝိနာသာယ-မပျက်စီးစေခြင်းငှါ၊ ဘေသဇ္ဇဒါနံ-ကိုယ်ဝန်တည်ဆေး ပေးခြင်းတည်း၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ဝါတေန-လေကြောင့်ငှင်း၊ ပါဏကေဟိ-ပိုးတို့ကြောင့်ငှင်း၊ကမ္မုနာစ- ကံကြောင့်ငှင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တီဟိ ကာရဏေဟိ-အကြောင်းသုံးပါးတို့ ကြောင့်၊ဝိနဿတိ-ပျက်စီး၏၊ တတ္ထ-ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဝါတေန-လေ ကြောင့်၊ ဝိနဿန္တေ-သော်၊ နိဗ္ဗာပနီယံ-လေနိုင်သော၊ သီတလံ-အေး သော၊ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ဒေတိ-ပေး၏။ ။ပါဏကေဟိ-ပိုးတို့ကြောင့်၊ ဝိနဿန္တေ-သော်၊ပါဏကာနံ-ပိုးတို့ကို၊ပဋိကမ္မံကရောတိ-ကုစား၏။ ။ ပန-ပါး၊ ကမ္မုနာ-ကြောင့်၊ ဝိနဿန္တေ-သော်၊ ဗုဒ္ဓါပိ-ဗုဒ္ဓါရှင်တို့ပင် သော်လည်း၊ပဋိဗာဟိတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှါ၊နသက္ကောန္တိ-တတ်နိုင်တော် မမူကုန်။

ဒွိဟာကာရေဟိ ဂဏ္ဌော နသဇ္ဇတိ၊ ဝါတေန ဝါ ပါဏကေ ဟိ ဝါ၊ ဝါတော သောသေတွာ အန္တရာပေတိ၊ ပါဏကာ ခါဒိတွာ။ (တတိယ ပါရာဇိကဋ္ဌကထာ)

ဝါတေန ပါဏကေဟိ ဝါ ဂဏ္ဌော ဝိနဿန္တော ကမ္မံ ဝိနာ နဝိနဿတီတိ အဓိပ္ပါယေန ဒွိဟာကာရေဟိတိ ဝုတ္တံ၊ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ ပန ဂဏ္ဌော ဝါတေန ပါဏကေဟိ ကမ္မုနာတိ တီဟိ ကာရဏေဟိ ဝိနဿတီတိ ဝတွာ ကမ္မုနာ နဿန္တံ ဖုဿပိ ပဥ္စဗာဟိတုံ နသက္ကောန္တီတိ ဝုတ္တံ။ တတ္ထ ဝါတေန ပါဏကေဟိ ဝါ ဂဏ္ဌေ ဝိနဿန္တေ န ပုရိမကမ္မုနာ ဩကာသော ကတော၊ အပိစ တပ္ပစ္စယာ ကမ္မံ ဝိပစ္စတိ၊ သယမေဝ ပန ကမ္မုနာ ဩကာသေ ကတေ နကေနစိ ဝါတော ပါဏကာဝါ အပေက္ခိတဗ္ဗာ တိဋ္ဌမိနာ အဓိပ္ပါယေန ကမ္မဿ ဝိသုံကာရဏဘာဝေါ ဝုတ္တောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ (သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ)

ဇိဒ္ဒါနိဗန္ဓနန္တိ-ကား၊ မန္တေန-မန္တန်ဖြင့်၊ ဇိဒ္ဒါယ-လျှာကို၊ ဗန္ဓကရဏံ-ခိုင်အောင် ပြုခြင်းတည်း။ ။ဟနုသံဟနနန္တိ-ကား၊ မုခဗန္ဓမန္တေန- အခ စေးမန္တန်ဖြင့်၊ ယထာ ယေန ကာရဏေန-ဖြင့်၊ ကတေ-သော်၊ဟနုကံ-မေးကို၊ စာလေတုံ-လှုပ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ-ကုန်၊ ဧဝံ-ဖြင့်၊ ဗန္ဓကရဏံ-ခိုင်အောင် ပြုခြင်းတည်း။ ။ဟတ္ထာဘိဇပ္ပနန္တိ-ကား၊ ဟတ္ထာနံ-လက်နက်နှင့် တကွသော လက်တို့ကို၊ ပရိဝတ္တနတ္ထံ-ပြန်လည်၍ တပါးသော အရပ်သို့ ကျစေခြင်းငှါ၊ မန္တ ဇပ္ပနံ-မန္တန်ကို ရွတ်ခြင်းတည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ တသ္မိံ မန္တေ-ထိုမန္တန်ကို၊ သတ္တပဒန္တရေ-ခုနစ်ဘဝါးအတွင်း၌၊ ဌတွာ-၍၊ ဇပ္ပိတေ-ရွတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ရဏတရော-တပါးသောသူသည်၊ ဟတ္ထေ-တို့ကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ-ပြန်လည်၍၊ ခိပတိ - တပါးသော အရပ်သို့ ပစ်လွှင့်၏။ ။ကဏ္ဏဇပ္ပနန္တိ - ကား၊ ကဏ္ဏေဟိ-နားတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဒံ - ကို၊ အသဝနတ္ထာယ-မကြားစေခြင်းငှါ၊ ဝိဇ္ဇာယ-အတတ်ဖြင့် ဇပ္ပနံ-မန္တန်ရွတ်ခြင်းတည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ တံ ဝိဇ္ဇံ-ကို၊ ဇပ္ပိတွာ-၍ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာနေ-တရားဆုံးဖြတ်ရာဌာန (တရားရုံး)၌ ယံ ဝစနံ-ကို၊ ဣစ္ဆတိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ ဘဏတိ-ပြောဆိုနိုင်၏၊ ပစ္စတ္ထိကော-ရန်သူသည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ နသုဏာတိ-မကြားနိုင်၊ တတော-ထိုသို့

မကြားခြင်းကြောင့်၊ ပဋိဝစန်-စကားတုံ့ကို၊ သမ္မာဒေတုံ - ပြည့်ရုံစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်။ ။**အာဒါသပဉှ်**-ကား၊ အာဒါသေ-ကြေးမုံ (မှန်)၌၊ ဒေဝတံ-နတ်ကို၊ ဩတာရေတွာ-သွင်း၍၊ ဝါ-ဝင်စေ၍၊ ပဉှာပုစ္ဆနံ-အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာကို မေးခြင်းတည်း၊ (အာဒိသတိ အာလောကိယတိ အဉ္ဈာ ဧတေနာတိ အာဒါသံ။ မဟာငဋ္ဌ သောတာ ပတ္တိသံယုတ္တဋီကာ)။ ။**ကုမာရိကပဉှ်**-ကား၊ ကုမာရိကာယ-တဆဲ့နှစ်နှစ်ရွယ် မိန်းမငယ်၏၊ သရီရေ-၌၊ ဒေဝတံ-ကို၊ ဩတာရေတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ ပဉှာပုစ္ဆနံ-တည်း။ ။**ဒေဝပဉှ်**-ကား၊ ဒါသိယာ-ကျွန်မ၏၊ သရီရေ-၌၊ ဒေဝတံ-ကို၊ ဩတာရေတွာ-၍၊ ဝါ-၍၊ ပဉှာပုစ္ဆနံ-တည်း။ ။**အာဒိစ္စုပဋ္ဌာနံ**-ကား၊ ဇီဝိကတ္ထာယ-အသက်မွေးမှုအလို့ငှါ၊ အာဒိစ္စပါရိစရိယာ-နေကို လုပ်ကျွေးခြင်းတည်း။ ။**မဟာတုပဋ္ဌာနံ**-ကား၊ တထေဝ-ထို့အတူ အသက်မွေးမှုအလို့ငှါသာလျှင်၊ မဟာဗြဟ္မပါရိစရိယာ-မဟာ ဗြဟ္မာကိုလုပ်ကျွေးခြင်းတည်း၊ (မဟတိယာ ဥပဋ္ဌာနံ မဟတုပဋ္ဌာနံ၊ မဟတိအချ မဟာ ဗြဟ္မာယူ)။ ။**အဗ္ဘုဇ္ဇလနံ**-ကား၊ မန္တေန-ဖြင့် မုခတော-ပါးစပ်မှ၊ အဂ္ဂိဇာလာနိဟရဏံ မီးလျှံကိုထုတ်ခြင်း,ထွက်စေခြင်းတည်း။ ။**သိရိဝှါယနံ** - ကား၊ သိရိ - ကြက်သရေ၊ ဗေဟိ-လာလော့ မယှံ-၏ သရီရေ-၌၊ ပတိဋ္ဌာဟိ-တည်လော့၊ ဧဝံ-သို့၊ သိရေန-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ (သရေန- အသံဖြင့်၊) သိရိယာ - အသရေကို၊ အဝှါယနံ-ခေါ်ခြင်းတည်း (အာပုဗ္ဗ ဝှေဓာတ် အာ,ရဿပြု၍ အဝှါယန ပြီး၏ သိရေန အဝှါယနံ-ခေါင်းငြိမ့်၍ခေါ်ခြင်း၊ သရေန အဝှါယနံ-ပါးစပ်ဖြင့် ခေါ်ခြင်း၊ဤ,နောင် အ,ချေ၍ သန္ဓိ၏အစွမ်းဖြင့် သိရိဝှါယနံ ဟုဝှင်း၊ အ,နောင် အ,ချေ၍ သန္ဓိ၏ အစွမ်းဖြင့် သိရဝှါယနံဟုဝှင်း,ဖြစ်၏၊ သံဝဏ္ဏတဗ္ဗ ၌ ‘‘ သိရိဝှါယနံ သိရဝှါယနံ ’’ ဟု ဝှင်း, သံဝဏ္ဏနာ၌ ‘‘ သိရေန သရေန ’’ ဟုဝှင်း နှစ်ချက်စီသင့်၏)။ ။**သန္တိကမ္မံ**-ကား၊ ဒေဝဋ္ဌာနံ-နတ်၏ နေရာဌာန (နတ်ကွန်း)သို့၊ ဂန္တွာ--၍၊ မေ-၏၊ ဣဒံနာမ-ဤအမှု,ဝါ-ဤအကျိုးမည်သည်ကို၊ သစေ သမိဇ္ဈိဿတိ-ပြီးစေနိုင်ငြားအံ့၊တုမှာကံ-တို့အား၊ဣဒံနာမ ဥပဟာရံ-ဤမည်သော ပူဇော်ဘွယ်ကို၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆို၍၊သမိဒ္ဓိကာလေ-ပြည့်ပုံသော ကာလ၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုအပ်သော၊ သန္တိပဋိဿဝကမ္မံ - ဝန်ခံ၍ပြုခြင်းတည်း၊ ပန-ပါး၊ တသ္မိံ-ထိုအမှုသည်၊ဝါ-ထိုအကျိုးသည်၊ သမိဒ္ဓေ-ပြီး(ပြည့်ပုံ)

သည်ရှိသော်၊ တဿ-ထို ဝန်ခံအပ်သော ပူဇော်ဘွယ်ကို၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊ **မဏိခိကမ္မန္တမ**-မည်၏။ ၊**ဘူမိကမ္မန္တံ**-ကား၊ ဘူမိ ဃ ရေ-မြေအိမ်၌၊ ဝသိတွာ-၍၊ ဂဟိတမန္တဿ- သင်ယူအပ်သော မန္တန်ကို၊ ပယောဂကရဏံ-လုံ့လကို ပြုခြင်းတည်း၊ ၊**ဒေသကမ္မ-ဝေါဿ ကမ္မန္တံ** ဖြေ-၍၊ **စသောဘိ**-ကား၊ ပုရိသော-တည်း၊ **ဝေါဿောတိ**-ကား၊ ပဏ္ဍကော-ပဏ္ဍုက်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အရကောက် ရသောကြောင့်၊ဝေါဿဿ-ပဏ္ဍုက်ကို၊ဝဿကရဏံ-ယောကျ်ားဖြစ်အောင်ပြုခြင်းသည်၊ ဝဿကမ္မံ-မည်၏၊ ဝဿဿ - ယောကျ်ားကို၊ ဝေါဿကရဏံ-ပဏ္ဍုက်ဖြစ်အောင်ပြုခြင်းသည်၊ ဝေါဿကမ္မံ-ဝေါဿ ကမ္မ မည်၏၊(ပဏ္ဍကော ဝိသေသေန အဿတိ ဘဝတီတိ ဝဿော၊ပုရိသ လိင်္ဂတော ဝိရဟေန အဝဿတိ ဟီနော ဟုတွာ ဘဝတီတိ ဝေါ ဿော၊ ဝိ အဝပုဗ္ဗ အသဓာတ်တည်း။ ၊ဝိသေသော ရာဂဿ ဝေါ ယဿာတိ ဝဿော၊ဝိဂတော ရာဂဿ ဝေါ ယဿာတိ ဝေါဿော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ ဋီကာ)။ ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုယောကျ်ားကို ပဏ္ဍုက် ဖြစ်အောင် ပြုခြင်းကို၊ကရောန္တော-ပြုသောသူသည်၊အဓ္ဂန္တက ဘာဝမတ္တံ-မိန်းမအလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်မျှသို့သာလျှင်၊ ပါပေတိ – ရောက်စေ၏၊ လိင်္ဂံ-ယောကျ်ား၏အသွင်သဏ္ဌာန်ကို၊အန္တရဓာပေတုံ-ကွယ်ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်။ ၊**ဝတ္ထုကမ္မန္တံ**-ကား၊အကတဝတ္ထုသ္မိံ – မပြုရသေးသော အိမ်နေရာ၌၊ ဂေဟပတိဋ္ဌာပနံ – အိမ်ကိုဆောက်, တည်စေခြင်းတည်း၊ (ဝတ္ထုသ္မိံကမ္မံ ဝတ္ထုကမ္မံ)၊ ၊**ဝတ္ထု ပရိကမ္မန္တံ**-ကား၊ ဣဒဥ္စ ဣဒဥ္စ-ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုလည်း၊ အာဟရထ-ဆောင်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ, ဝတွာ-၍၊ ဝတ္ထုဗလိကမ္မကရဏံ-အိမ်နေရာ၌ ဗလိနတ်စာပြုခြင်း, ပူဇော်ခြင်းတည်း။ ၊**အာစမနန္တံ**-ကား၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ မုခသုဒ္ဓိကရဏံ-မျက်နှာ (ခံတွင်း)ကို စင်ကြယ်အောင် ပြုခြင်းတည်း၊ ဝါ-မျက်နှာသစ်ခြင်း, လုပ်ကျင်းခြင်း, ခံတွင်းဆေးခြင်းတည်း၊ ၊**နှာပနန္တံ**-ကား၊ အညေသံ-တပါးသောသူတို့ကို၊ နှာပနံ-ရေချိုးစေခြင်းတည်း။ ၊**ဇုဟာနန္တံ** ကား၊တေသံ-ထိုတပါးသောသူတို့၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ အဂ္ဂိဇုဟာနံ – မီးပူဇော်ခြင်းတည်း။ ၊**ဝမနန္တံ**-ကား၊ ယောဂံကတွာ-ဆေးဖော်၍၊ ဆမနကရဏံ - အန်အောင် ပြုခြင်းတည်း။ ၊**ဝိရေစနေပိ** - ဓာတ်သက် (လျှော) စေရာ၌လည်း၊

ဧသေဝ နယော-" ယောဂံကတွာ ဝိရေစနံ ကရဏံ "ဟူသော ဤနည်းကိုသာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။**ဥဒ္ဓဝိရေစနန္တိ**-ကား၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်သို့၊ ဒေါသာနံ - သလိပ်စသည်တို့ကို၊ နီဟရဏံ – ထုတ်ဆောင်ခြင်းတည်း၊ **အဓောဝိရေစနန္တိ**-ကား၊ အဓော-အောက်သို့၊ဒေါသာနံ-စမြင်းစသည်တို့ကို၊ နီဟရဏံ-ထုတ်ဆောင်ခြင်းတည်း။ ။**သီသဝိရေစနန္တိ**-ကား၊ သိရောဝိရေစနံ-နှပ်ညှစ်ခြင်းတည်း။ ။**ကဏ္ဏတေလန္တိ**-ကား၊ကဏ္ဏာနံ-နားတို့ကို၊ ဗန္ဓနတ္ထံဝါ-ဆက်ခြင်း၌ါရင်း၊ ဝဏဟရဏတ္ထံဝါ-အနာကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း ၌ါရင်း၊ ဘေသဇ္ဇတေလပစနံ – ဆေးဆီ ချက်ခြင်းတည်း၊ ။**နေတ္တပ္ပါနန္တိ**-ကား၊ အက္ခိတပ္ပနတေလံ - မျက်စိတို့၌ အခိုးအငွေ့ကို ထွက်စေတတ်သော ဆီ(ဆေး)တည်း။ ။**နတ္ထုကမ္မန္တိ**-ကား၊ တေလေန-ဖြင့်၊ ယောဇေတွာ – ယှဉ်စပ်၍၊ နတ္ထုကရဏံ-နှာနှတ်ခြင်းတည်း။ ။**အဉ္ဇနန္တိ**-ကား၊ ဒွေ-နှ်သော၊ ပဋလာနိဝါ – တိမ်လွှာ, တိမ်ထပ်တို့ကိုရင်း၊ တီဏိ - နှ်သော၊ ပဋလာနိဝါ – တို့ကိုရင်း၊ ဟရဏသမတ္ထံ-ပယ်ဖျောက်နိုင်သော၊ခါရဉ္ဇနံ-ပြင်းသော မျက်စဉ်းတည်း။ ။**သဉ္စဉ္ဇနန္တိ**-ကား၊ နိဗ္ဗာပနီယံ-လေနိုင်သော၊ သီတလံ-အေးသော၊ ဘေသဇ္ဇဉ္ဇနံ-ဆေးမျက်စဉ်းတည်း၊("သီတမေဝ သစ္စံ၊နိရုတ္တိနယေန၊တဿ ကာရဏံ အဉ္ဇနံ သစ္စဉ္ဇနန္တိ အာဟ၊သီတလံ ဘေသဇ္ဇဉ္ဇနန္တိ" ဋီကာဖွင့်ရကား သစ္စဉ္ဇနံ ပါဌ်သာကောင်း၏၊ ပစ္စဉ္ဇနံရှိသောပါဌ် ဋီကာနှင့်မညီ၊ ပါဌ်ရှိတိုင်းလည်း 'ပစ္စဉ္ဇနံ – နောက်ထပ်ပေးသော မျက်စဉ်း' ဟု အနက်ပေးကြသတတ်)။ ။**သာလာကိယန္တိ**-ကား၊ သလာကဝေဇ္ဇကမ္မံ-တိမ်ကို ဆေးကုခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊ (သလာကာဿ ဝေဇ္ဇကမ္မံ သာလာကိယံ၊ ဝေဇ္ဇကမ္မတဒ္ဓိတ်၊)ဝါ-ခြောင့်ထွက်အောင် (ထွက်ခြင်းအကျိုး၌ါ) ဆေးကုခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း၊(ဋီကာလာ ကေ-စိနက်)။ ။**သလ္လကတ္တိယန္တိ**-ကား၊ သလ္လကတ္တဝေဇ္ဇကမ္မံ-မြားထွက်အောင် (ထွက်ခြင်းအကျိုး၌ါ) ဆေးကုခြင်းကို ပြုခြင်းတည်း။ ။**ဒါရကတိကိစ္ဆာတိ** - ကား၊ ကောမာရဘစ္စဝေဇ္ဇကမ္မံ-ကလေးမွေးသည်ကို ဆေးကုခြင်း (ဝမ်းဆွဲ)ကို ပြုခြင်းတည်း၊ (ဒါရကဿ တိကိစ္ဆာ ဒါရကတိကိစ္ဆာ၊ ကုမာရံ ဘရတီတိ ကုမာရဘစ္စော၊ တဿဘာဝေါ ကောမာရဘစ္စံ။ ကုမာရော ဧဝ ဝါ ကောမာရော၊ဘရနံ ဘစ္စံ၊တဿ ဘစ္စံ ကောမာရဘစ္စံ)။ ။**မူလဘေသဇ္ဇာနံ အနုပ္ပဒါနန္တိ** ဣမိနာ-ဖြင့်၊ ကာယ တိကိစ္ဆတံ (မူလပဓာနၡ၏

အဖြစ်ကြောင့် ကိုယ်သဖွယ်ဖြစ်သော) အမြစ်အရင်းဖြစ်သော ဆေးတို့ဖြင့် ဆေးကုခြင်းကို၊ **တနည်း**...... အမြစ်အရင်းဖြစ်သော အနာရောဂါတို့ကို ဆေးကုခြင်းကို၊ ဒသေဘိ – မူ၏၊ (မူလာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ မူလဘေသဇ္ဇာနိ၊ မူလာနိ-အမြစ်အရင်းဖြစ်ကုန်သော၊ဘေသဇ္ဇာနိ-ဆေးတို့တည်း မူလာနံ ဗျာဓိနံ ဝါ ဘေသဇ္ဇာနိ မူလဘေသဇ္ဇာနိ၊ မူလာနံ ဗျာဓိနံ-အမြစ် အရင်း ဖြစ်ကုန်သော အနာရောဂါတို့ကို၊ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ဆေးကုခြင်းတို့တည်း)။ ။ဩသဓီနံ ပဋိမောက္ခန္တိ – ကား၊ ခါရာဒီနိ-ဆပ်ပြာ, အဖန်ရည်စသည်တို့ကို၊ ဒတွာ–၍၊ ဝဏေ–အနာသည်၊ တဒနုရူပေ ဂတေ-ထို မူလအနာတို့အား လျော်စွာဖြစ်လတ်သော်၊တေသံ–ထိုမူလဆေးတို့ကို၊ အပနယနံ – ပယ်ခြင်းတည်း၊ (အပနယနံဖြင့် ပဋိမောက္ခကို ဖွင့်၏)

ဧတ္တာဝတာ – ဤမျှလောက်သော (ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော) သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ မဟာသီလံ-မဟာသီလသည်၊ ဝါ–မဟာသီလအဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ–ပြီးသည်၊ ဟောတိ–၏။ ။

မဟာသီလအဖွင့်ငြီးပြီ။

သုညတာပကာသနဝဏ္ဏနာ

ဧဝံ–သို့၊ ဗြဟ္မဒတ္တေန-ဒတ်သည်၊ ဝုတ္တဝဏ္ဏဿ–ဆိုအပ်သောဝဏ္ဏ (ဂုဏ်ကျေးဇူး)နှင့် ငါ–၏ အနုသန္ဓိဝသေန-စပ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ–စပ်အပ်သောအနုသန္ဓိဟူသော ဒေသနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ (ရှေ့နည်းအရ အနုသန္ဓိယတေ အနုသန္ဓိ,ပု၊စပ်ခြင်းကြိယာရ၏၊ နောက်နည်းအရ အနုသန္ဓိယတေတိ အနုသန္ဓိ ပု၊ဒေသနာရ၏)။ ။တိဝိဓံ–သုံးပါးအပြားရှိသော၊သီလံ–သီလကို၊ဝိတ္ထာရေတွာ-ချဲ့ပြီး၍၊ ဝါ–ကျယ်စေပြီး၍၊ ဣဒါနိ–၌၊ဘိက္ခုသံဃေန–ရဟန်းသံဃာသည်၊ ဝုတ္တဝဏ္ဏဿ–နှင့်၊ ဝါ–၏၊ အနုသန္ဓိဝသေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ''အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညေဝ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ ဒုဒ္ဒသာ''တိ အာဒိနာ–ဒုဒ္ဒသာ ဤသို့အစရှိသော၊နယေန–ဖြင့် **သုညတာပကာသနံ**-သုညတကို ပြတတ်,ပြကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာကို၊ အာရဘိ-အားထုတ်တော်မူ၏။ ။တတ္ထ-ထိုအတ္ထိဘိက္ခဝေစသောပါဠိ၌၊ဓမ္မာတိဧတ္ထ-ဓမ္မာဟူသောဤပါဠ်၌၊ **ဓမ္မသဒ္ဒေါ**-သည် ဂုဏေ-ဂုဏ်ကျေးဇူး

အနက်၌၎င်း၊ ဒေသနာယံ-ဒေသနာအနက်၌၎င်း၊ ပရိယတ္တိယံ-ပရိယတ်အနက်၌၎င်း၊နိဿတ္တေ-သတ္တမဟုတ်သောအနက်၌၎င်း၊ ဣတိဧဝမာဒိသု-ဤသို့အစရှိသောအနက်တို့၌၊ဝတ္တတိ-၏။

န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မော စ, ဥဘော သမဝိပါကိနော၊
အဓမ္မော နိရယံ နေတိ, ဓမ္မော ပါပေတိ သုဂ္ဂတိန္တိ။

ဟိ-ချဲ့၊ ဓမ္မောစ-ကုသိုလ်တရားသည်၎င်း၊အဓမ္မောစ-အကုသိုလ်တရားသည်၎င်း၊ ဥဘော-တရား နှစ်ပါးတို့သည်၊ သမဝိပါကိနော-တူမျှသောအကျိုးရှိကုန်သည်၊နဟိဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း၊ အဓမ္မော-အကုသိုလ်တရားသည်၊နိရယံ-ငရဲသို့၊ နေတိ-ပို့ဆောင်တတ်၏၊ ဓမ္မော-ကုသိုလ်တရားသည်၊ သုဂ္ဂတိံ သုဂတိံ-သုဂတိသို့၊ (ဆန်းကြောင့်'သုဂ္ဂတိံ''ဟု ဒွေဘော်နှင့် သင့်၏) ပါပေတိ-ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဂုဏေ-၌၊ဝတ္တတိ-၏၊

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဝေါ-တို့အား၊ အာဒိကလျာဏံ-အစကောင်းခြင်းရှိသော၊ဓမ္မံ-ဒေသနာကို၊ ဒေသေဿာမိ-ဟောတော်မူအံ့၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဒေသနာယံ-၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ ။ဣဓသာသနေ-၌၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သုတ္တံ-သုတ်ဖြစ်သော၊ ဂေယျံ-ဂေယျဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ-ပရိယတ်ကို၊ ပရိယာပုဏာတိ-သင်ယူ၏၊ ဣဘိအာဒိသု-တို့၌၊ ပရိယတ္တိယံ-၌၊ ဝတ္တတိ-၏။ ။ယသ္မိံသမယေ - အကြင်အခါ၌၊ ဓမ္မာ-နိဿတ္တ,နိဇ္ဇီဝဖြစ်သော (သတ္တလည်းမဟုတ်,ဇီဝလည်းမဟုတ်သော)သဘောတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ-နု၏၊တသ္မိံခေါပနသမယေ-၌၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-နု၏၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ နိဿတ္တေ-၌၊ ဝတ္တတိ-၏။ ။ပန-ထူး၊ ဝါ-အဏ္ဏုဒ္ဒါရမှတပါး အညုဒေသ, အဓိပ္ပေတတ္ထကိုပြဆိုအံ့၊ ဣဓ-အဏ္ဏ ဘိက္ခဝေစသောဤပါဌ်၌၊ဂုဏေ-၌၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊ဝတ္တတိ-၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတဿ-အား၊ အညေဝ-သုံးပါးသော သီလမှတပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ဂုဏာ-တို့သည်၊အတ္ထိ-နု၏၊ဣတိ ဧဝံ-သို့ ဧတ္ထ-အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညေဝ ဓမ္မာ စသောဤပါဌ်၌၊အတ္ထော-ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ပရိယတ္တိတိ ဝိနယာဒိဘေဒဘိန္နာ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတာ
တန္တိ၊ဒေသနာတိ တဿာ တန္တိယာ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတာယ

ဝိဘာဝနာ၊ ယထာဓမ္မံ ဓမ္မာဘိလာပဘူတာ ဝါ ပညာပနာ၊ အနု လောမာဒိဝသေနဝါ ကထနံ။

ပရိယဍ္ဍိတိ-ကား၊ ဝိနယာဒိဘေဒဘိန္နာ-ဝိနည်းစသောအပြား ဖြင့် ပြားသော၊ မနသာ-ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပိတာ-ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်သော၊ တန္တိ-နာမပညတ် ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ် တည်း။ ။ဒေသနာတိ-ကား မနသာ-ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပိတာယ-သော၊ တဿာ တန္တိယာ-ကို၊ ဝိဘာဝနာ-ထင်စွာပြခြင်းတည်း၊ ဝါ-ကား၊ ယထာဓမ္မံ-တရားအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မာဘိလာပဘူတာ-တရားကို ပြောဟောသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပညာပနာ-သိစေခြင်းတည်း။ ။ဝါ-ကား၊ အနုလောမာဒိဝသေန-အနုလောမ ပဋိလောမစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကထနံ-ဟောခြင်းတည်း၊ ဝါ-ဟောကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ ။ဋီကာ။

ဂမ္ဘီရာတိ-ကား၊ မဟာသမုဒ္ဒေါ-သည်၊ မကသတုဏ္ဍသူစိယာ-ခြင်၏ နှုတ်သီးတည်းဟူသောအပ်ဖြင့်၊ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌောဝိယ-ရအပ် သောတည်ရာမရှိသကဲ့သို့၊ ဝါ-မရအပ်သောတည်ရာရှိသကဲ့သို့၊ (လဘိ တဗ္ဗောတိ လဗ္ဘနီယော၊ သော ဧဝ လဗ္ဘနေယျော၊ပတိဋ္ဌဟန္တိ ဧတ္ထာ တိ ပတိဋ္ဌော၊ လဗ္ဘနေယျော ပတိဋ္ဌော လဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော၊ နတ္ထိ လဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော ဧတ္ထာတိ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌော။ ။နလဘိ တဗ္ဗောတိ အလဗ္ဘနီယော၊သောဧဝ အလဗ္ဘနေယော၊အလဗ္ဘနေယျော ပတိဋ္ဌော ဧတ္ထာတိ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌောဝါ) တထာ-တူ၊ တထာ ဂတာ-ကို ဝါ-နှင့်၊အညတြ-ကြဉ်၍၊ဝါ-ကင်း၍၊အညေသံ-ဗရေးမှတပါး သောသူတို့၏၊ ဉာဏေန-ဖြင့်၊ အလဗ္ဘနေယျပတိဋ္ဌာ-ရအပ်သော တည် ရာ မရှိကုန်သော၊ ဝါ-မရအပ်သော တည်ရာရှိကုန်သော၊ ဂမ္ဘီရဘာ ယေဝ-နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ **ဒုဒ္ဒသာ**-မြင်နိုင်ခဲကုန် သော၊ ဒုဒ္ဒသတ္တာယေဝ-မြင်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ **ဒုရနု ဗောဓာ**-သိနိုင်ခဲကုန်သော၊ နိဗ္ဗုတသဗ္ဗပရိဠာဟတ္တာ-ငြိမ်းအေးပြီး သော အလုံးစုံသော ပူပန်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **သန္တာ**-ငြိမ်း အေးကုန်သော၊ သန္တာရမဏေသု-ငြိမ်သက်သော မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် အာရုံတို့၌၊ **ပဝတ္တနတော**ပိ-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ **သန္တာ**-ငြိမ်းအေး

ကုန်သော၊(အကျိုး အာရမဏိက သဗ္ဗညုတဉာဏ် ငြိမ်သက်သည်ကိုဆို သဖြင့် အကြောင်း အာရုံဖြစ်သော မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်၏ ငြိမ်သက်ခြင်း ကို ယူရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ဖလူပစာဖြစ်၏)။ ။သာဒုရသဘောဇနံ ဝိယ-ချိုသောအရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကဲ့သို့၊ အတိတ္တိကရဏဋ္ဌေန-မရောင့်ရဲခြင်းကိုပြုတတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ **ပဏီတာ**-မြတ် ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားတို့သည်၊ အတ္ထိ-နိ၏၊ ဥတ္တမဉာဏ ဝိသယတ္တာ - မြတ်သောဉာဏ်လျှင် (၏) အရာ (အာရုံ) ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊တက္ကေန-ကြံဆ၍၊ဝါ-ကြံဆသဖြင့်၊ န အဝစရိတဗ္ဗာ-မသိအပ် ကုန်၊ဝါ-မကျက်စားအပ်ကုန်၊ဣတိ-ကြောင့်၊**အသက္ကစ္စကာ**-ကုန်၏၊ (တက္ကေန အဝစရိတဗ္ဗာတိ တက္ကာဝစရာ၊ န တက္ကာဝစရာ အတက္ကာ ဝစရာ ကြံဆ၍, ဝါ-ကြံဆသဖြင့် မသိအပ်ကုန်သော)။ ။**နိပုဏာ**တိ- ကား၊ သုခုမသဘာဝတ္တာ-နူးညံ့သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဏှာ - သိမ်မွေ့နူးညံ့ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားတို့သည်၊ အတ္ထိ-နိ၏၊ ။ဗာလာနံ-မိုက်သောသူတို့၏၊အဝိသယတ္တာ-အရာမဟုတ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတေဟိယေဝ-ပညာရှိတို့သည်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိအပ်,သင့်, ထိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ **ပဉ္ဟာဘေဒနီ ယာ**-မည်ကုန်၏၊

(ယေ-ပုဂ္ဂိုလ်မစွဲရ ဓမ္မစွဲ, သယံနောင် ဝေကျေ, သယံ သယမတ္တ ဟော, အဘိ ဝိသိဋ္ဌဟော, ဉာနောင်ယကျေ, ကျေသောယ နာ၏ကာရိ ယ, သစ္ဆိ ပစ္စက္ခဟော ဟုပြလိုရကား ယေတထာဂတော ။ပ။ ပဝေဒေ တီတိစသည်မိန့်)။ ။**ယေ တထာဂတော။ပ။ ပဝေဒေတီ**တိ-ကား၊ယေ ဓမ္မေ-အကြင်ဂုဏ်ကျေးဇူးတရားတို့ကို၊ တထာဂတော-ငါဗုရားသည်၊ အနညနေယျော-သူတပါးတို့သည် မသိစေအပ်သည် ဟုတ္တာ-၍၊ သယ မေဝ-ကိုယ်တိုင်,အလိုလိုသာလျှင်၊အဘိဝိသိဋ္ဌေန-ထူးသော၊ ဉာဏေန- ပစ္စက္ခေဏာဉာဏ်ဖြင့်၊ဝါ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကိုရခြင်းကြောင့်၊ ပစ္စက္ခံ ကတွာ-မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပဝေဒေတိ ဒိပေတိ-ပြ၏၊ကထေတိ-ဟော၏၊ ပကာသေတိ-ထင်ရှားပြ၏၊ဣတိ-ကား၊အဓိပ္ပာယ်-တည်း၊ (ပါဠိတော်၌- 'အဘိညာ-ထူးသောပစ္စက္ခေဏာဉာဏ်ဖြင့်၊ဝါ-ထူးသော အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ကိုရခြင်းကြောင့်'ဟုပေး။ ။ပစ္စက္ခေဏာဉာဏ်ကား သင်္ခတာ သင်္ခတ ပညတ်တရားတို့ကို အာရုံပြု၍ သိနိုင်သောကြောင့် ပစ္စက္ခ

ထာဉာဉ်ကို ရခိုက် ကရိုလ်းအနက်၌ ဖြစ်၏၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဉ်ကား-နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြု၍ သိနိုင်သောကြောင့် အရဟတ္တမဂ် ဉာဉ်ကို ရခိုက် ဟိတ်အနက်၌ ဖြစ်၏။ ။ပေဟာအဋ္ဌေစေတိ ကရဏဝစနံ၊ အဋ္ဌမဋ္ဌ ဉာနသင်္ခါတေသ အဘိဝိသိဋ္ဌ ဉာနသာမိဂမပေးတျာတိ အဋ္ဌော၊ အဘိဝိသိဋ္ဌဉာနန္တိ၀ါ ပေစ္စဝေက္ခဏာဉာဏေ အဓိပ္ပေတော ကရဏဋ္ဌေ ကရဏဝစနမ္ပိ ယုဇ္ဇတေဝ။ ဋီကာ။ ။သယံအဘိညာ သစ္ဆိကတွာတို့၏ အဖွင့်(အကျယ်)အဆုံးအဖြတ် ဒု အုပ် သာမညဖလသုတ်မှာ ကြည့်ပါ)

ယေဟိဘိ-ကား၊ ယေဟိ ဂုဏဓမ္မေဟိ-အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဉ်တည်းဟူသော ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်။ ။ယထာဘုစ္စ န္တိ-ကား၊ ယထာဘူတံ-ဟုတ်မှန်သည့်အားလျော်စွာ၊ (ဘူတသ အနုရူပံ ယထာဘူတံ၊ယထာဘူတမေဝ ယထာဘုစ္စံ၊ ဏျ သကတ္တတည်း)

(ဂုဏ်ကျေးဇူးဟူသည် ဗုဒ္ဓရေး၏ဂုဏ်ကျေးဇူး, ဝဒ ဆိုခြင်းအနက်ဟော, သမ္မာ အနဝသေသတ္တဟော, မာနပဋ္ဌည်းနှင့် ဖယျုံ ဝိဘတ်သတ္တိအနက်ဟော, သမ္မာကို ဝဒမာနာ၌ မစပ်ရ၊ ဝဒေယျုံ၌ စပ် ဟု ပြလိုရကား ဝဏ္ဏံ သမ္မာဝဒမာနာ ဝဒေယျုန္တိ စသည်မိန့်)။ ။ဝဏ္ဏံ သမ္မာဝဒမာနာ ဝဒေယျုန္တိ- ကား၊ တထာဂတဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဝဏ္ဏကာမာ-ဆိုလိုသောသူတို့သည်၊ (ဝဒမာနာကို ဖွင့်သော ဝဏ္ဏကာမာဖြင့် ဝဒမာနာ၌ ဝဒ ဆိုခြင်းအနက်ဟော, မာန သတ္တိအနက်ဟော,ဟု ပြ၏၊ "ဝဒမာနာ-ဆိုစွမ်းနိုင်ကုန်သည့်"ပေး)။ ။ သမ္မာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံအလုံးစုံ၊ ဝါ-မယုတ်စေကုန်မူ၍၊ ဝဒေယျုံ-ဆိုနိုင်ကုန်ရာ၏၊ အဘာပေတွာ-မယုတ်စေကုန်မူ၍၊ ဝဏ္ဏံ-ဌါ၊ သက္ကုဏေယျုံ-တတ်နိုင်ကုန်ရာ၏၊ ဣာဘိ-ဖြီးပြီ၊ (အဟာပေတွာဖြင့် သမ္မာကို အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ဖွင့်ပြ၏။ ။ဝဏ္ဏံ သက္ကုဏေယျုံဖြင့် ဝဒေယျုံ၌ ဖယျုံဝိဘတ် အရဟ,သတ္တိ နှစ်နက်တွင် သတ္တိအနက်ဟော ဟု ပြ၏၊)

ပန-ပုန္နာကိုပြအံ့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဖေံ-သို့၊ ထေါမိတာ-ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော၊တေ ဓမ္မာ-ထိုဂုဏ်ကျေးဇူးတရားတို့တည်၊ ကတမေ-တို့နည်း၊ ဣတိ - ဤကား မေးတည်း။ ။သဗ္ဗညုတဉာဉ်နံ - သဗ္ဗညုတဉာဉ်တည်း၊ ဣတိ-ဤကားအဖြေတည်း။ ။သဗ္ဗညုတဉာဉ်နံ-သည်၊ ယဒိ သိယာ-အံ့၊ ဇေံသတိ-သော်၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဗဟုဝစန နိဒ္ဒေသော-

ဗဟုဝိစ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းကို၊ ကထော-ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း။ ။ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတော စေဝ–အထူးထူးသော စိတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပုထုအာရမဏတော စ–အထူးထူးအပြားပြား များသော အာရုံရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ–အထူးထူး အပြားပြားများသော အာရုံလျှင် အာရုံရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဗဟုဝစန နိဒ္ဒေသော-ကို၊ ကထော–၏၊ ဣတိ – ဖြေဘည်း၊ (ပုထုအာရမဏတော၌ အာရုံများသည်ကို အာရမဏိက သဗ္ဗညုတညာဏ်၌ တင်စားသောကြောင့် ဖလူပစာ ဖြစ်၏၊ ပုထန္တိ မဟန္တဘာဝေန ပတ္ထရန္တီတိ ပုထူနိ၊ ပုထူနိ အာရမဏာနိ ဧတဿာတိ ပုထုအာရမဏံ၊ ပုထုအာရမဏံ အာရမဏံဝါ အဿာတိ ပုထုအာရမဏံ၊ နောက်နည်း၌ ဩဋ္ဌမုခေါ ကဲ့သို့ အာရမဏ တခုကျေ) ဟိ-ချဲ့၊ တံ သဗ္ဗညုတညာဏံ-ကို၊ စတုသု-န်သော၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တ မဟာကြိယစိတ္တေသု-ဉာဏသမ္ပယုတ် မဟာကြိယာ စိတ်တို့၌၊ လဗ္ဘတိ-ရ၏။ ။စ–ပုထုစိတ္တသမာယောဂတော၏ အကျယ်မှတပါး ပုထုအာရမဏတော၏ အကျယ်ကို ဆိုအံ့၊ အဿ-ထိုသဗ္ဗညုတညာဏ်၏၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ ဓမ္မော-သည်၊ အာရမဏံနာမ-အာရုံမည်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဟောတိယေဝ-ဖြစ်သည်သာတည်း၊ ဝါ–န နဟောတိ-ဖြစ်၏။ ။သထာဟ - ကား၊ အတီတံ။ပ။ ဉာဏန္တိ အာဒိ- ဉာဏံ ဤသို့စသည်ကို၊ အာဟ-ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောတော်မူ၏။ ။အတီတံ–အတိတ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ–အလုံးစုံသော ဉေယျဓမ်တရားငါးပါးကို၊ ဇာနာတိ–၏၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ-၏၊ တတ္ထ-ထိုအတိတ်ဖြစ်သော တရားအပေါင်း၌၊ အာဝရဏံ-ပိတ်ပင်,နှောင့်ယှက်,ကန့်ကွက်,ဖျက်ဆီးတတ်သော တရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အနာဝရဏ ဉာဏံ-အနာဝရဏ ဉာဏ်မည်၏၊ (နတ္ထိ အာဝရဏံ ဧတဿာတိ အနာဝရဏံ၊ အနာဝရဏံ ဉာဏံ အနာဝရဏဉာဏံ)။ ။ဣတိ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတော-ဤသို့ အထူးထူးသောစိတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဥပ္ပတ္တိဝသေန-ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတိ ပုထုအာရမဏတော စ-ဤသို့ အထူးထူးအပြားပြား များသော အာရုံရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ–အထူးထူးအပြားပြား များသော အာရုံလျှင် အာရုံရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဗဟုဝစန နိဒ္ဒေသော - ကို၊ ကတော-၏၊ ဣတိ-ဤကား အကျယ်အဖြေတည်း၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။

ပန-ပါး၊ ဧတ္တ-အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အညောဝစသော ဤစကား၌၊ အညော ဝါဟိ ရူဒ်-အညောဝဟူသော ဤစကားသည်၊ ငါ-အညော၀၌ ငေဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ (ရှေ့ ဥပစာ, နောက် မချနက်)။ ။ဝဝတ္ထာပန ဝစနံ-ပိုင်းခြားကြောင်း,မှတ်သားကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ (အညော ဝါတိ ဧတ္ထ ဧေသဒ္ဒေါ သန္နိဋ္ဌာပနတ္ထောတိ ဒဿေတုံ အညောဝါတိ ရူဒ်ပနေတ္ထ ဝဝတ္ထာပန ဝစနန္တိ ဝုတ္တံ၊ဝဝတ္ထာပန ဝစနန္တိ စ သန္နိဋ္ဌာပန ဝစနန္တိ အတ္ထော၊သန္နိဋ္ဌာပနဥ္စ အဝဓာရဏမေဝ)

(ပိုင်းခြားပုံအကျယ်ကိုပြလို၍'အညော၀'စသည်မိန့်၊ ၊ကထန္တိ အာဟ အညောဝါတိ အာဒိ၊ဋီကာ)။ ၊အညော၀-ပါဏာတိပါတ စသည်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း စသည်တို့မှ တပါးသော တရားတို့သည်သာလျှင်၊ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏီအာဒယော-ပါဏာတိပါတမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းစသည်တို့သည်၊ န-မဟုတ်ကုန်၊ ဂမ္ဘီရာ၀-နက်နဲကုန်သည်သာ တည်း၊နဉတ္တာနာ-မပေါ်လွင် မထင်ရှားကုန်၊ ဝါ-မတိမ်ကုန်၊ဣတိ-ဤသည်ကား၊ ဝဝတ္ထာပန ဝစနံ-ပိုင်းခြား မှတ်သားသော စကားတည်း၊ ဣတိဧ၀ံ-သို့၊သဗ္ဗပဒေဟိ-ဂမ္ဘီရာအစ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယအဆုံး အလုံးပုံသောပုဒ်တို့နှင့်၊ယောဇေတဗ္ဗံ-၏၊ (ဣတိသဒ္ဒေနစ အာဒိအတ္ထေန ဒုဒ္ဒသာ၀ နသုဒသာ၊ ဒုရနုဗောဓာ၀ နသုရနုဗောဓာ၊ သန္တာ၀ န ဒရထာ၊ ပဏီတာ၀ နဟီနာ၊ အတက္ကာဝစရာ၀ န တက္ကာဝစရာ၊ နိပုဏာ၀ န လူခါ၊ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာ၀ န ဗာလဝေဒနီယာတိ နိဝတ္တိတံ ဒဿေတိ။ ဋီကာ)

(ဧ၀ံ နိဝတ္တေတဗ္ဗတံ ယုတ္တိယာ ဒဋ္ဌုံ ကရောန္တော သာဝကပါရမီ ဉာဏန္တိ အာဒိမာဟ)။ ၊ဟိ-သင့်၏ ဝါ-ကြောင့်၊ သာဝကပါရမီဉာဏံ-သာဝကတို့၏ပါရမီဉာဏ်သည်၊(သာဝကပါရမီဉာဏ်ဟူသည် သာဝကတို့၏ ဒါနစသောပါရမီကိုဖြည့်သောကြောင့်ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇတ္တယ,ဆဠာဘိညာ, စတုပဋိသမ္ဘိဒါ စသောဉာဏ်တည်း။ ။သာဝကပါရမီဉာဏန္တိ သာဝကာနံ ဒါနာဒိ ပါရမိပူရိယာ နိပ္ဖန္နံ ဝိဇ္ဇတ္တယ ဆဠာဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဒိဘေဒံ ဉာဏံ၊ဋီကာ)၊ ၊ဂမ္ဘီရံ-အထူးသဖြင့် နက်နဲ၏၊ ပန-ထိုသို့ နက်နဲသော်လည်း၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဉာဏ်သည်၊ တတော-ထိုသာဝကတို့၏ ပါရမီဉာဏ်ထက်၊ ဂမ္ဘီရတရံ-အထူး

သဖြင့် နက်နဲ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တတ္ထ သာဝကပါရမီဉာဏေ-၌၊ ဝေသဇ္ဇေန-ဝေသဇ္ဇါဖြင့်၊ဝဝတ္ထာနံ-ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည်၊နတ္ထိ-မရှိ၊ စ-ဆက်၊ဝါ-သည်မျှသာမကသေး၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ-သည်၊ တတောပိ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏတော-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ဉာဏ်ထက်လည်း၊(ဝိသဇ္ဇါ သာဝကတို့၏ ပါရမီဉာဏ်ပေါင်း၊ **တနည်း**-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ဉာဏ်ထက် သော်မှ နက်နဲသေး၏၊သာဝကတို့၏ဉာဏ်ထက်ကား ဆိုဘွယ်မရှိ၊နက်နဲ တော့သည်သာဟူလို၊သန္တာဝနာ၊ ။တတောပီတိ အနန္တရနိဒ္ဒိဋ္ဌတော ပစ္စေကဗုဒ္ဓဉာဏတောပိ၊ ကောပန ဝါဒေါ သာဝကပါရမီဉာဏတော တိ အဓိပ္ပါယော။ဋီကာ)။ ။ဂမ္ဘီရတရံ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊တတ္ထာပိပစ္စေက ဗောဓိဉာဏေ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ဉာဏ်၌လည်း၊ဝေသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ဝဝတ္ထာ နံ-သည်၊နတ္ထိ-မရှိ။ ။ပန-အနွယကိုဆိုအံ့၊ ဝါ-အထူးကိုဆိုအံ့၊ဣတော သဗ္ဗညုတဉာဏတော-ဤသဗ္ဗညုတဉာဏ်ထက်၊အညံ-သော၊ဂမ္ဘီရတရံ- အထူးသဖြင့် နက်နဲသောတရားသည်၊ (ဂမ္ဘီရေသု ဝိသေသော ဂမ္ဘီရာနံ ဝါ ဝိသေသော ဂမ္ဘီရော၊အယဉ္စ ဂမ္ဘီရော အယဉ္စဂမ္ဘီရော ဣမေ ဣမေသံ ဝိသေသေန ဂမ္ဘီရာတိဝါ ဂမ္ဘီရတရော။ဋီကာ။ ။ဂမ္ဘီရာနံ ဝိသေသောတိ ဂမ္ဘီရတရော ပြု)။ ။နတ္ထိ-မရှိ၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ဧတ္ထ-ဤသဗ္ဗညုတဉာဏ် ၌သာလျှင်၊ဂမ္ဘီရတရာတိ-၍၊ဝေသဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာနံ-ကို၊လဗ္ဘတိ- ၏၊တထာ-တူ၊ (အနုကမ္ပန)ဒုဒ္ဒသာဝ-မြင်နိုင်ခဲကုန်သည်သာတည်း၊ဒုရ နုဗောဓာဝ - သိနိုင်ခဲကုန်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သဗ္ဗံ-ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗံ-၏။

ပန-ပါး၊ **ကတမေ စ တေ ဘိက္ခဝေတိအယံ**-ဝေဟူသော ဤစကား သည်၊ တေသံ ဓမ္မာနံ-ထိုဂုဏ်တရားတို့ကို၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာ- ဖြေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သော ပုစ္ဆာတည်း၊ **သန္တိ ဘိက္ခဝေ ဧဝ ကော သမဏာဗြာဟ္မဏာဘိ** အာဒိ-ဏာ ဤသို့စသောစကား သည်၊ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနံ-ပုစ္ဆာကိုဖြေခြင်းတည်း၊ဝါ-ဖြေကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။

(သဗ္ဗညုတဉာဏ်သည် တပါးတည်း ဖြစ်သော်လည်း များသော နိဿယ,အာရမဏ,ဉာဏကိစ္စပြီးသောကြောင့် 'အတ္ထိဘိက္ခဝေအညေဝ ဓမ္မာ' စသည်ဖြင့် ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ဟောခြင်းသည် သင့်တန်စေ။ထိုသဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ဝိသဇ္ဇနာကို အနည်းသာဓရဏ မဝေဘန်မူ၍ ဒိဋ္ဌိတို့ကိုအဘယ်

ကြောင့် ဝေဘန်ရပါသနည်းဟု ပုစ္ဆာကို ပြုလိုရကား 'ကသ္မာပနေတံ' စသည်မိန့်)၊ ။ပန-ပုစ္ဆာကိုပြုအံ့၊ကသ္မာ-ကြောင့်၊ဧတံ-ဤသန္တိဘင်္ဂဝေ စသောစကားကို၊ ဝါ-ဤပုစ္ဆာကို ဖြေဆိုခြင်းကို၊ ဧဝံ-ဤသို့ နိဒ္ဒေသတို့ကို ဝေဘန်သောအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ အာရဒ္ဓံ-အားထုတ်မြွက်ဖေါ် ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ဣတိ-မေးတည်း၊(ဣတိစေ ဟုလည်း ပါဌ်ရှိ၏)။ ။ဟိ-သသ္မာ-ကြောင့်၊ဗုဒ္ဓါနံ-တို့အား၊ စတ္တာရိ-ကုန်သော၊ ဌာနာနိ-အကြောင်းတို့သို့၊ ပတ္တွာ-ရောက်သည်ရှိသော်၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော။ ဂဇ္ဇိတံ-ကြုံးဝါးခြင်းသည်၊ဟောတိ-၏၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်တော်သည်၊ အနုပဝိသတိ-ကြည်လင်၏၊ ဗုဒ္ဓဉာဏဿ - မြတ်စွာဘုရားဉာဏ်တော်၏၊ မဟန္တဘာဝေါ - ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ပညာယတိ - ထင်ရှား၏၊ ဒေသနာ-ဒေသနာတော်သည်၊ ဂမ္ဘီရာ-နက်နဲသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တိလက္ခဏာဟတာ-လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် ဆောင်အပ်၏၊ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ - သုညတနှင့်စပ်၏။ ။စတ္တာရိ- လေးပါးတို့ ဟူသည်၊ ကတမာနိ-အဘယ်တို့နည်း၊ဣတိ-မေးတည်း။ ။ဝိနယပညတ္တိံ-ဝိနည်းပညတ်ရင်း၊ (ဝိနယပညတ္တိန္တိ ဝိနယဿ ပညာပနံ၊ ဉာကာရဿ ပနဖ္ဆာကာရေ ကတေ ဝိနယပဏ္ဏတ္တိန္တိပိ ပါဌော။ ဋီကာ)၊ ။ဘူမန္တရံ-အဝဏ္ဏာဝိသေသ,ဌာနဝိသေသ ဟုဆိုအပ်သော ဘုံအထူးရင်း (ဘဝန္တိ ဧတ္ထ ဗြောဘိ ဘူမိ၊အဝဏ္ဏာဝိသေသော ဌာနဉ္စ။ ။သတိပဋ္ဌာန်,ဣန္ဒြေ, ဗိုလ်, ဗောဇ္ဈင်, မဂ္ဂင်စသောအပြားသည် အဝဏ္ဏာဝိသေသ၊ ကာမာဝစရစသောအပြားသည် ဌာနဝိသေသ)၊ ။ပစ္စယာကာရံ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ရင်း၊ သမယန္တရံ-အယူအထူး,(တပါး)ရင်း၊ ဣတိဣမာနိ စတ္တာရိ-ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဣဘိ - ဤကား အဖြေတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ('ဂဇ္ဇိတံ မဟန္တံ ဟောတိ' စသည်မှာစပ်)။ ။ဣဒံ-ဤအာပတ်သည်၊ လဟုကံ-လဟုကတည်း၊ ဝါ-ပေါ့၏၊ဣဒံ-သည်၊ ဂရုကံ-ဂရုကတည်း ဝါ-လေး၏၊ ဣဒံ-သည်၊ သတေကိစ္ဆံ-ကုစားအပ်သည်၏ အဖြစ်နှင့် တကွ ဖြစ်၏၊ ဝါ-ကုစားကောင်းသော အာပတ်တည်း၊ ဣဒံ-သည်၊ အတေကိစ္ဆံ-မကုစားအပ်၊ဝါ-မကုစားကောင်းသော အာပတ်တည်း၊ အယံ-ဤသဘောသည်၊ အာပတ္တိ-အာပတ်တည်း၊ အယံ-သည်၊ အနာပတ္တိ-အနာပတ်တည်း၊ အယံ - ဤအာပတ်သည်၊ ဆေဇ္ဇဂါမိနီ-ရဟန်းအဖြစ်မှ ပြတ်စဲခြင်းသို့ ရောက်စေ၏၊အယံ-သည်၊ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ - ဝုဋ္ဌာန

ဂါမ်တည်း၊ ဝါ-ထစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်၏၊ အယံ-
သည်၊ ဒေသနာဂါမိနီ-ဒေါသနာဂါမ်တည်း၊ ဝါ - ပြောကြားအပ်သည်
၏အဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်၏၊အယံ-သည်၊ လောကဝဇ္ဇာ-လောကဝဇ္ဇ
တည်း၊ဝါ-သတ္တလောကသည် ရှောင်ကြဉ်အပ်၏၊(ဝဇ္ဇိယတေတိ ဝဇ္ဇံ၊
လောကေန ဝဇ္ဇံ လောကဝဇ္ဇံ)၊ အယံ-သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ - ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ
တည်း၊ဝါ-ပညတ်တော်ကြောင့် ရှောင်ကြဉ်အပ်၏၊ရုမသို့ ဝတ္ထုသို့ -
၏အကြောင်းကြောင့်၊ရှုဒ်-၏သိက္ခာပုဒ်ကို၊ပညပေတဗ္ဗံ-၏၊ ရုတ်ဖေ်-
သို့၊ ဝတ္ထုသို့ -အကြောင်းသည်၊ ဩတိဏ္ဏော-သက်သည်ရှိသော်၊ ယံ
သိက္ခာပဒပညာပနံနာမ-အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း မည်သည်၊
အတ္ထိ-၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့ ပညတ်ရာ၌၊ အညေသံ-ဗရေးမှ တပါးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား,တို့၏၊ ထာမော၀ါ-ညှန်ခွမ်းသည်ဖြင်း၊ ဗလံဝါ-မတုန်
လှုပ်သော ဝီရိယသည်ဖြင်း၊ **တနည်း**...... ထာမောဝါ-အားသည်ဖြင်း၊
ဗလံဝါ - အစွမ်းသည်ဖြင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ (ထာမောတိ ဉာဏသာမတ္ထိယံ၊
ဗလန္တိ အကမ္ပနသင်္ခါတော ဝီရဘာဝေါ၊ ထာမော ဗလန္တိဝါ သာ
မတ္ထိယဝစနမေဝ။ ဋီကာ)။ ။ဧသ-၏ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ခြင်းသည်၊
အညေသံ-တို့၏၊ အဝိသယော-အရာမဟုတ်၊ဝါ-အာရုံမဟုတ်၊ တထာ
ဂတဿေဝ-လျှင်၊ ဝိသယော-အရာတည်း၊ ဝါ - အာရုံတည်း၊ ရုတိ
တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝါ,ရုတိ-သို့၊ဝိနယပညတ္တိ -သို့၊ပတ္ဝာ-သော်၊ဖုဒ္ဓါနံ-
တို့အား၊မဟာန္တံ-သော၊ဂဇ္ဇိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏ ညနံ-သည်၊ အနုပဝိ
သတိ-၏၊ပ။သုညတာ ပဋိသံယုတ္တာ-၏၊ရုတိ-ဝိနယပညတ္တ် ပြီးပြီ။

တထာ-ပါး၊စတ္တာရော-ကုန်သော၊ ရုမေ-၏တရားတို့သည်၊သတိ
ပဋ္ဌာနာ နာမ-သတိပဋ္ဌာန် မည်ကုန်၏၊ပ။အရိယော-မြတ်သော၊ ဝါ-
ဖြူစင်သော၊အဋ္ဌင်္ဂိကော-ရှစ်ပါးသောအင်္ဂါရှိသော တရားသည်၊မဂ္ဂေါ
နာမ-၏၊ပဥ္စ-ငါးပါးသောတရားတို့သည်၊ ခန္ဓာနာမ-န်၏၊ ဒွါဒသ-တို့
သည်၊အာယတနာနိနာမ-ကုန်၏၊အဋ္ဌာရသ-တို့သည်၊ဓာတုယောနာမ-
န်၏၊စတ္တာရိ-တို့သည်၊အရိယသစ္စာနိနာမ-အရိယာတို့သည် ထိုးထွင်း၍
သိအပ်ကုန်သောသစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ ဝါ-အရိယာ၏ အဖြစ်ကိုပြုတတ်,
ပြီးစေတတ်ကုန်သော သစ္စာတို့မည်ကုန်၏၊ဝါ-မချွတ်မယွင်း,မဖေါက်
မပြန်, မှန်ကန်သောအားဖြင့် သိအပ်ကုန်သော သစ္စာတို့ မည်ကုန်၏၊

(အရိယဝံသနတ္တ ဆယ့်နှစ်ခုမြောက်ပဏ္ဏာသမဂ္ဂါထဝဒ္ဓပြခဲ့ပြီ)ဗာဝီသတိ- နှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော တရားသည်၊ဣန္ဒြိယာနိနာမ-န်၏၊ နဝ-တို့သည်၊ ဟေတူနာမ-န်၏၊စတ္တာရော-ဘ္ဂိသည်၊အာဟာရာနာမ-န်၏၊သတ္တ-ခုနစ် ပါးသောတရားတို့သည်၊ ဖဿာနာမ-န်၏၊ (သတ္တဝိညာနဓာတ် ခုနစ် ပါးနှင့်ယှဉ်သော ဖဿသည် သတ္တဖဿ မည်၏။ ။သတ္တဖဿာတိ သတ္တဝိညာန ဓာတုသမ္ပယောဂဝသေန ဝုတ္တံ၊ တထာ သတ္တဝေဒနာတိ အာဒိသုပိ။ ။ဋီကာ)သတ္တ-တို့သည်၊ဝေဒနာနာမ-န်၏၊သတ္တ-တို့သည်၊ သညာနာမ-န်၏၊သတ္တ-သို့သည်၊ စေတနာနာမ-န်၏၊ သတ္တ-တို့သည်၊ စိတ္တာနိနာမ-စိတ်မည်ကုန်၏၊ ။ဧတေသု-ထိုတရားတို့တွင်၊ ဧတ္တကာ- ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော တရားတို့သည်၊ ကာမာဝစရာဓမ္မာနာမ- ကာမာဝစရတရားမည်ကုန်၏၊ ဧတ္တကာ-တို့သည်၊ ရူပါဝစရ အရူပါ ဝစရပရိယာပန္နာ-ရူပါဝစရ, အရူပါဝစရဘုံ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနာမ-န်၏၊ ဧတ္တကာ-တို့သည်၊ လောကိယာဓမ္မာနာမ - လောကီ တရားမည်ကုန်၏၊ ဧတ္တကာ-တို့သည်၊ လောကုတ္တရာဓမ္မာနာမ-လော ကုတ္တရာတရားမည်ကုန်၏၊ ဣတိအာဒိနာ-ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ ဝါ-ဣတိ ဣမိနာပကာရေန- ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ စတုဝီသတိသမန္တပဋ္ဌာနံ- နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော သမန္တပဋ္ဌာန်းရှိသော၊ (စတုဝီသတိသမန္တ ပဋ္ဌာနာနိ ဧတ္ထာတိ စတုဝီသတိ သမန္တပဋ္ဌာနံ)၊ ။အနန္တနယံ - အဆုံး အပိုင်းအခြားမရှိသော နည်းရှိသော၊အဘိဓမ္မပိဋကံ-ကို၊ဝိဘဇိတွာ-၍၊ ကထေတုံ-ငှါ၊အညေသံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏။ပ။ဝိသယော-အရာတည်း၊ ဝါ-အာရုံတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဘူမန္တရပရိစ္ဆေဒ-အဝတ္တာဝိသေသ,ဌာန ဝိသေသဟုဆိုအပ်သော ဘုံအထူးကို ပိုင်းခြားခြင်းသို့၊ ပတွာ-သော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့အား၊မဟန္တံ-သော၊ ဂဇ္ဇိတံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဉာနံ-သည်၊ အနုပဝိသတိ-၏၊ပ၊သုညတာပဋိသံယုတ္တာ-၏၊ ဣတိ-ဘူမန္တရ ပြီးပြီ။

တထာ-ပါး၊ယာ အယံ အပဝိဇ္ဈာ-သည်၊သင်္ဂါရနံ-သင်္ဂါရတို့အား၊ နဝဟိ-န်သော၊အာကာရေဟိ-အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ပဝတ္တယော-ကျေးဇူးပြု သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဥပ္ပါဒေါ-ဖြစ်ကြောင်းသည် ဟုတွာ-၍၊ ပဝတ္တယော- သည်၊ဟောတိ-၏၊ ပဝတ္တံ-တည်ရာသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ နိမိတ္တံ-ပစ်ချရာ သည်၊ (နိဒါနံ - အကျိုးပေးကြောင်းသည်) အာယူဟနံ - အားထုတ်

ကြောင်းသည်၊ သံယောဂေါ-ယှဉ်ရာသည်၊ ပလိဗောဓော - ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ကြောင်းသည်၊ သမုဒယော - သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းသည်၊ ဟေတု - သင်္ခါရတို့၏ အကြောင်း၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကြောင်းသည်၊ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်၊ ဟုတ္ထာ-၍ ၊ပစ္စယော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖလံ ဧတသ္မာတိ ဥပ္ပါဒေါ၊ ပဝတ္တတိ ဧတ် ဖလံ ဧတသ္မိန္တိ ပဝတ္တံ၊ နိမိယတိ ဖလံ ဧတသ္မိန္တိ နိမိတ္တံ၊ နိဒဒါတိ ဖသံ အတ္တနော ပစ္စယုပ္ပန္နံ ဧတေနာတိ နိဒါနံ၊အာယူဟတိ ဖလံ ပစ္စယုပ္ပန္နုပ္ပတ္တိယာ ဃဋေတိ ဧတေနာတိ အာယူဟနံ၊သံယုဇ္ဇတိ ဖလံ အတ္တနော ပစ္စယုပ္ပန္နေန ဧတသ္မိန္တိ သံယောဂေါ၊ ပလိဗုန္ဓတိ ဖလံ ဧတေနာတိ ပလိဗောဓော၊ ဖလံ သမုဒယတိ ဧတေနာတိ သမုဒယော၊ ဟိနောတိ ကာရဏဘာဝံ ဂစ္ဆတီတိ ဟေတု။ ။စာတ္တို့၌ ဥပ္ပါဒေါ, ပဝတ္တံ, နိမိတ္တံ, အာယူဟနံ, သံယောဂေါ, ပလိဗောဓော, သမုဒယော, ဟေတု ပစ္စယော ဟု ရှိ၏၊ ဋီကာ၌ နိဒါနံဟုလာ၏ ပစ္စယောမပါ)သင်္ခါရာဒယော-တို့သည်၊ ဝိညာနာဒိနံ-တို့အား၊ တထာ-တူ၊ နဝဟိ-နံသော၊ အာကာရေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ပစ္စယာ-ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ယထာဟ-ကား၊ ကထံ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ။ပ။ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ-၍၊ အာဟ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောတော်မူ၏ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ-အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်း၌၊ ပညာ-သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-ဓမ္မဋ္ဌိတိ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်) ဉာဏ်မည်သည်၊ ကထံဟောတိ-ကား၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ သင်္ခါရာနံ - တို့၏၊ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိစ - ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ - ၏ (တိဋ္ဌတိ ဧတေနာတိ ဌိတိ၊ ပစ္စယော။ ဥပ္ပါဒေါဧဝ ဌိတိ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိ)။ ။ပဝတ္တဋ္ဌိတိစ-တည်ရာဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း၊ နိမိတ္တဋ္ဌိတိစ-ပစ်ချရာဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း၊ (နိဒါနဋ္ဌိတိစ-အကျိုးပေးကြောင်း ဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း) အာယူဟနဋ္ဌိတိစ-အားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သောအကြောင်းသည်လည်း၊ သံယောဂဋ္ဌိတိစ-ယှဉ်ရာဖြစ်သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ပလိဗောဓဋ္ဌိတိစ-ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း၊ သမုဒယဋ္ဌိတိစ-သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကြောင်းသည်လည်း၊ ဟေတုဋ္ဌိတိစ-သင်္ခါရတို့၏ အကြောင်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ပစ္စယဋ္ဌိတိစ-ပစ္စည်းဖြစ်သောအကြောင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ နဝဟိ-ကုန်

သော၊ ရူမေဟိ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ ပစ္စယော - သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သင်္ခါရာ-တို့သည်၊ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ-အကြောင်းကြောင့်ဖြစ် ကုန်၏၊ ဥဘောပိ-နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ ဓမ္မာ-ထိုအဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရတို့သည်၊ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ-ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ-၌၊ ပညာ-သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်-ဓမ္မဋ္ဌိတိ(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)ဉာဏ်မည်၏။ ။အတိ တမ္ပိ အဒ္ဓါနံ-အတိတ်ကာလ၌လည်း၊ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ- အနာဂတ် ကာလ၌လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ သင်္ခါရာနံ-တို့အား။ ။ ဇာတိ-သည်၊ ဇရာမရဏဿ-အား၊ ပစ္စယ ဋ္ဌိတိစ-သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏။ နဝဟိ-နှ်သော၊ ဣမေဟိ အာကာရေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဇာတိ-သည်၊ ပစ္စယော-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ဇရာမရဏံ - သည်၊ ပစ္စယသမုပ္ပန္နံ - ၏၊ ဥဘောပိ- နှ်သော၊ ဧတေဓမ္မာ-တို့သည်၊ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာ-နှ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟေ-၌၊ ပညာ-သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-၏။ ။ဧဝံ-သို့၊ တဿ တဿ ဓမ္မဿ-ထိုထိုပစ္စယုပ္ပန်တရား၏၊ တထာ တထာ ပစ္စယဘာဝေန-ထိုသို ပစ္စည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ-ဖြစ်သော၊ တိဝဋ္ဋံ-သုံးပါးသော ဝဋ်ရှိသော၊ တိယဒ္ဓံ - သုံးပါးသော ကာလရှိသော၊ တိသန္ဓိံ-သုံးပါးသော အစပ် ရှိသော၊ စတုသင်္ခေပံ-လေးပါးသောအလွှာရှိသော၊ ငါ-လေးပါးသော အဖို့ အပုရှိသော၊ ဝိသတာကာရံ-နှစ်ဆယ်သော အခြင်းအရာရှိသော၊ ဣမံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ-ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ-၍၊ ကထေတုံ-ငှါ၊ အညေသံ-တို့အား၊ ဓါ-တို့၏၊ ထာမောဝါ - ဉာဏ်စွမ်းသည်၎င်း၊ ဗလံ ဝါ-မဟုန်လှုပ်သော ဝိရိယသည်၎င်း၊ တနည်း.....ထာမောဝါ-အား သည်၎င်း၊ ဗလံဝါ-အစွမ်းသည်၎င်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဧသ-ဤဝေဘန်၍ဟော ခြင်းသည်၊ အညေသံ - တို့၏ အဝိသယော - အရာမဟုတ်၊ ငါ-အာရုံ မဟုတ် တထာဂတဿော-လျှင်၊ ဝိသယော-အရာတည်း၊ ငါ-အာရုံ တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပစ္စယာကာရံ-သို့၊ ပတွာ-သော်၊ ဗုဒ္ဓါနံ - တို့အား၊ မဟန္တံ-သော၊ ဂဇ္ဇိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဉာဏံ-သည်၊ အနုပဝိသတိ- ၏။ပ။ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ-၏၊ ဣတိ-ပစ္စယာကာရပြီးပြီ။ ။(ကမ္မ ကိလေသ ဝိပါကဝသေန တိဝဋ္ဋာနိ ယဿာတိ တိဝဋ္ဋံ၊ အတိတ ပစ္စုပ္ပန္နာ နာဂတဝသေန တယော အဒ္ဓါ ကာလာ ဧတဿာတိ တိယဒ္ဓံ၊ ဟေတုဖလ ဖလဟေတု ဟေတုဖလဝသေန တယော သန္ဓယော ဧတ ဿာတိ တိသန္ဓိ၊ သင်္ခိပ္ပန္တိ ဧတ္ထ အဝိဇ္ဇာဒယော ဝိညာဏာဒယော စာတိ

သင်္ခေပါ၊ ဟေတုဝိပါကော စ၊ ။အထဝါ ဟေတုဝိပါကောတိ သံ ခိပ္ပန္တိတိ သင်္ခေပါ၊ အဝိဇ္ဇာဒယော ဝိညာဏာဒယော စ။ ၊အတီတာ ဟေတု သင်္ခေပါဒိဝသေန စတ္တာရော သင်္ခေပါ ယဿာတိ စတုသင်္ခေပံ၊ အာကရိယန္တိ ပကာသိယန္တိတိ အာကာရာ၊ ဝိသတိ အာကာရာ ဧတေ ဿာတိ ဝိသတာကာရံ)

တထာ- ပါး၊ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ ဇနာ – ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ သဿတဝါဒါနာမ-မြဲ၏ ဟု ယူလေ့ရှိသောသူ မည်ကုန်၏၊ စတ္တာရော – နှ်သော၊ ဇနာ-တို့သည်၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒါ – အချို့မြဲ၏, အချို့မမြဲဟု ယူလေ့ရှိသောသူ မည်ကုန်၏၊ စတ္တာရော-နှ်သော၊ ဇနာ- တို့သည်၊ အန္တာနန္တိကာ- အဆုံးရှိ၏, အဆုံးမရှိ,အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ, အဆုံးရှိသည်သည်း မဟုတ် အဆုံးမရှိသည်လည်းမဟုတ် ဟု ယူလေ့ ရှိသောသူ မည်ကုန်၏၊ စတ္တာရော-နှ်သော၊ဇနာ-တို့သည်၊အမရာ ဝိက္ခေ ပိကာ-အယူစကားအမြဲမထားသောသူ မည်ကုန်၏၊ ဒွေ-နှ်သော၊ ဇနာ- တို့သည်၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ-အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟု ယူလေ့ရှိသော သူ မည်ကုန်၏၊ သောဠသ-နှ်သော၊ ဇနာ-တို့သည်၊ သညီဝါဒါ-သညာ ရှိ၏ဟု ယူလေ့ရှိသောသူ မည်ကုန်၏၊ အဋ္ဌ – နှ်သော၊ ဇနာ - တို့သည်၊ အသညီဝါဒါ–သညာမရှိဟု ယူလေ့ရှိသောသူ မည်ကုန်၏၊ အဋ္ဌ– ကုန် သော၊ဇနာ–တို့သည်၊ နေဝသညီ နာသညီ ဝါဒါ-သညာရှိသည်လည်း မဟုတ်, သညာမရှိသည်လည်း မဟုတ် ဟု ယူလေ့ရှိသောသူ မည်ကုန် ၏၊ သတ္တ–နှ်သော၊ ဇနာ-တို့သည်၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ-ပြတ်၏ဟု ယူလေ့ရှိ သောသူမည်ကုန်၏၊ပဉ္စ–နှ်သော၊ဇနာ-တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါနာ မ-ဒိဋ္ဌဓမ္မ၌ငြိမ်း၏ဟု ယူလေ့ရှိသော သူမည်ကုန်၏၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ ဣဒံ-ဤအကြောင်းကို၊ နိဿာယ - အမှီပြု၍၊ ဣဒံ-ဤအယူကို၊ ဂဏှန္တိ-ယူကုန်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ-ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါး သောမိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ဘိန္ဒိတွာ-ခွဲဖျက်တော်မူ၍၊နိဇ္ဇဋံ-အရှုပ်,အထွေး အမြေး, အယှက်ကို မရှိသည်ကို၊ နိဂ္ဂုမ္ဗံ - ရောယှက်ခြင်း မရှိသည် ကို၊ ကတွာ-၍၊ကထေဝသံ-ဌ၊အညေသံ-တို့အား၊ဝါ-တို့၏၊ထာမောဝါ- ညှန်စွမ်းသည်ရင်း၊ဗလံဝါ-မတုန်လှုပ်သော ဝီရိယသည်ရင်း **တနည်း**– ထာမောဝါ–အားသည်ရင်း၊ဗလံဝါ–အစွမ်းသည်ရင်း၊နတ္ထိ-မရှိ၊ ဧသ– ဤတော်မူ၍ ဟောခြင်းသည်၊ အညေသံ-တို့၏၊ အဝိသယော - အရာ

မဟုတ်၊ ဝါ-အာရုံမဟုတ်၊ တထာဂတဿေဝ-လျှင်၊ ဝိသယော-အရာ တည်း၊ ဝါ-အာရုံတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ သမယန္တရံ-သို့၊ ပတွာ-သော်၊ ဗုဒ္ဓါ နံ-တို့အား၊ မဟန္တံ-သော၊ ဂဇ္ဇိတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဉာဏံ-သည်၊ အနုပဝိသတိ-၏၊ ဗုဒ္ဓဉာဏဿ-၏၊မဟန္တတာ-ကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ် သည်၊ ပညာယတိ-၏၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဂမ္ဘီရာ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တိလက္ခဏာဟတာ-၏၊ သုညတာပဋိသံယုတ္တာ-၏၊ ဣတိ-သမယန္တရ ပြီးပြီ။ ။ဣတိ-ဤကား အကျယ်အဖြေတည်း။

ပန-အထူးကြွင်းရှိရမှတပါး အထူးဒေသ (အမိပ္ပေတထူ) ကို ပြဆိုအံ့၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤနေရာဌာန၌၊ သမယန္တရံ - အယူအသူး (တပါး)ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ-၏၊ မဟန္တဘာဝဒဿ နတ္ထံ-ကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒေသနာယ-၏၊ သုညတာ ပကာသနဝိဘာဝနတ္ထံ စ- သုညတာပကာသနကို ထင်စွာပြခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သမယန္တရံ-သို့ အနုပဝိသန္တော - ဝင်နိုင်တော်မူသော၊ ဓမ္မရာဇာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ''သန္တိ ဘိက္ခဝေ အညေ ဝ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ'' ဣတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပုနပိ ဂုဏာ-ပုစ္ဆာကိုဖြေခြင်းကို၊ဝါ-ဖြေကြောင်းဖြစ်သော စကားကို၊ အာရဘိ-အားထုတ်တော်မူ၏၊ဣတိ-ဤကား ကသ္မာပနေတံ ဧဝံ အာရဒ္ဓံ၏အဖြေတည်း။ ။(အာရဘိဟုပါဌ်ရှိရမည်၊မရှိက ဣတိ လုတ္တနိဒ္ဒေသဂမျမာန်တည်း)။ ။တတ္ထ-ထိုသန္တိ ဘိက္ခဝေ အညေ ဝ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာစသောစကား၌၊သန္တိ-ကား အတ္ထိသံဝိဇ္ဇန္တိ-ရှိကုန်၏၊ဥပ လဗ္ဘန္တိ-ရအပ်ကုန်၏၊ (အတ္ထိဖြင့် သန္တိနှင့်အတ္ထိပရိယာယ်၊ ဝါ-အနက် တူပြ၏၊ သံဝိဇ္ဇန္တိဖြင့် အတ္ထိနှင့် သံဝိဇ္ဇန္တိ ပရိယာယ်တူဟုပြ၏၊ အတ္ထိ သည် အာချာတ်အတ္ထိ, နိပါတ ပဋိရူပကအတ္ထိ မဟုတ်၊ နိပါတ်အတ္ထိ တည်း၊ ဥပလဗ္ဘန္တိဖြင့် ရှိ၏ဟူသည် ဉာဏ်ဖြင့်ကပ်ရောက်ခြင်း ''ဉာဏ သမ္ပယုတ်စိတ်ကိုအရကောက်''ဟုပြ၏)။ ။ဘိက္ခဝေတိ-ကား၊ အာလ ပနဝစနံ-ရှေးရှုခေါ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ (လပီယတေ ဧတေနာတိ လပနံ၊ အာ အဘိမုခံ ကတွာ လပနံ အာလပနံ)။ ။အညေတိ-ကား၊ ဧကေ-အချို့ကုန်သော၊(ဧကသဒ္ဒါသည် စသောအနက်မဟော၊ အညအနက်ဟောဟုပြ၏)။ ။ဓမ္မာဂမ္ဘီရာတိ-ကား၊ ပဒ္ဓံ့ပဂတ ဘာဝေန-ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂမ္ဘီရာ- ဂမ္ဘီရာ မည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဓာတိယာ-ဓာတ်အားဖြင့်၊ ဂမ္ဘီ

ဏာ-ဖြာပဋ္ဌာ မည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ (သမဏာအရ သမိတပါပ သမဏာမယူရ, သမ္မုတိသမဏာယူ ဖြာပဋ္ဌာအရ ဗိသုဒ္ဓိဖြာပဋ္ဌာ မယူရ, ဇာတိဖြာပဋ္ဌာယူ ဟုပြ၏)။ ။ဝါ-ကား၊လောကေန-သတ္တလောကသည်၊ဝါ-ကမ္ဘာဦးသူ လူပညာရှိသည်၊ သမဏာတိစ-သမဏာ ဟူ၍ ၎င်း၊ဖြာပဋ္ဌာတိစ - ဖြာပဋ္ဌာဟူ၍၎င်း၊ ဧဝံသမ္မတာ-ဤသို့သမုတ် အပ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ။(သမ္မုတိ မတ္တေနေဝ ဇာခါမိပ္ပေတာတိ ဒဿေတိ လောကေနာတိ အာဒိနာ)။ ။ပုဗ္ဗန္တံ-ရှေ့အဘို့ကို၊ကပ္ပေတွာ-တဏှာ,ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ကြံဆ၍၊ဝိကပ္ပေတွာ-တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် အထူးသဖြင့် ကြံဆ၍၊ဂဏှန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ**-ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက မည်ကုန်၏။

ပုဗ္ဗန္တံ ကပ္ပေန္တီတိ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိနော၊ ဏီ,ကတ္တားဟော၊ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိနော ဧဝ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ က,သွတ္ထ။ ။**တနည်း**.....ပုဗ္ဗန္တံ ကပ္ပေန္တီတိ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ဏွုပစ္စည်း၊ ‘ကပ္ပက’ဆိုလိုလျက် ဣလာ၍ ကပ္ပိက ပြီး၏။ ။**တနည်း**...... ကပ္ပနံ ကပ္ပေါ၊ ပုဗ္ဗန္တံ ကပ္ပေါ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပေါ၊ပုဗ္ဗန္တကပ္ပေါ ဧတေသန္တိ ပုဗ္ဗန္တပုဗ္ဗိကာ။ ။**တနည်း** ...ကပ္ပေန္တီတိ ကပ္ပါ၊ကပ္ပဓာတ်, အ ပစ္စည်း၊ ကပ္ပါ ဧဝ ကပ္ပိကာ၊ဏိကသကတ္ထ,သွတ္ထတည်း။ ။ကပ္ပေန္တီတိ ကပ္ပိနော၌ ကပ္ပဓာတ်၏ အရကား ကြံခြင်းကြံသော(တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ)ရ၏၊ ဏီ ပစ္စည်း၏ အရကား သန္တိမန္တ,ကြိယာဝန္တ ဖြစ်သော တဏှာ, ဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် ရ၏။

(ဏိကပစ္စည်း, နိစ္စယောဂအနက်၌ ဖြစ်၏ဟု ပြလိုရကား ‘ပုဗ္ဗန္တကပ္ပေါဝါ’စသည်မိန့်)ဝါ-ကား၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပေါ-ရှေ့အဘို့ကို တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ကြံဆခြင်းသည်၊ဝါ-ရှေ့အဘို့ကို ကြံဆတတ်သော တဏှာ,ဒိဋ္ဌိသည်၊ဧတေသံ-တို့အား၊အတ္ထိ-၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ **ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ**-နှ၏၊ တတ္ထ - ထိုပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဟူသော ပါဌ်၌၊ **အန္တော**ဘဝ် အယံ သဒ္ဒေါ-အန္တဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊အန္တ အဘ္ဘန္တရ မရိယာဒ လာမက ပရဘာဂ ကောဋ္ဌာသေသု-အရှ, အတွင်း, အပိုင်းအခြား, အယုတ်, တပါး သောအဘို့(အဘို့တပါး)အဘို့အစု,အနက်တို့၌၊ (နိဒဿနနည်းတည်း)၊ ဝါ-အဘို့အစုသောအနက်တို့၌၊ (အာဒိလောပ)ဒိဿတိ-ထင်၏။ ။ ဟိ-ချဲ့၊အန္တပူရော အူပြည့်အောင်၊ ဥဒရပူရော-ဝမ်းပြည့်အောင်၊ ဣတိ

အာဒိသု-တို့၌၊ အန္တသဒ္ဒေါ-သည်၊ အန္တေ-အရှုအနက်၌၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ လောကေ-ဘ၌၊ ပရိဝါရဆန္နာ-အခြံအရံ အဝတ်တန်းဆာတို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ အသုဒ္ဓါ-မစင်ကြယ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟိ-ပြင်ပ၌၊ သောဘမာနာ-တင့်တယ်ကုန်လျက်၊ ဝါ-ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ-လှည့်လည် သွားလာကုန်၏၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ အဗ္ဘန္တရေ-အတွင်းအနက်၌ ဒိဿတိ-၏။ ။ကာယဗန္ဓနဿ-ခါးပန်းကြိုး၏ အန္တော-အဆုံးသည်၊ ဝါ- အစွန်းသည် ဇီရတိ-ဆွေး,မြည့်ယိုယွင်း,ဒိုမင်း၏၊သာ-ထိုတေဓာဓာတ်သည်၊ဟရိတန္တံဝါ-စိမ်းစိုသော မြက်, သစ်ပင် အပိုင်းအခြားသို့ရင်း၊ ပထန္တံဝါ ခရီး အပိုင်းအခြားသို့ ရင်း၊သေလန္တံဝါ-ကျောက်တောင် အပိုင်းအခြားသို့ရင်း၊ ဥဒကန္တံဝါ-ရေအပိုင်းအခြားသို့ရင်း၊ရမဏီယံ-အမှိုက်စင်ကြယ် မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော ဘူမိဘာဂံဝါ-မြေအဘို့သို့ရင်း၊ အာဂမ္မ-ရောက်၍၊ အနာဟာရာ-လောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာယတိ-ငြိမ်း၏၊ (သာတိ တေဓာဓာတု၊ အာဂမ္မ အနာဟာရာ နိဗ္ဗာယတီတိ သေသော။ဋီကာ)၊ ။ဣတိအာဒိသု-တို့၌ မရိယာဒါယံ-အပိုင်းအခြားအနက်၌၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယဒိဒံ ပိဏ္ဍောလျံ-အကြင် တအိမ်တစလောင်း ကောင်း, မကောင်းဖြင့် အသက်မွေးရခြင်းသည်၊ (ပိဏ္ဍံ ဥလတိ ဂဝေသတီတိ ပိဏ္ဍောလော၊ ပိဏ္ဍစာရိကော၊ ပိဏ္ဍောလဿ ဘာဝေါ ပိဏ္ဍောလျံ)၊ အတ္တိ - ၏၊ ဣဒံ ပိဏ္ဍောလျံ-သည်၊ ဇီဝိကာနံ-အသက်မွေးမှုတို့တွင်၊ အန္တံ-အယုတ်ဆုံးတည်း၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ လာမကေ-အယုတ်အနက်၌ ဒိဿတိ-၏။ ။ ဧသေဝ ဧသော ဧဝ-ဤနိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ ဒုက္ခဿ-၏၊ အန္တော-အပြင်ဘက်တည်း၊ ဝါ-အဘို့တပါးတည်း၊ ဣတိ အာဒိသု - တို့၌၊ ပရဘာဂေ-တပါးသောအဘို့(အဘို့တပါး) အနက်၌၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ဟိ-မှန်၊သဗ္ဗပစ္စယသင်္ခယော-အလုံးစုံသော အကြောင်းတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ဒုက္ခဿ-၏ ပရဘာဂေါ-တပါးသောအဘို့ (အဘို့တပါး)ဟူ၍ရင်း၊ကောဋိတိ-အဆုံးဟူ၍ရင်း၊ဝုစ္စတိ-၏။ ။အာဝုသော-ဒါယကာဒိသာခ၊ ခေါ - စင်စစ်၊ သက္ကာယော - သက္ကာယ ဟူသည်၊ (သန္တော ကာယော သက္ကာယော။ သန္တော-ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော။ ကာယော-ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းတည်း)။ ဧကော-တခုသော၊ အန္တော-အဖို့အစုတည်း၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ကောဋ္ဌာသေ - အဘို့အစု

အနက်၌၊ ဒိဿတိ-၏။ ။ကွစိ - ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာဟူသော ဤပါဠိ၌လည်း၊ ကောဋ္ဌာသေ-၌၊သွာယံ-ထိုအန္တသဒ္ဒါသည်၊ဝတ္တတိ-၏။

ကပ္ပသဒ္ဒေါပိ-ကပ္ပသဒ္ဒါသည်လည်း၊ (ပိဖြင့် အန္တသဒ္ဒါသာ အနက်အများ၌ဖြစ်သည်မဟုတ်, ကပ္ပသဒ္ဒါသည်လည်း အနက်အများ၌ ဖြစ်၏ဟုပေါင်း)။ ။ဘန္တေ-မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်လုံး ကုန်ဆုံးသည့် တိုင်အောင်၊ တိဋ္ဌတု - တည်တော်မူပါဦး ဘုရား၊ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ-အိပ်ခြင်းငှါ၊ ကပ္ပေါ-အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ကပ္ပကတေန-ကပ္ပဗိန္ဒု ထိုးအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းနှင့်၊ အကပ္ပကတံ-ကပ္ပဗိန္ဒုမထိုးအပ်သေးသော သင်္ကန်းသည်၊ သံသိဗ္ဗိတံ-ချုပ်စပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တေသု-ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အာယုကပ္ပ, လေသကပ္ပ ဝိနယကပ္ပါဒီသု-အာယုကပ်, လေသကပ်, ဝိနယကပ်, အစရှိကုန်သော၊ သမ္ဗဟုလေသု-များစွာကုန်သော၊အတ္ထေသု-တို့၌၊ဝတ္တတိ-၏။ ။ပန-အတ္ထုဒ္ဓါရမှတပါး၊ အတ္ထုဒ္ဓေသ (အဓိပ္ပေတတ္ထ)ကိုဆိုအံ့၊ ဣဓ-ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာဟူသော ဤနေရာ၌၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိသု-တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့၌၊ ဝတ္တတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။စ-မှန်၊ကပ္ပေါတိ။ပ။ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါစာတိ - ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါစဟူသော၊ ဧတံ-ကို၊ ဝုတ္တမ္ပိ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း၊ ကပ္ပေါတိ ဧတ္ထ-ကပ္ပေါဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ကပ္ပါ-ကြံဆခြင်းတို့သည်၊ တဏှာကပ္ပေါစ-တဏှာဖြင့် ကြံဆခြင်းလည်း၊ ဝါ-ကြံဆတတ်သော တဏှာလည်း၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပေါစ-ဒိဋ္ဌိဖြင့်ကြံဆခြင်းလည်း၊ ဝါ-ကြံဆတတ်သော ဒိဋ္ဌိလည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥဒ္ဒါနတော-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဒွေ-နှစ်ပါးတို့တည်း။

(တဿာတိ အာဒိ ယထာဝုတ္တာယ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ ဂုဏဝစနံ)

တသ္မာ-ကြောင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန- တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အတီတံ - အတိတ်ဖြစ်သော၊ ခန္ဓကောဋ္ဌာသံ- ခန္ဓာအဖို့အစုကို၊ ကပ္ပေတွာ ပကပ္ပေတွာ-ကြံဆ၍၊ ဌိတာ-နံ၏၊ ဣတိ - ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ-ကုန်၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ - ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော-ပုဗ္ဗ, အန္တ, ကပ္ပ, ဣက တို့၏ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော -၏၊ (တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ ဝသေနဖြင့် ကပ္ပအရပြ၏၊ အတီတံ ခန္ဓကောဋ္ဌာသံဖြင့် ပုဗ္ဗအရကောက်ပြ၏၊ အတီတံဖြင့် ပုဗ္ဗအတိတ်ဟော, ကောဋ္ဌာသံဖြင့် အန္တ အနက်ပြ၏၊ ကပ္ပေတွာ, ပကပ္ပေတွာဖြင့် ကပ္ပေန္တီတိ ကပ္ပိ

ကာပြ၏၊ ကပ္ပခါတ်၏ အရကား လောဘမှု စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌိဝသေနဖြင့် တဏှာသမ္ပယုတ်, ဒိဋ္ဌိသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အရကောက်
ဟုပြ၏)၊ ။ဝံ-သို့၊ပုဗ္ဗန္တံ-အဘိတ်အဖို့အရကို၊ ကပ္ပေတွာ-ဘဏှာဒိဋ္ဌိ
တို့ဖြင့် ကြံဆ၍၊ ဌိတာနံ-တည်ကုန်သော၊ တေသံ – ထိုရဟန်း, ပုဏ္ဏား
တို့အား၊ ပုနပ္ပုနံ – အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ဥပ္ပန္နဝသေန–
ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗန္တမေဝ–အဘိတ်အဖို့အရသို့သာလျှင်၊ အနု
ဂတာ–အစဉ်လိုက်သော၊ ဒိဋ္ဌိ အယူသည်၊ အတ္ထိ–၏၊ ဣတိ – ကြောင့်၊
ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိနော-ပုဗ္ဗန္တာနု ဒိဋ္ဌိမည်ကုန်၏(အနုဂတာ ဒိဋ္ဌိ အနုဒိဋ္ဌိ၊ပုဗ္ဗန္တံ
အနုဒိဋ္ဌိ ယေသန္တိ ပုဗ္ဗန္တာနု ဒိဋ္ဌိနော၊အဘိတ်ဖြစ်သော ခန္ဓာအဖို့အရသို့
အစဉ်လိုက်သော အယူရှိကုန်သော သူတို့ကို ရ၏၊ ဌိတာဖြင့် အယူကို
မစွန့် ခြင်းပြ၏၊ ပုနပ္ပုနံ ဥပ္ပန္န ဝသေနဖြင့်ကား၏, အစဉ်လိုက်၏ဟူသည်
အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်ဖြစ်နေခြင်းဟု ပြ၏၊ ပုနပ္ပုနံဖြင့် အနုဖွင့်
၏၊ အနုသည် အနုဂတ ဟောဟု ပြ၏။ ။ဌိတာတိ တသာ လဒ္ဓိယာ
အဝိဇဟနံ၊ အတ္ထိတာ အနုဂတ တာဝ နာမပဝတ္တိယာဘိ ဒဿေတိ၊
ပုနပ္ပုနံ ဥပ္ပန္န ဝသေနာတိ ဣမိနာ-ဋီကာ)

ဇေ၀ံဒိဋ္ဌိနော–ဤသို့ ယူခလှရှိကုန်သော၊တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ–တို့
သည်၊ ပုဗ္ဗန္တံ–ကို၊ အာရဗ္ဘ–အာရုံပြု၍၊ အာဂမ္မ ပဋိစ္စ–စွဲ၍၊အညံ–သော၊
ဇနမ္ပိ–ကိုလည်း၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကံ–မိစ္ဆာအယူရှိသည်ကို ကရောန္တာ–ပြုကုန်
လျက်၊ အနေက ဝိဟိတာနိ–တပါးမက များသောအပြားရှိကုန်သော၊
အဓိမုတ္တိပထာနိ-(အနက်မပါ သဒ္ဒါမျှကိုသာစွဲ၍ဖြစ်သော) နာမပညတ်
တို့ကို ပြတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ ဝါ-(ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော
တရားတို့၏အထက်၌ ဆိုအပ်ကုန်သော) ဥပါဒါပညတ်တို့ကို ပြတတ်
ကုန်သောစကားတို့ကို၊ ဝါ-(ဟုတ်မှန်သောသဘောထက် ကျော်လွန်
တတ်ကုန်သော) မိစ္ဆာအယူတို့ကိုပြတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ ဝါ-
(ဟုတ်မှန်သော သဘောကို ကျော်လွန်တတ်ကုန်သော) မိစ္ဆာအယူတို့
ကိုပြတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ ဝါ-ပိုလွန်သော သဿတစသည်တို့
ကို ပြတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ အဋ္ဌာရသဟိ - နိသော၊ ဝတ္ထုဟိ-
အကြောင်းတို့ဖြင့်၊အဘိဝဒန္တိ–'ရူပံမေဝသစ္စံ မောဃမညံ' စသည်ဖြင့်
များယွင်းစွာပြောဆိုကုန်၏၊ ဝါ-'အယမေဝဓမ္မော နာယံဓမ္မော' စသည်
ဖြင့် အနိုင်အထက် နှိပ်စက်ကလူ ပြုမူပြောဆိုကုန်၏။

အဘိဝဒန ကြိယာယ အဇ္ဈာပိ အဝိစ္ဆေဒ ဘာဝဒဿနတ္ထံ ဝတ္တမာနဝစနံ ကတန္တိ အယမေတ္ထ ပါဠိဝဏ္ဏနာ။ ၊ဋီကာ)

ဥတ္တိမတ္တမေဝ ဝစနမတ္တမေဝ အဓိကစ္စ ပဝတ္တန္တီတိ အဓိမုတ္တိယော ပညတ္တိယော၊ ဥစ္စန္တီတိ ဥတ္တိယော၊ အဓိ ဥပရိဘာဂေဝါ ဥတ္တိယော အဓိမုတ္တိယော၊ ဥပါဒါနိယဘူတာနံ ရူပါဒီနံ ဥပရိ ပညာပိယမာနာ ဥပါဒါ ပညတ္တိယော။ ၊ဘူတသဘာဝတော အဓိမုစ္စန္တီတိဝါ အဓိမုတ္တိယော။ ။ဘူတသဘာဝံ အဓိမုစ္စန္တီတိ အဓိမုတ္တိယော ဒိဋ္ဌိယော။။အဓိကာ သဿတာဒယော မုစ္စန္တီတိ အဓိမုတ္တိယော၊ သဿတာဒယော၊အဓိမုတ္တီနံ ဒီပကာနိ ပထာနိ အဓိမုတ္တိပထာနိ။ ။ပထသဒ္ဒါစကားဟော၏။ ဗျပ္ပထော ပထော ဘူဂတ်ဝါစာသု။ ။အဓိဝစန ပထာနီတိ ရုဋ္ဌိမဇ္ဈေန ပညတ္တိ ပထာနိ၊ဋီကာ။ အထဝါ ဘူတံ စသည်ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာတို့ကို ထောက်၍ အဓိမုတ္တိပထာနိ သာ သင့်ရာ၏။

တတ္ထ-ထိုစကားရပ်၌၊ **အနေကဝိဟိတာနီတိ**-ကား အနေကဝိဓာနိ-တပါးမက များသော အပြားရှိကုန်သော၊ (ဝိဟိတသဒ္ဒါ စီရင်ခြင်း အနက်မဟော, ပကာရ ဟောပြ၏၊ဝိဟိတ၌ ဝိပုဗ္ဗ ဓာ ဓာတ် ဓ ကို ဟ, အာ ကို ဣ ပြု)။ ။**အဓိမုတ္တိပထာနီတိ**-ကား၊ အဓိဝစနပထာနိ- နာမပညတ်,ဝါ-ဥပါဒါပညတ်တို့ကို ပြတတ်ကုန်သော စကားတို့ကို၊ အဘိဝဒန္တိ-နှ၏၊ ဝါ-နှ၏၊ (ဒါသာဒီသု ဟိ သိရိဝဍ္ဎကာဒိ သဒ္ဒါဝိယ ဝစနမတ္တမေဝ အဓိကာရံ ကတွာ ပဝတ္တံ ဝစနံ အဓိဝစနံ၊ ဤနှ စသည်တို့၌ သိရိဝဍ္ဎက စသော သဒ္ဒါတို့ကဲ့သို့ အနက်မပါ-သဒ္ဒါမျှကိုသာ အစွဲပြု၍ ဖြစ်သော နာမပညတ်ရ၏။ ။အဓိ ဥပရိဘာဂေဝါ ပဝတ္တံ ဝစနံ အဓိဝစနံ၊ဥပါဒါပညတ်ရ၏)

အထ ဖြသော ပနေတ္ထ နယော-၌ရှေ့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဓိမုတ္တိ အရ ပညတ်ကို အရကောက်ရသော နည်းသည်၊ ယထေတ္တာ - ပဒ ဒေါသ စသည့် ဝေးလွင့် ဂုဏ်ပေါင်းဆင့်၍ သင့်လှလေပြီ၊ဝါအပရော နယော-နောက်ဆိုလတ္တံ့သော အဓိမုတ္တိအရ ဒိဋ္ဌိကို အရကောက်ရသော နည်းကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့၊ ဘူတံ-ဟုတ်, မှန်သော၊ ဝါ-ထင်ရှားရှိသော၊ အတ္ထံ-အနက်သဘောကို၊ အဘိဘဝိတွာ-လွှမ်းမိုး၍၊ ယထာ

သဘာဝတော - သဘောအားလျော်သော အားဖြင့်၊ ဝါ-သဘောအားလျော်သည်ကို၊ **တနည်း**..... ဟုတ်,မှန်သော သဘောအားဖြင့် ဝါ-ဟုတ်,မှန်သော သဘောကို၊ ဝါ-ထင်ရှားရှိသော သဘောကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ-မယူမူ၍၊ ပဝတ္တနတော-ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိယော - မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ အဓိမုတ္တိယောတိ-၍၊ ဝုစ္စန္တိ-နံ၏၊ အဓိမုတ္တိနံ-မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ပထာနိ-ပြဘတ်, ပြကြောင်းဖြစ်သော စကားတို့တည်း၊ အဓိမုတ္တိ ပထာနိ-တို့၊ ဒိဋ္ဌိဒီပကာနိ-မိစ္ဆာအယူတို့ကို ပြဘတ်ကုန်သော၊ ဝစနာနိ - စကားတို့တည်း၊ ဣဘဲ-ကား၊ အဋ္ဌော-အဘိဓေယျတ္ထတည်း၊ (ဘူတသဘာဝတော ဘူတသဘာဝံဝါ အဓိမုစ္စန္တီတိ အဓိမုတ္တိယော၊ 'အဟုတ်, အမှန်သဘောမှ, ကို ကျော်လွန်တတ်ကုန်၏' ပေး၊ ၊အဘိ ဘဝိတွာဝါ မုစ္စန္တီတိ အဓိမုတ္တိယော၊'ဟုတ်မှန်သော သဘောကို လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်ကုန်၏' ပေး၊ ၊ရှေ့နည်း အဓိမုတ္တိအရ ပညတ်ကောက်, နောက်နည်း အဓိမုတ္တိအရ ဒိဋ္ဌိကောက်၊ နည်းနှစ်ပါးအထူး၊ ၊ဒိဋ္ဌိ ဒီပကာနိ ဝစနာနိ ဖြင့် အဓိမုတ္တိ ပထာနိ၏ အဘိဓေယျတ္ထကို ဖွင့်ပြ၏)

အဋ္ဌာရသဟိ ဝတ္ထူဟီတိ-ကား၊ အဋ္ဌာရသဟိ-ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ - အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ၊ဣဒါနိ-၌၊ အဋ္ဌာရသဟိ - ကုန်သော၊ ယေဟိ ဝတ္ထူဟိ-အကြင် အကြောင်းတို့ဖြင့်၊အဘိဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဝါ-ကုန်၏ တေသံ-ထိုတဆဲ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ကို၊ ကထေတုကမျတာယ-ပြောခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ ပုစ္ဆာယ-ပုစ္ဆာဖြင့်၊ တေစ ခေါ ဘောန္တော အာဒိနာနယေန-တေစ ခေါ ဘောန္တော ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ တာနိ ဝတ္ထူနိ-ထိုတဆဲ့ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကို၊ ဝိဘဇိတွာ-ဝေဘန်၍၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ''သန္တိ ဘိက္ခဝေတိ''အာဒိ-ကို၊အာဟ-၏။ ၊တတ္ထ-ထိုသန္တိ ဘိက္ခဝေစသော စကား၌၊ အဝယဝတ္ထော-အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သော အနက်ကို၊ ဧဝံ-ဤသို လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။ဧတေန-ဤမိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ ဝါဒေါ-ဟုမည်၏၊ ဧတံ-ဤဝါဒ ဟူသော အမည်သည်၊ ဒိဋ္ဌိဂတဿ-မိစ္ဆာအယူ၏၊ ဝါ-မိစ္ဆာအယူဖြစ်ခြင်းမျှ၏၊ ဝါ-မိစ္ဆာအယူဟူသောအပြား၏၊အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊(မိစ္ဆာပဿတီတိ ဒိဋ္ဌိ၊ဒိဋ္ဌိယေဝ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ဂတတဗ္ဘောတည်း။ဒိဋ္ဌိယာ ဂတမတ္တန္တိဝါ

ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ဒိဋ္ဌိပကာရေဝါ ဒိဋ္ဌိဂတံ)။ ။ဧတေသံ-တို့အား၊သဿတော-မြဲသော၊ ဝါ-မြဲ၏ဟူသော၊ ဝါဒေါ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **သဿတဝါဒါ** - ကုန်၏၊ သဿတဒိဋ္ဌိနော - မြဲ၏ဟု ယူလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား အရကောက် အဘိပ္ပာယ်တည်း၊(သဿတဝါဒါ-မြဲသောဝါဒရှိကုန်သော၊ဝါ-မြဲ၏ ဟူသောဝါဒ ရှိကုန်သော၊ရှေ့ဥပစာနက်,နောက် မှချနက်။ ။သဿတော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ သဿတဝါဒါ။ သဿတော ဣတိ ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ သဿတ ဝါဒါ၊**တနည်း**......ဝဒန္တီတိ ဝါဒါ၊ သဿတံ ဝါဒါ သဿတဝါဒါဟုလည်းပြု။အတ္တလောကကိုသာ သဿတဆိုသင့်လျက် ဝါဒကို သဿတဟုဆိုခြင်းသည် ဌာနီဝါဒ၏ သဿတအမည်ကို ဌာနအတ္တ၌ တင်စား၍ ဌာနအတ္တကိုသဿတဆိုရသောကြောင့် သဟစရိတနည်း, ဌာန္ယူပစာတည်း၊ အယူ၏ တည်ရာ 'အတ္တ'မြဲသည်ဟူလို။ ။သဿတ သဟစရိတတာယပန ဝါဒေါပိ သဿတောတိ ဝုတ္တော၊ယထာ ကုန္တာ ပစရန္တီတိ။ ဋီကာ။ သဿတဒိဋ္ဌိနောဖြင့် ဝါဒအရ ဒိဋ္ဌိအရကောက်ဟု ပြ၏)။ ။ဧတေနေဝ နယေန-ဖြင့်သာလျှင်၊ဣတော-ဤပုဒ်မှ၊ ပရေသံ-နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝရူပါနံ-ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ပဒါနမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ။**သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စာ**တိ-ကား၊ရူပါဒိသု-ရူပါဒိစသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-တပါးပါးကို၊အတ္တာတိစ-အတ္တဟူ၍ငင်း၊လောကောတိစ-လောကဟူ၍ငင်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊တံ- ထိုအတ္တလောကကို၊ သဿတံ အမရံ,နိစ္စံ,ဓုဝံ-မြဲ၏ ဟူ၍။ **တနည်း**....သဿတံ-မြဲ၏၊ အမရံ-သေခြင်းမရှိ၊ နိစ္စံ-အခြင်း ခပ်သိမ်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မြဲ၏၊ ဓုဝံ-ဖေါက်ပြန်ခြင်း မရှိသော အားဖြင့် မြဲ၏၊ဝါ- မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပညပေန္တိ-ကုန်၏၊ (အမရံ နိစ္စံ ဓုဝန္တိ သဿတဝေဝစနာနိ၊ မရဏာဘာဝေနဝါ အမရံ၊ ဥပ္ပါဒါဘာဝေန သဗ္ဗထာပိ အတ္ထိတာယ နိစ္စံ၊ထိရဋ္ဌေန ဝိကာရာဘာဝေန ဓုဝံ၊ဋီကာ)။ ။ယထာဟ-ကား၊ရူပံ အတ္တာစေဝ။ပ။လောကဉ္စ ပညပေန္တီတိ-၍၊အာဟ-ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောတော်မူ၏။ ။ရူပံ-ရူပက္ခန္ဓာကို၊ (ပညပေန္တိစပ်) အတ္တာစေဝ - အတ္တလည်းမည်၏၊ လောကောစ-လောကလည်းမည်၏၊သဿတောစ-သဿတလည်းမည်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အတ္တာနဉ္စ-အတ္တကိုငင်း၊ လောကဉ္စ-လောကကိုငင်း၊ ပညပေန္တိ-ကုန်

၏၊တထာ-တူ၊ ဝေဒနံ-ကို၊ သညံ-ကို၊သင်္ခါရေ-တို့ကို၊ ဝိညာဏံ-ကို၊ (ဤလေးပုဒ် ပညပေန္တိ စပ်) အတ္တာ စေဝ-၏၊ လောကော စ-၏၊ သဿတော စ-၏၊ဣတိ-သို့၊ အတ္တာနဉ္စ-အတ္တကို၎င်း၊ လောကဉ္စ-လောကကို၎င်း၊ ပညပေန္တိ-ကုန်၏၊ တနည်း......ရူပံ-ကို၊ အတ္တာတိ စေဝ-အတ္တဟူ၍၎င်း၊လောကောတိ စ-၍၎င်း၊သဿတောတိ စ-၍၎င်း၊ဂဟေတွာ-၍၊(ဂဟေတွာတိ ပါဌသေသော။ဋီကာ)အတ္တာနဉ္စ-ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ-ကို၎င်း၊ပညပေန္တိ-ကုန်၏၊ တထာ-တူ၊ဝေဒနံ-ကို၊သညံ-ကို၊သင်္ခါရေ-တို့ကို၊ ဝိညာဏံ-ကို၊ အတ္တာတိ စေဝ-၍၎င်း၊ လောကောတိ စ-၍၎င်း၊ သဿတောတိ စ-၍၎င်း၊ ဂဟေတွာ-၍၊အတ္တာနဉ္စ-ကို၎င်း၊လောကဉ္စ-ကို၎င်း၊ပညပေန္တိ-ကုန်၏။ **အာတပ္ပမန္ဝာယာတိ** အာဒီသု-တို့၌၊ဝီရိယံ-ကို၊ကိလေသာနံ-တို့ကို၊အာတာပနဘာဝေန-ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာတပ္ပန္တိ-၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ (အာတာပေတီတိ အာတပ္ပံ၊အာပုဗ္ဗ တပ ဓာတ်ယူ၊ ဏျပစ္စည်းကတ္တားဟော၏၊ အာတပ္ပေတီတိ အာတပ္ပံ၊ အာပုဗ္ဗ တပ္ပဓာတ်ယူ၊ အပစ္စည်း ကတ္တားဟော ကြံသင့်၏။ ။ဥဿာဟာတပ ပဂ္ဂါဟာ၊ အာတာပေါ ဝီရိယေ တာပေ။ အဘိဓာန်။ ။အဇ္ဇေဝ ကိစ္စံ အာတပ္ပံ၊ ကော ဇညာ မရဏံ သုဝေ၊န ဟိ နော သင်္ဂရံ တေန၊မဟာသေနေန မစ္စုနာ စသည်ထောက်က အာတပ၊အာတာပ ပို၍သင့်ရာ၏။ ။'ဘာဝ၊ဝသ၊အာကာရ၊ပါကဋ သတ္တိ ပြလေဘိ'၊ နိယံနှင့်အညီ ပူပန်စေတတ်၏ ဟူသောသတ္တိထင်ရှားအောင် 'အာတာပန ဘာဝေန' ဟု ဘာဝနှင့် ဖွင့်၏)

(ပုဒ်သာထူး၊အနက်မထူး၊အဓိပ္ပါယတ္ထ ဟု သိစေလိုရကား တဒေဝ စသည်မိန့်)။ ။တဒေဝ ဝီရိယံ-ထိုဝီရိယသည်ပင်လျှင်၊ပဒဟနဝသေန-လုံ့လကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ **ပဓာနံ**-၏၊ (ပဒဟန ဝသေနဖြင့် ဓာတွတ္ထဖွင့်၏)။ ။တဒေဝ ဝီရိယံ-သည်ပင်လျှင်၊ပုနပ္ပုနံ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ ယုတ္တဝသေန-ယှဉ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ **အနုယောဂေါတိ**-အနုယောဂမည်၏။

(အာတပ္ပ၊ပဓာန၊အနုယောဂ သုံးပုဒ်အရ ဝီရိယကောက် ဟု ပြလိုရကား 'ဧဝံ တိပ္ပဘေဒံ' စသည်မိန့်)။ ။ဣတိ ပဒတ္တယေန ဝီရိယမေဝ ဝုတ္တန္တိ အာဟ ဧဝံ တိပ္ပဘေဒံ ဝီရိယန္တိ။ဋီကာ)။ ။ဧဝံ-သို့၊တိပ္ပဘေဒံ-

သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိရိယံ-ကို၊ အနွာယ အာဂမ္မ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဉာတိ အဋ္ဌော-ဤကား အရကောက် အဘိဓေယျတ္ထတည်း။ ။သတိယာ-နှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသော-မကင်းခြင်းကို၊ **အပ္ပမာဒေ** – ဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (န ပမဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ အပ္ပမာဒေါ။ ဧတေန-ဤသတိဖြင့်၊ နပမဇ္ဇတိ-မမေ့မလျော့တတ်၊ဣတိ-ကြောင့်၊အပ္ပမာဒေါ-ဒမည်၏၊သော ပန သတိ ပဋ္ဌာနာ စတ္တာရော ခန္ဓာဝေါ၊ ဋီကာ)။ ။**သမ္မာ မနသိကာရော**ဘိ-ကား၊ ဥပါယ မနသိကာရော – အသင့်အားဖြင့် (ကမ္မဋ္ဌာန်းကို) နှလုံးသွင်း ကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်း၊ပထ မနသိကာရော-အကြောင်းအားဖြင့် (ကမ္မဋ္ဌာန်းကို) နှလုံးသွင်းကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်း၊ အတ္ထတော-တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်တည်း၊ ဣတိ-သည်၊ ဝုတ္တံ – သည်၊ ဟောတိ-၏ (သမ္မာ မနသိကာရောတိ ဧတေနာဘိ သမ္မာမနသိကာရော၊ အတ္ထတော ဉာဏံ,ဖြင့် ''သမ္မာ မနသိကာရ''အရ မနသိကာရ သုံးပါး မကောက်ရ,ဉာဏ်ကောက်ဟု ပြ၏)။

(သမ္မာမနသိကာရအရ ဉာဏ်ကောက် ဟု ဆို၏၊ အာရမဏ, ဝီထိ, ဇဝန ပဋိပါဒက မနသိကာရသုံးပါးကို ကောက်သင့်သည် မဟုတ်ပါ လော စောဒနာရန်ကြောင့် 'ယသ္မိဉ္စ'စသည်မိန့်)။ ။ဟိ-မှန်၊ ယသ္မိံ မနသိကာရေ – အကြင် မနသိကာရ၌၊ ဌိတဿ – တည်သော သူအား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်-ရှေးဘဝတို့၌နေအပ်ခဲ့ဘူးသည်ကို အောက်မေ့နိုင်သောဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်ပေါ်၏၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤနေရာဌာန၌၊အယံ-ဤဉာဏ်ကို၊ မနသိကာရောတိ-၍၊ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝိရိယဉ္စ-ကိုရင်း၊ သတိဉ္စ-ကိုရင်း၊ ဉာဏဉ္စ-ကိုရင်း၊ အာဂမ္မ စွဲ၍၊ ဣတိအယံ-ကား၊ ဧတ္တ-ဤအာတပ္ပမန္ဒာယ, ဝိရိယမန္ဒာယ, ပဓာနမန္ဒာယ, သမ္မာမနသိကာရ မန္ဒာယ ဟူသော ပါဌ်ကို၌၊ သင်္ခေ ပတ္တော-အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ (ဣမသ္မိံ ဌာနေတိ ဣမိနာ သဒ္ဒန္တရ သမ္ဗယောဂါဒိနာ ဝိသ ပကရဏဝသေနာပိ သဒ္ဒေါ ဝိသေသ ဝိသယောတိ ဒီပေတိ၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေတိ ဣမိနာ-ဣမသ္မိံ ဌာနေ ဟူ သော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဒ္ဒန္တရ,သမ္ဗယောဂါဒိနာ-သဒ္ဒါအထူး (တပါး)နှင့် ယှဉ်ခြင်းစသည်ဖြင့်၊သဒ္ဒေါ-သည်၊ ဝိသေသ ဝိသယောဝိယ-ထူးသော အနက်ကို ဟော၏ သို့၊ ပကရဏ ဝသေနာပိ-ပကရဏ (အရာဌာန)၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ သဒ္ဒေါ-သည်၊ ဝိသေသ ဝိသယော-သည်၊ ဟောတိ-

၏၊ ဌာတိ ဒိပေတိ-၏။ ။နုမသ္မိံ ဌာနေပါဌ်ဖြင့် ပကရဏ၏ အစွမ်းဖြင့် သဒ္ဒါသည် ထူးသောအနက်ကို ဟော၏၊ ဝါ-ဌာနပိရောဓိ ဒေါသကို ပယ်၏ ဟု ပြ၏။ ။သီလဝိသုဒ္ဓိယာ သဒ္ဓိံ စတုန္နံ ရူပါဝစရဈာနာနံ အဓိဂမနံ ပဋိပဒါ ဌာန ဝတ္တဗ္ဗာ၊ သာပန ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ ဝိတ္ထာရတော ဝုတ္တာတိ အာဟ သခေ်ပတ္တောတိ၊ ဋီကာ)

ဘဝဓာရူပန္တိ-ကား၊ တထာဓာတိကံ-ထိုသို့သဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒါ ရူပက္ခန္ဓာစသော အနက်မဟော, သဘာဝဟောပြ၏)။ ။**စေ တောသမာဓိန္တိ** - ကား၊ စိတ္တသမာဓိံ - စိတ်၏ တည်ကြည် ခြင်းကို၊ (သောပန အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတ ရူပါဝစရ စတုတ္ထဈာနသေဝ သမာဓိ။ ။ **ဖုသတီဘိ**-ကား၊ ဝိန္ဒတိ ပဋိလဘတိ-ရ၏။ ။**သဘာ သမာဟိတေ စိတ္တေ တိ**-ကား၊ ယေန သမာဓိနာ-အကြင်သမာဓိဖြင့်၊ စိတ္တမှိ- စတုတ္ထဈာန် စိတ်ကို၊ သမ္မာ အာဟိတေ သုဋ္ဌုထပိတေ- ကောင်းစွာ ထားအပ်သည် ရှိသော်၊ (ယေန သမာဓိနာ စသည်ဖြင့် ယထာဝုတ္တ ထာ ပစ္စည်းသည် ကရဏတ္ထ, ယ၏ အရ သမာဓိကောက်,သမာဟိတကို သံ အာဟိတ ပဒစ္ဆေဒ,သံသဒ္ဒါသုဋ္ဌုအနက်ဟော,အာပုဗ္ဗ ဓာ ဓာတ် ထပနတ္ထဟော, စိတ္တေဒွဲ့ သို့ ဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဖြည် လက္ခဏာ ဟောဟု ပြ၏)။ ။ **အနေကဝိဟိတံ ပုဗ္ဗေနိဝါသန္တိ** အာဒိနံ-နိပါသံ ဤသို့ အစရှိသော ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တော-င်ပြီ။ ။ **သောဧဝံ ဟာတိ**-ကား၊ ဧဝံ ဗျာနာနုဘာဝသမ္ပန္နော- ဤသို့ ဈာန်၏ အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော - မိစ္ဆာအယူ ရှိသော၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ (သော ဧဝံ ဗျာနာ နုဘာဝသမ္ပန္နော ဟုတွာ ဒိဋ္ဌိဂတိကောဖြင့် တ၏ အငဲ့ပြ၏၊ ဝဒတိဖြင့် အာဟသည် ဖြူ ဓာတ် တိဝိဘတ် ဖြူဘူနမာဟာဘူဝါပရောက္ခာယံသုတ်၌ ဖြူဘူနမာဟာဘူဝါ ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဖြူဓာတ်ကို အာဟပြု,ကွစိ ဓာတု သုတ်ကြီးဖြင့် တိကို အ,ပြု၍ ပြီး၏ ဟု ပြ၏။ ။သော ဒိဋ္ဌိဂတိ ကောဘိ ဧဝံဝဒတီတိ ဝတ္တမာနဝစနံ တထာဝဒနဿ အဝိစ္ဆေဒဘာ ဝေန သဗ္ဗကာလိကတာ ဒဿနတ္ထန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဋီကာ)။ ။**ဝဏ္ဏောဘိ**- ကား၊ 'ဝဏ္ဍုပဘုဝဏ္ဍုတာလာဒယောဝိယ-မြင့်သော သားကောင်, မြင့် သောထန်း(သားကောင်မြင့်,ထန်းဖို စသည်တို့ကဲ့သို့ အဖလော-အကျိုး မရှိ၊ကသာဝ-တရုံတရသော အကျိုးကို၊အဇနကော-မဖြစ်စေတတ်၊ဌာတ်-

ပြီးပြီ၊(ဝနတိ ယာစတိ ပုဏ္ဏန္တိ ဝဋ္ဋော၊ ဈပစ္စယံ,နကာရဿစ နိဂ္ဂဟိတံ ကတွာ၊ ဝဓတိ ပုတ္တံ ဖလံဝါ ဟနတီတိ ဝဋ္ဋော၊ သပစ္စယ ဈကာရဿ ဈကာရံ, နိဂ္ဂဟီတာဂမဥ္စကတွာ၊ 'သပစ္စယ ဈကာရဿ-ပစ္စည်းနှင့် တကွသော ဈ၏'ပေး။ ။ဥဏ္ဏာဒိယာတိ ဝဋ္ဋော)

(ဆရာ ဝဋ္ဋော ဟူ၏၊ ထိုပါဌ်ဖြင့် အဘယ်ကို ပယ်ပါသနည်း ရဒ်ကြောင့် ဧတေနစသည်မိန့်။ ။ဧဝံ ပဒတ္ထဝတော ဣမိနာ ကိဒိသံ သာမတ္ထိယတ္ထံ ဒဿေတီတိ အနေ့္ကာလိန စောဒနံ ပရိဟာရိတုံ ဧတေနာတိ အာဒိမာဟ။ ။ဧဝံ-သို့၊ ပဒတ္ထဝတော-ပုဒ်အနက်ရှိသော၊ ဣမိနာ - ဤဝဋ္ဋောဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ ကိဒိသံ သာမတ္ထိယတ္ထံ- အဘယ်သို့သော အစွမ်းသတ္တိ အနက်ကို၊ ဝါ-အဘယ်အကျိုးကို၊ ဒဿေတိ—ပြသနည်း၊ ဣတိ အနေ့္ကာလိန စောဒနံ-ဤသို့သော အနေ့္ကာလိန စောဒနာကို၊ ပရိဟာရိတုံ-ဖြေခြင်းငှါ၊ ဧတေနာတိ အာဒိ°-ကို၊ အာဟ – အဋ္ဌကထာဆရာ ဆို၏။ ။''ဝသေန ဒဿေတိ၊ဧတေန ပဋိက္ခိပတိ၊ ကျမ်းဦးရှိ၊ မှတ်ဘိလဒ္ဓဂုဏ်'')။ ။ဧတေန-ဤဝဋ္ဋောဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တာတိစ—၍ငင်း၊ လောကောတိစ-၍ငင်း၊ ဂဟိတာနံ-နသော၊ ဈာနာဒိနံ – ဈာန်စသည်ဘို့၏၊ ရူပါဒိဇနကဘာဝံ-ရုပ်စသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်၏၊ (ဝဋ္ဋောဖြင့် ရုပ်အစရှိသည်တို့ကို မဖြစ်စေတတ်ဟု ပြ၏ ဟူလို)

ယော လောကော - သည်၊ ပဇ္ဇတကူဋံ ဝိယ – တောင်ထွဋ်ကဲ့သို့၊ ဌိတော-တည်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊သော လောကော-သည်၊ ကူဋဋ္ဌော-မည်၏၊(တိဋ္ဌတီတိ ဌော၊ ကူဋံဝိယ ဌော ကူဋဋ္ဌော)။ ။**ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတောတိ**-ကား၊ ဧသိကဋ္ဌာယီဝိယ-မြဲစွာတည်သော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-၍၊ ဌိတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဧသိကဋ္ဌာယိ ဋ္ဌိတော-၏၊(တိဋ္ဌတီတိ ဌာယီ၊ဌာယီစ သာ ဧသိကာစာတိ ဧသိကဋ္ဌာယီ၊ တံခါးတိုင်၏ တည်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝါ-တည်သော တံခါးတိုင်ကဲ့သို့၊ ဝိသေသန ပရနိပါတ တည်း၊)။ ။သုနိခါတော-ကောင်းစွာ စိုက်ထားအပ်သော၊ ဧသိကတ္ထမ္ဘော-တံခါးတိုင်သည်၊ နိစ္စလော - တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိယထာ-သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဌိတော-၏၊ ဣတိ အတ္ထော – နက်တည်း၊ ဥဘယေနာပိ-ကူဋဋ္ဌော, ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတော နှစ်ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ လော

ကဿ-၏၊ ဝိနာသာဘာဝံ-ပျက်စီးခြင်းမရှိခြင်းကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ ။ပန-ကေစိ ဝါဒကိုပြအံ့၊ကေစိ-တို့သည် ရှာသီကဗ္ဗာယိ ဋ္ဌိတောတိ-၍၊ ပါဋ္ဌံ-ပါဋ္ဌကို၊ ဝတွာ -၍၊ မုဋ္ဌတော-ဖွူဆံမြက်မှ၊ ရှာသီကာဝိယ-အညွှောက်ကဲ့သို့၊ ဋ္ဌိတော-၏၊ရှာတိ ဝဒန္တိ-နှိ၏၊ ။တတြ-ထိုကေစိဝါဒ၌၊ အယံ-ကား၊အဓိပ္ပါယော-တည်း ယဒိဒံ ယံ ရှုဒံ-အကြောင်အတ္တကို၊ဓာယတိတိ-ဖြစ်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တံ-ထိုအတ္တသည်၊ မုဋ္ဌတော - ဖွူဆံမြက်မှ၊ ရှာသီကာဝိယ-အညွှောက်ကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ - ထင်ရှားရှိသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ နိက္ခမတိ-ထွက်၏။ ။စ-ဆက်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ရှာသိက ဗ္ဗာယိဋ္ဌိတော-ဖွူဆံညှောက်တည်ခြင်းကဲ့သို့ တည်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တေစသတ္တာ-တို့သည်လည်း၊ သန္ဓာဝန္တိ-၍ဘဝမှ တပါးသောဘဝသို့ သွားကုန်၏၊ ရှုတော-၍ဘဝမှ၊ အညတ္တ-တပါးသောဘဝသို့၊ဂစ္ဆန္တိ-နှိ၏၊ ရှာတိ အဇ္ဈော-နက်ဘည်း၊ ရှာတိ အဓိပ္ပါယော-တည်း၊ (ရှာသိက ဗ္ဗာယိ-အညွှောက်၏ တည်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဝါ-တည်သောအညွှောက်ကဲ့သို့ ဟုပေး။ ။၍ကေစိဝါဒ၌ ဖွူဆံမြက်သည် ပင်ကိုယ်အညှောက်မှ ထွက်၍ ကြီးလာသကဲ့သို့၊ပင်ကိုယ်ကရှိသော အတ္တ သေးသေးကလေးက အတ္တ ကြီး ဖြစ်လာသည် ဟူလို။ ။အညှောက်ရှိခြင်းကြောင့်၊ ''သံသရန္တိ, စဝန္တိ ဥပပဇ္ဇန္တိ'' ပြောင်းရွှေ့ရတော, ပဋိသန္ဓေ နေရကုန်၏ဟူလို၊ ၍ သခေတ် ရှက ၍က ပစ္စည်း၊ခေတ်အခ၍ကိုရဿပြု၍ပြီးသောကြောင့် ရှာသိက ရှာသိက နှစ်ချက်သင့်)

သံသရန္တီတိ-ကား၊ အပရာပရံ-ထိုမှ ၍မှ၊ သဋ္ဌရန္တိ-ပြောင်းရွှေ့ကုန်၏၊ ။စဝန္တီတိ-ကား၊ဓဝံသဉ်-၍သို့ ရတေ၏ ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ဂစ္ဆန္တိ-နှိ၏။ ။ဥပပဇ္ဇန္တီတိ-ကား၊ တတ္ထ-ထို့အတူ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်၏ ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-နှိ၏၊ ။ပန-အဋ္ဌကထာ ဝါဒကို ပြအံ့၊ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ''သဿတော အတ္တာစ လောကောစ ''တိ-၍၊ ဝတွာ - ၍၊ '' တေစ သတ္တာ သန္ဓာဝန္တိ ''တိ အာဒိနာ-သော၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ အယံဒိဋ္ဌိဂတိကော-၍မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာယေဝ-မိမိသည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝါဒံ-ဝါဒကို၊ ဘိန္ဒတိ-ဖျက်ဆီး၏ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ-မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒဿနံနာမ-အယူမည်သည်၊ နိဗဒ္ဓ-မဖွဲ့၊ ဝါ-မစပ်၊ ဝါ-မြဲမြံခိုင်ခံ့၊ မတည်တံ့၊ထုသရာသိမှိ-ဖွဲ့ပုံ၌၊နိက္ခိတ္တခါဏုကောဝိယ - စိုက်ထားအပ်

သော သစ်ငုတ်ကဲ့သို့၊ စဉ္စလံ-တုန်လှုပ်သည်၊ ပဟောတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ ဥမ္မတ္တက ပစ္ဆိယံ-သူရူးခြင်းတောင်း၌၊ ဝါ-သူရူးလွယ်အိတ်၌၊ပူဝခဇ္ဇာ ဂုဋဂေါဠမယာဒိနိ-မုန့်ပဲ့,မစင်, နွားချေး စသည်တို့ကဲ့သို့၊ဧတ္ထ-ဤမိစ္ဆာ အယူ၌၊ သုန္ဒရမ္ပိ-ကောင်းသော အရာ (အကောင်း)သည်၎င်း၊ အသုန္ဒရမ္ပိ - မကောင်းသော အရာသည်၎င်း၊ ပဟောတိ ယေဝ - တည်း၊ ဣတိ ပုဋ္ဌံ-၏။

အတ္ထိတွေဝ သဿတိ သမန္တိ ဧတ္ထ-၌၊**သဿတီ**တိ-ကား၊နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဝိဇ္ဇမာနတာယ-ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာ ပထဝီ-မြေကြီးကဲ့သို့၊မညတိ-၏၊သိနေရုပဗ္ဗတ စန္ဒိမသူရိယော- မြင်းမိုရ်တောင်,လ,နေတို့ကို၊တထာ-တူ၊ နိစ္စံ-မြဲ၊ ဝိဇ္ဇမာနတာယ-ဖြင့်၊ မညတိ-၏၊ တတော-ထိုသို့အောက်မေ့ မှတ်ထင်သောကြောင့်၊ တေဟိ-ထိုမြေကြီး, မြင်းမိုရ်တောင်,လ,နေတို့နှင့်၊သမံ-အတူ၊ဝါ-တူသော၊အတ္တာနံ-ကို၊မညမာနာ- မှတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ-ကြောင့်၊ 'အတ္ထိတွေဝ သဿတိသမံ' တိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ (ပါဠိတော်၌ 'သဿတိသမံ-အမြဲတည်သောမြေကြီး, မြင်းမိုရ်တောင်,လ,နေတို့နှင့်အတူ၊ဝါ-တူစွာ၊**တာနည်း**......သဿတိသမံ သဿတိသမော-အမြဲတည်သော မြေကြီး,မြင်းမိုရ်တောင်, လ,နေတို့ နှင့်တူသော၊ အတ္တာစ-သည်၎င်း၊ လောကောစ-သည်၎င်း၊ အတ္ထိဧဝ- ရှိသည်သာတည်း'ဟု ပေး။ ။သဗ္ဗဒါ သရန္တိ ပဝတ္တန္တီတိ သဿတိ ယော၊ ရကာရဿ သကာရံ ဒွိဘာဝဥ္စ ကတွာ၊ ပထဝီ သိနေရု စန္ဒိမ သူရိယာ၊သဿတီဟိ သမံ သဿတိသမံ၊ဘာဝနပုံသကဉ္စေတံ။သဿတိ သမန္တိ ဝါ လိင်္ဂဗျတ္တယေန ကတ္တုနိဒ္ဒေသော။ ဣတိသဒ္ဒေါ စေတ္ထ ပဒပူရဏမတ္တံ၊ဧဝ သဒ္ဒသဟိတ ဧကာရေ ပရေ ဣတိသဒ္ဒေ ဣကာရဿ ဝကာရမိဿနန္တိ သဒ္ဒဝိဒူ။ဋီကာ)

ဣဒါနိ-၌၊ 'သဿတော အတ္တာစ လောကောစာ'တိ အာဒိနာယ- သဿတော အတ္တာစ လောကောစ ဣတိ အစရှိသော၊ ပဋိညာယ- ပဋိညာဉ်ကို၊သာဓနတ္ထံ-ပြီးစေခြင်းငှါ ဟေတုံ-ကို၊ဒဿေန္တော-၍၊ဝါ- ကြောင့်၊ဝါ-ပြလိုသော မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ 'တံ ကိဿ ဟေတု အဟဉ္ဟိ အာတပ္ပမန္ဝာယာ'တိ အာဒိ-ကို၊အာဟ-ဆို၏၊တတ္ထ- ထို တံ ကိဿဟေတု အစရှိသောစကား၌၊ **ဈာနိနာမယဟံ ဝေါံ ဇာနာမီ** တိ-ကား၊ဈာမိနာ ဝိသေသာဓိဂမေန - ၌တရားထူးကို ရခြင်းကြောင့်၊

ဝါ-၏ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ကို ရခြင်းကြောင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဖေတံ-၏မိမိ၏ရှင်း, လောကဓာတ်၏ရှင်း မြဲသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စက္ခတော-မျက်မှောက်အားဖြင့်၊ ဇာနာမိ-၏၊

(ဗျတိရေကအားဖြင့် ပြလိုရကား'နကေဝလံ'စသည်မိန့်။ ။နကေဝလန္တိ အာဒိ အတ္တတော အာပန္နဒဿနံ။ ဋီကာ)။ ။ကေဝလံ-သက်သက်၊ သဋ္ဌါမတ္တကေနေဝ-ယုံကြည်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊နဝဒါမိ-မပြောဆို၊ ဣတိ ဒဿေတိ-၏။ ။ပန-အမှာအထူးကိုပြအံ့၊ ဧတ္ထ-၏ နှုမိနာမဟံ ဟူသောပါဌ်၌၊ မကာရော-မအက္ခရာကို၊ ပဒသန္ဓိကရဏတ္ထံ-ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကိုပြုခြင်း၌၊ ဝုတ္တော-၏၊

ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ပဌမံ ဌာနန္တိ-ကား၊ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိတိ ဧတ္ထ-၌၊ သမတိန္နိဝိဋ္ဌေန-အကျုံးဝင်သော၊ဝတ္ထုသဒ္ဒေန-ဖြင့်၊ဝုတ္တသု-နံသော၊ စတူသု-နံသော၊ ဌာနေသု-အကြောင်းတို့တွင်၊ ဣဒံ-၏ဘဝတသိန်းမျှ အောက်မေ့နိုင်ခြင်းသည်၊ ဝါ-၏ဘဝတသိန်းမျှ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်သည်၊ ပဌမံ ဌာနံ-ပဌမအကြောင်းတည်း၊ ဣဒံ ဇာတိသတသဟဿမတ္တာနုဿရဏံ – ၏ဘဝတသိန်းမျှ အောက်မေ့နိုင်ခြင်းသည်၊ ဝါ – ၏ဘဝတသိန်းမျှ အောက်မေ့နိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်သည်၊ ပဌမံ ကာရဏံ-ပဌမအကြောင်းတည်း၊ ဣတိအတ္ထော-၏ကား သဒ္ဒါဟော အဘိဓေယျတ္ထတည်း၊ ဥပရိဝါရဒွယေပိ-အထက်ဝါရနှစ်ခု၌လည်း၊ ဧသေဝ နယော-၏နည်းကဲ့သို့သော နည်းရှိသည် သာတည်း၊ (တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ တံ ဉာဏံ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဌာနံ၊ဝသတိ တံ ဉာဏံ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဝတ္ထု။ ဣဒံစသည်ဖြင့် ဌာနသဒ္ဒါ ကာရဏဟော, ထိုကာရဏသည်လည်း သမ္ပာပက,နိဗ္ဗတ္တက, ဉာပက သုံးပါးတို့တွင် 'ဉာပက'ဟုပြ၏)

(တူ ၏ ဟူ၏၊ အလုံးပုံ တူပါသလော ဟုဒ်ကြောင့် 'ကေဝလဥ္စ' စသည်မိန့်။ ။ဘနည်း-တူ၏ဆိုသော်လည်း အလုံးစုံမတူ၊ကာလကွဲ၏ဟုပြလိုရကား 'ကေဝလဥ္စ'စသည်မိန့်)။ ။ဟိ-ထူးသမျှကိုပြဆိုအံ့၊ ကေဝလံ-ရှေ့နည်းနှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊အဃံဝါရော-၏ပထမဝါရကို၊ အနေကဇာတိသတသဟဿာနုဿရဏဝသေန-တပါး မကများသော ဘဝအသိန်းကိုအောက်မေ့ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော-မှုအစ်

၏၊ ဣတရေ-ဤပထမဝါရမှတပါးသော ဒွေ, တဝါရတို့ကို၊ ဒွါသ စတ္တာ လီသသံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပါနိသဟဿရာဝသေန-ဆယ်ပါးသော သံဝဋ္ဋ,ဝိဝဋ္ဋ ကပ်, လေးဆယ်သောသံဝဋ္ဋ, ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကို အောက်မေ့နိုင်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ-ကုန်၏၊

(နှစ်ဝါရသာ ဟောသင့်သည်မဟုတ်လော၊အဘယ့်ကြောင့် လေး ဝါရ ဟောရသနည်း မေးဘွယ်ရှိ၍ 'မန္ဒပညော ဟိ'စသည်မိန့်၊ ။ ယဒေဝံ ကသ္မာ သဿဘဝါဒေါ စတုဝါ ဝိဘတ္တော၊နနု တိဝါ ကာလ ဘေဒမကတွာ အဓိစ္စသမုပ္ပတ္တိကဝါဒေါဝိယ ဒုဝိဓေနေဝ ဝိဘဇိတဗ္ဗော သိယာတိ စောဒနံ သောဓေတုံ မန္ဒပညော ဟိတိ အာဒိမာဟ)၊ ။ဟိ-ချဲ့၊ ဝါ-စောဒနာနိုယုတ်ကို ပယ်ထုတ်ဦးအံ့၊ မန္ဒပညော-နုံ့သောပညာ ရှိသော၊တိတ္ထိယော - တိတ္ထိသည်၊ အနေကဇာတိသတ သဟဿမတ္တံ-တပါးမကများသော ဘဝအသိန်းမျှကို၊ အနုဿရတိ - အောက်မေ့နိုင် ၏၊ ။မဇ္ဈိမပညော-အလယ်အလတ် ပညာရှိသော၊တိတ္ထိယော-သည်၊ ဒသ သံဝဋ္ဋ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပါနိ - ဆယ်ပါးသော သံဝဋ္ဋ, ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကို၊ အနုဿရတိ-၏၊ ။တိက္ခပညော-ထက်သော ပညာရှိသော၊ တိတ္ထိ ယော-သည်၊ စတ္တာလီသံ-သော၊ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပါနိ-တို့ကို၊ အနုဿရ တိ-၏၊ တတော-ထိုထက်၊ ဥဒ္ဓံ-အလွန်၊ ဝါ-အထက်၌၊ နာနုဿရတိ-မအောက်မေ့နိုင်၊ (မန္ဒစသည် သုံးမျိုးကွဲသောကြောင့် သဿတဒိဋ္ဌိ သုံးမျိုးကွဲ၏)

စတုတ္ထဝါရေ-စတုတ္ထဝါရ၌ တက္ကယတိ-ကြံတတ်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **တက္ကီ**-၏၊ ဝါ-ကား၊ အဿ-အား၊ တက္ကော-ကြံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **တက္ကီ**-၏၊ ဇေတံ-ဤ တက္ကီ ဟူသော အမည်သည်၊ တက္ကေတွာ-ကြံဆ၍၊ ဝိတက္ကေတွာ-အထူးသဖြင့် ကြံဆ၍၊ ဒိဋ္ဌိဂါဟိ နော-မိစ္ဆာအယူကို ယူလေ့,ယူခြင်းရှိသောသူ၏၊အဓိဝစနံ-တည်း။ ။ ဝီမံသာယ-စုံစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဝီမံသီ**-၏၊ ။ဝီမံသာနာမ-သည်၊တုလနာ-နှိုင်းချိန်ခြင်းတည်း၊ရုစ္စနာ-အလိုရှိခြင်းတည်း၊ ခမနာ-နှစ်သက်ခြင်းတည်း၊ (ဝီမံသတီတိ ဝီမံသီ။ ဏီပစ္စည်း ကတ္တားဟော။ဝီမံသာဝါ အဿ အတ္ထီတိ ဝီမံသီ။ ။ဝီမံသာ နာမ စသည်ဖြင့် အရကောက်ပြ၏။ ။ဝီမံသာနာမ ဝိစာရဏာ၊သာစ ဒုဝိဓာ ပညာစေဝ ပညာပဋိရူပိကာစ၊ ဣဓ ပန ပညာပဋိရူပိကာဝ၊

သာစတ္တတော လောဘာသဟဂတစိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသသင်္ခါ တောဝါ အနယောနိသောမနသိကာရော၊ ပုဗ္ဗဘာဂေဝါ မိစ္ဆာဒဿန ဘူတံ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ဖန္ဒိတံ။ ။ဝိမံသာနာမ-ဝိမံသမည်သည်၊ဝိစာရဏာ-ဂုံစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းတည်း၊ စ-ဘေဒကို ပြဆိုအံ့၊ သာ-ထိုဂုံစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်း သည်၊ ပညာစေဝ-ပညာစင်စစ်ပင်း၊ ပညာပဋိရူပကာစ - ပညာတုရင်း၊ ဣတိ ဒုဝိဓာ-၏၊ပန-ထူး၊ဧ-အတ္တုပ္ပါဒရမှတပါး အတ္တုဒ္ဓေသ အမိပ္ပေ တတ္တကား၊ ဣဓ-ဤနေရာ၌၊ ပညာပဋိရူပကာဝ-ပညာတုသာတည်း၊ စ-ဆက်၊ သာ-ထိုပညာတုဟူသည်၊ လောဘာသဟဂတစိတ္တုပ္ပါဒေါ- လောဘာသဟဂုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်ပင်း၊ ဝါ - ကား၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသ သင်္ခါတော-မှားယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဟု ဆိုအပ် သော၊ အနယောနိသော မနသိကာရော-ကာရသည်ပင်း၊ ဝါ-ကား၊ ပုဗ္ဗ ဘာဂေ-ရှေ့အဘို့၌၊ မိစ္ဆာဒဿနဘူတံ-မိစ္ဆာအယူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ဒိဋ္ဌိ ဝိပ္ဖန္ဒိတံ-ဒိဋ္ဌိ၏ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်ပင်းတည်း ဝါ-ဒိဋ္ဌိဟူသောတုန်လှုပ် ခြင်းသည်ပင်းတည်း။ဒီကာပါဌ်နက်)

(ပါကဒီကရဏာ, တနည်း-ဝိမံသပုဒ်တစိတ်၏ အရကောက်မှတပါး ဝိမံသိဘပုဒ်သုံး၏ အရကောက်ကို ပြလိုရကား "ယထာ ဟိ"စသည် မိန့်)။ ။ဟိ - ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင် ပြဆိုအံ့ ဝါ - ဝိမံသပုဒ် တစိတ်၏ အရကောက်မှ တပါး ဝိမံသိ တပုဒ်သုံး၏ အရကောက်ကို ပြဆိုအံ့၊ ပုရိသော-သည်၊ ယဋ္ဌိယာ-တောင်ဝှေးဖြင့်၊ ဥဒကံ - ကို၊ ဝိမံ သိတွာ-ဂုံစမ်း၍၊ ဩတရတိယထာ-သက် ဆင်း၏သို့၊ ဧဝမေဝ - သာ လျှင်၊ယော ပုဂ္ဂလော-သည်၊ တုလယိတ္ဂာ-ချိန်းချိန်၍၊ ရုစ္စိတွာ - အလို ရှိ၍၊ ခမာပေတွာ-နှစ်သက်၍၊ ဒိဋ္ဌိ-မိစ္ဆာအယူကို၊ဂဏှာတိ-၏၊သော- ကို၊ ဝိမံသိဘိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။ ။**ဘဏ္ဍပရိယာဟာဘတ္တ** - ကား၊ တက္ကေန-အကြံဖြင့်၊ ပရိယာဟာတံ-ထက်ဝန်းကျင် ဆောင်အပ် ခေါက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ဆောင်အပ် ခေါက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊တေန တေန ပရိယာယေန-ထိုသိုပရိယာယ် (အကြောင်း)ဖြင့်၊ တက္ကေတွာ-ကြံဆ၍၊ ဣတိ အဓ္ဓော - နက်တည်း။ ။(သမန္တတော ပုနပ္ပုနံဝါ အာဟာနံ ပရိယာဟာတံ၊ တက္ကေန ပရိယာဟာတံ တက္ကပရိ ယာဟာတံ၊ တက္ကပရိယာဟာတံသည် အနဘာဒဘာဒုပစာတည်း၊သဒ္ဒါ တူ နှစ်ခု ဖြစ်သောကြောင့် ဘေန ဘေန ဖွင့်၏၊ ပါဠိဘော်၌ 'တက္က

ပရိယာဟတံ-ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်, ဝါ- အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ခေါက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ **တနည်း**..... ဝိတက်ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်, ဝါ- အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ဆောင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ **တနည်း**...... အကြိမ်ဖြင့် ကြိမ်ဖန်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပေးရမည်'ဟူလို။ ။တက္ကေတွာဖြင့် တက္ကပရိယာ ဟတံ ကြိယာဝိသေသန ဟုပြ၏၊ ဝိမံသာနုစရိတံ သယံပဋိဘာနံ တို့ လည်း နည်းတူ)

ဝီမံသာနုစရိတန္တိ-ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော၊ တာယ ဝိမံသာယ-ထိုစုံစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ အနုစရိတံ-ဖြစ် စေအပ်၏။ ။**သယံပါဋိဘာန**န္တိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ပဋိဘာနမတ္တ သဉ္ဇာတံ-အတွေးမျှ (တွေးလုံးမျှ)မှ,ဝါ-ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သည် ဖြစ်၍၊ **တနည်း**......ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်မျှ,မှ, ဝါ-ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သည် ဖြစ် ၍၊ (အတ္တနောဖြင့် သယံ အတ္တနော အနက်ဟောသော နိပါတ် ပုဒ်ဟု ပြ၏၊ မတ္တ ဖြင့် ပဋိဘာန နောင် မတ္တကျေ၏ဟု ပြ၏၊ သဉ္ဇာတ ဖြင့် ပဋိ ဘာတိ ဒိဿတိတိ ပဋိဘာနံ၊ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ္တ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိဘာ နတော ဇာတံ ပါဋိဘာနံ၊ ဇာတ တဒ္ဓိတ်ပြ၏၊ 'ပါဋိဘာနံ-အတွေးမျှ တွေးလုံးမျှ,မှ,ဝါ- ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည် ဖြစ်၍၊ **တနည်း**...... ဒိဋ္ဌိ ဂတ သမ္ပယုတ် စိတ်မျှ,မှ,ဝါ-ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဖြစ်၍' ပေး၊ တထာပညာယနံ ဖွင့်သော ဋီကာအလို ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်း,ဝါ-ထင်ခြင်း၊ ဟုပေး။ ။သယံ ပါဋိဘာနံ သယံ ပါဋိဘာနံ၊ မိမိ၏ အတွေးမျှ, (တွေး လုံးမျှ)မှ,ဝါ-ကြောင့်ဖြစ်၍၊ **တနည်း**-သယံ ပဋိဘာနံ သယံ ပဋိဘာနံ၊ သယံပဋိဘာနတော ဇာတံ သယံ ပဋိဘာနံ ပြု၊သယံကို ပဋိဘာန၌စပ်၊ ပဋိဘာနပုဒ်သည် သယံ ဇာတ နှစ်ပုဒ် ငဲ့နေသော်လည်း "ဂမ္ဘကတ္တာ သမာသော" နှင့်အညီ သမာသ်ဖြစ်၏)

ဧဝံဓမ္မာတိ-ကား၊သဿတ ဒိဋ္ဌိ-သဿတ အယူကို၊ဂဟေတွာ- ၍၊ ဧဝံ-သို့ ဝဒတိ-၏။ ။တတ္ထ- ထိုတက္ကီဝါ၌၊ တက္ကီ-တက္ကီသည်၊ ဝါ-ကြံတတ်,ကြံစည်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုဿုတိကော-တဆင့် ကြားခြင်းရှိသော တက္ကီဂုဏ်း၊ ဇာတိဿရော-ရှေးဘဝကို အောက်မေ့ နိုင်သော တက္ကီဂုဏ်း၊ လာဘီ-ရအပ်သော ရူပါရုံ,သုခဝေဒနာ စသည် ရှိသော တက္ကီဂုဏ်း၊ သုဒ္ဓတက္ကိကော -ရှေ့သုံးပါးတို့နှင့် မရောမယှက် သဖြင့်ကြံခြင်းရှိသော တက္ကီဂုဏ်း၊ ဝါ-ရှေ့သုံးပါးတို့နှင့် မရော မယှက်

သက်သက်သော ကြီးခြင်းရှိသော တက္ကိရင်း၊ ရုတိ-သို့၊ စတုဗ္ဗိဓော-၏၊ (အနုဿဝနံ အနုဿုတိ၊ အနုဿုတ် တေသာတိ အနုဿုတိကော။ ဓာယိတ္တာတိ ဓာတ်၊သရတိတ်သရော၊ဓာတိ သရော ဓာတိသရော။ ။ လဗ္ဘတောတိ လာဘော၊ ယံကိဉ္စိ အတ္တနာ ပဋိလဒ္ဓံ ရူပါဒိ သုခါဒိစ၊ လဗ္ဘော တေသာတိ လာဘီ၊ ။တက္ကနံ တက္ကော၊ သုဒ္ဓေန သုဒ္ဓေါဝါ တက္ကော သုဒ္ဓတက္ကော၊သုဒ္ဓတက္ကော တေသာတိ သုဒ္ဓတက္ကိကော)

တတ္ထ - ထိုလေးယောက်တို့တွင်၊ ယော - သူသည်၊ ဝေဿန္တရော နာမ-ဝေဿန္တရာ အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ-သည်၊အဟောသိ-ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိ အာဒိနံ-ဟုကို၊ သုတွာ-၍၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ဝါ-ထိုသို့ ကြားသောကြောင့် သာလျှင်၊ ဝေဿန္တရောဝ - သည်သာလျှင်၊ယဒိ ဘဂဝါ-ဗုဒ္ဓဖြစ်အံ့၊ အတ္တာ-အတ္တသည်၊သဿတော-မြဲ၏၊ဣတိ တက္ကယန္တော-၍သို့ ကြံလျက်၊ဒိဋ္ဌိံ-မိစ္ဆာအယူကို ဂဏှာတိ-၏၊ အယံ-သည်၊ အနုဿုတိကော နာမ-တဆင့်ကြားခြင်း ရှိသော တက္ကီ မည်၏။ ။ဒွေ တိသော ဇာတိယော-နှစ်ဘဝ,သုံးဘဝတို့ကို၊သရိတွာ-အောက်မေ့နိုင်၍ အဟံ ဧဝ-ငါသည်သာလျှင်၊ပုဗ္ဗေ-၌ အသုကသ္မိံ နာမ-၌မည်သော အမျိုး၌ အဟောသိံ-ပြီ၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ အတ္တာ-သည်၊ သဿတော-၏၊ ဣတိတက္ကယန္တော-လျက်၊ဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ဂဏှာတိ-၏၊ အယံ-သည်၊ဓာတိ သရတက္ကိကော နာမ-ဓာတိသရတက္ကီ မည်၏။ ။ပန-ပါး၊ယော-သည်၊ လာဘီတာယ-ရအပ်သော ရူပါရုံ,သုခဝေဒနာ စသည်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဣဒါနိ-၌၊မေ-ငါ၏၊ အတ္တာ-အတ္တဘောသည်၊ သုခီ-ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ - သို့၊ အတီတေပိ-အတိတ်က လည်း၊ဧဝံ-တူ၊မေ-၏၊ အတ္တာ-သည်၊သုခီ-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊အနာဂတေပိ-၌လည်း၊ဧဝံ-တူ၊မေ-၏၊အတ္တာ-သည်၊သုခီ-သည်၊ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ဣတိတက္ကယိတွာ-၍သို့ကြံဆ၍၊ ဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊အယံ-သည်၊ လာဘီတက္ကိကော နာမ-လာဘီတက္ကီမည်၏။ ။ပန-ပါး၊ ဧဝံ-ဤသို့ဖြစ်သည်၊သတိ-သော်၊ ဣဒံ-ဤသဘောသည်၊ ဟောတိ-၏၊ဣတိ တက္ကမတ္တေနေဝ-၍သို့ကြံဆကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဏှန္တော-ယူသော သူသည်၊ သုဒ္ဓတက္ကိကော နာမ-သုဒ္ဓတက္ကီမည်၏။ ။(မတ္တသဒ္ဒေန ဟိ အာဂမာဒိနံ အနုဿဝါဒိနံ့ အဘာဝံ ဒဿေတိ၊ ဋီကာ)

ဧတေသံဝါ အညတရေနာတိ-ကား၊ စတုန္နံ-ကုန်သော၊ ဧတေသံ ယေဝဝဏ္ဏနံ-ထိုအကြောင်းတို့တွင်သာလျှင်၊ အညတရေန ဧကေနဝါ-တပါးသောအကြောင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဒွိဟိဝါ-တို့ဖြင့်သော်၎င်း၊ တီဟိ ဝါ-တို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ။ပန-ပါး၊နတ္ထိ **ဣဓေဝ ဗဟိဒ္ဓါ**တိ-ကား၊ ဣမေ ဟိ ဝဏ္ဏိတာ-တို့မှ၊ ဗဟိ-အပဖြစ်သော၊ အညံ-သော၊ဧကမ္ပိ ကာရဏံ-တခုသောအကြောင်းသည်လည်း၊ သဿတပညတ္တိယာ-သဿတဟု ပညတ်ခြင်း၌၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ-သူတပါးတို့သည် မဖြစ်စေနိုင်သော၊ သီဟနာဒံ-ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့သော ကြုံးဝါးခြင်းကို၊ ဝါ-မြင့်မြတ်ရဲတင်း ကြုံးဝါးခြင်းကို၊ နဒတိ-ကြုံးဝါးတော်မူ၏။ ။ **တယိဒံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတော ပဇာနာတီ**တိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ စတုဗ္ဗိဓမ္ပိ-သော၊ တံ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိဂတံ-ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ တထာဂတော-သည်၊နာနပ္ပကာရတော-အထူးထူးသောအပြားအားဖြင့်၊ ဇာနာတိ-၏၊ တတော-ထိုသို့ အပြားအားဖြင့် သိတော်မူခြင်းကြောင့်၊ တံ ပဇာနနာကာရံ-ထိုသိပုံအခြင်းအရာကို၊ဒဿေန္တော-၍၊ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ-ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဣမေ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာတိ အာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏။ ။တတ္ထ-၌၊ ဒိဋ္ဌိယေဝ-မိစ္ဆာအယူတို့သည်သာလျှင်၊ **ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ**-ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနမည်ကုန်၏။ ။အပိစ ဧသော ပဝုတ္တော နယော-၍ရှေ့ဆို အပ်ခဲ့ပြီးသော ကမ္မဓာရည်း သမာသ်နည်းသည်၊ ယုဇ္ဇော-သင့်လျော်ပြီ၊ ဝါ,အပရောနယော - နောက် ဆိုလတ္တံ့သော ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ် သမာသ်နည်းကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုစ္စတေ-အံ့၊ ဒိဋ္ဌီနံ-တို့၏၊ ကာရဏမ္ပိ-အကြောင်းသည်လည်း ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနမေဝ-ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနမည်သည်သာတည်း။

(ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြရာ၌ သာ၀ကနှင့်အရကောက်ကို အမ္ဗသေစနနည်း အားဖြင့်ပြလိုရကား'ယထာဟ'စသည်မိန့်)၊ယထာဟ-ကား၊ကတမာနိ အဋ္ဌ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ။ ပ။ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနန္တိ -၍၊အာဟ-ရှင်သာရိပုတ္တရာဟောတော် မူ၏၊အဋ္ဌ-ကုန်သော၊ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ-ဒိဋ္ဌိတို့၏အကြောင်းတို့သည်၊ကတမာ နိ-အဘယ်တို့နည်း၊ခန္ဓာပိ-ခန္ဓာတို့သည်လည်း၊ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ-ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာပိ-သည်လည်း၊ဖဿောပိ-သည်လည်း၊ သညာပိ-သည်လည်း၊ ဝိတက္ကောပိ-သည်လည်း၊အယောနိသောမနသိကာရောပိ-သည်လည်း၊ ပါပမိတ္တောပိ - ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေသည်လည်း၊ ပရတော ဃော

သောဝိ:- သုတပါးဘို့အထံမှ ကြားအပ်သော ဒေသနာ (အသံ)သည်လည်း ဝါ-သုတပါးတို့သည် ပြောဆိုအပ်သော ဒေသနာ(အသံ)သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ-နမည်၏၊ ရှုဘိရှုမေအဋ္ဌ-ဤရှစ်ပါးတို့တည်း၊ (ပထမနည်းအလို-ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနကို ဒိဋ္ဌိယေဝ ဋ္ဌာနာနိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ'ဟု ကမ္မဓာရည်းပြု။ ဒုတိယနည်းအလို 'ဒိဋ္ဌိနံ ဋ္ဌာနာနိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာနိ'ဟု ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ် ပြု။ ပါပေါ မိတ္တော ပါပမိတ္တော၊ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေ။ ။ဃုသိယတေ ဒေသိယတေတိ ဃောသော၊ ဒေသနာ(အသံ)ရ၏၊ ပရေဟိ သုတာ, ဒေသိတာဝါ ဒေသနာ ပရတောဃောသော)

ခန္ဓာ ဝိဇ္ဇာ ဖဿော သညာ၊ ဝိတက္ကော စာပျယောနိသော၊
ဒုမိတ္တော ပရတော ဃောသော, ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ ရှုမေ မတာ။

ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့ရင်း၊ အဝိဇ္ဇာ-အဝိဇ္ဇာရင်း၊ ဖဿော-ရင်း၊ သညာ-ရင်း၊ ဝိတက္ကော စ-ရင်း၊ အပိ-ထိုမှတပါး၊ အယောနိသော-အယောနိသောမနသိကာရရင်း၊ဒုမိတ္တော-ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေရင်း၊ပရတောဃောသော-ရင်း၊ ဝါ-ရင်း၊ ရှုတိရှုမေ-ဤရှစ်ပါးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-တို့ဟူ၍၊ မတာ-ကုန်၏။ ။သင်္ဂဟဂါထာပါဌ်နက်။

ဒိဋ္ဌိနံ-တို့ကို၊ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊**တနည်း**......ဒိဋ္ဌိနံ-တို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယ-ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန-ဖြစ်ကြောင်း၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝါ-ဖြစ်ကြောင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ခန္ဓာ-တို့သည်၊ ဟေတု-ဇနက(ဖြစ်စေတတ်သော)အကြောင်းမည်၏၊ ခန္ဓာ-တို့သည်၊ ပစ္စယော-ဥပတ္ထမ္ဘက(အထောက်အပံ့)အကြောင်းမည်၏၊ ဧဝံ-သို့၊ခန္ဓာပိ-တို့သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ-မည်၏၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ ဟေတု-၏။ပ။ ပါပမိတ္တော-သည်၊ ဟေတု-၏။ပ။ ဒိဋ္ဌိနံ-တို့ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ **တနည်း**......ဒိဋ္ဌိနံ-တို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယ-ငှါ၊ သမုဋ္ဌာနဋ္ဌေန-ကြောင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ပရတောဃောသော-သည်၊ဟေတု-၏၊ ပရတောဃောသော-သည်၊ပစ္စယော-၏၊ ဧဝမ္ပိ-သို့လည်း၊ ပရတောဃောသော-သည်၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနံ-နမည်၏၊(ဥပါဒါယာတိ ဥပါဒိယိတွာ ပဋိစ္စာတိ အတ္ထော။ဥပ္ပါဒါယာတိပိ ပါဌော၊ဥပ္ပဇ္ဇနာယာတိ အတ္ထော။ဋီကာ။ ။သမုဋ္ဌာတိ ဧတေနာတိ သမုဋ္ဌာနံ၊ ဘာဝလောပ, ဘာဝပ္ပဓာန။ သမုဋ္ဌာနမေဝ အတ္ထော

သမုဒ္ဒာနုဿော၊ ဣဓ ကာရဿ ဒ္ဒကာရံကတွာ။ ဧတေန သမုဒ္ဒာနုဒ္ဒေန။ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ခန္ဓာစသည်ကောက်)

ဧဝံ ဂဟိတာတိ-ကား၊တာဝ-ရှေးဦးစွာ၊ဒိဋ္ဌိသဉ္ဇာတာ-ဒိဋ္ဌိ ဟု ဆို အပ်ကုန်သောအကြောင်းတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-ဒိဋ္ဌိတို့၏ အကြောင်းတို့ကို၊ အဇ္ဈတ္တ-သည်ရင်း၊လောကော-သည်ရင်း၊သဿတော-၏၊ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဂဟိတာ အာဒိန္နာ-ယူအပ်ကုန်၏၊ ပဝတ္တိတာ - ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိအဿော-နက်တည်း၊ (ဒိဋ္ဌိသဉ္ဇာတာ, ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာဖြင့် ပြခဲ့ပြီး ကမ္မ ဓာရည်း,တပ္ပုရိသ်တို့ကို ပြန်ပြ၏။ ။အာဒိန္နာဖြင့်မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သည် ကိုပြ၏။ ပဝတ္တိတာဖြင့် မိမိ, သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၌ ဖြစ်သည်ကို ပြ၏)။ ။**ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာ**တိ-ကား၊ နိရာသင်္ကစိတ္တတာယ-ယုံမှား ကင်းသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရာမဋ္ဌာ ပုနပ္ပုနံ အာမဋ္ဌာ-အမြဲ မပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် သုံးသပ်အပ်ကုန်၏၊(ပုနပ္ပုနံ အာမသိယန္တီ တိ ပရာမဋ္ဌာ။ ။ပုနပ္ပုနံ အာမဋ္ဌာဖြင့် ပရ အာမဋ္ဌ ပဒဇ္ဈေဒ, ပရ၏ အဘိဓေယျတ္ထ ပြ၏)

(ပရာမဋ္ဌာ၏အကျယ်ကိုဆက်ပြလိုရကား'ဣဒမေဝ'စသည်မိန့်)။ ။ ဣဒမေဝ - သဿတော အဇ္ဈတ္တ လောကော ဟူသော ဤငါ၏အယူ သည်သာလျှင်၊ သစ္စံ-မှန်၏၊ အညံ-တပါးသော အယူသည်၊ မောဃံ- အချည်းနှီးတည်း၊ဣတိ-သို့၊ပရိနိဋ္ဌာပိတာ-ပြီးဆုံးစေအပ်ကုန်၏။

(ကမ္မဓာရည်းသမာသ်အားဖြင့်''ဧဝံ ဂဟိတာ ဧဝံ ပရာမဋ္ဌာ''ပုဒ် တို့၏အနက်ကိုပြပြီး၍'အပိစဒိဋ္ဌိနံ ကာရဏာပိ ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနမေဝ'၏ အနက် ကို ပြလိုရကား 'ကာရဏသဉ္ဇာတာ ပန'စသည်မိန့်)။ ။ပန-ပါး၊ ကာရဏသဉ္ဇာတာ-အကြောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ဒိဋ္ဌိဋ္ဌာနာ-တို့ကို၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂယှမာနာ-ယူအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌိယော-တို့ကို၊ သမုဋ္ဌာပေန္တိ-ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်၊ အာရမဏဝသေန-အာရုံ၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ပဝတ္တနဝသေ န-ဖြစ်စေခြင်းအစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ အာသေဝနဝသေန - အာသေဝန၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ဂဟိတာ-နှ၏၊အနာဒိနဝဒဿိတာယ-အပြစ်ကို ရှုလေ့ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဟဏ ဝသေန - ယူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပုနပ္ပုနံ အာမဋ္ဌာ-နှ၏ (ဂယှမာနာ ပါဌ် အဋ္ဌကထာ၌ မရှိသင့်၊ အနက်

ပေးမှ ထည့်ပေးသင့်သည်။ ၊အာရမဏဝသေနဖြင့် ခန္ဓာ, အာသေဝန ဝသေနဖြင့် ပါပမိတ္တ ပရတော ဃောသ နှစ်ပါး, ပဝတ္တနဝသေနဖြင့် ကျနိုင်ငါးပါးသူ)၊ ၊**ဧံ ဂတိက**ာတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ နိရယ တိရစ္ဆာန ပေတ္တိဝိသယ ဂတိကာနံ-နိရယဂတိ,တိရစ္ဆာနဂတိ,ပေတ္တိဝိသယ ဂတိ တို့တွင်၊ အညတရဂတိကာ – အမှတ်မထား တပါးသောဂတိ ရှိကုန် ၏။ ။**ဧံ အဘိသမ္ပရာယာ**တိ ဣဒံ-ဧဝံ အဘိသမ္ပရာယ ဟူသော ဤပုဒ် သည်၊ ပုရိမ ပဒဿေဝ–ဧဝံဂတိကာဟူသော ရှေ့ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေ ဝစနံ- ဝေဝုစ်, ပရိယာယ်, စကားလှယ်တည်း၊ (ပရလောကော ဝ ကမ္မဝသေန အဘိမုခေါ သမ္ပရေတိ ဂန္တတိ ပဝတ္တတိ ဧတ္ထာတိ အဘိ သမ္ပရာယော၊ ရာဇာဒိ ဂဏဝသေန ပရသဒ္ဒံ ဂတိယ မိစ္ဆတ္တိ သဒ္ဒဝိဒူ၊ အယမေတ္ထ အဋ္ဌကထာတော အပရော နယော၊ ဋီကာ)

(သရုပ်အရကောက်အားဖြင့်သာတူသည်၊ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲအပ်သော သင်္ကေတဌာအားဖြင့် ထူးသေး,ကွဲသေး၏ဟု ပြလိုရကား ဧဝံ ဝိဓ ပရ လောကော မိန့်။ ၊ယဒိဒံ သရူပတ္တဝသေန ဝေဝစနံ၊ သင်္ကေတတ္တ ဝသေန ပန ဧဝံပတ္တဗ္ဗောတိ ဒဿေတုံ ဧဝံ ဝိဓပရလောကောတိ ဝုတ္တံ။ သရူပတ္တဝသေန–သရုပ်,အရကောက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဝစနံ– သည်၊ ယဒိဒံ ဟောတိ-ဖြစ်ကား ဖြစ်၏၊ ပန–လည်း၊ သင်္ကေတတ္တဝသေန– ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲအပ်သော သင်္ကေတဌာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဧဝံ ဝတ္တဗ္ဗော-၏၊ ဣတိ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ဧဝံဝိဓပရလောကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဝ်၏)၊ ။ ဧဝံ ဝိဓပရလောကော – ဤသို့ အပြားရှိသော တပါးသော လောက ရှိ ၏၊ ဣတိ-သို့၊ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ။**တဥ္စ တထာဂတော ပဇာ နာတိ**ဘိ-ကား၊ ကေဝလဥ္စ – သက်သက်သော်ကား၊ တထာဂတော– သည်၊ သကာရဏံ – အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဝါ–အကြောင်း ရှိသော၊ သဂတိကံ.- လားရာဂတိနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဝါ–လားရာဂတိ ရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတမေဝ - မိစ္ဆာ အယူကိုသာလျှင်၊ ပဇာနာတိ - သိသည် ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-စင်စစ်သော်ကား၊တဥ္စ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံး စုံသော ကာရဏဂတိ ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ-၏။

(တထာဂတော၊ပ။ ပဇာနာတိတိ ဝုတ္တဝါကျသာ အတ္ထံ ဝုတ္တနယေ န သံဝဏ္ဏေတွတိ တတောစာတိ အာဒိနာ) တတောစ - ထိုအလုံးစုံထက်

လည်း၊ ဥတ္တရိတရံ-အထူးသဖြင့် လွန်မြတ်သော၊ သီလက္ခန္ဓံ-သီလကို ၎င်း၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ - သမာဓိကို၎င်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓတဉာဏက္ခန္ဓံ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ၎င်း၊ ပစ္စာနာတိ-၏။ ။**တစ္ဆ ပစ္စာနန္နံ နပရာမသတီတိ**-ကား၊ ဧဝံ ဝိမံ-ဤသို့ သီလစသော အပြားရှိသော၊ အနုတ္တရံ-မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ တစ္ဆ ဝိသေသံ-ထို(သာရဖြစ်သော သီလ, သမာဓိ, သဗ္ဗညုတဉာဏ် တည်းဟူသော) တရားထူးကိုလည်း၊ ပစ္စာနန္တော ပိ-အပြားအားဖြင့် သိသော်လည်း၊ အဟံ-သည်၊ ပစ္စာနာမိ-၏၊ ဣတိ - ဤသို့သော အပြားဖြင့်၊ ဧဝံ - သို့၊ တဏှာဒိဋ္ဌိမာနပရာမာသဝသေန-တဏှာပရာမာသ,ဒိဋ္ဌိပရာမာသ,မာန ပရာမာသတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊တစ္ဆ ဝိသေသံ - ကိုလည်း၊ နပရာမသတိ - မှားယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်သော အားဖြင့် သုံးသပ်တော်မမူ။ ။(ပစ္စာနန္တော - ဖြင့် ပစ္စာနန္နံ၌ အံသည် ကတ္တားဟော၊တစ္ဆနှစ်ချက်ဖြင့် တံ ကို ပစ္စာနန,နပရာမသတိ နှစ်ချက်၌ စပ် ဟု ပြ၏။ ။ပစ္စာနန္တော ပိ၌ ပိသဒ္ဒါဖြင့် တစ္ဆ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော စ သဒ္ဒါ၏ သမ္ပိဏ္ဍနာအနက်၏ အဖြစ်ကို ပြ၏၊ ထိုဖြင့် ထိုမိမိ အယူ ထက် လွန်မြတ်သော အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော သီလ စသော ဂုဏ် အထူးကိုလည်း မှားယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်သောအားဖြင့် နှလုံးမသွင်း၊ ဝဏ္ဏာမိသ ၌ကား ဆိုဘွယ်မရှိဟု ချီးမွမ်း၏။ ။ပစ္စာနန္တော ပီတိ ပိ သဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနေ၊တေန တစ္ဆာတိ ဧတ္ထ ၀ုတ္တံ စသဒ္ဒမာဟ၊ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ တံ ဒိဋ္ဌိဂတတော ဥတ္တရိတရံ သာရဘူတံ သီလာဒိ ဂုဏ ဝိသေသမ္ပိ တထာဂတော နာဘိနိဝိသတိ၊ကော ပန ဝါဒေါ ဝဏ္ဏာမိသေ တိ၊ ဋီကာ)

အပရာမဋ္ဌသဘာဝေသမာဓိသံဝတ္တနိကဝိဒိတာတိ - ကား ဧဝံ- သို့၊ အပရာမသတော၀-မှားယွင်းဖေါက်ပြန် မမှန်သောအားဖြင့် မသုံး သပ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝါ-ကြောင့်လည်း၊ ဝါ-သော၊ အဿ ဘဂဝ တော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါ-အား၊ အပရပ္ပစ္စယာ - သူတပါး ဟူ သော ယုံကြည်အားကိုးရာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ - သူတပါး ဟူသော ယုံကြည်အားကိုးသူ ရှိသူမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သယ မေဝ အတ္တနာယေဝ - ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တေသံ ပရာမာသကိလေ သာနံ-ထိုပရာမာသ ကိလေသာ, ပရာမာသမှ ကြွင်းသော ကိလေသာ တို့၏၊နိဗ္ဗုတိ-ငြိမ်းအေးခြင်းသည်၊ဝါ-ကို၊ဝိဒိတာ-သင်ရှား၏၊ဝါ-သိအပ်

၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတဿ-အား၊ နိဗ္ဗာဏံ-ငြိမ်းအေးခြင်းသည်၊ ပါကဋံ-ထင်ရှား၏၊ ဣတိ-ဤအနက်သဘောကို၊ ဒဿေတိ-ပြတော်မူ၏။ (ပစ္စတ္တံ ဧတ္တာတိ ပစ္စယော၊ ပရော ပစ္စယော ပရပ္ပစ္စယော၊ သုတပါးဟူသော ယုံကြည်,အားကိုးရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ နတ္ထိ ပရပ္ပစ္စယော ဧတဿ ဘဂဝတောတိ အပရပ္ပစ္စယော။ ဘာနည်း .. ပရော ပစ္စယော အဿာတိ ပရပ္ပစ္စယော၊ သုတပါးဟူသောယုံကြည်အားကိုး(အပ်သော)သူရှိသော သူ၊ န ပရပ္ပစ္စယော အပရပ္ပစ္စယော။ ။''အပရပ္ပစ္စယာဘိ ပစ္စတ္တဉ္ဉေဝ ပဝေဒနာယ ကာရဏာ ဒဿနံ''ဋီကာထောက်က အပရပ္ပစ္စယာ ပါဌ်သာသင့်၏၊ အပရာမသနံ ပစ္စယံရှိသော ပါဌ်အလို အပရာမသနဘော၌ တော ပစ္စည်းကို ဖွင့်သည်ဟု ယူက သင့်ရာ၏။ ။ပစ္စတ္တဉ္ဉေဝကို သယမေဝ အတ္တနာယေဝဟု ပရိယာယ သံဝဏ္ဏနာမူ၏။ ။တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ မာနသင်္ခါတာနံ ပရာမာသာနံ တဒညေသဉ္စ ကိလေသာနဉ္စ အဘာဝ၊ ဂေါစရလိဗဒ္ဓနယော ဟောသ၊ ဋီကာ)

ဣဒါနိ - ၌၊ ယထာပဋိပန္နေန – အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ တထာဂတေန-သည်၊ သာ နိဗ္ဗုတိ-ထိုနိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အဓိဂတာ-ရအပ်၏၊ တံ ပဋိပတ္တိံ-ကို၊ ဒဿေတုံ ၄၁ယာသု ဝေဒနာသု-တို့၌၊ ရတ္တာ-တပ်ကုန်သော တိတ္ထိယာ-တိတ္ထိတို့သည်၊ ရုစ-ဤဝါဒ၌၊ သုခိနော-ချမ်းသာကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဧတ္ထ-ဤဝါဒ၌၊ သုခိနော-ကုန်သည်၊ ဘဝိဿာမ-န်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဒိဋ္ဌိဂဟဏံ-မိစ္ဆာအယူကို ယူခြင်းသို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကုန်၏၊ တာသံယေဝ ဝေဒနာနံ-တို့၏ သာလျှင်၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-စတုဿစ္စ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာစိက္ခန္တော-၍၊ဓါ-ကြောင့်၊ ဓါ-ဟောတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ''ဝေဒနာနံ သမုဒယဉ္စ ''တိ အာဒိံ-ကို၊အာဟ-၏။ ။တတ္ထ-၌၊ယထာဘူတံ ဝိဒိတွာတိ-ကား၊အဝိဇ္ဇာ သမုဒယာ-အဝိဇ္ဇာဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာသမုဒယော – ဝေဒနာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တဏှာသမုဒယာ-တဏှာဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မသမုဒယာ-ကံဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဖဿသမုဒယာ – ကြောင့်၊ ဝေဒနာသမုဒယော - သည်၊ ဟောတိ – ၏၊ ဣတိ–သို့၊ ပစ္စယသမုဒယဋ္ဌေန-အကြောင်းတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဟူသော အနက်သဘော ကြောင့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓဿ-၏၊ ဥဒယံ-ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပဿတိ-၏၊ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ – ဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာကို၊ ပဿန္တောပိ-မြင်သော်လည်း၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓဿ-

၏၊ ဥဒယံ-ကို၊ ပဿတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဉ္စန္နံ-န်သော၊ ဣမေသံ လက္ခ
ဏာနံ-တို့၏၊ ဝသေန - ဖြင့်၊ ဝေဒနာနံ - တို့၏၊ သမုဒယံ-ဖြစ်ခြင်းကို၊
ယထာဘူတံ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်စွာ၊ဝိဒိတွာ-၍၊ ။(ပဉ္စသရုပ်ကား
အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ကံ, ၃ ဖဿ အကြောင်းလေးပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း လက္ခ
ဏာ, ဝေဒနာ၏ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ-ဤငါးပါးတို့တည်း)

အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ - အဝိဇ္ဇာ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာနိရောဓော-
ဝေဒနာချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တဏှာနိရောဓာ-ကြောင့်၊ ကမ္မ
နိရောဓာ-ကြောင့်၊ ဖဿနိရောဓာ-ကြောင့်၊ ဝေဒနာနိရောဓော-သည်၊
ဟောတိ-၏၊ဣတိ-သို့၊ ပစ္စယနိရောဓဋ္ဌေန-အကြောင်း၏ ချုပ်ကြောင်း
ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓဿ-၏၊ ဝယံ-ပျက်ခြင်း
ကို၊ပဿတိ-၏၊ဝိပရိဏာမလက္ခဏံ-ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းလက္ခဏာ
ကို၊ပဿန္တောပိ-သော်လည်း၊ဝေဒနာက္ခန္ဓဿ-၏၊ ဝယံ-ကို၊ပဿတိ-
၏၊ဣတိ-သို့၊ပဉ္စန္နံ-ကုန်သော၊ဣမေသံ လက္ခဏာနံ-တို့၏၊ဝသေန-ဖြင့်၊
ဝေဒနာနံ-တို့၏၊အတ္ထင်္ဂမံ-ချုပ်ခြင်းကို၊ယထာဘူတံ-စွာ၊ဝိဒိတွာ-၍။

ယံ-အကြင်ကြောင့်၊ ဝေဒနံ-ကို၊ ပဋိစ္စ-၍၊ သုခံ - သုခသည်၎င်း၊
သောမနဿံ-သောမနဿသည်၎င်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏၊ အယံ-ဤသုခ
သောမနဿတို့၏ အကြောင်းသည်၊ ဝေဒနာယ-၏၊ အဿာဒေါ-သာ
ယာခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏။ ။တနည်း ...ဝေဒနံ-ကို၊
ပဋိစ္စ-၍၊ယံ သုခံ-အကြင်သုခသည်၎င်း၊ယံ သောမနဿံ-အကြင် သော
မနဿသည်၎င်း၊ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊အယံ-ဤသုခ သောမနဿသည်၊ဝေဒနာ
ယ-၏၊ အဿာဒေါ-သာယာအပ်သောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊
ဣတိဧဝံ-သို့၊အဿာဒဥ္စ-သာယာခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝါ-သာ
ယာအပ်သောအကြောင်းကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ-စွာ၊ ဝိဒိတွာ-၍။ ။
(အယံ အရကို သုခ သောမနဿစွဲသော်လည်း အဿာဒေါငဲ့၍ ပုလ္လိင်
နှင့်ဆို၏။ ။ယံ နိဿာယ၊ယံဝါ သုခံ သောမနဿံ အယန္တိ သုခ သော
မနဿာနံ ပစ္စယဘာဝေါ၊သုခံသောမနဿ မေဝဝါ။အဿာဒေါတိ ပဒံ
ပန အပေက္ခိတွာ ပုလ္လိင်္ဂနိဒ္ဒေသော။ ဋီကာ။ ။အဿာဒီယတေ ဧတေ
နာတိ အဿာဒေါ။ အဿာဒိတဗ္ဗောတိဝါ အဿာဒေါ။ အာပုဗ္ဗ သဒ
ဓာတ်, ဏပစ္စည်း)

ယာ ဝေဒနာ-သည်၊ အနိဋ္ဌာ-အနိဋ္ဌတည်း၊ ဒုက္ခာ-ဒုက္ခတည်း၊ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ-ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏၊ အယံ-ဤအနိဋ္ဌ,ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဝေဒနာယ-၏၊ အာဒီနဝေါ-အပြစ်တည်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အာဒီနဝဥ္စ-အပြစ်ကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ-ဝ္စာ၊ ဝိဒိတွာ-၍။ ။(အာဒိနံ ပရမကာရည် ဝါတိ ပဝတ္တတိ ဇေတဿာတိ အာဒီနဝေါ။အာဒိနံ ပရမကာပည် ဝါတ် ပဝတ္တတီတိ ဝါ အာဒိနဝေါ)

ဝေဒနာယ-၏၊ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော-အကြင်ဆန္ဒဟုဆိုအပ်သော ရာဂကိုပယ်,ဖျောက်ခြင်းသည်ရှင်း၊ယံဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ-အကြင်ဆန္ဒဟု ဆိုအပ်သောရာဂကို ပယ်,ဖျောက်ခြင်းသည်ရှင်း ဝါ-ပြင်းစွာတပ်သော ရာဂကိုပယ်,ဖျောက်ခြင်းသည်ရှင်း၊တနည်း-ယော ဆန္ဒရာဂဝိနယော-အကြင်ဆန္ဒဟုဆိုအပ်သောရာဂကို,ဝါ-ပြင်းစွာတပ်သောရာဂကို ပယ်, ဖျောက်ကြောင်း မဂ်သည်ရှင်း၊ ယံ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနံ-အကြင် ဆန္ဒဟု ဆိုအပ်သော ရာဂကို, ဝါ - ပြင်းစွာ တပ်သောရာဂကို ပယ်, ဖျောက်ကြောင်း နိဗ္ဗာန်သည်ရှင်း၊အတ္ထိ-၏၊ ဣဒံ-ဤဆန္ဒဟုဆိုအပ်သောရာဂကို၊ ဝါ-ပြင်းစွာတပ်သောရာဂကို ပယ်,ဖျောက်ကြောင်း မဂ်,နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝေဒနာယ-မှ၊ နိဿရဏံ-ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ နိဿရဏဥ္စ-ထွက်မြောက်ကြောင်း မဂ်, နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ ယထာဘူတံ-ဝ္စာ ဝိဒိတွာ-၍၊ ။(ဧတ္တ စ ဝေဒနာ ဂဟဏေန ဝေဒနာယ သဟဇာတနိဿယာရမဏာဘူတာစ ရူပါရူပဓမ္မာ ဂဟိတာ ဇဝ ဟောန္တီတိ ပဉ္စန္နံ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ ဂဟဏံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ဝေဒနာသီသေန ပန ဒေသနာ အာဂတာ၊ လက္ခဏာဟာရနယေန ဝါ အယမတ္ထော ဝိဘာဝေတဗ္ဗော။ဋီကာ)

(ဂုဏ္ဍီနည်းအားဖြင့် ပြလိုရကား ''ဝိဂတ ဆန္ဒရာဂတာယ''စသည် မိန့်)၊ ။ဝိဂတဆန္ဒရာဂတာယ-ကင်းပြီးသော ဆန္ဒဟု ဆိုအပ်သော ရာဂ,ဝါ-ပြင်းစွာတပ်သောရာဂရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတော-သည်၊ အနုပါဒါနော-စွဲလမ်းတတ်သော ကာမုပါဒါန် မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပါဒါ-ဆန္ဒရာဂဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍၊ ဝိမုတ္တော-လွတ်တော်မူ၏၊ယသ္မိံ ဥပါဒါနေ-အကြင် ကာမုပါဒါန်သည်၊ သတိ-သော်၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော ဥပါဒါနိယဓမ္မကို၊ ဥပါဒိယေယျ -စွဲလမ်းရာ၏၊

ဥပါဒိဏ္ဏတ္တာစ – ဖွဲ့လမ်းတတ်သော ကာမုပါဒါန် (၏အဖြစ်)ကြောင့်လည်း၊ ခန္ဓော–သည်၊ ဘဝေယျ–ဖြစ်ရာ၏၊တဿ ဥပါဒါနဿ-ထိုကာမုပါဒါန်၏၊ အဘာဝါ-မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တထာဂတော–သည်၊ ကိဉ္စိဓမ္မံ-တစုံတခုသောဥပါဒါနီယ တရားကို၊အနုပါဒိယိတ္ဗာဝ-ဆန္ဒရာဂဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍သာလျှင်၊ ဝိမုတ္တော – လွတ်တော်မူ၏။ ။ (ကာမုပါဒါနမူလိကတ္တာ သေသုပါဒါနံ ပဟီနေစ ကာမုပါဒါနေ ဥပါဒါနသေသာဘာဝတော ဝိဂတဆန္ဒရာဂတာယ အနုပါဒါနောတိ ဝုတ္တံ၊ဧဝေန အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ ဧတေသတ္တံ သခေ်ပေန ဒဿေတိ၊ တမတ္ထံ ဝိတ္ထာရေတုံ သမုတ္တေတုံဝါ ယသ္မိံဟိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ အနုပါဒိယိတ္ဗာတိ ဆန္ဒရာဂဝသေန အနာဒိယိတ္ဗာ၊ဧတေန အနုပါဒါဝိမုတ္တောတိ ပဒဿ ယကာရလောပေန သမာသဘာဝံ ဗျာသဘာဝံ ဝါ ဒဿေတိ၊ ဋီကာ)

ဣမေခေါတေဘိက္ခဝေတိ–ကား၊ ယေ-အကြင်တရားတို့ကို၊ အဟံ-ငါဗုရားသည်၊ 'ကတမေစ တေဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ ဂမ္ဘီရာ'တိ-၍၊အပုစ္ဆိံ–မေးတော်မူပြီ၊ ယေဟိ-အကြင်ဂုဏ်တရားတို့ဖြင့်၊ တထာဂတဿ-၏၊ ဝဏ္ဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပုထုဇ္ဇနော - ပုထုဇန်သည်၊ ယထာဘူတံ–စွာ၊ ဝဏ္ဏေ–၍၊ နေဝသက္ကောတိ–မစွမ်းနိုင်၊သောတာပန္နာဒိသု-သောတာပန်စသည်တို့တွင်၊ အညတရော – တယောက်ယောက်သည်၊ တထာဂတဿ–၏၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ ယထာဘူတံ–စွာ၊ ဝဏ္ဏေ – ၍၊ နသက္ကောတိ–နိုင်၊ အထခေါ- စင်စစ်သော်ကား၊ ဝါ-ပြောဆိုနိုင်သည်ကား၊ တထာဂတောဝ-သည်သာလျှင်၊ ယထာဘူတံ–စွာ၊ ဝဏ္ဏံ–ကို၊ သမ္မာ – ကြွင်းမဲ့ ဥသုံအလုံးစုံ၊ ဝါ-မယုတ်စေမူ၍၊ ဝဒမာနော-ပြောဆိုနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဒေယျ–ပြောဆိုနိုင်ရာ၏။ ။ဘိက္ခဝေ-တို့၊''တဥ္စ တထာဂတော ပဝေဒနာတိ။ပ။ ပဝေဒနာတိ''တိ–၍၊ ဧဝံနိယျာတနာ-ဤသို့ညွှန်ပြအပ်ကုန်သော၊ ဣမေ သဗ္ဗညုတညာန ဓမ္မာ–ဤသဗ္ဗညုတဉာဏ်တရားတို့သည်၊ ဂမ္ဘီရာ–နက်နဲကုန်၏၊- ဒုဒ္ဒသာ-မြင်နိုင်ခဲကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယာစ – ဗုရားရှင်တို့သည်သာ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ; ဝေဒိတဗ္ဗာ - န်၏၊ (တေ ခေါ တို့ကား အနက်မဲ့)

(ဧဝန္တိ အာဒိ ဝိဘာဇ္ဇဒဿနံ)။ ။ဧဝံ-သို့၊ ပုစ္ဆမာနေနပိ-မေးတော်မူသော မြတ်စွာဗုရားသည်လည်း၊ သဗ္ဗညုတ ညာနမေဝ – သဗ္ဗညုတ

ဉာန်ကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူအပ်၏၊ နိယျာတေန္တော နာပိ-ဖြေတော်မူသော မြတ်စွာဗုရားသည်လည်း၊ တဒေဝ-ထိုသဗ္ဗညုတ ဉာန်ကို သာလျှင်၊နိယျာတိတံ-ဖြေတော်မူအပ်၏၊ ပန-ထိုသို့ဖြေသော်လည်း၊ အန္တရာ-အကြား၌၊ တဿ - ထို သဗ္ဗညုတဉာန်၏၊ ပဇာနနာကာရဒဿနဝသေန - သိပုံအခြင်းအရာကို ပြခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် (ထည့်)ဒိဋ္ဌိယောတို့ကို၊ ဝိဘဇ္ဇာ-ဝေဘန်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ပြီးပြီ။

ပဌမ ဘာဏဝါရ ဝဏ္ဏနာ-ပဌမ ဘာဏဝါရကို ဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ဝါရ၏ အဖွင့်သည်၊ ဝါ-ဝါရကို ဖွင့်ကြောင်း, ဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

တတ္ထ - ထိုကေစ္စသဿတဝါဒ၌၊ **ဧကစ္စသဿတိကာ**တိ - ကား၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒါ - သတ္တဝါ, သင်္ခါရတို့တွင် အချို့မြဲခြင်း ရှိသော အယူရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝါ-သတ္တဝါသင်္ခါရတို့တွင် အချို့မြဲ၏ဟု ယူလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ တေ-ထိုကေစ္စသဿတအယူရှိသောသူတို့သည်၊ သတ္တေကစ္စသဿတိကာ-သတ္တဝါတို့တွင် အချို့မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်သောသူ ဘို့ဋ္ဌင်း၊ဝါ-သတ္တဝါအချို့မြဲ၏ဟုအယူရှိကုန်သောသူတို့ဋ္ဌင်း၊သင်္ခါရေကစ္စသဿတိကာ-သင်္ခါရတို့တွင် အချို့မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်သောသူတို့ဋ္ဌင်း၊ ဝါ-သင်္ခါရအချို့မြဲ၏ဟု အယူရှိကုန်သော သူတို့ဋ္ဌင်း၊ဣတိ-သို့၊ ဒုဝိဓာဝ-နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣဓ-ကေစ္စသဿတိကာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ ဝါ-ဤဒေသနာ၌၊ ဒုဝိဓာပိ-နှစ်မျိုးလုံးတို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာယေဝ - ဟောအပ်ကုန်သည် သာတည်း၊ ဝါ - ဒေသနာဉာန်ဖြင့် ယူအပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ။

(သတ္တေသု သင်္ခါရေသုစ ဧကစ္စံ သဿတံ ဧတဿာတိ ဧကစ္စသဿတော၊ဧကစ္စသဿတဝါဒ ရ၏။ ဧကစ္စသဿတော ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဧကစ္စသဿတိကာ။ ဧကစ္စသဿတဝါဒရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ရ၏၊ ဧကစ္စသဿတော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ ဝါ ဧကစ္စသဿတဝါဒါ။ ။

'ဧကစ္စသဿတိကာ'ဟူ၍ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ထိုမှတပါးသော ဧကစ္စအသဿတိက၏အဖြစ်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် အနက်အားဖြင့် ပြီးသည်မှန်သော်လည်း သဒ္ဒါအားဖြင့်မပြီးသောကြောင့် သဒ္ဒါအားဖြင့်ထင်စွာပြ၍ ပြခြင်းငှါ 'ဧကစ္စအသဿတိကာ' ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

နနုစ ကေစ္စသဿဘိက္ကာတိ ဝုတ္တေ တဒညဿ ကေစ္စဿ အသဿတတာ သန္နိဋ္ဌာနံ သိဒ္ဓမေဝ ဟောတီတိ။ သစ္စံ သိဒ္ဓမေဝ ဟောတိ အတ္ထတော၊ နပန သဒ္ဒတော၊ တသ္မာ သုပါကဋံ ကတွာ ဒဿေတုံ ကေစ္စ အသဿတိကာတိ ဝုတ္တံ။ ဋီကာ)

ယာ နွှံ-ကား၊နိပါတမတ္တံ-နိပါတ်မျှသာတည်း။ ။**ကဒါစိ ဘိ**-ကား၊ ကိသ္မိဉ္စိ **ကာ**လေ-တပုံတခုသောကာလ၌၊(ဒါပစ္စည်းဖွင့်၊ဒေသဒ္ဓ မယူရ, ကာလဒ္ဓ ယူဟု ပြ၏)။ ။**ကရဟစိ ဘိ**-ကား၊ဘသော၀-ထိုကဒါစိ ဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ဝေဝစနံ-တည်း။ ။**ဒီဃဿ အဒ္ဓုနောဘိ**-ကား၊ ဒိဃဿ-ရှည်သော၊ ကာလဿ-ကာလ၏။ ။**အစ္စယေနာဘိ**-ကား၊ အတိက္ကမေန-လွန်ခြင်းကြောင့်(အတိက္ကမ္မ အယနံပဝတ္တနံ အစ္စယော)။ ။**သံဝဋ္ဋတီဘိ**-ကား၊ ဝိနဿတိ-ပျက်စီး၏၊ (ဝိနဿတိဖြင့် သံဥပသာရ နှင့်ယှဉ်သော ဝဋ္ဋသဒ္ဒါ ဝိနာသတ္ထဟော ဟုပြ၏။ ။ဘနည်း......ဂတိ အနက်၌ဖြစ်သော ဝဋ္ဋ ဓာတ်သည် သင်္ခယတ္ထဓောတက သံနှင့် ယှဉ် ခြင်းကြောင့် ဝိနာသတ္ထဟော,တ ကို ဋ,ဒွေဘာဝပြု၍ ပြီး၏ဟုပြ၏)။ ။ **ယေဘုယျေနာ**တိ-ဟူသောပုဒ်ကို၊ ယေ-အကြင်ပြဟ္မာတို့သည်၊ ဥပရိ ပြဟ္မလောကေသုဝါ- အာဘဿရမှ အထက်ဖြစ်သော ပြဟ္မာ့ဘုံတို့၌ ၎င်း၊အရူပေသုဝါ-အရူပဘုံတို့၌၎င်း၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒဝသေ သေ-ထိုမှကြွင်းသော ပြဟ္မာတို့ကို၊သန္ဓာယ-၍၊ ဝုတ္တံ-၏။ ။ဗျာန မနေ န- ဗျာန်စိတ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တတ္တာ - ဖြစ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **မနော မယာ**-မည်ကုန်၏။ ။တေသံ-ထိုပြဟ္မာတို့အား၊ပီတိ- ဟူသော၊ဘက္ခော အာဟာရော-အစာ အာဟာရသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ပီတိ ဘက္ခာ**-ကုန်၏။ ။တေသံ-ထိုပြဟ္မာတို့အား၊ အတ္တနော ဝ-မိမိ၏သာ လျှင်၊ပဘာ-အရောင်သည်၊အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊**သယံ ပဘာ**-ကုန် ၏။ ။အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌ စရန္တိ-လှည့်လည်သွားလာကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊**အန္တလိက္ခစရာ**-ကုန်၏။ ။သုဘော သု- တင့်တယ် ကောင်း မြတ်ကုန်သော၊ဥယျာနဝိမာနကပ္ပရုက္ခာဒိသု-ဥယျာဉ်, ဗိမာန်,ပဒေသာ ပင်စသည်တို့၌၊တိဋ္ဌန္တိ-တည်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **သုဘဋ္ဌာယီ နော**-ကုန်၏။ ။ဓါ-တပ္ပုရိသ်မှတပါး သမ္မာဝနာကမ္မဓာရည်းအား ဖြင့်ပြဆိုအံ့၊ သုဘာ မနောရမဝဏ္ဏာဘာရတာ - စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြုံး နှစ်သိမ့်စေနိုင်သော အဝတ်, တန်ဆာ ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊တိဋ္ဌန္တိ-

နှ၏၊ ရုတိ-ကြောင့်၊ **သုဘာန္တားယိနော**-နှ၏။ ။(သောဘနာဝါ ဌာယိသဘာဝေတောသန္တိ သုဘဋ္ဌာယိနော တိပိ ယုဇ္ဇတိ၊ ဋီကာ)။ ၊ **ဇိရံ ဒိဃာခန္တ**ါ်နန္တိ-ကား၊ ညက္ကုံသေန-အလွန်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌကပ္ပေ-ရှစ်ခုသော မဟာကပ်တို့ပတ်လုံး။ ။**ဝိဝဋ္ဋတိဘိ**-ကား၊ သဏ္ဌာတိ-တည်၏၊ ဝါ-ဖြစ်၏၊ ဝါ-တိုးပွါး၏၊ (သဏ္ဌာတိဖြင့် ဝိနာသအနက်ဟော ဝဋ္ဋသဒ္ဒါသည် ပဋိသေဓအောတက ဝိနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သဏ္ဌာဟနတ္ထဟော ဟု ပြ၏။ **တနည်း**...... နိဗ္ဗတ္တန,ဝဍ္ဎနတ္ထ ဟော ဟု ပြ၏)

သုညံ ဗြဟ္မဝိမာနန္တိ-ကား၊ ပကတိယာ-သဘောအားဖြင့်၊ ဝါ-မိမိကံကို ရှေးဦးစွာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တာနံ-ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏၊ နတ္ထိတာယ-မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုညံ-ကင်းဆိတ်သော၊ ဗြဟ္မကာယိကာ-ပထမဈာန် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ဘုံသည်၊ **တနည်း**...... ဗြဟ္မကာယိက ဘူမိ-ပထမဈာန် ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့၏ ဘုံသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-ဖြစ်၏၊ ရုတိ, အဓိပ္ပါယ-တည်း။ ။တသ်ာ- ထိုဘုံကို၊ ကတ္တာဝါ-ကိုယ်တိုင် ပြုတတ်သော သူသည်ရင်း၊ ကာရေတာဝါ - သူတပါးတို့ကို ပြုစေတတ်သောသူသည်ရင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ရုတိ-သို့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တနယေန- ဖြင့်၊ ကမ္မပစ္စယာ - ကံဟူသော အားကြီးသော အကြောင်းရှိသော၊ ဝါ-ကံ၏အားကြီးသော အကြောင်းရှိသော၊ ဥတုသမုဋ္ဌာနာ-ဥတုဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ **တနည်း**......ကမ္မပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာနာ-ကံဟူသော အားကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ ဝါ-ကံ၏အားကြီးသော အကြောင်း ရှိသော ဥတုဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ရတနဘူမိ-ရတနာဖြင့် ပြီးသော ဘုံသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-၏။ ။စ-ဆက်၊ ဧတ္ထ ဗြဟ္မကာယိက ဘူမိယာ-၌၊ ပကတိ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ ယေဝ - သဘောအားဖြင့် ဖြစ်ရာဌာန၌ သာလျှင်၊ ဥယျာန ကပ္ပ ရုက္ခာဒယော - ဥယျာဉ်, ပဒေသာပင် စသည်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ-နှ၏၊ အထ-ထိုသို့ ဖြစ်ကုန်ရာ အခါ၌၊ သတ္တာနံ-တို့၏၊ ပကတိယာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ဝသိတဋ္ဌာနေ-နေအပ်ဘူးရာ ဌာန၌၊ နိကန္တိ-တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ တေ သတ္တာ-တို့သည်၊ ပထမဇ္ဈာနံ-ကို၊ ဘာဝေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဝါ-ပွား၍၊ တတော-ထိုဒုတိယ ဈာန်ဘုံမှ၊ ဩတရန္တိ-သက်, ဆင်း ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ "အထခေါ ဒသညတရော သတ္တော"တိ အာဒိံ - ကို၊ အာဟ-ပြီ။ ။

(ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇ ဗြဟ္မပုရောဟိတ မဟာဗြဟ္မာနော ဗြဟ္မကာယိကာ၊

တေသံ နိဝါသော ဘူမိဝိ ဖြဟ္မကာယိကာတိ ဝုတ္တာ၊ ဖြဟ္မကာယိက ဘူမိတိ ပန ပါဠေ ဖြဟ္မကာယိကာနံ သမ္ဗန္ဓိနိဘူမိတိ အတ္ထော၊ကမ္မံ ဥပ နိဿယဝသေန ပစ္စယော ဧတိဿာတိ ကမ္မပစ္စယာ၊ ကမ္မဿ ပစ္စယော ဧတိဿာတိဝါ ကမ္မပစ္စယာ၊ ဥတုသမုဋ္ဌာနံ ဧတိဿာတိ ဥတုသမုဋ္ဌာ နာ၊ ဤအလို ကမ္မပစ္စယာ ဥတုသမုဋ္ဌာနာ ဟု ဝါကျနှင့် ရှိစေလို၏။ ။ **တနည်း**......ကမ္မပစ္စယကို နည်းတူ နှစ်နည်းပြု၊ ကမ္မပစ္စယော ဧဝ ဥတု ကမ္မပစ္စယဥတု၊ ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနံ ဧတိဿာတိ ကမ္မပစ္စယဥတု သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအလို ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနာ ဟု သမာသ်နှင့် ရှိစေ လို၏။ ။ကမ္မပစ္စယဥတုသမုဋ္ဌာနာတိ ဝါ ပါဌော။ ဋီကာ။ ။ဝသိ ယိတ္တ ဩတွာတိ ဝသိတံ၊ဝသိတံဌာနံ ဝသိတဌာနံ)

အာယုကွယာဝါ ပုည္ဉကွယာဝါတိ-ကား၊ယေ ဖြဟ္မာနော-အကြင် ဖြဟ္မာတို့သည်၊ ဥဠာရံ-များ, မြတ် သော၊ ပုညကမ္မံ-ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ-၍၊ယတ္တ ကတ္တစိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊အပ္ပါယုကေ- တိသော အသက်ရှိသော၊ ဒေဝလောကေ-ဖြဟ္မာ့ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ-ဖြစ် ကုန်၏၊ တေ ဖြဟ္မာနော-တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပုညဗလေန-ကောင်း မှု၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဌာတုံ-ငှါ၊ န သက္ကောန္တိ-မတတ် နိုင်ကုန်၊ ပန - အကြောင်းကို ပြဆိုအံ့၊ တေ ဖြဟ္မာနော - တို့သည်၊ တဿ ဒေဝလောကဿ-၏၊ အာယုပ္ပမာဏေနေဝ - အသက် အတိုင်း အရှည်ဖြင့်သာလျှင်၊ စဝန္တိ-ဃုတေကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ တေ ဖြဟ္မာ နော-တို့ကို၊ ''အာယုက္ခယာဝါ စဝန္တိ''တိ-၍၊ ဝုစ္စန္တိ-န်၏၊ (အပ္ပံ အာယု ဧတ္တာတိ အပ္ပါယုကော၊ တသ္မိံ။ ။ကောင်းမှု အားကြီးသော်လည်း ဘုံသက်တမ်းကြောင့် ဃုတေရကုန်၏ ထိုကြောင့်'အာယုက္ခယာဝါ'ဟု ဆိုအပ်ကုန်၏ ဟူလို)။ ။ပန-အာယုက္ခယာဝါ ဆိုရခြင်း၏အကြောင်း မှတပါး ပုညက္ခယာဝါ ဆိုရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြဆိုအံ့၊ ယေ ဖြဟ္မာ နော-တို့ သည်၊ပရိတ္တံ-နည်းသော၊ပုညကမ္မံ-ကို၊ကတွာ-၍၊ ဒီဃာယုက ဒေဝလောကေ-ရှည်သောအသက်ရှိသော ဖြဟ္မာ့ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တန္တိ-ကုန် ၏၊တေဖြဟ္မာနော-တို့သည်၊ယာဝတာယုကံ-အသက် အပိုင်းအခြားရှိ သော ကာလပတ်လုံး ဌာတုံ နသက္ကောန္တိ -မတည်နိုင်ကုန်၊ အန္တရာဝ- အကြားဌ်သာလျှင်၊စဝန္တိ-ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ တေဖြဟ္မာနော-တို့ ကို၊ 'ပုညက္ခယာ ဝါ စဝန္တိ'တိ-၍၊ ဝုစ္စန္တိ-ကုန်၏။ ။**ဒီဃာယုကာနံ တိဌ**

တိဘိ - ကား၊ ဂ-ပိုဝါ အသချေ၌ယှက်ပ ပေါ်လုံးသောဝိုင်း၊ ဥပမာဝါ- အသချေ၌ယှက်ပ၏ ထက်ဝက်ပတ်လုံးသောဝိုင်း၊ (ဝါသဒ္ဒါ ဝိကပ္ပနတ္ထ)

(အနဘိရတိအရ ပဋိဿယသမ္ပယုတ်, ဒေါမနဿစိတ္တုပ္ပါဒ်ကို အရ ကောက်ရမည်လော၊အဘယ်ကိုအရကောက်ပါမည်နည်း စောဒနာရန် ကြောင့်'အနဘိရတိတိ'စသည်မိန့်)။ ။အနဘိရတိတိ-ကား ပရသသိဝိ- တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တသ-သတ္တဝါ၏၊ အာဂမနပတ္ထနာ-လာ ခြင်းကို တောင့်တခြင်းတည်း။ ။ပန-အနွယမှတပါး ဗျတိရေကအား ဖြင့် ဆိုအံ့၊ပဋိဿယသမ္ပယုတ္တာ-ပဋိဿနှင့်ယှဉ်သော၊ ယာ ဥက္ကဏ္ဌိတာ- အကြင်ဆင်းရဲငြီးငြင် ပင်ပန်းသဖြင့် အသက်မွေးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း သည်၊ ဝါ-ဆင်းရဲငြီးငြင် ပင်ပန်းသဖြင့် အသက်မွေးတတ်သော သူ၏ အဖြစ်သည် ဝါ-လည်တမော်မော် မျှော်ကြည့်လျက် လှည့်လည်သွား လာသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ဝါ-ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ယောတိ- ၏၊သာဥက္ကဏ္ဌိတာ-သည်၊ ဝါ-သည် ဝါ-သည် ဝါ-သည် ဖြပ္ပလော ကေ-၌၊နတ္ထိ-မရှိ၊ ။(ဂိယဝတ္တုဝိရဟေန ငိယဝတ္တုအလာဘေနဝါ ဝိတ္တ ဝိဃာတော ဥက္ကဏ္ဌိတာ၊သာပနတ္ထတော ဒေါမနဿစိတ္တုပ္ပါဒေါ၀။ ။ ဝိယဝတ္ထုဝိရဟေနဝါ-ဝိယဝတ္ထုနှင့် ကင်းကွာခြင်းကြောင့်ဝိုင်း၊ ဝိယ ဝတ္ထု အလာဘေနဝါ-ဝိယဝတ္ထုကို မရခြင်းကြောင့်ဝိုင်း၊ စိတ္တဝိဃာ တော-စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ဥက္ကဏ္ဌိတာ-မည်၏၊သာ ပန ဥက္ကဏ္ဌိ တာ-သည် ကား၊ ဒေါမနဿစိတ္တုပ္ပါဒေါ-ဒေါမနဿ သဟဂုတ် ပဋိ ဿသမ္ပယုတ်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း၊ ။ဤဥက္ကဏ္ဌိတာပုဒ်၏ဝစနတ္ထ စသည် ဖြဝံ မေ သုတံ အဖွင့် အဆုံးနိဂုံး၌ ပြအပ်ခဲ့ပြီ)

ပရိတဿနာတိ-ကား၊ ဥတြိဿနာ-ထိတ်သန့်ခြင်းတည်း၊ ဖန္ဒနာ- တုန်လှုပ်ခြင်းတည်း၊ ပန-ဝစနတ္ထမှတပါး ဘေဒကိုဆိုအံ့၊ သာ သော တဿနာ-ထိတဿနာသည်၊ ဝါ-ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်၊ တာသကာဿနာ-ဒေါမနဿသဟဂုတ် ပဋိဿသမ္ပယုတ်စိတ်တည်းဟူ သော ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဝိုင်း၊ တဏှ' တဿနာ-တဏှာတည်းဟူ သော ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဝိုင်း၊ ဒိဋ္ဌိတဿနာ - ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဝိုင်း ဉာဏတဿနာ- ဉာဏ်တည်းဟူသော ထိတ် လန့်တုန်လှုပ်ခြင်းဝိုင်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ-သည်၊ ယောတိ-၏။ ။

တဏှာ-ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ဇာတိံ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ပဋိစ္စ-၍၊ ဘယံ-သေးငယ်သော ကြောက်ခြင်းသည်ဒင်း၊ ဘယာနကံ - အားကြီးသော ကြောက်ခြင်းသည်ဒင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ-ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းသည်ဒင်း၊ဝါ-နှလုံးသား တုန်လှုပ်ခြင်းသည်ဒင်း၊ လောမဟံသော-အမွေးတို့၏ ထွင်ခြင်းသည်ဒင်း၊ဝါ-ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်ဒင်း၊စေတသော-စိတ်၏၊ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ-ထိတ်ခြင်းသည်ဒင်း၊ ဥတြာသော-လန့်ခြင်းသည်ဒင်း၊ ဟောတိ-၏၊ ဇရံ-အိုခြင်းကို၊ ဗျာဓိံ-နာခြင်းကို၊ မရဏံ-သေခြင်းကို၊ ပဋိစ္စ-၍။ ပ။ဥတြာသော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဧွေပယောဂေ-၌၊ အယံ-ဤတသနာသည်၊ တာသ တသနာ နာမ-မည်၏။ ။အညေပိ သတ္တာ-တပါးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဣတ္ထတ္တံ-ဤဘုံသို့၊ အာဂန္တွာ ယျုံ-လာကုန်ပါမူကား၊အဟောဝတ- ဩြ....ကောင်းလေစွ၊ ဣတိဧွေပယောဂေ-၌၊ အယံ-သည်၊ တဏှာတသနာ နာမ-တဏှာ တသနာမည်၏။ ။ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝ-ဒိဋ္ဌိတသနာ, တဏှာ တသနာဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိဧွေ ပယောဂေ-၌၊ အယံ-သည်၊ဒိဋ္ဌိတသနာ နာမ-ဒိဋ္ဌိတသနာမည်၏။ ။ တေပိ-ထိုအသက်ရှည်သောနတ်တို့သည်လည်း၊ တထာဂတဿ - ၏၊ ဓမ္မဒေသနံ-ကို၊ သုတွာ-ကြား, နာရကုန်သောကြောင့်၊ ယေဘုယျေန-များသောအားဖြင့်၊ ဘယံ-ကြောက်ခြင်းသို့၊ဝါ-ဘယဉာဏ်သို့၊ သံဝေဂံ-ထိတ်ခြင်းသို့၊ ဝါ-သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်သို့၊ ဝါ-ဩတ္တပ္ပသို့၊ သန္တာသံ-လန့်ခြင်းသို့၊ ဝါ-အာဒိနဝါနုပဿနာဉာဏ်, နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ ဧွေ ပယောဂေ-၌၊ အယံ-သည်၊ ဉာဏ တသနာ နာမ - ဉာဏတသနာမည်၏။ ။ပန - အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဝါ-အဏ္ဏုဒ္ဓါရမှတပါး အဏ္ဏုဒ္ဒေသ,အဓိပ္ပေတတ္ထကိုဆိုအံ့၊ ဣဓ-ပရိတဿနာ ဟူသော ဤနေရာ၌၊ တဏှာတသနာပိ-သည်ဒင်း၊ ဒိဋ္ဌိတသနာပိ-သည်ဒင်း၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏။ ။(ဥဗ္ဗိဇ္ဇနာဖန္ဒနာဖြင့် ပရိတဿိယတေ ပရိတသနာ ဘာဝသာဓ်ပြုဟု ပြ၏။ ။ဆမ္ဘိတတ္တံ၌ ပထမနက် ဥပစာ, ဒုတိယနက် မုချဖြစ်၏။ ။ဟံသနံ ဟံသော၊လောမာနံ ဟံသော လောမဟံသော၊ တဒ္ဓမ္မူပစာတည်း။ ။ပရိတသိတ ဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝါတိ ဧွေ ဒိဋ္ဌိသဉ္စါတေန စေဝ တဏှာသဉ္စါတေန စ ပရိတသိတေန ဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝ စလိတမေဝ ကမ္ပိတမေဝါတိ အဓ္ဓိပ္ပာယော မဏ္ဍံ ဝဏ္ဏတိ၊ ဋီကာဖွင့်ရ

ကား ပရိတဿိဘ ဝိပ္ပနိ္ဒတမေဝဟု သမာသ်သာရှိသင့်သည်၊ ပရိတဿိတံ ဝိပ္ပနိ္ဒတမေဝ ဟု ပါကျ မရှိသင့်)

(ဤဒုတိယ ဝါရ၌ သုညံဟူ၍ မဟောမူ၍ အဘာယ်ကြောင့် ဖြပ္ပဝိမာနံ ဟူ၍သာ ဟောတော်မူရပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် ဖြပ္ပဝိမာနန္တိ စသည်မိန့်)။ ။ပန-အမှာ အထူးကို ပြဆိုဒုံ၊ ဣဓ-ဤ ဒုတိယဝါရ၌၊ ပဌမာဘိ နိဗ္ဗတ္တသာ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော သတ္တဝါ၏၊ အတ္တိတာယ-ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖြပ္ပဝိမာနန္တိ-ဖြပ္ပဝိမာနံ ဟူ၍ သာ လျှင်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ သုညန္တိ-၍၊ နဝုတ္တံ-အပ်၊ ။ဥပပဇ္ဇန္တီတိ-ကား၊ ဥပပတ္တိဝသေန-ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ - ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ (ဣရိယာပထအားဖြင့် ရောက်သည်မဟုတ် ဟူလို)။ ။သဟဗ္ယတန္တိ-ကား၊ သဟဘာဝံ-တကွ၏အဖြစ်သို့၊ ဝါ-အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်သို့၊ (သဟ ဗျာသတိ ပဝတ္တတိ ဒေါသံဝါ ပဋိသ္ဆာဒေတိတိ သဟ ဗျော၊ သဟာယ ရ၏၊ သဟဗျဿ ဘာဝေါ သဟဗျတာ။ ၊တနည်း......သဟဘာဝေါ သဟဗျံ၊ သဟဗျမေဝ သဟဗျတာ။ ။ဘနည်း......သဟ ဝါတိ ပဝတ္တတီတိ သဟဝေါ၊ သဟဝဿ ဘာဝေါ သဟဗျံ၊ သဟဗျမေဝ သဟဗျဘာ၊ ဋီကာ။ ၊သဟဘာဝံဖြင့် ဗျတပစ္စည်း ဘောအနက်ဟော ဖြ၏ဟု ကြံ၍၊ သဟာယ ဘာဝေါ - သဟဗျတံ၊ သဟာယ - အပေါင်းအဖေါ်၏၊ဘာဝေါ-အဖြစ်တည်း၊ သဟဗျတံ-အပေါင်းအဖေါ်၏ အဖြစ်ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ပြုခြင်းက ပို၍ ကောင်းရာ၏)။ ၊အဘိဘူဘိ - ကား၊ ဣမေ သတ္တေ - ဤသတ္တဝါတို့ကို၊ အဘိဘဝိတွာ- လွှမ်းမိုး နှိပ်စက်၍၊ ဌိတော-တည်၏၊ (အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ၊ ဣမေ သတ္တေ အဘိဘဝိတွာတိ သေသော၊ ဋီကာ။)

(အဘိဘဝိတွာ ဌိတော ဟူ၏၊ နှုတ်မှ လက်ကျန်း ညှဉ်းပန်းသည်ကို အဘိဘဝိတွာ ဆိုရမည်လော စောဒနာရန်ကြောင့် ဇေဋ္ဌကော ဟမသ္မိတိမိန့်၊ ။အဘိဘဝနာစေတ္ထ ပါပသဘာဝေန ဇေဋ္ဌဘာဝေန တေသတ္တေ အဘိဘဝိတွာ ဌိတောတိ အဓိပ္ပါယော မညနာယေဝါဘိဝုတ္တံ၊ ဇေဋ္ဌကော ဟမသ္မိတိ၊ ဋီကာ)။ ။အဟံ-သည်၊ ဇေဋ္ဌကော - အကြီးအကဲသည်၊အသွိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိမညတိ-ဤသို့ အောက်မေ့၏။ ။အနဘိဘူတောဘိ - ကား၊ အဟံ - ငါ့ကို၊ အညေဟိ - တပါးသောသူတို့သည်၊

အနန္တဘူတော - မလွှမ်းမိုး, မနှိပ်စက်အပ်နိုင်၊ (အဘိဘဝိတဗ္ဗောတိ အဘိဘူတော၊ န အဘိဘူတော အနဘိဘူတော)။ ။**အဇ္ဈဒ္ဓု**တိ-ကား၊ ကော်သ(ကောအံသ)ဝစနေ-စင်စစ်(တဖို့)ကို ဟောရာ၌၊နိပါတော-နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ။ဒဿန ဝသေန-အလုံးစုံကို မြင်တတ်နိုင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ **ဒသော** - ဒသမည်၏၊သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊ပဿာမိ-မြင်နိုင်၏၊ ဉာတိအဋ္ဌော-နက်တည်း၊(ပဿာမီတိ ဒသော)။ ။**ဝသဝတ္တီ**တိ-ကား၊ သဗ္ဗဇနံ-အလုံးစုံသောလူကို၊ ဝသေ-မိမိအလို၌၊ ဝါ-သို့၊ ဝတ္တေမိ-ဖြစ်စေ,လိုက်စေ၏ (ဝသေ ဝတ္တေမီတိ ဝသဝတ္တီ)။ ။**ဣဿရော ကတ္တာ နိမ္မာတာ**တိ-ကား၊ အဟံ-သည်၊ လောကေ-၌၊ ဝါ-ဟူ၍ကို၊ဣဿရော-အစိုးရ၏၊ အဟံ-သည်၊ လောကဿ-ကို၊ ကတ္တာစ-ပြုလည်း ပြုတတ်သော၊ နိမ္မာတာစ-ဖန်ဆင်းလည်း ဖန်ဆင်းတတ်သော၊ ဖြဟ္မာ-ဖြဟ္မာ တည်း။

(ဖန်ဆင်း၏ဟူပြီ၊ အဘယ်ကို ဖန်ဆင်းပါသနည်း ‘သတ္တလောက, သင်္ခါရလောက’ကို ဖန်ဆင်းလေသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ပထဝီ စသည်မိန့်)။ ။ပထဝီ ဟိမဝန္တ သိနေရု စက္ကဝါဠ မဟာသမုဒ္ဒ စန္ဒိမ သူရိယာ-မြေကြီး,ဟိမဝန္တာတောင်,မြင်းမိုရ်တောင်,စကြဝဠာတောင် ခြေမှုဖြစ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာ, လ, နေတို့ကို၊ .မယာ ⋯သည်၊ နိမ္မိတာ-ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊ဉာတိမညတိ-၏၊ (ဩကာသလောကကို ဖန်ဆင်း၏ ဟူလို၊ ။ဇွေကတ္တားဟောဖြစ်၍ နိမ္မာတာ, နောက် ကံဟော ဖြစ်၍ နိမ္မိတာသင့်)၊ ။**သေဋ္ဌော သဇိတာ**တိ-ကား၊အဟံ-သည်၊လောကဿ-ထက်၊ဥတ္တမောစ-မြတ်လည်း မြတ်၏၊ အဟံ-သည်၊ လောကဿ-ကို၊ သဇိတာစ - စီရင်လည်း စီရင်တတ်၏၊ ဝါ - ဝေဘန်လည်း ဝေဘန် တတ်၏။

(စီရင်ဝေဘန်၏ဟူပြီ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ စီရင်ဝေဘန်ပါသနည်း ဟူဒ် ကြောင့် ‘တွံခတ္တိယောနာမ’စသည်မိန့်။ ။တွံ-သည်၊ခတ္တိယောနာမ-မင်းမည်သည်၊ဟောဟိ-လော့၊တွံ-သည်၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေဿော-သူကြွယ်သည်၊ဝါ-ကုန်သည်သည်၊သုဒ္ဒေါ-သူဆင်းရဲသည်၊ ဂဟဋ္ဌော-အိမ်နေသူ လူသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော နာမ - ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောဟိ-လော့၊ အန္တမသော-အောက်ထစ်ပိုင်းခြား အယုတ်ဆုံးအား ဖြင့်၊တွံ-သည်၊ဩဋ္ဌော-ကုလားအုပ်သည်၊ဟောဟိ-လော၊ဂေါဏော-

သည်၊ ဟောဟိ-လော့၊ ဣတိဝေဝံ-သို့၊ သတ္တာနံ-တို့ကို၊ ဧဟံ-သည်၊ သံဝိဘဇေတာ-ခွဲခြမ်းဝေဘန်တတ်သည်၊ အသ္မိ-၏၊ ဣတိမညတိ-၏၊ (တိဗ္ဗတိဘိ ဗ္ဗော၊ ဂေဟော ဗ္ဗော၊ ဂဟဗ္ဗော။ ။ဤနှုတ်မညဘိထောက်၍ ရှေ့နေရာများ၌လည်း မညတိထည့်သင့်,လိုက်သင့်၏)။ ။ဝသီဗိ **တာ ဘူတဘဗျာနန္တိ** - ကား၊ ဝိဏ္ဏုဝသိတာယ- လေ့လာအင်ပြီးသော ငါးပါးသော ဝသီဘော် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဟံ-သည်၊ ဝသီ- ဝသီဘော် ငါးပါးရှိသည်၊ အသ္မိ-၏၊ အသံ-သည်၊ ဘူတာနဉ္စ-ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့၏၎င်း၊ဘဗျာနဉ္စ-ဖြစ်ဆဲဖြစ်သောသတ္တဝါတို့၏၎င်း၊ ဝါ-ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏၎င်း၊ ပိတာ-အဖသည်၊ အသ္မိ-၏၊ ဣတိ မညတိ-၏၊ (အဟောသုန္တိ ဘူတာ၊ဖြစ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့ကို ရ၏။ ။ဘဝန္တီတိ ဘဗျာ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို ရ၏၊ ဋီကာသစ် အလို၊ ။ဘာန္တိ ဘဝိဿန္တီတိ ဘဗျာ၊ ဖြစ်ဆဲ, ဖြစ်လတ္တံ့ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကို ရ၏ ဋီကာဟောင်းအလို)

(ဘူတ,ဘဗျာတို့၏အရအထူးကိုချဲ့ပြလိုရကား'တတ္ထ'စသည်မိန့်)။ ။တတ္ထ-ထိုဘူတ,ဘဗျနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဏ္ဍဇ ဇလာဗုဇာ-အဏ္ဍဇ ဇလာဗုဇဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-အဥ၌ဖြစ်ကုန်, ဒမိဘမ်းတိုက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ - တို့သည်၊ အန္တော အဏ္ဍကောသေစေဝ - ဥခွံအတွင်း၌၎င်း၊ အန္တော ဝတ္ထိမှိစ-သူငယ်အိမ်အတွင်း၌၎င်း၊ ဘဗျာနာမ-ဘဗျမည်ကုန်၏၊ ဗဟိ-အပသို့၊ နိက္ခန္တကာလတော - ထွက်ရာအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဘူတာနာမ - ဘူတ မည်ကုန်၏။ ။သံသေဒဇာ-သံသေဒဇဖြစ်ကုန်သော၊ဝါ-အညို၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ-တို့သည်၊ ပဌမ စိတ္တက္ခဏေ တော-ပဋိသန္ဓေစိတ္တက္ခဏ၌၊ဘဗျာ-ကုန်၏၊ဒုတိယတော-ပထမဘဝင် စိတ္တက္ခဏမှ ပဋ္ဌာယ-၍၊ဘူတာ-န်၏။ ။ဩပပါတိကာ-ဩပပါတိက ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကပ်၍ ကျရောက်တတ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကပ်၍ ကျ ရောက်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ-တို့သည်၊ ပထမဣရိယာပထေ-ရှေးဦးစွာသော ဣရိယာပုထ်၌၊ ဘဗျာ-န်၏၊ ဒုတိယတော ဣရိယာပထ တော-မှ၊ပဋ္ဌာယ-၍၊ဘူတာ-န်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-န်၏၊ တေ သဗ္ဗေပိ- ထိုအလုံးပုံသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ မယှံ ပုတ္တာ-ငါ့သားတို့ချည်း တည်း၊ ဣတိ သညာယ-ဤသို့ မှတ်သဖြင့်၊ အဟံ-သည်၊ ဘူတဘဗျာနံ- ဖြစ်ပြီးသောသတ္တဝါ, ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏၎င်း၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီး

သောသတ္တဝါ,ဖြစ်ဆဲ,ဖြစ်လတ္တံ့သောသတ္တဝါတို့၏၊ဗိတာ-အဖတည်း၊ ရှိတိမညာဘိ-၏။ ။(အတ္ထော ဇာတာ အတ္တဇာ၊ဇလာဗုမှိ ဇာတာ ဇလာ ဗုဇာ၊သံသေဒေ ဇာတာ သံသေဒဇာ။ဥပဂတ္တွာ ပတန္တီတိ ဥပပါတာ၊ ဥပပါတာယေဝ ဩပပါတိကာ။ ဥပဂတ္တွာ ပတနံ ဥပပါတော။ ဥပ ပါတော ယေသန္တိ ဩပပါတိကာ)

(ရှာသရော,ကတ္တာ, နိမ္မာတာ ဟု ဟောပြီးပါလျက် မယာ ရှာမေ သတ္တာ နိမ္မိတာ ဟု ဟောခြင်း၌ အကြောင်းကို ပြလိုရကား ''ရှာဒါနိ'' စသည်မိန့်။ ။ရှာသရော ကတ္တာ နိမ္မာတာတိ ဝတွာပိ ပုန မယာ ရှာမေ သတ္တာ နိမ္မိတာတိ ငစနံ ကိမတ္ထိယန္တိ အာဟ၊ ရှာဒါနိ ကာရဏာဝသေ နာတိ အာဒိ၊ ဋီကာ)။ ။ရှာဒါနိ-၌၊ ကာရဏာဝသေန - အကြောင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သာဓေတု ကာမော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ - ပြီးစေလိုသော ဗြဟ္မာသည်၊''မယာ ရှာမေ သတ္တာ နိမ္မိတာ''တိ-၍၊ပဋိညံ ကတွာ-ဝန် ခံ၍၊ ''တံ ကိဿ ဟေတု''တိ အာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏။ ။ရှုဌဌဌန္တိ- ကား၊ ရှုတ္တဘာဝံ - ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်သို့၊ ဗြဟ္မဘာဝံ-ဗြဟ္မာ၏ အဖြစ်, ဗြဟ္မာဇာတ်သို့၊ ရှိတိအတ္တော - ဤကား အရကောက် အဘိဓေယျတ္တ တည်း၊(အယံပကာရော ရှုတ္တံ၊ ရှုတ္တဿ ဘာဝေါ ရှုတ္တတ္တံ။ ဗြဟ္မဘာဝံ ဖြင့် ရှုတ္တတ္တ၏ အရကောက်ကိုပြ၏။ ။ရှုမိနာမယန္တိ - ကား၊ အတ္တ နော-၏၊ ကမ္မဝသေန-ကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတာပိ-ဂုတေကုန်သော်ငြင်း၊ ဥပပန္နာပိစ-ဖြစ်ကုန်သော်ငြင်း၊ ကေဝလံ-ကမ္မသကာဘ ဉာဏ်နှင့် မရော မယှက် သက်သက်၊ မညနာမတ္တေနေဝ-အောက်မေ့မှတ်ထင်ကာမျှဖြင့် သာလျှင်၊ (အဓိမာနမဟုတ်ဟူလို၊ မညနာမတ္တေနေဝါတိ ဒိဋ္ဌိမညနာ မတ္တေနေဝ၊ နအဓိမာနဝသေန၊ ဋီကာ)၊ ။ရှုမိနာ-ဤဗြဟ္မာကြီးသည်၊ မယံ-တို့ကို၊ နိမ္မိတာ-ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏၊ ရှိတိ-သို့၊ မညမာနာ-၍၊ဝါ- ကြောင့်၊ဝါ-အောက်မေ့မှတ်ထင်ကုန်သော ဗြဟ္မာတို့သည်၊ (မညန္တီတိ မညမာနာ) ဝက်ဆိခြေန - ကောက်သော အပေါက်ဖြင့်၊ ဝက်အာဏာ- ကောက်သောဝို့,တံကျင်, မယ်နသည်၊ ဩနမတိဝိယ-ညွတ်သကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဩနမိတွာ-၍၊ တသောဝ-ထိုဗြဟ္မာကြီး၏သာလျှင်၊ ပါဒ မူလံ-ခြေရင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ - ရောက်ကုန်၏၊ ရှုတိ-ပြီးပြီ။ ။ဝဏ္ဏဝန္တ တရောစာတိ-ကား၊ ဝဏ္ဏဝန္တတရော-လူးချွန်လွန်ကဲသောအဆင်းရှိ၏၊ အဘိရူပေါ-လူးချွန်လွန်ကဲသော အဆင်းရှိ၏၊ ပါသာဒိကော - ကြည်

လင် ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ရုတိဗျဥ္ဇနာ- နက်တည်း။ ။ (ဝဏ္ဏံ အသသ အတ္ထီတိ ဝဏ္ဏဝန္တဲ့တရော၊ အတိရှုပေါ်ဖြင့် ဝဏ္ဏဝန္တဲ့တရ အရ ထူးချွန်လွန်ကဲသော အဆင်းရှိသူကို ယူဟု ပြ၏ အတိဖြင့် တရ ဖွင့်၏။ ။ ပါသာဒိကော-ဖြင့် အဓိပ္ပါယတ္ထအားဖြင့် ဖွင့်ပြ၏၊ ပသာဒံ ဇနေတီတိ ပါသာဒိကော။ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ၌ ဝဏ္ဏတရော ရှိမှ ယုတ္တတရ)။ ။ **မဟာသက္ခတာ ခေါ်ဘိ**-ကား၊ ရူသရိယ ပရိဝါရ ဝဒေသန-အစိုးရခြင်း, အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မဟာယသတရော-အလွန် ကြီး ကျယ်ခမ်းနားသော အစိုးရခြင်း, အခြံအရံရှိ၏။ ။(မဟာသက္ခကို မဟာ ဤသက္ခဟု ပဒဝိဘဒ်ပြု၊ ယသဖြင့် ဤသက္ခကို ဖွင့်၏၊ ဤသတိ အတိဘဝတိတိ ဤသော၊ မဟာန္တော ဤသော မဟေသော၊ အကြီး အကျယ် လွှမ်းမိုး တတ်သောသူ၊ မဟေသောတိ အက္ခာယတီတိ မဟေ သက္ခော-အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုးတတ်သောသူဟုပြောကြားအပ်သော သူ၊ မဟေသက္ခာနံ ဝိသေသောတိ မဟေသက္ခတရော၊အကြီးအကျယ် လွှမ်းမိုးတတ်သောသူဟု ပြောကြားအပ်သောသူတို့ထက် ထူးချွန် လွန် ကဲသောသူ)၊ ။ဌာနံ ခေါ် မနေဘဝိ-ကား၊ ခေါပန - စင်စစ်၊ ဇတံ ကာရဏံ-ထိုအကြောင်းသည်။

(ထိုကာရဏဟူသည် အဘယ်နည်း, ကာရဏသာမန်လော စော ဒနာရန်ကြောင့် 'သော တတော' စသည်မိန့်။ ။ကိံ ပနေတံ ကာရဏန္တိ အနုယောဂေနာဟ သော တတောတိ အာဒိ၊ ဋီကာ)။ ။သော-ထိုဖြဟ္မာ သည် တတော-ထိုပထမဈာန်ဘုံမှ၊ စဝိတွာ-ရုတေ၍၊ အညတြ-တပါး သောဘုံသို့ နဂန္တွာ-မသွား၊ ဣဓေဝ-ဤလူ့ဘုံသို့သာလျှင် အာဂန္တွာ တိ-ပြန်လာ၏၊တံ-ထိုလူ့ဘုံသို့ ပြန်လာသည်ကို၊သန္ဓာယ-၍၊ ဇတံ-ဌာနံ ခေါပနေတံဟူသောဤစကားကို၊ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ။(ပါဠိတော် ၌ ယံ အနက်မရှိ၊ တနည်း......''ယံ ယေန ဌာနေန-အကြောင်းအကြောင်း ဖြင့်၊ဝါ-ကြောင့်၊ဝါ,ယံ အာဂန္တွတိ-အကြောင်လာ၏၊ဇတံ-ဤသို့လာခြင်း သည်၊ ဌာနံခေါ - အကြောင်းဟုတ်သည်သာတည်း၊ ဝါ, ဇတံ ဌာနံ-ထို အကြောင်းသည်၊- ဝိဇ္ဇတိ ခေါ-ရှိသည်သာတည်း'' ဟုပေး)၊ ။အဂါ ရသ္မာတိ-ကား၊ ဂေဟာ-အိမ်မှ၊ (ဂေဟာဖြင့် နဂန္တွတိဘိ အဂါရံ ပြု၍ အဂါရအရ အိမ်အရကောက်ဟု ပြ၏)။ ။အနဂါရိယန္တိ-ကား၊ပဗ္ဗဇ္ဇာ- ရဟန်း၏အဖြစ်သို့။

(အနုဂါရိယံကို ပဗ္ဗဇ္ဇံဟူပြီ၊အဘယ်ကြောင့် အနုဂါရိယကို ပဗ္ဗဇ္ဇဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် 'ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဟိ' စသည်မိန့်)။ ။ ဟိကသ္မာ-ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ရဟန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အဂါရဿ-အိမ်၏၊ ဝါ-အိမ်နေသူလူ၏၊ ဟိတံ-အစီးအပွားဖြစ်သော၊ ကသိ ဂေါရက္ခာဒိကမ္မံ-လယ်လုပ်ခြင်း, နွားမွေးခြင်းစသောအမှုသည့်၊အတ္ထိ-၏၊ တံ ကသိ ဂေါရက္ခာဒိကမ္မံ-သည်၊ တတ္ထ-ထိုရဟန်းအဖြစ်၌၊ နတ္ထိ-မရှိ၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ အနုဂါရိယန္တိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (အဂါရေ ဝါသော အဂါရော၊ အိမ်၌နေသောလူ။ ။အဂါရဿ ဟိတံ အဂါရိယံ၊ အိမ်၏, ဝါ-အိမ်နေသူလူ၏ အစီးအပွားဖြစ်သော လယ်လုပ်ခြင်း, နွားမွေးခြင်း စသောအမှုရ၏၊ဟိတတဒ္ဓိတ်၊ဣယပစ္စည်း။ ။နတ္ထိ အဂါရိယံ ဧတ္ထာတိ အနုဂါရိယံ၊ပဗ္ဗဇ္ဇရ၏)။ ။**ပဗ္ဗဇတီ**ဘိ-ကား၊ ဥပဂစ္ဆတိ - ရောက်၏၊ (ဥပဂစ္ဆတိဖြင့် ပရှေး၌ရှိသော ဝဇဓာတ်သည် ဂတျတ္ထ၊ **တနည်း**...... ပ ဥပသာရဖြင့် အထူးပြုအပ်သော ဝဇဓာတ်သည် ဥပသက်မနဲ ဟော ဟုပြ၏)။ ။**ဘဝေဘ ပရံ နာနုဿရတီ**တိ-ကား၊တတော ပုဗ္ဗေ နိဝါသ တော-ထိုရှေးဘဝ၌ နေအပ်ခဲ့ဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်မှ၊ဝါ-ထက်၊(နိဝသိ ယိတ္ထာတိ နိဝါသော၊ပုဗ္ဗေ နိဝါသော ပုဗ္ဗေနိဝါသော၊ရှေးဘဝ၌နေအပ် ခဲ့ဘူးသောခန္ဓာ)ပရံ-နောက်၌၊ဝါ-အလွန်၊ဝါ-တပါးသော ပုဗ္ဗေနိဝါသ ကို၊နုဿရတိ-မအောက်မေ့နိုင်၊(သက္ကတ္ထ)၊သရိတုံ-ငှါ၊အသက္ကောန္တော- မတတ်နိုင်သည့်ဖြစ်၍၊ဝါ-ကြောင့်၊တတ္ထ-ထိုဒုတိယဘဝမျှ၌၊ ဌတွာ-၍၊ ဒိဋ္ဌိံ-မိစ္ဆာအယူကို၊ဂဏှာတိ-ယူ၏။ ။**နိစ္စော**ဘိအာဒိသု-တို့၌၊တဿ- ထိုရှေးဥုးစွာဖြစ်သောဗြဟ္မာ၏၊ ဥပပတ္တိံ-ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝါ-ပဋိသန္ဓေ ကို၊ အပဿန္တော-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်ဖြင့် မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ဉာဏ်ဖြင့် မမြင်သောကြောင့်၊နိစ္စောတိ-မြဲ၏ဟူ၍၊ဝဒတိ-၏၊မရဏံ- ကို၊အပဿန္တော-၍၊ဝါ-ကြောင့် ဓုဝေါတိ-မြဲ၏ဟူ၍၊ ဝဒတိ-၏၊ သဒါ ဘာဝတော - အခါခပ်သိမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **တနည်း**......ဇရာ ဘာဝတော - အိုခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ **သဿတော**တိ-မြဲ၏ ဟူ၍၊ ဝဒတိ - ၏၊ ဇရာနုသေနာပိ - အိုခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိပရိဏာမဿ - ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း၏၊ အဘာဝတော - မရှိခြင်း ကြောင့်၊ **အဝိပရိဏာမ ဓမ္မော**ဘိ - ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘော မရှိဟူ၍၊ ဝဒတိ-၏၊ ဧတ္တာဝရေ--ဤပထမဝါရ၌၊ သေသံ-ကြွင်းကျန်

လေလတ် စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာန မေဝ – ပေါ် လွင် ထင်ရှားသည် သာတည်း၊ ဏ္ဍတိ-ပြီးပြီ။ ။(သဒ္ဒါဘာဝတောတိ သဒ္ဒ္ဒါ ဝိစ္ဆမာနတ္တာ ဖွင့်ရကား ဋီကာအလို-'သဒ္ဒါဘာဝတော'သာ သင့်၊ ။ဂဏ္ဌိ အလို 'သဒ္ဒါဘာဝတော,ဇရာဘာဝတော' နှစ်ချက်သင့်၊ ။ဇရာဝသေနာဝိဒ္ဓ ဝိသဒ္ဒါဖြင့် မရဏာ ဝသေနာဝိ-ပေါင်း၊ ။ဇရာ ဝသေနာဝိတိ ဣတ္တ ဝိသဒ္ဒေန မရဏာဝသေနာပိတိ သမ္ပိဏ္ဍေတိ။ဋီကာ)

ဒုတိယဝါရေ-၌၊ဝိဒ္ဓာယ-မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ခိဍ္ဍာပဒေါသိကာ**-မည်ကုန်၏ ပဒူ**သိကာ**ဘိဝိ-၍လည်း၊ပါဠိ°-ကို၊ လိခန္တိ-ရေးကုန်၏၊ သာ-ထိုပဒူသိကာဟူသောပါဌ်သည်၊ အဋ္ဌကထာသံ-ထာ၌၊ နတ္ထိ-မရှိ။ ။(ခိဍ္ဍာယ ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိတိ ခိဍ္ဍာပဒေါသိနော၊ ဏီပစ္စည်း၊ ခိဍ္ဍာပဒေါသိနော ယေဝ ခိဍ္ဍာပဒေါသိကာ၊ ကိက သွတ္တတည်း၊ ။ တနည်း......ခိဍ္ဍာယ ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိတိ ခိဍ္ဍာပဒေါသကာ၊ ဏွု ပစ္စည်း၊ ဏ္ဍ,လာ၍ ခိဍ္ဍာပဒေါသိကာပြီး၏၊ ။**တနည်း**......ပဒုဿနံ ပဒေါ သော၊ ခိဍ္ဍာယ ပဒေါသော ခိဍ္ဍာပဒေါသော၊ ခိဍ္ဍာပဒေါသော ဧတေ သန္တိ ခိဍ္ဍာပဒေါသိကာ။ ဏိက-အဿတ္ထိ။ ။ဂုဟာဒိ သာနံ ဒိဃံ၊ ကစ္စည်း သုတ်ထောက်က ပဒူသိကာ ပို၍ ကောင်းရာ၏)။ ။**အတိဝေလံ**-ကား၊ အဘိကာလံ-အာဟာရသုံးဆောင်သောအချိန် လွန်အောင်၊ အတိ စိရံ-အာဟာရသုံးဆောင်သောအချိန်လွန်အောင်၊ ဏ္ဍတိ အဆွေ-နက် တည်း၊ (ဝေလံ အတိက္ကန္တိ အတိဝေလံ၊ အာဟာရူပဘောဂကာလံ အဘိက္ကမိတ္ဝာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ဋီကာ)။ ။**ဟာသခိဍ္ဍာရတိ ဓမ္မသမာ ပန္နာ**ဘိ-ကား ဟာသရတိ ဓမ္မဒ္ဓဝ-ရယ်ရွှင်ခြင်းဘို့၌ မွေ့လျော်ပျော် ပိုက် နှစ်ခြိုက်သော သဘောသို့ရင်း၊ ခိဍ္ဍာရတိဓမ္မဥ္စ-မြူးထူး ပျော်ပါး ကစားခြင်းတို့၌ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်သော သဘောသို့ရင်း၊ သမာပန္နာ အနုယုတ္တာ-အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ကေဠိဟသသုခဥ္စ ဝ-ကစားကုန်သော (ကစားခြင်းရှိကုန်သော) သူတို့၏ ရယ်ရွှင်ခြင်း ချမ်းသာကိုရင်း၊ ဝါ – ကစားကုန်သောသူတို့၏ ရယ် ရွှင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုရင်း၊ ကာယိက ဝါစသိကကီဠာသုခဥ္စ-ကေဠိ, ဟာသ, သုခမှ ကြွင်းသော ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော ချမ်းသာ, နှုတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်

သော ချမ်းသာကိုဂင်း၊ အနုယုတ္တာ-၍၊ ဝုတ္တပ္ပကာရရတိမွေ့သမင်္ဂီနော-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော မွေ့လျော်ခြင်းသဘောနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအဓိပ္ပါယ်သတ္တော-နက်တည်း၊ (ဟာသနံ ဟာသော၊ ခေဒနံ ကိဋ္ဌနံ ခိဋ္ဍာ၊ ဟာသောစ ခိဋ္ဍာစ ဟာသခိဋ္ဍာ၊ ဟာသခိဋ္ဍာသုရတိဓမ္မော ဟာသခိဋ္ဍာရတိ ဓမ္မော။ ။ကိဋ္ဍာ ယေသန္တေ ကေဋ္ဌိနော၊ ကေဋ္ဌိနံ ဟာသော ကေဋ္ဌိဟာသော၊ ကေဋ္ဌိဟာသံ သုခံ ကေဋ္ဌိဟာသသုခံ၊ ကေဋ္ဌိဟာသေန ဒါ ပဝတ္တံ သုခံ ကေဋ္ဌိဟာသ သုခံ။ ။ကာယေန ဝဋသော ကတံ ကာယိကံ၊ ဝါစသိကံ၊ ကိဋ္ဍာယ ပဝတ္တံ သုခံ ကိဋ္ဍာသုခံ၊ ကာယိကံစ ဝါစသိကံစ ကာယိက ဝါစသိကံ၊ ကာယိက ဝါစသိကံ ကိဋ္ဍာ သုခံ ကာယိကဝါစသိက ကိဋ္ဍာ သုခံ။ ။အနုယုတ္တာဖြင့် သံ, အာပုဗ္ဗ ပဒ ဓာတ်, အနုယုဥ္စနအနက်ဟောပြ၏။ ကေဋ္ဌိဟာသ။ပ။အနုယုတ္တာဖြင့် အရကောက်ပြ၏၊ ဟုတွာဖြင့် သမာပန္နာသည် ကြိယာဝိသေသနဟု ပြ၏၊ သမင်္ဂီနောဖြင့် အနုယုဉ္ဇန္တိ သမာပဇ္ဇန္တိတိ အနုယုတ္တာ၊ ကတ္တုသာဓနပြုဟုပြ၏)။ ။**သတိ သမ္မုသတိ**ဘိ-ကား၊ ခါဒနီယ ဘောဇနီယေသု-ခဲဘွယ်,ဘောဇဉ်တို့၌၊ သတိ-သည်၊ သမ္မုဿတိ-လွတ်၏၊ ဝါ, သတိ သမ္မုဿတိ - သတိလွတ်၏၊ ဝါ-သတိ မေ့လျော့၏။ ။ကိရ-ချဲ့၊ တေ ဒေဝါ-တို့သည်၊ ပုညဝိသေသာဓိဂတေန-ကောင်းမှုထူးကြောင့် ရအပ်သော၊ မဟန္တေန - ကြီးစွာသော၊ အတ္တနော-၏၊ သိရိ ဝိဘဝေန - အသရေစည်းစိမ်ဖြင့်၊ နက္ခတ္တံ-ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊ ကီဠန္တာ - မြူးထူးပျော်ပါးကစားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ကုန်သောကြောင့်၊ ဝါ-ကုန်သော၊ တေ ဒေဝါ-တို့သည်၊ တာယ သမ္ပတ္တိယာ - ထိုအသရေ စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏၊ မဟန္တတာယ-ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟာရံ - အစာ, အာဟာရကို၊ ပရိဘုဉ္စိမှ-စားပြီးကုန်ပြီ၊ နပရိဘုဉ္စိမှ-မစားရကုန်သေး၊ ဣတိပိ-သို့လည်း၊ နဇာနန္တိ-မသိကုန်၊ အထ-ထိုသို့မသိကုန်ရာအခါ၌၊ ဧကာဟာရာတိက္ကမေန တော - တကြိမ်သော အစာ အာဟာရကို လွန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ နိရန္တရံ-အမြဲမပြတ်, ထပ်ခါ ထပ်ခါ၊ ခါဒန္တာပိ-ခဲ စားကုန်သော်ငှင်း၊ ပိဝန္တာပိ-သောက်ကုန်သော်ငင်း၊ စဝန္တိယေဝ-ရွေတကုန်သည်သာတည်း၊ နတိဋ္ဌန္တိ-မတည်ကုန်။

(နိရန္တရံခါဒန္တာပိ ပိဝန္တာပိ စဝန္တိယေဝဟူပြီ၊ မပြတ်စားသောက်က မရွေတဲ တည်ကောင်းသည် မဟုတ်လော၊ အဘယ့်ကြောင့် ရွေတေ

ကုန်သနည်းဟု စောဒနာကို ပြုလိုသောကြောင့် ကသ္မာမိန့်)။ ။ကသ္မာ- ကား၊ ကမ္မဇတေဇသာ-ကံကြောင့် ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်၏၊ ဗလဝတာယ-အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ကရဇကာယဿ-ကရဇကာယ၏၊ ဝါ - သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်သော ကာယ၏၊ ဝါ - လက်ကြောင့်ဖြစ်သော ကာယ၏၊မန္ဒတာယ-အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းတည်း (ကေသရိရေ ပဂ္ဂေ ရဇော ကရဇော၊သုက်သွေးရ၏၊ ကရီယတိ ဂဗ္ဘာသယေ ခိပီယတီတိ ကရော၊သုက်သွေးရ၏၊ကရောတိ ပုတ္တေ နိဗ္ဗတ္တေတီတိဝါ ကရော၊ သုက်သွေးရ၏၊ ကရတော,ကရေနဝါ ဇာတော ကရဇော၊ ကရတော ဟတ္ထတော ဇာတောတိဝါ ကရဇော၊ ကရဇေန သမ္ဘူတော ကာယော ကရဇကာယော။ ။ဥဘယထာပိ ကရဇကာယန္တိ စတုသန္တတိ ရူပံ။ ဋီကာ)။ ။ဟိ-ချဲ့၊ မနုဿာနံ-တို့၏၊ ကမ္မဇတေဇော-သည်၊ မန္ဒော-နည်း၏၊ ကရဇကာယော-ကရဇကာယသည်၊ ဗလဝါ- အားကြီး၏၊တေသံ မနုဿာနံ-တို့အား၊ဝါ-တို့၏၊ တေဇသ-ကမ္မဇ တေဇောဓာတ်၏၊ မန္ဒတာယ – အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကရဇကာယဿ-၏၊ ဗလဝတာယ-အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သတ္တာဟမ္ပိ-ခုနစ်ရက်ကိုလည်း၊ အတိက္ကမိတွာ-၍၊ ဥဏှောဒက အစ္ဆယာဂုအာဒိဟိ-ရေနွေး, ယာဂုကျဲ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ- ကြည်သော ယာဂု,အဖတ်မပါသော ယာဂု အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထုံ- ကရဇကာယကို၊ ဥပတ္ထမ္ဘေတုံ – ထောက်ပံ့ နိုင်စေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ- တတ်ကောင်း၏၊ ဒေဝါနံ - တို့၏၊ တေဇော-သည်၊ ဗလဝါ – သည်၊ ဟောတိ–၏၊ ကရဇကာယံ-သည်၊မန္ဒံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊တေ ဒေဝါ- တို့သည်၊ ဧကံ အာဟာရဝေလံ- တကြိမ်သော အစာ စားချိန်ကို၊ ဝါ- တရက်မျှကို၊ အတိက္ကမိတွာဝ-လွန်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သဏ္ဌာတုံ- တည်းခြင်းငှါ၊ န သက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်။

(ဇဂ်ံ အန္ဓသတော ဗျဘိရေကတောဇ-ဒဿေတွာ ဥပမာသေနာပိ တံ အ.ဝိဘာရေန္တော ယထာနာမာတိ အာဒိမာဟ)။ ။ယထာနာမ- ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဂိမှာနံ-နွေလတို့၏၊ မဇ္ဈန္ဟိကေ - မွန်းတည့်ချိန်၌၊ တတ္တပါသာဏေ-နှလွန်ပူသောကျောက်၌၊ ထပိတံ - ထားအပ်သော၊ ပဒုမံဝါ-ကြာနီ, ကြာဖြူသည်လည်း၊ ဥပ္ပလံဝါ–ပဒုမအရမှ ကြွင်းသော ကြာ ဟူသမျှ သည်လည်း၊ သာယန္ဟ သမယေ – ညနေ အချိန်၌၊ ဃဋ

သတေနာဝိ-အိုးအရာဖြင့်သော်လည်း၊ သိဗ္ဗိယမာနမ္ပိ-ဖျန်းချွတ်, သွန်းလောင်းအပ်သော်လည်း၊ ပါကတိကံ-ပြကတေ့သဘောသည်၊ နဟော-တိ ယထာ-မဖြစ်၍သို့၊ဝိနဿတိ ယထာယေဝ-ပျက်စီးသည်သာကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ – ဤအတူသာလျှင်၊ ပန္တာ – နောက်မှ၊ နိရန္တရံ – အမြဲမပြတ်ထပ်ခါထပ်ခါ၊ ခါဒန္တာပိ - ခဲ စားကုန်သော်ငင်း၊ ပိဝန္တာပိ–သောက်ကုန်သော်ငင်း၊ စဝန္တိယေဝ - ရှတေကုန်သည်သာတည်း၊ န တိဋ္ဌန္တိ-မတည်ကုန်၊တေန-ကြောင့်၊''သတိယာ သမ္မောသာ တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိ''တိ-၍၊ ဘဂဝါ–သည်၊ အာဟ-ပြီ။

ပန-ပုစ္ဆာကိုပြအံ့၊ တေဒေဝါ-ထို ခိဍ္ဍာပဒေါသိက နတ်တို့ဟူသည်၊ ကတမေ - အဘယ်တို့နည်း၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ ဣမေဒေဝါ–ဤနတ်တို့တည်း၊ ဣတိ–သို့၊ကထာယံ–မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝိစာရဏာ-စိစစ်ခြင်းသည်၊ ကိဉ္စာပိနတ္ထိ–အကယ်၍ကားမရှိ၊ ပန-ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ဒေဝါနံ ကမ္ဗဇတေဇောဗလဝါဟောတိ ကရဇံ မန္ဒန္တိ-မန္ဒဟူ၍၊ အဝိသေသေန-အထူးမရှိသောအားဖြင့်၊ဇ္ဈ-သာမညအားဖြင့်၊ဝုတ္တတ္တာ-အဋ္ဌကထာဆရာဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဗဠီကာရဟာရူပဇီဝိနော-ကဗဠီကာရဟာရကိုမှီ၍အသက်မွေးကုန်သော၊ယေကေစိဒေဝါ-အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောနတ်တို့သည်၊ဧဝံ-ဤဆိုခဲ့တိုင်း၊ကရောန္တိ–နှ်၏၊ ကဗဠီကာရဟာရူပဇီဝိနော–ကုန်သော၊ တေယေဝ-ထို အလုံးစုံသော ကာမာဝစရနတ်တို့သည်သာလျှင်၊ စဝန္တိ–နှ်၏၊ ဣတိ–သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နှ်၏၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း။ ။(ပန သမ္မာဝနာဇောတက။ နတ္ထိ ဝိသေသော ဧတသာတိ အဝိသေသော၊နဝိသေသော အဝိသေသောဝါ တေန။ ၊တေယေဝဒွိ ဧဝဖြင့် ဝိတိဘက္ခသာဖြစ်သော ဖြပဋ္ဌာကန့်။ ၊ အဋ္ဌကထာယံ ဝိစာရဏာနတ္ထိဟူ၏၊ ထိုသို့စိစစ်ခြင်းမရှိသော် အဘယ်နတ်တို့ကို ခိဍ္ဍာပဒေါသိက ဆိုရမည်နည်း ဗုဒ်ကြောင့် ဒေဝါနံ ။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ မိန့်။ ၊ပြုကုန်၏ဟုဆိုတော်မူ၏၊အဘယ် ကြောင့်ပါနည်းဟု မေးရန်ရှိသောကြောင့် ဒေဝါနံ၊ပ၊အဝိသေသေန ဝုတ္တတ္တာမိန့်)

ပန-ဝါဒထူးကိုပြဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ–အချို့သော အာဘယဂိရိဝါသိတို့သည်၊ တေဒေဝါ-ထို ခိဍ္ဍာပဒေါသိကနတ်တို့ဟူသည်၊ နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိနော–နိမ္မာနရတိနတ်,ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟု–နှ်ပြီ၊ ။ဟိ–မှန်၊ဧတေ-ထို နိမ္မာနရတိနတ်,ပရနိမ္မိတ

ဝသဝတ္တိနတ်ဘို့ကို၊ ဣစ္ဆာပဒဿနမတ္တေနေဝ - ပျော်ရွှင်ခြင်းကြောင့် ပျက်စီးခြင်းမျှကြောင့်သာလျှင်၊ ဣစ္ဆာပဒေါသိကာတိ-၍၊ ဝုတ္တာ-နံ၏၊ ဣတိ-သို့ အာဟ-နံပြီ၊

တနည်း ...ဟိ-ကြောင့်၊ဧတေဒေဝါ-ထိုနတ်ဘို့သည်၊ ဣစ္ဆာပဒဿနမတ္တေနေဝ-ပျော်ရွှင်ခြင်းကြောင့် ပျက်စီးခြင်းမျှကြောင့်သာလျှင်၊ ဣစ္ဆာပဒေါသိကာတိ-၍၊ ဝုတ္တာ-နံ၏၊ ။ပန-ဝါဒထူးကိုပြဆိုဦးအံ့၊ ကေစိ-အချို့သော အာဘယဂိရိဝါသီတို့သည်၊ ဧတေဒေဝါ-ထိုဣစ္ဆာပဒေါသိကနတ်ဘို့ဟူသည်၊ နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနော-နိမ္မာနရတိနတ်, ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့တည်း၊ဣတိ-သို့၊အာဟု-နံပြီ။

ဣစ္ဆာပဒဿနမတ္တေနေဝ ပဟောတေ ဣစ္ဆာပဒေါသိကာတိဝုတ္တာ ဟူသော ဝါကျကို "တေယေဝ စဝန္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ" ဝါကျ နောင်ထားဟူ၏၊ အဋ္ဌကထာ၌ တေယေဝ စဝန္တီတိ ဒေဒိတဗ္ဗာ၊ ဣစ္ဆာပဒဿနမတ္တေနေဝ ပဟောတေ ဣစ္ဆာပဒေါသိကာတိ ဝုတ္တာ၊ ကေစိပနာဟု နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိနော တေ ဒေဝါတိ ဟု ရှိရမည်ဟူလို၊ ။ပထမအနက်ကား ......အဋ္ဌကထာရှိသော ပါဌ်အတိုင်း အနက်ပေးခြင်းဖြစ်၍ ဒုတိယအနက်ကား....ဋီကာ အလိုကျ ရှေ့,နောက် ပြင်၍ အနက်ပေးခြင်းဖြစ်၏။

ဋီကာအလိုကျ ပြင်ထားသောပါဌ်အတိုင်း "ဣစ္ဆာပဒဿန မတ္တေနေဝပဟောတေ ဣစ္ဆာပဒေါသိကာတိဝုတ္တာ" ဝါကျကို 'တေယေ ဝစဝန္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ' ဟူ၏၊ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော် ကာမာဝစရနတ်တို့သည်လည်း စုတေကုန်သည်မဟုတ်ပါလော ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့်'တေယေဝ စဝန္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ' ဟု ဆိုအပ်ပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် 'ဣစ္ဆာပဒဿနမတ္တေ နေဝ ပဟောတေ' စသည်မိန့် ဟု တက်ရမည်၊ဧတေအရကိုလည်း သာမညတွဲရမည်။

အဋ္ဌကထာရှိသောပါဌ်အတိုင်း ကေစိ၏ဒဋ္ဌိယူက ဧတေကို နိမ္မာနရတိ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိနတ်တို့ကိုဖွဲ့၍ ဝုတ္တာနောင် ဣတိ ရှိစေ၍ 'ဝုတ္တာ-နံ၏၊ဣတိ-သို့၊အာဟု-နံပြီ' ဟု အနက်ပေးရမည် ဟူလို။

ဝိဒ္ဓာယ ပဒုဿနမတ္တေနေဝ ဟောတေ ဝိဒ္ဓာပဒေါသိကာတိ ဝုတ္တာတိ အယံ ပါဌော၊ တေ ယေဝ စဝန္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာတိ တေသာနန္တရေ ပဋ္ဌိတဗ္ဗော တဒနုသန္ဓိကတ္တာ၊ အဃဋ္ဋေတ္တာနု သန္ဓိ၊ယဒိ သဗ္ဗေပိ ဇေံကရေန္တာ ကာမာဝစရဒေဝါ စဝေယျုံ၊ အထ ကသ္မာ ဝိဒ္ဓာပဒေါသိကာတိ နာမဝိသေသေန ဘဂဝတာ ဝုတ္တာတိ ဝိစာရဏာယ ဝေမာဟာတိ၊ဧတေန ဣမမတ္တံ ဒဿေ တိ၊သဗ္ဗေပိ ဒေဝါ ဇေံ စဝန္တာပိ ဝိဒ္ဓာယ ပဒုဿနသဘာဝမတ္တံ ပတိ နာမဝိသေသေန တထာ ဝုတ္တာတိ။ ယဒေကေ ဝဒေယျုံ ကေစိဝါဒ ပတိဋ္ဌာပကော ယံ ပါဌောတိ၊တဒယုတ္တမေဝ၊ ဣတိ သဒ္ဒန္တရိကတ္တာ အနန္တေ တဿ အဝိစ္ဆမာနတ္တာ။အဋ္ဌကေဟိ ပန တဿ ကေစိဝါဒ သမဝရောဓနံ အနန္တေ ဣတိသဒ္ဒေါ ယော ဇေတဗ္ဗောတိ။ဋီကာ)

ဧတ္ထ-ဤဒုတိယဝါရ၌၊ သေသံ-ကြွင်းကျန်လေလတ် စကားရပ်ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ။တတိယဝါရေ-၌၊မနေန-ရူသာပကတ,ပဒုဋ္ဌစိတ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊(ငြူစူစောင်းမြောင်းသော စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊)ပဒုဿန္တိ ဝိနဿန္တိ-ပျက်စီးကုန်၏။ဣတိ-ကြောင့်၊ **မနောပဒေါသိကာ**-မနောပဒေါသိကမည်ကုန်၏၊ ဧတေ-ထို မနောပဒေါသိက နတ်တို့ ဟူသည်၊ စာတုမဟာရာဇိကာ – က နတ်တို့ တည်း။

အပျော်လွန်ခြင်း၊ ဒေါသပြင်း၊ ချက်ခြင်းသေသည့် စတု, ဝတိံသာ။
ပျော်လွန်း သေဆုံး၊ ခြောက်ထပ်လုံး၊သိမ်းရုံးတနည်းလာ။

[ပရမတ္ထစက္ခု၊ဒီပဲယင်းဆရာတော်]

ကိရ–ချဲ့၊တေသု-ထိုစာတုမဟာရာဇိကနတ်တို့တွင်၊ ဧကော ဒေဝ ပုတ္တော-နတ်သားတယောက်သည်၊နက္ခတ္တံ-ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊ကီဠိဿာ မီတိ-ကစားအံ့ဟု၊ သပရိဝါရော–အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဝါ-တကွသော၊ ဧကော ဒေဝပုတ္တော–သည်၊ ရထေန-ရထားဖြင့်၊ ဝီထိံ–ခရီးသို့၊ ပဋိ ပဇ္ဇတိ-သွား၏၊ အထ-ထိုသို့ သွားသောအခါ၌၊ အညော-တပါးသော နတ်သားသည်၊နိက္ခမန္တော-ထွက်လတ်သော်၊ပုရတော-ရှေ့မှ၊ဂစ္ဆန္တံ- သော၊တံ-ထိုနတ်သားကို၊ဒိသွာ-၍၊ဘော–အချင်းတို့၊အယံ ကပဏော-

ဤနတ်မွဲသည် ဝါ-ဤအထိးကျန်သောနတ်သည်၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗိယ-အသစ်
အဆန်းကဲ့သို့သော၊ ဝါ-မမြင်ဘူးသကဲ့သို့သော၊ ဝါ- ရှေး၌ မမြင်ဘူး
သကဲ့သို့သော၊ ဇာတံ-ဤစည်းစိမ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ပီတိယာ-ဖြင့်၊ ဝါ-
ကြောင့်၊ဥဗ္ဗုမာတောဝိယ-ဖူးဖူးရောင်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-ဖူးဖူးကြွသကဲ့
သို့ရှင်း၊ ဝါ-ဖူးဖူးတက်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဝါ-ဖူးဖူးရောင်လျက် ကြွတက်
သကဲ့သို့ရှင်း၊ပီတိယာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဘိန္နမာနောဝိယ စ-ပေါက်ကွဲ
အံ့သကဲ့သို့ရှင်း၊**တနည်း** .. ပီတိယာ-သည်၊ဘိန္ဒမာနေဝိယ စ-ဖေါက်
ခွဲဖျက်ဆီးအပ်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဂစ္ဆတိတိ-သွား၏ဟူ၍၊ ကုဏ္ဍလိ-အမျက်
ထွက်၏၊ပုရတော-မှ၊ ဂစ္ဆန္တော ပိ - သွားသော နတ်သားသည်လည်း၊
နိဝတ္တိတွာ-ပြန်လည်၍၊ ကုဒ္ဓ-အမျက်ထွက်သော၊ တံ-ထိုနတ်သားကို၊
ဒိသွာ-၍၊ ကုဒ္ဓါနာမ-အမျက်ထွက်သောသူတို့မည်သည်၊ သုဝိဇာနနာ-
သိလွယ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဿ-ထို
နောက်က လိုက်သော နတ်သား၏၊ ကုဒ္ဓဘာဝံ-အမျက်ထွက်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ဥ တွာ-၍၊တွံ ကုဒ္ဓေါ-မင်းအမျက်ထွက်သော်လည်း၊(ထွက်
ပေမဲ့) မသ့် ကိံ ကရိဿတိ-ငါ့မှာ ဘာဖြစ်အံ့နည်း၊ အယံ သမ္ပတ္တိ-ဤ
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို မယာ-သည် မယ့်-၏၊(ထည့်) ဒါနသီလာဒိနံ-ဒါန
သီလစသည်တို့၏၊ဝသေန-ဖြင့်၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်၏၊တုယှံ-၏၊ ဒါနသီလာ
ဒိနံ-တို့၏ ဝသေန-ဖြင့်၊နလဒ္ဓါ-မရအပ်၊ဝါ -ရအပ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိ-
သို့၊ ပဋိကုဏ္ဍလဘိ - တဘန် (ပြန်၍) အမျက်ထွက်၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဧကဿ-
တယောက်သည်၊ ကုဒ္ဓေ - အမျက် ထွက်သည်ရှိသော်၊ ဒုတိယော -
တယောက်သည်၊ အကုဒ္ဓေါ - အမျက်မထွက်သေးမူကား၊ ရက္ခတိ-
စောင့်သေး၏၊ပန-ဆက် ဝါ-အနွယကိုဆိုအံ့၊ဥဘောသု-နှစ်ယောက်တို့
သည်၊ ကုဒ္ဓေသု-အမျက်ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကဿ-တယောက်
သော နတ်သား၏၊ ကောဓော-အမျက်သည်၊ ဣတရဿ-တယောက်
သောနတ်သား၏၊ကောဓဿ-အား၊ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်၊ ဟော
တိ-၏၊ တဿာပိ-ထိုတယောက်သော နတ်သား၏လည်း၊ ကောဓော-
သည် ဣတရဿ-တယောက်သော နတ်သား၏၊ကောဓဿ-အား၊ပစ္စ
ယော-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ဥဘော-နတ်သားနှစ်ယောက်
တို့သည်၊ ဩရောဓာနံ-မောင်းမမိဿံ အခြွေအရံ နတ်သမီးတို့သည်၊
ကန္ဒန္တာနံယေဝ-ငိုကြွေးကုန်စဉ်ပင်လျှင် စဝန္တိ-ကုန်၏၊အယံ-ဤပုတေ

ခြင်းသည်၊ဧတ္တ-မနောပဒေါသိကာအမည်ရသော ဤစာတုမဟာရာဇိက
နတ်တို့၌၊ ဓမ္မတာ-သဘော,တံတွာ,ဓမ္မတာတည်း၊ သေသံ-ကို၊ ဝုတ္တန
ယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ။(သဟ ပရိဝါရေန ယော
ဝတ္တတီတိ သပရိဝါရော၊ကောဒေါပုဗ္ဗော၊ ။အညောကို ကုဏ္ဍတိ၌,
အယံ ကပဏောကို ဂဏ္ဌတိ၌စပ်။ ။ပဏာတိ ဗျဝဟာရတိ တေနာတိ
ပဏော၊ ခနံ၊ ကုဏ္ဍိတော ပဏော ယဿာတိ ကပဏော၊ကုဝသ ကာ,
ရသော။ ၊ပဿိယိဿာတိ ဒိဋ္ဌံ၊နဒိဋ္ဌံ အဒိဋ္ဌံ၊ပုဗ္ဗေ အဒိဋ္ဌံ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗံ၊ ။
ကုဏ္ဍိနိုတိ ကုဋ္ဌ၊)

တက္ကိဝါခရ-၌၊အယံ-ဤတက္ကိသည်၊စက္ခာဒိန်-စက္ခုပသာဒ စသည်
တို့၏၊ ဘေဒံ-ပျက်ခြင်းကို၊ ပဿတိ-မြင်၏၊ စိတ္တံပန-စိတ်သည်ကား၊
ယသ္မာ-ကြောင့် ပုရိမံ ပုရိမံ-ရှေးရှေးဖြစ်သော စိတ်သည် (စိတ္တံ, ပုရိမံ
ပုရိမံ တို့ကို နိရုဇ္ဈတိ၌စပ်)၊ ။ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိမဿ - နောက်နောက်
ဖြစ်သော စိတ်အား၊ ပစ္စယံ-အနန္တရာဒိ ပစ္စယသတ္တိကို၊ ဒတွာ-၍၊ ဝါ-
ပစ္စယံ ဒတွာ-ကျေးဇူးပြု၍၊ နိရုဇ္ဈတိ-ချုပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ စက္ခာ
ဒိန်-တို့၏၊ ဘေဒတော-ချုပ်, ပျက် ခြင်းထက်၊ ဗလဝတရမ္ပိ - အပျက်
မြန်သည်လည်း ဖြစ်သော၊(ဘေဒံ, စပ်)စိတ္တဿ-၏၊ ဘေဒံ-ကို၊ နပဿ
တိ-မမြင်၊ တံ-ထိုစိတ်၏ ပျက်ခြင်းကို၊ အပဿန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊
ဝါ-သော၊ သော-ထိုတက္ကိသည်၊ ။ယထာနာမ-ဥပမာမည်သည်ကား၊
သကုဏော-ငှက်သည်၊ဧကံ ရုက္ခံ-သစ်တပင်ကို၊ ဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ ဧက
သ္မိံ ရုက္ခေ-၌၊ နိလီယတိယထာ - နားနေသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ - ဤအတူ
သာလျှင်၊ ဧကသ္မိံ အတ္တဘာဝေ - ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောသည်၊ ဘိန္နေ-
ပျက်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ-သည်၊အညတြ-တပါးသောအရပ်သို့၊ဂစ္ဆတိ-
သွား၏၊ ဣတိဂဟေတွာ-ဤသို့ယူ၍၊ ဧဝံ-‘‘အယံခေါ ဣဒံ ဝုစ္စတိ စက္ခုံ
ဣတိပိ’’ စသော ဤစကားကို၊ အာဟ-ပြီ၊ ဧတ္တ-ဤတက္ကိဝါခရ-၌၊ သေ
သံ-ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

အန္တာနန္တိကာတိ - ကား၊ အန္တာနန္တဝါဒ - အဆုံးရှိ, အဆုံးမရှိ
ဟူသော ဝါဒရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဝါ-အဆုံးရှိ၏, အဆုံးမရှိ,
အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိ, အဆုံးရှိသည်လည်း မဟုတ် အဆုံးမရှိ သည်လည်း
မဟုတ် ဟူသော ဝါဒရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ အန္တဝါ-အဆုံး
ရှိသော လောကကိုရင်း၊ အနန္တဝါ-အဆုံးမရှိသော လောကကိုရင်း၊

အန္တာနန္တံဝါ-အဆုံးရှိ အဆုံးမရှိသော လောကကိုဝါဒ၊ နေဝန္တာ နာနန္တံဝါ-အဆုံးရှိသည်လည်းမဟုတ် အဆုံးမရှိသည်လည်းမဟုတ်သော လောကကိုဝါဒ၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ ပဝတ္တဝါဒါ-ဖြစ်သော အယူဝါဒ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဉာတိအတ္ထော-နက်တည်း။ ။(အန္တာနန္တ ဝါဒါဖြင့် အန္တာနန္တဖြစ်သော လောကနှင့် သဟစရိတ ဖြစ်သောကြောင့် ကုန္တာ ပစရန္တိ စသည်ကဲ့သို့ ဌာနျူပစာရအားဖြင့်, ဝါ-အန္တာနန္တ ဖြစ်သော လောကလျှင် မှီရာရှိသောကြောင့် မဉ္စာဃောသန္တိ စသည်ကဲ့သို့ ဌာနျူပစာရအားဖြင့် ဝါဒသည် အန္တာနန္တမည်၏၊ ထိုဝါဒ ရှိသောကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အန္တာနန္တိက မည်၏ဟု ပြ၏။ ။ အန္တာနန္တ သဟစရိတော တန္နိဿယောဝါ အန္တာ နန္တေသုဝါ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ အန္တာနန္တဝါဒါ။ ။အမတိ ဂစ္ဆတိ ဘာဝေါ ဩသာနံ ဣတိ အန္တော၊ အမ ဂတျ, တပစ္စည်း၊ န အန္တော အနန္တော၊ အန္တော စ အနန္တော စ အန္တာနန္တော၊ အန္တာနန္တော ဧတေသံ အတ္ထီတိ အန္တာနန္တိကာ၊ ဤကား အန္တာနန္တိက ဟု ရှိတိုင်းသောပါဠ်အရ ဝိဂ္ဂဟပြုခြင်းတည်း။ ။**ဘာနည်း**......အန္တံဝါ စသည်ဖြင့် အန္တော စ အနန္တော စ အန္တာနန္တော စ နေဝန္တာ နာနန္တော စ အန္တာနန္တော ဟု သာမညနိဒ္ဒေသအားဖြင့်၊ ဝါ-နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ ကဲ့သို့ ဧကသေသအားဖြင့် အန္တာနန္တ မည်၏၊ အန္တာနန္တော ဧတေသံ အတ္ထီတိ အန္တာနန္တိကာ ပြုဟု ပြ၏။ ။အန္တာနန္တ သဟစရိတော ဝါဒေါ အန္တာနန္တော၊ ယထာ ကုန္တာ ပစရန္တီတိ၊ အန္တာနန္တသန္နိဿယောဝါ-ယထာ မဉ္စာ ဥက္ကုဋ္ဌိံ ကရောန္တီတိ။ ။အန္တော စ အနန္တော စ အန္တာနန္တော စ နေဝန္တာ နာနန္တော စ အန္တာနန္တောတွေဝ ဝုတ္တော သာမညနိဒ္ဒေသေန၊ ဧကသေသေန ဝါ နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနန္တိ အာဒီသု ဝိယ၊ ဋီကာ)

အန္တသညီ လောကသ္မိံ ဝိဟရတီတိ-ကား၊ ပဋိဘာဂနိမိတ္တံ-ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ-စကြဝဠာအဆုံး အပိုင်းအခြား ရှိအောင်၊ အဝဍ္ဎေတွာ-မပွားစေနိုင်မူ၍၊ တံပဋိဘာဂနိမိတ္တံ-ထိုကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ လောကောတိ-၍၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ လောကသ္မိံ-၌၊ အန္တသညီ-အဆုံးရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ-၏။ ။ပန-ပါး၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ-အောင်၊ ကတွာ-၍၊ ဝဍ္ဎိတကသိဏော-ပွားစေ

အပ်သောကသိုဏ်း၌၊ အနန္တံသညီ-အဆုံးမရှိဟုအမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ပန-ပါး၊ဥဒ္ဓံ-အထက်၌ရှင်း၊အဓော-အောက်၌ရှင်း၊စက္ကဝါဠပရိယန္တံ-ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ အဝဍ္ဎေတွာ-၍၊ တိရိယံ-ဘီလာကန့်လန့်၊ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ-ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊(နှစ်ပုဒ်လိုက်ပေး)ဝဍ္ဎေတွာ-၍၊ ဥဒ္ဓံ-၌ရှင်း၊အဓော-၌ရှင်း၊အန္တသညီ-အဆုံးရှိ၏ဟုအမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊တိရိယံ-ဘီလာကန့်လန့်၊ အနန္တသညီ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။တက္ကီ ဝါဒေရာ-ကို၊ပုဗ္ဗနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ။(ကသိဏပနာယံ အန္တာနန္တောတိ၊လောကိယတိ သံသာရ နိဿရဏတ္ထိကေဟိ ဒိဋ္ဌိဂတိကေဟိ အဝပဿိယတိ၊ လောကိယန္တိ ဝါ ဧတ္ထ ဧေဟိ ပုညာပုညာနိ တဗ္ဗိပါကောစာတိ လောကောတိ သင်္ချံ ဂတဿ အတ္ထနော။ ။ စက္ကဝါဠပရိယန္တံ ကတ္ဝာတိ အဓိကာရဝသေန ယောဇေတဗ္ဗံ။ ။ဝုတ္တနယေနာတိ တက္ကယတိတိ တက္ကီတိ အာဒိနာ သဗ္ဗတော စတုဗ္ဗိဓော တက္ကီတိအာဒိနာ အတ္ထတော စ သဿတဝါဒေ ဝုတ္တနယေန။ ။ဋီကာ)

(အန္တာနန္တိက လေးယောက်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိက၌ဝင်လေသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် ဣမေ စတ္တာရောပိစသည်မိန့်)။ ။ စတ္တာရောပိ-လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ-ဤမိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ အတ္တနာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာနုသာရေနေဝ-မြင်ဘူးသည်ကို အစဉ်အောက်မေ့သဖြင့် သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌိယာ-မိစ္ဆာအယူ၏၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေသု - ကတ္ထု၌၊ ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်ကုန်၏၊ ဝါ-သွင်းအပ်ကုန်၏။

နမရတိ-အပိုင်းအခြားမရှိ၊ ဝါ-မှုမသေ၊ ဝါ-မပြတ်သား,မဝင်ကျ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **အမရာ**-မည်၏၊ သာ-ထိုအမရာဟူသည်ကား အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း။ ။ဧဝန္တိပိမေနောတိအာဒိနာနယေန-ဧဝန္တိပိ မေနော ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ပရိယန္တရဟိတာ - အပိုင်းအခြားကင်းသော၊ ဝါ-အပိုင်းအခြားမရှိသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ-မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဋ္ဌိစေဝ-မိစ္ဆာအယူသည်၎င်း၊ ဝါစာစ-စကားသည်၎င်း၊ အမရာ-အမရာမည်၏၊ ဣတိ-အဖြေတည်း။ ။ဝိဝိဓော-ဧဝန္တိပိ မေနောစသော အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော၊ ခေပေါ - ပစ်လွှင့်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဝိက္ခေပေါ**-ဝိက္ခေပမည်၏၊ အမရာယ-အပိုင်း

အခြားမရှိသော၊ ဝါ-အပိုင်းအခြားမှကင်းသော၊ ဝါ-မူမသေသော၊ ဝါ-မပြတ်သား, မတိကျသော၊ ဒိဋ္ဌိယာ-မိစ္ဆာအယူဖြင့်ရင်း၊ ဝါစာယစ-စကားဖြင့်ရင်း၊ ဝိက္ခေပေါ-အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းတည်း၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ အမရာဝိက္ခေပေါ-မည်၏၊ သော-ထိုအပိုင်းအခြားမရှိသော၊ ဝါ-အပိုင်းအခြားမှကင်းသော၊ ဝါ-မူမသေသော၊ ဝါ-မပြတ်သား, မတိကျသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းသည်၊ ဧတေသံ-ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့အား၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အမရာဝိက္ခေပိကာ-အမရာဝိက္ခေပိက မည်ကုန်၏။ ။(နမရတိပုဒ်ကို အပိုင်းအခြားမရှိဟု အနက်ပေးခြင်းကား "ပရိယန္တရဟိတာ, အပရိယန္တဝိက္ခေပံ" ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတည်း၊ မူမသေဟူသောအနက်ကား......ဆရာ၊မပြတ်သား,မတိကျဟုပေးခြင်းကား နမရတိတိ ဝေမေဝါတိ သန္နိဋ္ဌာနာဘာဝေန နဉပစ္ဆိဇ္ဇတိ ဖွင့်သောဋီကာသစ်,နမရတိတိ နဥစ္ဆိဇ္ဇတိ ဖွင့်သော ဋီကာဟောင်းတို့နှင့် အညီတည်း။ ။နမရတိတိ အမရာ၊ဝိဝိဓော ခေပေါ ဝိက္ခေပေါ၊အမရာယ ဝိက္ခေပေါ အမရာဝိက္ခေပေါ၊ အမရာဝိက္ခေပေါ ဧတေသံ အတ္ထီတိ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ အမရာဝိက္ခေပ ပုဒ်၏အရကား ဒိဋ္ဌိပြခန်းသော ဝိဂ္ဂဟပုဒ်မချ၊ ထိုဝိဂ္ဂဟပုဒ်၏ သမာသ, ပြာပဒ္ဓကနှင့် ဌာနီ ဌာန စပ်ခြင်းသမ္ဗန်ကို ဌာနူပစာအားဖြင့် ရ၏၊ကိုကပဒ္ဓည်း၏ အရကား သမာသပြာပဒ္ဓကရ၏၊ ကောပနေသော အမရာဝိက္ခေပေါတိ၊ တထာပဝတ္တော ဒိဋ္ဌိပဓာနော တာဒိသာယ ဝါစာယ သမုဋ္ဌာပကော စိတ္တုပ္ပါဒေါယေဝ၊ ဋီကာ။ ။တနည်း......ဝိက္ခိပတိ ဝိဝိဓံ အပနေတီတိ ဝါ ဝိက္ခေပိနော၊အမရာယ ဝိက္ခေပိနော အမရာဝိက္ခေပိနော၊ အမရာဝိက္ခေပိနော ယေဝ အမရာဝိက္ခေပိကာ ပြု။ ဋီကာ)

အပရေ-သော၊ နယော-ကို၊ မယာ - သည်၊ ဝုစ္စတေ - အံ့၊ အမရာ နာမ-အမရာမည်သည်၊ ဧကာ-တခုသော၊ မစ္ဆဇာတိ-ငါးမျိုးတည်း၊ ဝါ-ငါးဇင်းတည်း၊ သာ-ထိုအမရာမည်သော ငါးသည်၊ ဝါ-ငါးဇင်းသည်၊ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာဒိဝသေန-ပေါ်ခြင်း, ငုပ်ခြင်း,(ပေါ်ချီ, ငုပ်ချီ) အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒကေ-ရေ၌၊ သန္ဓာဝမာနာ-ပြေးသွားသည်, ဝါ-သွားသည်ဖြစ်၍၊ ဂဟေတုံ-ဘမ်းယူခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ ယထာ-မလွယ်ကူ သကဲ့သို့၊ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အယမ္ပိဝါဒေါ-

ဤဝါဒသည်လည်း၊ ရှုတောစ – ဤမှဒုင်း၊ ရှုတောစ-ဤမှဒုင်း၊ သန္တာ
ဝတိ – ပြေးလွှား၏၊ ဝါ-သွား၏၊ ဂါဟံ – ငုံမြဲခြင်းသို့၊ နဉပဂစ္ဆတိ-
မရောက်၊ ရှုဘိ-ကြောင့်၊ **အမရာဝိက္ခေပေါ**တိ-၌၊ ပုစ္ဆာ-၏၊ သော
အမရာဝိက္ခေပေါ-ထိုငါးဖမ်းကဲ့သို့သော အထူးထူး အပြားပြားရှိသော
ပြန့်လွင့်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ငါးဖမ်း၏ ပြန့်လွင့်ခြင်း ကဲ့သို့သော အထူးထူး
အပြားပြားရှိသော ပြန့်လွင့်ခြင်းသည်၊ဧတေသံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာနံ-
တို့အား၊အတ္တိ-၏၊ရှုတိ-ကြောင့်၊ **အမရာဝိက္ခေပိကာ**-ကမည်ကုန်၏။ ။
(မန္တာဓာတိမှော အာတွာ ဘောတိ ဝဒန္တော မန္တာဓာတိ ပိသေသော
ဧသောတိ ဒသောတိ။ ။ငါး, ဥပမာနံ။ ဒိဋ္ဌိဂါဟာ ဥပမာပြစ်၏။ ။
အမရာနာမ။ပ။ ဝေမေဝ ဖြင့် 'အမရာဝိယ အမရာ၊ အမရာယ ဝိက္ခေပေါ
အမရာဝိက္ခေပေါ-ငါးဖမ်းကဲ့သို့သော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပြန့်
လွင့်ခြင်းတည်' ပြုဟု ပြ၏။ ။ဘာနည်း.....'အမရာယ ဝိက္ခေပေါ အမရာ
ဝိက္ခေပေါ၊ အမရာဝိက္ခေပေါ ဝိယ အမရာ ဝိက္ခေပေါ၊ ငါးဖမ်း၏ ပြန့်
လွင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ပြန့်လွင့်ခြင်းတည်း' ပြုဟု ပြ၏။ ။အမရာ ဝိက္ခေ
ပေါ ဧတေသံ အတ္ထိတိ အမရာဝိက္ခေပိကာ၊ ။ဘာနည်း.....အမရာဝိယ
ဝိက္ခိပန္တိတိ အမရာဝိက္ခေပိနော၊ အမရာဝိက္ခေပိနော ယေဝ အမရာ
ဝိက္ခေပိကာ ပြု။ ဋီကာ)

ကုဒ်ကုသလန္တိ ယထာဘူတံနပ္ပဇာနာတီတိ-ကား၊ ဒ.ပ – နိသော၊
ကုသလ ကမ္မပထေ – ကုသလကမ္မပထ တရားတို့ကို၊ ယထာ ဘူတံ-
မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်စွာ၊ ဝါ-မဖေါက်မပြန် မှန်ကန်သည် အားလျော်
စွာ၊ (ဘူတသာ အနုရူပံ ယထာဘူတံ) နပ္ပဇာနာတိ – မသိတတ်၊ ရှုတိ,
အဖွဲ့ာ-နက်တည်း။ ။**အကုသလေပိ**-အကုသလပုဒ်၌လည်း၊ဒ.သ–
နိသော၊ အကုသလကမ္မပထာဝ – အကုသလကမ္မပထ တရား တို့ကို
သာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတာ– အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ။**သော မမသ ဝိဃာ
တောတိ**-ကား၊ မသာ-သည်၊ မုသာ - လွဲသောစကားကို၊ ဘဏိတံ-
ပြောဆိုအပ်ပြီး ရှုတိ-သို့၊ ဝိပ္ပဋိသာရုပ္ပတ္တိယာ – နှလုံး မသာယာခြင်း
ကြောင့်၊ မမ-အား၊ ဝါ-၏၊ ဝိဃာတော – ပင်ပန်း ဆင်းရဲခြင်းသည်၊
အသာ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဒုက္ခံ-ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ - ဖြစ်ရာ၏၊
ရှုတိအဖွဲ့ာ-နက်တည်း၊(ဘဏိတံ ထောက်၍ မုသာ ဒုတိယန္တ နိပါတ်
ပုဒ်ဟုသိ၊ မမသကို မမ အသာ ပဒစ္ဆေဒပြု၊ ဝိဃာတောအရ ဒုက္ခ

ကောက်ဟု ပြ၏၊ ၊အသဓာတ်, ယေျပိဘတ်, ကုမိဓာတု သုတ်ကြီး ဖြင့် ဓာတွန် သနှင့်တကွ ယေျကို,သာ ပြု၍ အသ ပြီး၏)၊ ။**သောဝမေသ အနုရေသော**-ကား၊ သော ဝိဿာတော-ထို ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်း သည်၊မမ-အား ဝါ-၏၊ သင်္ဂဿဝေဝ-နတ်ရွာ၏ရင်း၊ မဂ္ဂဿစ-မဂ်၏ ရင်း၊ အနုရာယော-အနုရာယ် သည်၊ အဿ ဘဝေယျ-၏၊ ၊ **မုသာဝါဒေဘဿ မုသာဝါဒပရိဇေဂုစ္ဆာတိ**-ကား၊ မုသာဝါဒေ-မှား ယွင်း ဖေါက်ပြန် မမှန်သောစကား၌ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-မှ၊ ဩတ္တပ္ပေနစေဝ-ကြောက်လန့်သောကြောင့်ရင်း၊ ဟိရိယာစ-စက်ဆုပ် သောကြောင့်ရင်း။ ။**ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတီတိ**-ကား၊ ဝါစာယ- စကားဖြင့်၊ ဝိက္ခေပံ-အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့၊ အာ ပဇ္ဇတိ-၏၊ ။ကိံဒိသံ-အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောက်သနည်း၊ ဣတိ-မေးဘည်း။ အမရာဝိက္ခေပံ-အပိုင်း အခြားမရှိ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ-ဖြေဘည်း၊ ။အပရိယန္တဝိက္ခေပံ-အပိုင်းအခြားမရှိ အထူးထူး အပြားပြားရှိသောပစ်လွှင့်ခြင်းသို့၊အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား အမရာသဒ္ဒါ၏ အနက်တည်း၊ ဝါ-ဝါစာဝိက္ခေပ၏ အရကောက် ဣတိ ဝေယျတ္တတည်း၊ ။(ဝါစာဝိက္ခေပအရ, အမရဓာတိက အပရိယန္တ ဝိက္ခေပ ယူဟု ပြ၏)၊ ။**ဧဝန္တိပိ မေနေ္တာတိ**အာဒိသု-တို့၌၊ဧဝန္တိပိ မေ နော့တိ-ဟူသောစကားသည် အနိယမိတဝိက္ခေပေါ-အမှတ်မရှိ ပစ်လွှင့် ခြင်းသည်၊ဟောတိ-၏၊ (သဿတစသည်တို့တွင် တခုခုသောအပြား၌ မတည်မူ၍ ပစ်ပယ်ခြင်းဟူလို)။ ။**ဘဿာတိပိ မေနေ္တာတိ**-ဟူသော စကားဖြင့်၊ သဿတော အတ္တာစ လောကောစာတိ-၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ် သော၊သဿတဝါဒံ-သဿတဝါဒကို၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်၏။ ။**အညထာတိပိ မေနေ္တာတိ**-ဖြင့်၊သဿတတော အညထာပိတိ-၍၊ဝုတ္တံ-သော၊ ဧကစ္စသဿတံ-ဧကစ္စသဿတဝါဒကိုရင်း၊ ဧကစ္စအသဿတံ-ဧကစ္စ အသဿတဝါဒကိုရင်း၊ပဋိက္ခိပတိ-၏။ ၊**နောတိပိ မေနေ္တာတိ**-ဖြင့်၊ နဟောတိ တထာဂတော ပရမ္မရဏာတိ - ၍၊ ဝုတ္တံ-သော၊ ဥစ္ဆေဒံ- ဥစ္ဆေဒဝါဒကို၊ ပဋိက္ခိပတိ-၏၊ ၊**နောနောတိပိ မေနေ္တာတိ**-ဖြင့်၊ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိ-၍၊ဝုတ္တံ-သော၊တက္ကိဝါဒံ-တက္ကိဝါဒကို၊ ပဋိက္ခိပတိ-၏၊ဣတိ- ပြီးပြီ၊

ပန-အရကောက်အဘိဓေယျဗွကိုဆိုအံ့၊ သယံ-မိမိသည်၊ ဉာဒံ-ဤတရားသည်၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်လေလော၊ ဣတိဝါ-ဤသို့ဗုဒ်း၊ အကုသလံ-အကုသိုလ်လေလော၊ ဣတိဝါ-ဤသို့ဗုဒ်း၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိဉ္စိ-တပုံတခုကို၊ နဗျာကရောတိ-မပြောကြား, မဖြေဆို။ ။ဝါ-ထိုမှတပါး၊ ဉာဒံ-သည်၊ ကုသလံ-လော၊ ဣတိ ပုဋ္ဌော-သော်၊ ဇဝန္တိ ပိ-ဤသို့လည်း၊ ဝါ-ကုသိုလ်ဟူ၍လည်း၊ မေ-ငါ၏အယူသည်၊ နော-မဟုတ်၊ ဣတိဝဒတိ-ဤသို့ ပြောဆို၏၊ တထော-ထိုသို့ ကုသိုလ်မဟုတ်သည်ရှိသော်၊ အကုသလံကိံ-အကုသိုလ်လေသော၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မေးဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တထာတိပိ-ထိုသို့လည်း၊ ဝါ-အကုသိုလ်ဟူ၍လည်း၊ မေ-သည်၊ နော-မဟုတ်၊ ဣတိ ဝဒတိ-၏၊ ဥဘယထော-ကုသိုလ်, အကုသိုလ်နှစ်ပါးမှ၊ အညထာ ကိံ-တပါးလေလော၊ ဣတိ ဝုတ္တေ-သော်၊ အညထာတိပိ-ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တို့မှ တပါးဟူ၍လည်း၊ မေ-သည်၊ နော-မဟုတ်၊ ဣတိ ဝဒတိ-၏၊ တထော-ထိုသို့ ကုသိုလ်, အကုသိုလ် နှစ်ပါးမဟုတ်သည်ရှိသော်၊ တိပိဓေနာပိ-ကုသိုလ်, အကုသိုလ်, ကုသိုလ်အကုသိုလ်မှတပါး သုံးပါးအပြားဖြင့်လည်း၊ နဟောတိ-မဖြစ်လေသလော၊ တေ-သင်၏၊ လဒ္ဓိ-အယူသည်၊ ကိံ ဟောတိ-ဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တေ-သော်၊ နောတိပိ-သုံးပါးအပြားဖြင့် မဖြစ်ဟူ၍လည်း၊ မေ-သည်၊ နော-မဟုတ်၊ ဣတိ ဝဒတိ-၏၊ တထော-ထိုသို့သုံးပါးအပြားဖြင့်မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တေ-၏၊ လဒ္ဓိ-သည်၊ နောနော-သုံးပါး အပြားမှ တပါးလေလော၊ ဣတိ ဝုတ္တေ-သော်၊ နောနောတိပိ-သုံးပါးအပြားမှ တပါးဟူ၍လည်း၊ မေ-သည်၊ နော-မဟုတ်၊ ဣတိ ဇဝံ-သို့၊ ဝိက္ခေပမေဝ-အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဧကသ္မိံပိ ပက္ခေ-တခုမျှသောအဖို့၌လည်း၊ နတိဋ္ဌတိ-မတည်။ ။(သယံပန စသည်ဖြင့် အမရာဝိက္ခေပ ယူဟုပြ၏၊ ဇယံ ဟု ရှိက ''အယံ-ဤအမရာဝိက္ခေပိကပုဂ္ဂိုလ်သည်'' ဟုပေး)

ဆဲနွေ့ဝါ ဆဲဂေါ်ဝါတိ-ကား၊အသမ္ဗာဓာနန္တော ဝ-ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် မသိသော်သည်း၊ သဟာသာ-မရှုးစမ်း, မဆင်ခြင်, အဆောတလျှင်သာလျှင်၊ ကုသလမေဝ -ကုသိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ကုသလန္တိ-ကုသိုလ်ဟူ၍၊ ဝတွာ-၍၊အကုသလမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ အကုသလန္တိ-၍၊ဝတွာ-၍၊ မယာ-သည်၊ အသုကဿနာမ-ဤမည်သောသူအား၊ ဇဝံ

ဗျာကတံ-ဤသို့ဖြေကြားအပ်၏၊ တံ-ထိုသို့ဖြေကြားခြင်းသည်၊ သုဗျာကတံကိံ-ကောင်းစွာဖြေဒိခြင်းလော၊ ဣတိ-သို့၊ အညေ-နံသော၊ ပဏ္ဍိတေ-ပညာရှိတို့ကို၊ ပုန္ဓုတွာ-၍၊ တေဟိ-ထိုပညာရှိတို့သည်၊ (ဝုတ္တေစပ်) ဘဒြမုခ-ကောင်းသောမျက်နှာရှိသောပညာရှိ၊တယာ-သင်သည်၊ သုဗျာကတံ-ကောင်းစွာဖြေကြားအပ်၏၊တယာ-သည်၊ ကုသလမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ကုသလန္တိ-၍၊ အကုသလမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ အကုသလန္တိ-၍ ဗျာကတံ-ဖြေကြားအပ်၏၊ဣတိဝုတ္တေ-သော်၊ မယာ-နှင့်၊ သဒိသော-တူသော၊ ပဏ္ဍိတော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိဇဝံ-သို့၊ မေ-အား၊ တတ္ထ-ထိုသို့ဖြေရာ၌၊ ဝါ-ဖြေခြင်းကြောင့်၊ ဆန္ဒောဝါ-အားနည်းသောရာဂသည်၎င်း၊ရာဂေါဝါ-အားကြီးသောရာဂသည်၎င်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိအတ္ထော-အနက်တည်း။

(ဆန္ဒောဝါ ရာဂေါဝါ၌ ဆန္ဒအရ ဆန္ဒစေတသိက်ကိုကောက်ရမည်လော, ငါ-ဆန္ဒ ရာဂ အရတူလေသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ဖြေစသည်မိန့်)။ ။စ-ဆက်၊ ဝါ-ဆန္ဒရာဂတို့၏အထူးကို ပြဦးအံ့၊ဖြေ-ဤဆန္ဒရာဂ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဒုဗ္ဗလရာဂေါ-အားနည်းသော ရာဂသည်၊ ဆန္ဒော-ဆန္ဒမည်၏၊ ဗလဝရာဂေါ-အားကြီးသောရာဂသည်၊ ရာဂေါ-ရာဂမည်၏။ ။ပန-ပါး ဒေါသောဝါပဋိဃောဝါတိ-ကား၊ကုသလံ-ကို၊ အကုသလန္တိ-၍၊ဝတွာဝါ-၍၎င်း၊အကုသလံ-ကို၊ကုသလန္တိ-၍၊ဝတွာဝါ-၍၎င်း၊ အညေ-နံသော၊ပဏ္ဍိတေ-တို့ကို၊ ပုန္ဓိတွာ-၍၊ တေဟိပဏ္ဍိတေဟိ-တို့သည်၊ တယာ-သည်၊ ဒုဗျာကတံ-မကောင်းသဖြင့် ဖြေကြားအပ်၏၊ဣတိဝုတ္တေ-သော်၊ဖြေကမ္ဗိနာမ-ဤမျှလောက်ကလေးကိုလည်း၊ နဇာနာမိနာမ-မသိနိုင်တုံဘိ၏၊ ဣဘိ-သို့၊ တတ္ထ-ထိုသို့ဖြေရာ၌၊ ဝါ-ဖြေခြင်းကြောင့်၊မေ-အား၊ဒေါသောဝါ-အားနည်းသော ကောဓသည်၎င်း၊ ပဋိဃောဝါ-အားကြီးသောကောဓသည်၎င်း၊အဿ-၏၊ဣတိအတ္ထော-နက်တည်း။ ။ဣဓဝပိ-ဒေါသောဝါ ပဋိဃောဝါဟူသော ဤနေရာ၌လည်း၊ ဒုဗ္ဗလကောဓော-အားနည်းသောကောဓသည်၊ ဒေါသော-ဒေါသမည်၏၊ ဗလဝကောဓော-အားကြီးသောကောဓသည်၊ ပဋိဃော-ပဋိဃမည်၏။ ။(အပိ သမ္ပိဏ္ဍာန၊နာမ ဂရဟာ၊ ဤမျှလောက်ကလေးကိုမသိဘိသေး၏၊ ထိုထက်အလွန်သိခြင်း၌ကား ဆိုဘွယ်မရှိဟူလို။ ။ဖြေကမ္ဗိ နာမာတိဖြေ အပိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍာနေ ဝတ္တတိ၊နာမသဒ္ဒေါ ဂရဟာ

ယံ၊နကောဝလံ ရူဘော ဥတ္တရိတရမေဝ၊အထခေါ ဗွေကမ္ဗိ နစ္စာနာမိ နာမ၊ပဂေဝ တဒုတ္တရိစ္စာနနေတိ အဓိပ္ပာယော။ ။ဋီကာ)

(တံ မမဿ ဥပါဒါနံ၌ တံ သဒ္ဒါဖြင့် အဘာယ်ကိုစွဲရမည်နည်း၊ဆန္ဒ, ရာဂ,ဒေါသ,ပဋိဃ လေးပါးလုံးကိုစွဲရမည်လော၊သော မမဿ ဝိဃာတော၌ သောသဒ္ဒါဖြင့် အဘာယ်ကိုစွဲရမည်နည်း၊ ယံ မမဿ ဥပါဒါနံကို စွဲရမည်လော စောဒနာရန်ကြောင့် တံ မမဿ ဥပါဒါနံ့စသည်မိန့်)၊ ။

တံမမဿဥပါဒါနံ သောမမဿ ဝိဃာတောတိ-ကား၊ တံ ဆန္ဒရာဂဒွ ယံ-ထို ဆန္ဒ,ရာဂ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ မမ-အား၊ ဥပါဒါနံ-စွဲလမ်း တတ်သော တရားသည်၊ အဿ-၏၊ ဒေါသပဋိဃဒွယံ-ဒေါသ, ပဋိဃ နှစ်ပါးအပေါင်းသည်၊ မမ-အား၊ ဝိဃာတော-နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ် သောတရားသည်၊အဿ-၏။ ။ဝါ-ကား၊ဥဘယမ္ပိ-ရာဂ,ဒေါသ နှစ်ပါး သည်သည်း၊ ဒဠှဂ္ဂဟဏာသေန-အာရုံကိုမြဲစွာ ယူခြာတ် စွဲလမ်းတတ် သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပါဒါနံ-ဥပါဒါန်လည်းမည်၏၊ ဝိဟနနဋ္ဌေန- နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဃာတော-ဝိဃာတလည်း မည်၏။ ။ဟိ-မှန်၊ ရာဂေါ-သည်၊အမုဋ္ဌိတုကာမတာယ-လွှတ်ခြင်း၌ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမဏံ-အာရုံကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊ ဇလူ ကာဝိယ-မြွေ့ကဲ့သို့တည်း၊ ဒေါသော-သည်၊ဝိနာသေတု ကာမတာယ- ဖျက်ဆီးခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမဏံ-ကို၊ ဂဏှာတိ- ၏၊အာသိဝိသော ဝိယ-လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေကဲ့သို့တည်း။ ။ စ- ဆက်၊ ဧတေ ဥဘောပိ- ထိုနှစ်ပါးသော ရာဂ, ဒေါသ တို့သည် လည်း၊ ဝါ-တို့ကိုလည်း၊ သန္တာပကဋ္ဌေန-ပူပန်စေတတ်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ ဝိဟနန္တိယေဝ-နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲတတ်ကုန်သည်သာ တည်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ဥပါဒါနန္တိ စ-ဟူ၍၎င်း၊ ဝိဃာတောတိစ-ဟူ၍ ၎င်း၊ ဝုတ္တာ-နံ၏၊ သေသံ-ကြွင်းကျန်လေလတ် စကားရပ်သည်၊ပထမ ဝါရ သဒိသမေဝ-ပထမဝါရနှင့်တူသည်သာတည်း၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိယော ဧာ ဟိ ဥပါဒါနန္တိ အဘိဓမ္မေ ဝုတ္တာ၊ ဣဒါနိ သုတ္တန္တနယေန အဝိသေ သယောဇနံ ဒဿေတုံ ဥဘယမ္ပိဝါတိ အာဒိနာ။ ။ရာဂေါ ဟိတိ အာ ဒိနာ ရာဂဒေါသာနံ ဥပါဒါနဘာဝေ ဝိသေသဒဿနမုခေန တဒတ္ထ သမတ္ထနံ၊ ဋီကာ။ ။ဇလံ ဩကံ ဂေဟံ အာသာတိ ဇလူကာ၊ဩ,ကို ဉ ပြု၊ဇသတိ ဒိဗ္ဗတိတိဝါ ဇလူကာ၊ဇလခေါတ် ဥကြ ပစ္စည်း)

ပဋ္ဋိဘာဝေတိ-ကား၊ ပဋိဘာနေန-ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတာ-ပြည့်စုံကုန်သော၊ **နိပုဏာဝေတိ**-ကား၊ သဏှသုခုမ ဗုဒ္ဓိနော-သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ပညာရှိကုန်နေ၏၊ သုခုမံ-သိမ်မွေ့နူးညံ့သော၊ အတ္ထန္တရံ-အနက်အထူးကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈနသမတ္ထာ-ထိုးထွင်း၍ သိစွမ်းနိုင်ကုန်နေ၏၊ ။(ပဋ္ဌတိ သဘာဝဓမ္မေ ဇာနာတီတိ၊ ယထာ သဘာဝံဝါ ဂစ္ဆတီတိ ပဏ္ဍာ၊ ပဏ္ဍာ ယေသန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍာ ယေသူတိဝါ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍာယ ဣတာတိဝါ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍိစ္စေနဖြင့် ပဏ္ဍာ,သမန္နာဂတဖြင့် တ ဖွင့်ပြ၏။ ။ပဏ္ဍိတကား စိန္တာမယ, သုတမယ ပညာရှိ၊ နိပုဏကား ဝမ်းတွင်းပါ ပညာရှိ, နှစ်ပါးအထူး။ ။တေန သုတ စိန္တာမယပညာ ဝုတ္တာ၊ နိပုဏာတိ ဣမိနာ ပန ကမ္မနိဇ္ဇဏ္ဏံ ပဋိသန္ဓိပညာသင်္ခါတံ သဘာဝဗိကာဉနံ ဝုတ္တံ။ဋီကာ)။ ။**ကတပရပ္ပဝါဒေတိ**-ကား၊ ဝိညာတပရပ္ပဝါဒါစေဝ-ပြုအပ်, ဝါ-သိအပ်ပြီးသော တပါးသော အယူရှိကုန်သည်၎င်း၊ ပရေဟိ-သူတပါးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ကတဝါဒပရိစယာစ-ပြုအပ်, လေ့ကျက်အပ်,နှီးနှော အင်ပြီးသော ဝါဒရှိကုန်သည်၎င်း၊ဟောန္တိ-နှ်၏။ ။(ပရော ပဝါဒေါ ပရပ္ပဝါဒေါ၊ ကတော ပရပ္ပဝါဒေါ ယေဟီတိ ကတပရပ္ပဝါဒါ။ ၊ပရေဟိ ကတော ကတပရော၊ ကတပရော ဝါဒေါ ယေသန္တိ ကတပရပ္ပဝါဒါ၊ ။ဝိညာတဖြင့် ကရဓာတ် ဝိဇာနနတ္ထပြ၏၊ပရိစယာဖြင့်ကရဓာတ် သမုဒါစရဏတ္ထ ဟောဟုပြ၏။ ။ဥဘိန္နမ္ပိ ရာပန သမုဂ္ဂယနံ ယောန သာမညနိဒ္ဒေသံ ကေသေသံဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ဋီကာ)။ ၊**ဝါလဝေဓိရူပါတိ**-ကား၊ ဝါလဝေဓိဓနုဂ္ဂဟာသဒိသာ-ဝါလဝေဓိလေးသမားနှင့်တူကုန်၏ ဝါ-ခုနစ်ဖိတ်ခွဲပြီးသော သားမြီးများ (၏ အစွန်း) ကို ထိုးပစ်နိုင်သော လေးသမားနှင့်တူကုန်၏၊ ။(ဝါလဝေဓိ ဓနုဂ္ဂဟာသဒိသာဖြင့် ဝါလံ ဝိဇ္ဈတီတိ ဝါလဝေဓိ ပြု၍ ဓနုဂ္ဂဟာအရကောက်, ဝါလဝေဓိနော ရူပံဝိယ ရူပံ ယေသန္တိ ဝါလဝေဓိရူပါ ဟု ဥပမာဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ပြု ဟုပြ၏၊သဏ္ဌာဝေ ဘိန္နသဝါလဂ္ဂဿ အံသုကောဋိ ဝေဓကဓနုဂ္ဂဟာသဒိသာတိ အတ္ထော၊ ဋီကာ)။ ။**ဘေ ဘိန္ဒန္တာမညေတိ**-ကား၊ဝါလဝေဓိ-ဝါလဝေဓိလေးသမားသည် ဝါ-ခုနစ်ဖိတ်ခွဲပြီးသော သားမြီးများ၏အစွန်းကိုမှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားသည်၊ဝါလံ-ခုနစ်ဖိတ်ခွဲအင်ပြီးသော သားမြီးများကို၊ ဘိန္ဒတိဝိယ - ဖျက်ခွဲသကဲ့သို့၊ သုခုမာနိပိ-သိမ်မွေ့နူးညံ့ သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရေသံ-သူတပါးတို့၏၊ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ-မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊

အတ္တနော-၏၊ပညာဂတေန-ပညာဖြင့်၊ ဝါ ပညာဂတေန-ပညာအပြား
ဖြင့်၊ ဝါ-ဖေါက်ထွင်း၍သွားတတ်သော ပညာဖြင့်၊ ဘိန္ဒိတ္ဗာ ဝိယ-ဖျက်
ခွဲကုန်သကဲ့သို့၊စရန္တိ-နံ၏၊ ဣတိအတ္ထော-အနက်တည်း။ ။(ဝိယဖြင့်
မညေ ဥပမာဇောတကဟုပြ၏၊ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၌ ဂတ တဗ္ဘော၊ပညာဂတေ
န၌ ပဌမအနက်အလို ဂတ တဗ္ဘော၊ဒုတိယအနက်အလို ဂတ ပဘေဒ
ဟော၊ တတိယအနက်အလို ဂတ ဝိဂ္ဂါနဂ္ဂ ဟောတည်း)။ ။**တေမံ
တည့်ဲတိ**-ကား၊တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊မံ-ကို၊ တေသု ကုသ
လာ ကုသလေသု-ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့၌။ ။**သမနုယုဉ္ဇန္တီ**-
ကား၊ ကုသလံကိံ-ကုသိုလ်လေလော၊ အကုသလံကိံ-အကုသိုလ်
လေလော၊ ဣတိ-သို့၊အတ္တနော-၏၊ လဒ္ဓိံ-အယူကို၊ ဝဒ-ပြောဆိုလော့၊
ဣတိ-သို့၊လဒ္ဓိံ-ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ-မေးကုန်, စိစစ်ကုန်ရာ၏၊ ။**သမနုဂါ
ဟေန္တိ**-ကား၊ ဣဒံနာမာတိ-ဤမည်သော တရားဟူ၍၊ ဝါ-ဤမည်
သော ကုသိုလ်တရားဟူ၍၊ ဝါ-ဤမည်သော အကုသိုလ် တရားဟူ၍၊
ဝုတ္တေ-သော်၊ကေန ကာရဏေန-ဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိမတ္ထံ-
ထိုအနက်ကို၊ ဂါဟေန္တိ-ယူရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ကာရဏံ-ကို၊
ပုစ္ဆန္တိ - မေးကုန်, စိစစ်ကုန်ရာ၏၊ ။**သမနုဘာသန္တိ**-ကား၊
ဣမိနာနာမ ကာရဏေနာတိ-ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့်တည်းဟူ
၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ကာရဏေ-အကြောင်း၌၊ဒေါသံ ဒဿေတွာ-အပြစ်ပြ
၍၊ တံ့-သည်၊ဣဒံ-ဤအကြောင်းကို၊ဝါ-ဤသဘောကို၊နဇာနာသိ-မသိ၊
ပန-ပါး၊ ဣဒံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဝါ-ဤတရားသဘောကို၊ ဂဏှ-လော့၊
ဣဒံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ဝိဿဇ္ဇေဟိ-စွန့်လော့၊ ဣတိဝေံ-သို့၊ သမနုယုဉ္ဇေယျုံ-
အဖန်တလဲလဲ မေးကုန်,စိစစ်ကုန်ရာ၏၊ (သမနုယုဉ္ဇေယျုံ-အယူကိုမေး
စိစစ်ကုန်ရာ၏၊ သမနုဂါဟေယျုံ-အကြောင်းကို မေးစိစစ်ကုန်ရာ၏၊
သမနုဘာသေယျုံ-အပြစ်ပြ၍, ဝါ-ဩဝါဒပေး၍ မေးစိစစ်ကုန်ရာ၏၊
လဒ္ဓိံ ပုစ္ဆန္တော သမနုယုဉ္ဇတိနာမ ကာရဏံ ပုစ္ဆန္တော သမနုဂ္ဂါဟတိ
နာမ၊ ဥဘယံ ပုစ္ဆန္တော သမနုဘာသတိနာမ။မဟာသီဟနာဒ,ဋီ။ ။
နသမ္ပာယေယျန္တိ - ကား၊ နသံမ္ပာဒေယျံ - မပြည့်စုံစေနိုင်ရာ၊ သမ္ပာ
ဒေတွာ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ကထေတုံ-ငှါ၊ နသက္ကုဏေယျံ-မတတ်နိုင်ရာ၊
ဣတိအတ္ထော-ဤကား ယောဇိဘတ်၏ အနက်တည်း၊ (သမ္ပာဒေယျံဖြင့်
သံပုဗ္ဗ ပဒဓာတ်မှ ဒကို ယပြု၍ သမ္ပာယေယျပြီး၏ဟုပြ၏။သမ္ပာဒေတွာ

ကထေတုံ နသက္ကုဏောယျံဖြင့် ဧယျဝိဘတ် သာမတ္ထိယ အနက်ဟောဟု ပြ၏)။ ။**သောမမဿ ဝိဃာတော**တိ-ကား၊ ပုနပ္ပုနံ-အမြဲမပြတ် အဖန်ဖန်အထပ်ထပ်၊ တွေ့ဝိ-ပြောဆို၍လည်း၊ ယသ္မိံ အသမ္မာဒနံနာမ-အကြင်မပြည့်ဝုံစေနိုင်ခြင်းမည်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သော အသမ္မာဒနော - သည်၊ မမ-အား၊ ဝိဃာတော-ဆင်းရဲသည်၊ အဿ-၏၊ ဩဋ္ဌ တာလု ဇိဝှါ ဂလ သောသနဒုက္ခမေဝ-နှုတ်ခမ်း, အာစောက်, လျှာ, လည် ခြောက်ကပ်ခြင်း ဆင်းရဲသည်သာလျှင်၊ အဿ-၏၊ ဉာတိအတ္ထော-နက်တည်း၊ ဧတ္တာဝ-ဤ တတိယဝါရေ၌လည်း၊ သေသံ-သည်၊ ပထမဝါရေ သဒိသမေဝ-တည်း။ ။ (သောမမဿ ဝိဃာတော၌ သောသည် အနုဘူတဝိသယဖြစ်၍ နသမ္မာယေယျံ ကြိယာ၌ပဲဟု ပြ၏၊ ဝိဃာတဟူသည် စိတ္တဝိဃာတမဟုတ်၊ ဩဋ္ဌ, တာလု, ဇိဝှါ, ဂလ သောသနဒုက္ခဟုပြ၏)။ ။**မန္တော**တိ-ကား၊ မန္တပညာ-နှင့်၊ သော, ဝါ-မထက်သော၊ ပညာရှိ၏၊ (မန္တာ အဘိက္ခာ ပညာ ယဿာတိ မန္တော)။ ။(မန္တော သာ ပါဠိ၌ရှိပါလျက် မန္တပညာဖွင့်ခြင်းသည် အဘယ်သို့သင့်နိုင်ရာအံ့နည်း စောဒနာရန်ကြောင့် အပညဿော ဝေတံ နာမံဒိန္န)။ ။ဧတံ-ဤမန္တောဟူသောအမည်သည်၊ အပညဿဝ-နှင့်သော, ဝါ- မထက်သောပညာရှိသောသူ၏သာလျှင်၊ နာမံ-တည်း၊ (မန္တပညာတိ ဝဏ္ဏိတုံ န ယုတ္တံ စောဒနာ၊ နနုပါဠိယံ မန္တောတိ ယေဝ ဝုတ္တံ၊ စောဒကာဘောဂ၊ ပါဠိယံ မန္တောတိ ယေဝ ဝုတ္တတ္တာ၊ စောဒကာဘောဂဟေတု၊ မန္တပညာတိ ဝဏ္ဏိတုံ ယုတ္တံ၊ ပရိဟာရ၊ အပညဿော ဝေတံ နာမံ၊ ပရိဟာရော ဘောဂ၊ အပညဿေဝေတဿ နာမတ္တာ၊ ပရိဟာရောဘောဂဟေတု)။ ။**မောမူဟော**တိ-ကား၊ အတိသမ္မူဠှော-အလွန်တွေဝေသည်ဖြစ်၍၊ ။ (အတိသမ္မူဠှော ဖြင့် မောဟမူဟ ဆိုလိုလျက် ဟ, တလုံးချေ၍ ဧကာလောပ နိရုတ္တိနည်းဖြင့် မောမူဟဟုပြီး၏၊ ''သဒ္ဒါဘူနှစ်ရပ်၊ ဆင့်လာတက၊ အဘျာတိသယ''နှင့် အညီ အတိသယတ္ထဟောဟုပြ၏။ မောဟမူဟောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟကာရလောပေန မောမူဟောတိ ဝုတ္တံ၊ တဋ္ဌ အတိသယတ္ထဒီပကာ၊ ဋီကာ)။ ။**မောဟတိ တာသာဂမော**တိ အာဒိသု-တို့၌၊ သတ္တော-ကို၊ တထာဂတောတိ- ၌၊ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏။ ။ဧတ္ထ-ဤ၌စတုတ္ထဝါရေ၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဣမေ စတ္တာရောပိ-ဤ လေးယောက်သော ဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်း၊ ဝါ-ဟုကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ပဝတ္တ

ဓမ္မာနုသာရေနေဝ – ဖြစ်သောတရားကို အစဉ် အောက်မေ့သဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဒိဋ္ဌိယာ-၏၊ ဓါ-ကို၊ ဂဟိတတ္တာ-ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗန္တ ကပ္ပိကေသု-ပုဗ္ဗန္တ
ကပ္ပိကတို့၌၊ ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်ကုန်၏၊ ဓါ-သွင်းအပ်ကုန်၏။ ။(သဗ္ဗေ-တထာ
ဂတောတိ အဓိပ္ပေတော ဖြင့်'တထာဂတ'ကို တထာ, အာဂတပဒဒွန္ဒ
ပြု၊ အာဂန္တွာတိတိ အာဂတော၊ တထာ အာဂတော တထာဂတော၊
ဒုတိယာတပ္ပုရိသ်ပြု၍ တထာ-တအရ သတ္တဝါကောက် ဟု ပြ၏)
အတ္တာစ-အတ္တသည်၎င်း၊ လောကောစ-လောကသည်၎င်း၊ အဓိစ္စ-
အကြောင်းကိုလွန်၍၊ ဓါ-အကြောင်းကင်း၍၊ ဓါ - အကြောင်းကိုမစွဲ
ထင်ရာစွဲ၍၊သမုပ္ပန္နော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဿနံ-မှားသော အယူသည်၊
အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ-မည်၏၊ဧတေသံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တံ-ထိုအကြောင်းကို
လွန်၍၊ ဓါ-ထိုအကြောင်းကင်း၍ဖြစ်သောအယူသည်၊ ဓါ-ထိုအကြောင်း
ကိုမစွဲ ထင်ရာစွဲ၍ ဖြစ်သော အယူသည်၊ **တနည်း**......ထိုအကြောင်းကို
လွန်၍၊ ဓါ-အကြောင်းကင်း၍ဖြစ်၏ဟူသောအယူသည်၊ ဓါ-အကြောင်း
ကိုမစွဲ ထင်ရာစွဲ၍ဖြစ်၏ ဟူသောအယူသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊
အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ-ကမည်ကုန်၏၊ **အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ**-ကား၊ အကာရဏ
သမုပ္ပန္နံ-အကြောင်းကိုလွန်၍၊ ဓါ-အကြောင်းကင်း၍ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဓါ-
အကြောင်းကိုမစွဲ ထင်ရာကိုစွဲ၍ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ပညပေန္တိ-ကုန်၏၊ ။
(အဓိစ္စ သမုပ္ပန္နော စသည်ဖြင့် သမုပ္ပဇ္ဇတီတိ သမုပ္ပန္နော၊ အဓိစ္စ
သမုပ္ပန္နော အဓိစ္စသမုပ္ပန္နော ပြု၊ ဌာနီ မိစ္ဆာအယူ၏အမည်ကို ဌာနဖြစ်
သောအတ္တ,လောကဟုဆိုအပ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌တင်စား၍၊ ဝါ-ခန္ဓာ
တို့နှင့်တကွဖြစ်သောကြောင့် ဌာနျူပစာဟုပြ၏။ ။**တနည်း**......ရူပသဘ
ာဝေါ ရုပ်၌ ဘဝဟူသော နောက်ပုဒ်ချေ၍ ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့ 'အဓိစ္စ
သမုပ္ပန္နောတိ ဒဿနံ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဒဿနံ'ဟုဆိုလိုလျက် 'ဒဿန'ဟူ
သော နောက်ပုဒ်ကိုချေ၍ 'အဓိစ္စသမုပ္ပန္န'ဟုဆို၏ဟူလို၊ အကာရဏဖြင့်
အဓိစ္စကို ဖွင့်၏၊ ။အတ္တလောကသညိတာနံ ခန္ဓာနံ အဓိစ္စုပ္ပတ္တိ အာ
ကာရဏမဏဒဿနံ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ တဒါကာရ သန္နိဿယေ နေဝ
ပဝတ္တတော တဒါကာရ သဟစရိယတော စ၊ ယထာ မဉ္စာ ဃောသန္တိ
ကုန္တာ ပစရန္တီတိ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဒဿနံဝါ အန္တပဒလောပေန အဓိစ္စ
သမုပ္ပန္နံ၊ ယထာ ရူပဘဝေါ ရူပန္တိ၊ ဣမမတ္ထံ သန္ဓာယ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နောတိ
အာဒိဝုတ္တံ။ဋီကာ။)

အသညသတ္တာပတိ ဇောတံ-အသညသတ္တာဟူသော ဤစကားသည်၊ ဒေသနာသီသံ- ဒေသနာကို ခေါင်းတည်ခြင်းတည်း၊ အစိတ္တုပ္ပါဒါ- စိတ္တုပ္ပါဒ်မရှိကုန်သော၊ ရူပမတ္တက အတ္တဘာဝါ-ရုပ်မျှသာ ဖြစ်သော အတ္တဘောရှိကုန်သော၊ ဣတိအဓိပ္ပါယော-နက်တည်း၊ တေသံ-ထိုအသညသတ်ဖြဟ္မာတို့၏၊ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ပုံကို၊ဇဝံ-ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်၏။ ။ဟိ-ချဲ့၊ဧကစ္စော-အချို့သောသူသည်၊တိတ္ထာယတနေ-တိတ္ထိဘိုင်၏ဖြစ်ရာ,နေရာ,အသူ၌၊ ပဗ္ဗ-နေရာကျောင်း၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ ဝါယောကသိဏေ-ဝါယောကသိုဏ်း၌၊ ပရိကမ္မံ-စတုတ္ထဈာန်၏ ပရိကမ်ကို၊ကတွာ-၍၊စတုတ္ထဈာနံ-စတုတ္ထဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနာ-စတုတ္ထဈာန်မှ၊ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ စိတ္တေ-၌၊ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ပဿတိ-မြင်၏။

(ကထံ ပဿတီတိ အာဟ၊ စိတ္တေ သတိတိ အာဒိ)။ ။ကထံ ပဿတိ-ကား၊ စိတ္တေ-သည်၊ သတိ-သော်၊ ဟတ္ထစ္ဆေဒါဒိ ဒုက္ခဉ္စေဝ-လက်ဖြတ်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၎င်း၊ သဗ္ဗဘယာနိစ-အလုံးစုံသောဘေးတို့သည်၎င်း၊ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣမိနာ စိတ္တေန-ဤစိတ်ဖြင့်၊ အလံ-အကျိုးမရှိ၊ အစိတ္တက ဘာဝေါ-စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ သန္တော-ငြိမ်း၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဿတိ-၏၊ ဇဝံ-သို့၊စိတ္တေ-၌၊ ဒေါသံ-ကို၊ ပဿိတွာ-၍၊ အပရိဟီနဇ္ဈာနော-မယုတ်လျော့သော စတုတ္ထဈာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ရှိသောကြောင့်၊ ဝါ-ရှိသော၊ ဧကစ္စော-သည်၊ ကာလံ ကတွာ-သေ၍၊ **တနည်း**......ကာလံ-လူ့ပြည်၌ အသက်ရှည်ရာအခါကို၊ ကတွာ-ပြုပြီး၍၊ အသညသတ္တေသု-အသညသတ်ဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-၏၊ အဿ-ထိုအသညသတ်ဘုံ၌ ဖြစ်သောသူ၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ စုတိစိတ္တ နိရောဓေန-စုတိစိတ် ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣဓေဝ-ဤ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌သာလျှင်၊ နိဝတ္တတိ-နစ်၏၊ တတ္ထ -ထိုအသညသတ်ဘုံ၌၊ ရူပက္ခန္ဓ မတ္တမေဝ -ရူပက္ခန္ဓာမျှသည်သာလျှင်၊ ပါတုဘဝတိ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ ။(တရန္တိ ဧတ္ထာတိ တိတ္ထံ၊ အာယတန္တိ သဉ္ဇာယန္တိ ဧတ္ထာတိ အာယတနံ၊အာယတန္တိ နိဝသန္တိ ဧတ္ထာတိဝါ အာယတနံ။ ။ ပရိဟိနံ ဈာနံ ပရိဟိနဇ္ဈာနံ၊ နတ္ထိ ပရိဟိနဇ္ဈာနံ ဧတဿာတိ အပရိဟိနဇ္ဈာနော။ ။အသညသတ္တေသု နိဗ္ဗတ္တတိတိ အသညသတ္တာသင်္ခါတေ သတ္တ နိကာယေ ရူပပဋိသန္ဓိဝသေနေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အညေသုပိ စက္က

ဝါဠေသု တသော ဘူမိယာ အတ္တိတာယ အနေကဝိဓ ဘာဝံ သန္ဓာယ ပုထုဝစနံ နိဒ္ဒေသောတိပိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဋီကာ)

(အသညသတ်ဘုံ၌ ရူပက္ခန္ဓာမျှသာ ဖြစ်၏ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ သက်သက်သော ရူပက္ခန္ဓာ သည် အခါလေးမြင့် တည်ကောင်း အံ့လော၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး တည်နိုင်ပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် တေ တတ္ထ စသည်မိန့်)။ ။ကထံ ပန တတ္ထ ကေဝလော ရူပပဗန္ဓော ပဝတ္တုပ္ပန္နပဝတ္တယရဟိတော စိရကာလံ ပဝတ္တတီတိ ပဝေဒ္ဒတဗ္ဗံ၊ ကိတ္တကံ ဝါ ကာလံ ပဝတ္တတီတိ စောဒနံ မနသိကတွာ ယထာနာမာတိ အာဒိမာဟ၊ တေန နကေဝလံ ဇာဝေဝ အညတ္တစ ဝုတ္တော အာဂမော ယေဝ ဧတဒတ္ထ ဉာပနေ အထဝါ အယံပနေတ္ထ ယုတ္တီတိ ဒဿေတိ။ ဋီကာ)။ ။တေ-ထိုအသညသတ်ဘုံ၌ ဖြစ်သော သူတို့သည်၊ တတ္ထ-ထို အသညသတ်ဘုံ၌၊ (နှစ်ပုဒ်လုံး တိဋ္ဌန္တိ စပ်)။ ။ယထာနာမ-ဥပမာ မည်သည်ကား၊ ဇိယာဝေဂေါ-လေးညှို့ဟုန်ဖြင့် ပစ်လွှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ခိတ္တော-အပ်သောကြောင့်၊ ခိတ္တော-အပ်သော၊ သရော- သည်၊ (ဂစ္ဆတိ စပ်) ဇိယာဝေဂေါ - လေးညှို့ဟုန်သည်၊ ယတ္တကော - အကြင်မျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ တတ္တကမေဝ-လေးညှို့ဟုန်ရှိသလောက်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကာလံ-ကာလပတ်လုံး၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ဂစ္ဆတိ ယထာ-သို့၊ ဧဝမေဝ-လျှင် ဈာနဝေဂက္ခိတ္တာ-ဈာန်ဟုန်ဖြင့် ပစ်လွှင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခိတ္တာ-အပ်ကုန်သောကြောင့်၊ ခိတ္တာ-အပ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဥပပတ္တိဝသေန-ဖြစ်ကုန်၍၊ ဈာနဝေဂေါ-ဈာန်ဟုန်သည်၊ ယတ္တကော-၏၊ တတ္တကမေဝကာလံ-အလွန်အားဖြင့် မဟာကပ်ငါးရာကာလ ပတ်လုံးသာလျှင်၊ တိဋ္ဌန္တိ-နေ၏၊ ။(ဇိယာယ ဝေဂေါ ဇိယာဝေဂေါ၊ ခိပီယတေတိ ခိတ္တော၊ ဇိယာဝေဂေန ခိတ္တော ဇိယာဝေဂက္ခိတ္တော။ ။ တတ္တကမေဝ ကာလန္တိ ဥက္ကံသတော ပဉ္စမဟာကပ္ပသတာနိ၊ ဋီကာ) ပန-ဗျာတိရေကကိုပြအံ့၊ ဈာနဝေဂေ-အသညသတ် သမာပတ်ဖြင့် ခြိရံ အပ်သော စတုတ္ထဈာန်၊ ပဉ္စမဈာန်ကံအဟုန်သည်၊ ပရိဟီနေ-ယုတ် လျော့ကုန်ခမ်းသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ-ထိုအသညသတ်ဘုံ၌၊ ရူပက္ခန္ဓော-သည်၊ အန္တရဓာယတိ-အကြောင်းချုပ်သဖြင့် ချုပ်၏၊ ဝါ-မဖြစ်။ ။ ပန - အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဣဓ - ဤကာမဘုံ၌၊ ပဋိသန္ဓိသညာ-ပဋိသန္ဓေ သညာသည် ဝါ-ပဋိသန္ဓေ စိတ်ဖြစ်ပါဒ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏။

(သညုပ္ပါဒါဝ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိဆိုသောကြောင့် ကာမဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေသညာဖြစ်ပြီးမှ အသညသတ်ဘုံမှပြောင်း၍ ရတော လေကုန်သလော စောဒနာရန်ကြောင့် ''ယသ္မာ ပန''စသည်မိန့်။ ။ ကသ္မာ ပနေတ္ထ သညုပ္ပါဒါဝ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိတိ သညုပ္ပါဒေါတေသံ စဝနဿ ကာရဏဘာဝေန ဝုတ္တော၊သညုပ္ပါဒါတိ ဝစနံဝါ ကိမတ္ထဒဿနန္တိ စောဒနာယ ယသ္မာပနာတိ အာဒိမာဟ။ ဋီကာ)။ ။ပန-စောဒနာနုယုတ်ကို ပယ်ထုတ်ဥုးအံ့၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣဓ – ဤကာမဘုံ၌၊ တာယ ဥပ္ပန္နသညာယ – ထိုဖြစ်သော သညာဖြင့်၊ တေသံ အသညသတ္တာနံ-ထိုအသညသတ် သတ္တဝါတို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ ရဘိ-ရတိသည်၊ တတ္ထ – ထိုအသညသတ်ဘုံ၌၊ ပညာယတိ – ထင်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ 'သညုပ္ပါဒါဝ ပန တေ ဒေဝါ တမှာ ကာယာ စဝန္တိ' တိ-၍၊ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ။**သန္တတာယာတိ**-ကား၊သန္တဘာဝါယ-ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှါ၊(သန္တဿ ဘာဝေါ သန္တတာ၊တာယ)။ ။ ဧတ္ထ-ဤပထမဝါဒ၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ–ပေါ်လွင် ထင်ရှား သည်သာတည်း၊ ။တက္ကီဝါဒေပိ-တက္ကီဝါဒကိုလည်း၊ ဝုတ္တနယေ နေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏၊ဣတိ-ပြီးပြီ။

ဧဝံ-သို့၊အဋ္ဌာရသ-ကုန်သော၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေ-ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကတို့ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ စတုစတ္တာရီသ - လေးဆဲ့လေးပါးသော၊ အပရန္တကပ္ပိကေ – အပရန္တကပ္ပိကတို့ကို၊ ဒဿေတုံ – ငှါ၊ ''သန္တိ ဘိက္ခဝေ''တိအာဒိ°–ကို၊အာဟ-၏၊တတ္ထ-၌၊ အဝယဝတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊အနာဂတကောဋ္ဌာသသင်္ခါတံ-အနာဂတ် အဖို့အစု ဟုဆိုအပ်သော၊အပရန္တံ–နောက်အဖို့အစုကို၊ကပ္ပေတွာ–တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ ဖြင့်ကြံဆ၍၊ဂဏှန္တိ-ကုန်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**အပရန္တကပ္ပိကာ**-အပရန္တ ကပ္ပိက မည်ကုန်၏။ ။ဝါ-ကား၊ဧတေသံ-တို့အား၊ အပရန္တကပ္ပေါ- တဏှာ,ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် နောက်အဖို့အစုကိုကြံဆခြင်းသည်၊ ဝါ-ကြံဆတတ် သောတဏှာ,ဒိဋ္ဌိသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **အပရန္တကပ္ပိကာ**- ကုန်၏၊ဧဝံ-တူ၊သေသမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရ နယေနေဝ– ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။ ။ (အန္တ ကောဋ္ဌာသ ဟော, အပရအရ အတိတ်, အနာဂတ်နှစ်ပါးတွင် အနာဂတ်ကောက်ဟု ဖြ၏)

ဥဒ္ဒမာဃာတနိကာတိ ဧတ္ထ-၌၊ မရဏံ-သေခြင်းကို၊ အာဃာတနံ-နဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ ဥဒ္ဒမာဃာတနာ-သေသည်မှအထက်၌၊ ဝါ-ဟိုဘက်၌၊ **တနည်း**......အာဃာတနာ-သေသည်မှ၊ ဥဒ္ဒံ-အထက်၌၊ ဝါ-ဟိုဘက်၌၊ အတ္တာနံ-အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗိကာရေတိ-ဖေါက်ပြန်ခြင်း မရှိဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဥဒ္ဒမာဃာတနိကာ - မည်ကုန်၏။ ။ (အာဃာတနာ ဥဒ္ဒံ ဥဒ္ဒမာဃာတနံ၊ သေသည်မှအထက်၌။ ဝါ၊ ဟိုဘက်၌ ဖြစ်သောအတ္တ။ ။ဥဒ္ဒမာဃာတနန္တိ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဥဒ္ဒမာဃာတနော၊ ဥဒ္ဒံ ဝါဒ၏ ဥဒ္ဒမာဃာတနအမည်ကို ဌာနအတ္တ၌တင်စားသော ကြောင့် သဟာစရဏနည်း, ဌာန္ယူပစာတည်း၊ **တနည်း**......ဝါဒတဒ္ဓိတ် တည်း **တနည်း**-ဝါဒဟူသော နောက်ပုဒ်ကျေသော ဥတ္တရ ပဒလောပ သမာသ်တည်း။ ။အာဃာတနာ ဥဒ္ဒန္တိ ဥဒ္ဒမာဃာတနံ၊ မရဏတော ဥဒ္ဒံ ပဝတ္တော အတ္တာဘိ အတ္တော။ ဥဒ္ဒမာဃာတနန္တိ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဥဒ္ဒမာဃာတနော၊ သဟာစရဏဝသေန တဒ္ဓိတဝသေန ဝါ အန္တ လောပ နိဒ္ဒေသော ဝါ ဧသ၊ ဋီကာ။ ။ဥဒ္ဒမာဃာတနော ဧတေသန္တိ ဥဒ္ဒမာ ဃာတနိကာ။ ။ဥဒ္ဒမာဃာတန အခ္ခ အတ္တမုချ, ဝါဒ ဥပစာ။ ဏိက သမဏ,ဗြာဟ္မဏရ၏။ ။နိဗ္ဗိကာရေကို အာကာရအလို့ ဌါ ထည့်၏)။ ။ သညိတိ-သညာရှိ၏ဟူ၍၊ ပဝတ္တော-ဖြစ်သော၊ ဝါဒေါ-သည်၊ **သညီဝါဒေါ**-ဒမည်၏၊ သော-ထိုသညာရှိ၏ဟူ၍ ဖြစ်သောအယူဝါဒသည်၊ ဧတေသံ-တို့အား၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **သညီဝါဒါ**-ဒမည်ကုန်၏။ ။(သညိတိ ပဝတ္တော ဝါဒေါဖြင့် ပဝတ္တကျေသောကမ္မဓာရည်းပြ၏)

ရူပီအတ္တာဘိအာဒီသု တို့၌၊ ကသိဏရူပံ-ကသိဏ်းရုပ်ကို၊ အတ္တာတိ-၍၊ ဂဟေတွာဝါ-၍ရင်း၊(ဂဟေတွာ ရူပီ အတ္တာ ဟောတိ ဣတိ နံ ပညပေန္တိ, သို့သွား)။ ။တတ္ထ-ထိုကသိဏ်းရုပ်၌၊ ပဝတ္တသညာ-ဖြစ် သောသညာကိုလည်း၊ အဿ-ထိုကြံဆအပ်သောအတ္တ၏၊ သညာတိ-၍၊ (ဂဟေတွာ သညီတိ နံ ပညပေန္တိ သို့ သွား)။ ။ဂဟေတွာဝါ-၍ရင်း၊ အာဇီဝကာဒယော ဝိယ-အာဇီဝက စသည်တို့ကဲ့သို့၊ တက္ကမတ္တေနေဝ ဝါ-ကြံဆကာမျှဖြင့်မူလည်း၊ အတ္တာ-အတ္တဘောသည်၊ ရူပီ-ကသိဏ်း ရုပ်ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ အရောဂေါ-မြဲ၏၊ ပရမ္မရဏာ-သေသည်မှ အထက်၌၊ သညီ-သညာရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ နံ-ထိုအတ္တဘောကို၊ ပညပေန္တိ-

န်၏၊တတ္ထ-ထိုအာရောဂေါပရမ္မရဏာပါဌ်၌၊အရောဂေါတိ-ကား၊နိစ္စော-မြဲ၏။ ။(ကာသိကာရှုပ်ဖြင့် ရူပိ၌ ရူပပုဒ်တစိတ်၏အချကောက်ပြ၏၊ ရုပ္ပနံ ရုပ်၊ ရုပ် အဿ အတ္ထိဘိ ရူပိ၊ ။မရဏတော ပရံ ပရမ္မရဏာ၊ နတ္ထိ ရောဂေါ ဘဂေ်ါ ဧတဿာတိ အရောဂေါ)

ပန-ပါး၊ အရူပသမာပတ္တိနိမိတ္တံ-အရူပသမာပတ်နိမိတ်ကို၊ အတ္တာတိ-၍၊ ဂဟေတွာဝါ-၍ငင်း၊ သမာပတ္တိသညာ-အရူပသမာပတ်၌ ဖြစ်သော သညာကိုလည်း၊ အဿ-ထိုကြံဆအပ်သောအတ္တ၏၊ သညာတိ-၍၊ ဂဟေတွာဝါ-၍ငင်း၊ နိဂဏ္ဌာဒယောဝိယ-နိဂဏ္ဌစသည်တို့ကဲ့သို့၊ တက္ကမတ္တေနေဝဝါ-ကြံဆကာမျှဖြင့်မူလည်း၊ အတ္တာ-သည်၊ အရူပီ-ကသိုဏ်းရုပ်မရှိသည်၊ဟောတိ-၏၊သညီ-သညာရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊နံ-ကို၊ ပညပေန္တိ-န်၏။ ။ပန-ပါး၊တတိယာ-တတိယအယူသည်၊ မိဿကဂ္ဂါဟဝသေန-ရူပသမာပတ်,အရူပသမာပတ်တို့၏ နိမိတ်ကိုရော၍ယူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ဒိဋ္ဌိ-အယူသည်၊ဟောတိ-၏၊ ။ စတုတ္ထာ-စတုတ္ထအယူသည်၊ တက္ကဂ္ဂါဟေနေဝ-ကြံဆ၍ယူသဖြင့်သာ လျှင်၊ပဝတ္တာ-သော၊ဒိဋ္ဌိ-သည်၊ဟောတိ-၏။

ဒုတိယစတုက္ကံ-ဒုတိယစတုက္ကကို၊ အန္တာနန္တိကဝါဒေ-အန္တာနန္တိကဝါဒ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ။တတိယစတုက္ကေ - တတိယစတုက္က၌၊ သမာပန္နကဝသေန - သမာပတ်ဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကတ္တသညီ-တခုတည်းသော သဘောရှိသော သညာရှိ၏၊ အသမာပန္နကဝသေန - သမာပတ်မဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ နာနတ္တသညီ-အထူးထူးသော သဘောရှိသော သညာရှိ၏၊ပရိတ္တကသိဏဝသေန-ကျဉ်းငယ်သောကသိုဏ်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ပရိတ္တသညီ-ကျဉ်း,ငယ်သောသညာရှိ၏၊ဝိပုလကသိဏဝသေန-ကြီး,ကျယ်သော ကသိုဏ်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပ္ပမာဏသညီ - အတိုင်းအရှည်မရှိ များသောသညာရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နံ၏၊ (နာနာ အတ္တာ ယဿာတိ နာနတ္တာ၊ နာနတ္တာ, သညာ နာနတ္တသညာ၊နာနတ္တ သညာ အဿာတိ နာနတ္တသညီ)

ပန-ပါး၊စတုတ္ထစတုက္ကေ-၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-နတ်ပြည်၌ဖြစ်သောနတ်တို့၏ ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော၊ (ဒိဝိ ဘဝံ ဒိဗ္ဗံ၊ဒိဗ္ဗံ ဝိယာတိ ဒိဗ္ဗံ)။ ။စက္ခုနာ-

အဘိညာဥ်စက္ခုဖြင့်၊တိက စတုက္ကဈာနဘူမိယံ-တိက စတုက္ကဈာန်ဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနံ-ဖြစ်သောသတ္တဝါကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ကေနစိ သုခိတ-တကယ် ချမ်းသာ၏ဟူ၍၊ဂဏှာတိ-၏၊ နိရယေ-ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနံ-ကို၊ဒိသွာ-၍၊ ကေနစိ ဒုက္ခိတ-တကယ်ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ဂဏှာတိ-၏၊မနုဿေသု-လူတို့၌၊နိဗ္ဗတ္တမာနံ-ကို၊ဒိသွာ-၍၊သုခဒုက္ခိတ-ချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏ဟူ၍၊ဂဏှာတိ-၏၊ ဝေဟပ္ဖလဒေဝေသု-ဝေဟပ္ဖိုလ် ဗြဟ္မာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနံ-ကို၊ ဒိသွာ-၍၊အဒုက္ခမဒုက္ခိတ-ဆင်းရဲရှိသည်လည်းမဟုတ်, ချမ်းသာရှိသည်လည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ဂဏှာတိ-၏။ ။(ဒိဗ္ဗစက္ခု ပရိဘဏ္ဍတာယ ယထာ ကမ္မူပဂဉာဏသ ဒိဗ္ဗစက္ခု ပဘာဝဇနိတေန ယထာ ကမ္မူပဂဉာဏေန ဒိဿမာနာပိ သတ္တာနံ သုခါဒိ သမင်္ဂိတာ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝ ဒိဋ္ဌာ ဟောတီတိ အာဟ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာတိ အာဒိ။ ။ဋီကာ)

(ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ ဒိသွာတိ ဝုတ္တမတ္တံ သမဓိဂန္တုံ ဝိသေသတော ဟိတိ အာဒိဝုတ္တံ)။ ။ဟိ-မှန်၊ ဝိသေသတော-အထူးအားဖြင့်၊ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏလာဘိနော-ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ကိုရသော သူတို့သည်၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ-ပုဗ္ဗန္တ ကပ္ပိကတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ - ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် ရသော သူတို့သည်၊ အပရန္တကပ္ပိကာ- အပရန္တ ကပ္ပိက တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နဲ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာတိ-၍၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-အင်ပြီ။ ။အသညိဝါဒေါ-အသညိဝါဒကို၊ သညိဝါဒေ-သညိဝါဒ၌၊ အာဒိမှ-အစ၌၊ ဝုတ္တာနံ - ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဒွိန္နံ-နှစ်သော၊ စတုက္ကာနံ-စတုက္ကတို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ တထာ-တူ၊ နေဝသညီ နာသညိဝါဒေါ - နေဝသညီ နာသညိဝါဒကို၊ သညိဝါဒေါ-၌၊ အာဒိမှိ-၌၊ ဝုတ္တာနံ-နသော၊ ဒွိန္နံ-နံသော၊ စတုက္ကာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

(အထ န ကောစိ ဝိသေသော အတ္ထီတိစောဒနံ သောဓေတိ ကေဝလ ဉှိတိ အာဒိနာ၊'အထ-ထိုသို့သိအပ်သည်ရှိသော်'ဟုပေး)။ ။ဟိ-အထူးကိုဆိုအံ့၊ ကေဝလံ-ရှေ့နည်းနှင့်မရော မယှက် သက်သက်၊ တတ္ထ - ထို သညိဝါဒ၌၊ အတ္ထာ-သည်၊ သညီ-သညာရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဂဏှန္တာနံ-ယူကုန်သော သူတို့အား၊ တာ ဒိဋ္ဌိယော - ထိုသညိဝါဒ ဒိဋ္ဌိတို့ သည်၊ ဟောန္တိ-နဲ၏။ ။ပန-အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဣဓ-၌အသညိဝါဒ, နေဝသညီ

နာသညီဝါဒတို့၌၊ အသညီ-သညာမရှိ၊ ရူတိစ-ဤသို့ဖြင်း၊ နေဝသညီ နာသညီစ - သညာရှိသည်လည်း မဟုတ်, သညာမရှိသည်လည်းမဟုတ်၊ ရူတိစ-သို့ဖြင်း၊ ဂဏ္ဍနံ-တို့အား၊ တာ ဒိဋ္ဌိယော - ထိုအသညီဝါဒ, နေဝသညီ နာသညီဝါဒ အယူတို့သည်၊ ဟောန္တိ-နိ၏၊ တတ္ထ-ထိုမိစ္ဆာ အယူတို့၌၊ ကေန္တေန- ဟုတ်မှန်သော အားဖြင့်၊ ကာရဏံ- ထူးသော အကြောင်းကို၊ ဝါ-မိစ္ဆာအယူကိုရခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ နပရိယေသိ တဗ္ဗံ-မရှာအပ်, သင့်,ထိုက်။ ။(သတိပိ ကိဋ္ဌိကာရဏာပရိယေသန သမ္ဘဝေ ဒိဋ္ဌိ ဂတိက ဝါဒါနံ အနာဒရိယဘာဝံ ဒဿေတုံ''န ကေန္တေန ကာရဏံ ပရိယေသိ တဗ္ဗ''န္တိ ဝုတ္တံ)

(ကသ္မာတိ အာဟ၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿာတိ အာဒိ)။ ။ဟိကသ္မာ-ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကဿ - မိစ္ဆာအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂါဟော - အယူသည်၊ ဥမ္မတ္တက ပစ္ဆိသဒိသော-သူရူး၏ခြင်းတောင်းနှင့်တူ၏၊ ဝါ-သူရူး ၏လွယ် အိတ်နှင့် တူ၏၊ ရူတိတသ္မာ-ကြောင့်၊တော်-၏''တတ္ထန ကေန္တေန ကာ ရဏံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ'' ဟူသော စကားကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ဝ်ပြီ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒေသု၊ **သတောတိ**-ကား၊ ဝိဇ္ဇမာနဿ-ထင်ရှားရှိသော။ ။**ဥစ္ဆေဒန္တိ**-ကား၊ ဥပစ္ဆေဒံ - ကပ်၍ဖြတ်ခြင်း, ဖြတ်စေခြင်းကို၊ ဝါ-အထက်၌ ဖြတ်ခြင်း, ဖြတ်စေခြင်းကို။ ။**ဝိနာသန္တိ**-ကား၊ အဒဿနံ-မမြင်, ပျောက်, ကွယ်ခြင်းကို။ **ဝိဘဝန္တိ**-ကား၊ဘာဝဝိဂမံ-သဘောမှ ကင်းခြင်းကို။ ။သဗ္ဗာနိ-နိသော၊ တောနိ ပဒါနိ-ထိုပုဒ်တို့သည်၊အညမညဝေဝစနာနေဝ-အချင်းချင်း ဝေဝုစ်, ပရိယာယ်, စကားလှယ်တို့ သာတည်း။ ။(ဝိဇ္ဇမာနဿဖြင့် သတ္တသဒ္ဒါ ဝိဇ္ဇမာန ဟော ဟု ပြ၏။ ။ ဥပစ္ဆေဒံဖြင့် ဥနှင့်,ဥပ ပရိယာယ်တူဟု ပြ၏၊ထိုဥပသဒ္ဒါသည် ဥပ သက်မနတ္ထ ဟော, ဥပသက်မန ဟူသည်လည်း အစဉ်အတိုင်း ဖြစ် ၍ အဆင့်ဆင့် ချုပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် အခြားမရှိသည်၏ အဖြစ်တည်း၊ **တနည်း**...... ဥသဒ္ဒါ, ဥပသဒ္ဒါ ဥပရိဘာဂတ္ထတည်း။ အနုပုဗ္ဗနိရောဓ ဝသေန ပန နိရန္တရဝိနာသော ရူဝ ဥစ္ဆေဒေါတ် အဓိပ္ပေတော၊အပိစ ပုနာနုပ္ပဇ္ဇမာနဝသေန နိရုဒ္ဓယ ဝိနာသော ယေဝ ဥစ္ဆေဒေါနာမ။ ။ နိရန္တရဝသေန နိရုဒ္ဓယ ဝသေနဝါ ဝိသေသေန နာသော ဝိနာသော၊ သောပန မံသစက္ခု ပညာစက္ခူနံ ဒဿန ပထာတိက္ကမနတော အဒဿ နမေဝါတိအာဟ၊ အဒဿနန္တိ၊ အဒဿနေ ဟိ နာသသဒ္ဒေါ။ ။

ဘာဝတော ဝိဂမံ ဝိဘဝံ။ ။ဘာဝဝိဂမန္တိ သဘာဝါ ပဂမံ။ပ။ ဣဓ ဘာဝသဒ္ဒေါ သဘာဝ ဝါစကော၊ ဋီကာဖွင့်ရကား ဘာဝဝိဂမံ ဟု ဒိဃနှင့်သာ သင့်၊ ဘဝဝိဂမံမသင့်)

တတ္ထ-ထိုဥစ္ဆေဒဝါဒ၌၊ ဝါ-"သတော သတ္တဿ ဥစ္ဆေဒံ ဝိနာသံ ဝိဘဝံ ပညပေန္တိ"ဟူသော စကား၌၊ လာဘိစ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရသောသူရှင်း၊အလာဘိစ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်မရသောသူရှင်း၊ဣတိ-သို့၊ဒွေ-ကုန်သော၊ ဇနာ-တို့သည်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဂဏှန္တိ-ကုန်၏၊ လာဘီကော-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရသောသူသည်၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ-နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော နတ်တို့၏ ပသာဒစက္ခုနှင့်တူသော အဘိညာဉ်စက္ခုဖြင့်၊အနုဿရန္တော-အစဉ်လျှောက်၍၊ ဝါ-အဖန်ဖန် အောက်မေ့သည်ရှိသော်၊ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ-ဖြင့်၊စုတိံ-စုတိကို၊ဒိသွာ-၍၊ဥပပတ္တိံ-ပဋိသန္ဓေကို၊ အပဿန္တော-မရှုသည်ဖြစ်၍ မမြင်သောကြောင့်၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏၊(ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ ကာကောလောကန။ ကြည့်ရှုလျှင်မြင်နိုင်လျက် ပဋိသန္ဓေကိုမကြည့်ရှုဟူလို) ယော-အကြင် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ရသောသူသည်၊ စုတိမတ္တမေဝ-စုတိမျှကိုသာလျှင်၊ ဒဋ္ဌုံ-မြင်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ-စွမ်းနိုင်၏၊ ဥပပါတံ-ကို၊ ဒဋ္ဌုံ-ငှါ၊ နသက္ကောတိ-နိုင်၊ သောဝါ-ထိုသူသည်လည်း၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏။ ။(ပဋိသန္ဓေကို မြင်ခြင်းငှါ ပုဗ္ဗယောဂ မရှိသောကြောင့်ရှင်း, ပရိကံ ပြုခြင်း မရှိသောကြောင့်ရှင်း၊ပဋိသန္ဓေကို ကြည့်ရှုပါသော်လည်း မမြင်နိုင် ဟူလို။ ။နဥပပါတန္တိ ပုဗ္ဗယောဂါဘာဝေန ပရိကမ္မာကရဏေန ဝါ ဥပပတ္တိ ဒဋ္ဌုံ နသက္ကောတိ၊ ဋီကာ)

အလာဘီ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ် မရသောသူသည်၊ ပရလောကံ-တမလွန်လောကကို၊နဇာနာတိ-မသိ၊ ။**တနည်း**... ကော-အဘယ်သူသည်၊ပရလောကံ-ကို၊ ဇာနာတိ-သိနိုင်တုံအံ့နည်း၊ နဇာနာတိယေဝ-မသိနိုင်သည်သာတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ နတ္ထိကဝါဒဝသေန-နတ္ထိကဝါဒ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-၏။ ။(ရှေ့နည်း၌ 'အလာဘီ ပရလောကံ နဇာနာတိ'ဟုရှိစေသင့်၏၊ ကော မပါသင့်။ နောက်နည်း၌ "ကော ပရလောကံ ဇာနာတိ"ဟု ရှိစေသင့်၏၊ အလာဘီ မပါသင့်။ အဋ္ဌကထာ၌'အလာဘီကော ပရလောကံ နဇာနာတိ'ဟုရှိ၏။'အလာဘီ

ကော-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို မရသောသူသည်’ဟု ပေးက သင့်သလို ရှိသော်လည်း ဋီကာနှင့်အား မညီ။ ၊ကော ပရလောကံ ဇာနာတိ နဇာနာတိ ယေဝါတိ နတ္ထိကာဝါဒဝသေန ဥစ္ဆေဒံ ဂဏှာတီတိ သဟ ပါဌသေသေန သမ္ဗန္ဓော။ ဋီကာ)

ကာမသုခလ္လိကာယဝါ-ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို တပ်မက်မောသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ငှင်း၊ရုက္ခတော-သစ်ပင်မှ၊ ပတိတာနိ-ကြွေကျကုန်သော၊ ပဏ္ဏာနိ-သစ်ရွက်တို့သည်၊ ပုန-နောက်ထပ်တဘန်၊ နပိရူဟန္တိယထာ-အညာနှင့် မစပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-မပေါက်ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝ မေဝ-သာလျှင်၊သတ္တာ-တို့သည်၊ အပ္ပဋိသန္ဓိက မရဏာမေဝ-ပဋိသန္ဓေမနေ, သေခြင်းသို့သာလျှင်၊ နိဂစ္ဆန္တိ - ရောက်ကုန်၏၊ (ထည့်)၊ ဣတိ အာဒိနာ-ဖြင့်၊တဏ္ဟနဝါ-ကြီဆသဖြင့်ငှင်း၊ဥစ္ဆေဒံ-ကို၊ဂဏှာတိ-၏။ ။ ပန-အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဧဝါ-အတ္တုဒ္ဓါရမှတပါး အတ္တုဒ္ဓေသ,အဓိပ္ပေတတ္တကို ဆိုအံ့၊ဣဓ-ဤဥစ္ဆေဒဝါဒ၌၊တဏှာဒိဋ္ဌိနံ-တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့၏၊ဝသေန-ဖြင့်၊တထာစ-လာတိကော,အနုသရဏ္ဍောစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်ငှင်း၊ အညထာစ-ဆိုခဲ့ပြီးသည်မှတပါး အပြားအားဖြင့်ငှင်း၊ဝိကပ္ပေတ္ဗာဝ-အထူးသဖြင့်ကြံဆ၍သာလျှင်၊ဣမာသတ္တဒိဋ္ဌိယော-ဤခုနစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နာ - ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကုန်၏။ ။တတ္ထ - ထိုဥစ္ဆေဒဝါဒ၌၊ အဝယဝတ္ထော - ကို၊ ဇ္ဈံ-ဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏၊ ရူပီတိ-ကား၊ရူပဝါ-ရုပ်ရှိ၏။ ။**စာတုမဟာဘူတိကောတိ** - ကား၊ စတုမဟာဘူတမယော - လေးပါးသော မဟာဘုတ်ဖြင့်ဖြစ်သော၊ဧဝါ-ဘုတ်ကြောင့် ဖြစ်သော။ ။မာတာပိတူနံ-အမိ, အဖ တို့၏၊ဇေတံ-ဥစ္စာတည်း၊ဣတိ-ကြောင့်၊မာတာပေတ္တိကံ-ကမည်၏၊ တံ-ထိုအမိ,အဖတို့၏ ဥစ္စာဟူသည်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊သုက္ကသောဏိတံ-သုက်သွေးတည်း၊ ဣတိ-အဖြေတည်း၊ မာတာပေတ္တိကေ-အမိ, အဖ တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သုက်သွေးကြောင့်၊ သမ္ဘူတော ဇာတော-ဖြစ်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊**မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ**-ဝမည်၏၊ဣတိ-ရူပီ,စာတုမဟာဘူတိကော,မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ ဟူသော ဤသုံးပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ရူပကာယသီသေန-ရူပကာယကို ပဓာနပြုသဖြင့်၊ ဧဝါ-ပဓာနဖြစ်သော ရူပကာယဖြင့်၊ မနုဿတ္တဘာဝံ-မနုဿအတ္တဘောကို၊ အတ္တာတိ-၍၊ ဝဒတိ-၏။ ။(ရူပဝါ ဖြင့် ရူပိ၌ ဤ ပစ္စည်း

သည့် ရုဠ္ဌိလိင် ဓာတက ‘ဉ်’ ပစ္စည်းမဟုတ်၊ အသဿဌိအနက်၌ ‘ဉ်’ ပစ္စည်း၊ ရုပ် အသော အဌ္ဌိဘိ ရူပီ ပြုဟုပြ၏။ ။သန္တုတောဖြင့် သန္တုဝတိ ဇာယတီတိ သန္တဝေါ ပြုဟုပြ၏၊ ဇာတောဖြင့် ဘူတေ် ဇာတအနက် ဟောဟုပြ၏၊ မာတာပေတ္တိကော သန္တဝေါ မာတာပေတ္တိကသန္တဝေါ။ ။ရူပကာယဝသေနာတိ အဝေတွာ ရူပကာယ သိသေနာတိ ဝဒန္တော အရူပမ္ပိ တေသံ အတ္ထာဘိ ဂဟာတံ ဉပေတိ)။ ။**ရုဋ္ဌွေကောဘ်**-ရုဋ္ဌွေကောဟူသောပုဒ်ကို၊ ရုဋ္ဌံ ဧကော-ရုဋ္ဌံ ဧကောဟူ၍ ပုဒ်ဖြတ်၊ ဧဝံ-ဉ်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဧကော-အချို့ကုန်သော၊ ဝါ-တပါးကုန်သော၊ ရုတိအဋ္ဌွာ-နက်တည်း။ ။(ရုဋ္ဌံဧကောဖြင့် ရုမိနာပကာရေန ရုဋ္ဌံ၊ ပြုဟုပြ၏။ ။ဧဝံသဒ္ဒေါဟေဋ္ဌ ရုဒမတ္တော)။ ။ဒုတိယော-ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံ-ထိုမနုဿအတ္တဘောကို၊ ဝါ-ပထမပုဂ္ဂိုလ်၏ဝါဒကို၊ ပဋိက္ခိပိတွာ-၍၊ ဒိဗ္ဗတ္တဘာဝံ -နတ်၌ဖြစ်သောအတ္တဘောကို၊ အတ္တာတိ-၍၊ ဝဒတိ-၏။ ။**ဒိဗ္ဗော**တိ-ကား၊ ဒေဝလောကေ-၌၊ သမ္ဘူတော-ဖြစ်သော၊ (ဒိဒိယံ ဘဝေါ ဒိဗ္ဗော)၊ ။**ကာမာဝစရော**တိ-ကား၊ ဆကာမာဝစရဒေဝပရိယာပန္နော-ခြောက်ထပ်သောကာမာဝစရ နတ်ပြည်၌ အကျုံးဝင်သော။ ။ကဗဠီကာရံ-ကဗဠီကာရဟာရကို၊ ဘက္ခတိ - စား၏၊ ရုဘိ-ကြောင့်၊ **ကဗဠီကာရဘက္ခေ**-၏၊ ။**မနောမယော**တိ-ကား၊ ဈာနမနေန-ဈာန်စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ - ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော - ဖြစ်သော ဗြဟ္မာတည်း။ ။**သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ**တိ-ကား၊ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂယုတ္တော-အလုံးစုံသော အင်္ဂါ ကြီး,ငယ်နှင့်ယှဉ်၏၊ (သဗ္ဗော အင်္ဂေါ သဗ္ဗင်္ဂေါ၊ ဝိသုံ ပဝတ္တော အင်္ဂေါ ပစ္စင်္ဂေါ၊ သဗ္ဗင်္ဂေါစ ပစ္စင်္ဂေါစ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂေါ၊ သဗ္ဗင်္ဂ ပစ္စင်္ဂေါ အဿာတိ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ)။ ။**အဟီနိန္ဒြိယော**တိ - ကား၊ ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော-ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိ၏။

(အဟီနိန္ဒြိယောကို ပရိပုဏ္ဏိန္ဒြိယော ဖွင့်၏၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဃာနိန္ဒြေစသည်မရှိသည်မဟုတ်လောစောဒနာရန်ကြောင့် ယာနိ စသည်မိန့်)။ ။ယာနိ-အကြင်စက္ခုန္ဒြေ, သောတိန္ဒြေတို့သည်၊ ဗြဟ္မလောကေ-ဗြဟ္မာ့ပြည်၌၊ အတ္ထိ-နိ၏၊ တေသံ-ထိုစက္ခုန္ဒြေ, သောတိန္ဒြေတို့၏၊ ဝသေန စ-အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ဣတရေသံ-ဃာန, ဇိဝှါ, ကာယိန္ဒြေတို့၏၊ သဏ္ဌာနဝသေန စ - ပုံပန်း,သဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ဧတံ - အဟီနိန္ဒြိယောဟူသော ဉ်စကားကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ **တနည်း**......ဧတံ-

ပရိပုဏ္ဏဋ္ဌေယော ဟူသော၏စကားကို၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-၏၊ **သဗ္ဗသော ရူပသညာနံ သမတိက္ကမာ**တိ အာဒိနံ - သမတိက္ကမာ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ မယာ-သည်၊ ဝုတ္တော-အပ်ပြီ။ ။ ပန-ဆိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော်လည်း၊ ဝါ-ထူးသဖြင့်ကား၊ **အာကာသာနဉ္စာယတနူပဂေ**တိ အာဒိသု - တို့၌၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဘဝံ-အာကာသာနဉ္စာယတနအဖြစ်သို့၊ ဝါ-ဘုံသို့၊ ဥပဂတော-ရောက်သော၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ဧတ္ထ - ဤဥဒ္ဒေသဝါဒ၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာတည်း၊ ဣတိ-ဥဒ္ဒေသဝါဒအဖွင့်ပြီးပြီ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒေ-ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ၌၊ ပစ္စက္ခဓမ္မော - ထင်ရှားတို့၏ ရှေးရှုဖြစ်သောတရားကို၊ ဝါ-မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော တရားကို၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မောတိ-၍၊ ဝုစ္စတိ-အပ်၏၊ ဧတံ-ဤဒိဋ္ဌဓမ္မဟူသော အမည်သည်၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ပဋိလဒ္ဓတ္တဘာဝဿ - ရအပ်သော အတ္တဘော၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ - မျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌၊ နိဗ္ဗာနံ - ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းတည်း၊ **ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ**-မျက်မှောက်သောအတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်း၊ ဣမသ္မိံယေဝ အတ္တဘာဝေ - ဤမျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌ သာလျှင်၊ ဒုက္ခဝူပသမနံ-ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းတည်း၊ ဣတိအတ္ထော-နက်တည်း၊ တံ-ထို မျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းအေးခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ** - မည်ကုန်၏၊ ပရမံ-မြတ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ - မျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ကြောင့် **ပရမ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ**-မည်၏၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ ဣတိအတ္ထော-ဤအနက်ကား ပရမသဒ္ဒါ၏အနက်တည်း။ ။(ပစ္စက္ခဓမ္မောဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မအရ ထင်ရှားတို့၏ ရှေးရှုဖြစ်သောတရား ယူဟုပြ၏။ ။တတ္ထတတ္ထ စသောဝါကျ,ဣမသ္မိံယေဝ စသောဝါကျတို့ဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မ၏အရကောက်ပြ၏၊နိဗ္ဗာနံ၏အရကောက်ကား ဒုက္ခ၏မရှိခြင်း အဘာဝပညတ်ရ၏။ ညာဏေန ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ ဒိဋ္ဌော၊ ဒိဋ္ဌော ဓမ္မော ဒိဋ္ဌဓမ္မော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ နိဗ္ဗာနံ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ။ ဝဒန္တီတိ ဝါဒါ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ဝါဒါ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ။ ။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနေ ပဝတ္တော ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါတိပိ

ယုဇ္ဇန္တီတိ၊ ဋီကာ၊ ။ဥတ္တမန္တိ အဇ္ဈောဖြင့် ပရမသဒ္ဒါ ပဓာန စသော အနက်မဟော၊ ဥတ္တမဟောဟု ပြ၏)

ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟီတိ–ကား၊ မနာပိယ ရူပါဒိဟိ – စိတ်နှလုံးကို ပွားစေတတ်ကုန်သော ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဟိ-ကုန်သော၊ ကာမကောဋ္ဌာသေဟိ – ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အဖို့တို့ဖြင့်၊ ဝါ-တနည်းကား၊ ကာမဗန္ဓနေဟိ-ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော နှောင်ဖွဲ့တတ်သော တရားတို့ဖြင့်။ ။(မနာပိယရူပါဒိဟိဖြင့် ပဉ္စသင်္ချာ၏သဒ္ဒေ၊ ဝါ,ကာမအချက်ကောက်ပြ၏၊ ကောဋ္ဌာသေဟိ, ဗန္ဓနေဟိတို့ဖြင့် ဂုဏသဒ္ဒါ ပဋလစသောအနက်မဟော၊ ရာသိ,ဗန္ဓန နှစ်နက်ဟောဟု ပြ၏၊ ကာမယိယန္တီတိ ကာမာ၊ ကာမာ ဂုဏာ ကာမဂုဏာ။ တေဟိ ကာမဂုဏေဟိ။ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောအဖို့တို့ဖြင့်၊ ဝါ-ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့တတ်သောတရားတို့ဖြင့်။ ။ကာမဂုဏာတိ ကာမယိတဗ္ဗဋ္ဌေန ကာမာ၊ ဗန္ဓနဋ္ဌေန ဂုဏာ။ ဓေဝိဇ္ဇာသုတ္တဋ္ဌကထာ)၊ ။**သမပ္ပိတောတိ** – ကား၊ သုဋ္ဌု အပ္ပိတော – ကောင်းစွာ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အလ္လီနော-ငြိကပ်သည်၊ ဟုတွာ-၍။ ။**သမင်္ဂီဘူတောတိ**–ကား၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ။(သုဋ္ဌု အပ္ပိတော ဖြင့် သမပ္ပိတောကို သံ,အပ္ပိတပုဒ်ဖြတ်, သံသဒ္ဒါ သုဋ္ဌုအနက်ဟော အပ္ပိတတ်, ထိုအပ္ပိတတ်သည် ထားခြင်းအနက်ဟောဟုပြ၏၊ အလ္လီနောဖြင့် ထားခြင်းဟူသည် ငြိကပ်ခြင်းပင်တည်းဟုပြ၏၊ ဟုတွာဖြင့် ကြိယာဝိသေသနဟုပြ၏၊ ။သမင်္ဂီဘူတော, သမန္နာဂတော ကား ပရိယာယသံဝဏ္ဏနာတည်း)။ ။**ပရိစာရေတီတိ** ကား တေသုကာမဂုဏေသု-ထိုကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အဖို့တို့၌ ဝါ-ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့တတ်သောတရားတို့၌၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာသည်အားလျော်စွာ၊ ဝါ-အလိုရှိတိုင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ-ဣန္ဒြေတို့ကို၊ စာရေတိ သဉ္စာရေတိ-သွားသော ကျက်စားစေ၏၊ ဣတော ဝိတော စ-ထိုမှဤမှလည်း၊ ဥပနေတိ-ရှေးရှု ကပ်၍ ဆောင်၏၊ အထဝါ-တနည်းကား၊ ပလဠတိ-အပြားအားဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းကိုပြု၏၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊ ကီဠတိ-မြူးထူးပျော်ပါး ကစား၏၊ (စာရေတိဖြင့် ပရိ၏ အနက်မဲ့ပြ၏၊ ဣတော ဝိတော စဖြင့် ပရိ၏ အနက်ပြ၏၊ ဥပနေတိဖြင့် အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်၏။ ။ပလဠတိ,ရမတိ,ကီဠတိဖြင့် ပရိသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြုအပ်သော စရဓာတ် ပလဠနတ္ထ,ရမဏတ္ထ,ကီဠနတ္ထဟောဟု ပြ၏။ ။

ပရိသဒ္ဒဝိသိဋ္ဌောဝါ ရူဝေ စရသဒ္ဒေါ ကိဋ္ဌာယန္တိ ဝုတ္တံ ပလဋ္ဌတိဘိ အာဒိ။ ဋီကာ။ ။ပလဋ္ဌတိဘိ ဟိ ပကာရေန လဋ္ဌဘိ ဝိလာသံ ကရောတီတိ အတ္တော-ဋီကာဖွင့်ရကား ပလဋ္ဌတိသာသင့်၊ လဋ္ဌတိ မသင့်)

(ကာမဂုဏောပါအရ အဘယ်ကာမဂုဏ်ကိုအရကောက်ရမည်နည်း၊ ကာမဂုဏ်သာမည ဖြစ်လေသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ဝြွေစ စသည်မိန့်)။ ။စ-ဆက်၊ ဧဝံ-သဒ္ဒဏ္ဍမှာပါး အရကောက် အဘိဓေယျဏ္ဍကို ဆိုအံ့၊ ဝြွေ-ဤကာမဂုဏောပါ ဟူသောပုဒ်၌၊ ကာမဂုဏာ-ကာမဂုဏ်တို့သည်၊ မာနုသိကာစေဝ-လူ၌, ဧဝံ-လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ရင်း၊ ဒိဗ္ဗာစ-နတ်၌, ဧဝံ-နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ရင်း၊ . ရှုတိ-သို့၊ ဒုဝိဓာ-နှ်၏၊ မာနုသိကာ-လူ၌, ဧဝံ-လူ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊မန္ဓာတုကာမဂုဏသဒိသာ-မန္ဓာတ်မင်း၏ ကာမဂုဏ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-နှ်၏၊ ဒိဗ္ဗာ-နတ်၌ ဧဝံ-နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ ဒေဝရာဇသ-ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ နတ်မင်း၏၊ ကာမဂုဏ သဒိသာ-ကာမဂုဏ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်တို့ဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ – နှ်၏၊ (ရှုတိ မရှိသင့်)

'' မာနုသိကာ။ပ။ ကာမဂုဏာ '' ဟူ၏၊ ကာမဂုဏောပါ အရ ကာမဂုဏ် သာမညကိုသာ ယူသင့်သည်မဟုတ်လော၊အဘယ့်ကြောင့် ''မာနုသိကာ။ပ။ ကာမဂုဏာ''ဟု ဖွင့်ဆိုရပါသနည်း စောဒနာရန် ကြောင့်၊ ဝေရူပေ စသည်မိန့်။ ။ကသ္မာတိ အာဟ ဝေရူပေတိ အာဒိ)။ ။ ဟိ-သမ္မာ-ကား၊ တေ – ထိုရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဝေရူပေ – ဤသို့ လူတွင်လည်း အသာအမြတ်, နတ်တွင်လည်း အလွန်အကြွး ထူးသော သဘောရှိကုန်သော၊ ကာမေ–ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်တို့သို့၊ ဥပဂတာနံ-ကပ်ရောက်သောသူတို့၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနာ သမ္ပတ္တိံ – မျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပညပေန္တိ-နှ်၏၊ ရှုတိတသ္မာ-ကြောင့်၊'မာနုသိကာ မန္ဓာတုကာမဂုဏသဒိသာ။ပ။ ကာမဂုဏာသဒိသာ' တိ - ဟူသော စကားကို၊ မယာ–သည်၊ ဝုတ္တံ-ဆို အပ်၏။

ဒုတိယဝါဒေ-ရ၌၊ ဟုတွာ-ဖြစ်ပြီး၍၊ အဘာဝဋ္ဌေန – မရှိခြင်း ဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊အနိစ္စာ အနိစ္စမည်ကုန်၏၊ ပဋိပိဋ္ဌနဋ္ဌေန-

အဖန်တလဲလဲ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အနက် သဘောကြောင့်၊ **ဒုက္ခာ**-ဒုက္ခမည်ကုန်၏၊ ပကတိဇဟနဋ္ဌေန - ပြကတေ့သဘောကို စွန့်လွှတ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ **ဝိပရိဏာမဋ္ဌေန**-ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-န်၏။ ။ **တေသံ ဝိပရိဏာမဒုက္ခတာဘာဝေါ**တိ-ကား၊ တေသံ ကာမာနံ-ထိုဝတ္ထု ကာမတို့၏၊ ဝိပရိဏာမ သင်္ခါတာ-ဖေါက်ပြန်, ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ အညထာ ဘာဝါ-တပါးသော အပြားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ (ဥပ္ပန္နဿစ) မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ ယမ္ပိ-အကြင်ဝတ္ထုသည်လည်း၊ အဟောသိ-ပြီ၊ မေ-အား၊ ဝါ-၏၊ တမ္ပိ-သည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တနယေန - သုတ်, ပုဒ်တို့၌ ဟောအပ်သောနည်းဖြင့်၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ - စိုးရိမ်ပူဆွေး, ငိုကြွေးရခြင်း, ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲ, လွန်ကဲထန်ပြင်း, ပင်ပန်းရခြင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-န်၏။ ။(ဝုတ္တနယေနာတိ သုတ္တပဒေသု ဒေသိတနယေန၊ ဧတေန သောကာဒီနံ ဥပ္ပဇ္ဇနာကာရံ ဒဿေတိ၊ ဋီကာ)။ ။တတ္ထ-ထိုသောက စသော ငါးပါးတို့တွင်၊ **သောကော**-သောကသည်၊ အန္တော နိဇ္ဈာယန လက္ခဏော-အတွင်း၌ စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ **ပရိဒေဝေါ**-ပရိဒေဝသည်၊ တန္နိဿိတ လာလပ္ပနလက္ခဏော-ထိုသောကကိုမှီ၍ ရောင်ရမ်း မြည်တမ်းခြင်း၊ ဝါ-ပြင်းစွာငိုကြွေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ **ဒုက္ခံ**-ဒုက္ခသည်၊ ကာယပ္ပဋိပီဠနလက္ခဏံ - ဒုက္ခသဟဂုတ် ကာယဝိညာဉ်ကို, ဝါ - သသမ္ဘာရကာယကို, ဝါ-ရူပကာယကိုအဖန်တလဲလဲညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ။**ဒေါမနဿံ**-ဒေါမနဿသည်၊မနောဝိဃာတလက္ခဏံ-ပဋိဃသမ္ပယုတ်စိတ်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ **ဥပါယာသော**-ဥပါယာသသည်၊ဝိသာဒလက္ခဏော-မကြည်လင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ **ဝိဝိဓေဟိ ကာမေဟီ**တိ အာဒီနံ-တို့၏၊အတ္ထော-ကို၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ-၌၊မယာ-သည်၊ ဝုတ္တော- ပြီ။ ။(သောစနံ သောကော၊ အန္တော နိဇ္ဈာယနံ အန္တောနိဇ္ဈာယနံ၊ အန္တောနိဇ္ဈာယနံ လက္ခဏံ ဧတဿာတိ အန္တော နိဇ္ဈာယနလက္ခဏော။ ။ဒိုက်ဖွေ့တွာ ဒေဝနံ ပရိဒေဝေါ၊ တသ္မိံ သောကေ နိဿိတံ တန္နိဿိတံ၊ ဘုသံ ဝိလပနံ လာလပ္ပနံ၊ တန္နိဿိတ မေဝ လာလပ္ပနံ တန္နိဿိတ လာလပ္ပနံ၊ တန္နိဿိတလာလပ္ပနံ လက္ခဏံ ဧတဿာတိ တန္နိဿိတလာလပ္ပနလက္ခဏော။ ။ကာယဿ ပဋိပီဠနံ

ကာယပ္ပဋိပိဠနံ၊ ကာယပ္ပဋိပိဠနံ လက္ခဏံ ဧတဿာတိ ကာယပ္ပဋိပိဠန လက္ခဏံ။ ။ဘုသော အာယာသော ဥပါယာသော၊သာဒနံ ပသာဒနံ သာဒေါ၊ ပသန္နတာ။သာဒတော ဝိဂမနံ ဝိသာဒေါ၊ အပ္ပသန္နဘာဝေါ၊ ဝိသာဒံ လက္ခဏံ ဧတဿာတိ ဝိသာဒ လက္ခဏော)

ဝိတက္ကိတန္တိ-ကား၊ အဘိနိရောပနဝသေန-သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အာရုံသို့ရှေးရှုတက်စေခြင်း, တင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော-သော၊ ဝိတက္ကော – ဝိတက်တည်း၊ (ဝိတက္ကနံ ဝိတက္ကိတံ)။ ။**ဝိစာရိတန္တိ**-ကား၊ အနုမဇ္ဇနဝသေန-အာရုံကိုအဖန်တလဲလဲ သုံးသပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော-သော၊ ဝိစာရော-ဝိစာရတည်း။ ။**ဧတေနေတန္တိ**-ကား၊ ဧတေန ဝိတက္ကေန စ-ဤဝိတက်ဖြင့်၎င်း၊ ဝါ-ကြောင့်၎င်း၊ ဧတေန ဝိစာရိတေန စ-ဤဝိစာရဖြင့်၎င်း၊ ဝါ-ကြောင့်၎င်း၊ ဧတံ ပထမဈာနံ-ကို၊ ဩဠာရိကံ-ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်း၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ-ဟောအပ်၏၊ သကဏ္ဍကံဝိယ-ဆူး,ငြောင့်ရှိသကဲ့သို့၊ ခါယတိ-ထင်၏။ ။**ပီတိဂတန္တိ**-ကား၊ ပီတိယေဝ-ပီတိသာတည်း၊ (ပီတိယေဝဖြင့် ပီတိယေဝ ပီတိဂတံ ပြု၊ ဂတသဒ္ဒါသည် ဂူထဂတံ, မုတ္တဂတံ, ဒိဋ္ဌိဂတံ စသည်တို့၌ကဲ့သို့ အနက်မရှိ တဗ္ဘော ဟုပြု၏။ ။တဿ ပဒဿ ဘာဝေါ အတ္ထော တဗ္ဘာဝေါ။ထိုရှေးပုဒ်၏အနက်သာ မိမိအနက်၊အသီးအခြားတပါးမရှိဟူလို။ ။အယဉ္စ သံဝဏ္ဏနာကာနံ ပကတိ ယဒိဒံ အနတ္ထကပဒံ တုလျာဓိကရဏပဒဉ္စ ထပေတွာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ။ ။ဟိ-မှန်၊အနတ္ထကပဒံ-အနက်မရှိ တဗ္ဘော ဖြစ်သောပုဒ်ကို၎င်း၊ တုလျာဓိကရဏပဒဉ္စ – တုလျာဓိကရဏ (ကမ္မဓာရည်း သမာသ်)ပုဒ်ကို၎င်း၊ ထပေတွာ-ချန်ထား၍၊ ယဒိဒံ ယာ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-အကြင်အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ အယံ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-သည်၊ သံဝဏ္ဏနာကာနံ-အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏၊ ပကတိ-သဘော တည်း။ ။အနက်မရှိ တဗ္ဘောဖြစ်ကုန်၎င်း, တုလျာဓိ ကရဏ (ကမ္မဓာရည်း) သမာသ်ဖြစ်ကုန်၎င်း,နောက်ပုဒ်ကိုမဖွင့်မူ၍ ချန်ထားခဲ့တတ်သည် ဟူလို)

စေတသော ဥပ္ပိလာဝိတတ္တန္တိ-ကား၊ စေတသော-စိတ်၏၊ ဥပ္ပိလ ဘာဝကရဏံ-ပေါ်လွင်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုခြင်းတည်း။ ။**စေတသော အာဘောဂေါတိ**-ကား၊ ဈာနာ-ဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ တသ္မိံ သုခေ-ထို တတိယဈာန်ချမ်းသာ၌၊ ပုနပ္ပုနံ - အဖြန်ဖြန် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်၊

ဝိတ္တာသ-စိတ်ကို၊ အာဘောဂေါ မနသိကာရော-စိတ်၌ပြုခြင်းတည်း၊ ဝါ-နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ သမန္နာဟာရော-အစဉ်အတိုင်း, ဝါ-အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အာရုံသို့ဆောင်ခြင်းတည်း၊ ဣတိ-ဣဒ္ဓမမ္မနိဗ္ဗာဏဝါဒ အဖွင့် ပြီးပြီ။ ။ဋ္ဌေဣဒ္ဓမမ္မနိဗ္ဗာဏဝါဒေ-ဝါဒ၌၊ သေသံ-သည်၊ဥတ္တာနမေဝ-ပေါ်လွင်ထင်ရှားသည်သာတည်း။ ။(ဥပ္ပိလာဝိတတ္တအရ ဝိဘင်္ဂကောက်။ အာဘုဇနံ မနသိကရဏံ အာဘောဂေါ၊သမ္မာ အနုက္ကမေန ပုနပ္ပုနံဝါ အာရမဏာသ အာဟာရော သမန္နာဟာရော။ ။အယံ ပနေတ္ထ ဝိသေသော၊ ဧကသ္မိံ အတ္တဘာဝေ ပဉ္စဝါဒါ လဗ္ဘန္တိ၊ တေနေဝ ဟိ ပါဠိယံ အညော အတ္တာတိ အညဂဟဏံ နကတံ၊ ဋီကာဟောင်း။ ။တေနေဝ ဟိ ဥစ္ဆေဒဝါဒေဝိယ ဣဓ ပါဠိယံ အညော အတ္တာတိ အညဂဟဏံ နကတံ၊ ဋီကာသစ်)

ဋ္ဌေဝတာ-'သန္တိ ဘိက္ခဝေ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ' အစ, 'စေတသော အာဘောဂေါ' အဆုံး သိမ်းကျုံးဖော်ပြ ဤမျှလောက်သော သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ဝါ-ဤမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ ယာသံ-အကြင်ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယော - ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ သတ္တေဝ-ခုနစ်ပါးတို့သာတည်း၊ သေသာ-ကြွင်းသော ငါးဆဲ့ ငါးပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊သဿတဒိဋ္ဌိယော-သဿတဒိဋ္ဌိတို့တည်း၊သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိယော-ဤခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယူတို့သည်၊ကထိတာ-ဟောအပ်ကုန်သည် ဟောန္တိ-ကုန်၏။

ဇဝံ-သို့၊ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ကထေတွာ-ဟောတော်မူပြီး၍၊ဣဒါနိ-၌၊ ဣမေခေါ တေ ဘိက္ခဝေတိ ဣမိနာ ဝါရေန-ဝေဟူသော ဤဝါရဖြင့်၊သဗ္ဗေပိ-နသော၊တေ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေ-ထိုရှေ့အဖို့ကို ကြံတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ဧကဇ္ဈံ-တပေါင်းတည်း၊ နိယျာတေတွာ - အပြီးသတ်၍၊ ဝါ - နိဂုံးအုပ်၍၊ သဗ္ဗညုတညာဏံ-ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ-ဖြေတော်မူ၏။ *

(ဣမေခေါ တေ ဘိက္ခဝေ စသည်ကို အဘယ့်ကြောင့်ဆိုပြန်သနည်း၊ အပရန္တကပ္ပိကတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍ သဗ္ဗညုတညာဏ်ကို ဖြေဆိုပြီး

မဟုတ်တုံလော၊စောဒနာရန်ကြောင့် ပုန စသည်မိန့်)။ ။ပုန-တဖန်၊ (ဝိသဇ္ဇနာဘိစပ်)။ ။ဆုမေခါ တေ ဘိက္ခုဝေတိ အာဒိနာ-သော၊ ဝါ ရေန-ဝါရဖြင့်၊ သမ္ဗန္ဓဝိ-နဲ့သော၊ တေ အပရန္တကပ္ပိကာစ – ထိုနောက် အဖို့ကို ကြံတတ်ကုန်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကိုရင်း၊ တေ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာစ – ထို ရှေ့အဖို့ကို ကြံတတ်ကုန်သော ဒိဋ္ဌိတို့ကိုရင်း၊ ကောဋ္ဌာ-တပေါင်းတည်း၊ နိယျာတေတွာ-အပြီးသတ်၍၊ ဓါ-နိဂုံးချုပ်၍၊ တဒေဝ ညာဏံ - ထို သဗ္ဗ ညုတ ညာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ဝိဿဇ္ဇနာဘိ-မူ၏။

တဒေဝညာဏံ ဝိဿဇ္ဇေသိ ဟူ၏၊ ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိတို့ကို ပြဆိုခဲ့သော ကြောင့် ဒိဋ္ဌိတို့ကို ဖြေဆိုသင့်သည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် ကတမေ စ တေ စသည်မိန့်)။ ။ဣတိ-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား ဖြင့်၊ ကတမေစ တေ ဘိက္ခုဝေတိ-ဝေဟူ၍၊ အာဒိမှိ – အစ၌၊ ပုစ္ဆမာ နောပိ-မေးတော်မူသော်လည်း၊ သဗ္ဗညုတညာနမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ တွာ-၍၊ ဝိဿဇ္ဇမာနောပိ-ဖြေတော်မူသော်လည်း၊ သတ္တာနံ - သတ္တဝါ တို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ-သဿတ, ဥစ္ဆေဒ အယူကို၊ တုလာယ – ချိန်ဖြင့်၊ တုလယန္တော ဝိယ-ချိန်တော်မူသကဲ့သို့ရင်း၊ သိနေရုပါဒတော-မြင်းမိုရ် တောင်ခြေရင်းမှ၊ ဝါလုကံ-သဲကို၊ ဥဒ္ဓရန္တော ဝိယ-ထုတ်ဆောင်တော် မူသကဲ့သို့ရင်း၊ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ – ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာ အယူတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-၍၊ သဗ္ဗညုတညာနမေဝ-ကိုသာလျှင်၊ ဝိဿဇ္ဇေ တိ-မူ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ အယံ ဒေသနာ-ဤဒေသနာသည်၊ယထာနုသန္ဓိဝသေ န-ယထာနုသန္ဓေ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဂတာ-လာ၏။

(ဧဝမယံ ယထာနုသန္ဓိဝသေန ဒေသနာ အာဂတာတိ ဝေနပ္ပသင်္ဂေန သုတ္တသာနုသန္ဓယော ဝိဘဇိတုံ တယော ဟိဘိ အာဒိမာဟ)။ ။ဟိ-ချဲ့၊ သုတ္တဿ-၏၊ အနုသန္ဓိ-အနုသန္ဓေတို့သည်၊ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ-ပုစ္ဆာနုသန္ဓေ ရင်း၊ဓါ-ပုစ္ဆာဖြင့်ပြုအပ်သော စပ်ခြင်းရင်း၊ ဓါ-ပုစ္ဆာဟု ဆိုအပ်သော စပ်ခြင်းရင်း၊ ဓါ-ပုစ္ဆာဟု ဆိုအပ်သော စပ်တတ်သော အနုသန္ဓေရှိ သောသုတ်ပုဒ်ရင်း၊ ဓါ-ပုစ္ဆာနှင့် စပ်အပ်သော သုတ်ပုဒ်ရင်း၊ အဇ္ဈာ သယာနုသန္ဓိ- အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓေရင်း၊ ဓါ – အဇ္ဈာသယ ဖြင့် ပြုအပ် သောစပ်ခြင်းရင်း၊ ဓါ-အဇ္ဈာသယဟု ဆိုအပ်သော စပ်ခြင်းရင်း၊ ဓါ- အဇ္ဈာသယဟု ဆိုအပ်သော စပ်တတ်သော အနုသန္ဓေရှိသော သုတ်

ပုဒ်ရင်း၊ ဝါ-အဇ္ဈာသယနှင့် စပ်အပ်သော သုတ်ပုဒ်ရင်း၊ ယထာနုသန္ဓိ-ယထာနုသန္ဓေရင်း၊ ဝါ-အကြင်အကြင် စပ်အပ်သောသုတ်ပုဒ်ရင်း၊ ဝါ-စပ်အပ်သော သုတ်ပုဒ်အားလျော်သောစကားရင်း၊ ဣတိ-သို့၊ တယော-သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ။(အနုသန္ဓာနံ အနုသန္ဓိ၊ ပုစ္ဆာယ ကတော အနုသန္ဓိ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ။ ပုစ္ဆာသဘာဂတော ဝါ အနုသန္ဓိ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓိယတီတိ အနုသန္ဓိ၊ ပုစ္ဆာသဘာဂတော ဝါ အနုသန္ဓိ ဧတဿာတိ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ။ ပုစ္ဆာယ အနုသန္ဓိယတိ ဘိပါ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ။ အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိ နည်းတူပြု၊ ။အနုသန္ဓိယတိတိ အနုသန္ဓိ၊ ယော ယော အနုသန္ဓိ ယထာနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓိနော အနုရူပံဝါ ယထာနုသန္ဓိ၊)

တတ္ထ-ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဧဝံ ဝုတ္တေ အညတရော ဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ။ပ။အန္တော ပူတိဘာဝေါတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ပုစ္ဆန္တာနံ-မေးကုန်သောသူတို့အား၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝိဿဇ္ဇိတ သုတ္တဝသေန-ဖြေအပ်သော သုတ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပုစ္ဆာနုသန္ဓိ - ပုစ္ဆာနုသန္ဓေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-အပ်၏။ ။ဧဝံ-သို့၊ဘဂဝတာ-သည်၊ဝုတ္တေ-သော်၊အညတရော-တပါးသော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဧတံ ဝစနံ-ကို၊ အဝေါစ-လျှောက်ထားပြီ၊ ကံ အဝေါစ-ကား၊ဘန္တေ-ရား၊ ဩရိမတီရံ-ဤမှာဘက်ကမ်းဟူသည်၊ကိံ နု ခေါ-အဘယ်ပါနည်း၊ပါရိမတီရံ-ထိုမှာဘက်ကမ်းဟူသည်၊ကိံ နုခေါ-နည်း၊ မဇ္ဈေသံသီဒေါ-အလယ်၌ နစ်မြုပ်ခြင်းဟူသည်၊ကောနုခေါ-နည်း၊ ထလေ-ကုန်း၌၊ ဥဿာရော-တင်ခြင်းဟူသည်၊ ကောနုခေါ-နည်း၊ မနုဿဂါဟော-လူတို့၏ ထုတ်ဆယ်ခြင်းဟူသည်၊ကောနုခေါ-နည်း၊ အမနုဿဂါဟော-နတ်တို့၏ ထုတ်ဆယ်ခြင်းဟူသည်၊ကောနုခေါ-နည်း၊အာဝဋ္ဋဂါဟော-ဝဲရစ်ခြင်းဟူသည်၊ကောနုခေါ-နည်း၊အန္တော ပူတိဘာဝေါ-အတွင်းပုပ်,အတွင်းဆွေးဟူသည်၊ ကောနုခေါ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-ပြီ။ ။(ဤ,ထို,ကမ်း,သောင်၊ ဝိုက်ထောင်မတင်၊ ရေတွင်မမြုပ်၊ မထုတ်,လူနတ်၊ ဝဲဟပ်မရုတ်၊ တွင်းမပုပ်က၊သမုဒ်ရောက်ကြောင်း၊ သစ်သုံးကောင်းသည်။ ။ရွှေလောင်းချောမွေ့ ပြစ်ကင်းတည်း၊ ။ဓည်ရှင်ဆရာတော်၊ ။တတ္ထ ဧဝံ ဝုတ္တေ နန္ဒော ဂေါပါလကော ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစာတိ ဧဝမာဒိ၊ တံ နသုန္ဒရံ။ သုတ္တေ တထာ အဘာဝတော။ ။ဧဝံ ဝုတ္တေ နန္ဒဂေါပါလကသုတ္တေ

ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစာတိ ပန ပဌိတဗ္ဗံ။ တသ္မိံ သုတ္တေ အညတရော ဘိက္ခု ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစာတိ အတ္ထဿ ဥပပတ္တိတော။ ဋီကာ။ ။ ဋီကာဖွင့်ဆိုင်းလည်း မကောင်းလှ၊ ပါဠိတော်ရှိတိုင်း "ဧဝံ ဝုတ္တေ အညတရော ဘိက္ခု" စသည်သာ ရှိစေသင့်သည်)

အထခေါ အညတရဿ ဘိက္ခုနော။ ပ။ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ-၌၊ ဧဝံ-သို့၊ ပရေသံ-တပါးသောသူတို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ-အလို အဇ္ဈာသယကို၊ ဝိဒိတွာ-၍၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ဝုတ္တသုတ္တဝသေန - ဟောအပ်သော သုတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ ။အထ ခေါ-ထိုအခါ၌၊ အညတရဿ-တပါးသော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဝါ-၏၊ စေတသော-စိတ်၏၊ ဧဝံ ပရိဝိတက္ကော-၍သို့သော အကြံအစည်သည်၊ ဥဒပါဒိ ဥအပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ ကိံ ဥဒပါဒိ-ကား၊ ဘော-အိုသဘော တရားတို့၊ ဣတိ - ၍သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရူပံ - ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ အနတ္တာကိရ-အနတ္တဖြစ်သတဲ့၊ ဝေဒနာ-သည်၊ သညာ-သည်၊ သင်္ခါရာ-တို့သည် ဝိညာဏံ-သည် အနတ္တာကိရ-အနတ္တဖြစ်သတဲ့၊ ရူပံ-ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ယဒိ အနတ္တာ-အနတ္တဖြစ်အံ့။ ပ။ ဝိညာဏံ-သည်၊ ယဒိ အနတ္တာ-အနတ္တဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ သတိ-၍သို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနတ္တကတာနိ-အတ္တသည် မပြုအပ်ကုန်သော၊ ဝါ-အနတ္တဖြစ်သောခန္ဓာတို့သည် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ-ကံတို့သည်၊ ကံ-အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ အတ္တာနံ-အတ္တဘောသို့ ဖုသိဿန္တိ ကိရ-ရောက်ကုန်တော့အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့ စေတသော-၏၊ ပရိဝိတက္ကော-သည်၊ ဥဒပါဒိ-ပြီ။ ။အထ ခေါ-၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော-၏၊ စေတောပရိဝိတက္ကံ-စိတ်အကြံအစည်ကို၊ စေတသာ-စေတောပရိယညာဏ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်တော်ဖြင့်၊ ဝါ-သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် ယှဉ်သောစိတ်တော်ဖြင့်၊ အညာယ-၍၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ အာမန္တေသိ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ကိံ အာမန္တေသိ-ကား၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဣဓ သာသနေ-၌၊ ဧကစ္စော-အချို့သော၊ မောဃပုရိသော-မဂ်ဖိုလ်မရ ကိစ္စမပြီး အချည်းနှီးသော၊ အဝိဒွါ-မသိတတ်သော၊ ဝါ-အရိယာ်တို့၏တရား၌ မလိမ္မာသော၊ အဝိဇ္ဇာဂတော-အဝိဇ္ဇာသို့ကပ်ရောက်သော၊ ဝါ-အဝိဇ္ဇာဖြင့်ဖြစ်သော၊ တဏှာဓိပတေယျေန-တဏှာဟူသော အကြီးအကဲမှ လာသော၊ စေတသာ - အတ္တဝါဒုပါဒါန်နှင့်တကွသော စိတ်ဖြင့်၊ သတ္ထုသာသနံ-မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်ကို၊ အတိဓာဝိတဗ္ဗံ-ကျော်လွန် ပြေးသွား

သွားအပ်၏ဟူ၍၊ ဝါ-လွန်ကြူးအပ်၏ဟူ၍၊ ယံ-ကြောင့်၊ မညေယျ-အောက်မေ့မှတ်ထင်ရာ၏၊ ကိံ မညေယျ-ကား၊ ဣတိ-ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ရူပံ-ရုပ်သည်၊ အနတ္တာ ကိရ-တဲ့၊ ။၄။ ဖုသိဿန္တိ ကိရ-ရောက်ကုန်တော့အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ မညေယျ-ရာ၏၊ ဧတံဌာနံ-ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါ-ရှိသည်သာတည်း။ ။(ယဒိရူပံအနတ္တာ၊ ပ။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ဧဝံ သတိတိ သပါဌသေသယောဇနာ။ ။ကမတ္တာနံ ဖုသိဿန္တိ တိ အသတိ အတ္တနိ ခန္ဓာနဉ္စ ခဏိကတ္တာ ကမ္မာနိ ကံ အတ္တနော ဖလေန ဖုသိဿန္တိ၊ ကော ကမ္မဖလံ ပဋိသံဝေဒေတီတိအဓိပ္ပါ။ ဝိဒတိဇာနာတိ တိ ဝိဒ္ဒူ၊ ဝိဒဓာတ်၊ ဝူပစ္စည်း။ န ဝိဒ္ဒူ အဝိဒ္ဒူ။ ။အဝိဒ္ဒူဘိ သုတာဒိဝိရဟေန အရိယဓမ္မဿ အကောဝိဒတာယ န ဝိဒ္ဒူ၊ ဋီကာ။ ။ဣဒါနိ အနတိဝတ္တိ တဗ္ဗတံ ဝိဘာဝေတုံ တံ ကိံ မညထာတိ အာဒိမာဟ၊ 'အနတိဝတ္တိတဗ္ဗ တံ-မကျော်လွန်၊ မပြေးလွှား၊ မသွားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ-မလွန်ကြူးအပ်သည်၏အဖြစ်ကို'ဟုပေး)။ ။ဘိက္ခဝေ-ဘိက္ခုတို့၊ တံ-ထိုငါမေးလတ္တံ့သောစကားကို၊ တုမှေ-တို့သည်၊ ကိံ မညထ-အဘယ်သို့ အောက်မေ့မှတ်ထင် ဖြေဖျဉ်ကြကုန်မည်နည်း၊ ရူပံ-သည်၊ နိစ္စံဝါ- နိစ္စလေလော၊ အနိစ္စံဝါ-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေခွင့်ပေး၍ မေးတော်မူ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာမန္တေသိ-ပြီ။

ပန-အဇ္ဈာသယာနုသန္ဓိမှတပါး ယထာနုသန္ဓိကိုပြဆိုအံ့၊ ယေန ဓမ္မေန-ဖြင့်၊ အာဒိမှိ-၌၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ-ဖြစ်၏၊ တဿ ဓမ္မဿ-အား၊ ဝါ-၏၊ အနုရူပဓမ္မဝသေန ဝါ-လျော်သောတရား၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ပဋိပက္ခဝသေန ဝါ-ဆန့်ကျင်ဘက်၏အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ယေသု သုတ္တေသု-တို့၌၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဒေသနာ-သည်၊ အာဂစ္ဆတိ-၏၊ တေသံ သုတ္တာနံ-တို့၏၊ ဝသေန ဖြင့်၊ ယထာနုသန္ဓိ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ။သေယျထိဒံ-အဘယ်သုတ်တို့၌ လာသနည်း ဟူမူကား၊ အာကင်္ခေယျသုတ္တေ-ယျသုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ-၌ သီလေန-ဖြင့်၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ-ဖြစ်၏၊ ဥပရိ-၌၊ ဆ-န်သော၊ အဘိညာ-တို့သည်၊ အာဂတာ-န်၏။ ။ဝတ္ထသုတ္တေ-၌၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ကိလေသေန-လောဘဖြင့်၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာ-ဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့သည်၊ အာဂတာ - န်၏။ ။ကောသမ္ဗကသုတ္တေ-၌၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဘဏ္ဍနေန-ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ သာရဏီယဓမ္မာ-အသက်ထက်ဆုံးအောက်

မေ့အပ်ကုန်သောတရားတို့သည်၊အာဂတာ-န်၏။ ။ကာကစောပမေ-၌၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ အက္ခန္တိယာ-သည်းမခံခြင်းဖြင့်၊ ဒေသနာ-သည်၊ ဥဋ္ဌိတာ-၏ ဥပရိ-၌၊ကာကစူပမာ-လွှသွားအစဉ်ဥပမာတို့သည်၊ အာဂတာ-န်၏၊ ဇွမသို့ ပြဘ္ဗဇာလေဝ-၌လည်း၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ဒိဋ္ဌိဂသေန-ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဟေဋ္ဌာ-၌၊ဒေသနာ-သည်၊ဥဋ္ဌိတာ-၏၊ဥပရိ-၌၊ သုညတာပကာသနံ-သည်၊ အာဂတံ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ "ဝေမယ်ယထာနုသန္ဓိ ဝသေန ဒေသနာ အာဂတာ"တိ-၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

(သမ္ဗာဒဿန, မိစ္ဆာဒဿန ပိုင်းခြားပြလိုရကား ဇွာဒါနိ စသည် မိန့်)။ ။ဇွာဒါနိ-၌၊ မရိယာဒ ဝိဘာဂဒဿနတ္ထံ-မိစ္ဆာဒဿန၏ သမ္မာ ဒဿနနှင့် မရောယှက်သော အပိုင်းအခြားကို ဝေဘန်၍ ပြခြင်းငှါ၊ **တတြ ဘိက္ခဝေ** အာဒိကာ-တတြဘိက္ခဝေ ဤသို့ အစရှိသော၊ ဒေသနာ-ကို၊အာရဒ္ဓါ-မူအပ်၏။ ။**တဒပိ ဘောသံ။ ၁။ ဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝါတိ**-ကား၊ ယေန ဒိဋ္ဌိအဿာဒေန-အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သာယာခြင်းဖြင့်၊ ဧဂါ-သာယာတတ်သော ဝေဒနာဖြင့်၊ ယေန ဒိဋ္ဌိသုခေန-အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သောခံစားခြင်းဖြင့်၊ ဧဂါ-ခံစားတတ်သော သုခဝေဒနာဖြင့်၊ယေန ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန-အကြင်ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်း ဖြစ် သော ခံစားခြင်းဖြင့်၊ ဧဂါ-ခံစားတတ်သော ဝေဒနာဖြင့်၊ သောမနဿ ဇာတာ-ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဂါ-ကုန်သော ကြောင့်၊ ဧဂါ-ကုန်သော၊ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊အတ္တာနဉ္စ-အတ္တဘောကိုငှ်း၊ လောကဉ္စ-သင်္ခါရလောကကိုငှ်း၊ သဿတံ-မြဲ၏ ပညာ၍၊ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ- လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပညပေန္တိ-န်၏၊ ယထာဘူတံ-မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော အဘိုင်း၊ဓမ္မာနံ-တရားတို့၏၊ သဘာဝံ – သဘောကို၊ အဇာနန္တာနံ-မသိကုန်သော၊ အ ပဿန္တာနံ - မမြင်ကုန်သော၊ ဘဝန္တာနံ-အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ-တို့အား၊တ ဒပိ,တံ အပိ ဝေဒယိတံ-ထိုခံစားခြင်း သည်လည်း၊ ဧဂါ – ထိုခံစားတတ်သော ဝေဒနာသည်လည်း၊ တဏှာ ဂတာနံ - တဏှာသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော သူတို့အားသာလျှင်၊ ဧဂါ-တဏှာဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော သူတို့အားသာလျှင်၊ ဟောတိ-၏။ ။(မရိ ယာဒ ဝိဘာဂ ဒဿနတ္ထန္တိ သဿတာဒိဒိဋ္ဌိဒဿနဿ သမ္မာဒဿ နေန သင်္ကရာဘာဝဝိဘာဝနတ္ထံ။ ဋီကာ)

(တဏှာဂတာနံ ဟူသော ပုဒ်ကိုပင် ဝေဏ္ဏနိုင်တကွ ပေးစေလို၍ ဝုတ္တိနည်းအားဖြင့် ဖွင့်ပြလိုရကား ကေဝလံ စသည်မိန့်။ ။တဒေဝ ဝုတ္တိနယေန ဝိဝရတိ ကေဝလံ။ပ။ ဝေဒယိတာနံ)။ ။တံ ဝေဒယိတံ-ထိုခံစားခြင်းသည်၊ ဝါ-ထိုခံစားတတ်သော ဝေဒနာသည်၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ တဏှာဂတာနံ ယေဝ-တဏှာအားသာလျှင်၊ ဝါ-တဏှာအားသာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ပန-ဆက်၊ တံ ဝေဒယိတံ စ-သည်လည်း၊ ဝါ-သည်လည်း၊ ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝ-ဒိဋ္ဌိ,တဏှာ ဟု ဆိုအပ်သော တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့် တုန်လှုပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-၏၊ ။(တဋ္ဌ ဝေဒ ဖြင့် တဒပိ ဝေဒယိတံ ပုဒ်ကို တဏှာဂတာနံ, ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝ နှစ်ပုဒ်တို့၌ စပ်ဟု ပြ၏)

(ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝကို ဖွင့်ပြန်လိုရကား ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေန စေဝ စသည်မိန့်)။ ။ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေန-ဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော ပရိတသိတေန စ-တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ တဏှာသင်္ခါတေန - တဏှာဟု ဆိုအပ်သော၊ ပရိတသိတေန စ - ဖြင့်၎င်း၊ ဝိပ္ဖန္ဒိတမေဝ စလိတမေဝ ကမ္ပိတမေဝ-တုန်လှုပ်သည်သာတည်း။ ။ထုသရာသိမှိ-ဖွဲပုံ၌၊ နိက္ခိတ္တ ခါဏုသဒိသံ-စိုက်ထားအပ်သောသစ်ငုတ်နှင့် တူ၏၊ သောတာပန္နဿ-သောတာပန်၏၊ဒဿနမိဝ-ကောင်းစွာမြင်တတ်သောမင်္ဂလပ်ချမ်းသာ ကဲ့သို့၊ နိစ္စလံ-တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၊ န-မဟုတ်၊ စလမေဝ-တုန်လှုပ် သည်သာတည်း၊ ဝါ-န နိစ္စလံ-တုန်လှုပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ဒဿေတိ-၏ ဧကစ္စ သဿတဝါဒါဒိသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဧသနယော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-ပ်၏။ ။(ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတေနစေဝ စသည်ဖြင့် ပရိတသိတအရ ဒိဋ္ဌိ,တဏှာကောက်၊ ဖန္ဒ,ဖဒိ,ဓာတ် စလနတ္ထ,ကမ္ပနတ္ထဟော၊ ပရိတသိတေန ဝိပ္ဖန္ဒိတံ ပရိတသိတဝိပ္ဖန္ဒိတံ ပြုဟုပြ၏။ ။ထုသရာသိမှိ စသည်ကား အနွယ, န သောတာပန္နဿ စသည်ကား ဗျတိရေက ဝါကျတည်း)

ပုန-တဖန်၊ **တေသံ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ ယော ဘော သဿတဝါဒီ** ဝါဒါဒိအာဒိ-သဿတဝါဒါ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ ပရမ္ပရပစ္စယဒဿ နတ္ထံ-အဆက်ဆက်သော အကြောင်းကိုပြခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓ-၏ တတ္ထ-၌၊ **တဒပိ ဖဿပစ္စယာတိ**-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ယေန ဒိဋ္ဌိအဿာဒေန-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ယေန ဒိဋ္ဌိသုခေန-ဖြင့် ဝါ-ဖြင့်၊ယေန ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေန-ဖြင့်၊ဝါ-

ဖြင့်၊ သောမနဿသဟဂတာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-နှင့်သော၊ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ အတ္တာနဉ္စ-ကို၎င်း၊ လောကဉ္စ-ကို၎င်း၊ သဿတံ-၍၊ စတူဟိ ဝတ္ထူဟိ-တို့ဖြင့် ပညပေန္တိ-န်၏၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိပရိဖန္ဒိတံ-တဏှာ,ဒိဋ္ဌိဖြင့် တုန်လှုပ်သော၊ တဒပိ ဝေဒယိတံ-သည်လည်း၊ ဝါ-သည်သည်း၊ ဖဿပစ္စယာ-ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဿေတိ-၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးပုံသောဝါဒတို့၌၊ ဧသနယော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ဣဒါနိ-၌၊ တဿ ပစ္စယဿ-ထိုဖဿဟူသော အကြောင်း၏၊ ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတေ ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားခြင်း၌၊ ဝါ-ဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားတတ်သောဝေဒနာ၌၊ ဗလဝဘာဝဒဿနတ္ထံ-အားကြီးသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ပုန-တဖန်၊ **တတြ ဘိက္ခဝေ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ**တိအာဒိံ-ကို၊ အာဟ-၏။ ။တတ္ထ-၌ **တေ တေ အညတြ ဖဿာ**တိ-ကား၊ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ တေ-စင်စစ်၊ တံ ဝေဒယိတံ-ထိုခံစားခြင်းကို၊ ဝါ-ထိုခံစားတတ်သောဝေဒနာကို၊ ဖဿေန-နှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ဝါ-ကြဉ်၍၊ ပဋိသံဝေဒေဿန္တိ-ခံစားနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ ဋ္ဌေတံကာရဏံ-ဤအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိအတ္ထော-ဤအနက်တည်း၊ (ဌာနသဒ္ဒါကာရဏ ဟောပြ၏)

ဟိ-ဥပမာဆောင် ထင်ရှားအောင်ပြဆိုအံ့၊ ဝါ-မှန်၏၊ (ယထာဟိတိ အာဒိနာ ဖဿဿ ဗလဝကာရဏတာ ဒဿနေန တဒတ္ထံ သမတ္ထေတိ၊ ဋီကာ)။ ။ပတတော-ပြိုလုသော၊ ဂေဟဿ-၏၊ ဝါ-ကို ဥပတ္ထမ္ဘနတ္ထာယ-မြဲမြဲ ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ၊ ထူဏာနာမ-တိုင်မည်သည်၊ ဝါ-အထောက်အပံ့မည်သည် ဗလဝပစ္စယော-အားကြီးသောအကြောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ ဂေဟံ-သည်၊ ထူဏာယ-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ အနုပတ္ထမ္ဘိတံ-မထောက်ကူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဌာတုံ-ငှါ၊ နသက္ကောတိယထာ-သို့၊ ဧဝမေဝ-လျှင်၊ ဖဿောပိ-သည်လည်း၊ ဝေဒနာယ-၏၊ ဗလဝပစ္စယော-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံ ဖဿံ-နှင့်၊ ဝါ-ကို ဝိနာ-၍၊ ဣဒံ ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတံ-သည် ဝါ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဿေတိ-၏၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးပုံသော ဝါဒတို့၌၊ ဧသနယော-ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော-၏။

ဣဒါနိ-၌၊ **တတြ ဘိက္ခဝေ ယေ တေ။ ပေ။ ကေစ္စသဿတိကာ** တိအာဒိ နာ-သဿတိကာ၌သို့အစရှိသော၊ နယေန-ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဝေဒယိတာနိ-အလုံးစုံသောဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားခြင်းတို့ကို၊ ဝါ-အလုံးစုံသော ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားတတ်သော ဝေဒနာတို့ကို၊ သမ္ပိဏ္ဍေတိ- ပေါင်း၏။ ။(အဘယ့်ကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝေဒယိတ ကိုသာ ပေါင်းသနည်း, တဏှာစသည်လည်း ရှိသည်မဟုတ်လော စောဒနာမှု 'ဝေဒနာယ ပန အဓိပ္ပေတာနမေဝ၊ ပေဋကာ တိသုပိ ဝါဒေသု အဓိကတတ္တာ ဥပရိစ ပရိသံဝေဒေန္တီတိ ဝက္ခမာနတ္တာ ၊ဝေဒယိတမေဝ ပဓာနန္တိ အာဟ၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိ ဝေဒယိတာနိ သမ္ပိဏ္ဍေတီတိ' ဋီကာနှင့်ပြေ။ ။သမ္ပိဏ္ဍေ တိ ပါဌ်ဖြင့်လည်း ထိုထိုဝါဒတို့၌ ယေပိ တေ ဟူ၍လာသော ပိဿဒ္ဓါ၏ အနက်ကို ပြ၏။ ။သမ္ပိဏ္ဍေတီတိစ ယေပိ တေတိ တတ္ထ တတ္ထ အာဂတဿ ပိသဒ္ဒဿ အတ္ထံ ဒဿေတိ။ ။ဋီကာ)

ကသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဝေဒယိတာနိ-တို့ကို၊ သမ္ပိဏ္ဍေတိ-ပေါင်းသနည်း၊ ဣတိ-မေးတည်း။ ။ဥပရိဖဿေ-ဆဖဿာယတနေဟိ ဟူ၍ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော အထက်ဖဿ၌၊ ပက္ခိပနတ္ထာယ-ထည့်သွင်းခြင်းငှါ၊ သမ္ပိဏ္ဍေတိ-၏၊ ဣတိ-ဖြေတည်း။ ။ကထံ ပက္ခိပတိ-အဘယ်သို့ထည့်သွင်းသနည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ ဆဟိ-ကုန်သော၊ ဖဿာယတနေဟိ-ဖဿ၏ ဖြစ်ရာ အာယတနတို့ဖြင့်၊ ဝါ-ဖဿ၏ပေါင်းရာအာယတနတို့ဖြင့်၊ ဝါ-ဖဿ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာယတနတို့ဖြင့်၊ ဖုဿ ဖုဿ-တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍၊ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-ခံစားကုန်၏။ ဣတိ-သို့၊ ပက္ခိပတိ-၏။ ။(ပဋိသံဝေဒေန္တီတိရှိသင့်၏၊ မရှိက ဣတိသဒ္ဒါ,ဂမျမာန်,လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ ဟုသိ၊ ဝေဒနာသည် ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ကို ထည့်သည် ဟူလို)။ ။တတ္ထ-ထိုဆဖဿာယတနေဟိ စသောစကား၌၊ စက္ခုဖဿာယတနံ-စက္ခုပသာဒဟု ဆိုအပ်သော ဖဿ၏ဖြစ်ရာ အာယတနရင်း၊ ဝါ-ပေါင်းရာအာယတနရင်း၊ ဝါ-ဖဿ၏အကြောင်းဖြစ်သော အာယတနရင်း၊ သောတ ဃာန ဇိဝှါ ကာယ မနောဖဿာယတနံ-မနဟုဆိုအပ်သော ဖဿ၏ဖြစ်ရာအာယတနရင်း၊ ဝါ-ပေါင်းရာအာယတနရင်း၊ ဝါ-မနဟုဆိုအပ်သော ဖဿ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာယတနရင်း၊

ဉာတိ-သို့၊ ဉာမာနိ ဆ-ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ ဆ-ကုန်သော၊ ဖဿာယတနာနိနာမ-ဖဿာယတနမည်ကုန်၏။

(ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ၌ ဆဖဿာယတနသချင်ကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ၌ အာယတနသဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုပြလိုရကား 'သဉ္ဇာတိ'စသည် မိန့်)။ ။ဟိ-ထိုမှတပါး၊ အယံ အာယတနသဒ္ဒေါ-သည်၊ သဉ္ဇာတိ သမောသရဏဌာနေသု-ဖြစ်ရာ,ဝေးရာ,အကြောင်း ပညတ် အနက်တို့၌၊ ပဝတ္တတိ-ဖြစ်၏။ ။တတ္ထ-ထိုလေးပါးသောအနက်တို့တွင်၊ ကမ္ဗောဇာ-ကမ္ဗောဇတိုင်းတို့သည်၊ အဿာနံ-မြင်းတို့၏၊ အာယတနံ-ဖြစ်ရာတည်း၊ ဒက္ခိဏာပထော-ဒက္ခိဏာပထတိုင်းတို့သည်၊ ဂုန္နံ-နွားတို့၏၊ အာယတနံ-ဖြစ်ရာတည်း၊ ဣတိအာဒီသု-တို့၌၊ သဉ္ဇာတိယံ-ဖြစ်ရာအနက်၌၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ သဉ္ဇာတိဋ္ဌာနေ-ဖြစ်ရာအရပ်၌၊ ဉာတိ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-သဉ္ဇာတိသဒ္ဒါ၏အနက်တည်း။ ။(အာယတန္တိ သဉ္ဇာယန္တိ ဧတ္ထာတိ အာယတနံ။ ။သဉ္ဇာတိဋ္ဌာနေဖြင့် သဉ္ဇာတိသဒ္ဒါကို သဉ္ဇာယန္တိ ဧတ္ထာတိ သဉ္ဇာတိ၊အဓိကရဏသာဓန ပြုဟု ပြ၏။ ။"ပုံ ဗဟုဇ္ဈေ"အဘိဓာန်နှင့် အညီ "ကမ္ဗောဇာ ဒက္ခိဏာပထော"ဟု ဗဟုဝုစ်နှင့်သာ သင့်၏)

မနောရမေ – စိတ်နှလုံး၏ ရွှင်ပြုံးပျော်ပိုက် နှစ်ခြိုက်ရာဖြစ်သော၊ အာယတနေ-ဝေးရာဌာန လမ်းလေးခွ၌၊ နံ-ထိုပဒေါင်ပင်ကို၊ ဝိဟင်္ဂမာ-ငှက်တို့သည် **တနည်း**....နံ-ထိုပဒေါင်ပင်နှင့် တူသော သာသနာကို၊ ဝိဟင်္ဂမာ-ငှက်နှင့်တူသော ရဟန်းတို့သည်၊ သေဝန္တိ-မှီဝဲကုန်၏၊ ဉာတိအာဒီသု-တို့၌၊ သမောသရဏေ-ဝေးရာအနက်၌၊ ပဝတ္တတိ-၏။ ။(အာယတန္တိ သမောသရန္တိ ဧတ္ထာတိ အာယတနံ။ ။သမောသရန္တိ ဧတ္ထာတိ သမောသရဏံ။)

သတိ အာယတနေ-သတိဟူသောအကြောင်းသည်၊သတိ-ရှိသော်၊ **တနည်း**......သတိ ဝိဇ္ဇမာနေ-ထင်ရှားရှိသော၊အာယတနေ-အကြောင်းသည်၊သတိ-သော်၊ **တနည်း**......အာယတနေ-အကြောင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ဉာတိအာဒီသု-တို့၌၊ ကာရဏေ-အကြောင်းအနက်၌၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ (အာယတန္တိ ဖလာနိ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယ ပဝတ္တန္တိ ဧတ္ထာတိ အာယတနံ။ အာယံဝါ အတ္တနော ဖလံ တနောတိ ပဝတ္တေတီတိ အာယတနံ။ ရှေ့နည်း အာပုဗ္ဗ,ယတဓာတ်၊နောက်နည်း အာယပုဗ္ဗ,တနုဓာတ်၊ ။

ပ-ဒု နှစ်နက်အလို 'သတိသတိ အာယတနေ'ဟု ပါဌ်ရှိရမည်၊ တတိယ အနက်အလို 'သတိ အာယတနေ'ဟု ပါဌ်ရှိရမည်)

အရညာယတနေ-တောအုပ်၌၊ ပဏ္ဏကုဋိသု - သစ်ရွက်ကုဋိတို့၌၊ ဝါ-သစ်ရွက်မိုးသော ကုဋိတို့၌၊ သမ္ဗဟုလာ-အပန်းပြေ နားနေကြကုန်၏၊ ရုက္ခမူလာဒိသု-တို့၌၊ပဏ္ဏတ္တိမတ္တေ-ပညတ်မျှ၌ တနည်း-ပဏ္ဏတ္တိအတ္တေ-ပညတ်အနက်၌၊ ပဝတ္တတိ-၏၊ ။(ပဏ္ဏကုဋိသု အနက်ပေးရာ၌ ပထမ အနက်ကား ဥပစာရတ္တ, ဒုတိယအနက်ကား မုချတ္ထတည်း။ ၊ပဏ္ဏတ္တိ မတ္တေ, အတ္တေ ပါဌ်နှစ်ထွေသင့်၏)

(အာယတနသဒ္ဒါသည် အနက်လေးပါး၌ဖြစ်၏ဟူ၏၊ ဤ၌ လေးပါး လုံး၌ဖြစ်လေသလော,သို့မဟုတ် တပါးပါး၌ဖြစ်လေသလော စောဒနာ ရန်ကြောင့် သွာယံမိဝ စသည်မိန့်)။ ၊သွာယံ-ထိုအာယတနသဒ္ဒါသည်၊ ဣဓ-ဆဖဿာယတနေဟိ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သဥ္စာတိအာဒိအတ္တတ္တ ယေပိ-သဥ္စာတိစသော အနက်သုံးခုအပေါင်း၌လည်း၊ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏။ ။ (အတ္တတ္တယေပိ၌ ပိသဒ္ဒါဖြင့် ဟိရညာယတနံ သုဝဏ္ဏာယတနံစသည်၌ အာကာရ, ရူသရာယတနံ ဝါသုဒေဝါယတနံစသည်၌ နိဝါသ, ကမ္မာ ယတနံ သိပ္ပါယတနံ စသည်၌ အဓိဋ္ဌာန အနက်တို့ကိုပေါင်း၏၊ ၊အာ ယတန္တိ ဧတ္ထ အာကရေသု နိဝါသေ အဓိဋ္ဌာနေတိ ယထာက္ကမံ ဝစ နတ္တော၊ ၊ဋီကာ)

(သဥ္စာတိ စသော အတ္တတ္တယ၌ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်သနည်း စောဒ နာရန်ကြောင့် စက္ခာဒိသုဟိ စသည်မိန့်)။ ၊ဟိ-သင့်ပုံကား၊ ဝါ-ဟိ ကသ္မာ-ကား၊ စက္ခာဒိသု-စက္ခာယတနစသည်တို့၌၊ ဖဿပဥ္စမကာ-ဖဿပဥ္စမကဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ဖဿ,ဝေဒနာ,သညာ,စေတနာ,စိတ် ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-တို့သည်၊သဥ္စာယန္တိစ-ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန် ၏၊သမောသရန္တိစ-ရုဝေးလည်း ရုဝေးကုန်၏၊တာနိ-ထို စက္ခာယတန စသည်တို့သည်၊ တေသံ - ထို ဖဿပဥ္စမကတရားတို့၏၊ ကာရဏဘူ- အကြောင်းသည်လည်း၊ ဟောန္တိ-န်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အာယတနာနိ- အာယတနမည်ကုန်၏၊(ဟိကား ဟေတု, ဒဠှ ကောင်း၏၊ ကထံ ယုဇ္ဇတိ တိ အာဟ စက္ခာဒိသုဟိတိအာဒိ ဖွင့်ရကား ဋီကာအလို ဝိတ္ထာရ၊ ။ စက္ခာဒိသု စသည်ဖြင့် စက္ခာဒိသု ဖဿပဥ္စမကာ ဓမ္မာ အာယတန္တိ

သဉ္ဇာယန္တိ သမောသရန္တိ ဝါ ဧတ္ထာတိ အာယတနာနိပြု၊ အာ-ပုဗ္ဗ,ယတ ဓာတ် သဉ္ဇာနနတ္ထ, သမောသရဏတ္ထ၊ ယုပစ္စည်း အဓိကရဏ ဟော၊ တာနိဖြင့်အရကောက် အဘိဓေယျတ္ထ, ကာရကံဖြင့် အာယတန ကာရက ဟောဟုပြု၏၊ ။ဖဿ ပဉ္စမကာ ဓမ္မာ ဥပလက္ခဏဝသေန ဝုတ္တာ၊ အညေသမ္ပိ တံ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာနံ အာယတနဘာဝတော ပဓာနဝသေန ဝါ။ ။အာယတနတော အာယာနံ တနနတော အာယတဿ စ နယနတော အာယတနံ၊ စက္ခာဒိသုဟိ တံ တံ ဒွါရာရမဏာ စိတ္တစေတသိကာ သေန သေန အနုဘဝနာဒိကိစ္စေန အာယတန္တိ ဥဋ္ဌဟန္တိ ဃဋေန္တိ ဝါယမန္တိ၊ အာယဘူတေ စ ဓမ္မေ ဧတာနိ တနောန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ၊ အာယတဉ္စ သံသာရဒုက္ခံ နယန္တိ ပဝတ္တေန္တီတိ။ ။ဋီကာ)

(ဖဿပဉ္စမကာ ဓမ္မာ ဟူ၏၊ ပါဠိတော်၌ 'ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ' ဟူ၍သာ ရှိသည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် ဋီကာ ပါဌ စသည်မိန့်)၊ ။ ပဌ-မှန်၏၊ ဋီကာ-၌ ဒေသနာတော်၌၊ (ဝုတ္တာနိ ၌စပ်) စက္ခုဥ-စက္ခုပသာဒကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ရူပေစ-ရူပါရုံတို့ကိုလည်း၊ ပဋိစ္စ-၍၊ စက္ခုဝိညာဏံ-စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ တိဏ္ဏံ-စက္ခု၊စသား တရားသုံးပါးတို့၏၊ သင်္ဂတိ ဖဿော-ပေါင်းရုံးသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော ဖဿသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဣတိ ဣမိနာ နယေန-ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဖဿသီသေနဝ-ဖဿကိုအဦးမှုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသနံ-သို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍ ဖဿံ-ဖဿကို အာဒိံ ကတွာ-အစပြု၍၊ ပစ္စယပရမ္ပရာယ-အကြောင်းအဆက်ဆက်အားဖြင့်၊ ဒသေတုံ-ငှါ ဖဿာယတနာဒီနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-မှုအပ်ကုန်၏၊ (စက္ခုံစ စသော ဒေသနာ၌ အခြားသော သမ္ပယုတ်တရားတို့ ရှိသော်လည်း ဖဿကို ပဓာနပြု၍ ဟောသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဖဿ ကိုပဓာန ထား၍ ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဟု ပဓာန နည်း, ဧကဒေသူပစာအားဖြင့် ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် "ဖဿပဉ္စမကာ ဓမ္မာ" ဟု ဖွင့်၏ဟူလို။ ။ပါဠိတော်၌ ပဓာနနည်း, ဧကဒေသူပစာ, အဋ္ဌကထာ၌မုချဖြစ်၏။ ။ယထာစ စက္ခုံ ပဋိစ္စ။ပ။ဖဿောတိ ဧတသ္မိံ သုတ္တေ ဝိဇ္ဇမာနေသုပိ သညာဒီသု သမ္ပယုတ္တဓမ္မေသု ဝေဒနာယ ပဓာန ကာရဏဘာဝဒဿနတ္ထံ ဖဿသီသေန ဒေသနာ ကတာ၊ ဧဝမိဓာပိ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာတိ အာဒိနာ ဖဿံ အာဒိံ ကတွာ အပရန္တပဋိ

သန္ထာနေန ပစ္စယပရမ္မရံ ဒဿေတုံ ဆဟိဖဿာယတနေဟိတိစ ဖုဿ ဖုဿာတိစ ဖဿသိသေန ဒေသနာ ကတာတိ။ ၊ဋီကာ)

ဖုဿဖုဿပဋိသံဝေဒေန္တိတိ-ကား၊ ဖုသိတွာ ဖုသိတွာ-တွေ့ထိ၍ တွေ့ထိ၍၊ ပဋိသံဝေဒေန္တိ-ခံစားကုန်၏။

(မြတ်စွာဗုဒ်ရှင်သည် "ဆဟိဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ"ဟု ဟောတော်မူ၏၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူသော်လည်း အာယတနတို့အား ထိခြင်းကိစ္စမရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ထိုသို့မရှိပါဘဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ ဟု ဟောတော်မူပါသနည်း စောဒနာရန်ကြောင့် ဩဇ-စသည်မိန့်။ ၊ **တနည်း**...... မြတ်စွာဗုဒ်ရှင်သည် "ဖုဿဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ" ဟော တော်မူ၏၊အဘယ်ကြောင့် 'ဖုဿဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ'ဟု ဟောတော် မူပါသနည်း၊ အာယတနတို့အား ဖုသနကိစ္စမရှိသည် မဟုတ်ပါလော စောဒနာရန်ကြောင့် ဩဇ-စသည်မိန့်)။ ၊ဝ-ဆက်၊ ဩဇ - ၌ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ ဟူသောပါဠိ၌၊ အာယ တနာနံ-အာယတနတို့၏၊ ဖုသနကိစ္စာဘာဝေပိ - တွေ့ထိခြင်းကိစ္စကို ကဲ့သို့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ကိစ္စာပိ ဝုတ္တံ-၏ တထာပိ-လည်း၊တေသံ-ထိုအာယ တနတို့၏၊ ဖုသနကိစ္စဘာ-ဖုသနကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နဝေဒိတဗ္ဗာ-မသိအပ်။ ။(ဖုသနကိစ္စရှိသကဲ့သို့ ဟောသော်လည်း ဖုသနကိစ္စမရှိ ဟူ လို။ ။ကိစ္စာပိတိ အာဒိနာ သဗ္ဗမတ္တတော စောဒနာ လေသံ ဒဿေတွာ တထာပိဘိ အာဒိနာ အညတော ပရိဟာရတိ။)

('တထာပိ န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ' ဟူ၏၊ ထိုသို့ ဆို သော်လည်း ပါဠိတော်၌ 'ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ'ဟောသည်မဟုတ် လော၊ ထိုသို့ဟောသောကြောင့် 'တထာပိ န တေသံ ဖုသနကိစ္စတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ' ဟု မဆိုသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုပါသနည်း စောဒနာ ရန်ကြောင့် န ဟိ-စသည်မိန့်)။ ၊ဟိ-မှန်၏၊ ဝါ - ကြောင့်၊ အာယ တနာနိ-တို့သည်၊ န ဖုသန္တိ-မတွေ့, မထိကုန်၊ ဖဿောင-ဖဿသည် သာလျှင်၊ တံတံအာရမ္မဏံ-ထိုထိုအာရုံကို၊ ဖုသတိ-၏၊ ပန-ထိုသို့ တွေ့ ထိသော်လည်း၊ အာယတနာနိ-တို့ကို၊ ဖဿ-၌၊ ဥပနိက္ခိပိတွာ-ထည့် သွင်း၍၊ ဝါ-တင်စား၍၊ ဒဿိတာနိ-ပြအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊

တေသံ အာယတနာနံ-တို့၏၊ ဖုဿနက်ိစ္စတာ-ကို၊ နဝေဒိတဗ္ဗာ-အပ်။ ။ (နအာယတနာနိ ဖုသန္တိ ရူပါနံ အနာရမ္မဏဘာဝတော၊ ဖဿော အရူပဓမ္မောပိ သမာနော ဧကဒေသေန အာရမ္မဏံ အနလ္လီယမာနောပိ ဖုသနာကာရေန ပဝတ္တော ဖုသန္တော ဝိယ ဟောတီတိ အာဟ ဖဿော ဝ တံတံ အာရမ္မဏံ ဖုသတီတိ၊ ဋီကာ။ ။ "ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ" ၌ ဌာနီအာယတန ထိခိုက်၏ ဆိုသော်လည်း ဌာန ဖဿသာ ထိခိုက်သောကြောင့် ဌာနူပစာရဖြစ်၏၊ အာယတနတို့ကို ဖဿပေါ်တင်စား၍၊ ဝါ- ထည့်သွင်း၍ ခေါ်သည်ဟူလို၊ ဥပစာဖြေလိုရင်းဖြစ်၏။ ။ဆဟိဖဿာယတနေဟိ ဖုဿ ဖုဿာတိ အဖုသနက်ိစ္စာနိပိ နိဿိတဝေါဟာရေန ဖုသနက်ိစ္စာနိ ကတွာ ဒဿနေ မေဝ ဖဿော ဥပနိက္ခိပနံ နာမ၊ ယထာ မဉ္စာ ဃောသန္တီတိ။)

(လက္ခဏာပြလိုရကား တသ္မာစသည်မိန့်။ ။အနည်း......တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမည်သည် ဝေါဟာရမျှသာတည်း၊ ထိုတင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သဖြင့် အနက်ပြီးခြင်းသဘော မရှိရကား အနက်ကို ပြီးစေတတ်သော သဘောကို ပြလိုရကား တသ္မာ စသည်မိန့်။ ။ဥပစာရောနာမ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ န တေန အတ္ထသိဒ္ဓိ အတ္ထိသဘာဝတော၊ အတ္ထ သိဒ္ဓိနှ ကောပန တံ သဘာဝေါယောဝ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဒဿေတုံ တသ္မာတိ အာဒိမာဟ၊ ဋီကာ)။ ။တသ္မာ-ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ ဆ ဖဿာယတနသမ္ဘဝေန-ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတန ဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဝါ-ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဖဿေန-ဖြင့်၊ ရူပါဒီနိ-ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဏာနိ-တို့ကို၊ ဖုသိတွာ-၍၊ တံ ဒိဋ္ဌိဝေဒနံ-ထို ဒိဋ္ဌိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားခြင်းကို၊ ဝါ-ထိုဒိဋ္ဌိ၏အကြောင်းဖြစ်သော ခံစားတတ်သော ဝေဒနာကို၊ ပဋိသံဝေဒယန္တိ – ခံစားကုန်၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ – "ဆဟိ ဖဿာယတနေဟိ ဖုဿဖုဿ ပဋိသံဝေဒေန္တိ"ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထော-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

တေသံ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ဝေဒနာတိ-ကား၊ ဆဖဿာယတနသမ္ဘဝါ – ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတန ဟူသော ဖြစ်ကြောင်းရှိသော၊ ဝါ-ခြောက်ပါးသော ဖဿာယတနကြောင့် ဖြစ်

သော၊ဝေဒနာ-ဝေဒနာတည်း။ ။သာ-ထိုဝေဒနာသည်၊ ရူပတဏှာဒိဘေဒါယ-ရူပတဏှာစသော တရော့ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ တဏှာယ-၏၊ဝါ-အား၊ ဥပနိဿယကောဋိယာ - ဥပနိဿယကို အရင်းမူသဖြင့်၊ ဝါ-ဥပနိဿယကို ပဓာနပြုသဖြင့်၊ ပစ္စယော-အကြောင်းသည်၊ ဝါ-ကျေးဇူးပြုသည်၊ဟောတိ-၏၊တေန-ကြောင့်၊''ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ''တိ-၍၊ဝုတ္တံ-မူအပ်၏။ ။ပန-ပါး၊သာ-ထိုတဏှာသည်၊စတုဗ္ဗိဓဿ-သော၊ ဥပါဒါနဿ-ဥပါဒါန်၏၊ ဝါ-အား၊ ဥပနိဿယကောဋိယာစေဝ-ဖြင့်၎င်း၊ဝါ-ဖြင့်၎င်း၊သဟဇာတကောဋိယာစ-ဖြင့်၎င်း၊ဝါ-ဖြင့်၎င်း၊ ပစ္စယော-သည်၊ဝါ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။ဥပါဒါနံ-သည်၊ တထာ-ထိုအတူ ဥပနိဿယ, သဟဇာတကို အရင်းမူသဖြင့်၊ ဝါ-ဥပနိဿယ, သဟဇာတကို ပဓာနပြုသဖြင့်၊ ဘဝဿ-ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိဘဝ၏၊ဝါ-အား၊ပစ္စယော-သည်၊ဝါ-သည်၊ဟောတိ-၏။ ။ဘဝေါ-ကမ္မဘဝသည်၊ ဇာတိယာ-၏၊ဝါ-အား၊ ဥပနိဿယကောဋိယာ-ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြင့်၊ပစ္စယော-သည်၊ဝါ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ။ပန-ဆက်၊ဇာတိဇရာမရဏ-ဇာတိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ဝါ-ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ ဟူသော ဤပါဌ်၌၊သဝိကာရာ-ဖေါက်ပြန်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ပဉ္စက္ခန္ဓာ-တို့ကို၊ဇာတိဘိ-၍၊ဒဋ္ဌဗ္ဗာ-ကုန်၏။ ။ဇာတိ-သည်၊ဇရာမရဏဿစေဝ-ဇရာမရဏအားလည်း၊ဝါ-၏လည်း၊ သောကာဒီနဉ္စ-သောကစသည်တို့၏လည်း၊ဝါ-တို့အားလည်း၊ဥပနိဿယကောဋိယာ-ဖြင့်၊ဝါ-ဖြင့်၊ပစ္စယော-သည်၊ဝါ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ အယံ-ကား၊ ဧတ္ထ-ဤအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ-အကျဉ်းတည်း၊ ။ပန-အမှာအထူးကိုပြဆိုအံ့၊ဝိတ္ထာရတော-အားဖြင့်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကထာကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ-၌၊ ဝုတ္တာ-ပြီ၊ ။ပန-စေဒနာနုယုတ်ကိုပယ်ထုတ်အံ့၊ဣဓ-ဤပြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ အဿ-ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ဝါ-၏၊ ပယောဇနမတ္တမေဝ-အဆက်အစပ်မျှကိုသာလျှင်၊ ဝါ-ဆက်စပ်ခြင်း မျှကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ - ၏။ ။ (ကောဋိဟုဆိုသောကြောင့် ဥပနိဿယသာမဟုတ် အာရမ္မဏ, အာရမ္မဏာဓိပတိ တို့လည်း ရ၏။ ။ပုရိမ တဏှာယ ပန ဥပနိဿယ ပစ္စယေန ပစ္ဆိမတဏှာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗာဝတော ပုရိမာယေဝ တဏှာ ပစ္ဆိမာယ ပစ္စယော ဘဝတိ။ ။သဟဇာတကောဋိယာ-ဖြင့် သဟဇာတ, အညမည,နိဿယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ,အဝိဂတ,ဟေတုတို့ကိုယူ)

ဟိ ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ-ကား၊ ဝဏ္ဏကထံ-ဝဏ္ဏကထာကို၊ ကထေန္တော-ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပုရိမာ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ ရူဒပ္ပဋ္ဌယာ အဝိဇ္ဇာတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အဝိဇ္ဇာသီသေနဝါ-အဝိဇ္ဇာကို အရင်းမူသဖြင့်ရင်း ဝါ-အဝိဇ္ဇာကိုပဓာနထားသဖြင့်ရင်း ပုရိမာဘိက္ခဝေ။ပ။ရူဒပ္ပဋ္ဌယာ ဘဝတဏှာတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ တဏှာသီသေနဝါ-ဖြင့်ရင်း၊ ဝါ-ဖြင့်ရင်း၊ ပုရိမာဘိက္ခဝေ။ပ။ ရူဒပ္ပဋ္ဌယာ ဘဝဒိဋ္ဌိတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ဒိဋ္ဌိသီသေနဝါ-ဖြင့်ရင်း၊ ဝါ-ဖြင့်ရင်း၊ ကထေန္တော-ဟောတော်မူသော၊ဘဂဝါ-သည်၊ ဝေဒနာရာဂေန-ဝေဒနာ၌တပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ-ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယော-မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ ကထေတွာ-၍၊ ဝေဒနာမူလကံ-ဝေဒနာလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ရူတော-၏အခါကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ နာဟောသိ-မဖြစ်ဘူး၊အထပစ္ဆာ-ထိုမှနောက်၌၊ သမဘဝိ-ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ရူတိ-သို့၊ အဝိဇ္ဇာယ-၏၊ ပုရိမာ-ရှေးဖြစ်သော၊ ကောဋိ-အပိုင်းအခြားသည်၊ ဝါ-ပုရိမာကောဋိ-ရှေ့အပိုင်းအခြားသည်၊ န ပညာယတိ-မထင်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံရူမိနာ မရိယာဒါ ဘာဝေန-၏အပိုင်းအခြား မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ရူဒံအယံ အဝိဇ္ဇာ-၏အဝိဇ္ဇာကို၊ စ ကာမံ ဝုစ္စတိ-အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏၊ အထစပန - ထိုသို့ပင် ဆိုအပ်ပါသော်လည်း၊ ရူဒပ္ပဋ္ဌယာ - ၏ငါးပါးသော နိဝရဏ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-၏အာသဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ-သည်၊ သန္တဝတိ-၏၊ ရူတိ-သို့၊ မေဒ္ဒနိယာမေန-မေဒ္ဒနိယာမအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ-၏၊ ကောဋိ-သည်၊ ပညာယတိ-၏။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဘာတဏှာယ-ဘဝ၌ယှဉ်စေတတ်သော တဏှာ၏၊ ပုရိမာ-သော၊ ကောဋိ-သည်၊ ဝါ-ပုရိမာကောဋိ-သည်၊ နပညာယတိ-မထင်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံ ရူမိနာ မရိယာဒါ ဘာဝေန-ဖြင့်၊ ရူဒံ အယံ ဘဝတဏှာ-ကို၊ စ ကာမံ ဝုစ္စတိ-၏၊ အထစပန-လည်း၊ ရူဒပ္ပဋ္ဌယာ-၏ အဝိဇ္ဇာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝတဏှာ-သည်၊ သန္တဝတိ-၏၊ ရူတိ-သို့၊ မေဒ္ဒနိယာမေန-ဖြင့်၊ ဘဝတဏှာယ-၏၊ ကောဋိ-သည်၊ ပညာယတိ-၏။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ-သဿတဒိဋ္ဌိ၏၊ ပုရိမာ-သော၊ ကောဋိ-သည်၊ ဝါ-ပုရိမာကောဋိ-သည်၊ န ပညာယတိ-မထင်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဇေဝံ့ဇ္ဇုမိနာ မရိယာဒါဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဣဒံ အယံ ဘဝဒိဋ္ဌိ - ကို၊ စ ကာမံ ဝုစ္စတိ-၏၊ အထစပန-လည်း၊ ဣဒပ္ပစ္စယာ-ဤဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝဒိဋ္ဌိ-သည်၊ သမ္ဘဝတိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဧဝံမိနာ မေန-ဖြင့်၊ ဘဝဒိဋ္ဌိယာ-၏၊ ကောဋိ-သည်၊ ပညာယတိ-၏။ ။(ဧဝံဒ္ဓိဒန္တိ ဣမိနာ မရိယာဒါဘာဝေန အယံ အဝိဇ္ဇာ ကာမံ ဝုစ္စတိ။ ပ။ အဝိဇ္ဇာသမ္ဘဝတိတိ ဧဝံမွေနိယာမေန အဝိဇ္ဇာယကောဋိ ပညာယတီတိ အတ္ထော။ ။ဋီကာ ယံ ပန အာသဝပစ္စယာတိ အာဟ၊ တံ ဥဒါဟရဏာ သုတ္တေန နသမေတိ။ ။အယံပစ္စယော ဣဒပ္ပစ္စယော၊ မကာရဿ ဒကာရာဒေသဝသေန၊ ဋီကာ)

ဝေဒနာ-ထိုဝေဒနာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို ဟောတော်မူသဖြင့်၊ ဣဒံ-ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို၊ ဒဿိတံ-မူ၏၊ ကိံ ဒဿေတိ-ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ဧတေ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ-ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ ဣဒံ ဒဿနံ - ဤမိစ္ဆာ အယူကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တိသု ဘဝေသု-ဘဝသုံးပါးတို့၌ရင်း၊ စတူသု ယောနီသု-ယောနိလေးပါးတို့၌ရင်း၊ ပဉ္စသု ဂတီသု-ဂတိငါးပါးတို့၌ရင်း၊ သတ္တသု ဝိညာဏဋ္ဌိတီသု-ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့၌ရင်း၊ နဝသု သတ္တာဝါသေသု -ကိုးပါးသော သတ္တာဝါသတို့၌ရင်း၊ ဣတော-ဤ ဘဝမှ၊ ဣတ္ထ-ထိုဘဝသို့၊ ဧတ္တော-ထိုဘဝမှ၊ ဣဓ-ဤဘဝသို့၊ သန္ဓာဝန္တာ-ပြေးသွားကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သန္ဓာဝန္တာ-ပြေးသွားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သံသရန္တာ-ကျင်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-အဆင့်ဆင့် ပြောင်းရွှေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယန္တေ-ယန္တရားဖြင့်၊ ယုတ္တ ဂေါဏောဝိယ-က,သောနွားကဲ့သို့ရင်း၊ ထမ္ဘေ - တိုင်၌၊ ဥပနိဗဒ္ဓ ကုက္ကုရောဝိယ စ- ချည်၍ထားသောခွေးကဲ့သို့ရင်း၊ ဝါတေန-လေသည်၊ ဝါ-လေကြောင့်၊ ဝိပ္ပန္နာ-အသူ :အထူးအပြားအပြား'ပျက်ဆီးအပ်သော၊ ဝါ-အထူးထူးအပြားပြား ပျက်စီးသော၊ ဝါ-ယူစရာရှာမရ ကျေမွ ပြိုန်းတီး ပျက်စီးသော၊ နာဝါဝိယ စ-လှေကဲ့သို့ရင်း၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမေဝ-ဝဋ်ဆင်းရဲသို့သာလျှင်၊ အနု ပရိဝတ္တန္တိ-အစဉ်လည်ကုန်၏၊ဝဋ္ဋဒုက္ခတော-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ သီသံဥက္ခိပိ

တုံ-ခေါင်းမော်ခြင်း၌၊ နသက္ကောန္တိ-မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဒဿေ တိ-၏။

ဧဝံ-သို့၊ဒိဋ္ဌိဂတိကာ ဓိဋ္ဌာနံ-ဒိဋ္ဌိအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တည်ရာ ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋံ-ဝဋ်ကို၊ ကထေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊ ယုတ္တယောဂဘိက္ခု အဓိဋ္ဌာနံ-ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းအားထုတ်သောရဟန်းတို့၏ တည် ရာကို၊ ကတွာ-၍၊ ဝိဝဋ္ဋံ-ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿေန္တော-၍၊ ဝါ- ပြဘော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ယတော ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု**တိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-မူ၏။ ။တတ္ထ-၌၊ **ယတော**တိ-ကား၊ ယဒါ-အကြင် အခါ၌၊ (ယဒါဖြင့် ယတော၌ တော သည် ပဥ္စမီအနက်၌ သက်အပ်သော တော မဟုတ်၊ သတ္တမီအနက်၌သက်သော တော ဟုပြ၏)။ **ဆန္နံ ဖဿာ ယတနာန**န္တိ-ကား၊ဆယတိ-နှသော၊ ယေဟိ ဖဿာယတနေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဖုသိတွာ-၍၊ ပဋိသံဝေဒယမာနာနံ-ခံစားကုန်သော၊ တေသံ ဒိဋ္ဌိဂတိ ကာနံ-ထိုဒိဋ္ဌိအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝဋ္ဋံ-ဝဋ်သည်၊ ဝတ္တတိ-ဖြစ် ၏၊ဆန္နံ-နှသော၊တေသံယေဝဖဿာယတနာနံ-တို့၏ သာလျှင်၊သမုဒယံ စ-ဖြစ်ကြောင်းကိုသည်း၊ပဇာနာတိ-သိ၏။ ။(ယေ ဟိတိအာဒိနာ ဒိဋ္ဌိ ဂတိကာနံ မိစ္ဆာဒဿနဿ ကာရဏဘူတာယ ဝေဒနာယ ပစ္စယဘူတံ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တမေဝ ဖဿာယတန မိဓ ဂဟိတံ ဒေသနာ ကုသလေန ဘဂဝတာတိ ဒဿေတိ။ ။ပဋိသံ ပုဗ္ဗ, ဝိဒ ဓာတ်,ဏယ မာန ပစ္စည်းတို့ ဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ပဋိသံဝေဒယမာနာနံ သာ သင့်၏၊ ပဋိသံဝေဒိယ မာနာနံ မသင့်)။ ။**သမုဒယ**န္တိအာဒိသု-တို့၌ ''အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ စက္ခု သမုဒယော''တိအာဒိနာ-သော ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနေ-၌၊ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဖဿာယတနာနံ-တို့၏၊သမုဒယာဒယော-ဖြစ်ခြင်းစသည်တို့ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗာ-နိ၏။

(ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာနေ ဝုတ္တနယေန ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူ၏၊အလုံးစုံပင် ဝေဒ နာကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဆိုအပ်သောနည်းနှင့် တူလေသလော စောဒနာရန် ကြောင့် ယထာပန စသည်မိန့်။ ။ကိဉ္စိမတ္တမေဝ ဝိသေသောတိအာဟ ယထာပနာတိ အာဒိ)။ ။ပန-ထူးသမျှကိုဆိုအံ့၊ တတ္ထ ဝေဒနာကမ္မဋ္ဌာ နေ-၌၊ ''ဖဿသမုဒယာ ဖဿနိရောမာ''တိ-၍၊ ဝုတ္တံယထာ-သို့၊ ဧဝံ- တူ၊ ဣဓ-''ဆန္နံ ဖဿာယတနာနံ သမုဒယံ''စသော ဤပါဌ်၌၊ တံ-ထို ''ဖဿသမုဒယာ ဖဿနိရောဓာ''ဟူ၍ ဆိုအပ်သော အကြောင်းကို၊

စက္ခာဒီသု - စက္ခာယတနစသော အာယတနငါးပါးတို့၌၊ "အာဟာရ
သမုဒယာ အာဟာရနိရောဓာ"တိ-၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ မနာယတနေ-၌၊
'နာမရူပသမုဒယာ နာမရူပနိရောဓာ'တိ-၍၊ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ။**ဥတ္တရိတရံ**
ပဓာနဿတီတိ-ကား၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကော-မိစ္ဆာ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဒိဋ္ဌိမေဝ - မိစ္ဆာအယူကိုသာလျှင်၊ ဓာနာတိ- ၏၊ အယံ ပန-ဘာဝနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းအားထုတ်သော၍ရဟန်းသည်ကား၊ဒိဋ္ဌိဥ-မိစ္ဆာအယူ
ကိုဥင်း၊ ဒိဋ္ဌိတော-ထက်၊ ဥတ္တရိတရံ-လွန်မြတ်သော၊ သီလ သမာဓိ
ပညာ ဝိမုတ္တိဥ - သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိကိုဥင်း၊ ဓာနာတိ-၏၊
ဣတိ-သို့၊ယာဝအရဟတ္တာ-အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ဓာနာတိ-၏။ ။
ကော-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဧဝံ-သို့၊ဓာနာတိ-သိသနည်း၊ ဣတိ-အမေး
တည်း၊ ခီဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာသည်၊
ဓာနာတိ-၏၊ အနာဂါမီ-အနာဂါမ်သည်၊ သကဒါဂါမီ-သကဒါဂါမ်သည်၊
သောတာပန္နော-သောတာပန်သည်၊ဗဟုဿုတော-များသော အကြား
အမြင်ရှိသော၊ ဂန္ထဓရော-ကျမ်းဂန်ကိုဆောင်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ဓာ
နာတိ-၏၊ အာရဒ္ဓဝိပဿကော - အားထုတ်အပ်ပြီးသော ဝိပဿနာရှိ
သောသူသည်၊ဓာနာတိ-၏၊ဣတိ-အဖြေတည်း။

(အနာဂါမ်စသည်လည်း သိ၏ဟူ၍ ထိုသို့သိသည်ရှိသော် အနာဂါမ်
စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဒေသနာ ကို ပြီးစေမည်လော စောဒနာရန်
ကြောင့်'ဒေသနာပန'စသည်မိန့်)။ ။ပန-ထိုသို့သိသော်လည်း၊ဒေသနာ-
ဒေသနာတော်ကို၊ အရဟတ္တနိကူဋေနေဝ-အရဟတ္တဖိုလ် အထွဋ်တပ်
သဖြင့်သာလျှင်၊နိဋ္ဌာပိတာ-ပြီးဆုံး စေတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
၏။ ။(ဒေသနာပနာတိဧတ္ထ ပန သဒ္ဒေါ အရုစိယတ္ထော၊တေ နိမံ ဒီပေ
တိ၊ယဒိ ပိ အနာဂါမိအာဒယော ယထာဘူတံ ပဇာနန္တိ၊ တထာပိ အရ
ဟတော ဥက္ကံသဂတိဝိဓာနနဝသေန ဒေသနာ အရဟတ္တနိကူဋေန
နိဋ္ဌာပိတာတိ)

ဧဝံ-သို့၊ ဝိဝဋ္ဋံ-ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထေတွာ-၍၊ ဣဒါနိ-၌၊
ဒေသနာ ဓာလဝိမုတ္တော - ဒေသနာတော် တည်းဟူသော ကွန်ရက်မှ
လွတ်သော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကောနာမ-မိစ္ဆာအယူရှိသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ-
မရှိ၊ဣတိ-၍အနက်ကို၊ဒဿနတ္ထံ-ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ပုန-တဖန်၊"ယေဟိ

ကေစိ ဘိက္ခဝေ''တိ-ဝေဟူသောစကားကို၊ အာရဘိ-အားထုတ်တော်မူ၏။ ။ဘဗ္ဗ-၌၊ **အနေ္တာဝာသိကာဘာ**တိ-ကား၊ ဧတေ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ-ထိုမိစ္ဆာအယူ ရှိသောသူဘို့ကို၊ မယုံ-ငါဗရား၏၊ ဣမသ္မာ ဒေသနာဇာလသ္မာ-ဤဒေသနာတော်တည်းဟူသောကွန်ရက်၏၊ အန္တောယေဝ-အတွင်း၌သာ၊ ကတာ-ပြုအပ်ကုန်၏။ ။(ဇာလဿ အန္တော အန္တောဇာလာ၊ အန္တောဇာလေ ကတာ အန္တောဇာလီကတာ၊ ဒေသနာတော်တည်းဟူသော ပိုက်ကွန်တွင်း၌ ပြုအပ်သော ဒွါသဋ္ဌိဒိဋ္ဌိ ရဏ်။ ။ လိ၌ ဤသည် အဘူတတဗ္ဘာ၊ ဝါ၊ ကရဓာတ်၏အယှဉ် ဤပစ္စည်းတည်း)။ ။ **ဧတ္ထ သိတာဝ**ါတိ - ကား၊ မမ - ၏၊ ဧတသ္မိံ ဒေသနာဇာလေ - ထိုဒေသနာတည်းဟူသော ပိုက်ကွန်တွင်း၌၊ သိတာ နိဿိတာ - မှီကုန်၍သာလျှင်၊ အဝသိဘာဝ - သက်မှီကုန်၍သာလျှင်။ ။ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တီတိဧတ္ထ-ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကိံ-အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်သည် ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း။ ။တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ-တို့သည်၊ အဓော-အောက်သို့၊ ဩသီဒန္တာပိ-နစ်ကုန်သော်ငြားး၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်သို့၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တာပိ-တက်ကုန်သော်ငြား၊မမ-၏၊ဒေသနာဇာလေ-၌၊သိတာဝ-မှီကုန်သည်သာလျှင်၊ဟုတွာ-၍၊ ဩသီဒန္တိစ-အောက်သို့လည်း သက်,ဆင်းကုန်၏၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိစ - အထက်သို့လည်း တက်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ဟောတိ-၏၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း။ ။(ဩသီဒန္တာစသည်ဖြင့် ဩသီဒန္တကို မဟောသော်လည်း ယူရမည်ကိုငြင်း၊ မာနပစ္စည်း, ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏဟော မုဇ္ဇဓာတ်, နစ်မြုပ်ခြင်းအနက်ဟောသော်လည်း ဥ ရှေးရှိသောကြောင့် ဥဂ္ဂမနဟော ဟု ပြု၏)။ ။ **ဧတ္ထ ပရိယာပန္နာ**တိ-ကား၊မယုံ-၏၊ ဧတ္ထ ဒေသနာဇာလေ-၌၊ ပရိယာပန္နာ-အတွင်းဝင်ကုန်၏၊ဧတေန ဒေသနာဇာလေန-ဖြင့်၊အာဗဒ္ဓါ-ဖွဲ့စပ်အပ်ကုန်သည်၊အန္တောဇာလီကတာ-ဒေသနာတည်းဟူသောကွန်ရက်တွင်း၌ပြုအပ်ကုန်သည်၊ဟုတွာ-၍၊ဥမ္မုဇ္ဇမာနာ-ပေါ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥမ္မုဇ္ဇန္တိ-ပေါ် ကုန်၏၊ဟိ-ကသ္မာ-ကား၊ဧတ္တ ဒေသနာဇာလေ-၌ အသင်္ဂဟိတော-မရေတွက်အပ်သော၊ဝါ-မထည့်သွင်းအပ်သော၊ဒိဋ္ဌိဂတိကော နာမ-မိစ္ဆာအယူရှိသော သူမည်သည်၊ နံ အတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ - ထို့ကြောင့်တည်း၊ ။(နဟေတ္ထာဘိ အာဒိနာ အာပန္နမတ္ထံ ဒဿေတိ)။ ။

သုခုမစ္ဆိကေနာတိ – ကား၊ သဏှအစ္ဆိကေန – ကျဉ်းသော အပေါက်ရှိသော၊ ဓာလေန-ပိုက်ကွန်ဖြင့်၊ သုခုမစ္ဆိဒ္ဒေန-ကျဉ်းသောအပေါက်ဖြင့်၊ ဣတိ, အတ္ထော-နက်တည်း။ ။

(ဥပမာ,ဥပမေယျ နှီးနှော၍ပြလိုရကား ကေဝဋ္ဋောဝိယဟိ စသည်မိန့်။ ။ဣဒါနိ ဥပမာသံသန္ဒနမာဟ ကေဝဋ္ဋောဝိယာတိ အာဒိနာ)။ ။ဟိ-ဥပမာဆောင်ထင်ရှားအောင် ပြဆိုအံ့၊ ဝါ-ဥပမာ, ဥပမေယျ နှီးနှော၍ပြအံ့၊ဘဂဝါ-သည်၊ကေဝဋ္ဋောဝိယ-တံငါနှင့်တူ၍ (ကေ ဥဒကေ ဝဋ္ဋတိ ပရိစရတီတိ ကေဝဋ္ဋော) ဒေသနာ-ဒေသနာတော်သည်၊ဓာလံဝိယ – ကွန်ရက်နှင့်တူ၏၊ ဒသ သဟဿိလောက ဓာတု-တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်၊ ပရိတ္တဥဒကံ ဝိယ–နည်းသော ရေနှင့်တူ၏၊ ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိဂတိကာ-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့သည်၊ဩဠာရိကာ-ရှုန့်ရင်းကြမ်းထမ်းကုန်သော၊ပါဏာဝိယ–သတ္တဝါတို့နှင့် တူကုန်၏။ ။ဘဂဝတော-၏၊ (ဒသနံ စပ်) သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ-အလုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူရှိသောသူတို့၏၊ (ဘာဝ စပ်) ဒေသနာဓာလဿ-၏၊ အန္တောဂတဘာဝဒဿနံ–အတွင်း၌ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုမြင်ခြင်းသည်၊ **တနည်း**......အန္တောဂဓဘာဝဒဿနံ-အတွင်းသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို မြင်ခြင်းသည်၊ ဝါ အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို မြင်ခြင်းသည်၊ တီရေ–ကမ်းနား၌ ဌတွာ-၍၊ တဿ–ထိုနည်းသောရေကို၊ ဩလောကေန္တဿ-ကြည့်သော၊ တဿ-ထိုတံငါ၏၊ ဩဠာရိကာနံ–နုံသော၊ ပါဏာနံ-တို့ကို၊ အန္တောဓာလီ ကတဘာဝ ဒဿနံ ဝိယ-ကွန်ရက် အတွင်း၌ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို မြင်ခြင်းနှင့် တူ၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ဧတ္ထ–၌တံငါကို ဥပမာပြု၍ ဟောရာ၌၊ ဩပမ္မ သံသန္ဒနံ-ပမာ, ပမီး နှီးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ဧဝံ-သို့၊ ဒွါသဋ္ဌိယာ-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ ဝါ-နှစ်ခုတို့ဖြင့် လွန်သော ခြောက်ဆယ်သော၊ ဣမာဟိ ဒိဋ္ဌိဟိ-၍မိစ္ဆာအယူတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒိဋ္ဌီနံ၊ အလုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူရှိသော သူတို့၏ ဝါ-တို့ကို၊ သင်္ဂဟိတတ္တာ-သိမ်းကျုံး ရေတွက်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေသံ-နံသော၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကာနံ-မိစ္ဆာအယူရှိသော သူတို့၏၊ ဧတသ္မိံ ဒေသနာဓာလေ-၌ပြဗ္ဗဓာလသုတ် ဒေသနာတော်ဟူသောကွန်ရက်၌၊ပရိယာ

ပန္နဘာဝံ - အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ - ၍၊ ရူဒါနိ-၌၊
အဋ္ဌနော-ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ကဋ္ဌစိ-တစုံတခုသော ဘဝစသည်တို့၌၊
အပရိယာ ပန္နဘာဝံ-အတွင်းမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေန္တော-၍၊
ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ - ပြဲတော်မူလိုသော မြတ်စွာဗုရားသည်၊ **ဥဋ္ဌိန္နဘဝ
နေတ္တိကော၊ အဂ္ဂိခ၀တာဒသာဂဘဿ ကာဒယဘ**တိ အာဒိံ-ကုံ၊အာဟ-
မူ၏။ ၊တတ္ထ-၌၊ ဇောယ-ဤကြိုးဖြင့်၊ နယန္တိ-ဆောင်ကုန်၏၊ ဣတိ-
ကြောင့်၊ **နေတ္တိ**-နေတ္တိမည်၏၊**နယန္တိ**တိ-ကား၊ဂိဝါယ-လည်၌၊ဗန္ဓိတွာ-
ဖွဲ့ချည်၍၊ အာကဍ္ဍန္တိ-ဆွဲငင်ကုန်၏၊ ဇေတံ-ဤနေတ္တိဟူသော အမည်
သည်၊ ရဇ္ဇုယာ-ကြိုး၏၊ နာမံ-အမည်တည်း၊ ပန-အရကောက်မှတပါး
ဝစနတ္ထကိုပြအံ့၊ ဣဓ-ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော ဟူသောဤပါဌ်၌၊ နေတ္တိ
သဒိသတာယ - ကြိုးနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဝတဏှာ-ဘဝ
တဏှာကို၊ဝါ-ဘဝတို့၌ တပ်သောတဏှာကို၊ နေတ္တိတိ - နေတ္တိဟူ၍၊
အဓိပ္ပေတာ-အပ်၏။ ။(နေတ္တိသဒိသတာယဖြင့် သဒိသူပစာ,**တနည်း**......
'နေတ္တိ ဝိယာတိ နေတ္တိ' ဥပမာတဒ္ဓိတ်ပြ၏၊ ဘဝတဏှာဖြင့် နေတ္တိအရ
ဘဝတဏှာကောက်ဟု ပြ၏)

(ဘဝတဏှာသည်ကြိုးနှင့်တူ၏ဟူ၏၊အဘယ်သို့တူပါသနည်း၊စောဒနာ
ရန်ကြောင့် သာဟိ စသည်မိန့်။ ။သာဟီတိ အာဒိ သဒိသတာ ဝိဘာ
ဝနာ)။ ၊ဟိ-မှန်၊ ဝါ-သင့်၊ ဝါ-ချဲ့၊ သာ ဘဝတဏှာ-သည်၊ မဟာ
ဇနာနံ-များစွာသောလူတို့၏၊ ဂီဝါယ-လည်၌၊ **တနည်း**......ဂီဝါယ - ၌၊
မဟာဇနာနံ-တို့ကို၊ဗန္ဓိတွာ-၍၊တံတံဘဝံ-ထိုထိုဘဝသို့၊နေတိဥပနေတိ-
ကပ်၍ဆောင်တတ်၏၊ဣတိ-ကြောင့်၊ **ဘဝနေတ္တိ**-မည်၏၊အသာ ဘဝဂ
တာ-သည်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂသတ္ထေန - အရဟတ္တမဂ်ဘည်းဟူသော ဒါး
ဖြင့်၊ ဘဝနေတ္တိ-ဘဝတဏှာကို၊ ဥစ္ဆိန္နာ-ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊
ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကော-မည်၏။ ။(ဂီဝါယာတိ ဧတ္ထ မဟာဇနာနန္တိ
သမ္ဗန္ဓိနိဒ္ဒေသော၊နေတိတိ ဧတ္ထာပိ ကမ္မဘာဝေန သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ ဧကာ
ဖွင့်ရကား မဟာဇနာနံ ရှိရမည်၊ မဟာဇနံဟုမရှိသင့်။ ။နေတီတိ နေတ္တိ၊
ဘဝံ နေတ္တိ ဘဝနေတ္တိ ပြုစေလိုသည်၊ ဥစ္ဆိန္နဘဝနေတ္တိကောဌ် က
အာဂုံတည်း၊ တတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိသာသင့်၊စတုတ္ထိမသင့်၊ ဘဝနေတ္တီတိ
ဘဝရဇ္ဇု၊ တဏှာယေဝေတံ နာမံ၊ တာယ ဟိ သတ္တာ ဂေါဏာ ဝိယ
ဂီဝါယ ဗန္ဓိတွာ တံတံဘဝံ နီယန္တိ၊တသ္မာ ဘဝနေတ္တီတိ ဝုစ္စတိ၊စတုက္က

ပထမ အင်္ဂုတ္တရဋ္ဌကထာ)။ ။**ကာယသာ ဘေဒါတိ**-ကား၊ ကာယဿ-ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘေဒတော-ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌။ ။ **ဇီဝိတပရိယာဒါနာတိ**-ကား၊ ဇီဝိတဿ-ဇီဝိတိန္ဒြေ၏၊ သဗ္ဗသော-အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပရိယာဒိန္နတ္တာ ပရိက္ခီဏတ္တာ-ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။

(ဘင်္ဂက္ခဏအားဖြင့် ကုန်လေသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ပုန အပ္ပဋိသန္ဓိကဘာဝါ မိန့်)ပုန-တဖန် အပ္ပဋိသန္ဓိကဘာဝါ-ဆက်စပ်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဟူ၍အဓိပ္ပါယ်-နက်တည်း။ ။(ပရိက္ခီဏတ္တာ ဖြင့် ပရိသမန္တာ ယောယုပစ္စည်း ဘာဝသာဓန အာပုဗ္ဗဒါတ် ပရိက္ခီ ဏာ ဟောဟုပြ၏၊ ။ပုနအပ္ပဋိသန္ဓိကဘာဝါတိ သာမတ္ထိယတ္ထမာဟ)။ ။ **န တံ ဒက္ခိန္တီတိ**-ကား၊ တံ တထာဂတံ-ထိုမြတ်စွာဗုဒ္ဓကို၊ ဒေဝါဝါ-နတ်သည်ရင်း၊ မနုဿာဝါ-လူတို့သည်ရင်း၊ နဒက္ခိဿန္တိ-မမြင်ရကုန် လတ္တံ့၊ တထာဂတော-သည်၊ အပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ-ထင်ရှားရှိသော ပညတ်ဖြင့် မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဂမိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်-နက်တည်း။ ။(နဒက္ခိဿန္တိဖြင့် နဒက္ခိန္တိသည် ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်ဖြင့်ပြီး၏ ဟုပြ၏၊ ။ဘဝိဿန္တိမှ ဿဿစာတိ ယောဂ ဝိဘာဂေန ဿဿ လောပေါ ဣကာရာဂမော စ ဒက္ခိဘိ ဒက္ခိန္တိ၊ လောပါဘာဝေ ဒက္ခိဿတိ ဒက္ခိဿန္တိ၊ ရူပသိဒ္ဓိ)

ပန-ပါး၊ **သေယျထာပိ အမ္ဗပိဏ္ဍိဥပမာယံ**-ဟူသောဥပမာ၌၊ ဆူဒံ-ဤသိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သံသန္ဒနံ-ပမာ့ပမိႈင်းနှောခြင်းတည်း ဟိ ကထံ သံသန္ဒတိ-ကား၊ တထာဂတဿ-၏၊ ကာယော-သည်၊ အမ္ဗရုက္ခဋ္ဌာဝိယ-သရက်ပင်နှင့်တူ၏၊ တံ တထာဂတကာယံ-ထို မြတ်စွာဗုဒ္ဓကိုယ်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ပဝတ္တတဏှာ-ဖြစ်သောတဏှာသည်၊ ဂုစ္ဆေ-၌၊ ဇာတမဟာဝဏ္ဋာဝိယ-ဖြစ်သောအညှာကြီးနှင့်တူ၏၊ ။တသ္မိံ ဝဏ္ဋေ-ထိုသရက်ညှာကြီး၌၊ ဥပနိဗဒ္ဓါ-ဖွဲ့စပ်အပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စ ပဉ္စ ဒွါဒသ ပဏ္ဏ အဋ္ဌာရသပဏ္ဏ ပရိမာဏာ – ငါးလုံးသောသီးမှည့်, တဆယ့်နှစ် လုံးသော သီးမှည့်, တဆယ့်ရှစ်လုံးသော သီးမှည့် အတိုင်းအရှည်ရှိ သော၊အမ္ဗဖလာ-သရက်ခိုင်သည် (ဝိဇ္ဈောတော၊ဿာဘိ ဝိဏ္ဍိ)တဒန္တသော ထိုအညှာသို့အစဉ်လိုက်သည်၊ ဟောဘ်ဝိယ-ဖြစ်၏သို့၊ ဒွံ-ဘူ၊ တဏှာ

ယ-သည်၊ သတိ-သော်၊ တကျဉ်ပနိဗဒ္ဓါ-တကျော်နှင့်စပ်ကုန်သည်၊ ဝါ-တကျော်သည်စပ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အာယတိံ-၌၊ နိဗ္ဗတ္တနကာ-ဖြစ်လတ္တံ့ကုန်သော၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ-ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့သည်၎င်း၊ ဒွါဒသာယတနာနိ-တဆယ့်နှစ်ပါးသော အာယတနတို့သည်၎င်း အဋ္ဌာရသ ဓာတုယော-တဆယ့်ရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့သည်၎င်း၊တဒနွယာ-ထိုတကျော်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ-နံ၏။

ပန-ပါး၊တသ္မိံဝဂ္ဂေ-ထိုအညာသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဆိန္နေ-ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာနိ-နံသော၊ တာနိ အမ္ဗာနိ-ထိုသရက်သီးတို့သည်၊ တဒနွယာနိ-ထိုအညာသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဝါ-ပြတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ-ဖြစ်ကုန်၏သို့၊ တံယေဝ ဂဏ္ဍံ-ထိုအညာသို့သာလျှင်၊အနုဂတာနိ-အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဂဏ္ဍဆိန္နာယ-အညာပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-အညာကိုဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဆိန္နာနိယေဝ-ပြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ဟောန္တိယထာ-သို့၊ဧဝမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ ဘဝနေတ္တိ-ဘဝတကျော်တည်းဟူသော အညာ၏ ဝါ-ကို၊ အနုပ္ပတ္တိနုတ္တာ-(အရဟတ္တမဂ်၊ဒါးသန်လျက်ဖြင့်၊ပယ်ဖျက်ခုတ်ထွင်)မသုတ်သင် မရှင်းလင်းအပ်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယတိံ-၌၊ယေပဉ္စက္ခန္ဓာ-တို့သည်၎င်း၊ယာနိဒွါဒသာယတနာနိစ-တို့ တို့သည်၎င်း၊ယာ အဋ္ဌာရသဓာတုယောစ-တို့သည်၎င်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေ ဓမ္မာ-တို့သည်၊တဒနွယာ-ထိုဘဝတကျော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဘဝနေတ္တိံ-ဘဝတကျော်သို့ အနုဂတာ-အစဉ်လိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ တာယ-ထိုဘဝတကျော်သည် ဝါ-ကို၊ ဆိန္နာယ-ပြတ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ-ကုန်သော၊ တေ ဓမ္မာ-ထိုခန္ဓာစသော တရားတို့သည်၊ ဆိန္နာယေဝ-ပြတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်တည်း။

ပန-ပါး၊ တသ္မိံမ္ပိ ဂုဏ္ဍေ-သည်သည်း၊(မတောစပ်) မဏ္ဍူကကဏ္ဍကဝိသ သမ္ဖဿံ အဆိပ်ရှိသောဖါးအထူး၏ဆူး, အဆိပ်နှင့်တွေ့သည်ကို၊ ဝါ-ဖါးဆူး၌ထင်ရှားရှိသောအဆိပ်အတွေ့ကို ဝါ-ဆူးရှိသောရေကန်၌ ကျက်စားသော သဏ္ဍဝါ (ကျောက်သိပ်)၏ အဆိပ်အတွေ့ကို၊ ဝါ-

အဆိပ်ရှိသော ငါးဆူး၏ အဆိပ်အတွေ့ကို၊ အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန-
အစဉ်အတိုင်း၊ ဝါ-တဖြေးဖြေး၊ သုသိတွာ-ခြောက်၍၊ မတော-သေသည်
ရှိသော်၊ ရှုမသွိ ငှာနေ-၌နေရာ၌၊ ဝေရူပေါ နာမရူကွော-၌သို့သဘော
ရှိသောသစ်ပင်မည်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ပေါဟာရ
မတ္တမေဝ-ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုခြင်းမျှသည်သာ၊ ဟောတိယထာ - ဖြစ်
တော့ကျန်ရစ်တော့၏၊ တံ ရုက္ခံ-ကို ကောစိ-သည်၊ နပဿတိယထာ-
မမြင်ရ၏သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ဘူ့သံ-အရိယမဂ် တည်းဟူသော
အတွေ့အထိကို၊ အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ တဏှာသိနေဟဿ - တဏှာ တည်းဟူ
သောအစေး၏၊ ပရိယာဒိန္နတ္တာ-ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပုဗ္ဗေန-
အစဉ်အတိုင်း၊ ဝါ-တဖြေးဖြေး၊ သုသိတွာဝိယ - ခြောက် သွေ့၏သို့၊
ရှုမသ္မိ ကာယေ-သည်၊ ဘိန္နေ-ပျက်သည်ရှိသော်၊ကာယဿ-၏၊ဘေဒါ
ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ဇိဝိတပရိယာဒါနာ-ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ အခြင်း
ခပ်သိမ်း ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ တံ-ထိုဗုဒ္ဓရှင်ကို၊ နဒက္ခန္တိ - မမြင်ကုန်
လတ္တံ့၊တထာဂတမ္ပိ-ကိုလည်း၊ ဒေဝမနုဿာ-တို့သည်၊ နဒက္ခိဿန္တိ-
လတ္တံ့၊ဣဒံ-၌သာသနာတော်သည်၊ ဝေရူပဿနာမ-၌သို့ သဘောရှိ
သည်မည်သော၊ သတ္ထုနော-၏၊ သာသနံ ကိရ - သာသနာတော် ဖြစ်
သတတ်၊ဣတိ-သို့၊ဝေါဟာရမတ္တမေဝ-သာ၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ရစ်တော့
အံ့၊ဣတိ-သို့၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုံ-ဝိပါက်နာမကၡန္ဓာကမ္မဇရုပ်
အကြွင်းအကျန်မရှိသော နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့၊ ဝါ-ငြိမ်းခြင်းသဘောသို့၊
ပါပေတွာ-ရောက်စေ၍၊ ဒေသနံ-ကို၊ ထပေသိ - ထားတော်မူပြီ။ ။
(တထာဂတမ္ပိ ၌ ပိသဒ္ဒါသည် သမ္ပိဏ္ဍနာ။ ဗုဒ္ဓရှင်၏ ကိုယ်တော်ကို
သော်မှ မမြင်ရက တပါးသောသူတို့၌ကား ဆိုဘွယ်ရာ မရှိ၊ မမြင်ရ
တော့သည်သာဟူလို)

ဧဝံ ဝုတ္တေ အာယသ္မာ အာနန္ဒောတိ-ကား၊ ဧဝံ - သို့၊ ဘဂဝတာ-
သည်၊ဣမသ္မိံ သုတ္တေ-၌ဖြပဉ္စာလသုတ်ကို၊ဝုတ္တေ- ဟောတော်မူအပ်
ပြီးသည်ရှိသော်၊ ထေရော-အရှင် အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ အာဒိတော-မှ၊
ပဋ္ဌာယ-၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ သုတ္တံ-ဖြပဉ္စာလသုတ်ကို၊ သမန္နာဟရိတွာ-
ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗုဒ္ဓဗလံ-ဗုဒ္ဓရှင်တို့၏ ဉာဏ်အားကို၊
ဒီပေတွာ-ပြ၍၊ ကထိတသုတ္တဿ - ဟောတော်မူအပ်သော သုတ်၏၊
နာမံ-အမည်ကို၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ နဂဟိတံ-ယူတော်မမူအပ်သေး၊

ဟန္တွ-အဆောတလျှင် ယခုပင်လျှင်၊ ဒခဟံ-သည်၊ အဿ သုတ္တဿ-၏၊ နာမံ-ကို၊ ဂဏှာပေဿာမိ-ယူစေတော့အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ဇေတံ-အန္တရိယံ ဘန္တေ စသော ဤစကားကို၊အဝေါစ-လျှောက်ထားပြီ။

တသ္မာဒိဟ တွန္တိ အာဒိသု-တို့၌၊ အသံ - လတ္တံ့ သည်ကား၊ အဋ္ဌယောဇနာ-အနက်ကို ယှဉ်စပ်ခြင်းတည်း၊ အာနန္ဒ-နွာ၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မပရိယာယေ-ဤပါဠိ၌၊ ဣဓတ္ထောပိ - ဤပစ္စုပ္ပန်ကျိုးကိုလည်း၊ ပရတ္ထောပိ-သံသရာကျိုးကိုလည်း၊ ဝိဘတ္တော-ဝေဘန်အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အာနန္ဒ-နွာ၊ ဣဟ-ဤသာသနာတော်၌၊ တွံ-သည်၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ-ဤပါဠိကို၊ အတ္ထဇာလန္တိပိ-အတ္ထဇာလဟူ၍လည်း၊ ဓာရေဟိ-မှတ်လေလော၊ (ဓမ္မပရိယာယေတိ ပါဠိယံ၊ ဋီကာ။ ဝံဟာ၌ တ, အာဂုံ၊ နံ အနက်မဲ့။ ။ဣမသ္မိံဓမ္မပရိယာယေ ဖြင့် "အတ္ထသဒ်ါတံ ဇာလံ ဇ္ဇောတိ အတ္ထဇာလံ,သတ္တမိဗဟုဗ္ဗိဟိပြ၏ ဣမဓမ္မပရိယာယေ-ဤပါဠိ၌၊ အတ္ထသဒ်ါတံ-အတ္ထဟုဆိုအပ်သော၊ ဇာလံ-ပစ္စုပ်, သံသာနှစ်ဖြာသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ အတ္ထဇာလံ-၏။ ။ဣဓတ္ထောပိ ပရတ္ထောပိ ဝိဘတ္တောဖြင့် အတ္ထ၏ ဟိတတ္ထ, ဘာသိတတ္ထဟော၊အတ္ထနှင့်ဇာလ တုလျာဓိကရဏ ဟု ပြ၏၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ ဖြင့် အရကောက်ပြ၏)

ပန-ပါး၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမဓမ္မပရိယာယေ-၌၊ ဗဟူ-နံသော၊ တန္တိဓမ္မာ-ပါဠိဓမ္မာတို့ကို၊ ကထိတာ-နံ၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ ဓမ္မပရိယာယံ-ကို၊ ဓမ္မဇာလန္တိပိ-၍လည်း၊ ဓာရေဟိ-လော။ ။စ-ပါး၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ဣမဓမ္မပရိယာယေ-၌၊ သေဋ္ဌဋ္ဌေန-မြတ်သော အနက်သဘောကြောင့် ဗြဟ္မံ-မြတ်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ဝိဘတ္တံ-ပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ ဓမ္မပရိယာယံ-ကို၊ ဗြဟ္မဇာလန္တိပိ-၍လည်း၊ ဓာရေဟိ-လော၊ ။ ။နာ-ပါး၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမ ဓမ္မပရိယာယေ-၌၊ဒွါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော-ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဝိဘတ္တာ-နံ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ ဓမ္မပရိယာယံ-ကို၊ ဒိဋ္ဌိဇာလန္တိပိ-၍လည်း၊ ဓာရေဟိ-လော။ ။ပန-ပါး၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ-ကို၊ သုတွာ-၍၊ ဒေဝပုတ္တမာရမ္ပိ - ဒေဝပုတ္တမာရ်ကိုလည်း၊ ခန္ဓမာရမ္ပိ-ခန္ဓမာရ်

ကိုင်း၊ မစ္စုမာရဿ-မစ္စုမာရ်ကိုင်း၊ ကိလေသမာရဿ-ကိလေသမာရ် ကိုင်း၊ မဒ္ဒိတုံ-ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ သက္ကာ-တတ်နိုင်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ ဓမ္မပရိယာယံ-ကို၊ အနုတ္တရော-အတုမရှိသော၊ သင်္ဂါမဝိဇယောတိပိ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်ရာ(အောင်ကြောင်း) ဟူ၍လည်း၊ ဓာရေဟိ-လော့၊ ဣတိ အယံ-ကား၊ အတ္ထယောဇနာ-တည်း။ ။(သင်္ဂါမံ ဝိဇိနာတိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ဝါ သင်္ဂါမဝိဇယော)

အတ္ထဇာလံ ဓမ္မဇာလံ, ဗြဟ္မဇာလ မိဒံ တထာ၊
ဒိဋ္ဌိဇာလဉ္စ သင်္ဂါမ-ဝိဇယောတိ ကမံ မတံ။

ဣဒံ - ဤသုတ်ကို၊ အတ္ထဇာလံ - အတ္ထဇာလဟူ၍၎င်း၊ ဓမ္မဇာလံ – ဓမ္မဇာလဟူ၍၎င်း၊ ဗြဟ္မဇာလံ-ဗြဟ္မဇာလဟူ၍၎င်း၊ တထာ-ထို့မှတပါး၊ ဒိဋ္ဌိ ဇာလဉ္စ-ဒိဋ္ဌိဇာလ ဟူ၍၎င်း၊ သင်္ဂါမဝိဇယောတိ – သင်္ဂါမဝိဇယ ဟူ၍၎င်း၊ ကမံ - အစဉ်ကထားလာ အစဉ်အတိုင်း၊ မတံ-သိအပ်, မှတ်အပ်, သမုတ်အပ်၏။

ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါတိ-ကား၊ နိဒါနာဝသာနတော-"အထ ဘဂဝါ အနုပ္ပတ္တော"ဟု ဆိုအပ်သော နိဒါန်းအဆုံးမှ၊ ဝါ - "မမံ ဝါ ဘိက္ခဝေ ပရေ အဝဏ္ဏံ ဘာသေယျုံ" အစရှိသော နိဒါန်းအဆုံးမှ၊ ပဘုတိ-စ၍၊ ယာဝ အနုတ္တရော သင်္ဂါမဝိဇယောတိပိ နံ ဓာရေဟီတိ-ဓာရေဟိ တိုင်အောင်၊ သကလံ – အလုံးစုံသော၊ ဣဒံ သုတ္တန္တံ-ဤသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပရေသံ - ဗုဒ်ဓမှတပါး တပါးသောသူတို့၏၊ ပညာယ – ဖြင့်၊ အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌံ-ရအပ်သော တည်ရာမရှိသော၊ ဝါ-မရအပ်သော တည်ရာရှိသော၊ ပရမဂမ္ဘီရံ-အလွန်နက်နဲသော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ - ကို၊ ပကာသေန္တော-ထင်ရှားပြလျက်၊ ဝါ-ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-မူလိုသောကြောင့်၊ ဝါ-မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုရိယော-နေသည်၊ အန္ဓကာရံ-အမိုက်မှောင်ကို၊ ဝိဓမေန္တော ဝိယ-မှုတ်လွှင့် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ ဒိဋ္ဌိဂတမဟန္ဓကာရံ-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကြီးစွာသော အမိုက်မှောင်ကို၊ ဝိဓမေန္တော-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ ဝါ-မှုတ်လွှင့် ဖျက်ဆီးတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ-ဟောတော်မူပြီ။ ။**အတ္တမနာ တေ ဘိက္ခူတိ**-ကား၊ တေ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အတ္တမနာ-မိမိစိတ်

ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ပြီးဆုံး,ပြည့်စုံသော စိတ်အကြံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သကမနာ-မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ပြီးဆုံး,ပြည့်စုံသောစိတ်အကြံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။(သကမနာဖြင့် ဒေါသထွက်နေတဲ့စိတ်ကို အတ္တမန=ကိုယ့် စိတ်မခေါ်,အကျိုးစီးပွားကို ပြုတတ်သော စိတ်ကိုသာလျှင် အတ္တမနခေါ် ၏ ဟုပြ၏၊ အနတ္တမနာ အတ္တနော အနတ္ထစရတာယ ပရမနာ ဝေရိမနာနာမ ဟောန္တိ၊ နဝေမိမေ အနတ္တမနာ၊ ဣမေ ပန အတ္တနော အတ္ထစရတာယ အတ္တမနာနာမ ဟောန္တီတိ အာဟ သကမနာတိ။ ။ ဋီကာ)

(မိမိစိတ်ဟူသည် အဘယ်စိတ်နည်း၊ မိမိသန္တာန်ဝယ် ဖြစ်သရွေ့ စိတ်ကိုပင် မိမိစိတ်ခေါ်လေသလော စောဒနာရန်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဂတာယ စသည်မိန့်)။ ။ဗုဒ္ဓဂတာယ-ဘုရားလျှင်အာရုံရှိသော၊ ပီတိယာ-ဖြင့်၊ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ-အလွန်တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-သည်၊ ဟောတိ-၏။ ။(သကမနတာစ ပီတိယာ ဂဟိတစိတ္တာတိ ဒဿေတိ ဗုဒ္ဓဂတာယာတိ အာဒိနာ)

ဘဂဝတော ဘာသိတဿ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝိစိတြနယ ဒေသနာဝိလာသယုတ္တံ-ဆန်းကြယ်သော နည်းရှိသော ဒေသနာ၏ တင့်တယ်ကြောင်းဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝါ-ဆန်းကြယ်သော နည်းရှိသော ဒေသနာကို တင့်တယ်စေတတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော၊ ဣဒံ သုတ္တံ-ဤသုတ်ကို (ဘာသမာနဿ စပ) ကရဝိက ရုတ မဉ္ဇုနာ-ကရဝိတ်ငှက်မင်း၏အသံကဲ့သို့ သာယာသောအသံရှိသော၊ ကဏ္ဏသုခေန-နားဖြင့်ချမ်းသာသော၊ ပဏ္ဍိတဇန ဟဒယာနံ-ပညာရှိကုန်သော သူတို့၏ နှလုံးတို့အား၊ အမတာဘိသေကသဒိသေန-အမြိုက်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်းသည်နှင့်တူသော၊ ဗြဟ္မဿရေန-ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံနှင့်တူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသောအသံတော်ဖြင့်၊ ဝါ-မြတ်သောအသံတော်ဖြင့်၊ ဘာသမာနဿ-ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတော-၏၊ ဝစနံ-စကားတော်ကို။ ။(ဝိလာသတိ ဒေတနာတိ ဝိလာသော၊ ဒေသနာယ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ။ ။ဝိလာသေတီတိ ဝိလာသော၊ ဒေသနံ ဝိလာသော ဒေသနာဝိလာသော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ။ ။ ကရဝိကဿ ရုတမိဝ မဉ္ဇု မဓုရဿရော ယဿာတိ ကရဝိက ရုတ

မဋ္ဌု။ ။ဖြဟ္ဗုနော သရောဝိယ အဇ္ဈဂ်သမန္တာဂတော သရော ယဿာတိ ဖြဟ္ဗဿရော)

အဘိနန္ဒုန္တိ-ကား၊ အနုမောဒိံသုစေဝ-ဝမ်းလည်းမြောက်ကုန်ပြီ၊ သမ္ပဋိစ္ဆိံသုစ-လက်ခံသိမ်းပိုက် နှစ်ခြိုက်လည်း နှစ်ခြိုက်ကုန်ပြီ။ ။ဟိ-မှန်၊ ဝါ-ချဲ့၊ အယံ အဘိနန္ဒသဒ္ဒေါ-သည်၊ အဘိနန္ဒတိ-အလွန်နှစ်သက်၏၊ အဘိဝဒတိ-အလွန်ဆို၏ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ တဏှာယမ္ပိ-တပ်နှစ်သက်ခြင်းအနက်၌လည်း၊ အာဂတော-၏။ ။ဥဘာယေ - နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဒေဝမာနုသာ-နတ်လူတို့သည်၊ အန္နမေဝ-စားဘွယ်သို့သာလျှင်၊ အဘိနန္ဒန္တိ - အလွန်တပ်ကုန်၏၊ ဝါ-မြဲဝဲကုန်၏၊ ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊ ဥပဂမနေပိ-ကပ်ခြင်းအနက်၌လည်း၊အာဂတော-၏။

စိရပ္ပဝါသိံ ပုရိသံ, ဒူရတော သောတ္ထိမာဂတံ။
ဉာတိမိတ္တာ သုဟဇ္ဇာစ, အဘိနန္ဒန္တိ အာဂတံ႕န္တိ။

စိရပ္ပဝါသိံ - ကြာမြင့်စွာကွဲကွာ၍နေသော၊ ဒူရတော - အဝေးမှ၊ သောတ္ထိမာဂတံ - ချမ်းသာစွာ ရောက်သာသော၊ ပုရိသံ-ကို၊ ဉာတိမိတ္တာစ-ဆွေမျိုး,မိတ်ဆွေတို့သည်၎င်း၊ သုဟဇ္ဇာစ-ကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိသောသူတို့သည်၎င်း၊ **တနည်း**......သုဟဇ္ဇာ-ကောင်းသော စိတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ ဉာတိစ-ဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း၊ မိတ္တာစ-မိတ်ဆွေတို့သည်၎င်း၊အာဂတံ-ရောက်လာပြီဟူ၍၊အဘိနန္ဒန္တိ-လက်ခံ,သိမ်းပိုက်,နှစ်ခြိုက်ကုန်၏၊ဣတိအာဒိသု-တို့၌၊သမ္ပဋိစ္ဆနေ-လက်ခံ,သိမ်းပိုက်ခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော-၏။

အဘိနန္ဒိတွာ - အလွန် ဝမ်းမြောက်၍၊ အနုမောဒိတွာ - အဘန်ဘန် ဝမ်းမြောက်၍၊ ဣတိ အာဒိသု-တို့၌၊ အနုမောဒနေပိ-ဝမ်းမြောက်ခြင်း အနက်၌လည်း၊အာဂတော-၏။ ။သွာယံ အဘိနန္ဒသဒ္ဒေါ-သည်၊ အနုမောဒန သမ္ပဋိစ္ဆနေသု-ဝမ်းမြောက်ခြင်း,လက်ခံသိမ်းပိုက်ခြင်းအနက်တို့၌၊ယုဇ္ဇတိ-၏၊တေန-ကြောင့်၊ အဘိနန္ဒုန္တိ အနုမောဒိံသုစေဝ သမ္ပဋိစ္ဆိံသုစာတိ-၍၊မယာ-သည်၊ဝုတ္တံ-ပြီ။

(အဘိနန္ဒသဒ္ဒါသည် အနုမောဒန,သမ္ပဋိစ္ဆနအနက်တို့၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ တဏှာ, ဥပဂမန အနက်တို့၌လည်း ဖြစ်သင့်သည်မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့် 'သုဘာသိတံ'စသော ဂါထာမိန့်)

သုဘာသိတံ သုလပိတံ,သာရသာရုတိ တာဒိနော၊
အနုမောဒမာနာ သိရသာ,သမ္ပဋိစ္ဆိံသု ဘိက္ခဝေါတိ။

တာဒိနော-သည်းခံတုံဘိ တာဒိဂုဏ်သခင် ဗုဒ္ဓါးရှင်၏ ဝါ-သည်၊ သုဘာသိတံ-သဒ္ဒါအားဖြင့် ကောင်းစွာဟောအပ်သောစကားတော်ကို၊ ဝါ-သီလကို ထင်စွာပြ၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သော စကားတော်ကို၊ ဝါ-ဒိဋ္ဌိကိုဝေဘန်၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သောစကားတော်ကို၊ သုလပိတံ-အနက်အားဖြင့် ကောင်းစွာဟောအပ်သော စကားတော်ကို၊ ဝါ-သုညတကိုထင်စွာပြ၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သော စကားတော်ကို၊ ဝါ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုဝေဘန်၍ ကောင်းစွာဟောအပ်သောစကားတော်ကို၊ ဘိက္ခဝေါ-တို့သည် အနုမောဒမာနာ-အဘန်ဘန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊သာရသာရုတိ-ဟူ၍၊ သိရသာ-ဖြင့်၊သမ္ပဋိစ္ဆိံသု-ဝမ်းမြောက်, နှစ်ခြိုက်,သိမ်းပိုက်ကုန်ပြီ၊ ။ရုဘိတသ္မာ-ကြောင့်၊ရုစ-၌၊''သွာယမိဓ အနုမောဒနသမ္ပဋိစ္ဆနေသု ယုဇ္ဇတိ''တိ-၍၊မယာ-သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ရုံးသဒ္ဒိ ပန ဝေယျာကရဏဿ္သိ-ကား၊ ရုမသဒ္ဒိ နိဂ္ဂါထကသုတ္တေ-၌ဂါထာမရှိသော သုတ်ကို၊ ဝါ-၌ဂါထာမဘက် ရဏ္ဏိုယသက်သက် ဖြစ်သော သုတ်ကို၊ ဘဉမာနေ-ဟောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ-ဟောတော်မူအပ်စဉ်။ ။(ဗျာကရဏမေဝ ဝေယျာကရဏံ၊ဗျာကရဏ မေဝ-ဖြေကြားခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝေယျာကရဏံ-ဟာမည်၏။ ။

ဂါထာစုဏ္ဏိယ၊ ဤနှစ်ဝ၊ ရောက ဂေယျဆို။
ဂါထာမဘက်၊ စုဏ္ဏိသက်၊ ထူးချက် ဝေယျဆို။

(ရုမသဒ္ဒိ ဝေယျာကရဏသဒ္ဒိကို နိဂ္ဂါထကသုတ္တေ ဟူ၏၊ ဂါထာရှိ သော သုတ်သည်လည်း ဝေယျာကရဏ မည်သင့်သည် မဟုတ်လော စောဒနာရန်ကြောင့်''နိဂ္ဂါထကဏ္ဍာ ဟိ''စသည်မိန့်)၊ ။ဟိ-ကြောင့်၊ ရုဒံ - ဤသုတ်ကို၊ နိဂ္ဂါထကဏ္ဍာ - ဂါထာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝေယျာကရဏန္တိ-၍၊ ဝုတ္တံ-၏၊

ဒသသဟဿိ လောကဓာတူတိ-ကား၊ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠပရိ မာဏာ - တသောင်းသော စကြဝဠာအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ လောက ဓာတု-လောကဓာတ်တည်း၊ ။**အကမ္ပိတ္ထာတိ**-ကား၊သုတ္တပရိယော

သာနေယေဝ-သုတ်ကိုဟောပြီးသည်၏ အဆုံး၌သာလျှင်၊ အကမ္ပိတ္ထ-
တုန်လှုပ်သည်ကား၊နှ-မဟုတ်သေး၊ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။ ။ဟိ-
ကြောင့်၊ဘညမာနေတိ-၍၊ဝုတ္တံ-မှု ဆပ်၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ဒွါသဋ္ဌိယာ-
ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော၊ဒိဋ္ဌိဂတေသု-မိစ္ဆာအယူတို့ကို၊ဝိနိဝေဌေတွာ-
ဖြေရှင်း၍၊ဒေသိယမာနေသု-ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော် တဿ တဿ
ဒိဋ္ဌိဂတဿ - ထိုထိုမိစ္ဆာအယူ၏၊ ပရိယောသာနေ ပရိယောသာနေ-
အဆုံး အဆုံး၌၊ အကမ္ပိတ္ထ-ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝါ, ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊
ဒွါသဋ္ဌိယာ-သော၊ဌာနေသု-တို့၌၊အကမ္ပိတ္ထ-ပြီ၊ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နှ၏၊

(ဤဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို ဟောရာ၌သာ လှုပ်လေသလော စောဒနာ
ရန်ကြောင့် တတ္ထ စသည်ဖြင့်)။ ။တတ္ထ-ထိုတသောင်းသောလောက
ဓာတ်လှုပ်ရာ၌၊ ဝါ-မြေလှုပ်ရာ၌၊ ဓာတုက္ခောဘေန - ဓာတ်ချောက်
ချားခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမတော-တန်ခိုးရှိသောသူ၏ အာနုဘာဝေန-
အာနုဘော်ကြောင့်၎င်း၊ဗောဓိသတ္တဿ-ဘုရားလောင်း၏၊ ဂဗ္ဘောက္ကန္တိ
ယာ-မယ်တော်ဝမ်းသို့ သက်တော် မူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ-ပဋိသန္ဓေ
နေတော်မူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ မာတုကုစ္ဆိတော-မယ်တော်ဝမ်းမှ၊ နိက္ခမ
နေန - ထွက်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဝါ - ဖွားမြင်ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ သမ္ဗော
ဓိပ္ပတ္တိယာ - အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း
ကြောင့်၎င်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနေန-ဓမ္မစက်ကို ဖြစ်စေခြင်း, ဝါ-လည်စေ
ခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အာယုသင်္ခါရောဿဇ္ဇနေန-အာယုသင်္ခါရကို လွှတ်
တော် မူခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနေန - ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်း
ကြောင့်၎င်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဋ္ဌဟိ-နှ်သော၊ ကာရဏေဟိ - အကြောင်း
တို့ကြောင့်၊ ပထဝီကမ္ပော-မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊
တေသံ-ထိုရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယံ-အဆုံးအဖြတ်ကို၊
(ဝက္ခာမ စပ်) အဋ္ဌခေါ ဣမေ အာနန္ဒ ဟေတူ အဋ္ဌပစ္စယာ မဟတော
ဘူမိစာလဿ ပါတုဘာဝါယာတိ-၍၊ ဧဝံ-သို့၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနေ-
မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌၊အာဂတာယ - လာသော၊ တန္တိယာ-ပါဠိကို၊
ဝဏ္ဏနာကာလေ-ဖွင့်ဆိုရာကာလ၌၊ ဝက္ခာမ-ဆိုကုန်တော့အံ့။

ပန-ဆက်၊ ဝါ-သည်မှုသာ မကသေး၊ အယံ မဟာပထဝီ-ဤမြေ
ကြီးသည်၊ မဟာဘိနိက္ခမနေ-မြတ်သော တောထွက်တော်မူရာ အခါ၌

ဧဝံ ယဿာ နုဘာဝေန, အကမ္ပိတ္ထ အနေကသော၊
မေဒနီ သုတ္တသေဋ္ဌဿ, ဒေသိတဿ သယမ္ဘုနာ။

ဧဝံ ဣမိနာဝုတ္တပ္ပကာရေန-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားဖြင့်၊ သယမ္ဘုနာ-မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည်၊ ဒေသိတဿ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ သုတ္တသေဋ္ဌဿ-သုတ်မြတ်ဖြစ်သော၊ ယဿ ဗြဟ္မဇာလဿ-အကြင် ဗြဟ္မဇာလသုတ်၏၊ အာနုဘာဝေန-တန်ခိုးအာနုဘော်ကြောင့်၊ မေဒနီ-မြေကြီးသည်၊ အနေကသော-အကြိမ်များစွာ၊ အကမ္ပိတ္ထ-တုန်လှုပ်ပြီ၊

ဗြဟ္မဇာလဿ တဿိဒ, ဓမ္မံ အတ္ထဉ္စ ပဏ္ဍိတာ၊
သက္ကစ္စံ ဥဂ္ဂဟေတွာန, ပရိပုစ္ဆန္တု ယောနိသောတိ။

တဿ ဗြဟ္မဇာလဿ-၏၊ ဓမ္မဉ္စ-ပါဠိကိုလည်း၊ အတ္ထဉ္စ-အနက်ကိုလည်း၊ ဝါ-အဋ္ဌကထာကိုလည်း၊ ဣဓ သာသနေ-၌၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိတို့သည်၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ-နာယူ,မှတ်သား,သင်ကြား,လေ့ကျက်, ဆောင်ရွက်ကုန်၍၊ ယောနိသော-သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပရိပုစ္ဆန္တု-ကျင့်ကြံ,ကြိုးကုတ်,အားထုတ်နိုင်ကြစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ-ဤကား ဥယျောဇဉ်တည်း။

ဣတိ ဣမိနာ ဝစနက္ကမေန-ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဒါအစဉ်,အနက်အစဉ်ဖြင့်၊ သုမင်္ဂလဝိလာသိနိယာ-သုမင်္ဂလဝိလာသိနီမည်သော၊ ဒီဃနိကာယဋ္ဌကထာယံ-ဒီဃနိကာယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ္တဝဏ္ဏနာ-ဗြဟ္မဇာလသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ ဝါ-သုတ်ကိုဖွင့်ခြင်းသည်၊ ဝါ-သုတ်ကိုဖွင့်ကြောင်း,ဖွင့်ရာ အဋ္ဌကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာနိဿယ
ပထမတွဲ ပြီးပြီ၊

နောက်ဆက်တွဲ

ကိစ္စာပိ ကာမစ္ဆ ဓသောဝါကျတို့၌ စောဒနာစသည်ထုတ်ရန် ဥပဒေသ

ကိစ္စာပိဝါကျ၌ ၁-စောဒနာ၊ ၂-စောဒကာဘောဂ၊ ၃-စောဒကာဘောဂဟေတု၊ ၄-စောဒကအရုစိ၊ (စောဒနာပက္ခ လေးမျိုး) ၁-ပရိဟာရ၊ ၂-ပရိဟာရဘောဂ၊ ၃ - ပရိဟာရဘောဂဟေတု၊ ၄-ပရိဟာရအရုစိ (ပရိဟာရပက္ခလေးမျိုး)ခွဲရိုးပြုကြ၏။

ထိုတွင် ၁-**စောဒနာ**။ ။ပရိဟာရဝါကျ၌'နဲ'မပါက'နဲ'ကိုသည့်သွင်း၊ 'နဲ'ပါက'နဲ'ကို ဖြစ်ပယ်လျှင် စောဒနာဖြစ်၏၊(ပရိဟာရ၊ 'နဲ'မပြုက၊'နဲ' ကိုသွင်း၊'နဲ'ရှိလျှင်းက၊'နဲ'ကိုပယ်၊မှတ်ဘွယ် စောဒနာ)

၂-**စောဒကာဘောဂ**။ ။ကိစ္စာပိပါသောဝါကျ၌ ကိစ္စာပိဖြုတ်ပယ်၍ ကိစ္စာပိ၏နေရာတွင် နနုထည့်က စောဒကာဘောဂဖြစ်၏၊ (ကိစ္စာပိ ၎င်းပါ၌တိုင်ရုံကား၊တင်တုံစောဒက၊အာဘော်ပြု၏)

၃။ **စောဒကာဘောဂဟေတု**၊ ၊စောဒကာဘောဂဝါကျ၌ ကတ္တား ဟောဖြစ်အံ့၊ ကတ္တားကိုသမ္ဘန်, ကြိယာကို ဟိတ်၊ ကံဟောဖြစ်အံ့၊ကံကို သမ္ဘန်,ကြိယာကို ဟိတ်ပြင်က စောဒကာဘောဂဟေတု ဖြစ်၏။

၄။ **စောဒကအရုစိ**၊ ၊ပရိဟာရဘောဂဝါကျ၌ ဒုထခေါ် ပန တထာပိ ပယ်၍ ကတ္တားနှင့်ကြိယာ,သို့မဟုတ် ကံနှင့်ကြိယာကို သဏ္ဍာန်ဝိဘတ်ဖြင့် (လက္ခဏ လက္ခဏာဝန္တ)ပါ၍ပြင်စီက စောဒကအရုစိဖြစ်၏၊ (ကတ္တားတူက 'ပထမာလက္ခဏ လက္ခဏာဝန္တ'ထားရမည်)

၁။ **ပရိဟာရ**၊ ၊အထခေါ်,ပန,တထာပိ စသည်ပါသော ဝါကျ၌ ပရိဟာရ,ပရိဟာရဘောဂ နှစ်ချက်ရများသည်၊ ထိုတွင် များသော အားဖြင့် ကတ္တား,ကံ,ကြိယာများသည် ပရိဟာရ (ဒုဖြေစကား) ဖြစ်၏၊(ပန ထိုင်ရာ၊ပရိဟာ၊တဖြာ အာဘောဂ)

၂။ **ပရိဟာရဘောဂ**။ ။အထခေါ်,ပန, တထာပိ စသည်ပါသော ဝါကျ၌ ပရိဟာရစကားရင်များမှ ကြွင်းသမျှ စကားများသည် 'ပရိဟာရဘောဂ'ဖြစ်၏။

၃။ **ပရိဟာရဗောဓကဟောဘ**။ ပရိဟာရဗောဓဂါကျွ၌ ကတ္တား ဟော ဖြစ်အံ့၊ ကတ္တားကိုသမ္ဗန်,ကြိယာကိုဟိတ်၊ ကံဟောဖြစ်အံ့၊ ကံကို သမ္ဗန်, ကြိယာကိုဟိတ်ပြင်က ပရိဟာရဗောဓဟောတု ဖြစ်၏။

၄။ **ပရိဟာရအရုစိ**၊ ။စောဒကာဗောဓဂါကျွ၌ ကိဋ္ဌာဝိ ဖြုတ်၍ ကတ္တားနှင့်ကြိယာ, သို့မဟုတ် ကံနှင့် ကြိယာကို သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် (လက္ခဏ လက္ခဏာဝန္တ)ပါဠိပြင်စိက ပရိဟာရအရုစိဖြစ်၏၊ (ကတ္တား တူက ပထမာထားရမည်)

(မူလကိဋ္ဌာဝိဂါကျွ) ကိဋ္ဌာဝိ တေသံ ဘိက္ခူနံ အာဃာတော ယေဝ နတ္ထိ၊ အထခေါ အာယတိံ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကု သလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။ (ရုဋ္ဌသီလ)

၁။ နု ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။ (စောဒနာ)

၂။ နနု တေသံဘိက္ခူနံအာဃာတောယေဝနတ္ထိ၊(စောဒကာဗောဓ)

၃။ တေသံ ဘိက္ခူနံ အာဃာတသော နတ္ထိတ္တာ၊(အဘာဝတော) (စောဒကာဗောဓဟောတု)

၄။ သတိပိ အာယတိံကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကု သလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေ၊(စောဒကအရုစိ)

၁။ ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။ (ပရိဟာရ)

၂။ အာယတိံ။ပ။ပဋိသေဓေန္တော။ (ပရိဟာရဗောဓ)

၃။ အာယတိံ၊ပေ၊အကုသလုပ္ပတ္တိယာ ပဋိသေဓိတတ္တာ၊(ပရိဟာရ ဗောဓဟောတု)

၄။ သတိပိ တေသံ ဘိက္ခူနံ အာဃာတေ အဘာဝေ၊ (ပရိဟာရ အရုစိ)

ယနိဒ္ဒိသောဝါကျများ၌ စောဒနာစသည်ထုတ်ပုံ

(မူလဝါကျ) ကတမေစ ပန တေဓမ္မာ ဘဂဝတာ ဖေံထောမိတာတိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ၊ယဒိ ဖေံ ကသ္မာ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော ကတော တိ။ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတောစေဝ ပုထုအာရမဏတောစ၊ (သုညတာ ပကာသန)

၁။ နနု ဘဂဝတာ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ထောမိတံ၊(စောဒကာဗောဓ)

၂။ ဘဂဝတာ သဗ္ဗညုတဉာဏနသာ ထောမိတတ္တာ၊ (စောဒကာ ဘောဂဟေတု)

၃။ န ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော ကတော၊ (စောဒနာ)

၁။ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ပုထုစိတ္တသမာယောဂဋ္ဌေဝ ပုထုအာရမဏဋ္ဌ ဟောတိ၊ (ပရိဟာရဘောဂ)

၂။ သဗ္ဗညုတဉာဏဿ ပုထုစိတ္တသမာယောဂတောစေဝ ပုထုအာရမဏတောစ (ပရိဟာရဘောဂဟေတု)

၃။ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော ကတော။ ။(ပရိဟာရ)

လင်္ကာရာဇစ် ပိဋကတ်ရှိရင်း စောဒနာစသည်ဆုတ်ပုံ

(မူလပါဠိ) သော ရတနတ္တယဿ ဂုဏဝဏ္ဏော ဝတ္တဗ္ဗောပိ ဣဿာဝသေန ပန အဝဏ္ဏမေဝါရဘတိ၊ (ရူပသိဒ္ဓိ)

၁။ နနု သော ရတနတ္တယဿ ဂုဏဝဏ္ဏော ဝတ္တဗ္ဗော(စောဒကာဘောဂ)

၂။ သော ရတနတ္တယဿ ဂုဏဝဏ္ဏဿ ဝတ္တဗ္ဗတ္တာ၊ (စောဒကာ ဘောဂဟေတု)

၃။ န အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘတိ (စောဒနာ)

၁။ သော ဣဿာဝသေန ဝတ္တုကာမော ဟောတိ၊(ပရိဟာရဘောဂ)

၂။ တဿ ဣဿာဝသေန ဝတ္တုကာမတ္တာ (ပရိဟာရဘောဂဟေတု)

၃။ အဝဏ္ဏမေဝ အာရဘတိ၊ (ပရိဟာရ)

(မူလပါဠိ) မန္တေတိ မန္တ ပဒေသာ၊အပဒေသောဝေတံနာမံ၊ (သုညတာ ပကာသနီ)

၁။ နနု ပါဠိယံ မန္တေတိယေဝ ဝုတ္တံ (စောဒကာဘောဂ)

၂။ ပါဠိယံ မန္တေတိ ယေဝ ဝုတ္တတ္တာ(စောဒကာဘောဂဟေတု)

၃။ န မန္တ ပဒေသာတိ ဝဏ္ဏိတံ ယုတ္တံ၊ (စောဒနာ)

၄။ အပဒေသောဝေတံ နာမံ(ပရိဟာရဘောဂ)

၂။ အပဒေသောဝေတဿ နာမတ္တာ၊(ပရိဟာရဘောဂဟေတု)

၃။ မန္တ ပဋ္ဌောတိ ဝဏ္ဏိတုံ ယုတ္တံ၊ (ပရိဟာရ)

(မူလဝါကျ) နကောဝလဥ္စ ဘဂဝါ ယေဝ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရ တော ဘိက္ခု သံဃောပိ ပဋိဝိရတော၊ဒေသနာ ပန အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဇေ၀ံ အာဂတာ၊(ရှင္ဗသီလ)

၁။ နနု ဘိက္ခုသံဃောပိ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော၊ (စော ဒကာဘောဂ)

၂။ ဘိက္ခု သံဃောပိ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတတ္တာ (စောဒ ကာဘောဂဟေတု)

၃။ န ဇေ၀ံ အာဂတာတိ (သမဏော ဂေါတမော ပဋိဝိရတောတိ) ဝုတ္တံ၊ (စောဒနာ)

၁။ ဇေ၀ံ အာဂတာတိ(သမဏော ဂေါတမော ပဋိဝိရတောတိ)ဝုတ္တံ၊ (ပရိဟာရ)

၂။ ဒေသနာ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဇေ၀ံ အာဂတာ(ပရိဟာရဘောဂ)

၃။ ဒေသနာယ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ဇေ၀ံ အာဂတတ္တာ၊(ပရိဟာရ ဘောဂဟေတု)

(မူလဝါကျ) တိပိဋကဇ သဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ ပဋိသမ္ဘိဒါ ပတ္တေ မဟာနုဘာဝေ ခီဏာသဝ ဘိက္ခူယေဝ ဂဟေနှ ပဥ္စသတေ ပရိဂ္ဂ ဟေသိ၊ ယေ သန္ဓာယ ဣဒံ ဝုတ္တံ အထခေါ အာယသ္မာ မဟာ ကဿပေါ ဧကေနူနာနိ ပဥ္စအရဟန္တသတာနိ ဥစ္စိနီတိ (ဗာဟိ ယနိဒါန)

၁။ န တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တေ မဟာ နုဘာဝေ ခီဏာသဝဘိက္ခူယေဝ ဂဟေနှ ပဥ္စသတေ ပရိဂ္ဂ ဟေသိတိ ဝိသေသတော ဝုတ္တံ၊(စောဒနာ)

၂။ နနု အထခေါ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဧကေနူနာနိ ပဥ္စ အရဟန္တသတာနိ ဥစ္စိနီတိ သာမညေန ဝုတ္တံ (စောဒကာ ဘောဂ)

၃။ အထခေါ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဧကေနူနာနိ ပဥ္စ အရ ဟန္တသတာနိ ဥစ္စိနီတိ သာမညေန ဝုတ္တတ္တာ၊ (စောဒကာ ဘောဂဟေတု)

၁။ တိပိဋက သဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ။ပ။ပရိဂ္ဂဟေသိတိ ဝိသေသတော ဝုတ္တံ၊(ပရိဟာရ)
၂။ ယေ သန္တာယ ဣဒံဝုတ္တံ အသခေါ် အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဧကေန္နနာနိ ပဉ္စအရဟန္တ သတာနိ ဥစ္စိနိတိ (ပရိဟာရဘောဂ)
၃။ ယေ သန္တာယ ဣမဿ ဝုတ္တတ္တာ အထခေါ် အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ ဧကေန္နနာနိ ပဉ္စအရဟန္တ သတာနိ ဥစ္စိနိတိ (ပရိဟာရဘောဂဟေတု)

(မူလဝါကျ)ယသ္မာ ပနေတ္တ ပထမံ ကောဝ သာလာ အဟောသိ၊ပစ္ဆာ မဟာပုညံ ပရိဗ္ဗာဇကံ နိဿာယ ဗဟုသာလာ ကတာ၊တသ္မာ တမေဝ ကော် သာလံ ဥပါဒါယ လဒ္ဓနာမဝသေန ကောသာလကောတိ ဝုစ္စတိ၊(ပေါ့ဗွပါဒ)

၁၊ န ကောသာလကောတိ ဝုစ္စတိ၊(စောဒနာ)
၂၊ နနု ဧတ္တ ဗဟုသာလာ ကတာ၊(စောဒကာဘောဂ)
၃။ ဧတ္တ ဗဟုသာလာနံ ကတတ္တာ၊ (စောဒကာဘောဂဟေတု)

၁၊ ကောသာလကောတိ ဝုစ္စတိ၊ (ပရိဟာရ)
၂၊ ဧတ္တ ပထမံ ကောဝ သာလာ အဟောသိ၊(ပရိဟာရဘောဂ)
၃။ ဧတ္တ ပထမံ ကောယေဝ သာလာယ အတ္တိတ္တာ၊ (ပရိဟာရဘောဂဟေတု)

ဤခွဲနည်းကား ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့၌ သုံးရိုးမပြုကြသော်လည်း စာမေးပွဲတို့၌ ခွဲနေကြ,အသုံးပြုနေကြ၍ ခွဲနည်းနှင့်တကွ ခွဲပုံပါ ရေးလိုက်၏၊

အနုသန္ဓေ ဝါကျကို ကိဥ္စာပိ ဝါကျ ပြင်၍ ပါဠိစီရန် ဥပဒေသ

အနုသန္ဓေဝါကျ (ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ, ပရာနုသန္ဓေ, အနုသန္ဓိယ, သုံးမျိုးရှိ ပါသော ဝါကျ)တွင်

၁။ ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ စကားရပ်တွင် ဖော်နေရာ၌ ကိဥ္စာပိ ထား၍ တွာ ပစ္စယန္တ ပုဒ်ကို ပဓာနကြိယာပြင်၍ တဝါကျ၊ ၂-ပရာနုသန္ဓေဝါကျ

၌ အထခေါ်, ပန , တထာဝိ စသည် လျော်ရာ ထည့်၍ တဝါကျ ပေါင်း နှစ်ဝါကျထားရမည်။

(မူလ အနုသန္ဓေဝါကျ)

ဇဝံ ပထမနယေန ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ နိဝါရေတွာ(ပုဗ္ဗာနုသန္ဓေ)
ဒုတိယေန တတ္ထ အာဒီနဝံ ဒဿေန္တော (ပရာနုသန္ဓေ)
တတြံစေ တုမှေ အဿထာတိ အာဒိမဟ (အနုသန္ဓိယ)

ကိဥ္စာပိ ပထမနယေန ဥပ္ပိလာဝိတတ္တံ နိပါရေတိ၊ ဒုတိယေန ပန တတ္ထ အာဒီနဝံဒဿေန္တော တတြံစတုမှေ အဿထာတိအာဒိမာဟ။

အနုသန္ဓေဝါကျ မှန်သမျှ၌ ဤနည်းအတိုင်း ကိဥ္စာပိဝါကျပြောင်း၍ ၎င်း, "စကားနှစ်ရပ်၊ သန္ဓေစပ်ဘာ၊ ရှေ့ဌာနကို၊ စောဒကအာဘော်၊ ပဓိတ်ခတ်လျော်၊ ရှုမျှော်တဝ၊နောက်ဌာနကျန်၊ အာဟာကံမှာ၊ စောဒနာ၊ သေသာကြွင်းလတ် အဖြေမှတ်"ဟူသော နိယံနှင့်အညီ၎င်း စောဒကာ ဘောဂ စသည် ရုံလင်အောင် ထုတ်နိုင်လောက်ပြီ။

ဌာ, တာနှင့် စပ်၍၊ ၁-ဌာ, တာ၏ သမ္ဗန်ပုဒ်၊ ၂-၎င်းသမ္ဗန်ပုဒ်၏ အနက်၊၃-ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထ၊၄-အနက်အားလျော်စွာစာစပ် ဟု လေးမျိုးခွဲရိုးပြုကြ,မေး, ဖြေကြ၏။

ထိုတွင်၊ ၁-'ပဓိတ်ဆိုက်လေရာ၊ ကြိယာ၏၊ပကတိမှန်၊ ကတ္တားကံ၊ ပဓိတ်၏ သမ္ဗန် ခံမြဲတည်း' နိယံနှင့် အညီ၊ ပဓိတ်ဆိုက် (စပ်) သော ကြိယာသည် ကတ္တားဟောဖြစ်အံ့၊ ကတ္တားကို, ကံဟောဖြစ်အံ့၊ ကံကို သမ္ဗန်ပြင်၍ ပါဠိဓိက သမ္ဗန်ပုဒ်ဖြစ်၏။ ၂-၎င်း သမ္ဗန်ပုဒ်၏ အနက် ကား သည်,ကို, ၏,သုံးမျိုးသာဖြစ်၏၊ထိုတွင် ကတ္တားဖြစ်က သည် နှင့် ၏, ကံဖြစ်က ကိုနှင့်၏ တွဲလျက် တမျိုးမျိုးသာ ရ၏။ ၃-ဘာဝယောဂ ပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား ကတ္တား, ကံ နှစ်မျိုးသာ ဖြစ်၏။ ၄-စာစပ်ဟန် ကား ထင်ရှားလတ္တံ့။

တထာ အာကာသေ ပါဏိံ စာလေတွာ အလဂ္ဂစိတ္တတာယစေဝ စန္ဒောပမာဒိပဒါယစ ပသံသိတော၊ ဤပြယုဂ်၌၊ ၁-အလဂ္ဂစိတ္တတာ ယ ကို ပသံသိတော၌ စပ်ရမည်ဖြစ်၏၊ ပသံသိတော ကြိယာ ကံဟော ဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း၏ကံဖြစ်သော ဧဟာံကို မမ ဟု ပြင်က သမ္ဗန် ဖြစ်၏။ ၂-အနက်ကား'မမ-ငါကသာ၏၊ဝါ-သည်'ဟု နှစ်နက်ဖြစ်၏။

၃။ အလဂ္ဂဗျတ္တဟူသော ဘာဝယောဂပုဒ်၏ ပစ္စယတ္ထကား ကတ္တား တည်း။ ၄- စာစပ်ဟန်ကား 'မမ-၏'ဟု ပေးခိုက် အလဂ္ဂဗျတ္တတာ ဝယ် တာ၌ သတ္တိမန္တ,သတ္တိ စပ်၏၊ 'သည်'ဟုပေးခိုက် အလဂ္ဂဗျတ္တဟူသော ဘာဝယောဂ၌ ဝါစ္စ ဝါစက၊ဟုလျှတ် လိင်္ဂတ် စပ်၏၊ 'ကို' ဟု ပေးရမည့် နေရာ၌ ၎င်းနည်းတူဖြစ်၏။

ကိဉ္စာပိဝါကျကို နနုဝါကျဖြင့် ပါဠိဖွဲ့ရန် ဥပဒေသ

၁။ ကိဉ္စာပိ ပါသော ဝါကျ၏ ရှေ့တွင် ပရိဟာရ ဖြစ်သင့်သော ဝါကျကို'ကသ္မာ ပန'ထည့်၍ တဝါကျ။
၂။ ကိဉ္စာပိပါသောဝါကျ၌ ကိဉ္စာပိနေရာတွင်'နနု'လဲ၍ တဝါကျ။
၃။ နနုပါသောဝါကျတွင်ရှိသောကြိယာနှင့်'သစ္စံ'တွဲ၍ တဝါကျ။
၄။ ပရိဟာရာဘောဂနှင့် ပရိဟာရတဝါကျ, ပေါင်း-လေးဝါကျ ထားရမည်။

(မူလ ကိဉ္စာပိဝါကျ) န အာဃာတောတိ အာဒိံပိ ကိဉ္စာပိ တေသံ ဘိက္ခူနံ အာဃာတော ယေဝ နတ္ထိ၊ အထခေါ အာယတိံ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။

၁။ ကသ္မာ ပန ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။
၂။ နနု တေသံ ဘိက္ခူနံ အာဃာတော ယေဝ နတ္ထီတိ။
၃။ သစ္စံ နတ္ထိ။
၄။ အာယတိံ ပန ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။

ကိဉ္စာပိဝါကျကို နနုစ ၄ ဝါကျ ဖြင့်၍ပါဠိဖွဲ့ရန် ဥပဒေသ

၁။ ကိဉ္စာပိ ပါသော ဝါကျတွင် ကိဉ္စာပိ နေရာ၌ နနုစ ထား၍ တဝါကျ။
၂။ အထခေါ,ပန, တထာပိ စသည်ပါသော ဝါကျတွင် ပရိဟာရ ဖြစ်သင့်သောပါဌ်ကို ၎င်းရှေ့မှ အထ ကသ္မာထည့်၍ တဝါကျ။
၃။ ဝုတ္တေ တဝါကျ။

၄။ အသခေါ ပန တထာပိ စသည်ပါသောဝါကျတွင် အထခေါ ပန တထာပိ စသည်ကို ပယ်ဖြုတ်၍ ပရိဟာရတိုင်အောင် တဝါကျ ပေါင်း လေးဝါကျ ထားရမည်။

၁။ နနုစ တေသံ ဘိက္ခူနံ အာစာရဂေါစရော နတ္ထိ။ (နနုနောင်စ၊ စောဒကမှတ်ကြ အာဘော်ပေ။ ။'စ-စောဒက၏အာဘော်ကို ပြအံ့'ဟု ပေး)
၂။ အထ ကသ္မာ ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။
၃။ ဝုတ္တတေ။ ။(ဝုတ္တတေပုဒ်၊ အဖြေထုတ်ရာ၊ အာခါရင်း၊ တကြောင်းသမ္ဗန်၊ ကံနှင့်ကတ္တား၊ လေးပါးစွက်၍၊ အနက်သမ္ဗန်မြဲ။ ။ဧတ္ထ ဌာနေ စောဒကဿ ပရိဟာရော မယာ ဝုတ္တတေ)
၄။ အာယတိံ ကုလပုတ္တာနံ ဤဒိသေသုပိ ဌာနေသု အကုသလုပ္ပတ္တိံ ပဋိသေဓေန္တော ဓမ္မနေတ္တိံ ထပေတိ။

မှတ်ချက်......ကိဉ္စာပိ, နနု, လက္ခဏာအရစ် သုံးဝါကျ အပြန်အလှန် လဲလှယ်တတ်ရမည်။

အဋ္ဌဂိုလာဝိက ဂါမေ, ဇာတေန ဇာတိယာ မယာ၊
ဝိသုဒ္ဓါရုံ ဓမ္မာဒရာ-ဘိဝံသေန သုလေခိတော။